

საგარეო ურთიერთობების
სამსახურის განყოფილება
საგარეო ურთიერთობების
სამსახურის განყოფილება

IV

АКАДЕМИЯ НАУК ГРУЗИНСКОЙ ССР

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ МУЗЕЙ ГРУЗИИ им. акад. С. Н. Джанашиа

ОПИСАНИЕ ГРУЗИНСКИХ РУКОПИСЕЙ ГОСУДАРСТВЕННОГО МУЗЕЯ ГРУЗИИ

РУКОПИСИ БЫВШЕГО МУЗЕЯ ГРУЗИНСКОГО ОБЩЕСТВА ИСТОРИИ И
ЭТНОГРАФИИ (КОЛЛЕКЦИЯ Н)

Под общей редакцией К. С. Кекелидзе

ТОМ IV

Составила и подготовила к печати
Е. Метревели

ИЗДАТЕЛЬСТВО АКАДЕМИИ НАУК ГРУЗИНСКОЙ ССР

ТБИЛИСИ — 1950

საქართველოს სახელმწიფო უნივერსიტეტის ქართულ ხელნაწერთა აღწერილობა

საქართველოს საისტორიო და საეთნოგრაფიო საზოგადოების
უფილი უნივერსიტეტის ხელნაწერები (II კოლექცია)

კონკრეტული კატალოგის ხერხით რედაქცია

ტომი IV

შედგენილია და დასახელებად დამზადებული ელემენტარული მხარე

წ ი ნ ა ს ი ტ უ მ ა ო ბ ა

ხელნაწერთა აღწერილობის წინამდებარე IV ტომი შეიცავს XI ფონდის (ყოფილი საისტორიო-საეთნოგრაფიო საზოგადოების) ხელნაწერთა აღწერას 1500 ნომრიდან 2000-მდე. აღწერილობა შესრულებულია I ტომის წინასიტყვაობაში წარმოდგენილი წესის მიხედვით. დამატებით ხელნაწერებიდან გადმოღებულია მინაწერები. ერთი ნაწილი ამ ტომისათვის ნაგარაუდგევი ხელნაწერებისა, როგორც არაქართული, აღწერილობაში არ შევიდა, ასე მაგ., ხელნაწერები 1559-დან 1600-მდე წარმოადგენენ ლათინურ-იტალიურ-ფრანგული დოკუმენტების კრებულებს, გადმოწერილს სხვადასხვა არქივებიდან მ. თამარაშვილის მიერ, ან თამარაშვილისათვის. ეს მასალა, ცალკე დამუშავებული, შეუერთდება მ. თამარაშვილის პირად არქივს. ჩვენს ტომში შევიდა მ. თამარაშვილის მხოლოდ იმ ხელნაწერთა აღწერილობა, რომლებშიც ძირითადი მასალა ქართულ ენაზეა წარმოდგენილი.

წინამდებარე ტომში წარმოდგენილი მასალა, თავისი ხასიათით, მეტად მრავალფეროვანია, ამით არის გამოწვეული, ზოგ შემთხვევაში, აღწერილობის საერთო წესის დარღვევა და აღწერილობის წესების მასალისადმი შეფარდება. ასე მაგ.: აღწერილობაში შესულია სიგელ-გუჯართა რამდენიმე კრებული, ხელნაწერად აკნობილი. ეს კრებულები აღწერილია არა ხელნაწერთა, არამედ საბუთთა აღწერილობის ჩვეულებრივი წესით. აღწერილია ყოველი საბუთი, მისი რაობის, გამცემ-მიმღებისა და თარიღის აღნიშვნით. ასევე თავისებურ აღწერას თხოულობდა ამ ტომში შესული ფოლკლორული ხასიათის მასალაც. ფოლკლორული კრებულების აღწერილობა გულისხმობს კრებულების მთელ მასალის აღნუსხვას და მათ თემატიკურ-ქანობრივ დალაგებას „შენიშვნაში“¹. „შენიშვნაშიცა“ შეტანილი კრებულში დაცული ცნობები ფოლკლორული მასალის მთქმელებისა და შემკრებთა შესახებ.

ამ ტომში აღწერილი ხელნაწერებიდან ყურადღებას იპყრობს რამდენიმე მეტად მნიშვნელოვანი კოლექცია. განსაკუთრებით საინტერესოა ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ 1919 წლის იმერეთში მოგზაურობის შედეგად ჩამოტანილი ჯრუჭის, ნიკორწმინდის, სავანისა და ხოტევის ეკლესია-მონასტრების ხელნაწერები. ცალკეულ ხელნაწერებიდან აღსანიშნავია X საუკუნის ჯრუჭის ოთხთავი (№ 1660), „ძველი ჯრუჭის“ სახელით ცნობილი, გამოცემული აკად. ა. შანიძის მიერ²; X—XI საუკუნის ხელნაწერების სამი ფრაგმენტი, „იერუსალიმის განჩინების“ ტექსტით (№№ 1831, 1893 გ, 1895). ეს ფრაგმენტები ამ მნიშვნელოვანი ძეგლის უძველეს ნუსხას წარმოადგენს.

აღწერილობამ გამოავლინა 1040 წელს პალავრაში გრიგოლ ხარბიტონწმიდელის გადაწერილი და შემდეგ დერტავს (პალესტინაში დედათა მონასტერი) შეწირული წმიდა მამათა სწავლანი (№ 1662). ეს ხელნაწერი ჯრუჭის მონასტერში პირველად უნახავს მარი ბროსეს თავისი არქეოლოგიური მოგზაურობის დროს. ხელნაწერის მოკლე აღწერილობა² ანდერძებითურთ მან გამო-

¹ ქართული ოთხთავის ორი ძველი რედაქცია, გამოსცა აკაკი შანიძემ, თბილისი, 1945 წ.

² მ. ბროსეს ეს ხელნაწერი იოანე ოქროპირის ცხოვრებად მიუჩნევია.

აქვეყნა¹. ამ ხელნაწერის კვალი მ. ბროსეს შემდეგ დაიკარგა და სამეცნიერო ლიტერატურაში ჩვეულებრივ სარგებლობდნენ მ. ბროსეს მოწოდებული ცნობებით.

საინტერესოა 1048 წლის ოთხთავი (№ 1741); რომლის მომგებელია მცხეთელი ხუცესი სტეფანე, პალავრის მოღვაწე, ხოლო გადამწერი მიქაელ მცხეთელი. ხელნაწერი გადაწერილია გეთსამანაში, საბაწმიდური დედნიდან.

მეტად მნიშვნელოვანია XI საუკუნის გიორგი ათონელის რედაქციის მისის თვის „თვენი“ (№ 1710), სადაც თარგმნილ საგალობლებთან ერთად წარმოდგენილია ქართველ ჰიმნოგრაფთა—გიორგი ათონელის, ბასილი ბაგრატიის ძისა და სხვათა ორიგინალური საგალობლები.

საინტერესოა XI საუკ. მოწამეთა წიგნები №№ 1708, 1709, განსაკუთრებით უკანასკნელი, რომელიც გადაწერილია XI ს. ცნობილი მოღვაწის ერისთავთ-ერისთვის იოანე დადიანის მიერ.

მნიშვნელოვანია XII საუკ. თარიღიანი ხელნაწერი (№ 1661),—გიორგი ათონელის რედაქციის დიდი სენაქსარი, გადაწერილი 1156 წელს იერუსალიმში ქართველთა ჯვრის მონასტერში. ხელნაწერს გააჩნია საინტერესო მინაწერები ჯვაროსნების ტაძრელთა ორდენის წევრთა.

შესანიშნავია და უნიკალური XII საუკუნის ოთხთავი (№ 1667), „ახალი ჯრუჭის“ სახელით ცნობილი, რომელსაც გააჩნია 334 ჩინებულიად შესრულებული მინიატურა და თავსამკაულები.

აგრეთვე საინტერესოა XV საუკუნეში პეტრიწონის მონასტერში გადაწერილი სადღესასწაულო საკითხავები (№ 1760).

მოგვიანო ხელნაწერებიდან ყურადღებას იპყრობს XVII ს. „ჯრუჭის დავითნი“ (№ 1665), სადაც ხელნაწერის ტექსტს ერთვის ბევრად უფრო ადრეული (XV ს.) ხელნაწერიდან გადმოტანილი მინიატურები დიდი რაოდენობით.

აღწერილობაში წარმოდგენილია ს. ს. ორბელიანის ლექსიკონების საინტერესო ნუსხები: 1. ს. ს. ორბელიანის ავტოგრაფი (№ 1658) 1716 წელს კონსტანტინეპოლში გადაწერილი; 2. 1730—40 წლებში მაკრინას მიერ გადაწერილი ნუსხა (№ 1740); 3. 1756 წელს მელქისედექ კავკასიძის მიერ პეტერბურგში გადაწერილი (№ 1736).

დიდი ისტორიული მნიშვნელობა აქვთ: კვიცილოებს, ათაბაგების სულთა მათიანეს და სიგელ-გუჯრების კრებულებს, რომლებიც წარმოდგენილია აღწერილობაში ცალკე კრებულებისა თუ ხელნაწერთა მინაწერების სახით. ამ მნიშვნელოვანი და, ზოგ შემთხვევაში უნიკალური ხელნაწერების გვერდით წინამდებარე ტომში აღწერილია X—XVII საუკუნეების ხელნაწერთა ფრაგმენტები, რომელთა უმრავლესობა პალიმფესტებია.

ხელნაწერთა აღწერილობაზე მუშაობდნენ: ელ. მეტრეველი (აღწერა 1500-დან 1912 ნომრამდე), ელ. ვირსალაძე (აღწერა ფოლკლორული მასალები 1913-დან 2000 ნომრამდე), რიგი ხელნაწერებისა აღწერა ქრ. შარაშიძემ.

ელ. მეტრეველი

¹ M. Brosset, Rapports sur un voyage archeologique, XII rap.

წერეთელი აკაკი — წერილები. 1914

100 ფ.; 36×22,5; ქალაღი: უყდო; ნუსხური; ავტოგრაფი; 1914 წ.; (79 რ.); დაუ-
წერელია: 4 რ—5 ვ, 8 რ—9 ვ, 22 რ—23 ვ, 27 რ—28 ვ, 31 რ—32 ვ, 39 რ—40 ვ, 44 რ—45 ვ
52 რ—54 ვ, 56 რ—57 ვ, 61 რ—62 ვ, 68 რ—69 ვ, 73 რ—74 ვ, 77 რ—78 ვ, 82 რ—88 ვ
88 რ, 90 ვ, 100 რ—100 ვ.

1. „ჩემი აღსარება.—ზოგიერთები „სომხიყლაპიას“ მეძახიან და ეს უსა-
მართლობა რომ შევიფერო, შეუძღვებელია!...“ 2 რ—3 ვ.
2. „სოფელ ალას აოხრება.—როცა ჩემ სოფელში ვარ ხოლმე, ძალიან
მიყვარს მოხუცებულ სოფლელებთან საუბარი...“ 6 რ—7 რ.
3. „ივანე კლდიაშვილი.—სიტყვის უმეტნაკლებობა ნიჭიერების სასწორ-
საზომია...“ 10 რ—13 რ.
4. „ქართული თეატრის დაარსება საქართველოში (სიტყვა წარმოთქმუ-
ლი მ. საფაროვის ქალის „პატივსაცემად გამართულ „დილაზე“).—ერთხელ
გიორგი ერისთავი მივიდა დიმიტრი ყიფიანთან...“ 16 რ—21 ვ.
5. „ქართველი ქალები.—როცა ქართველ ქალებზე ჩამოვარდება ხოლმე
საუბარი, ჩვენ სასაფლაოებისაკენ ვიწვევთ და გადასულ დედებს ვიგონებთ...“
24 რ—26 ვ.
6. „შესანიშნავი მოღვაწე და დიდი გენიოსი.—ხუნდოვან სილოვანიძე...
ტფუ! თვალი კი დაუდგა სიბერეს...“ 29 რ—30 რ.
7. „როგორ დაარსდა ჩვენში გაზეთი.—ამ ნახევარ საუკუნის წინეთ, რო-
ცა გაზეთის ხსენებაც არ ყოფილა ჩვენში, დიმიტრი ბაქრაძემ, ბესარიონ ლო-
ლობერიძემ, ნიკოლოზ ლოლობერიძემ და ვახტანგ თულაშვილმა მოინდომეს
სტამბის დაარსება და გაზეთის გამოცემა...“ 33 რ—38 რ.
8. „აკაკის წერილი.—ჭუთაისიდან პეტერბურგში ქართული გაზეთი მო-
მივიდა...“ 41 რ—43 რ.
9. „აკაკის წერილი.—საქართველოში ბურთაობა იყო შემოღებული. დი-
დი და პატარა მოცლის დროს გატაცებული იყო მითი...“ 46 რ—51 რ.
10. „23 თებერვალი.—ბალო სანამ ფეხს აიდგამდეს, ფორთხვას დაიწ-
ყებს...“ 54 რ—55 რ.
11. „დაგვიანებული პასუხის საპასუხოდ.—სახალხო გაზეთის № 858-ში
დაბეჭდილია ბ. კიტა აბაშიძის წერილი...“ 58 რ—60 რ.
12. „სიზმარი.—გადასულ ერებში ყველაზე მეტად ურიები მომწონს...“
63 რ—67 რ.

13. „ქუქუვა და პუწვა.—ძმავ თედო! მოხარული ვარ, რომ შემთხვევა მეძლევა ძმად გიწოდო...“ 70 r—72 r.

შენიშვნა: სათურის ქვემოთ, წითელი მელნით, რედაქტორის ხელით მიწერილია: „ბ. თ ე ვ დ. უ ო რ დ ა ნ ი ა ს“.

14. „ოთხი შემთხვევა.—ჩემს ხანგრძლივ სიცოცხლეში ბევრი სიმწარე გამომიცდია...“ 75 r—76 r.

15. „ნადირობა.—უძღვნი სამეგრელოს თავადს ნიკოლოზ ნიკოლოზის ძეს. ერთ ზაფხულს სამეგრელოს თავადმა ამიწვია გორდში რამდენიმე დღი...“ 79 r—81 v.

16. „ნარკვევი.—რაქა-ლეჩხუმში ჩემი სტუმრობა და იმათი დახვედრა, სწორედ, საარაკო და საზღაპრო იყო...“ 85 r—87 r.

17. „მესხიშვილის იუბილე.—ვლადიმირ ალექსისძე მესხიშვილი რომ პირველად სცენაზე გამოვიდა, ქართული არ იცოდა...“ 91 r.

18. „ქ-ბ. საფაროვის ქალის იუბილეს გამო.—წყალში ნაშობი მარგალიტი, სანამ ზღვის სარდაფშია გამომწყვდეული, არაფრად ღირს...“ 92 r.

19. „ქ-ბ. ელენე თარხნიშვილის ქალი.—აღმოსავლეთ საქართველოდან დასავლეთ საქართველოში გამოვიდა ხმა, რომ ქ-ბ. ელენე თარხნიშვილმა თავისი სიმღერით დაატყბო იქაური ქართველობა...“ 93 r.

20. „აკაკის განცხადება (გეგეპკორის შესახებ).—როცა გაზეთებიდან ამოვიკითხე, რომ ლიდერი სოციალ დემოკრატების გეგეპკორი შეეხალა და შეეკამათა პოლონელებს „ქოლოსო“, მე გულის-წყრომამ ამიტანა და დავსწერე მაშინ ლექსი გეგეპკორზე...“ 94 r.

21. „მცირე რამ განცხადება.—ჩემს ნახსოვრობაში მე ძვირად მინახავს ჩვენში ასეთი თავ-დადებული, გულწრფელი და ბუნება—თანაზიარე მოღვაწე, როგორაც იყო ვანო მაჩაბელი...“ 95 r.

22. „მცირე შენიშვნა.—დავათვალერე ბ. ნიკოლაძის ატელიე...“ 96 r—v.

23. „პოლონეთს დავეხმაროთ!—სნეულს უფრო თანაუგრძნობს მისხვე მსგავსი სნეული...“ 97 r.

24. „აკაკის წერილი.—ორასი ათასი მეომარი გამოიყვანა ჯერჯერობით ამ პატარა საქართველომ და იძულებითი არა ყოფილა რა!...“ 98 r.

25. „პასუხად.—გაზეთ „აკაკაზის“ № 13-ში დაბეჭდილია საცოდავი, სასაცილო წერილი, თავხედურ სიცრუით გაქვნილი და გაბერილი...“ 99 r.

შენიშვნა: 1. თავფურცელზე ს. გორგაძის ხელით წერია: „სხვადასხვა შინა-არსის წერილები: პუბლიცისტური, საპოლემიკო, კრიტიკული, მოგონებანი, შენიშვნები და განცხადებანი. (გადმოსცა ჩვენ საზოგადოებას „თემის“ ყოფილმა რედაქტორმა გ. დიასამიძემ)“.

2. კრებულში თავმოყრილია და ერთად აკინძულია აკაკის ავტოგრაფები.

3. ტექსტი ალაგ-ალაგ ნასწორებია წითელი მელნით და გააჩნია რედაქტორის შენიშვნები.

1502

წერეთელი აკაკი—წერილები. 1911—1914

32 ფ.; 36×22,5; ხაზიანი საწერი ქაღალდი; უყდო; მხედრული; ავტოგრაფი; მესამე ფურცელს მოხეული აქვს ქვემო ნაწილი; 1911—1914 წ.; დაუწერელია: 1 რ—v, 2 v—3 v, 4 v, 5 v, 6 v, 7 v, 8 v, 9 რ—11 v, 19 რ—21 v, 25 v, 26 რ—27 v, 30 v, 31 რ—32 v.

„მადლი შემოქმედს! საოცარია საქართველოს ბუნება და საარაკო ცხოველზე მისი ზედ-გავლენა...“ 2 რ—8 რ.

შენიშვნა: წერილი უსათაუროა, სათაურის ადგილას წითელი მელნით, რედაქტორის ხელით წერია: „ზეპირისტყვაობის შესახებ“.

„გული, ცნობა და გონება ერთმანეთზედა ჰკიდიან, რა გული წაუვა, იგიცა წაუღენ და მისკენ მიდიან“.

გვეუბნება „ვეფხისტყაოსანი“ და ამ მცირეოდენ სიტყვებში დიდ მსოფლიო სიბრძნეა გატარებული!...“ 12 რ—18 v.

შენიშვნა: წერილი უსათაუროა, სათაურის ადგილას რედაქტორის ხელით წერია: „სიტყვა გიორგი სააკაძის გასამართლების გამო“.

„დიდი ჭკუა და მაღალი ნიჭი ყოვლად გამოუსადეგარია, თუ ადამიანი კეთილად არ ხმარობს!...“ 22 რ—25 v.

შენიშვნა: წერილი უსათაუროა, სათაურის ადგილას რედაქტორის ხელით წერია: „ქართველ ქალთა განათლებისათვის“.

„მართლაც, რა[ს] წარმოადგენს დღეს ქართველი ინტელიგენტი?...“ 28 რ—30 რ.

შენიშვნა: 1. წერილი უსათაუროა, სათაურის ადგილას რედაქტორის ხელით წერია: „ქართველ ინტელიგენციანზე“.

2. კრებულში ერთად არის აკინძული აკაკის ავტოგრაფები.

3. თავფურცელზე ს. გორგაძის ხელით წერია: „უსათაურო წერილები. გადმოსცა ჩვენ საზოგადოებას „თემის“ ყოფილმა რედაქტორმა გრ. დიასამიძემ“.

1503

ს. გორგაძე—აკაკი წერეთლის ავტოგრაფების სია და მათი ანბანური საძიებელი. 1915—1917

43 ფ.; 36×23; უყდო; მხედრული; ავტოგრაფი; დახიანებულია; თავფურცელი, ქვემო და ზემო სათავი ფურცლები; 1915—17 წ.; დაუწერელია: 38 რ—43 v.

I. „ავტოგრაფების სია.—აკაკის ავტოგრაფები ჩვენს საზოგადოებას სხვადასხვა დროს გადმოეცა, ამიტომ თავდაპირველად იგინი მიღების კვალობაზე ინუსხებოდა და კონვერტებში იწყობოდა...“ 2 რ—37 რ.

- შენიშვნა: 1. ხელნაწერი შეიცავს შემდეგ ნაწილებს: ა) ავტოგრაფების სია (2 რ—2 ს. რ.);
ბ) აკაკის კერძო მიწერ-მოწერა. 21 რ.
2. აკაკის ავტოგრაფების სია გაკეთებულია. შემდეგი გრაფების მიხედვით:
1. №№ რვეულისა და კონვერტისა; 2. ნაწარმოების სათაური და დასაწყისი;
3. როდის არის დაწერილი; 4. ავტოგრაფია თუ არა; 5. სად არის და როდის დაბეჭდილი.
3. თავფურცელზე წერია: „ს. გორგაძე. აკაკი წერეთლის ავტოგრაფების სია და მათი ანბანური საძიებელი. შედგენილია 1915—17 წლებში. თბილისი“.
4. ხელნაწერი წარმოადგენს ყოფილ საისტ. და საეთნ. საზოგადოების მუზეუმში დაცულ აკაკის ავტოგრაფების სიას.

1504

წერეთელი აკაკი—თხზულებათა კრებული. XIX—XX

60 ფ.; 21,5×17; ქაღალდი; რვეული, კალენკოვრგადაკრული ქაღალდის ყდი; მხედრული; [გიორგი ზაბახიძის ხელით] იხ. H: 1505, 01 რ. [XIX—XX ს.]; დაუწერელია; 1 რ—1 ვ. 60 ვ.

1. „მერცხლისა და ჭივჭავის ომი.—ამოწუმპული, მცივანა,
ჩანჩალით მოდის ზამთარი...“ 2 რ—4 ვ.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ. მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „1890 წ.“.

2. „მზე და მთვარე (გადმოღებული).—ბნელაში მთვარემ უეცრად
აკვანს სხივები მოჰქვინა...“ 4 ვ—6 ვ.
3. „არწივი (ნათარგმნი რუსულიდან).—გალიაში ზის არწივი
ველარ ახერხებს, ნავარდსა...“ 6 ვ—7 ვ.
4. „ლეგენდური.—ღმერთმა ბრძანა: „მზე და მთვარე
ახლდეს თამარ-დედოფალსო!...“ 7 რ—8 რ.
5. „ლომი და ბუზი.—ბუზმა ლომი გაიწვია
საჭიდაოდ მოედანზე...“ 8 ვ—9 ვ
6. „მამალი და ძაღლი.—ერთხელ მამალმა ძაღლს უთხრა:
ჩემო ძმაო მურიაო!...“ 10 რ—12 ვ.

შენიშვნა: ლექსს სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს თარიღი—„1891 წ.“.

7. „ვირი და მგელი.—ერთხელ ვირი საძოვარზე
დაიმარტოხელა მგელმა...“ 12 ვ—13 ვ.
8. „ბაყაყი და მორთელი.—იყო და არა იყო რა...“ 13 ვ—15 რ.
9. „მთიული.—ვიღაც ბეჩავი მთიული...“ 15 ვ—16 რ.
10. „კატა და ლომი.—კატამ ნახა ლომის ლეკვი...“ 16 ვ—17 რ.
11. „დათვი და მელა (მონადირის ნაამბობი).—დიდსა დათვსა დათუ-
ნასა...“ 17 ვ—19 ვ.
12. „ობოლი და დედა მისი.—ობოლი მშობელს კითხავდა...“ 19 ვ—20 რ.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „1892 წ.“

13. „დათვი.—ყველა მხეცი ხომ მხეცია...“ 20 v—22 r.
14. „ჩიტი გალიაში.—პატარა ჩიტი ჩიოდა...“ 22 v.
15. „ხალხური.—ქვეყანამ ეთერს მშვენებით...“ 23 r—24 r.
16. „ტკბილი და მწარე.—მეფემ უბრძანა სახუცესს...“ 24 r—25 r.
17. „ძველი და ახალი წელიწადი.—ძალით მოსული სტუმარი...“ 25 r—25 v.

შენიშვნა: ლექსს სათურის გასწვრივ მიწერილი აქვს „1893 წ.“

18. „ახალი წელი მოგედის...“ 25 v—26 r.
19. „მეფე და მხატვარი.—ერთ ცალთვალ მეფეს მხატვარი ჰყავდა...“ 26 r—26 v.
20. „გაზაფხული.—მიიპარება ზამთარი...“ 27 r—27 v.
21. „თვალი—პატიოსანი.—ღვთის მშობლის დიდებულ გვირგვინს...“ 27 v—29 r.
22. „ლომი და მგელი (კრილოვი).—დაბრძანდა ლომი საუბმედ...“ 29 r—30 r.

შენიშვნა: ლექსს მიწერილი აქვს თარიღი: „1895 წ.“

23. „ჩემი თხა (საუბარი).—ჩემო ლამაზო ბეკეკა...“ 30 v—31 r.

შენიშვნა: ლექსის სათურის გასწვრივ მიწერილია თარიღი: „1895 წ.“

24. „ობოლი (ხალხური).—დედის ტკბილი რძის ჭირიმე...“ 31 v—32 r.
25. „მამალი რას ყივის? (ხალხური).—ქვეყნის სიბრალულით გულ-ავსებული მაცხოვარი მიბრძანდა ტბის პირად და მეთევზეები ნახა...“ 32 v—35 r.
26. „პატარა ტარიელი.—დიდი ხანია ჩვენ გიმნაზიაში მისთანა გულის-ყურიანი არავინ ყოფილა, როგორც დიტო ცალქამანიძე გამოდგა...“ 35 r—48 v.

შენიშვნა: სათურის გასწვრივ, აშიახე მიწერილია თარიღი: „1897 წ.“

27. „ჯეჯილის ათი წლის გამო.—ათი წელიწადი შესრულდა, რაც ეს ჯეჯილი გამოდის...“ 48 v—50 r.
28. „შედარება.—ფუტკარმა თქვა: ჩემი თაფლი...“ 50 r—50 v.
29. „ქ-ნო რედაქტორო!—ერთმა ევროპიელმა ბრძენმა თქვა: „ბავშვებს ის არ არგებს, რაც დიდებსაც არ აწყენსო...“ 51 r.

შენიშვნა: წერილი მიმართულია ე. „ჯეჯილის“ რედაქტორისადმი.

30. „ვირი.—როდესაც გაჩნდა ამ ქვეყნად...“ 52 r—53 v.
31. „პატარა ამბავი (ი. მაჩაბლის სახსოვრად).—გვითხარ, ძიავ! მამა ჩენი...“ 54 r—55 v.
32. „კრავი (კრილოვის იგავ-არაკებიდან).—შე გული თუკი წმინდათ მაქვს...“ 56 r—57 v.
33. „გლეხი და ცხვარი.—გლენხმა ცხვარზე საჩივარი...“ 58 r—59 v.
34. „ხალხური.—ქრიშობისთვე ქურქს იკერავს...“ 59 v—60 r.

1505

წერეთელი აკაკი—თხზულებათა კრებული. XX

01+86 ფ.: 21,5×17; კალენკორგადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; [XX ს.]; დაუწერელია: 1 რ—1 ვ; გადამწერი: გიორგი ზაბახიძე. 01 რ.

1. „შოშია (იგავ-არაკებიდან).—ბარტყობისას შოშიას
დაესწავლა სიმღერა...“ 2 რ—3 ვ.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილია: „1905 წ.“.

2. „გამოცანები.—ხმას არ იღებს, ლაპარაკობს,
წინ გვიყენებს ცოცხალ-მკედრებსა...“ 3 რ.
3. „გამოცანები.—დედასაც ვჭამთ, შვილსაც ვსვამთ,
ორივე გემრიელია...“ 3 ვ.
4. „კურდღელი.—ერთი შეხედვით კატას ჰგავს,
ყურები აუცქევტია...“ 3 ვ—4 რ.
5. „გამოცანები.—არც ფრთები აქვს, არც ფეხები,
იკლაკნება გველივითა...“ 4 რ.
6. „მელია.—ეშმაკია, კულურია,
ყურ-ცქვიტინა და კულ-გრძელა...“ 4 რ—5 რ.
7. „გამოცანები.—უენოა, მაგრამ უხმოდ
ბევრი რამ კარგის მთქმელია...“ 5 რ.
8. „გამოცანა.—ფეხში რომ ხელი მომიდეს,
ზღვაში ჩამკიდეს თავითა...“ 5 რ.
9. „მგელი.—მელაზედ ბევრად დიდა,
არა ჰგავს წუპაკ ტურასა...“ 5 ვ—6 რ.
10. „დათვი და შინდი (ხალხური თქმულობა).—
დათვი მოუწვა შინდის ხეს,
ნაადრი ნახა ყვავილი...“ 6 რ—7 ვ.
11. „შარადა.—პირველი—ყვავილი არის,
მეორე—ცხენის გვარია...“ 7 ვ.
12. „გარეული ღორი.—ეძებს და არ დაუკარგავს,
კენესის და არა სტიკვა-რა...“ 7 ვ—8 ვ.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს თარიღი: „1906 წ.“.

13. „ჯიხვი.—კლდის შვილი ღრუბელს იმოსავს,
დიდი და მალალ-რქიანი...“ 9 რ—10 ვ.
14. „დაცდა.—ჩიტმა დამძახა დილაზე,
ვერ მოვასწარი თოფიო...“ 10 ვ—11 რ.
15. „მერცხალი და ბავშვები.—მერცხალო! შენმა ჭიკჭიკმა
მთელი ზაფხული გვახარა...“ 11 ვ—12 რ.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს თარიღი: „1908 წ.“.

16. „ლორი.—ეძებს და არ დაუკარგავს,
კენესის და არა სტკივა რა...“ 12 v.
17. „მამალი.—ფეხებზე იკრავს დეზებსა
და თავზე იდგამს ჯილასა...“ 13 r.
18. „კამბეჩი.—დადის და დაიზღაზნება
გადაჭრილ სიარულითა...“ 13 v.
19. „თიკანი.—წუხელი ჩვენ თხას, დედილო,
თიკნები მოუგიაო...“ 14 r—15 v.
20. „შოშია.—პატარა ჩიტი გავზარდე
პირდაღებული შოშია...“ 15 v—16 r.
21. „მოლალურის ბუდე.—მაღალ ხეზე, მუხის წვერზე
სამი ძაფით ეშმაკურად...“ 16 r—16 v.

შენიშვნა: მიწერილი აქვს თარიღი: „1909 წელს“.

22. „ირემი.—ძროხის გვარია, ლამაზი,
დაწმენდილ-დახვეწილია...“ 16 v—18 v.
- შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ აშიაზე მიწერილია თარიღი: „1907 წელს“.
23. „ანგელოზის ნანინა.—უცხო სტუმარი, მოულოდნელი,
დედის ნუგეში, ცუცუნ კატარა
ტიტინებს, პირზე რაც მოაქვება...“ 18 v—19 v
24. „აღდგომის განთიადი.—ერთობა და თანასწრობა,
გულით ძმობა, სიყვარული...“ 20 r—20 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, აშიაზე მიწერილია თარიღი: „1907 წელს“.

25. „ნადირობა.—გლეხი შეუყვა წყლის პირსა
თევზების დასაჭერად...“ 20 v—23 v.
26. „ყვავი და ბულბული.—ყვავმა ყვანჩალამ ზამთარში
ბულბული აითვალწუნა...“ 23 v—24 v.
27. „ბრძენი.—ძველათ ერთი ვინმე ბრძენი,
ვირზე მჯდარი, მარტო, ობლად...“ 24 v—26 v.
28. „* * (ინგლისურით).—პატარაობისას ქრისტემ
ბალი რამე გააშენა...“ 26 v—27 v.
29. „ნასესხები.—ამოიძუა ზამთარმა,
ბოლო ეღება, ეს არი...“ 27 v—28 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, აშიაზე მიწერილია თარიღი: „1909 წელს“.

30. „ნაკადული.—სწავლა წყარო არს ცხოვრების,
სიბრძნე მისი ნაკადული...“ 28 v—29 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, აშიაზე მიწერილი აქვს თარიღი: „1905 წელი“.

31. „გამოცანა.—არც იცის ხტომა, არც ფრენა.
დაცოცავს ძალის-ძლობითა...“ 29 r.
32. „* *—ერთ დაღონებულ კაცს შეხვდა ჯარა-ქიმი და უთხრა...“
29 r—29 v.

33. „თოხი-ტარა.—ჩვენს ქვეყანაში ერთი ჩიტია—ქინკრაქაზე უფრო პატარა...“ 29 v—38 r.

34. „ბრიყვი და ჭკვიანი. ამბავი.—ბრიყვი და ჭკვიანი შეიყარნენ გზავარდინზე...“ 38 v—39 v.

35. „ვინ არიან აზნაურნი (ლეგენდა).—ალექსანდრე მაკედონელმა რომ მთელი აზიის დაპყრობა მოინდომა, საქართველოზედაც გამოილაშქრა...“ 39 v—41 r.

36. „ღამურა.—ერთის ციხე-დარბაზის ჰერ-ჰვემ ბუდობდენ თავგები თავისუფლად და შეუბოვრად...“ 41 v—47 v.

შენიშვნა: პროზულ ტექსტში ჩართულია ლექსები: „ციცუნია კატაო...“ და სხვ.

37. „ალექსი (ზღაპარი ყმაწვილებისათვის) [ლექსად].—

შვილო ალექსი!

მსურს გითხრა ლექსი,

საკუთრად შენთვის მოგმართო ქნარი...“ 47 v—67 v.

38. „სიზმარი (ვ. ქ. მ.).—დღიურ სიცხადით გულდაჩაგრულსა

ძილში მელირსა ტკბილი სიზმარი...“ 67 v—68 v.

39. „მიჯაჭვეული ამირანი.—კავკასიის ქედზე იყო

ამირანი მიჯაჭვეული...“ 68 v—69 v.

40. „გამოცანები.—არა სკამს, მხოლოდ წყალსა სვამს,

გულხარბი ყოელის მხრითაო...“ 69 v—70 r.

41. „მერცხალისა და ჭივჭავის ომი [მოთხრობა].—

„გაზაფხული დადგაო,

ხეში წყალი ჩადგაო;

ჩიტმა ჩიორამაო

სადირკველი ჩადგაო“. 70 r—73 r.

შენიშვნა: 1. გარდა ამისა კრებულში შესულია: „ვარდი და ეკალი“. 73 v—77 v „ბულბულის სტვენა“. 77 v—78 r; „ბაყაყის ყიყინი“. 78 r—79 r; „ახალი წელიწადი“ 79 r—80 r; „მონადირე“. 80 r—81 v; „გოჭები“. 81 r—84 r; „გადარჯულებული“. 84 v—85 r; „მოხუცი და ახალგაზრდა“ 85 r—86 v.

2. 01 ფურცელზე ფანქრით წერია: „მღდელი გიორგი ზაბახიძის შიერ გადაწერილია, როგორც გვითხრა სპირიდონ ზაბახიძემ“.

1506

წერეთელი აკაკი—თხზულებათა კრებული. XIX—XX

62 ფ.; 21,5×17; კალენკორგადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; (XIX—XX ს.); დაუწერელია: 45 v—62 v.

1. „პატარა მათხოვარი (ნათარგმნი).—

მომხედეთ, ღმერთი მოგხედაეთ!...

მათხოვარი ვარ პატარა...“ 2 r—3 r.

შენიშვნა: აზიაზე მიწერილია თარიღი: „1902 წ.“.

2. „შოშია (კრილოვის იგაე-არაკი).—ბარტყობისას შოშიას
დაესწავლა სიმღერა...“ 3 r—4 v.
 3. „სოფელი და მელია (კრილოვისა).—
მითხარი, მელა კუდაო,
რათა ხარ ქათმის პარია?...“ 5 r—7 v.
 4. „თრითინა.—ლომმა მოსამსახურედ
აირჩია თრითინა...“ 7 v—9 v.
 5. „მეწისქვილე.—ერთი წისქვილის სათავე
ცოტაოდნათ გაიბზარა...“ 9 v—11 r.
 6. „ქრელი ცხვრები (იგავი).—საზოგადოთ ქრელი ცხვრები
ამოითვალწუნა ლომმა...“ 11 v—13 v.
 7. „ფოლადი.—უტარო და უქარქაშო
ხმალი ეგდო სათაროში...“ 13 v—15 r.
 8. „ლამისთევა (ეუძღენი პატარა თამარ-თინას).—
„მამა-პაპის ჩვეულება:
„ლამის-თევა“ და „მზე-შინა“
მოგვაგონდა და გულს დაგულს
ია-ვარდათ მოგვეფინა...“ 15 v—17 v.
 9. „ელას დედოფალა.—ამ ჩვენ პატარა ელასა,
კუდრაქა ცუგრუმელასა,
იმის ტოლ-ამხანაგებში
მე ვამჯობინებ ყველასა...“ 17 v—18 v.
 10. „ბეტას ხსოვნას.—ანგელოზი ხორც-შესხმული
მოგვევლინა ვით კამეტა...“ 18 v.
 11. „მიმკვლევა.—გამხიარულდი, ბუხარო!
გულ ჩახვეული ნუ ხარო!...“ 19 v—20 r.
 12. „სონა ციციშვილის ქალის სახსოვრათ.—
ყველა სიკვდილის შვილი ვართ,
შავი დღე გველის ყველასა...“ 20 r—21 r.
 13. „ჩიტი ვალიაში.—პატარა ჩიტი ჩიოდა:
რათა ვარ დამწყვედეული?...“ 21 r—21 v.
- შენიშვნა: ამაზე მიწერილია თარიღი: „1908 წ.“.
14. „გაზაფხული.—მიიპარება ზამთარი,
ძალ-ლონე გამოელა...“ 21 v—22 v.
 15. „მზე და მთვარე (გადმოღებული).—
ბნელაში მთვარემ უეცრად
აკვანს სხივები ძოპვინა...“ 22 v—24 r.
 16. „სიბერე და სიყმაწვილე.—გულგატეხილო სიბერე,
სხვაა ყმაწვილის ბუნება...“ 24 v—25 r.

17. „საუნჯე.—ერთი „მაქეს“ სჯობს ათასს „მქონდას“ —
ქუთას უთქვამს, გულს უგრძენია...“ 25 v—26 v.
18. „გლოვა.—სად არის კუბო თამარის,
ქვეყნისგან ნამზორისა?..“ 27 r—28 v.
19. „ბაასი.—გული და კუჭი შეიბნენ,
შეექნათ დიდი ბაასი...“ 27 v—28 v.
20. „გული.—გულის მსგავსი, პაწაწინა
ნიეთი რამე, ერთ კაცს ჰქონდა...“ 29 r—30 r.
21. „დედ-მამა.—ლარიბ დედ-მამამ შკოლაში
ბაღლი რომ მიბარესა,
ცას მისწვდნენ სიხარულითა...“ 30 r—v.
22. „რამ გამოიწვია ვეფხის ტყაოსანი (ლევენდა).
შუქურ-ვარსკვლავის ჭირიმე,
რა მოკიაფე რამ არი...“ 30 v—33 v.
23. „ურიული მოთქმითი ტირილი საქართველოში.—
ახა, ნარინჯო, ნარინჯო,
შე ბროწეულო, იაო...“ 34 r—36 r.
24. „ავადმყოფი.—საბძელმა უთხრა ქარსაო:
რას მომდგომიხარ კარსაო?...“ 36 v—40 r.
25. „ყმაწვილი და პეპელა.—ქრელი პეპელა დაათრო
და გააბრუა იამა...“ 40 v—41 r.
- შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, აშიაზე მიწერილია: „1884 წ. „ნობათი“.
26. „მელა და ყურძენი.—დამშეული კუდა-მელა
ვენახში მიიპარება...“ 41 r—v.
27. „სახსოვრად (ნეკროლოგი).—დღეს სერგეი მესხის მიცვალების წლის
თავია...“ 42 r—45 r.
- შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, აშიაზე მიწერილია „1884“.

1507

წერეთელი აკაკი—თხზულებათა კრებული. XIX—XX

55 ფ.; 36×22,5; ქალღი: უყდო; სხვადასხვა ზომის ფურცლები აკინძული; მხედრული, სხვადასხვა ხელი; [XIX—XX ს.]

1. „ანდერძი ჩემს შვილს.—გულს ნუ გაიტეხ, იყავ მხნე,
რაც უნდა ჭირში ჩავარდე!..“ 1 r.

შენიშვნა: 1. ლურჯი ფანქრით მიწერილია: „ექვთ. თაყაიშვილის გად-
მოწ.“ 1 r.

2. ტექსტის ბოლოს თარიღი: „1909-სა წ. 1 ივნისი“.

2. „ვაშა, დებუტატს!.—ნეტავ, დარჩა ჩვენში კიდევ
ამისთანა ერთი-ორი,
როგორც არის დალოცვილი
დებუტატი გეგეჰკორი?!...“ 2r—2 v.

3. „კატო, ნიკო და მიხას.—აჰა, სახე მოღრუბლული,
უპირ-ბადო, სწორ-მხატველი...“ 3r.

შენიშვნა: 1. მარჯვენა კუთხეში მიწერილია: „პირი ავტოგრაფისა“.

2. ლექსის ქვემოთ მიწერილია: „პოეტ აკაკის ნინო ორბელიანისათვის თავის სურათი მიუძღვნია და ეს ლექსი ზედ წაუწერია“.

3. იქვე მიწერილია ს. გორგაძის ხელით: „ორიგინალი ისევ ნ. ორბელიანისას დაუბრუნეთ. მეც შევამოწმე, სწორია ს. გორგაძე“.

4. „კნ. ელ. ორბელიანისას (ალბომში).—თვალად, ტანად, მიხვრა-მოხვრით
პოეტურად შემკობილო...“ 4r.

შენიშვნა: 1. ლექსის ბოლოს დაწერის თარიღი: „1910 წ. 17 მაისი“.

2. ს. გორგაძის ხელით მინაწერი: „გადმოვიღე ავტოგრაფის პირი 9 ივნისს 1915 წ. ს. გორგაძე“.

5. „ელისაბედ ორბელიანისას (აკაკი უძღვნის თავის საკუთარ სურათზე)—
ფრანციზულად გიყვარს წერა,
რუსულს თარგმნი, ქართულს ვერა,
მაგრამ მინც ქართველობა,
გეფიცები, შენი მჯერა!!...“ 5r.

შენიშვნა: ს. გორგაძის ხელით მიწერილია: „პირი ავტოგრაფიდან გადმოღებული. ს. გ.“.

6. „წყევლა უკუნისამდეს (?).—იყოს წყეული სოფელი
და მისი სიტკბო-სიამე!...“ 6r.

შენიშვნა: 1. გადმოწერილია ექვეთ. თაყაიშვილის ხელით.

2. ე. თაყაიშვილის ხელით მიწერილია: „ნინო ბაგრატიონის ასულს, კოტე წერეთლის მეუღლეს, აქვს დედანა ნახევარ თაბახ ფოსტის ქალაღზე დაწერილი აკაკის ხელით“.

7. [სიტყვა ნინობას ქალთა საზოგადოებაში].—„ბატონებო, ჩემისთანა
კაცებს, ღრმა მოხუცებულებს, ყბედობა სჩვევიათ...“ 7r—9r.

შენიშვნა: სათაური დაწერილია ს. გორგაძის ხელით, მისივე ხელით მიწერილია: „ექიმის ვახტანგ დამბაშიძის ხელია“.

8. „თანამედროვე.—დედას, სნეულს და ავანტყოფს (!)
ერიდები, აშორებ თვალს!...“ 10r.

9. „კოში რამე ქვის ნათალი გადმოყურებს მალღა რიონს...“ 11r—v.

შენიშვნა: ლექსის ბოლოს სხვა ხელით მიწერილია: „ზოგიერთ ლექსებს აკაკისას, რომელიც არსად არ დაბეჭდილა, ხალხში მღერიან, სხვათა შორის ამას ამღერებენ ჩონგურზე“.

10. „[ეპიტაფია].—შური, სიხარბე და ბოროტება
ჩემგან შორს იყო, მიყვარდა ლხენა...“ 11 v.
შენიშვნა: სათაური დაწერილია წითელი ფანქრით ს. გორგაძის ხელით.
11. „ომი.—რკინას ცეცხლი აფოლადებს,
ადამიანს განსაცდელი...“ 13 r--26 r.
შენიშვნა: ტექსტი ნასწორებია სხვა ხელით.
12. „ზდანოვიჩის სიტყვა (კერძო კრებაზე).—
არც მიხნავს, არც მითესია,
ნამგალი დავატრიალე...“ 28 r—v.
შენიშვნა: იგივე ლექსი სხვა ხელით დაწერილი მოთავსებულია 30 r—v.
13. „ფული.—ფულო, ეშმაკის ნაქედო,
მადანო ჯოჯოხეთისო!..“ 32 r—v.
14. „წერილი პატარა მეგობრებს.—დათუნია, კაკუჩა,
მაიავ და ელენე!
მე თქვენი სახე ხატად
ჩემ გულში ჩავისვენე!..“ 33 r.
15. „ბატონებო! უგულითადეს მადლობას გწირავთ იმ პატივისათვის,
რომელიცა გასურთ მე მომანიჭოთ...“ 34 r—35 v.
შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „შეად. 1899 წ. „ივერია“, № 6, „ჩენი
ბანკობია“, პროზა“ 35 v.
16. „ჩანგი.—ლოცვა და ჩანგის ჟღერა
ორივე ტყუპის ცალია!..“ 36 r—v.
17. „ჩემი სიმღერა.—ტიალმა წუთის სოფელმა
ნალველი დამალეგია...“ 37 r—v.
18. „იტირე მიწავ სამშობლოვ (შემოკლებით).—იტირე მიწავ სამშობლოვ!
ზარი აუშვი, ზეცაო!..“ 38 r.
შენიშვნა: ლექსის ბოლოს მიწერილია თარიღი: „1891 წელი“.
19. „ნუ ეხუმრებით ქართულ მიწა-წყალს.—
ნუ ეხუმრებით ქართულ მიწა-წყალს,
და ნუ ადგამთ ბიჯს ზედ წარა-მარად...“ 39 r—v.
20. „გამოთხოვება.—უანგარო მეგობრობა
და უბიწო სიყვარული,
როცა სული სულში ძვრება
და ერთდება გულთან გული...“ 40 r—v.
21. „სიყვარული.—შორის ოხვრით, შორის ბნედით
მიყვარს! მიყვარს სულით! გულით!...“ 41 r.
22. „პასუხი ახალგაზრდას.—სად გაზაფხული შენი ფერადი
და სად გაცრცვნილი ჩემი ზამთარი?!...“ 42 r—v.

23. „გამოთხოვება.—ვისაც ვეტროფი, ვისაც ვმონებდი,
საკუთრად ვისთვისც მიძგერდა გული,
დღეს მას გავურბი...“ 43 რ—v.
24. „ლამაზს.—იას სინაზე მოჰპარე,
ვარდს—ფეროვნება, ლამაზო!...“ 44 რ.
25. „გაოცება.—მე რომ ვნახე, იმისთანა
არ ნახულა სანახავი...“ 45 რ.

შენიშვნა: ეს ლექსი და წინა ცხრაც გადაწერილია ს. გორგაძის ხელით.

26. „ბეჟანს.—რომ შევადარე პარიზი
ამ ჩემ სამშობლო მხარქსა,
კინალამ გული გამისკდა...“ 46 რ.

შენიშვნა: სკოლიოში იმავე ხელით წერია: „ეს ლექსი აკაკიმ გამოუგზავნა პარიზიდან თავის მეზობელსა და საბლიკაცს თედ ბეჟან დავითის ძეს წერეთელს“.

27. „ყოლიფერი ტყუილია.—ერთგულობა, შრომა, ღვაწლი...“ 47 რ.
28. „ტყუილ მგოსანს.—არ მინდა შენი „ნანინა“
და შენი ძილის პირები!..“ 48 რ.

შენიშვნა: 1. ლექსი ს. გორგაძის ხელით არის გადმოწერილი.

2. ს. გორგაძისვე ხელით ტექსტის ქვემოთ მიწერილია: „ესეც აკრძალულ დაკავებულია „по журналу Цензурного Комитета 10 октября 1884 года“ გადმოუწერია გ. ლეონიძეს, რომელმაც მე მათხოვა გადასაწერად; ს. გორგაძე, 1924, V, 24“.

29. „სიმართლე.—ფუ! იმ მოედანს, სადაცა
ვირები ბედაურობენ!..“ 49 რ.

შენიშვნა: 1. ლექსი ს. გორგაძის ხელით არის დაწერილი.

2. ს. გორგაძისვე ხელით მიწერილი ტექსტის ბოლოს: „По журналу Цензурного Комитета 1884 года определено: в виду 6 и 90 ст. Цензурного Устава напечатание воспретить и удержать при хлаха“. ხელს აწერენ კომიტეტის თავჯდომარე დაწვევები.

30. „გოდება ებრაელთა. ბაირონით.—
ჰგოდებს ისრაილ, მოსთქვამს იუდა,
და ებრაელნი სტირიან ერთხმად...“ 51 რ—52 რ.

შენიშვნა: 1. ამ ლექსის თავფურცელზე ს. გორგაძის ხელით წერია: „საინტ-საეთნოგრაფიო მუზეუმს შემოსწირა ნიკო კეცხოველმა, როგორც აკაკის ავტოგრაფი“.

2. ლექსის ბოლოს მიწერილია თარიღი: „3 ღვინობისთვის, 1901 წ. ტყვიავი“.

3. ქალაღი, რომელზედაც დაწერილია ლექსი, ძალზე დაზიანებულია.

31. „იუდა.—აქ ყოფილა!.. გვითვალყურებს,
ჰგონია, რომ ვიტყვით რამეს...“ 53 რ—54 რ.

შენიშვნა: 1. გადმოწერილია ს. გორგაძის ხელით.

2. ს. გორგაძისვე ხელით ტექსტის ბოლოს მიწერილია; „ამ ლექსის ხელნაწერი (არა ავტოგრაფი) გადმომცა გადასაწერად ს. აბაშელმა, როცა აკაკის IV ტომის აწყობა უკვე დასრულებული იყო. პირველი ხანის მესამე სტრიქონის გასწვრივ არშიაზე რალაც თარიღისებურია წარწერილი. 1886. გადმოვიწერე 1927 წ. 26 დეკემბერს, ტფილისში. ს. გორგაძე“ 54 რ.

32. „მღვდელი და ექიმი.—მღვდელმა უბრძანა დიაკონს:

ხომ ხედავ, ღმერთი სწყურებაო...“ 56 რ—v.

შენიშვნა: 1. ლექსი დაწერილია ფანქრით. 55 v-ზე დ. კარიჭაშვილის ხელით წერია; „იხ. საქმე საცენს კომიტ. 282/19. 1890 წ. თეატრში ყოფილა დასაბეჭდად გამზადებული და ცენზურას არ დაუბეჭდვინებია. დ. კარიჭაშვილი“.

2. 56 v-ზე ს. გორგაძის ხელით მიწერილია; „აკაკის ნაწერებში ამ ლექსის ავტოგრაფიც მრიაოვება (7,25)=ხელნაწერი № 1473. შედარებამ გვიჩვენა, რომ პირი სწორეა დედანთან. ს. გორგაძე“.

1508

წერეთელი აკაკი—ფელეტონები. XIX

270 ფ.; 22,5×18; ქალაღი; უყდო (აკინძული); მხედრული; დაუწერელია: 270 v, 271 რ—v; XIX (1867—75 წ.წ.).

1. „დროების“ კორესპონდენცია ქუთაისიდან. საღილი გუბერნიის წინამძღოლისას.—შავ-უკულმართი დროებისაგან დათესილი ძველითგანვე უთანხმოება უბედურებად მოიმკო საქართველოში, როდესაც ის საქართველო განაწილა რამოდენიმე სამეფოდ და სამთავროებად...“ 1 რ—6 რ.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე მიწერილია: „დროება“. 1867 წ. № 43“.

2. „რამდენიმე სიტყვა შესახებ კ. ბ. ჯორჯაძისა.—გოლვიან ხაფხულში, როდესაც სიცხით დამწვარი და ნაყოფის ველარ აღმომცენი დედა-მიწა მხოლოდ მარტო მტვერს იღენს...“ 6 რ—14 რ.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე მიწერილია: „დროება“ 1868 წ. № 3“.

3. „არც ჩენია, არც თქვენი, მაშ შუათანად იყოს.—თქვენი უმორჩილესი მონა-მოსამსახურე უმდაბლესად თავს დაგიკრავთ საზოგადოდ ქალბატონებო და ვაჰბატონებო...“ 14 რ—22 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“, 1868 წ. № 5“.

4. „ცხელ-ცხელი ამბები.—ეს ორი სამი დღეა, რაც რიონში ტობი (ხრამული) შემოდის და ქუთაისში იყრის თავს ქვირითის დასაყრელად...“ 22 v—24 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აწიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1870. № 20“.

5. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები.—„სულ ცხელ-ცხელი! სულ ცხელ-ცხელი!! არ შეიძლება ერთხელ ცივიც გვაღიროსო?“ ნაზისა და ნარნარის ხმით გვეტყვიან ზოგიერთები...“ 25 r—30 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აწიაზე მიწერილია: „დროება“.
1871 წ. № 27“.

6. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები.—ერთ მოხუცებულს კაცს დაუბრუნდა უცხო ქვეყნიდან სამი ვაჟიშვილი...“ 30 v—37 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აწიაზე მიწერილია: „დროება“.
1871 წ. № 28“.

7. „ფელეტონი. „ცხელ-ცხელი ამბები.—რა გუნებაზედ ვარ!.. ჩაშაქრულ-ჩაშარბათიებულზედ!... აბა ახლა რაც უნდა დავწერო. ტკიბილი და სატლაკავი იქნება...“ 37 v—38 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარცხენა აწიაზე, მიწერილია: „დროება“
1871 წ. № 30“.

8. „ცხელ-ცხელი ამბები.—„კარგია ჩვენი სოფელი, მაგრამ ქუჩები კი ტალახიანიაო“. ამ ლექსით იწყება ერთი რუსული სიმღერა, რომელიც ყოველთვის მომაგონებს ხოლმე ქუთაისს...“ 39 r—49 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აწიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1871 წ. № 31“.

9. „ცხელ-ცხელი ამბები.—ამ დღეებში ერთი საცოდავობა მოხდა გაღმა სილაზედ...“ 49 v—54 r.

შენიშვნა: პროზაული ტექსტის ბოლოს „ჩემო თავო“-ს ტექსტია დართული.

10. „ცხელ-ცხელი ამბები.—ახირებული კაცია თებერვალი არ დაუჯდრადე...“ 54 r—60 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აწიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1871 წ. № 33“.

11. „ცხელ-ცხელი ამბები.—დიდი ხანია, რაც ქუთაისი გაიტენა ხალხით, მაგრამ ქალები კი ყოველ დღე მაინც თანდათან ემატებიან...“ 60 r—64 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აწიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1871 წ. № 38“.

12. „ცხელ-ცხელი ამბები.—დიდი ხანია, რაც „ცხელ-ცხელ ამბებს“ თავი აღარ ამოუყვიათ „დროებაში“ და ამის გამო გვესმის მკითხველებისაგან: „ხომ არ გაუყინავსო?...“ 64 r—70 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1871 წ. № 49“.

13. „ცხელ-ცხელი ამბები. (ახალი წლის შუალამე).—შუა ღამეს ბევრი აღარ აკლდა რა...“ 70 r—76 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1872 წ. № 1“.

14. „ცხელ-ცხელი ამბები. ჩემი ობროდობა.—თუ კი სამჯავროებში საკირო არიან ადვოკატები, ლიტერატურამ რაღა დააშავა?...“ 77 r—82 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1872 წ. № 12“.

15. „ცხელ-ცხელი ამბები.—„უსაქმური კაცი ყელს იზომდაო“, ნათქვამია; სწორედ ასე მემართება...“ 83 r—94 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“
1872 წ. № 27“.

16. „ახმედ ფაშა კახა-ბერი. (ნეკროლოლი).—დიდებულის მდივანის წყალობით უმაღლეს ხარისხამდეა აყვანილი ახმედ-ფაშა კახა-ბერი...“ 94 v—101 r.

17. „ცხელ-ცხელი ამბები. მიდებ-მოდება.—ძლივს არ გადაურჩით ამ სიცხეებს! როგორც იქნა გავგვიადარდა, მაგრამ რაღა დროს?...“ 101 v—106 r.

18. „დროების“ კორესპონდენცია. უფ. ვ. გამრეკელოვს.—ამხანაგობით, მეგობრობით; მტერ-მოყვრობით და ნათესაობით მიდგომას, ჩვენის აზრით, არა აქვს ადგილი ლიტერატურაში...“ 106 r—111 r.

19. „ცხელ-ცხელი ამბები. წინდა და ქუდი.—ერთხელ წინდასა და ქუდს ერთმანეთში ჩხუბი მოუვიდათ...“ 111 r—116 v.

20. „შავ-შავი ამბები.—„ნეტარ იყვენ გლახაკნი სულითა,
რამეთუ მათი არს სასუფეველი ცათა“.

რა უფრო სასიქადულოა კაცისათვის: ბედაურზე ჯდომით მკადის, თუ ვიროზე ჯდომით პურის ჭამა?...“ 116 v—126 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1872 წ. № 40“.

21. „ცხელ-ცხელი ამბები.—ჩვენში, სხვათა შორის, ორი საუცხოვო ჩვეულება არის: კაცს რომ შეეყრებიან—გამარჯობის ნატვრა და რომ მოშორდებიან, გამოთხოვების დროს, გზის დალოცვა...“ 126 v—131 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1872 წ. № 48“.

22. „ცხელ-ცხელი ამბები. იმერელი თბილისში.—თქვენ ნუ დამეხოცებთ, მართლა რომ კარგი რამ ყოფილა თბილისი...“ 131 r—140 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1873 წ. № 4“.

23. „ავაზაკობა სამეგრელოში.—იმ კანონით, რომელიც მშობლებს უფლებას აძლევს, რომ თავის სიცოცხლეში შეიღებოს არა გაუზიარონ რა, როგორც კეთილ-შეძენილით, ისე სამკვიდროდამაც, ისე ბოროტად არსად არ სარგებლობენ, როგორც ჩვენს ქვეყანაში...“ 140 r—144 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“. 1873 წ. № 11“.

24. „ფელეტონი. ნურაფერს—უკაცრავად.—25 იენისს უ. ბ. ლოლობერიძემ ქუთაისის თავად-აზნაურობის კრებას წარმოუდგინა თავისი ბანკის ტიპიკონი (უსტავეი)...“ 144 r—149 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“. 1873 წ. № 26“.

25. „ფელეტონი. ცნობა ქუთაისითგან.—ჩვენი ქუთაისი ისეთ დარდიანობაშია ჩავარდნილი, რომ არ იცის თუ როგორ გაიქარვოს სევდა და თავის მძიმე ტვირთით, მწუხარებით ჯდება ფაიტონში და დასეირნობს მტვერიან ქუჩებზედ...“ 149 v—156 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“. 1873 წ. № 390“.

26. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები. გამოსალმება.—მშვიდობით!.. მშვიდობით!.. მშ...ვი...დო...ბით! იმდენი დღე არა გეტკინოსთ რა, ჩემო გულძვირო მკითხველებო, რამდენი დღე იქნეს, მე კალამი ხელში აღარ ავიღო...“ 157 r—165 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“. 1873 წ. № 402“.

27. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები.—ვინ სთქვა, რომ ჩვენში საზოგადო არ არის რაო, მაშინ როდესაც, რაც ერთზე ითქმის, რასაკვირველია აუგომბო, ის ათში ცხრასაც ეკუთვნის...“ 165 v—171 r.

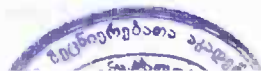
შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“. 1874 წ. № 445“.

28. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები.—ჩინებულთ: გზა გააკეთეს შორაპნის მაზრაში...“ 171 v—177 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“. 1874 წ. № 448“.

29. „ფელეტონი: ლუკმა გავარდაო, ჯამში ჩავარდაო.—ჩვენი სატახტო თბილისი წავგართვეს, ჩაიგდეს ხელში სომხებმაო...“ 177 v—182 r.

30. „ფელეტონი. ენების გასამართლება.—სასამართლოში სხედან მსაჯულები, შუაში კირნახული და მრავალჭრილობიანი მოხუცი ქართლოს...“ 182 v—194 r.

შენიშვნა: 1. სათურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1874 წ. № 452“.

2. წერილი მიმართულია გიორგი მუხრანსკის ბროშურის წინააღმდეგ, —
„О существе национальной индивидуальности и о мелких нац. единицах
воинше“, რომელიც ანონიმურად დაიბეჭდა 1874 წ. და დაეგზავნა უფასოდ ვაზ.
„Кавказ“-ის თანამშრომლებს“.

31. „ფელეტონი. მკედრის სულის მოძებნა...—ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა
სადღესასწაულო ჩვეულებანი გვიმტკიცებენ, რომ ჩვენი ხალხი ბევრჯელ ყო-
ფილა სხვადასხვა სარწმუნოების გავლენის ქვეშ...“ 194 წ—200 წ.

32. „ფელეტონი. ეპისტოლე.—ჩემო ძამიავ! დიდი ხანია, რაც ჩვენ ერთ-
მანეთთან განწყობილებას ფრთა-ფართატმა ალაღმა დაუქროლა...“ 200 წ—
205 წ.

შენიშვნა: სათურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“
1875 წ. № 2“.

33. „ფელეტონი. პატრიოტის აღსარება.—ვინ სთქვა, რომ მე პატრიოტი
არა ვარ? მიუქარავს...“ 205 წ—212 წ.

შენიშვნა: სათურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“
1875 წ. № 4.

34. „ფელეტონი. ხასიათები. სურათი პირველი.—

„იმერელი ვარო,
არას გარგივარო,
შეესვამ, შევქამ,
ისევ წაგივალ“.

უუუ! იმერელს! იიი! კორტოხელს...“ 212 წ—232 წ.

35. „ფელეტონი. ბოდვა.—მოკვდი. დიდი მგზავრობა გამარონიეს, ბეწ-
ვის ხილზე გამიყვანეს და ბოლოს მიმიყვანეს იქ, სადაც მართალთა სულნი
განისვენებენ...“ 233 წ—237 წ.

შენიშვნა: სათურის გასწვრივ, მარჯვენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“.
1875 წ. № 34“.

36. „საქართველო. მცირე რამ ახალ-დგმაზედ.—ის ყანა, რამელშიც ბა-
ლახ-ბულახი ძალიან გამრავლებულია, არა ღირს გასამარგლავად...“ 237 წ—
264 წ.

37. „ფელეტონი. სადიდმარხვო მიღებ-მოღება.—მიიწურა მარხვა სინანუ-
ლისა. გათავდა პუბლიკური ლექციები...“ 264 წ—270 წ.

შენიშვნა: სათურის გასწვრივ, მარცხენა აშიაზე, მიწერილია: „დროება“
1875 წ. № 42“.

1509

წერეთელი აკაკი—საგაზეთო ფელეტონები და სხვა სტატიები. XIX

96 ფ.; 22,5×17,5; ქალაღი; უყლო; მხედრული; XIX ს. (1875—76 წ.წ.); დაუწერელია: 81 v—96 v.

1. „ფელეტონი. მომრიგებელი მოსამართლე.—შუა დღეა. ჯერ მსაჯული არ გამობრძანებულა სამსჯავროში...“ 1 r—7 v.

2. „ფელეტონი. ქალი რომელი თვეა.—ვინ არის ის სულდგმული, რომელიც გულგრილად გამოთქვამს სიტყვას: „მაისის ღამე?...“ 7 v—15 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1875 წ. № 43“.

3. „ფელეტონი. საცივი.—ქვა-ნახშირს რომ თეთრი ფერი ჰქონდეს და შავი არ იყოს, ამდენი სხვადასხვა ხელობის ვაჭბატონები ასე მხურვალის გულით არ მოეჭიდებოდნენ...“ 15 v—20 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1875 წ. № 51“.

4. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები,—ძველად, როდესაც საქართველო კეთილი რამ მიენიჭებოდა და ან შავი რამ დღე დაადგებოდა, ჩვენი დედები შეიკრიბებოდნენ და მიისწრაფვიდნენ ხოლმე ეკლესიებისაკენ სალოცავად...“ 20 r—24 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1875 წ. № 52“.

5. „წერილი ეფროსინა კლდიაშვილისადმი.—რასაკვირველია, თქვენ შეტყობილი გექნებათ, რომ თბილისში სკაპენის ცუდლუტობა წარმოადგინეს...“ 24 v—28 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილია: „დროება“. 1875 წ. № 56“.

6. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები.—საპი რამ ამშვენებს კაცს: მარილიანი სიცილი, ტკბილი ხმა და მოხდენილი სიარული...“ 28 r—32 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1875 წ. № 68“.

7. „ფელეტონი. მოთქმით ტირილი.—სხვა საჩინო ჩვეულებებთან ჩვენს ძველებს ერთიც ეს ჰქონდათ, რომ მკვდარს „გადასახურავს“ უძღვნიდნენ და მოთქმით იტირებდნენ ხოლმე...“ 33 r—40 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილია: „დროება“. 1875 წ. № 85“.

8. „საქართველო. ნალაგმი.—ის ახალი დგმა ანუ ახალ-თაობა, რომელიც ვერ სარგებლობს წინა დგმის ცხოვრებით და იმეორებს იმათ შეცდომებს, საიმედო ვერ არის და მისგან ბევრს არ უნდა მოველოდეთ...“ 40 v—48 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1875 წ. № 103“.

9. „ფელეტონი. ცხელ-ცხელი ამბები.—სადაც ცხოვრება უფერულია და ნაწყვეტი, სადაც, თუ არ ავი, კარგი რამ ერთი მეორეზედ არ ებმის, იქ როშ რამეს მოიხრობაც უფერული და დანაწყვეტი უნდა იყოს,—ეს საეჭვო აღარ არის...“ 48 v—51 r.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1875 წ. № 106“.

10. „ფელეტონი. ძველი ჩინონიკის აღსარება.—ღვთისა და, თქვენის წყალობით ბუნებითი ნიჭი დამყვა...“ 51 r—58 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1875 წ. № 116“.

11. „სამწუხარო ამბავი მოგვიტანა დღევანდელმა ფოჩტამ: ჩვენი ეპიტაფე კალანდაძე გადაცვლილა...“ 58 v—60 r.

12. „ფელეტონი. ნადული.—გთხოვთ, მიცნობდეთ: გვარად გახლავართ ქართველიშვილი და სხელად გიორგი მქვიან...“ 60 r—64 v.

შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ მიწერილი აქვს: „დროება“. 1876 წ. № 2“.

13. „ფელეტონი. ნადული. „ღმერთმა მტერსაც აშოროს მეგობარი შენისთანა...“ 64 v—69 r.

14. „ფელეტონი. ხარლამბიოს მოგონაკის წერილებიდან.—ყანდია არის ერთი უმდიდრესი და უტურფესი მხარეთაგანი დედა-მიწის ზურგზედ და ამის გამო ძველ დროითგანვე გარეშე მტრები ფუტკრებივით ეხვეოდნენ, რომ ხელში ჩაეგდოთ...“ 69 v—73 v.

15. „ფელეტონი. ჩანგური.—ერთს საკვირველ მოსაკრავეს საოცარი ჩანგური ჰქონდა...“ 74 r—78 v.

16. „ფელეტონი. ნადული.—დარი, აედარი, გათენება, დაღამება, შიმშილი, გაძღომა, დაძინება, გაღვიძება და ისევ დაძინება! აი, ჩვენი ყოველდღიური მოვლინება!...“ 79 r—81 r.

1510

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1511

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1512

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1513

თვალჭრელიძე პაპი (ცახელი)—თხზულებათა კრებული. XIX

47 ფ.; 21×17; ქალაღი; ქაღალღაღაკრული მუყაოს ყღა; მღედრული; შიღაღა-
შიღ ფურცღები ამონღულია; დაზიანღებულია: ფ. 29; თაღბოღონიაკღული; [XIX ს.]; დაღ-
წღრღულია: 22 v—23 r, 26 v, 28 v, 29 v, 31 v, 36 r, 37 r—v; ნახატღები: 33 v, 34 r.

1. „შენ მოგელი, მომფრინავო ჩემღამი...“.

შენიშვნა: ლექსი მოთავსებულია ზემო ყღის შიღნითა არღზე.

2. „მსხვერპღი შღრისა.—მოქმედღა პირვეღი. საწოღი ოთახი, ზაღისა-
კენ შუშიანი კარი აქეს... ბეღღარი. (ღალ მუხღს იღრეკს მაროს წინ და
ტეღზე ჰკოცნის).—ერთს ღროს ეს ხეღი თვის აღღრსით მასაჩუქრღბღა,
მაგრამ ისი ღრო გაჰქრა, დავიწყღა!...“ 2 r—22 r.

წყღებღა: „...ის გული, ის სული, ის გრძნობღა და ხეღი,
რომელსაც გრძნობით და ტრფობით ვიახეღი...“.

შენიშვნა: 1. თაღფურცღელი: „მსხვერპღნი შღრის-ძიებისა, ღრამღა ხუთ მოქმედღ-
ბად. პაპი თვალჭრელიძე. 1883 წელი“.

2. თაღფურცღელის მეორე მხარეს (1 v) მომქმედნი პირნი.

3. „ნანა ნანინას“ ხმაზეღ.—აწღ დამიტირე მკღღარი ვარ,
ხოღ შენ მომკალი განავო?...“ 24 r—v.

შენიშვნა: 1. ლექსს წინ უსწრებს განმარტებღა, თუ რღ ფონზე უნღა შესრულღდეს
ეს ლექსი: „მშენიერი ღამე იყო, მთვარე ცახედ სცურავღა... ბუღბუღლის ხმები რო-
ცღა დაწყნარღბღონენ, სამარიღამ მოისმებღღა შემღვეგი სიმღღრა დღღონებუღლის
ხმითა“ (24 r).

2. 23 v-ზე მოთავსებულია დარიგებღა, თუ როგორ უნღა იმღერებღოდეს „ნანა-
ნანინა“.

3. ლექსის ბოღოს თარიღი: „30 იღლისი, 1883 წელი“. 24 v.

4. „სიზმარი.—ენახე სიზმარი ღამაზი, გულ-მომზიბღღავღ; ფრთოვანი...“
25 r—v.

შენიშვნა: ლექსის ბოღოს მიწერიღღა: „პაპი. 29 იღლისი, 1883 წელი“. 25 v.

5. „სასიმღღერო კუბღღეტები.—ვიამე! გავბედღე
და მივენღღე
ყმაწვიღღსა ქაღსა!...“ 26 r.

შენიშვნა: 1. სათაურის გასწვრივე წერიღა:

„თვღლი დაუღღეს,)
ვინც, რომ ენღოს
ყმაწვიღღსა ქაღსა“-ს ხმაზეღ.

2. ლექსის ბოღოს მიწერიღღა: „პაპი. 29 იღლისი. 1883 წელი“. 26 r.

6. „ნიაღს.—შორით შოროღღეს მფრინავო,
შენ გევეღრღები, ნიაღო,...“ 27 r—28 r.

შენიშვნა: 1. წინ უძღვის განმარტება იმისა, თუ როგორ უნდა შესრულდეს ლექსი.

2. ლექსის ბოლოს თარიღი: „1883 წ. 27 ივლისი“.

7. „სიმღერა.—ვინც პირველ სიყვარულსა

აუცუღლუტებს გულსა,

იგი წესის მგომბია...“ 29 r.

8. „გამოთხოვება.—გეთხოვებით ბედით გამწარებული,

ნაღვლიანი, ეშხით დატყვევებული...“ 30 r—31 r.

შენიშვნა: ლექსის ბოლოს თარიღი: „24 ივლისი, 1883 წელი“.

9. „გამოთხოვება.—აწ მიჯობს დაგეთხოვო, ჩემო კარგო საჩხერე!...“ 32 r—v.

შენიშვნა: ლექსის ბოლოს თარიღი: „23 ივლისი, 1883 წ. დ. საჩხერე“.

10. „ვარდს.—ვისმა ფუნჩულა, ძვირფასმა

ხელმა მოგკაფა, შენ:ვარდო...“ 33 r.

შენიშვნა: ლექსის ბოლოს თარიღი: „1883 წ. ივლისი 23 დღე“.

11. „ვარდს შემდეგ ნაზსა იასა

არრა ყვაიელი ედრისო...“ 33 v.

შენიშვნა: 1. ეს და ამის მომდევნო ლექსი დაწერილია სხვა ხელით.

2. ლექსის ბოლოს თარიღი: „1883 წ. ივლისი 12 დღე“.

12. „ბუნების შემამკობარი,

ყვაილთა მეფე ვარდია...“ 34 r.

შენიშვნა: ლექსის ბოლოს თარიღი: „1883 წ. ივლისი. 7 დღე“.

13. „დიდხანს, მინამ ქარ-გრიგალი

არ წაპბუქავს ჩემს საფლავსა...“ 35 v.

შენიშვნა: 1. ლექსის ბოლოს თარიღი: „22 ივლისი. 1883 წ.“

2. 35 r-ზე თანქრით, რუსულად, მიწერილია შექსპირის ცხოვრების ზოგიერთი თარიღი.

14. „მინამ კი სული მიდგია.—მინამ კი სული მიდგია,

ვერ შემადრწუნებს შავ-ბედი...“ 36 v.

შენიშვნა: ლექსის ბოლოს თარიღი: „22 ივლისი, 1883 წელი“.

15. „მტირალი ქალი.—შავს ღამეს ბნელი ზეწარი

ქვეყნისთვის გარდუფენია...“ 47 v—44 v.

შენიშვნა: 1. ამ ლექსიდან მოყოლებული ტექსტები თავდაყირა არის დაწერილი გაუმართავი ხელით.

2. ლექსის ბოლოს მიწერილია: „პ ა პ ი. 10 დეკემბერი. 1882 წელი“.

16. „წინანდელი დედა.—ნეტავ რა ჰქუხს, რა ზიზინებს,
რა ხმაურობს ირგვლივ კარში...“ 44 რ—40 ვ.
შენიშვნა: ლექსის ბოლოს: „პაპი 12 ნოემბერი. 1882 წელი“.
17. „მაისი.—აწ ვიმდერე ბულბულო,
ნულარ გაწუხებს დარდია...“ 40 რ—39 ვ.
18. „ვისი ნარნარი თითები
აქ ნაზის რხევით ცოგაყდა...“ 40 რ.
19. „ვით ამ წყვილია და ბნელსა ღამეს
ანათებს მთვარე სხივ მომფინარე...“ 39 ვ.
შენიშვნა: სათაურის გასწვრივ წერია: „ბულბულის სტეფნა. პაპი. აპრილი 1883 წ.“
20. „ბაყაყის ყიყინი.—გველ-ბაყაყის ბუდე იყო
სიცოცხლეში მისი გული...“ 38 ვ—37 ვ.
შენიშვნა: ლექსის ბოლოს მიწერილია: „აკაკი“ 37 ვ.
21. „სიმღერა.—შრომის შვილო, გლეხო პატარა,
ისწავლე წიგნი, ეცადე ჩქარა...“ 37 ვ.
22. „პასუხი ჩემგან.—
ვერ დაგივიწყებ, გინდ მომკლან,
გინდ გამითხარონ საფლავი...“ (ქვემო ყდის შიდა მხარე).
შენიშვნა: 1. ლექსს მიწერილი აქვს: „პაპი. 17 ივლისი, 1883 წ.“
2. ლექსს წინ უსწრებს: „ერთის პირისაგან მევიღე წერილი შემდეგის შინაარსისა
„ნუ დამვიწყებ“.
23. „შორის მხრიდამ მუღამ.—შორის მხრიდამ მუღამ გიძღვნი სალამსა...“
(ქვემო ყდის შიდა მხარე).

1514ა

თეიმურაზ I—ორი ანბანთ ქება. XIX

10 ფ.; 17×22; ქალაღი (ლურჯი); უყდო; კიდურებშემოცვეთილი რვეული მხედრული; XIX ს.; ჰვირნიშანი: 18[35?].

1. „ანბანთ ქება.—ქ. აღახვენ ჩემნი ბავენი, ღმერთო, სამებით ქებულო.
აერსა ზედა საყდართა დიდებით დამკვიდრებულო...“
1 რ—5 ვ.
2. „ანბანთ ქება.—აღმართა მხსნელმან ჯვარი გოლგათას, სისხლი
დასთხია ადამის ბრალთა...“ 5 ვ—10 რ.

1514 ბ

ახლედანი დარია—სიმღერა. XX

2 ფ.; 35,5×22,5; საწერი ქალაღი (თაბახი); მხედრული; [XX ს.]

„სიმღერა.—მთის მწვერვალზე მოსჩანს კოშკი,
დაკიღული ვით ქორთ ბუღე...“ 1 რ—2 ვ.

1514 გ

რუხაძე ვარლამ—ლექსთა კრებული, XX

6 ფ.; 35,5×22,3; ქალაღი (აუკინძავი, თაბახი); მეხუთე ფურცელს ნაწილი მთხეული აქვს; მხედრული; [XX ს.]

1. „მზე და მგოსანი.—პარნასის მთიდან მოსული,
ხელში ლამაზი ქნართა
მიმოდოდა მგოსანი...“ 1 რ—ვ.
2. „ტბა.—ტბა ერთ ადგილს უძრავად დგას,
გადუხსნია სარკეთ გული...“ 1 ვ—2 რ.
3. „არიან წამნი (პოეტს).—არიან წამნი, როდესაც გულზე
შემოგაწვება ბოღმა ნღველი...“ 2 რ—3 ვ.
4. „ტყვე არწივი (ძღვნათ კაკის).—გაგლეჯს, გაგლეჯს გაღიასა ის არწივი,
ღღეს რომ ტყვეთ ზის...“ 2 ვ.
5. „ღამნაშავე ცხოვრება.—ვნახე ქუჩა... თოფით ხელში
იდგა კაცი ბნელ კუთხეში...“ 2 ვ—3 რ.
6. „მკვდრების სიცილი.—ცივ საფლავებში უძრავად ვწევართ,
ჩვენს მყუდროებას ვერა-რა არღვევს...“ 3 რ.
7. „ღიღის ღმერთი ტახტზე დაჯდა, შორს გაჰფანტა ღამე
ბნელი...“ 3 ვ.
8. „ესენტუკს.—კავკასიის თაიგულო, ლამაზი და კარგი რამ ხარ...“ 3 ვ.
9. „ოცნების ფერიას.—ჩემო კარგო, ხელს რომ მიქნევ, სად გინდა რომ
წამიყვანო?...“ 4 რ—4 ვ.
10. „ოხ, სად არის გაზაფხული?—ზამთარია, ზამთრის ღემონს გაუშლია
მძღავრად ფრთები...“ 4 ვ.
11. „სამშობლოს.—ღამაზი ხარ, კეკლუცი ხარ, ვეღარ ძღება. (კქერთ
თვალი...“ 5 რ.
12. „იგია წყარო ბედნიერების.—მასხოვს, მარტოკა, საღამოს ჟამზე,
ზღვის პირს ვიდექი, გავსცქერდი ზვირთებს...“ 5 ვ.
13. „ღე, მოცილიღებმა უცქირონ ზეცას.—მწვერვალზე ვღგავარ, მზე
სხივებს მტყორცნის...“ 5 ვ.

14. „დეიტანჯე ჩემო სულო!—გარს გარტყია ფიქრთა ქსელი, როგორც ღამე შავი; ბნელი...“ 6 v.

1514 დ

მესხი სერგი—ლექსები. 1862

2 ფ.; 17,5×11,5; ქალაღი; მხედრული; ავტოგრაფი; 1862 წ.

1. „უცხო თავის მამულში.—ამას რას ვხედავ ჩემსა მამულში, სადაც ველოდი თავისუფლებას?...“ 1 r—v.

შენიშვნა: ლექსს მიწერილი აქვს თარიღი: „1862 წლის 8 ივლისი“. 1 v.

2. „ა...ი წ...დმი.—სად არის ღმერთი ამ ქვეყანაში?—
სად არს გარჩევა კარგს და გლახაში?“ 2 r.

შენიშვნა: 1. ლექსი, შინაარსისა და სათაურის ინიციალების მიხედვით, აკაკი წერეთლისადმი უნდა იყოს მიძღვნილი.

2. ლექსი მეორე სტროფის მეორე ტაეზე წყდება.

1514 ე

გურული ყაჩაღები მებუზლა და ტარ. დათუნაშვილი. XX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.],

„გურული ყაჩაღები მებუზლა და ტარიელ დათუნაშვილი.—
სამარიდან წიგნსა მოგწერ, თუ ამითავდა ქალაღი,
რა უბედობა მეწვია, მტერებო, როგორ გახარდი!...“ 1 r—2 r.

შენიშვნა: ლექსი ხალხურია.

1514 ვ

გარდიძე სოსო—მგოსან ბალმონტს. XX

1 ფ.; 35,5×11; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.]; ქუთაისი.

„მგოსან ბალმონტ[ტ]ს.—მესმის, მესმის შენი ჟღერა,
შენს ჩანგზედა აგებული...“ 1 r.

1515 ა

ხოჯა კოწია—ლექსები. XIX—XX

2 ფ.; 35×22; ქალაღი; მხედრული; [XIX—XX ს.].

1. „თავ. აკაკის.—გათენება კარს გვადგია...“ 1 რ.
2. „ლოცვა აკაკიზე.—მუხლმოდრეკითა ივერი გვედრის...“ 1 რ.
3. „თავ. აკაკის.—შენ მხსენებელი ივერთა ენა
შენვე გადიდებს, მისო დიდებაე!..“ 1 რ.

შენიშვნა: სამივე ლექსს მიწერილი აქვს ბოლოში „ხოჯა კოწია“.

4. „ბაბუა აკაკის (მოლიასაგან).—ბაბულია, გენაცვალე!
რა დროსია ეხლა ძილა?“ 1 რ—1 ვ.
5. „ბავშვის სურვილი.—მინდა წავიდე და ვნახო
ჩემ ბაბუა აკაკია...“ 1 ვ.

შენიშვნა: მეოთხე და მეხუთე ლექსს ბოლოში მიწერილი აქვს „აქარჯელი კოწია!“

6. „მეგობარს.—ოთხ კედელში ვარ მე ჩამწყვედოვილი...“ 1 რ.
7. „ვის გენიშნება?—შენ მაცოცხლე, შენ მომალი,
შენვე შითხრი სამარგსა...“ 1 ვ—2 რ.
8. „* * * შესწყდა მუზა... აღარ ისმის
ჩენის მგოსნის ტკბილი ხმები...“ 2 რ.
9. „7 იანვარი.—დღეს რომ შვიდი დანვარია,
მომივლიან მე ბიჭები...“ 2 რ.

შენიშვნა: ლექსს მიწერილი აქვს „შცხო უცხოეთში“.

10. „ნათლის ლება.—ქრისტემ, თვით ნათელმა ნათლისაგან,
ნათელა მიიღო ქვეყნად კაცისაგან...“ 2 რ—2 ვ.
11. „აქარის წყალი.—აქარის წყალი აღიდა,
წამოლეკა მთა და ბარი...“ 2 ვ.

შენიშვნა: ლექსს მიწერილი აქვს „ხოჯა“.

12. „თავ. აკაკის.—ერთხელ შენც იყავ, მგოსანო,
სახელივითა პატარა...“ 2 ვ.
13. „ვის გავეყარე, უის შევეყარე.—ჩიტი შუად იყო გაბმოლა
ჩემგან დაგებულ მახეში...“ 2 ვ.

შენიშვნა: 1. ლექსს მიწერილი აქვს „კოწია მკურნალი“.

2. მოტანილი ყველა ფსევდონიმი ერთ პირს ეხებას უნდა ეკუთვნოდეს.

1515ბ

კოწია. მკურნალი — დიდებულ აკაკის უმცირესისაგან. XX

1 ფ.; 22×13; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.].

„დიდებულს აკაკის უმცირესისაგან. — ივერიისა მნათობო,
მთელ ქვეყნად შუქთ მომფინეო!..“ 1 რ.

შენიშვნა: ლექსს ხელს აწერს „კოწია მკურნალი“.

1515გ

ვუძღვნი მგოსან აკაკის. 1908

2 ფ.; 21×13; ქალაღი; მხედრული; 1908 წ. (1 რ.).

„(ვუძღვნი მგოსან აკაკის). — ქართველებში ბავშმაც იცის,
რომ ხარ მგოსანი აკაკი...“ 1 რ.—2 რ.

1515დ

იმერელი — ლექსები. XX

1 ფ.; 35×22; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.].

1. „შემოდგომა. — ოქრო მკედით ნაქსოვ ტყე-ველს
მზე დასცქერის გულმოკლულად...“ 1 რ.—1 ვ.
2. „სიზმარი. — შრომით დაქანცულს, ზნეობრივ დაღლილს
ერთხელ უეცრად ჩამძინებოდა...“ 2 რ.

შენიშვნა: ლექსებს ხელს აწერს „იმერელი“. 1 რ.

1515ე

ლექსი. XX

1 ფ.; 21×13; ქალაღი; მხედრული; უსათაურბ; [თავბოლონაკლულბ]. [XX ს.]..

*** — სული შფოთავს, გულს მიხუთავს აწმყოფი და მომავალი...“ 1 რ.

1515ვ

მუხიანელი ს. — ივერიელების გუნდი. XIX

2 ფ.; 20,5×13; ქალაღი; მხედრული; [XIX ს.].

„ივერიელების გუნდი.—ივერიამ აგვირია

(ყველას გზა და კვალი,
ალარ ვიციტ სად მივყავართ!!
ვაი, ჩვენი ბრალი!...“ 1 r—2 r.

შენიშვნა: 1. ლექსს ხელს აწერს მ - ლ ი (მუხიანელი).

2. ლექსს ერთვის ავტორის წერილი რედაქციისადმი: „ბატონო რედაქტო-
რო! გთხოვთ, ეს ლექსი დაბეჭდოთ, თუ ძალიან წინააღმდეგი არ იქნეს...“ 2 r—v.

1515 ზ

ვეგენინა—აკაკის. XX

4 ფ.; 22×12,5; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.]. დაუწერელია: 3 v—4 v.

„დღეს აკაკიმ დიდებულმა
წრფელის გულით, ჩინებულათ,
მწარე კენესით, გულმტკივარმა,
მწრათლ ამშალა უნებურათ...“ 2 r—3 r.

შენიშვნა: ლექსს წინ უძღვის ავტორის წერილი აკაკისადმი.

1515 ც

ორიონი—ჩემი სულამიტი. XX

1 ფ.; 22×18; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.].

„ჩემი სულამიტი.—ვიცი შავი ხარ, მაგრამ კარგი ხარ, როგორც კარავი
სოლომონისა...“ 1 r.

1515 თ

ტირიფი—გალობა. XX

1 ფ.; 22×18; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.].

„გალობა.—ჟამსა ლოცვისას ჩემს ტაძარში საკურთხეველთან,
სად ვერ სწვდენია ამა სოფლის ლელვა, გუგუნი...“ 1 r.

1515 ი

„საჟურიო“ ლექსები. XIX—XX

6 ფ.; 35,5×11; ქალაღი; სხვადასხვა ხელით დაწერილი; მხედრული; ცალ-ცალკე
ფურცლები; [XIX—XX ს.].

1. „აღსარება.—ჩემმა ობლობამ და მარტობამ
ბევრი იხილა და განიცადა...“ 1 რ—1 ვ.

შენიშვნა: საკონკურსო ლექსს მიწერილი აქვს ავტორის დევიზი „თეთრე
ლამე“. 1 ვ.

2. „ჩემი ვედრება.—რაც გონს მოვსულვარ ერთი ნატვრა მასულდგმულ-
ლებდა...“ 2 რ.

შენიშვნა: ავტორის დევიზია „ყველას თავისი“. 2 რ.

3. „შეთქმული.—საპყრობილეს დავესახლე, დავესახლე და დაგები!...“ 3 რ—ვ.

შენიშვნა: ავტორის დევიზია „გული“. 3 ვ.

4. „ფუქსავატი (დეკადენტურ ჰანგზე).—მიყვარს ჯდომა, მუქთად ჯდომა
და თვალების პრაწა-პრუწი...“

4 რ—ვ.

შენიშვნა: ავტორის დევიზია „ხიტა“ 4 ვ.

5. „ჰიმნი (წყარო).—მოვეცეკვავ, მომიხაროიან! გიჟმაჟი, ბროლის ფრთიანი,
თან მომტირიან თვალ-ლურჯა, აცრემლებული იანი...“

5 რ.

შენიშვნა: ავტორის დევიზია „ცრემლი“. 5 რ.

6. „ზღაპარი.—მზე დასაგლეთს ჩაესვენა, ზღვის ემბაზში ჰპოვა ბინა,
ძღვეამოსილ დღისა ფეთქამ ღამის მკერდზე მიიძინა...“ 6 რ.

შენიშვნა: ავტორის დევიზია „ტყვე“. 6 რ.

1515 ია

შაირი. XX

1 ფ.; 28,3×11,3; მხედრული; [XX ს.]

- „შაირი.—მას ვერავინ მოერია,
ვერც მღვდლობა, ვერცა მთავრობა,
რჯულის და კანონმდებლობის
იმან იკისრა სარდლობა...“ 1 რ.

1516

დავით მიტროპოლიტი (ზურაბ წერეთლის ძე) XIX

15 ფ.; 22×18; ქალაღი; უყდო რვეული (1 რ—მელნით გასვრილი); [XIX ს.];
მხედრული; დაუწერელია: 9 რ და 15 ვ.

[დავით მიტროპოლიტი].—„უკანასკნელის მეფე სოლომონის სახუცესი ზურაბ წერეთელი, რომელსაც ქონდა დიდი გავლენა იმერეთის სამეფოში, კაცი იყო შემოსილი ყოვლის გვარის დიდებით...“ 1 r—5 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერს სათაური არ გააჩნია.

2. ტექსტი წარმოადგენს დავით მიტროპოლიტის მოღვაწეობისა და პიროვნების დახასიათებას იმერეთის სამღვდელმთავრობისა და ჯრუჭის მონასტრის ბერების ყოფაცხოვრებასთან დაკავშირებით (XIX ს. I ნახევარში).

3. ავტორი დავით მიტროპოლიტთან დაახლოებული პირი ჩანს, იგი გადმოგვცემს დავითის ცხოვრების ეპიზოდებს. დაწერილებით მოგვითხრობს წერეთლიანთ სახლის წარმოშობის ამბავს და დავით მიტროპოლიტის მიერ ჯრუჭის მონასტრის განხლებასა და გაფართოებას.

1517 ა

ქორიძე ფილიმონ—ქართული მუსიკა. XIX—XX

2 ფ.; 35×22; ქალაღი; მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.].

[ქართული მუსიკა].—„აგერ ერთი თვე იქნება, რაც გაზეთ ივერიაში მოვიხსენე, სხვათა შორის, რამდენიმე ჩემ მიერ ახალი დაწერილი სიმღერები და მოუწოდე მუსიკის მოყვარე ქართველთ ახალგაზრდობას—გაიცნონ, ისწავლონ და სხვასაც გააცნონ მუსიკაზე მოწყობილი ქართული სიმღერები...“ 1 r—2 v.

1517 ბ

გურამიშვილი თადეოზ—საყვარელო მამულო. XIX

2 ფ.; 21,8×17,5; ქალაღი (მეორე ფურცლის ნახევარი მოხუელია); მხედრული; [ავტოგრაფი]; [XIX ს.].

„საყვარელო მამულო.—სრულის ერთგულებითა აღჭურვილი უმდაბლესი ძე შენი, რომელსაცა მესმა რომელთაგანმე ყოვლითურთ შენთა უცნობთა კაცთაგან შენზედა და ძეთა შენთაზედა წერილობითი ცრუმეტყველებანი, მოვისწრაფი შენდა წერილითა ამით...“ 1 r—2 r.

შენიშვნა: 1. წერილი თავდება გორდევის წინააღმდეგ დაწერილი ლექსით.

2. ტექსტი ნაწორობია, ტექსტში ამოშლილია ის ადგილები, სადაც საქართველოს მიმართ რუსეთის მეფეების ღვაწლზეა ლაპარაკი და რუსეთის მეფეების სახელების სანაცვლოდ ქართველი მეფეებია ჩაწერილი.

3. ტექსტი გამოქვეყნებულია: (იხ. „სალიტერატურო ნაწილი თბილისის უწყებათანი“ № 5).

1518

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1519

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1520 ა

აკაკისადმი. 1877

2 ფ.; 28,5×22,5; ქალაღი; მხედრული; 1877 წ. (2 რ).

1. «აკაკისადმი». —ახლა გიძღვნი უშნო ლექსსა, ვითომც არის ანბანთ ქება.
კაცსა ზედა თქმული არის: კარგი საქმე არ წახდება...“
1 რ—2 რ.

შენიშვნა: 1. ლექსს აქვს ავტორის ხელმოწერა, რომლის ამოკითხვა ძნელია [მიქაძე? მიქელაძე?].

2. ხელნაწერის აშიაზე, ს. გორგაძის ხელით, სინჯურით, მიწერილია: «ეს ლექსი აკაკისადმი ყოფილა მიმართული».

3. ლექსის პირველი სტრიქონის დასაწყის ასოებში (აკროსტიხულად) აკაკის სახელი იკითხება.

1520 ბ

კულუღაშვილი ვახო—ღექსები. XX.

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; მხედრული; [XX].

1. «უძღვნი საღამს აკაკის. —საღამს მოგიძღვნი მცირეოდენსა,
ქართველთა დარდის გამქარვებელო...“ 1 რ.
2. «არწივი მთის ნაპრაღშიდ. —ოჰ, საოცნებო მთანო ქართლისა,
თქვენ, მშვენიერნო, ვინა გპატრონობთ...“
1 ვ—1 რ.
3. «ჩემს არარაობას. —წარსულშიდ ფიქრმა გამიტაცა შორს...“ 2 რ.

1520 ვ

ვარდიძე სოსო—საღამი მგოსანს აკაკის. XX

2 ფ.; 21×13,5; ქალაღი; მხედრული; დაუწერელია: 1 ვ, 2 რ, 2 ვ; [XX ს.]

- «საღამი მგოსანს აკაკის. —მგოსანო! მსურს, რომ მოგიძღვნა
ჩემი გულწრფელი საღამი...“ 1 რ.

1520_ა

აკაკისადმი. XX

2 ფ.; 22×18; ქალაღდი; მხედრული; დაუწერელია: 1 v, 2 r, 2 v. [XX ს.].

[აკაკისადმი]. „ჩენს დიდ მგოსანს და ნიკიერს,
ხალხის გულში გამონასკულს,
რომელიც რომ ჩენს მომავალს
მსხვერპლად სწირავს სულსა და გულს...“ 1 r.

შენიშვნა: ლექსს არ გააჩნია სათაური, არ ჩანს ავტორი.

1520_ე

ქავთარაძე ვანო—აკაკის. XX

2 ფ.; 21×12,3; ქალაღდი; მხედრული; [XX ს.].

„აკაკის.—ჩენო საუნჯევე, ძვირფასო,
ჩენო სიმდიდრე, აკაკი!...“ 1 r—1 v.

შენიშვნა: ლექსს დართული აქვს ივანე ქავთარაძის მოკლე წერილი აკაკისადმი. (2 r).

1521

გაჩეჩილაძე სევესტი—მოგონებანი აკაკიზე. 1915

I—III, +45 ფ.; 22×17; ქალაღდი; კალენკორგადაკრული რვეული; მხედრული; ავტორაფი; დაუწერელია: I—III, 35.r—45 v; 1915 წ. (29 v).

1. „მოგონებანი აკაკიზე.—ისეთ დიდბუნებოვან კაცზე, როგორიც იყო აკაკი, ლაპარაკის ჩამოგდება ძალიან სახიფათოა, ხშირად პასუხსაგებელიც...“ 1 r—29 v.

შენიშვნა: „მოგონებებს“ მიწერილი აქვს თარიღი: „1915 წ. 12 მაისი“.

2. „ზმანება (აკაკის გარდაცვალებაზე).—

გაღვიძე...არც გივიწყებს,
არც სიცილი, არც ტირილი,
აქ კაცს იპყრობს გაკვირება,
რას მისწვდება აღმაფრენა?
რას აიხსნის დაკვირება?...“ 31 r—34 v.

შენიშვნა: 1. ლექსი დათარიღებულია 1915 წ. 6 თებერვალით. 34 v.

2. ლექსი „ზმანება“ დაწერილია ფოსტის ქალაღდზე და ჩაკერებულია რვეულში.

1522

კაცთათჳს. XVIII—XIX

8 ფ.; 33,5×21; ქალაღი, ცისფერი, კიდურებშემოცვეთილი; უყდო; რვეული შუახუა გადახეული; პირველი ფურცელი გასვრილი და ძნელად ამოსაკითხავია; თავბოლო ნაკლული; პირველი ფურცლის ნახევარი დაკარგულია; მხედრული [XVIII—XIX ს.].

„წიგნი—ა. თჳს კაცთა საზოგადოღთა. თავი—ა. აგებულება და დაწესება კაცისა.—უკუეთუ გსურს შენ, რაოდენცა არა ხარ შენ სუსტ და არა უმეცნ, ჰოი, კაცო! და რაოდენცა არა სათანადოებ სიმდაბლესა, ჰოი, შვილო მტვერისაო...“ 1 r.

წყდება: „სიღარიბესა აქეს ნაკლულევანება მრავალთა ნიეთთა შორის, არამედ სიძნტე (!) უარყოფს ყოველსა შინა თავსა თჳსსა. ძნტი არ იყოფნ კეთილ არავისადმი, გარნა არავისადმი არს ესდენ უღმობველ, ვა თავისადმი თჳსისა...“ 8 v.

შენიშვნა: ხელნაწერი შეიცავს რამდენიმე თავს: წიგნი ა—თჳს კაცთა საზოგადოღთა. წიგნი ბ—თჳს კაცისა განსჯასა შა სისუსტეთა მისდა და მოქმედებათა მათთა. წიგნი გ—კაცთა მიდრეკილებათა თჳთ მისა და სხვათაცა მვენებლთა.

1523

ისტორია ეკლესიისა. XX

56 ფ.; 21×17,5; სამი აუკინძავი რვეული; დაუწერელია: 54 v-დან 56 მდე; [XX ს.].

„პირველი ებოხა.—განხორციელებიღგან სიტყვისა ღუთისა ვიდრე კოსტანტინეს [გა]ქრისტიანებადმდე. (წელი სოფლისა 4004 ვიდრე 312-მდე შემდგომად ქრისტესი).“

კითხუა: რომელნი არიან უმთავრესნი საუბარნი უფლისა ჩუენისა იესო ქრისტეს შობისა და ცხოვრებისანი?

მიგება: არიან ესენი: ერი ღუთისა ოთხი ათასი წლიდამ მოელოდა სოფლად დაპირებულს მესიასა წინასწარმეტყუელთავან წართქმულსა...“ 2 r—54 r.

წყდება: „...მიგება: ჯურით აღჭურვილ ქრისტიანე მხედართა შეუღეს პალესტინსა და მიეახლნენ იერუსალიმსა, და თუმც თათრები დიდის ძალითა და ძლიერებითა ეომებოდენ, მაგრამ ჯურით აღჭურვილ ქრისტიანეთა უმეტესად მხნედ და ...ირხნედ იომეს და ბოლოს შემწეობითა უფლისა, ორმოციო დღეს ბრძვის შემდგომ, პარასკევსა დღეს დაიპყრეს იერუსალიმი...“.

შენიშვნა: 1. ტექსტი ყრმათათვის შედგენილი საეკლესიო ისტორიის სახელმძღვანელოა.

2. ტექსტს წინ უძღვის შემდგენლის წინასიტყვაობა.

3. საეკლესიო ისტორია შედგენილია კითხვა-მიკვებითი ფორმით, შეიცავს ეჭვს „საეკლესიო ებოხას“, ამათგან შეეჭვს დაუსრულებელია,

3. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

1524

გვარამაძე ივანე—მზაკის პასუხი ქართველთ კათოლიკეთ კითხვებზედა. 1898

6 ფ.; 32×22; ქალაღი; აუკინძავი ფურცლები; მხედრული; 1898 წ. (6 v).

„თქვენ ბ. ა. ს. იხაშვილს ამტყუნებთ, ამბობთ: სომეხ კათოლიკეთა ახალციხისა და ართვინისა კოსტანდინეპოლის ლატინის ვიქარ მთავარ ეპისკოპოსთან ქონდათ დამოკიდებულება და არა სომეხთ კათოლიკეთ სასულიერობაზედაო...“ 1 r—6 v.

შენიშვნა: 1. ეს პოლემიკური წერილი ეხება ქართველ და სომეხ კათოლიკეთა ურთიერთობის ისტორიას.

2. წერილი დათარიღებულია 1898 წლით (6 v).

1525

ქაღაგებანი. XX

8 ფ.; 35,5×22,3; უცდო; ქაღაღი (რეეული); მხედრული; დაუწერელია; 5 v-დან—8 v-მდე; [XX ს.].

1. „ბოროტი მაგალითის ჩვენებაზედ.—ორი იგავი ბრძანა იესო ქრისტემ დღევანდელ სახარებაში: პირველი არის მდოგვის მარცვლის იგავი, მეორე არის ცომის იგავი და ამ ორი იგავით იესო ქრისტე აჩვენებს და მოასწავებს როგორ დიდი ბოროტი, ანუ სიავი (!) არის ერთი, რა გინდ პატარა იყოს, უნამუსო, პილწი ლაპარაკი ანუ სიტყვა...“ 1 r—1 v.

2. „სიკვილის სიძნელეზედ.—დიდი შეძლება არის მართლად იმ ადამიანებისათვის, რომელსა შეუძლია, რომ ორჯერ მოკვდეს...“ 2 r—4 r.

3. „ღედ-მაშის კეთილის სწავებაზედ.—ჰოი, ღედ-მამებო, ეს საქრისტიანო მოძღვრება კიდევ თქვენ ზედაც მოვა, როგორც თუ მესამე წილი თქვენი ვალისა, რომელიც დარჩა გავლილი კვირის ქაღაგებაში და ეს არის შვილების კაი გამოზდილობისათვის და საქარ არის ფრიად ღედ-მამების სიცოცხლე...“ 4 r—4 v.

შენიშვნა: 1. ქაღაგებების ავტორი არ ჩანს.

2. ქაღაგებები დაწერილია უწიგნურო ენით.

1526

ქიშის კონსპექტი. XX

17 ფ.; 20,8×16,8; ქაღაღის დაშლილი რეეული; მხედრული; ბოლონაკული; [XX ს.].

„მატერიის შედგენილება.—ქვეყნიერებას შეადგენენ ურიცხვი და უმცირესი ატომები, რომელნიც მუდმივ მოძრაობაში იმყოფებიან ერთმანეთის გარშემო და ხან უახლოვდებიან, ხან შორდებიან ერთმანეთს...“ 1 r—17 v.

წყდება: „...ამნაირად შინა პირი, პროტოპლასმა და...“.

შენიშვნა: 1. ტექსტი წარმოადგენს ქიმიის წიგნის კონსპექტს:

2. სავარაუდოა, რომ დაკონსპექტებული წიგნი ფრანგულ ენაზე ყოფილა დაწერილი, ვინაიდან ტექსტში და აშეგზე გვხვდება ფრანგული ტერმინები და მინაწერები ფრანგულ ენაზე.

1527

მოგონებანი გაბრიელ ეპისკოპოსის დაკრძალვის შესახებ. XIX—XX

8 ფ.; 35,3×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; დასაწყისში აკლია 2. ფურცელი; (XIX—XX ს.).

«მოგონებანი გაბრიელ ეპისკოპოსის დაკრძალვის შესახებ».—„...ვანი ხმა კი ჰქონდა. იმას მშვიდობიანობის ჩამოთვლაში ნამდვილი ქართული კილო, ხმის ამალღებ-დამალღება ეხმარა და სიტყვები გარჩევით და გაკაფვით • წარმოეთქვა, მაშინ მშვენიერება რამ გამოვიდოდა, მღვდელი და მთავარი შეფარებული იქმნებოდნენ. იმოდნა ხალხს, მართლაც, მაგუგუნებელი ხმა უნდოდა, რომ ყველას გაეგონა...“ 1 r—8 r.

შენიშვნა: 1. პირველ გვერდზე წითელი მელნით ს. გორგაძის ხელით წერია „მოგონებანი გაბრიელ ეპისკოპოსის დაკრძალვის შესახებ (+ 1895)“.
2. „მოგონებათა“ ავტორი არ ჩანს.

1528

ჯავახთა აღათები. XX

8 ფ.; 22,5×17,7; ქალაღი, უყდო რვეული; მხედრული, ცალგვერდზე ნაწერი; თავნაკლული; [XX ს.).

[საქორწილო]. „...როდესაც მივლენ კარზედ ყველანი, დამხდურნი სამეფოს ცხენიდან ჩამოსმენ. მარჯვნივ მძალე და მარცხნივ მეჯვრე მხარს მიდგმულნი. მეფე რა მიადგება კარებს შესასვლელად, კარს დაუბშვენ; გაუღებენ შიგნითგან მხოლოთ მაშინ, როდესაც მეჯვრე საჩუქარს გაიღებს...“ 1 r—8 r.

წყდება: „...ჯავახი ქართველები, სარწმუნოების მიუხედავათ (უფრო ქრისტიანენი), აღდგომის სამი კვირის წინეთ დადიან რამდენიმე გროვებათ ღამით სოფლიდან სოფლად და კვერცხებსა ჰკრებენ, რასაც კონა ჰქვიან...“.

შენიშვნა: ხელნაწერში თავმოყრილია ეთნოგრაფიული ხასიათის (საქორწინო, საახალწლო და საყველიერო) მასალა.

1529

მ. თამარაშვილი — საგაზეთო სტატია. XX

23 ფ.; 27×21; ქალაღი; დაშლილი, უყდო; მხედრული; ავტოგრაფი; [XX ს.].

„რომი. საკუთარი კორესპონდენტისაგან. — ამ მაისის 13, 20, 27 და ივნისის 10 (ახალი სტილი), რომის ეკლესიამ დიდის ალაით შეასრულა თავის რამდენიმე შვილთა ზეციერ ნეტართა გუნდთა შორის აღრიცხვა...“ 1 r—23 r.

წყდება: „...მერვე და უკანასკნელი ამ ნეტართ ამხანაგი იყო იოსებ, კარგი ჩინეთელი, დაბადებული 1832 წ. თრავის ნამ-დინჰს პროვინციაში. ამან ახალგაზრდობისა...“.

შენიშვნა 1. ტექსტი დაწერილია ფურცლის ცალ მხარეს.

2. სტატია დაბეჭდილია ჟურნალ „ჯვარი ვახისა“-ში 1906 წ. № 14 (181).

1530

ბესარიონ კათალიკოზი — აღსარება სარწმუნოებისა. XX

6 ფ.; 26,7×20,6; ქალაღი; ფრაგმენტი; აუკინძავი (თავში აკლია 4 ფურცელი); გადმოწერილია მიქელ თამარაშვილის ხელით; [XX ს.].

[აღსარება სარწმუნოებისა] „...კიცდა: რამეთუ ჯერ არს ჩვენდა, რათა გვქონდეს და შევიწინახოთ ხატნი ქრისტესი და ქალწულისა ღუთისმშობლისა და სხვათა წმიდათა და ღირსეულ და მდიდრობას ვცემდეთ მათა...“ 1 r—6 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი რუსთომ ერისთავის ხელნაწერიდანაა გადმოწერილი (იხ. 6 r).

2. ტექსტის ბოლოს დაკრულია პაპროსის ქალაღზე ტუშით გადმოღებული ბესარიონ კათალიკოზის ხელრთვა. 6 r.

3. ტექსტის ბოლოს მ. თამარაშვილის ხელითვე დაწერილი დედნისეული მინაწერია: „ბატონმა ჩვენმა ერისთავმა რუსთომ წიგნი არ იცოდა და მე სტეფანე კათლიკე წინამძღვარს იმისის ბრძანებით დამიწერია“. (6 r).

4. სათაურის ადგილას წითელი მელნით ს. გორგაძის ხელით წერია: „ბესარიონ კათალიკოზის „აღსარება სარწმუნოებისადან“. 1 r.

1531

უმანკო ჩასახვის კონგრეგაციის წესების შესახებ. XIX—XX

16 ფ.; 31×20; ქალაღი; უყდო, აუკინძავი; თანაკლული; მხედრული; დამწერი — [მ. თამარაშვილი]; დაუწერელია: 13 v-დან 16 r-მდე; [XIX—XX ს.].

[„უმანკო ჩასახვის კონგრეგაციის“ წესების შესახებ]. — „...ღვთისმშობელი ქალწული მარიამისა, რათა ამ რაგი შრომით ცხონებისათვის ჯერ თავისი

სულისა და მერმე სხეების სულებისა შეიქმნეს იგი ღვთის მადლით უბიწო სძალი უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი და მიიღოს მისგან დაუქცობელი გვირგვინი ცაათ შინა, ვ. ქონგრეგაციანმან (!) მხევალთა უმანკო ჩასახებისათა, თავის შეძლების დაგვარ, დროდამ დროზედ, გინა თანდათან უნდა განავოს ხოლმე მისიონები თუ საქართველოში და თუ მის გარედ...“ 1 r—13 r.

1532

ფრანგული ტექსტი.

1533

ფრანგული ტექსტი.

1534

ფრანგული ტექსტი.

1535

ფრანგული ტექსტი.

1536

ფრანგული ტექსტი.

1537

ფრანგული ტექსტი.

1538

ფრანგული ტექსტი.

1539

თამარაშვილი მიქელ — ისტორია კათოლიკობისა ქართველთა შორის. XIX—XX

553 ფ.; 27×8×21,5; ქალაღდი; უყდო; თაფფურცელნაკღული; პირველი ორი ფურცელი დაზიანებულა; მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.]

[ისტორია კათოლიკობისა] „თავი I. ქართველი კათოლიკენი XIII საუკუნეში.—სანამ ქართველ კათოლიკეთა შესახებ საბუთებს მოვიყვანდეთ, საჭიროთ ვრაცხთ, რამდენადც კი შეიძლება, გამოვარკვიოთ შემდეგი კითხვა: საქართველოს ეკლესია რომის ეკლესიას იმავე დროს, ესე იგი 1054 წ., გაეყარა, როდესაც ბერძნისა და ლათინის ეკლესიანი ერთმანეთს დაშორდენ, თუ არა?...“ 3 r—333 v.

წყდებ: „მე უ-ს პატრი ბონავენტურას ვთხოვე, რათა ეთხოა მთავარ-მართებლისაგან ნება, რათა ჩემი...“

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი წარმოადგენს გამოქვეყნებული წიგნის დედანს (იხ მღვდელი მიქელ თამარაშვილი. ისტორია კათოლიკობისა ქართველთა შორის. თბილისი, 1902 წ. ავტორის მიერ გამოცემული).

2. ტექსტს წინ უძღვის ავტორის „წინასიტყვაობა“ 1 r—2 r.

დართული აქვს „ტექსტები და სქოლიოები“. 334 r—553 v.

3. დაბეჭდილ ტექსტთან შედარებით ხელნაწერს აკლია ნაბეჭდი გამოცემის 530 გვერდიდან—560 გვერდამდე და სარჩევი.

4. ტექსტი ნასწორებია წითელი მელნით, სხვა ხელით.

5. „დამატება“ (537 r—553 v) დაწერილია პატარა ფორმატის (20,5×12,5) ქალაღდზე და აკინძულია ძირითად ტექსტთან ერთად.

1540

ყიფიანი დიმიტრი — კაზარმობა ანუ საქმე ქართველთა შეთქმულობაზედ 1832 წელსა. XX

16 ფ.; 35×22,3; თაბახი ქალაღდი, აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]

„კაზარმობა ანუ საქმე ქართველთა შეთქმულობაზედ 1832 წელსა.—ახლა მე თითქმის სამოცდაათი წლისა ვარ, ვარ ჯანმრთელი, სულითა და გულით დამშვიდებული და საზოგადო მოღვაწეობისაგან თავისუფალი...“ 1 r—16 v.

შენიშვნა: „კაზარმობა“ თარგმნილია რუსული ვნიდან დიმიტრი ყიფიანის შეილის, კოტე ყიფიანის მიერ.

ანდერძი (მთარგმნელის): „1884-სა წელსა, იანვარში, განსვენებულმა ჩემმა მამამ, დიმიტრი ივანეს ძე ყიფიანმა, დასწერა რუსულად ეს ამბავი ხემო მოხსენებული სათურით. ახლა ამ ამბავს მე, შვილი მისი, ვსთარგმნი ქართულად, რომ გადავსცე პატივცემულ ახალ ქართულ ჟურნალის „მნათობის“ რედაქციას თავის ჟურნალში დასაბეჭდავთ, ქართველებისათვის წასაკითხავად, რადგანაც ძალიან ბევრმა არც კი იცის, რომ ჩვენს საქართველოში ოდენსე მომხდარიყოს ქვემო მოღ-

სენებული საქმე, რომელსაც მაშინ, ესე იგი 1832 წელს, დაერქვა „კაზარმობა“ და მთავრობამ კი უწოდა: „საქმე ქართველთა შეთქმულობისა“. რათ დაერქვა ამ შეთქმულობას „კაზარმობა“ და რა მიზეზებმა გამოიწვია საქართველოში ქართველთა შორის შეთქმულობა, ამას პატრიის საცემი მკითხველი ქვემოთ ამოიკითხავს. მე მხოლოდ თარგმნით მივსდევ. ისე, როგორც ჰქონდა დაწერილი ჩემს მამას და ამ სტატიის დასამთავრებლად ამოვკრიფავ ზოგიერთს შემთხვევებს ამ საქმის შესახებ კავკასიის არხეოგრაფიის კომისიის აქტებიდან, სადაც ფრიალ ვრცლად არის მოღსენებული „კაზარმობის“ საქმე. ახლა მივჭყოთ ხელი მამი ჩემის ნაამბობს“. 1 რ.

1541

არაკების კრებული. XIX—XX

22 ფ.; 17,4×22,3; ქალაღის რვეული; უყდო; მხედრული (ფანქრით ნაწერი); მთარგმნელი—აღ. სარაჯიშვილი; დაწერილია აღ. სარაჯიშვილის ხელით; [XIX—XX ს.].

1. „ყვავი და მელა (პოლონურიდან).—ყვავი ხეზე შემჯდარიყო და პირში ერთი ნაჭერი ყველი ეჭირა—ჭამას უპირებდა...“ 1 რ—1 ვ.
2. „ჭრიჭინა და ჭიანჭველა.—ჭრიჭინამ მთელი ზაფხული ხტუნვასა და ჭრიჭინში გაატარა...“ 1 ვ.
3. „მერძევე.—მერძევე ქალაქს მიდიოდა და თან დიდი სარძევეთ რძე მიჰქონდა გასასყიდად...“ 2 რ—3 რ.
4. „მელა და ყურძენი.—შეძერა მელია ვენახში, ნახა ხეზედ გასული ვაზი თვალშესუსლის მტევნებითა და სთქვა...“ 3 რ.
5. „ვირი და ღრუბელი.—ერთი ვირი მიდიოდა (საპალნე) მარილით დატვირთვული...“ 3 ვ.
6. „ცხვარი, მგელი და ლომი.—მგელს სადღაც ცხვარი მოეტაცნა და შესაქმელად მიათრევდა...“ 4 რ.
7. „ვირი და ბულბული.—ვირმა ბულბული დაინახა და უთხრა: „დიდიხანია არ მინახევხარ და შენი სიმღერა არ გამოიგონია...“ 4 რ—4 ვ.
8. „ერეკლე მეფე და დალაქი.—პატარა კახს ერთი დალაქი ჰყვანდა, რომელსაც ძალიან სწყალობდა და ბევრს სილალეს უთმობდა...“ 4 ვ—5 ვ.
9. „მთიული და ბალი.—ერთი მთიული, ბალის უნახავი, ბარად ჩამოვიდა...“ 5 ვ—6 რ.
10. „კუ და მორიელი.—კუ და მორიელი დამძობილდნენ. წავიდნენ გზასა და გასავალი წყალი დახვდათ...“ 6 რ—6 ვ.
11. „ერთობა.—მეფე ვინმე იყო დიდებული, ოცდაათი ვაჭი ჰყავდა...“ 6 ვ—7 რ.
12. „ყვინჩილა და მზე.—გათენებისას ყვინჩილამ იყვილა: „თენდებაო...“ 7 რ.
13. „ლორი და მუხა.—ლორმა, რკოთი გამქლარმა, მუხის ძირს გამოიძინა...“ 7 ვ.

14. „მეფე და მხატვარი.—მეფე ვინმე იყო ცალ-თვალი, ჰყვანდა მხატვარი ხელოვანი და მიზეზს ეძებდა მის მხატვრისასა...“ 7 v—8 r.

15. „სამი თავი (თათრულიდან).—ორნი ძმანი ტყეში ნადირობდნენ და ერთს ალაგს სამი კაცის ქალა ნახეს...“ 8 r—8 v.

16. „ყაენის ბრძანება.—კურდღელი მორბოდა გულ-გახეთქილი, გზაში მეორე კურდღელი დახვდა და ჰკითხა...“ 9 r.

17. „გლეხი და ვირი.—ერთს გლეხს ვირი ჰყვანდა, ინახავდა ისე, როგორც მის ვირობას შეეფერებოდა...“ 9 r—11 r.

18. „სამაგალითო მეგობრობა (პოლონურიდან).—ყაფაზაში დამწყვედეულს ლომს მიუჩინეს მსახურად, ამხანავად და მანუგემებლად ძაღლი...“ 11 r—12 r.

19. „შხაპანი (ებრაულიდან).—მაშა: რა იქნებოდა, რომ რაც ქვეყანაზე კაცებია, ერთ კაცად ქცეულიყვნენ?—უფილი: ჰაი თუ კაცი იქნებოდა!...“ 12 v—13 r.

20. „უცნობნი (ტურგენევისებური).—ქრისტე-ღმერთი მოწყენილი სამოთხეში დაბრძანდებოდა...“ 13 r—13 v.

21. „ბავშვი და ჩურჩხელა.—ბავშვი ტიროდა: „დედილო, ჩურჩხელა მომეციო...“ 13 v—14 r.

22. „მამალი და მარგალიტი.—მამალი რომ ნავაგს ჰქექდა, ნახა მარგალიტი და სთქვა...“ 14 r—14 v.

23. „ვირი და მელა.—საიდან მოჩანჩალობ ნათლიჯალაბო? ჰკითხა მელიამ ვირსა...“ 14 v—15 r.

24. „უბედური ყომარბაზი.—იყო ვინმე ყომარბაზი მეტის მეტად უბედური...“ 15 r—16 v.

25. „სადაურია? (ჩინური).—შანხას მოქალაქეს ტე-ლინგს ორი მეზობელი ჰყვანდა...“ 16 v—17 r.

26. „ნიკორა და შვინდა.—გლეხი კაცი ერთს უღელს ხარს მიერეკებოდა: შვინდასა და ნიკორას...“ 17 v—18 r.

27. „ბაყაყი და ხარი.—ბაყაყმა თავის წუმპიდან დაინახა საძოვარზედ ხარი...“ 18 r—18 v.

28. „მელა და წერო.—მელამ წერო სადილად მიიპატიჟა...“ 19 r.

29. „პეპელა, ჭრიჭინა და ხვლიკი.—პეპელა ბაღში დაფრინავდა, ხან ერთ ყვავილს ეკონებოდა, ხან მეორეს...“ 19 r—20 r.

30. „სამივე სჯობია (ჩინმაჩინური).—მოგეხსენებათ, ჩინეთი უცნაური და საკვირველი ქვეყანაა...“ 20 r—21 r.

31. „უკულო ვირი.—ვილასიც უკულო ვირი, მეტად დატვირთული და ქანც-გაწყვეტილი, ტალახში ჩავარდნილიყო...“ 21 r—22 r.

შენიშვნა: 1. არაკები თარგმნილია ალ. სარაჯიშვილის მიერ.

1542

უალდი ოსკარ—სალომე. XX

40 ფ.; 17,7×22,3; ქალაღი; (სამი აუკინძავი რვეული); მხედრული (ფანქრით ნაწერი); მთარგმნელი: ალექსანდრე სარაჯიშვილი; დაწერილია მთარგმნელის ხელით; [XX ს.].

„სალომე. ტრაგედია ერთ მოქმედებად ოსკარ უალდისა.—დიდი ერთდო იროდის სასახლეში, რომელიც ერთვის სანადიმო დარბაზს. რამდენიმე მეომარი დგას მოაჯირს მიბჯენილი. მარჯვნივ დიდი კიბე, მარცხნივ—მოშორებით ძველი აუზი, დამწვანებულ ბრინჯაოს მოაჯართ შემოვლებული.—ასალგაზრდა სირიელი: როგორა შეენის ამალამ სალომე ბატონიშვილი!..“ 1 r—40 v.

შენიშვნა: 1. ტრალედიის ტექსტს წინ უძღვას მოქმედ პირთა ნუსხა.

2. რვეულის აწიებზე მთარგმნელის ხელითვე დაწერილია ზოგიერთი ადგილის თარგმანის სხვა ვარიანტები.

3. ტექსტი თარგმნილი უნდა იყოს რუსულიდან.

1543

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1544

გ. იოსელიანის რეცენზია პეტრე კონჭოშვილის წიგნზე: „მოგზაურობა წმ. ქალაქს იერუსალიმსა და წმ. ათონის მთაზე“

16 ფ.; 22,3×17,3; ქალაღი (აუკინძავი რვეული); მხედრული; დაუწერელია: 15 v-დან 16 v-მდე: 1901 წ.

„მოგზაურობა წმ. ქალაქს იერუსალიმსა და წმ. ათონის მთაზე დეკანოზის მ. პეტრე კონჭოშვილისა 1901 წ.—მის შემდეგ, რაც საქართველოში ქრისტეს სჯული დამყარდა, ქრისტეს მოსაენი ქართველნი თითქმის შეუწყვეტლად მიისწრაფებოდნენ იმ წმ. ადგილისაკენ, სადაც იშვა მაცხოვარი ჩვენი, იღვაწა და წამებულ იქმნა...“ 1 r—15 r.

შენიშვნა: ტექსტი ავტორის ხელით არის ნასწორები.

1545

მღუმარე ლამეში (თარგმანი). XX

5 ფ.; 21×16,5; ქალაღი (რეველი, დაფურცლული); მხედრული; მთარგმნელი—
ტასო ყიფიანი (5 v); [XX ს.].

„მღუმარე ლამეში.—მზის დასვლა იმ დღეს საუცხოვო იყო, ბინდდებოდა,
კლდეები სოსანისფრად შეღებილიყვნენ, მიდამო სდუმდა, დაჩრდილულიყო,
მთელი დედა-მიწა ბინდს მოეცვა...“ 1 r—5 v.

შენიშვნა: ტექსტი გასწორებულია სხვა ხელით (?).

1546

გაბაშვილი ეკატერინე—ავტობიოგრაფია. XIX—XX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღი (თაბახი); მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.].

[ავტობიოგრაფია]. „ეკატერინე რევაზის ასული გაბაშვილისა, მამით
რევაზ თარხნიშვილის ქალი, დაიბადა ქალ. გორში 1851 წელს, 16 თიბა-
თვეს...“ 1 r—2 r.

1547

განდეგილი—ავტობიოგრაფია. XX

6 ფ.; 22×13,3; ქალაღი (ცალ-ცალკე ფურცლები); მხედრული; ავტოგრა-
ფი; [XX ს.].

[ავტობიოგრაფია]. „მე დავიბადე მდიდარ ფეოდალის ოჯახში 1864
წელს, 2 ოქტომბერს. მამაჩემი ძველს გამოჩენილ გვარს ეკუთვნოდა, დედა
მაიორის ანდრია მარჯანიშვილის ქალი იყო, მდიდარს ოჯახში აღზრდილი,
დარბაისელი ქართველი ქალი, ზედმიწევნით მცოდნე სამშობლო მწერლობი-
სა...“ 1 r—6 r.

1548

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1549

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1550

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1551

წერეთელი ვასილ—სიყმაწვილე და სიბერე. 1901

11 ფ.; 35,3×14,3; ქალაღი; აუკინძავი ფურცლები; მხედრული; ავტოგრაფი; 1901 წ. (11 რ).

„სიყმაწვილე და სიბერე.—ახალი შესული ვიყავი უნივერსიტეტში, მომხიბლველი რამ იყო მაშინ იგი, ახალგაზრდობა უფრო ლალი და თავმომწონე, უფრო თავის მოიმედე იყო...“ 1 რ—11 რ.

შენიშვნა: 1. წერილი „ივერიაში“ გამოსაქვეყნებლად ყოფილა დაწერილი (იხ. ავტორის მინაწერი 11 რ-ზე).

2. დათარიღებულია 1901 წლის 22 დეკემბრით (11 რ).

1552

ქიშურელი—სახელი გაგვიტყდა. 1902

3 ფ.; 35,5×11; ქალაღი; აუკინძავი; მხედრული; 1902 წ. (3 რ).

„ქი შ უ რ ე ლ ი.—სახელი გაგვიტყდა...“ 1 რ—3 რ.

შენიშვნა: ტექსტი სასტამბოდ წითელი მელნით არის ნახწორები.

1553

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1554

სწავლანი წირვისანი. XIX

52 ფ.; 11,4×8,7; ქალაღი; უცდო (რვეულად შეკერილი); მხედრული; [XIX ს.]; დაუწერელია: 26 ვ-დან—48 ვ-მდე, 50 რ-დან 51 ვ-მდე.

„სწავლანი წა წირვისანი.—რა ეამს მწირველი ტრაპეზის წინ მივა, უფლასა ჩვენისა იესი (!) ქრისტეს წასველასა (!) მოასწავებს, რაჟამა მოციქულებთან რომ ბაღში, გინა წალკოტში მი... —ეს ლოცვა თქვი...“
1 r—25 v.

შენიშვნა: დართულია გორის კათოლიკური ეკლესიის შესახებ ცნობები: ა. „ჩუქსა წელსა, ივნისის ლ-სა დღესა იკურთხა სამირველი მთავარუფროსი პატრი ფრანჩისკო ანტონისაგან და პატრი ონოფრიოსაგან. ვითარ საყვარელ არიან საყოფელნი შენნი, უო ძალთაო!“ 49 r. ბ. „ჩუქსა წელსა, ოქტომბრის კა დღესა, შაბათს, შუადღის უკან, გორის კათოლიკეთა ეკლესია იკურთხა პატრი იოსებისაგან დილის ლოცვის თქმით და შემდგომად წა ხიარებით იკურთხა პატრთ მთავარუფროსი პატრი ფილიპესაგან გარს დიდებით შემოვლით, მუხიკანტით. ამჟღად ჩირადანი, შუშუნები და მუხიკა იყო. კვირა დილაზედ პირველად პატრი იოსებმა სწირა, მერე პატრი უფროსმა დიდებით სწირა. ამჟღად დღის საღამოს ვესპრო გარდაიხადეთ“ 49 r—49 v. გ. „ჩუქსა წელსა, იანვრის კვ დღესა პატრი მარიოზ გარდაიცვალა, რომელმაც თავის შრომით ესევე ზემო ხსენებული ეკლესია და მონასტერი აღაშენა და თავის ცხოვრება წმიდათ გაატარა, დაეფლა ახალს საყდარსა“. 50 r.

1555

ავგაროზი, 1865

28 ფ.; 11×9; ქალაღი; ნაჭერგადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; 1865 წ. (24 r); გადამწერი—ალექსი გელაძე (24 r).

ავგაროზია. „შეგინებულისა მიმართ ვილოცოთ.—მეუფეო, უფალო, ღმერთო ჩვენო, რომელი მალალთა შინა დამკვიდრებულ ხარ და მდაბალთა ხედავ, რომელი წიაღთა შინა განისვენებ! ქებულო ეგე ისრაილისა! მოყავ ყური შენი და ისმინე ვედრება ჩიენი...“ 1 r—19 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს დართული აქვს სია იმ ადგილებისა, სადაც წმ. გიორგის სახელობის ეკლესიებია: „ლოცვა სამას სამოცდახუთის სენის და ქირის განმაქარებელი.—წო გრი შავარშეთისაო, წო ლიგნის ხვისაო...“ 19 v—23 v.

2. ხელნაწერის 27 r-ზე მოთავსებულია „დადვის“ ცხრილი.

3. 24 v—26 r-ზე მოთავსებულია „პრეჩეტნიკ ალექსის“ ლექსი.

ანდერძი გადამწერისა: „ავგაროზი ესე გადმოწერილ არს პრეჩეტნიკის ალექსის გელაძის მიერ 1865 წყაგ-ს წელსა, ოკტომბრის დ-ს დღესა“. 24 r.

1556

წამება წმიდისა მარინასი. XIX

22 ფ.; 11×9; ქალაღი, რეველად შეკრული; უყდო; მხედრული; თავი და ბოლო აკლია; [XIX ს.].

[წამება წმიდისა მარინასი],... „მზისა და უბრილა,
მუნ ანტიოქიას შევიდა მეტად დიდისა ერითა,
ბილწთა საქმეთა იქმოდა, მე ვეღარ ვიტყვი ენითა,
დაჯდა მაღალთა საყდართა განცხრომითა და მღერითა,
მუნ მიიყვანეს მარინა პირითა მშვენნიერითა...“ 1 r—22 v.

წყდება: „...რა მარინა გამოვიდა საპყრობილედ ბნელისაგან,
წარადგინეს მის წინაშე, ხმა ისმოდა ღლომისაგან,
რქვა მას მთავარმა: ისმინე, მდიდარ გყო საქურჯულეთაგან...“.

შენიშვნა: 1. „წამება“ დაწერილია ლექსად, ლექსითი სტრიქონების დაუცველად, გაბმით.

2. ტექსტი ნაკლულია. ძველი პაგინაციით იწყება „ზ“ [?] ფურცლიდან.

1557

ცხოვრება იოანე ზედაზნელისა. 1713

12 ფ.; 25,5×16; ქალაღი; უყდო, დაფურცლული; ნუსხური (სათაურები სინგურით, აბზაცების დასაწყისები ასომთავრულით); 1713 წ. (11 v); გადამწერი—გაბრიელ საგინაშვილი (11 r); ადგილი—გარეჯის უდაბნოს მრავალმთის ნათლისმცემლის მონასტერი.

„თვესა მამისა ზ. ცხოვრებად წისა მამისა ჩნისა იოვანე ძედაძნელისა, რომელი ბრძანებითა ღმთა და წინამძღრობითა სულისა წისთა მოივლინა ქყნით შუამდინარით ქუნდ ქართლისა ათორმეტთა მოწაფეთა მისთა წთა თანა; განაახლა და განავრცო წნ მამამან ჩნმნ ქს მიერ ქართლისა კათალიკოზმან არსენი, გვაკურთხენ, მამაო!—სულნი მართალთანი კელთა შინა ღნისათა წერილისაებრ და არა შეეჩოს მათ რადთურთით რივე შემაწუხებელთაგანი, ვითარ განწმედილთა ბიწთაგანი...“ 1 r—10 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი ქართველ წმიდათა ცხოვრებათა კრებულის (იხ. A-130) ფრაგმენტს წარმოადგენს და, გარდა იოანეს ცხოვრებისა, შეიცავს გადამწერის ანდერძს (11 r—v) და წიგნის ზანდუქს (12 r).

2. იოანე ზედაზნელის ცხოვრების სათაურის ტექსტის ზემოთ მოთავსებულია იოანე ზედაზნელის „საკითხავის“ დასასრული 1 r.

3. ცხოვრების ტექსტს დართული აქვს: ა) „სახელები წთა მოწაფეთა იოვანე ზედაძნელისათა: დავით გარეჯელი...“ 10 v. ბ) „სახელები წთა მამათა ქრისტეს მიერ აღსრულებულთა ზედაძენს შინა, შემდგომად იოვანეს საე.—აზოვანი ნეტარი იოვანე...“ 10 v.

4. „ცხოვრება“ იოანე ზედაზნელის მეტაფრასული რედაქციაა და მისდევს საბინიონის მიერ გამოცემულ ტექსტს. (იხ. საქართველოს სამოთხე. გვ. 193).

ანდერძი (გადამწერის): „კურთხეულ არს მამაჲ, რომლისა მიერ ყოველცე შეიქმნა და კურთხეულ არს ძე, რომლისაგან ვპოვეთ კაცთა ცხოვრებაჲ და კურთხეულ არს სული წმიდაჲ, რომელი უძღურებაჲსა ჩნსა კურნებს და ნაკლულეთაგან ბაჲსა ჩნსა აღავსებს, რომელმან უღირსებაჲცა ჩემი არა უღრს იჩინა, არამედ მიმიძღვა მე მცნებათა მისთა გზასა და არა ჭყვებულ მყო კეთილთაგან, არამედ ღირს მყო“.

ბრძანებათა მისთა აღსრულებად, რომლისა შეწყვენითა და მეოხებითა ჯელ ვყავ მეცა ძალისაებრ ჩემისა მე უღირსმან ხუცეს მონაზოანმა გაბრიელ საგინა-შვილმან წისა ამის წიგნისა აღწერად უდაბნოსა მას გარეჯისასა მონასტერსა მრავალმთის ნათლისმცემლისა მას ჟამსა, ოდეს მეფობდა მეფეთა შორის წარჩინებული ვახტანგ საქართველოსა ზედან და მჯდომარე იყო ტახტსა ზედა საპატრიარქოსა კათალიკოზად ძმა მისივე დომეტი, რომელი მას ოდენ შეეკრიბაა წიგნი ესე ერთად განბნეული, რომელი ჟამთა დავიწყებისაგან მიფარულ იყო ცხოვრებადანი და ღვაწლნი მათნი, რომელნიცა ჩვენ ქართველთა წმინდანი გამობრწყინებულ იყვნეს. ქყნსა მთსა მამანი, ჭინა დედანი ანუ ერის კაცი შეილინი მდიდართა და წარჩინებულთანი, რომელთამე უდაბნოთა შინა მოეღწათ ღწლი კეთილი და რომელნიმე ქალაქთა და სოფელთა შინა ქრისტეს აღსარებისათჳს ბაგრაბრობთა მიერ მოწყუჴდილ იყვნეს. ხოლო მე ესე, რომელი მკვდრ ვიყავ მონასტერსა მას, რომელი ზემო ვახსენე და ვიქცეოდე ჯელ შინა სულიერთა მათ მამათა ჩემთათა, ვიტყვი: წა თნოფრეს, მამასა ხარიტონს და ღირსსა მოძღვარსა და მასწავლელსა ჩემსა ბესარიონს ორბელის ძესა, რომელთა ბრძანებითა და ლოცვითა ჯელად ვიხვეწი წიგნი ესე და არა ურჩევქმენ ბრძანებასა მათსა, არამედ სრულ ვყავ ძალითა ღთისთა და შევსწირე მასვე მონასტერსა ჩემსა დიდსა მას ქადაგსა წინამორბედსა მეუფისასა იოვანეს საჯსრად ცოდვითა ჩემთა. ზ, შენ ყოველთა ნაშობთა უმეტესო და ყოველთამე ცოდვილთა სინანულად მოპწოდებლო, დიდო და დიდებულო ნათლისმცემლო ქსო, შეიწირე მცირედი ესე ნაშობი ჩემი, ვითარცა შეიწირა შენგან ნათელღებულმან მწველილი იგი ქურვისა და არა გარე მიაქცია, ვგარეთვე შენცა მი[ი]თვალე ესე და ნუ გარე მიაქცევ პირსა შენსა ჩემგან დღესა მას სასჯელისასა, ოდეს დაჯდეს მეუფე განკითხვად ცოდვილთა და მართალთა, მაშინ შენცა მექმენ შუამდგომელ მოტევაბად ურცხვთა ბრალთა ჩემთა, რათა არა შემრაცხოს მარცხენით თიკანთა თანა, არამედ რათა ღირს მყოს შერთვად მარჯვენით ცხოვართა თანა დამკვიდრებად. ქორონიკონსა უა.

ამ ქორონიკონსა მოვიდა ყრმა მცირე შეილის წლისა ელისე ძმის წული ჩემი, სადა მე ვმკვიდრობდი მონასტერსა ზემ[ო]წერისასა. 11 r—11 v.

მინაწერი (გადაშწერის): „ი ნ ე ზ ე დ ა ძ ე ლ ო, მეოხ მექმენ გაბრიელს“. 10 r

1558 ა

ვახტანგის სამართალი. XVIII

1 ფ; 20,5×16,7; ქალაღი; ფრაგმენტი; მხედრული, დასაწყისები სინგურით; [XVIII ს.].

[ვახტანგის სამართალი:] „...მღვდლის სისხლი, ამასთან დიდებულის ვაჭრის ქვემოთის მეორე ვაჭრის სისხლი. ამასთან ასრე დაკლებით მსახერის სისხლი ოცდათხი თუმანი. ამასთან მთავარ დიაკვნის სისხლი, ამასთან შუა ვაჭრის ქვემოთის მესამე ვაჭრის. ლგ. გლეხის კაცის სისხლი თორმეტი თუმანი...“ 1 r—v.

წყდება: „...ესეცა არის მოხელე, თუ სხუა ბატონის წარქნელი ყმა ბატონის სამსახურზედ მოუკლავთ, იმისი კიდევ მეტი არის; თუ ხელმწიფემ იმ მქნელს არ უწყრომა, და იუ უწყრომა...“.

1558 ბ

საგალობლები. XVII—XVIII

1 ფ.; 16,7×7,3; ქალღმერთი; ფრაგმენტი; ნუსხური, სათაურები სინგურით [XVII—XVIII ს.].

[საგალობელი] „...სათა განსწმიდა სარწმუნოებისა თესლი და სთესე ტიტი. სამხატოვანებით ჰქადაგებდ ერთ ღმრთისა ნეტარო. და მრავალ ღმრთისა ბნელი წყუდიადი განჰკადე სოფლით და ცნობად ღმრთისა წარუძეღუ ურწმუნოთა, ტიტე...“ 1 r—v.

წყდება: „...პატივგვებ შენ, ღმერთშემოსილო ტიტე მოციქულო!... მსგეფსნი და წისნი. უგბა დ. ზღღ უვლ...“.

1558 გ

მოთხრობა გამოცხადებისათვის ღმრთისმშობლის ხატისა, ტიფინისად წოდებულისა. XIX

2 ფ.; 17×11,8; ქალღმერთი; ფრაგმენტი; მხედრული; ქალღმერთი კიდურებზემოცვეთილი; [XIX ს.].

„მოთხრობა გამოცხადებისათვის სასწაულთმოქმედისა ყოვლად წმიდისა ღმრთის მშობლისა ხატისა და წოდებულისა ტიფინისად სამძლურათა შინა დიდისა ნოველოროდისა.—წელთა შექმნიდგან სოფლისათა ექუსი ათას შვიდას ოთხმოცდა ათურმეტსა, დროსა კეთილ მსახურისა მპყრობელობისა დიდისა თავადისა დიმიტრი იოანოვიჩისათა, ხოლო დღეთა შინა უწმიდესისა მიტროპოლიტისა პიმენისა არხიეპისკოპოზითურთ დიდისა ნოველოროდისა ალექსიისათა ცხად იქნა ყოვლად პატიოსანი ხატი ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობლისა...“ 1 r—2 v.

წყდება: „...მეყსეულად იწყეს კვეთა ხეთა სავედრებელისა ტაძრისათვის, რომელიცა დააფუძნეს მასვე მთასა ზედა და ამასვე დღესა შინა შეკვეთოს (!) სამი უკუშ გვირგვინი და გარეშე მიუწყეს...“.

1558 ღ

საგალობლები. XV—XVI

1 ფ.; 12×10,5; ეტრატე; ფრაგმენტი; დაზიანებული; ნუსხური; [XV—XVI ს.].

„...ამბობს უყოფდეთ და ნუ უკუე ესრეთ იტყოდიან მისა მიმართ; აჰა ესერა... მეგობარნი ჩნნი...“ 1 r—v.

წყდება: „...აჰა, ძმანო, ძმათათგან განვეშორები და მეგობართად ყოველთავე. დაგიტევებდ და წარვალ და თუ სადა წარვალ ყოვლად...“ 1 v.

1559

ლათინური ტექსტი.

1560

იტალიური ტექსტი.

1561

იტალიურ-ლათინური ტექსტი.

1562

ლათინური ტექსტი.

1563

ფრანგულ-იტალიური ტექსტი.

1564

ლათინური ტექსტი.

1565

ფრანგული ტექსტი.

1566

ფრანგული ტექსტი.

1567

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1568

ფრანგული ტექსტი.

1569

ფრანგული ტექსტი.

1570

ლათინური ტექსტი.

1571

ფრანგულ-ლათინური ტექსტი.

1572

იტალიური ტექსტი.

1573

ლათინური ტექსტი.

1574

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1575

იტალიური ტექსტი.

1576

იტალიური ტექსტი.

1577

იტალიური ტექსტი.

1578

იტალიური ტექსტი.

1579

იტალიური ტექსტი.

1580

იტალიური ტექსტი.

1581

იტალიური ტექსტი.

1582

იტალიური ტექსტი.

1583

იტალიური ტექსტი.

1584

იტალიური ტექსტი.

1585

იტალიური ტექსტი.

1586

ლათინურ-იტალიური ტექსტი

1587

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1588

იტალიური ტექსტი.

1589

იტალიური ტექსტი.

1590

ფრანგულ-იტალიური ტექსტი.

1591

იტალიური ტექსტი.

1592

იტალიური ტექსტი.

1593

იტალიური ტექსტი.

1594

იტალიური ტექსტი.

1595

იტალიური ტექსტი.

1596

იტალიური ტექსტი.

1597

იტალიური ტექსტი.

1598

იტალიური ტექსტი.

1599

იტალიური ტექსტი.

1600

იტალიური ტექსტი.

1601ა

დოკუმენტების კრებული. XIX

48 ფ.; 25×18,5; ქაღალდი: მუყაოს ყდა; 'მხედრული; გადამწერი—მიქელ თამარაშვილი; [XIX ს.]; დაუწერელია: 1 r—v.

1. ალექსის გულის არზა კარდინალთა მამამთავრისადმი. 2 r—3 r.
2. წერილი [შაჰნავაზ] მეფისა კლემენტი X-სადმი. 3 r—4 r.

შენიშვნა: წერილს დართული აქვს შენიშვნა, სავარაუდოა თამარაშვილისა: „NB ეს წიგნი უნდა იყოს გამოგზავნილი 1670—76 წლებში. ამ შანავაზ მეფემ ალექსანდრე VII[ს] მისწერა ერთი წიგნი 1664—ს. ამაზედ იხილე 229 ვოლუმის რეგული მეორე. გვ. 41.

ამ წიგნის ლათინური იხილე წიგ. 2. გვ. 98. აგრეთვე იხილე ტომი 229, ყდა 2, გვ. 41^ა.

3. [შაჰ-ნავაზის] წერილი პატრი ბონავენტურა დე ლეკორატისადმი. 4 v—5 r.

შენიშვნა: წერილი დაწერილია 1675 წ. 5 r.

4. იმერეთის მეფის ბაგრატის წერილი პატრი სერაფინო დე მელიკოჩიასადმი (Melicocia). 5 v.

5. შოშიტა რაჰის ერისთავის წერილი პატრი სერაფინოსადმი. 5 v.

6. ალექსის წერილი პატრი სერაფინოსადმი. 6 r.

7. ალექსის წერილი სერაპიონისა და რაფაელისადმი. 6 r—v.

8. ალექსის (Alessio de Ghiorghianiani) წერილი ფარსადან ბეგისადმი. 6 v—7 r.

9. საქართველოს მეფის შაჰნავაზის წერილი ალექსი დე გიორგიანიანისადმი. 7 r.

10. [ლექსი]. — „თქვენ დომინიკოს იხსენიებთ, ჩვენ არ გვესმა აროსა...“ 7 v.

11. ინვენტარი იმ ქონებისა, რომელიც ერთ თავადს (principe) წაართვეს. 7 v—8 r.

12. ასლი მემორიალისა, რომელიც მეფე შაჰ-ნავაზს წარუდგინეს პატრებმა თევდორე ვართაპეტისა და მარტიროზის წინააღმდეგ. 8 r—v.

13. მემორიალი, რომელიც პატრებმა წარუდგინეს გ. ბატონიშვილს. 9 v—10 r.

14. ფრანგ იოანეს მემორიალი შაჰ-ნავაზისადმი. 10 r.

15. ალექსი გიორგიანიანის წერილი პატრი ბერნარტოსა და სხვა პატრების მიმართ. 10 v—11 r.

16. ალექსის წერილი პატრი ბერნარტოსადმი. 11 v.

17. წერილი პატრი ბერნარტოსადმი. გამგზავნი არ ჩანს. 12 r—13 r.

18. ალექსის წერილი პატრი ბერნარტოსადმი. 13 r.

შენიშვნა: ამ წერილს ერთვის მ. თამარაშვილის შენიშვნა: „ამის შემდგომ არიან ბევრი მოკლე წერილები სომეხ კათოლიკე ხოროშანი ქალისა პ. ბერნადესთან გაგზავნილი. ამათში საინტერესო არა არას რა, თავისი შვილებისა, ოჯახობასა და თავის გულის ამბავს სწერს და ხშირად ერთ და იგივე რამეს ბევრჯელ ახელმეორებს“. 14 v.

19. ასთანდარის წერილი. 1682 წ. 14 v—15 r.

20. პატრი ბერნარდესადმი მიწერილი კათოლიკე ქაიხოსროს წერილის მოკლე შინაარსი. 1691 წ. 15 v.

21. ესტატეს წერილი ზურაბ კათოლიკესადმი. 1673 წ. 15 v—16 r.

22. ყულინა ბაყალი (!) გოგინასშვილის წერილი ბერნარდოსადმი. 16 r—v.

23. წერილი ბერნარდოსადმი. 1681 წ. 16 v—17 r.

24. ყულინას წერილი პატრი ბერნარდოსადმი. 17 r—v.

25. წერილი პატრისადმი. არ ჩანს არც გამგზავნი, არც მიმღები, 1677 წ. 18 r.

26. ალექსის წერილი პატრი ბერნარდოსადმი. 19 r—19 v.
 27. პატრი ბერნარდოს წერილი სპირიდონ გენათელისადმი. 1671 წ. 19 v.
 28. პატრი ბერნარდოს წერილი ბ-ნ ესტატესადმი. 1682 წ. 20 r.

შენიშვნა: ამ წერილის ბოლოს მ. თამარაშვილის ხელითვე მიწერილია: „ამავე წიგნში კიდევ არიან რამდენიმე წიგნი, თუ პატრი ბერნარდეს და თუ მისთან სხვადასხვა პირებისაგან მოწერილი. მაგ. დარეჯანასა ხვარაშანასა და სხვა, ამათში საინტერესო არ არის რა. ყველა უმზერს საცალკეო გარემოებას და აგრეთვე სულიერ დარიგებას“. 20 r.

29. ქუთაისის კათოლიკეთა წერილები „ლიონის პროპაგაციონ-დე ფუ-სადმი“. 20 v—21 r.

30. [თხოვნა]. ახალციხის კათოლიკენი პატრი ფრანჩესკოს საშუალებით თხოულობენ პაპი გრიგოლ XVI-ს შეჩვენების მოხსნას. 1832 წ. 20 r—22 r.

31. ახალციხის კათოლიკეთა წერილი უფწმიდეს მანასთან. 1840 წ. 22 v—23 r.

32. წერილი—შესხმა პატრი ბერნარდესადმი...“ 24 r.

33. [ბეჟანიანი] „აქა პირველი დასაწყისი ბეჟანისა და მანიჟაჟის საქმე—თურან ტახტი დაიკარგა, გორციელი ყველა სცნობდა, დაემოყვრნეს თავადები, ქაიხოსროს ყველა ჰკმობდა...“
 24 r—37 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მ. თამარაშვილისვე ხელით მიწერილია: „კიდევ გადმოსაწერია ბოლო 64 სტოიქონი“.

34. გორელი ალექსი გორიჯანიძეს წერილი პაპი კლემენტი მეათესთან. 1676 წ. 38 r—40 v.

35. ქართველ ქრისტიანეთა ადათების შესახებ. 1672 წ. 41 r—v.

36. დოკუმენტი იტალიურ ენაზე. 41 v—42 r.

შენიშვნა: 1. დოკუმენტებს წინ უძღვის მ. თამარაშვილის ცნობა ხელნაწერის სადაურობაზე „Torredel Greco. Orfanotofio della s. s. Trinita. ეს შემდეგი წერილები არის გადმოწერილი ერთი პატარა ხელნაწერი წიგნისაგან, რომელიც შემოუკრეფია კაფუჩინ პ. ბერნარდე ნეაპოლიელს. ეს წავიდა საქართველოში 1673, დაბრუნდა ნეაპოლში 1680“. 2 r.

2. გარდა ბერნარდე ნეაპოლიელის მიერ შეკრებილი მასალებისა, ხელნაწერში მოგვიანო ხანის (XIX ს.) დოკუმენტებიც არის შესული.

3. ბერნარდე ნეაპოლიელის მიერ შეგროვილი დოკუმენტების უმრავლესობა და ამასთანავე ენობები ბერნარდეს შესახებ შეიტანა მ. თამარაშვილმა თავის წიგნში—„ისტორია კათოლიკობისა ქართველთა შორის“. 1902 წ.

მინაწერები: (მ. თამარაშვილისვე ხელით): „პ. ბერნარდო 1680 ნეაპოლში ყოფილა. ეგრეთვე 1679-საც ... ქალაქში ყოფილა. 1678-ში და 1679—ერევანში იყო“. (ზ. საცაიე ფურცელი).

1601 ბ

ტორე დელ გრეკოს მონასტერში დაცული ქართული ხელნაწერების სია.
XIX—XX

1 ფ.; 30,5×21; ქალღი; მხედრული; მ. თამარაშვილის ხელით დაწერილი: [XIX—XX ს.].

[ტორე დელ გრეკოში დაცული ქართული ხელნაწერების სია]. „1. წამება წმიდისა ევსტაქესი და მისი ძეთა და მეუღლესა. შემდეგი ამ წიგნისა შეიცავს მოთხრობას ბამან ხელმწიფისა...“ 1r—v.

შენიშვნა: 1. ქართულ სიას დართული აქვს სხვა ქალღი და სხვა ხელით დაწერილი იგივე სია იტალიურ ენაზე.

2. სია შეიცავს 11 სახელწოდებას.

3. სიას დართული აქვს სხვა ცნობებიც ქართულ ხელნაწერებზე: ა. „ამ წიგნების გარდა არის სინდაკთან Michele Palombe-სთან ერთი მოკლე დიქსიონერი გრამატიკის ბრუნვებითურთ და ხელნაწერი სახარება ოთხი მახარებლისა“. 1v. ბ. „ვატიკანის ბიბლიოთეკაში არის ერთი ხელნაწერი ზეცური სახარება მშვენიერ მიწაქრით, მსგავსი იმისა, რომელიც აქვსთ გელათის მონასტერში“. 1v.

1601 გ

ორი ქართული ზღაპარი. XIX—XX

4 ფ.; 27×20; ქალღი; მხედრული; დაწერილი მ. თამარაშვილის ხელით [XIX—XX ს.].

1. „იყო ერთი ღარიბი კაცი და დღიურად ოროლს ზურგ შეშას მოიტანდის. ერთს გაყიდის და სუემდის, მეორეს კი დაინთებდის...“ 1r—3r.

2. „იყო ერთი სახელმწიფო, ორი ჯელმწიფე იჯდა, ერთი მოსამართლე და მოწყალე, ერთი უსამართლო და ზალუმი...“ 3r—5v.

შენიშვნა: ზღაპრების ტექსტი გამოქვეყნებულია (იხ. ელ. ვირსალაძე; „მასალები ქართული ფოლკლორის ისტორიიდან“. ლიტ. ძიებანი. ტ. IV. გვ. 363).

1602

იტალიური ტექსტი.

1603

იტალიური ტექსტი.

1604

იტალიური ტექსტი.

1605

იტალიური ტექსტი.

1606

ლათინური ტექსტი.

1607

იტალიური ტექსტი.

1608

ლათინური ტექსტი.

1609

ფრანგული ტექსტი.

1610

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1611

დოკუმენტების კრებული. XIX

40 ფ.; ქალაღი; უყდო; მხედრული; გადამწერი—მიქელ თამარაშვილი; [XIX ს.].

1. წერილი ტერ ანტონ გოდებაძე ხუციანოვისა პატრი იოსების მიმართ. დაწერილი 1836 წლის 12 ნოემბერს. (1 r).

2. პირობის წიგნი. ახალციხის მოქალაქენი პირობას დებენ, რომ არ ჩაერევიან საეკლესიო საქმეებში და ითხოვენ პაპი გრიგოლ XVI-ს შეჩვენების მოხსნას. 1839 წ. 1 v.

3. წერილი პატრი ბონავენტურასადმი ახალციხის კათოლიკეთაგან. 2 r.

4. გრიგოლ ნეფისოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 2 r—v.

5. გრიგოლ ნეფისოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1842 წ. 2 v—3 r.

6. გრიგოლ ნეფისოვის წერილი საქართველოს „მთავარ უფროსისადმი“.

1843 წ. 3 r—v.

7. ტერ იოსებ ხუციანოვის წერილი „საქართველოს კათოლიკეთ სათემო უფროსისადმი“. 1843 წ. 3 v—4 r.

8. ტერ იოსებ ხუციანოვის წერილი. 1843 წ. 4 r—5 r.

9. „ციოკულარი“ პატრი ბონავენტურასი. 5 r—6 r.

შენიშვნა: ბოლოში თამარაშვილის ხელით მიწერილია; „ეს სირქულერი უნდა იყოს პ. ბონავენტურასი. 1845 დაწერილი“. 6 r.

10. იაკობ მურადოვის წერილი პატრი ქერუბინასადმი. 6 r—v.

11. იაკობ მურადოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1843 წ. 6 v.

12. წერილი ტერ პეტროსისადმი ახალციხიდან (1843 წ.). ამას ერთვის კონსტანტინეპოლის ეპისკოპოსის პატრი დამიანესადმი მიწერილი წერილის პირი. 7 r—v.

13. იოვანე მამულოვის წერილი პ. დამიანესადმი. 1843 წ. 7 v—8 r.

14. იოვანე მამულოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1843 წ. 8 v—10 r.

15. წერილი პატრი დამიანესადმი. 10 r—v.

16. წერილი ტერ ანტონისადმი ტერ აკობიანისაგან. 10 v.

17. არზა ღენერალ მაიორი რვალონისა (!) 11 v.

შენიშვნა: არზას აშიაზე მიწერილი აქვს: „საქართველო. იმერეთის სამოქალაქო გუბერნატორის კანცელარია, სტოლი 4. 7 სექტემბერს, 1843 წელ. № 9192. ქალაქი თბილისი“.

18. სამოქალაქო გუბერნატორის სახელზე დაწერილი არზა; ხელს აწერენ: ტერ იოანეზ იერემიან, ტერ სიმონ ტელანიან, გიორგი ზარაფიან...“ 11 v—12 r.

19. არზა ვართაპედ შაჰყულოვისა სამოქალაქო მილიციისადმი. 1843 წ. 12 r.

20. ტერ სტეფანე აღუშოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1844 წ. 12 v—13 r.

21. არზა დონ ანტონიო გლახოვის ქუთაისის სასამართლოსადმი. 1844 წ. 13 r—14 v.

22. ტერ იოვანე მამულოვის წერილი მამა დამიანესადმი. 1844 წ. 15 r—v.

23. ტერ იოვანე მამულოვის წერილი მამა დამიანესადმი. 1844 წ. 15 v—16 r.

24. ტერ იოვანე მამულოვის წერილი მამა დამიანესადმი. 1844 წ. 16 v.

25. ტერ სტეფანე აღუშოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1844 წ. 16 v—17 r.

26. ტერ იაკობ მურადოვის წერილი მამა დამიანესადმი. 1844 წ. 17 v—18 r.

27. ტერ გრიგოლ ნეფისოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 18 r.

28. ტერ იაკობ მურადოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1844 წ. 18 r—v.

29. ტერ იოსებ ხუციანოვის წერილი. 1844 წ. 19 r.

30. პატრი ფიორენცოს არზა ქუთაისის სამოქალაქო პოლიციისადმი. 1844 წ. 19 რ.
31. იაკობ ზუბოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 19 რ—ვ.
32. იოვანე მამულაშვილის წერილი მამა დამიანესადმი. 1845 წ. 19 ვ—20 რ.
33. ტერ პეტროს აშულაშვილის წერილი დონ ანტონისადმი. 1845 წ. 20 რ—ვ.
34. ტერ იაკობ მურადოვის წერილი. 1845 წ. 21 რ—22 ვ.
35. ტერ იაკობ მურადოვის წერილი. 1845 წ. 23 რ—ვ.
36. ანდრია ზუბალოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1845 წ. 23 ვ.
37. ივანე ამირალოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1845 წ. 23 ვ—24 რ.
38. ივანე ამირალოვის წერილი. 1845 წ. 25 რ—ვ.
39. გაბრიელ ენდრონიკოვის წერილი პატრი დამიანესადმი. 1845 წ. 26 რ.
40. ივანე ზუბალოვის წერილი. 1845 წ. 26 რ.
41. ტერ იაკობ მურადოვის წერილი. 1846 წ. 26 ვ—28 ვ.
42. ტერ იაკობ მურადოვის წერილი პატრი ფლორენცისადმი. 1844 წ. 28 ვ—29 რ.
43. სტეფანე იზმირელის წერილი. 1839 წ. 29 ვ.
44. სტეფანე იზმირელის წერილი პატრი ფრანჩისკესადმი. 1832 წ. 29 ვ.
45. იოვანე ისარლოვის წერილი მამა ფრანჩისკესადმი. 1840 წ. 30 რ—ვ.
46. „ბეთლემშიც დემეტრისაგან მიცემული წიგნი თავისი ქალი ქეთოს მოსყიდულობასა ელიზბარისათვის“. 30 ვ.

შენიშვნა: სიგელის ბოლოს მიწერილია: „კაფუჩინების რომის არხივებიდან“. 30 ვ.

47. დუქნის ადგილის ნასყიდობის წიგნი. მიმღები—პატრი ფილიპე, გამცემი—იაკობ აბიმელიქოვი. 1826 წ. 31 რ—ვ.
48. ქუთაისის კათოლიკე ეკლესიის გამგის პატრი ქერაბინე სარავეცკელის წერილი იმერეთისა და გურიის გამგე არხიეპისკოპოსის სოფრონოსადმი, თარიღი—1840 წ. 31 ვ.
49. საჩივრის წიგნი ახალციხის ეკლესიის მიწების ჩამორთმევასთან დაკავშირებით. 32 რ—ვ.
50. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—იაკობ ფარემუხისშვილი. მიმღები—პატრი დამიანე; 1841 წ. 32 ვ—33 რ.
51. ანტონ ყორღანოვის წერილი ბეიბუდოვისადმი. 33 რ.
52. წყალობის სიგელი. გამცემი—ერეკლე II, მიმღები—პატრი ანდრია. 1781 წ. 33 ვ.
53. წყალობის წიგნი. გამცემი—იმერეთის მეფე სოლომონ არჩილის ძე, მიმღები—ქუთაისის პატრები. 1800 წ. 34 რ.
54. წყალობის წიგნი. გამცემი—ოდიშთა და გურიათა დედოფალი დანიანის ასული მარიამი, მიმღები—პატრები. 1803 წ. 34 რ—ვ.
55. წყალობის წიგნი. გამცემი—სოლომონ მეორე, მიმღები—პატრები. 1800 წ. 35 რ.

56. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—ბაციკაინთ ასლამაზას შვილი, მიმღები—
ყორანანთ ზაალის შვილი. 1777 წ. 35 v.

57. „ანაწერი ახალციხისა და მისი თემის კათოლიკეთა სოფელთა შო-
რის წელსა მას 1839-სა თუ მონათლულთა, თუ მიცვლილთა და თუ დაქორ-
წინებულთა“. 36 r—37 v.

58. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—ტინის ხიდელი თავაქალაშვილი ზურა-
ბი, მიმღები—ბაღდასარასშვილი იოსეფი. 1763 წ. 38 r.

59. ფიცის წიგნი. გამცემი—გუნებაშვილი გრიგოლა. 1811 წ. 38 v.

60. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—ბერუჩაშვილი, მიმღები—ტინტოლიზი-
შვილი. 1823 წ. 38 v.

61. ხელწერილი. გამცემი—გრიგოლ აკოფაშვილი, მიმღები—პატრი იო-
სები. 1823 წ.; 39 r.

62. ხელწერილი. გამცემი—კრუხი-ჭამანთ ოსეფას ძე ბატონჯანა. 1807 წ.
39 r.

63. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—პეტრე ოვანეზასშვილი, მიმღები—
პეტრე ვართანასშვილი. 1823 წ. 39 r—v.

64. დამტკიცების წიგნი. გამცემი—ტერ ანტონ თუმანოვი, მიმღები—
ქუთაისის ეკლესიის ძმობა. 1819 წ. 39 v.

65. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—ექიმი ოსეფაშვილი, მიმღები—სიმონა
ხეჩინაშვილი. 1823 წ. 40 r.

66. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—დალაქი ანტონ ოსეფასშვილი, მიმღები—
პეტრე ოსეფანთ ანტონას შვილი. 1823 წ. 40 r.

67. პირობის წიგნი. გამცემი—სტეფანე დათიაშვილი. მიმღები—ქუთაი-
სის კათოლიკეთა ეკლესია. 1817 წ. 40 r—v.

68. პირობის წიგნი. გამცემი—ანტონ კნიაზი და მისი მეუღლე თერე-
ზინა, მიმღები—ქუთაისის დეკანოზი პატრი ბერნარდე. 1842 წ. 40 v.

69. პირობის წიგნი. გამცემი—დათაშვილი მარია, მიმღები—ქუთაისის
კათოლიკეთა ეკლესია. 1842 წ. 40 v—41 r.

70. [კათოლიკეთა უძრავი ქონების სია]. 1880 წ. 41 r—v.

71. თბილისის კათოლიკეთა უძრავი ქონების სია. 1818 წ. 41 v—42 r.

შენიშვნები: 1. ქართულ ტექსტს ერთეულ დოკუმენტთა სია. (43 r—44 v) და ერთი
დოკუმენტი იტალიურ ენაზე. 45 r—48 v. ეს დოკუმენტი დაწერილია სხვა ხელით,
სქოლიოზე მიწერილი აქვს თამარაშვილის ხელით: „ამის ქართული დედანი
რომის კაფუციონების არხივშია“. 45 r.

2. დოკუმენტებს წინ უძღვის თამარაშვილის მინაწერი: „ეს ქვემოთ წე-
როლები არიან გამოწერილნი ტრაპიზონში მყოფი კაფუჩინების არხივიდან, რომე-
ლიც არის იქ მიტანილი საქართველოდან 1845-ში მათი გამოდენის დროს“ 1 r.
ეს მინაწერი ეხება დოკუმენტებს 1-დან 47-მდე, ხოლო დანარჩენებს წინ უძღვის
შემდეგი ცნობა: „ეს შემდეგ დოკუმენტები გადმოწერილი არის ტრაპიზონი (!) კა-
ფუჩინების დოკუმენტებიდან, რომლებიც 1898 აგვისტოს პირველსა მოიტანეს
იქიდან რომის კაფუჩინების არხივებში შესანახავად“. 31 r.

3. მთელ რიგ დოკუმენტებს გააჩნია მინაწერები ლათინურ ენაზე.

1612

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1613

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1614

იტალიური ტექსტი.

1615

იტალიური ტექსტი.

1616

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1617

იტალიური ტექსტი.

1618 ა

საგაზეთო სტატიები სომეხ კათოლიკეთა შესახებ. XIX—XX

6 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.].

1. „ტფილისის სომეხ კათოლიკეების საეკლესიო კითხვა.—1844 წელსა, როდესაც კამუჩინების (!) მისიონერები განაშორეს ტფილისიდგან, ტფილისის სომეხ კათოლიკეების დამწყსვა იწყეს ვენეტიკში ხელ-დასხმულ მღვდლებმა სარატოვის ლათინის ეპისკოპოზის უფლების ქვეშ...“ 1 რ—v.

შენიშვნა: 1. წერილს ხელს აწერს „სომეხის—კათოლიკე“.

2. წერილი სომხურად დაიბეჭდა სომხურ გაზეთ „მშაკში“, 1897 წელი, № 110. 1 რ.

2. „სომეხი თუ ქართველი?—ქართველების „ივერია“ გაზეთის № 211 გამოჩნდა ერთი ახალი სტატია „ქართველ-კათოლიკეების შესახებ“, რომლის

ავტორი გვიწვევს ჩვენ, რათა ვუპასუხოთ თვის წარმოდგენილ ახალს საბუთებსა...“ 1 რ—5 ვ.

შენიშვნა: 1. წერილს ხელს აწერს „ა. ს.“.

2. სომხურად წერილი დაიბეჭდა სომხურ გაზეთ „მშაკში“, 1898 წელი, № 190.

1618 ბ

სარუხან—ტფილისის სომხის კათოლიკეების საეკლესიო კითხვა. XIX—XX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.].

„ტფილისის სომხის კათოლიკეების საეკლესიო კითხვა.—1844 წელსა, როდესაც კაპუცინის მისიონერები განაშორეს ტფილისიღდანა, მაშინ ვენეციაში ხელდასმულმა სომხის კათოლიკე მღვდლებმა იწყეს ტფილისის სომხის კათოლიკეთა დამწყსვა...“ 1 რ—v.

შენიშვნა: წერილი სომხურად დაიბეჭდა სომხურ გაზეთ „მშაკში“, 1897 წელ № 110. 1 რ.

2. წერილს ხელს აწერს „სომხის კათოლიკე“.

3. წერილს ერთვის შენიშვნა მთარგმნელისა: „ამ სტატიაში მოყვანილი ფაქტები თითქმის თავიღდან ბოლომღინ სიცრუეს შეადგენს, სომხის კათოლიკებს არასდროს ტფილისში არა ჰქონიათ რომელიღმე ეკლესია...“ 1 ვ—2 რ.

1618 გ

ქართველ კათოლიკეთა კითხვა. XIX

18 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; [XIX ს.].

„ქართველ კათოლიკეთა კითხვა—„კავკაზ“ გაზეთში ამა წლის 284, 285 და 286 ნომრებში, ვინმე იზაშვილი ასპარეზედ გამოსულა, დაამტკიცოს, რომ კავკაზის სომეხთ-კათოლიკეთაღანი მრავალი ნაწილი და ართვინის სომეხ კათოლიკენი მთლად სომეხნი არ არიან...“ 1 რ—18 რ.

შენიშვნა: 1. ეს წერილი სომხურად რამდენიღმე ნაწილად დაიბეჭდა გაზეთ „მშაკში“ 1897 წლის შემდგე ნომრებში: №№ 137, 138, 144, 145, 148, 149.

2. წერილს აშიებზე მ. თამარა შვილის ხელით მიწერილი აქვს შენიშვნები.

3. წერილს ხელს აწერს „ა. ს.“, აღ. სარუხანოვი, იგივე სარუხანი.

1618 დ

სარუხან—ქეშმარიტება „ქართველ კათოლიკეთა“ შესახებ. XX

6 ფ.; 27,5×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; დაწერილია თედო სახოკიას ხელით; [XX ს.].

„ქეშმარიტება „ქართველ-კათოლიკეთა“ შესახებ. (პასუხად ბ. ა. ხანა-
ნაშვილს)“. 1 რ—6 რ.

შენიშვნა; 1. სტატიას ხელს აწერს „სარუხან“. 6 რ.

2. სტატია დაიბეჭდა „პეტერბურგის უწყებაში“, 1900 წ., № 156.

1618 ე

სარუხან—კიდევ კავკასიის კათოლიკეთა შესახებ. 1901

6 ფ.; 27,5×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; დაწერიღია თედო სახოკიას ხე-
ლით; 1901 წ. (6 რ).

„კიდევ კავკასიის კათოლიკეთა შესახებ.—წარსულ წელს გაზეთ „ს. პე-
ტერბურგის უწყებათა“ სვეტებზე მე პოლემიკა მქონდა გამართული ბატ. ხა-
ხანაშვილთან ზემოხსენებულ საგნის შესახებ. ბაასი იყო გამართული სერიო-
ზულ კითხვის შესახებ, რომელიც ყოველმხრივს გამოკვლევას ითხოვს...“
1 რ—5 რ.

შენიშვნა; 1. სტატიას ხელს აწერს „სარუხანი“. 5 რ.

2. სტატია დაიბეჭდა „პეტერბურგის უწყებაში“, 1901 წ. № 98.

3. სტატიას დართული აქვს თედო სახოკიას წერილი მ. თამარა-
შვილთან; წერილის თარიღი—1901 წ. 6 რ.

4. ეს სტატია და წინა სტატიაც რუსულიდან თედო სახოკიას უთარგ-
მნია. 6 რ.

1618 ვ

ზ. კიჭინაძე. ისტორიული ცნობები. 1899

14 ფ.; 22×17,5; ქალაღი; უყდო; მხედრული; ავტოგრაფი; 1899 წ. (2 ვ).

[ისტორიული ცნობები]. „...სომეხთა ძველათვე დაიჩემეს ახპატისა და სა-
რანის მონასტერი. ეს მონასტრები აღშენებულია ძველათვე ბორჩალოს მაზ-
რაში...“ 3 რ—14 ვ.

შენიშვნა; 1. „ცნობებთან“ ერთად ხელნაწერში ჩართულია ზ. კიჭინაძის წე-
რილი მ. თამარაშვილთან (1 რ—2 ვ), სადაც ზ. კიჭინაძე პირდება მ. თა-
მარაშვილს ამ ცნობების გაგზავნას.

2. როგორც წერილიდან ირკვევა, „ცნობები“ წარმოადგენს მ. თამარაშვი-
ლის მიერ ზ. კიჭინაძესთან გამოგზავნილ კითხვების პასუხს. მ. თამარა-
შვილის კითხვები იხ. ქვემოთ (1618 ზ).

1618 ზ

მ. თამარაშვილი. ისტორიული ხასიათის კითხვები. XIX

9 ფ.; 17×21,5; ქალაღი; ლურჯი მუყაოს ყდა; მხედრული; [XIX ს.]:

„კითხვები, რომლის პასუხებს თხოულობს პ. თამაროვი.

1. ნუ თუ მართალია, რომ არარატინი მამით სომეხი და დეღით ქართველი ყოფილიყოს...“ 1 რ—9 ვ.

შენიშვნა: სარუხანის სტატიებთან დაკავშირებით (იხ. ჴენი აღწერილობის №№ 1618ა, 1618გ, 1618დ, 1618ე). მ. თამარაშვილი უგზავნის ნ. ჴიჭინაძეს კითხვებს და სთხოვს კითხვებზე პასუხებს (პასუხები იხ. ჩენი აღწერილობის № 1618გ).

1618 ც

თხოვნა ქართველ კათოლიკე მღვდლებისა ეპისკოპოსს იოსებ კესსლერისადმი. 1910

6 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; ნუსხური; 1910 წ. (2 ვ).

„მის ყოვლად უსამღვდელოესობას უფ. ტირასპოლის რომის კათოლიკე ეპარქიის ეპისკოპოსს იოსებ კესსლერს ძირითად ქართველ-კათოლიკეთა მცხოვრებით ქ. ახალციხეს მრევლთა ეკკლესიებისა: წა იოანნე ნათლისმცემლისა, წდ ჯვართ ამალღებისა, იულიტასი, წდ ჯვარისა, აბასტუმანის წდ ღეთის-მშობლისა; სოფღებისა: ვალესა, არალ და უღესი ბოლაყურიითურთ ახალციხის მაზრისა; ხიზაბავრის, ვარგავის და ბნეღოსი ახალქალაქის მაზრისა და მრევლთა იმ ეკკლესიებისა, რომღებიც ამ მაზრის სოფღებშია. თხოვნა.—მოწყალეო მწყემსთ-მთაფარო! ჩენ, ქართველ-კათოლიკები ძირეული მცხოვრებნი ახალციხის და ახალქალაქის მაზრებისა, რომღებიც შეადგენს ნაწილს ქართველთა ერისა უხსოვარ დროიდან, გვაქეს სურვილი გადავიდეთ რომის კათოლიკის რიგზე, რომელიც ჩვენთვის სასურველი და აუციღებელია. თუმცღალა დიღინანია ვირიცხებით სომეხ კათოლიკეთ რიგზე, მაგრამ ჩენ ქართვეღები ვართ, როგორც შთამომავღობით, აგრეთვე ეროვნებით...“.

1 რ—2 ვ.

შენიშვნა: 1. თხოვნას ხელს აწერენ: იოანე გვარამაძე, პავღე ტატეშვილი, მიხაიღ ვარძღელაშვილი და სხვები.

2. ამავე ტექსტის ფრანგული თარღმანი მოთავსებღულია 3 რ—6 რ-ზე.

1618 თ

მ. თამარაშვილი — სომეხ კათალიკოზთა სიები. XIX—XX

10 ფ.; 21×13,5; ქალაღი (ფოსტის); მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.].

1. „რიცხვი და სახელები სომხის იმ კათალიკოზებისა, რომლებიც იყვნენ შიზმატიკნი.—1. ნერსეს მეორე (ანუ აშედარაკ). ეს კაცი მეტად ამპარტავანი, თავმოყვარე და დაჟინებული იყო. ამან არ მიიღო ქალკედონის კრების გარდაწყვეტილობა ორ ბუნებაზე...“ 1 r—4 r.

2. რიცხვი და სახელები სომხის იმ კათალიკოზებისა, რომელნიც ყოფილან რომთან შეერთებულნი და ერთგულნი კათოლიკენი.—1. გრიგოლ გამნათლებელი. ამან სილიბისტრე პაპის ნახვის შემდგომ, რომლისაგანაც მიიღო თავის ეპისკოპოზობის დამტკიცება, გამოაცხადა თავისი კათოლიკე სარწმუნოება...“ 5 r—10 r.

1618 ი

არზა. 1824

2 ფ.; 35×22; ქალაღი; მხედრული; 1824 წ. 2 v

[არზა] „მათ ყოვლად მაღალს და უუწმიდესს საყდრობას და ბრწყინვალე პატიოსნებას უფალსა ჩვენსა ვინჩენციო მთავარსეპისკოპოზსა დიდის სიმდაბლით და კდემით მათი ღირსი სიწმიდისაგანი და საუფლო ნათელ მოსვილობისაგან ვითხოვთ ნიქთა მადლთასა... მერმედ მათს უუწმიდესს საყდრობას მივართვამთ ამ ჩვენს მცირე არზასა...“ 1 r—2 v.

შენიშვნა: არზას აგზავნის ტერ ანტონ ხუციანთი ბაროზი ხიზაბავრის სურფ ნიშნისა. 2 v.

1618 ია

მ. თამარაშვილი. მასალები ქართველ კათოლიკეთა შესახებ. XIX—XX

6 ფ.; 26×21; ქალაღი; აუკინძავი; უყდო; მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.].

„საქართველოს შღვდლები.—1. Don Pietro Iacoba Scivili e Don Giovanni Enibega Scivili თბილისელები. ესენი რომიდგან უნდა წასულიყვნენ თბილისში 1686. ამათი მოსელის წინაღმდეგი იყო P. Giustino da Livorno (quad. 3, v. 1, p. 108).

2. Don Pietro Giambo. ამას კათოლიკობის დროს ეჩმიაწინში წასულა და ეპისკოპოზობა უთხოვია 1690. (id, p. 138)...“ 1 r—4 r.

„დევნულობა—1. რაჭაში დევნულობა 1756 იქვეური არხიებისკოპოზის მოქცევის გამო (Quad. 1, v. 1, p. 31).

2. დევნულობა საქართველოს კათოლიკოსის მიერ 1670-ში. (id. p. 56)...⁴ 4 v.

1618 იბ

დოკუმენტების კრებულში. XIX—XX

40 ფ.; 13×12; ქაღალდი; უცდხ; ქართულ-იტალიურ-ლათინური ტექსტი; გადამწერი მ. თამარაშვილი; XIX—XX ს.).

1. არზა. გამცემი 15 სომხის კათოლიკე მღვდელი, მიმღები—მთავარმართებელი და გუბერნატორი. 1843 წ. იელისი. (ქართულად). 1 r—3 v.

2. წერილი.—მღვდელმთავარისადმი. წერილი კათოლიკური მღვდლების განაწილებას ეხება. 1848 წ. (ლათინურად). 4 r—v.

3. წერილი. არქიებისკოპოს კაზიმირ დმოკოვსკისადმი კარდინალ სოლიასი (Soglia), 1848 წ. (ლათინურად). 4 v.

4. წერილი კაზმ. დმოკოვსკისა პ. შაჰყულოვისადმი. 1849 წ., (ლათინურად). 5 r—v.

5. რელაცია. პატრი ნიკოლო და ბრინჯენტის დროს ახალციხეში ეკლესიის აშენების შესახებ. ცნობები დაწერილი ჯიოვანი ბატატა და როვივას მიერ. 1640 წ. 7 r—9 r.

6. იმავე რელაციის ქართული თარგმანი. 9 r—11 r.

7. „პატრი ლუიჯი და არაგას სიკვდილზე რაც მოხდა“ (იტალიურად). 11 r—14 r.

8. იმავე დოკუმენტის ქართული თარგმანი. 14 r—16 r.

9. ბარდახის (ბარდუხი?) ციხეში მჯდარ პატრების შესახებ ცნობა, (იტალიურად). 16 r—20 v.

10. იმავე დოკუმენტის ქართული თარგმანი. 21 r—24 v.

11. წერილი ჯამბატა და როვივოს კარდინალ ანტონელისადმი (იტალიურად). 1787; 25 r—26 v.

12. წერილი კარდინალ ანტონელისადმი (იტალიურად). 27 r—26 v.

13. წერილი კაზმ. დმოკოვსკისა პ. შაჰყულოვისადმი (ქართული თარგმანი). 28 v—31 v.

შენიშვნა: ამ წერილის ლათინური ტექსტი იხ. 5 r—v.

14. წერილი შეიცავს ტყვეობიდან დაბრუნებული კათოლიკე მღვდლების თავგადასავალს (ქართულად). 1774 წ. 31 v—33 r.

შენიშვნა: წერილს მიწერილი აქვს: „ძველი მღვდლების ხელითწერილიდან გადმოწერილი“. 31 v.

15. ველელების (თუ ვალელების?) წერილი პატრებთან (ქართულად).
24 v—34 r.

შენიშვნა: წერილს წინ უძღვის ცნობა: „ძველათ ველელებისაგან მოწერილი წიგნი პატრებთან. ამის ნამდვილი პირი აქვს უფალს მესხი ევს“. 33 v—34 r.

16. წერილი ემშიაძინიდან მიწერილი ახალციხის პატრებთან. 1766 წ.
34 v—39 r.

შენიშვნა: წერილს დართული აქვს მ. თამარაშვილის შენიშვნა: „ჩვენებური რიცხვით 1766-ში არის ის მოწერილი ემშიაძინიდან სიმონ ერეგნელის კათალიკოზის მიერ“.

1619

ფრანგული ტექსტი.

1620

იტალიური ტექსტი.

1621

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1622

ლათინური ტექსტი.

1623

ლათინურ-იტალიური ტექსტი.

1624

ქრისტეფორე კახელის ნახატების ზედწარწერები. XIX—XX

14 ფ.; 26,5×20,5; ქაღალდი; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.].

„დიდროანი სურათების ზედწარწერა—1. ბიკენტის უდიდესი და უძველესი ეკლესია ანდრია მოციქულის მიერ აღშენებული ღვთისმშობლის სახელზედ...“ 3 r—14 v.

5. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

შენიშვნა: 1. „ზედწარწერებს“ წინ უძღვის მთარგმნელის მ. თამარაშვილის „შენიშვნა“ (წინასიტყვაობა): „ავტორი აქ მოქცეული სურათებისა, ქრისტიანობის კასტელი თეათინელი, საქართველოს მისიონარი, ევროპიდან მოვიდა გორში 1632 წ.“ 2 რ.—v.

2. თავფურცელზე წითელი მელნით, ს. გორგაძის ხელით წერია: „ამისი ალბომი იხ. „Antiquités de la Géorgie № 716“. 1 რ.

3. ტექსტი ნასწორებია მ. თამარაშვილის ხელით.

1625

ქრისტეფორე კასტელის ნახატების ზედწარწერები. XIX—XX

15 ფ.; 26,5×20,5; ქალაღლი; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.].

„დიდროანი სურათების ზედწარწერა.—ბჰვინტის უდიდესი და უძველესი ეკლესია ანდრია მოციქულის მიერ აღშენებული ღვთისმშობლის სახელზედ. ამ ეკლესიაში ინახება წმიდა მირონი...“ 3 რ.—15 რ.

შენიშვნა: 1. „ზედწარწერებს“ წინ უძღვის მ. თამარაშვილის „შენიშვნა“ (წინასიტყვაობა): „ავტორი აქ მოქცეული სურათებისა, ქრისტეფორე კასტელი თეათინელი, საქართველოს მისიონარი, ევროპიდან მოვიდა გორში 1632 წ.“ 9 რ.—v.

2. თავფურცელზე ს. გორგაძის ხელით აწერია: „ამისი ალბომი იხილე მხატვრობაში № 716“. 1 რ.

1626

იგრი—ფელეტონი. 1892

4 ფ.; 35×22; ქალაღლი; უყდო; მხედრული; 1892 წ. 1 რ.

„ფელეტონი. გადატანილია თუ არა ჩვენის ქვეყნიდამ უმთავრესი სიწმიდე საქართველოსი—კვართი უფლისა (წმინდა ნინოების გამო).—საქართველოს ძველს მწერლებს უმთავრეს დიდებად და სიქადულად საქართველოს ეკლესიისა და ერისად მიაჩნდად (!) კვართი უფლისა...“ 1 რ.—4 რ.

შენიშვნა: 1. სქოლიოში წერია: „ეს წერილი დავწერეთ პასუხად მოსკოვის იმპ. მუზ. წვერის ბ-ნ ე. ბელოკუროვისა, რომელმაც 1891 წელს დაბეჭდა წიგნაკი: „Дело о присылке шахом Абасом ризы Господней царю Михаилу. Феодоровичу в 1625 году“. 1 რ.

2. ფელეტონი დაიბეჭდა „ივერიაში“ 1892 წ. იანვრის 14, № 9. 1 რ.

1627

ფრანგული ტექსტი.

1628

ფრანგული ტექსტი.

1629

ფრანგული ტექსტი.

1630

ფრანგული ტექსტი.

1631

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1632

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1633

გადატანილია სომხურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1634

გადატანილია სომხურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1635

დავით გურგენიძე. სიტყვები და მოძღვრებანი. 1879—80

68 ფ.; 22,5×18; ქაღალდი; უყდო; მხედრული; 1879—80 წ. (10 რ, 67 v).

1. „მოძღვრება დღესა ღვთისმშობლის შობისასა.—არ იქმნება უშესაბამო, ძმანო მართლმადიდებელნი ქრისტიანნი, რომელ ჩვენ მედღესასწაულეთა, დღესა შობისა ყოვლად წმიდისა დედოფლისა ღვთისმშობლისა და მარადის ქალწულისა მარიაშისათა, მოვიხსენოთ წმინდანი და მართალნი...“
1 რ—6 v.

2. „მოდღერება ქრისტეს შობასა ზედა.—დიდება მაღალთა შინა ღმერთ-სა და ქვეყანასა ზა მშვიდობა (ლუკა, 2. 11).—სიტყვანი ესე არიან, ძმანო მართლმადიდებელნო ქრისტე, სიტყვანი წმიდათა ანგელოზთა...“ 7 r—10 v.

3. „მოდღერება ქრისტეს შობასა ზედა.—რა მივაგო უფალსა, რაოდენი მომცა მე (ფსალმუნნი).—ღღეს დიდ მღვთის მოწყალებას მოვიხსენებთ ჩვენ, ჩემო კეთილნო მსმენელნო...“ 11 r—12 v.

4. „მოდღერება მეხუთე კვირიაკესა ზედა დიდ-მარხვისასა.—ძმანო ქრისტიანენო! აი, დიდმარხვა თითქმის თავდება კიდევაც...“ 13 r—15 v.

5. „მოდღერება ბაიაობის კვირიაკესა ზედა.—გუშინდელ ღღესა, როგორც მოგვითხრობს ჩვენ წმიდა სახარება, ი. ქრისტემ აღადგინა ოთხი ღღის მკვდარი ლაზარე...“ 16 r—18 r.

6. „მოდღერება.—ამ რაოდენიმე ღღის ლოცვისა და მარხულობის შემდეგ ჩვენ, ძმანო ქრისტიანენო, უნდა მივებახლეთ საიდუმლო სინანულსა...“ 19 r—21 r.

7. „მოდღერება. ღღისა პარასკევსა.—ერთსა წინასწარმეტყველთავანსა შემემთხვა საოცარი სახილველი...“ 22 r 26 r.

8. „მოდღერება. [მაჟიარებელთადმი.—მივებაძე რა კეთილსა და საზოგადო ჩვეულებასა, ყოველსა კეთილგანწყესებულსა საზოგადოებასა შინა მიღებულსა, მე, მსმენელნო, მოგილოცამთ...“ 27 r—v.

9. „მოდღერება მარხველთადმი.—გულის ხმა მიყავ მე, უფალო, და ვისწავლე მცნებანი შენნი (ფს. 118, 73.).—ყოველსა კეთილ-მოქმედებასა ჩვენსა ზა უნდა მოუწოდეთ შემწეობასა მღვთისასა!...“ 28 r—29 v.

10. „მოდღერება ამალეობასა ზა.—ჩინებული და დიდი სიხარულოვანი არის, ჩემო კეთილ მსმენელო, ღღევანდელი ღღე ესე...“ 30 r—32 r.

11. „მოდღერება.—იციტა თქვენ, მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო, თუ რაისათვის ვიწოდებით ჩვენ ქრისტიანედ?...“ 33 r—36 v.

12. „მოდღერება.—რა ძალიან ძნელი შეიქმნა ცხოვრება ჩვენი ქვეყანასა ზედა...“ 37 r—39 v.

13. „მოდღერება. მოუკლებლად ილოცევდეთ (1. თესალ. 5, 16).—პატ. მსმენელნო! აი, ვითარსა მოწყალებსა და სანუგეშოსა მცნებასა გვაუწყებს ჩვენ უფალი ჩვენი იესო ქრისტე...“ 40 r—41 v.

14. „სიტყვა კვირიაკესა ზედა ოცდა მეექვსესა.—ეკრძალებოდეთ უკუე ვითარძი განკრძალულად ხვალთ, ნუ ვითარცა უგუნურნი, არამედ ვითარცა ბრძენნი, გამოიფრდიდით ჟამთა, რამეთუ ღღენი ბოროტნი არიან (ეფეს. ე. ივ, ივ.)—ესრეთ არიგებდა ოღესმე წ. მოციქული პავლე ეფესელთა ქრისტიანთა...“ 42 r—45 v.

15. „მოდღერება. ეკლესიაში სიარულისათვისა.—მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო! ჩვენ ღღეს ვღღესასწაულობთ ყოველად წმიდა მღვთისმშობლის მიძინებასა...“ 46 r—49 v.

16. „სიტყვა კვირიაკესა ზედა ოცდა მეხუთესა—გლოცავ თქვენ მე კრული ესე უფლისა მიერ, რათა ღღრსად ხვიდოდეთ ჩინებისა მის, რომლითა იჩინებით (ეფეს. ღ. ა.).—წმინდა მოციქულმა პავლემ ჟამსა ცხოვრებისა თვისი-

სასა ქვეყანასა ზედა საჭიროდ ჰპოვა თხოვნა რომელთამე ქრისტიანეთადმი, რათამცა მათ ევლოთ ღირსეულად..." 50 r—53 v.

17. „მოძღვრება მას ზედა, თუ რა არის ეკკლესია.—სიამრგნებით გიქ-ქერით ხოლმე, ძმანო, ქრისტე, როდესაც გხედავთ, რომ ეგრე გულმოდგინეთ დაიარებით სალოცავად ეკკლესიასა შინა უფლისასა..." 54 r—58 v.

18. „სიტყვა ტაძრისა დღეობასა ზედა.—მართლმადიდებელნი ქრისტიანენო! დღეს, როგორც თქვენც იცით, ამ ჩვენი ეკკლესიის დღეობა არის..." 59 r—64 r.

19. „მოძღვრება, თქმული ივანე ბლოკვადის დასაფლავებაზედ.—რა არს ესე ჩვენი, ქვეყანისა ნაშობნი, საიდუმლო, ვითარ მივეცენით ბრწინილებასა, ვითარ შევეყვებით სიკვდილსა.—ქეშმარიტად მართლმადიდებელი ქრისტიანენო, რომ წინაშე ჩვენსა მომხდარა საკვირველი რამე..." 65 r—67 v.

შენიშვნა: 1. ყოველ „სიტყვას“ ხელს აწერს მღვდელი დ. გუზარაძე.

2. „სიტყვები და მოძღვრებანი“ დაწერილია 1878—1880 წლებში. 10 r—67 v.

მიწაწერები: „Дозволено Цензурой 3 марта 1881 года..." 1 r და 67 v. (ცენზორის გვარი არ იკითხება).

2. „В сей рукописи шестьдесят семь листов, печатать дозволяется. Протопреей Георгий Хелидзе“. 67 v.

1636

სიტყვები და ქადაგებები. 1900

143 ფ.; 22×18 (114 ფ.); 36×22 (115-დან 133-მდე); სხვადასხვა ზომის ქაღალდი აუკინძაკი; უყდ ა; მხედრული; 1899—1900 წ. (14 v, 10 r).

1. „მცხეთის ათთორმეტა მოციქულთა სობოროს კანდელაკი. მღვდელი გრიგორი რუსიევი. სიტყუა მაზედ, რომელ ყველანი მოვალენი ვართ შემწეობა მივცეთ ღუთის ტაძრებს და ამით სარგებლობა შემომწირველთათჳს.—„უკეთუ დაგივიწყო შენ, იერუსალიმ, დაივიწყენ მარჯვენეცა ჩემი“. (ფს. 136, 5).—კერპთაყვანისმცემელნი ბაბილონელები დაეცნენ ურიების სამეფოს..." 1 r—10 r.

შენიშვნა: დაწერილია 1900 წ. 10 r.

2. „მღვდელი ნიკონ სალარიძე. მოძღვრება კვირიაკესა ზედა უძღებისასა.—განვიხილოთ, ძმანო ქრისტიანენო, დღეს წარკითხული სახარებისავან იგავი..." 11 r—14 v.

შენიშვნა: დაწერილია 1899 წ. 14 v.

3. „მღვდელი ნიკონ სალარიძე. სიტყვა ხორციელის კვირიაკესა ზედა.—და მიუგოს მეუფემან მან და რქვას მათ: „ამინ. ვეტყვი თქვენ, რავდენი უყა-

ვით ერთსა ამას მცირეთავანსა ძმათა ჩემთასა, იგი მე მიყავით“. (მათე. 31)
15 რ—18 რ.

შენიშვნა: დაწერილია 1899 წელს. 18 რ.

4. „მღუდელი ნიკონ სალარიძე. მოძღვრება აღსარების თქმად მომზადებულთადმი თეოდორობის კვირიაკის ოთხშაბათს.—იტყოდე შენ უსჯულოებათა შენთა პირველად, რათა განმართლდე (ისაია 43, 26).—წინასწარმეტყველი ისაია პირისაგან ღვთისა ხშირად აძხილებდა ურიათა უსჯულოებათა მათათვის...“ 19 რ—20 ვ.

შენიშვნა: დაწერილია 1899 წელს. 20 ვ.

5. „მღუდელი ნიკონ სალარიძე. მოძღვრება თეოდორობის კვირიაკის შაბათსა ზედა კოლივას ანუ წანდილის კურთხევის წინად.—ძმანო მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო! აწინდელსა პირველსა კვირიაკესა დიდისა მარხვისასა ჩვენში უწოდებენ თედორობის კვირიაკედ...“ 21 რ—23 რ.

შენიშვნა: დაწერილია 1899 წელს. 23 რ.

6. „მღუდელი ნიკონ სალარიძე. სიტყვა მეოთხესა კვირიაკესა დიდისა მარხვისასა.—„ხოლო თავადმან ჰრქვა მათ: ესე ნათესავი ვერ შესაძლებელ არს განსლვად, გარნა ლოცვითა და მარხვითა“ (მარ. 9, 25).—დღევანდელი სახარება მოგვითბრობს ჩვენ, ძმანო ქრისტიანენო, რომ ერთხელ კაცმან ვინმემ მოუყვანა მოციქულთა იესო ქრისტესთა თვისი შვილი...“ 25 რ—28 რ.

შენიშვნა: დაწერილია 1899 წელს. 28 რ.

7. „მღუდელი ნიკონ სალარიძე. მოკლე სწავლა დიდ-ხუთშაბათს.—ძმანო მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო!—ვგონებ, რომელ განმავლობასა შინა მთელი წელიწადისასა არ იპოება არც ერთი დღე იმ ზომად საღმრთო...“ 29 რ—30 რ.

შენიშვნა: დაწერილია 1899 წ. 30 რ.

8. „გუნდაეთის წმ. გიორგის ელკესიის მღვდელი სერგი მაჰარაშვილი. მოძღვრება სოფლის მრევლთადმი მუშაობის (ხენა-თესვის) დაწყების წინ გაზაფხულზედ.—სახელითა მამისათა, და ძისათა, და სულისა წმიდისათა. ყოველმა ადამიანმა თითოული თვისი საქმე უნდა დაიწყოს ლოცვითა და ღვთის ვედრებითა, უკეთუ სურს, რომ ღმერთმა მისი საქმე აკურთხოს და წარმატებით დააგვირგვინოს იგი...“ 31 რ—32 ვ.

9. „საუბარი წმ. მთავარმოწამის და ძლევამოსილის გიორგის დღესა.—დღეს, ძმანო ქრისტიანენო, წმიდა ეკკლესია დღესასწაულობს წმიდისა, დიდებულისა, დიდის მოწამის, ძლევამოსილის და საკვირველმოქმედის გიორგის ხსენებასა...“ 33 რ—35 ვ.

10. „მეტეხის მღვდელი სტ. ბაიღოშვილი. სიტყვა მიმართული მეტეხის საზოგადოებას შობა დღეს 1905 წ.—ქრისტეს მიერ საყვარელო და ძალაუნ-

ბურად ჩვენთან გამწყრალო ერო! თქვენ უარს არ ჰყოფთ მსმენელნო, რომ წლევანდელ წელიწადი დღე და ღამ გვპირდება თავისუფლებას...“ 37 რ—46 ვ.

შენიშვნა: დაწერილია 1905 წ. 46 ვ.

11. Метехского Собора свящ. С. Байлашвили. Братское послание Грузинскому сельскому духовенству.—Благодарение Богу, что настало время, когда всюду начали поговаривать о том, чтобы раз навсегда обеспечить сельское духовенство... 47 რ—50 ვ.

12. „მღვდელი იოანე ოქროპირიძე. სიტყვა დღესა წმიდისა დიდისა მოწამისა და ძლევამოსილისა გიორგისასა 23 აპრილსა.—ძმანო მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო! დღეს წმიდა ეკლესია დღესასწაულობს...“ 51 რ—55 რ.

13. „მღვდელი ვას. კოზმოვი. სიტყვა ბზობის დღესა.—„ოსანნა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისათა მეუფე ისრაილისა!“ (იოან. XII, 13). მოახლოვდა მაცხოვრის ქვეყნიურ ცხოვრების უკანასკნელი დღეები...“ 57 რ—60 ვ.

14. „ვას. კოზმოვი. სიტყვა ქრისტეს აღდგომასა.—„ეს არს დღე, რომელ ჰქმნა ღმერთმან, ვიხარებდეთ და ვიშვებდეთ ამას შინა“. (ფსალ. 117, 24).—მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო, საყვარელნო ძმანო და დანო!...“ 61 რ—64 რ.

15. „ვას. კოზმოვი.—სიტყვა კვირიაკესა დედათა-მენელსაცხებელთასა.—„და მიუგოს მეუფემან ჴმან და ჰრქუას მათ:...“ (მათ. 25, 40).—ღღევანდელ დღეს, კეთილმორწმუნენო მსმენელნო, წმ. მართლმადიდებელი ეკლესია ადიდებს დედათა-მენელსაცხებელთა...“ 65 რ—68 რ.

16. „ვას. კოზმოვი. მოძღვრება კვირიაკესა მეცხრამეტესა. „გიყვარდეთ მტერნი თქვენნი“ (ლუკა 6, 35).—ეს მცნება, საყვარელნო ძმანო და დანო, დავეიტოვა ჩვენ ზეციერმა მოძღვარმა...“ 69 რ—71 ვ.

17. „ვას. კოზმოვი. მოძღვრება კვირიაკესა განრღვეულისასა.—„ამისა შემდგომად ჰპოვა იგი (განკურნებული) იესო ტაძარსა მას შინა...“ (იოან. 5, 14).—ეს სიტყვები, საყვარელნო ძმანო და დანო, მოვისმინეთ ჩვენ ღღევანდელ სახარებაში...“ 73 რ—76 რ.

18. „მღვდელი სერგი მაჰარაშვილი. მოძღვრება ქრისტე მაცხოვრის ხატსა ზედა.—ეკლესიაში, სამეუფო კარის გვერდით მარჯვენა მხარეზე, მოთავსებულია ქრისტე მაცხოვრის ხატი...“ 77 რ—78 რ.

19. „ს. მაჰარაშვილი. მოკლე მოძღვრება იდ-ს სეკდემბერს ჯვართამაღლებასა ზედა.—დღეს, ძმანო ქრისტიანენო, წმიდა მართლმადიდებელი ეკლესია დღესასწაულობს პატიოსნისა და ცხოველს-მყოფელის უფლის ჯვრის ამაღლებასა...“ 79 რ—80 რ.

20. „ვას. კოზმოვი. სიტყვა გარდამოხსნის წინ.—კეთილმორწმუნენო მსმენელნო, მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო! ამჟამად ჩვენს თვალ-წინ ჩვენ ვხედავთ ზეტად სამწუხარო სურათისა...“ 81 რ—82 ვ.

21. „მღვდელი ნესტორ დევიძე. სოფ. ბობოთში ახლად გახსნილ სკოლაში სწავლის დაწყების წინა დღეს სიტყვა.—დიდი ხნის რუყის შემდეგ

ძმანო ქრისტიანენო, მოვესწარით ჩვენს პატარა სკოლაში იმ სინათლის აღნთებას, რომლითაც თავი მოსწონს ყველა განათლებულ ვაჟკაცს..." 83 r—84 v.

შენიშვნა: 1. „სიტყვას“ წინ უსწრებს ავტორის წერილი „სასულიერო მოამბის“ რედაქტორისადმი.

2. დაწერილია 1903 წ. 84 v.

22. „ს. მაქარაშვილი. სიტყვა თქმული 15 ივლისს, 1902 წ. გუნდეთის წმ. გიორგის ეკლესიაში ყოვლად სამღვდლო ლეონიდის მობრძანების დროს. —თქვენო ყოვლად უსამღვდლოესობავ, ყოვლად უსამღვდლოესო მეუფეო! გულითადის სიხარულით მოველოდით როგორც მე, ვგრეთვე რწმუნებული ჩემდამი ეკლესიის სამწყსო, თქვენი მეუფების მობრძანებას..." 85 r—86 r.

23. „სხერტელი. ქრისტეს მეორედ განკითხვა. —იესო ქრისტე გამოიყვანეს დღეს მეორედ დასასჯელად..." 87 r—102 r.

შენიშვნა: დაწერილია 1905 წ. 102 r.

24. „მღვდელი იოანე ოქროპირიძე. მოძღვრება აღსარების ლოცვის წაკითხვის შემდეგ. —ძმანო და დანო მართმადიდებელნო ქრისტიანენო! ახლა აწ რაზედ ფიქრობთ, ძმანო და დანო?...“ 103 r—105 r.

შენიშვნა: დაწერილია 1903 წ. 105 r.

25. „მღვდელი პანტელეიმონ გედევანიშვილი. მოკლე საუბარი მაზიარებელთადმი. —ბრძენათთვის არს დრო სიხარულისა და დრო ტირილისა. (სიბრძნე სოლომ.). —ამა ორმეოცისა მარხვის მადლს შეუკრებიხართ თქვენ, ძმანო..." 107 r—108 v.

26. „მღვდელი იოანე ოქროპირიძე. მოძღვრება მეცხრე კვირიაკესა ზედა. —ძმანო მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო!..." 109 r—110 v.

შენიშვნა: დაწერილია 1903 წ. 110 v.

27. „მღვდელი მიხეილ გავაშელიშვილი. მოძღვრება სულს-წმინდის შაბათისათვის. —ძმანო ქრისტიანენო! დღევანდელ დღეს წმ. მართლმადიდებელი ეკლესია ასრულებს ძველთა და ახალთა გარდაცვალებულთა სულის ხსენებასა..." 111 r—112 v.

შენიშვნა: 1. დაწერილია 1902 წ. 112 v.

2. წერილს დართული აქვს ავტორის წერილი რედაქტორისადმი, 112 v.

28. „მღვდელი რომანოზ ფერაძე. სიტყვა თქმული ახალსა წელსა. —ქრისტეს მოყვარენო მსმენელნო! ღუთის მადლით დავესწარით ახალსა ამას წელსა..." 113 r—114 v.

29. „მღვდელი იოანე შიუკოვი. მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო! დღეს ჩვენი სამრევლო-საეკლესიო სკოლების ცხოვრებაში ვხედავთ ყველასათვის სასიამოვნო და სასარგებლო მოვლენასა..." 115 r—v.

30. „მღვდელი იოანე შიუკოვი. სიტყვა თქმული თელავის საკრებლო ტაძრის სამრევლო-საეკლესიო სკოლის მოწაფეთათვის დღესასწაულსა დღესა,

31 მარტსა, 1902 წელსა.—უმაჯარესი და საიმედო სახსარი ხალხთა ბედნიერებისა არის დედათა სქესის აღზრდა-განათლება...“ 116 r—118 r.

31. „სიტყვა თქმული ა. ი. ნატროშვილის მიერ მცხეთის სამთავროს მონასტრის იგუმენის დედა ნინოს დასაფლავებაზედ (წ 1905 წ. იანვრის 3 დღეს).—ყველა ადამიანი ზომ ერთი არ არის...“ 121 r—122 v.

32. „მისიონერი მღვდელი დგ. გოცირიძე. სიტყვა თქმული სამრევლო ეკლესიაში ახალწლის დღეს. ძმანო მართლმადიდებელნო ქრისტიანენო! საზოგადო ჩვეულებისაებრ დღეის დღეს მართლმადიდებელნი ქრისტიანენი ულოცავენ ერთიმეორეს ახალს წელიწადს...“ 123 r—125 r.

33. „მღვდელი ვლადიმერ მაკარაშვილი.—მოძღვრება ვენახის ღანერვაზედ.—პაველე მოციქულმა, სხვათა დარიგებათა შორის, კოლასელთა მისწერა შემდეგი:...“ 127 r—128 v.

შენიშვნა: დაწერილია 1904 წ. 128 v.

34. „მღვდელი აპოლონ ივანიცკი.—მოძღვრება 1-ს ოქტომბერს, სვეტიცხოვლობას (ლოთობასა და ბილწად მოუბრობის წინააღმდეგ).—დღევანდელი დღე, ძმანო ქრისტიანენო, ყოვლად შესანიშნავია:...“ 129 r—130 v.

35. „მღვდელი დიმიტრი ლეონოვი. სიტყვა უძღების შვილის კვირიაკესა ზედა.—ძმ. ქრ., გავითვალისწინოთ ივაი უძღებ შვილზედ...“ 131 r—132 v.

შენიშვნა: დაწერილია 1902 წ. 132 v.

36. „კორნელი ელიზბაროვი. სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წმიდისათა.—და შვეიდა ანგელოზი იგი მისა და რქვა: გიხაროდენ მიმადლებულო, უფალი შენთანა (ლუკა, ა, კბ.)...“

შენიშვნა: დაწერილია 1901 წ. 134 v.

37. „აპოლონ ივანიცკი. მოძღვრება 1-ს ოქტომბერს, სვეტიცხოვლობას (ლოთობის და ბილწად-მოუბრობის წინააღმდეგ).—დღევანდელი დღე, ძმანო ქრისტიანენო, ყოვლად შესანიშნავია...“ 135 r—136 v.

38. „მღვდელი იოანე შიუკოვი.—სიტყვა დიდმარხვის პირველსა კვირიაკესა ზედა მართლმადიდებლობისასა.—წმ. ეკლესია დღევანდელს დღეს უწოდებს მართლმადიდებლობის კვირიაკესა...“ 137 r—138 v.

39. „მღვდელი იოანე შიუკოვი [სიტყვა] ...ბზის რტოებით და გალობით: „ოსანა! კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისათა...“ 139 r—v.

40. „სიტყვა ახალ წლის დღესა ზედა.—უმეცრება გონებრივი და დაცემა ზნეობრივი კაცისა არის მიზეზი მრავალთა ბოროტ მოქმედებათა...“ 140 r—141 v.

41. „ნიკო სუხიაშვილი. სიტყვა თქმული დიმიტრი იაშვილის დასაფლავებაზედა. 142 r—143 v.

42. „ვლადიმერ მაკარაშვილი. სიტყვა თქმული სოფ. კობოლის ლეთისმშობლის ეკლესიაში ახალს 1904 წელსა...“ 144 r—145 v.

1637

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1638

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1639

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1640

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1641

დერჟავინი გრ.—ღმერთი (ოდა). 1825

10 ფ.; 35×22,5; ქალაღი; სქელი ქალაღის კანი; მხედრული (რუსულ-ქართული ტექსტი); მთარგმნელი (რუსულ დედნიდან): ავანე ბახლიძე (2 რ); გამლექსავი (ქართული ტექსტისა): მირიან ბატონიშვილი (ირაკლის ძე); 1825 წ. (2 რ); დაუწერელია: 1 რ—v, 8 v—10 v.

„ღმერთი.—ქ. ჰოი, სივრცითა შენ დაუსრულებელო,
ცხოველო ნიეთთა მოძრაობათა შორის...“ 3 რ—8 რ.

შენიშვნა: 1. კანზე დაკრულ ძეთრ ქალაღზე წარწერილია რუსულად: „Бог, ода с переводом на грузинском языке“.

2. გ. რ. დერჟავინის ოღის რუსულსა და ქართულ ტექსტს წინ უძღვის: ა. „Бог,—ода, сочиненная на Российском языке действительным тайным советником и разных орденов кавалером Гавриилом Романовичем Державиным, а с Российскаго на Грузинский язык переведенная титулярным советником Иваном Романовичем Базлидзевым, и в стихах, навываемых по грузински „ямби“, и вложенная действительным тайным советником и кавалером царевичем Грузинским Мирианом Ираклиевичем, в лето 1825-е, в декабре месяце“. ბ. „ღმერთი—ოდა, რუსულად გაკეთებული დეისტვიტელნის ტაინის სოვეტნიკის დერჟავინისაგან, ხოლო რუსულისაგან ქართულად გარდმოღებული ტიტულარნი სოვეტნიკის ივან რომანოვიჩის ბახლიძესაგან და ქართულსა ენასა ზედა თავისუფალ იამბიკოდ შეწყობილი დეისტვიტელნი ტაინნი (!) სოვეტნიკის, სენატორის და კავალერის, საქართველოს მეფის ირაკლის ძის მირიანის მიერ. წელსა 1825-სა, დეკემბრის“. 2 რ.

1642

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1643

ჟამნი. XVIII

64 ფ.; 16×95; ქალაღი; უყდო; ფრაგმენტი; თავ-ბოლო ნაკლული, მეტად დაზიანებული; მხედრული, სათაურები სინგურით; [XVIII ს.].

„[ჟამნი] ... აღდგომის ლოცვა.— „უფალო! აღახუნე პირი ჩემი“ და სხვა. ძლ[დელმა]: „უფალო! გნებავს ჩვენ [!]...“ და სხვა. ცისკრისა ჟამნი.— „მამაო ჩვენი“ და „გისაროდენი“ დი „მრწამსი“, ჩუმათ...“ 1 r—64 v.

შენიშვნა: 1. ძველი პაგინაციის მიხედვით ხელნაწერში დარჩენილა 416—545 გვ.

2. ტექსტში ჩართულია დარიგებანი: „გალობა და ქაფითულუმ არ ითქმის“ (1 v), „ქაფითულუს და გალობის მაგიერათ ითქმის“. (9 r).

1644

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1645

გადატანილია რუსულ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1646

სპარსული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1647

სპარსული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1648

არაბული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1649

თურქული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1650

სპარსული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1651

სპარსული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1652

სპარსული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1653

სპარსული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1654

არაბულ-სპარსული ტექსტი. გადატანილია მუსლიმანურ ხელნაწერთა კოლექციაში.

1655

ყარამანიანი. 1784-5

172 ფ.; 30×19,5; ქალაღი; ტყავგადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული, სათაურები სინგურით; ხელნაწერი ნაწილობრივ რესტავირებულია; დაზიანებულია: 14, 18, 28 ფ ფ.; თავკაზმულობა: 1 რ; მინაწერები სომხურ-ქართულ-რუსულ ენებზე; გადაწერის ადგილი: თბილისი (172 v); 1784-5 წ. (172 v).

«ყარამანიანი». „პირველ ჟამად სპარსეთსა შიგან იყო კელმწიფე დიდი, რომელსა ეწოდება თახმურად...“ 1 რ—171 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტი „ყარამანიანის“ დასაწყისი ნაწილია. შედგენილობითა და მოცულობით ტექსტი მისდევს ნ. ჩ ა ხ ი კ ა შ ვ ი ლ ი ს კ რ ე ბ უ ლ შ ი შ ე ს უ ლ „ყარამანიანს“ (შუად. A—858, 860, 999).

2. ტექსტი სხვადასხვა ხელითაა ნაწერი.

3. ტექსტი ნასწორებია, ჩანამატი ადგილები სქოლიოებზეა გატანილი.

4. 97 რ-ზე ანჯანური მინაწერია.

ანდერძი გადამწერისა: „დასრულდა ამბავი ესე, ნუშცა დაესრულებით დიდებითა თქუშნითა, თუმცა ყაჭრამანის ამბავი სხუდც მრავალი არის, მაგრამ იმაში ამის მეტი არა ეწეოა იმისი ამბავი. ესე კმა საყოფელ იყოს. აღიწერა სეკდემბერსა ივ. ქრისტეს განკორცელებითგან ჩღჰდ; ხოლო ქართულსა ქორონიკონსა უღობ, სამეუფოსა ქალაქსა შინა ტფილისს. მხედველნო ამისნო, ნუშცა ჰგომობთ მწერალსა ამისსა“. 172 რ.

1656

საეტლო და სამთვარიო. XVIII

245 ფ.; 22×18; ქალადლი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა, დაზიანებული დაფურცვლილი, ბოლონაკლული; ნაკლულია რველი იფ; მხედრული, სათაურები-სინგურით; გააჩნია მრავალი ზანახატი და ტაბულა; [XVIII ს.].

[საეტლო წიგნი] „ქ. დასაწყისი პირველი ფილასოფოსთავან. კაცი რომელს ეტლზედ დაიბადება. ქ. წმიდა იობ ბრძანებს, რამეთუ ყოვლის კაცისა ჭელზედან შეეტყობის თვით ყოფიერნი საქმენი, რასაც იქმოდის...“ 1 რ—245 ვ.

წყდებ: ...თებერვლის თევს: თევზი ა, ერკემელი ბ, დეკეული დ, ტყუბი ვ, კიბორჩხალა ე, ლომი ია, ქალწული იდ, სასწორი ივ, მორაილი ით, მშვილდოსანი კა, თხის რქა კვ, წყლის საქანედი კე, თევზი კზ...“

შენიშვნა: 231 რ-დან 245 ვ-მდე ზოდიაკოების პირობითი ნიშნების ტაბულებია.

1657

კრებული. 1816—17

87 ფ.; 20,8×15; ქალადლი, თეთრი და ლურჯი ფერის; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული, სათაურები ასომთავრული სინგურით; გადამწერი-იოსტოს; თარგმნილია რუსულიდან; დაუწერელია: 46 ვ-დან 49 ვ-მდე. 1816—17 წ. (46 რ).

1. [სასულიერო რელამენტი პეტრე დიდისა]. „ნაწილი პირველი. თუ რად არს სულიერი კოლლეღია და რომელნი არიან საქრონი მიზეზნი ამის მმართველობისანი.—კოლლეღია მმართველობითი არა სხუა რადმე არს, არამედ შეკრებულება მმართველობითი...“ 4 რ—46 რ.

შენიშვნა: 1. რელამენტი შეიცავს შემდეგ ნაწილებს: „ნაწილი ბ. საქმენი განმგებლობისადმი ამისა შესაბამნი“. 8 რ—31 ვ; „ნაწილი მესამე—თუთ მმართველთა თანამდებობისა საქისა და ძალისათჳს“. 31 ვ—34 ვ; „დაპატება ნოწესეთა კანონათჳს ეკლესიისა მოყვასთა და მონაზონთა წესთასა“. 35 რ—46 რ.

2. ტექსტს წინ უძღვის: ა. რუსული გამოცემის წინასიტყვაობა 1 რ—2 რ. ბ. „ფიცი წვერთა სულიერისა კოლლეღიისათა“. 2 რ—3 ვ.

ანდერძი გადამწერის: „დაიბეჭდა წელს იუნისის მოსკოვს, და დავით გარეჯის მონასტერში დაიწერა, ხოლო უფროსლა დაიხდაბა წელს 1817“. 46 r.

2. „სამუილ რაბინ იუდიანი.—ოქროს აღნაქესი.—თავი ა. მისთვის ვითარმედ რაასთვის იყოფებიან ღრისა რისხუასა ქუცში იუდიანი.—მჰსურს, უფალო ჩემო, რათა შენ მიერ უწყებულ ვიქმნა დამტკიცებითა სჯულის წინასწარმეტყველთა და სხვათა წერილთაგან...“ 53 v—87 v.

შენიშვნა: 1. წინ უძღვის: ა. რუსულ ენაზე გადმოძღვების მღვდელ-მონაზონ ვარლამის წერილი მწყემსმთავრისადმი. 50 v—51 r; ბ. „აღნიშვნა“ (წინასიტყვაობა) 52 r—v.

2. თავდურცელზე სწერია: „ოქროს აღნაქესი, სამუილ რაბინ იუდიანი გაგან მეორედ გადმოღებული სანკტ-პეტერბურღს, ყნორინის ნების. სტამბასა შინა დაბეჭდილ 1782 წელს. უწმიდესის სინოდის მმართველის წევრს, მაღალ ყოვლად სამღვდელოს გაბრიელს, არხიეპისკოპოსს დიდის ნეოლოროდისა და სანკტ-პეტერბურღისას და წინ სამების აღექსანდრე ნევსკის მონასტრის არხიმანდრიტს, მისს მაღალ ყოვლად სამღვდელობას უმოწყაღესს მწყემს-მთავარს“.

ანდერძი (ქართულად გადმოძღვების დიმიტრი ბაგრატიონისა): „მკითხველთათჳს, ჩემგან ამ წიგნის თარგმნა შეუძლებელ იყო საღმრთოს წერილის ენის გამოუცდელით, გარნა მამიდის ჩემის მეფის ქაიხოსროს ასული სხოვაბრძანებას ვერ ურჩ ვგქმენ, ვინაიფთგან დიადი სურვილი აქუნდა რუსულისაგან ქართულად გადმოძღვებისა და ამისთვის, წაბაძუბულმან სხუათა ქენანთა მთარგმნელთაგან, არღრა ვჭრიდე ლექსთ შეუწყობლობის ყუძდრებასა, რათა იდიდოს ადრითგანვე მორწმუნეთა ჩემთა ერთქეცუნელთაგან...“ 51 v.

ანდერძი გადამწერის: „მე დავშუღრ ამაღ,
ერთი მწამს სამად,
სულად, ძედ, მამად,
იუდელთ ვამად.“

წიგნი ესე აღწერე იოსტოს. წელს 1816“. 87 v.

1658

ორბელიანი, სულხან-საბა — ქართული ლექსიკონი. 1716

305 ფ.; (ძვ. პაგინაციით—633 გვ.); ქალღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ყდა ხისა (ზედა ყდა გატეხილი, ყდის შიგნითა არეზე გაკრულია ვახტანგის სტამბის „წინასწარმეტყველთა“ წაგნის ნაბეჭდი ფურცლები); თავში აკლია 8 ფ.; შიგნით—2 ფ. (591—592, 595—596 გვ.); ამოვარდნილია: 1—10, 107—113, 284 ფ.ფ.; დახეულია: 1, 2, 73, 104 ფ.ფ.; ხელნაწერის მათჯვენა კიდები ჩამოჭრილია; მხედრული: 1715 წ. 10.VIII—1716, 20. I. (301 v); ავტოგრაფი; ადგილი—„კოსტანტინეპოლუ“ (301 v); ნახუბი და სქემა: 154 r („ნათესავი“), 235 r („ქარი“).

„...ადრ აზ აგად: ზავით: || ადრ აგუნი და ნასრანი ყვაილეები ა[რს]: || ადრე: მალესავით, გინა ჩქარასავით: || ადრინ დელი: პირვანდელივით: ჩქარქმნილი: || აედონი: იადონი: || აელება: ვმათ შეწყობა: არმონია: || აემანი: მასპინძლობა...“ 1 r—300 v.

შენიშვნა 1. ხელნაწერის ავტოგრაფიულობის ვარაუდი პირველად ა. შანიძემ გამოთქვა. (იხ. ს. ორბელიანი. ქართული ლექსიკონი. 1928 წ. გვ. XVI, სქოლიო 2).

შემდეგ, მეტი კატეგორიულობით აღ. ბარამაძემ. („ს. ს. ორბელიანის ავტორგრაფიული ლექსიკონი“. „ენიკის“ მოამბე. V—VI, გვ. 109—114).

2. ტექსტს აკლია: თავში — „შესავალი“ („სახელმძღვანელო წიგნი ანბანის შესასწავლად“), ლექსიკონის ტექსტის დასაწყისი (ა—ადონიას). შტეინო: „ქ“ ასოზე—ქველი—კივრვება და კრიანტელი—კურკელი (დაცულია ამ სიტყვის განმარტების ბოლო ნაწილი). (ნაბეჭდი 1928 წ. გ-მის 445—447, 448—449 გვ.).

3. ტექსტს დართული აქვს: ა. ავტორის ანდერძი (Curriculum vitae) 301 r—v. ბ. „ისო ქრისტეს სამეოცდათორმეტ მოწაფეთა სახელები და ვინ იყვნენ და სად ებისკოპოს იქმნეს“. 302 r—303 r. გ. „მოკლეწი, რომელნი არიან ქართულნი და რომელთამე არღარა უწოდენ და დაეწვიებენ და სხვა თურქთა ენათაგან მოუღდეს მისდა ნაცვლად“. 303 v—304 r. დ. „დასაბამილად ქრისტეს მოხელამდე ქართულის რიცხვით გარდაცდა...“ 304 v. ე. „ავტორის ლექსი“—„ამ ლექსიკონის რიგები თუ ბრძენმა დამიწუნოთა...“ 305 v. ვ. „განჯაფისა და მისის თამაშობის სახელეზო ქართულად და თათრულად“ (ქართული სახელები გადასულია). 305 v.

ანდერძი (ავტორისა): I „ამა წიგნისა მომღვაწებელსა სულხან საბა ორბელიანს ლოცვით მოიქსენებდეთ, მეფის არჩილისა და მეფის ვიოროგისა და ბატონის ლეონის დედის ძმის წულსა, საქართველოს მსაჯულის პატრონის ორბელის ძესა. ამთ მეფეთ ბრძანებითა აღწერა ესე წიგნი, ფრიადთა შრომითა და რუდუნებითა. რამეთუ ქართლის ქვეყანას ლექსიკონი აღარ იპოებოდა და ოცდაათს წელიწადს ძვილ შეაწყო განმარტებით, რამეთუ ერისაგანი იყო და წარჩინებული და სოფლისა საქმისაგან უცალო იყო. მაშინ ქორანიკონი იყო ჩქვე. ამისა შემდგომად მონოხან იქმნა და გარესჯის მრავალმთის წმიდის. ნათლიმცემლის მონასტერს დაადგრა, ქორანიკონს ჩქვე, მარტ[ს] იმ მონოხან იქმნა. ქორანიკონს ჩლი, დეკნებერს ახვარასანს წავიდა,—მეფე ქაიხოსროს გნო და ფებერვალს ოცს გამოისტუმრა მრავლის ნიქითა. მისი ია ქართლს მოვიდა. ქორანიკონს ჩლი, აბრილს 23 ისპანს წავიდა, მეფე ვახტანგს გაჰყვა. ბნომებერს გამოაბრუნეა. დეკნებერს ოცს ქართლს მოვიდა. ქორანიკონს ჩლი, აგვისტოს იჴ საფრანგეთს გაიპარა, ფრანცა, ჯენევი, სიკილია, რომი ნახა. ფრანცისის მეფე, რომსაპი. კრანდუკა უცხოთ კარგად დახვდენ. ყოველი კაცი გაჰყვირდა. რაც იმ ქვეყნებში უცხო და ძვირად სანახავი იყო, ყველა აჩუენეს. [რომი]პაპამ წმიდის ჯვარის ნაწილი, წმიდა კლემენტოს მოწამის თავი და სხვა მრავალი ნაწილი უბოძა, იმ მარიამობისთვის გამოისტუმრა. გზებზე წმიდა სახლი და მრავალი წმიდა ადგილები მოილოცა. კ[გ] ღვინობის თვეს მალთას მოვიდა. მ დეკნებერს ფრანცისის მეფის ხომალდი მოუვიდა, წამოვიდა. ქორანიკონს ჩლი, იანვარს ით კოსტანტინეპოლეს მოვიდა. იქ დაგვიანა ის წელიწადი. ფრანცისის დესპანისა იდგა ქელის შეწყობითა, იქ იყო წერად ლექსიკონი ესე აგვისტოსს ათსა და ქორანიკონს ჩლი, იანვარს ოცს გასრულა. დაბადებულა სულხან საბა ორბელიანი ქართულის ქორანიკონს ტმე, ოცდომებერს კდ, რომ ლათინურად ოთხი ნოენბერი იქნება, დღესა კვირიაკესა, ჟამსა შუალამისასა“. (629—630 გვ.) 301 r—v.

აქვე, სხვა ხელთ: „აღ მცოვნებისა ჟამსა მეფეს ვახტანგს წარჰყვა ხახართს და პეტერბურჯის ქალაქს მიიცვალა იანვარს ქქს უიგა“.

II. „ამ ლექსიკონის რიგები თუ ბრძენმა დამიწუნოთა,

ჩემს დროს ვეძიე, ვერ შეგხვდი თქვენთანას დასარწმუნოთა).

ეს რა შეგვიბეგ, მიქებდენ მაშინ აწ დასამგუნ[ოთა],

და ყურდგლის გამდრეკსა ჯორჯს ძალსა არ სდებენ [საძაბუნოთა].

აქ ლექსიკონი არ იყო. დაცაჭარგოდათ ქართველთა],

უკრძალველობით ფურცელი გაებნიავე ქართ ველთა]

ახლად შეგვიბეგ, შევაწვიე, ჩემი ვიშრომე სულ ხანი

და საბამან ორბელიანმან, ვის ერად შერქვა სულხან[ი]“. 305 r.

მინაწერები: 1. ტექსტის ხელით: „თ. მთურნე მარიაშ. განსწმდს ვეცხლისაებრ ბერ[თა]“. „ი. მენედ არს მიუწვევებლ მოსაგთა მისთა მწედ“. —კაცი გ. კენჭი კდ-ადგვ. ბეჟან, შავი ცხენი ქიტას მიეც“ 305 r.

2. სხვა ხელით: „ქ. ვახტანგ მეფის ნათქვამია ეს.

ქ. რადგან დაშურა ასრე საბა, ქება მმართებს აწყა მეც[ა], შეუყრია მრავლად სიტყვა, რა ვიხილე, სიბრძნე მეც[ა].

სად ვნახედი ასრე კრებით. ქვეყნად მეგლო გინდა მე ცა,

და საქმით სცანით, თუ ვისწავლი, ვით ვინაღული კიდევ მეც[ა]“. 305 r.

3. ბესარიონ გაბაშვილის მინაწერი: „ქ. მე იობის ნათესავი, გაბაონელი იძე, ძე მოძღვრისა ზაქარია... ოდეს ვიყავ წლისა კმ, მაშინ ვეცხოვრებდი იმერეთს, მახლოებულ მიეფისა სოლომონ ძლიერისა და განმახლებელისა მეფისა დაეით ანისა. რამეთუ ამას შინა უამთა წარვივლინე ესენებულისა ამის მეფე საგან ერანად, შირაზ ქალაქად, ქარიმხან ზანდისა თანა და წარსულმან ავეგალე რაქით... [მთან] მყინვარნი და მოვედ დიგორს, ოვსეთს. ხოლო მუნით... იამ მცირე და განვისცენე მოსკოვს მ... აგვისტო იყო მაშინ კმ, ხოლო მუნით] ყიზლარად და ყიზლარით ასტარხანს. ათხრაბეჭ ოდენ დღე მუნ დავედგ. და ატარხნით შთავჯედ ხვამ[ა]ლდსა ზღვისა, კირით და დღევა-გეგმულობით [დ]ია. მეთცხრაბეჭესა დღესა შინა, წყლისა ზოივარი, განვედით [ადგილ]სა გილანისასა და მივედით ქალაქსა, რომელსა ეწოდების რაშტი... მეცა, წარსულმან მუნიდალმა მეექვსესა დღესა შინა ყახმინ ქალაქსა ორი დღე დავეყ. ჩაზმინით მეოთხეს დღეს საგა (!) ქალაქსა ერაციასა ერთი დღე განვისცენე და მუნით ყუმს. მესამე დღესა შთავედით ჭალაქსა დიდსა და მდიდარსა ქალაქსა, სამდღე დამვანებელთა. ორ დღე შემდგო... ..მოაწ... საკვირველსა და ფრიად...“ 305 r—v.

1659

სამართლის წიგნები. XIX

239 ფ; 30×22; ქაღალდი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული, სათაურები სინგურით; დაუწერელია: 163 r—v, 202 r—203 v; [XIX ს.].

1. «სამართალი მოსესია». — „დაბადება. მცნება ღმრთისაგან სამართალი მოსესია. ა. თავ უყავ მამასა შენსა და ვა გამცნო შენ უფალმან ღმერთმან შენმან, რა კეთილი გეპყოს შენ...“ 3 r—10 v.

2. «სამართალი ბერძნისა». — „ლეონ ბერძნისა და კოსტანტინესა და სხუათა მეფეთა მიერ მართლ-მადიდებელთაგან თქმული და განწესება სპჯულის კანონი მეფეთა და სამართლისა მოსამართლეთათჳს, რათა რაოდენიცა ეწეროს წიგნსა ამას შინა, მცირედიცა არა განგადგოთ, არამედ ყოველივე ვისმინოთ და ვპყოთცა:—ა. რომ მოჰქდეს და დადგეს მსაჯულად. კაცი ვინმე სასამართლოდ კაცსა ზედა, უკეთუ ენებოს კაცსა მას მსაჯულად სახელის წოდება, ამა წესთა და რიგთა ნუ განაგდებს...“ 11 r—61 r.

3. «სამართალი სომხისა». — „ესე წიგნი არს დიდისა სომხეთისა სამართლის წიგნთა ზედა გარდმოთარგმნული და ეწოდების სახელად წიგნი სამართლისა...“ 62 r—139 r.

4. «სამართალი კათალიკონისა». — „სახელითა ღმრთისათა შე ქრისტეს მიერ კურთხეულმან, ყლისა საქართველოსა კათალიკოზმან პატრიარხმან მალაქია, მე ქრისტეს მიერ კურთხეულმან აფხაზეთის კათალიკოზ მამათმთავარმან

ვედემონ დაესხედით და შემოვკრიბენით ყოველნი ეპისკოპოზნი აფხაზეთისა-ნი...“ 140 r.—141 v.

5. „ძეგლის დადება მეფეთ-მეფის გიორგის მიერ.—ა. ჩუჴნ მეფეთ-მეჴ ფემან გიორგიმ, ძემან ყოველთა შორის წარჩინებულისა მეფეთ-მეფის დიმიტრისაჲმან, დაესდევით ძეგლი განაჩენი ესე მას ჟამსა ოდეს შევედით მთიულთა შიგან...“ 142 r.—147 v.

6. «სამართალი აღბუღასია.—„შევიყარენით კოლთა მინდობილნი ღთისანი და აწყვერისა ღთისმშობლისანი და გაქცევისა. ა.—დავიდევით წინა პატრონისა პაპისა ჩემისა მანდატურთ უხუცესის ბეჴას განაჩენი, და იგი აგრევე სრულობით და უკლებლად დაესწერეთ...“ 148 r.—162 v.

7. «სამართალი ბატონიშვილის ვახტანგისა.—მჴყოფისა უმჴყოფისა, არსისა და უარსისა და მხარსისა შქები, არათუ ღირსად და შეძლებისა ჩემისაებრ მქებელი და მმონებელი, უდებად მჴქონე მჴოვნელ ვიქმენ, ვითარცა მეფენი დლითი დღე მრეველნი ჴელთა მარგალიტთა შინა და პოებენ მძივთა რათამე...“ 164 r.—201 v.

შენიშვნა: 1. დართული აქვს სამართლის ყველა წიგნის მუხლებრივი საძიებელი, 204 r.—211 v.

2. საძიებლის დასაწყისის გასწვრივ მოხატულ ჩარჩოში ჩაწერილია: „წულუჴიძე კუ და ვით“. 204 r.

3. მუხლებრივი საძიებელი ცხრილში მოთავსებული. 212 r.—237 v.

4. ყველა ფურცლის r-ს ზედა აშიაზე მიწერილია: „ჴურთხუღმცა არის განშგებლობა ვახტანგისა“.

ანდერძი (გადამწერისა): „კანონი ესე ვახტანგისა გარდაესწერე სჴუთა რვეულთაგან ბრძანებითა თავადის დავით კაციას ძის წულუჴიძისაჴთა მღუდელმან პეტრე ქუთათელაძემ და მასვე უძღვნე, გარნა ვთხოვ მორჩილად ყოველთა აღმომკითხველთა და ღირსთა განმანათლებელთა, თუ რაჴმე ამაშიდ ნაკულუღევანება და შეკთომილება ჰპოოთ—ნუ განმხრახავთ, ვინადგან პირველი ესე არს ჩემ მიერ შემთხვევა კალმის გამართვისა. მღუდელი პეტრე ქუთათელაძემ“. 211 v.

1660

ოთხთავი. X (ძველი ჯრუჴი)

297 ფ.; 26×21; ეტრათი; ტყავგადაკრული ხის ტვიფრული ყდა; ორივე ყდის შიგნითა მხარეზე გადაკრულია პირისფერი თხელი აბრეშუმის ქსოვილი. ზემო ყდა შემკულია ვერცხლის სამსკვლებით გაკეთებული ჯვრებით; ერთი, დიდი ზომისა, შუაგულშია და ორი პატარა—ყდის ზემო კუთხეებში (ქვემო კუთხეებზე ჯვრების მხოლოდ ნაკვალევია დარჩენილი). დიდი ჯვრის შუაგულში ქრისტეს ჯვარცმის გამოსახულებაა. მცირე ჯვრების შუაგულში თვლებს ცარაელი ბუდეებია; ასომთავრული (სათაურები სინგურით); თანაკლული; შიგადაშიგ აკლია ფურცლები; ამოვარდნილია 97-ე ფურცელი. რომელიც ქალაღზე XVIII ს. ნუსხურით არის აღდგენილი; ტექსტში მრავალი გვერდი გაცხოველებულია ასოებზე მელნის ხელმორედ შემოვლებით; ამოვარდნილია ფურცლები: 1, 2, 6, 7, 8, 14, 92—93, 107.

6. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

113, 136, 143—4, 196, 201, 202, 228—29; აკინძვის დროს არეულია გვერდების თანმიმდევრობა 10 რ-სა და 12 რ-ს შორის; 936 წ. (291 რ); მომგებელი—გრიგოლ მირდატის ძე (291 რ); გადამწერი—გაბრიელ (291 რ); ხელნაწერს გააჩნია მოხატული კანონები: 2 რ—5 ვ; მინიატურები: 6 ვ, 7 რ, 92 ვ, 93 რ, 143 ვ, 144 რ, 228 ვ, 299 რ; ხელნაწერი ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

„სახარება მათესი:—..[ბა] ბილოვისაჲთ ვიდრე ქრისტესადმდე ნათესავი ათოთხმეტ...“ მ. 1, 17. 8 რ—290 ვ.

შენიშვნა: 1. ტექსტს დართული აქვს სახარების საკითხავების საძიებლები 292 რ—297 ვ.

2. ამ ძეგლის სრული აღწერილობა ანდერძებისა და მინაწერების დართვით და მინიატურებისა და კანონების ფოტოპირებით გამოცემულია (იხ. ქართული ოთხთავის ორი ძველი რედაქცია. აკ. შანიძის გამოცემა. თბილისი. 1945 წ. გვ. 017—032).

3. მინიატურები შესრულებულია „კამარათა მწერლის თევდორეს მიერ“ (1 ვ).

1661

სვინაქსარი. 1156

340 ფ.; 25×18; ეტრატი; ტყავადაკრული ხის ყდა; ნუსხური, სათურები სინგურიით; გადამწერი—ხუცეს მონაზონი უცბად მჩხრეკავი გიორგი დოდისი (338 ვ); ადგილი—იერუსალიმის ჯვარის მონასტერი (438 ვ); 1156 წ. (338 ვ); ჯვარის გამოსახულება (3 რ); ხელნაწერი ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილს მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

„სვინაქსარი, რომელ არიან კრებანი და წესნი და განგებანი დაწესებულნი წმიდათა მღვდელთ მოძღვრათა მიერ, რომელსა შინა წერილარს ეკლესიისა საწელიწდომ განგებაჲ ფსალმუნებისათჳს და გალობისა და წიგნისა კითხვისა და თუ რომელსა დღესა მოვიცლით, ანუ თუ რომელთა წმიდათა ქსენებასა დავაცადებთ ჟამთა ლოცვასა და მუკლთა დრეკასა და კლდ წერილ არიან ცხორებანი და წამებანი დღითი დღედთა წმიდათანი სულ მცირედ და შემოკრებილად, რათა არა ფრიადი სიმრავლე წერილისა იქმნას.

თ^ასა სეკდენბერსა აქუს დღე ლ, დღეთა აქუს ჟამი იბ და ლამეთა ჟამი იბ.

თ^ა სეკდენბერსა ა. გზგზნი წელიწადისაჲ, დაწყებაჲ ინდიკტიონისაჲ და ქსენებაჲ წმიდისა ღმრთისმშობელისაჲ...“ 4 რ—329 ვ.

შენიშვნა: 1. ტექსტს წინ უძღვის სვინაქსარის გამოყენების წესი: „უწყებაჲ ჯერ არს, რამეთუ საუფლოთა დღესასწაულთა, რომელ არიან: ქ^ეშობაჲ, განცხადებაჲ, ბზობაჲ, ამაღლებაჲ...“ 2 ვ.

2. სვინაქსარს დართული აქვს საძიებელი: „სახელები და რიცხვ დღესასწაულთა და თუ რომელთა დღეთა შინა დაცადების საქმე თითოეულისა თჳსად [ქსრეთ გუშუწყოს...“ 329 ვ—335 ვ.

3. ხელნაწერის აღწერილობა ანდერძებისა და მინაწერებითურთ გამოქვეყნებულია (იხ. ელ. მეტრეველი. იერუსალიმის ერთი ხელნაწერი. აკად. ს. ჯანაშიას სახელობის საქ. სახ. მოხელის მოამბე, XV-B. გვ. 37).

ანდერძი მთარგმნელისა (გიორგი მთაწმიდელისა): „დიდებამ ღმერთსა, მაღლი ღმერთსა, კურთხეულ არს ღმერთი. დასრულდა განგებაჲ თუეთა წელიწადისათაჲ მოსაქსენებელითურთ თითოეულისა წმიდისაჲთ. ღმრთისათჳს ლოცვა ყავთ გლახაკისა გიორგისათჳს, რომელნიცა იკითხვიდეთ, გინა სწერდეთ, რამეთუ ღმერთმან

იცის, ფრიადი ლუწლი და ჭირი უნახავს ამისა თარგმანსა საღბინებელად ცოდვა-თა ჩემთა და მოსაგსენებელად სულიერისა მოძღუროსა ჩნისა გიორგისა, რამეთუ შემდგომად ღმრთისა იგი არს მიზეზი ყოველისა კეთილისა და მათითა ბრძანებითა და მადლითა და ლოცვითა მითარგმნიან ესე საღმრთონი წიგნნი. ესენებულმცა ვართ წითა ლოცვათა თქნთა ჩნ და მშობელნი და ძმანი ყოველნი და თქნა ღმრთოვცეს წყალობად დღესა მას დიდსა განვითებისასა ან. და ესე უწყოდეთ, დაღაცათუ ნაშრომი უნდოდ აჩნებს, არამედ დიდად მიხარებთა სიძარბოთ და სიტყუსა არა შეცვალვებად, ამისათვის, რამეთუ ფრიად საკრძალავი წიგნი არს და სულთა სარგებელი და ეკლესიისა წინამძღუარი უცთომელი და საქმეთა სულიერთა და მუშინერთა მომთხრობელი და გულთა ჩნთა ლმობიერ მყოფელი და ღწლსა წმიდათასა მათუწყებელი, რომელი დღესამომედ სასმენელთა ჩნთა არა სმენილ იყო და არცა თუ ბერძენთა უფროასთასა, რამეთუ სოფია წას არს და საპატრიარქოთა ეკლესიათა და მთაწმიდას ესევეთარი სჯნაქსარი. უცბად წერისთვის შემინდეთუ. 263 v—264 r.

ანდრძი ვადამწერისა: „ლოცვა ყავთ, წინო პატროსანო, მამისა გიორგისათვის, ამის წიგნისა მთარგმნელისა, შეუწდევნ ღმრთი. დიწერა წიგნი ესე წა ქალაქსა იქლმსა, მონასტერსა შინა ჯრისასა, ჯელითა უცბად მიხრეკალისა, ფრიად უღირსისა ხუცეს მონაზონისა გიორგი დოდიისითა. სრულ იქმნა ღწლსა წთასა მოსაგსენებელი ესე წიგნი ბერძენთა ზედა მეფობასა მანოელისსა, ქართლს—დომიტრისსა, იქლმს—ბუღდიონისსა, დასაბამითანნი წიგნი იყვნენ ხლნთ და ქორონიკონი ტოქ“. 333 v.

მინაწერები: 1. „ესე უწყოდით ყოველთა ქართველთა ღმრთისგან, მეფეთაგან, სურტქანთაგან მოცემული და ნაბოძვარი აღდგომის სალოცავ ეკლესია და სახლი, სადა არს ადაპის თხემი გოლგოთა. ჯრს ჯრი დასხით, საყრდობილეს საყრდობილედ დასხით. გარდამოქსა (!) და სახლი ბირქას ზედა. ორი სახლი არის,—ფრანგთაგან მათი და ამიერ ჩნი. ორი კარი აბია. აღდგომისა კართა ზედა მარჯნით ჩნია ჯდომამ. საფლავებუდა ჰქიდაქეს, რომე ენთებოდეს ნიდაგ, თავით ორი კანდელი, სხუაგან თვით. წიგნები ყვალაი უკლებად ძეს. ნუ ვინ ვაილოთ. დაკრულვილ არის. ესე ესრეთ მესმა მამათაგან (დადავწერე აღდგომელმან მახარებელმან ჯრისა დასუენება კარზედა ყოველთა კრიაკეთა და დღეასწულთ ჩვენთა. სახელითა ღმრთა, მამისა, ძისა და წოდისა სულისთა მე აღდგომელმან მახარებელმან წიგნი გაგვზავენ საქართველოს ზეთისათვის ხელსა წინაშე და მას გაშოვებავენა ასი ფლური ქს საფლავისათს და ჯრელთა დაიჭირეს და მონასტერმან: მშ მშნ პიმენ, მოძღრმან. იე, კანდელაკმან ნიკოლოზ და სრულად კრებულთა და ეკლესიანთა კელარმან ვეჟინარ და მეწისქვილემან, ყოველთავე დაგუჩინეთ ზეთი თორმეტი ლიტრა, ყოველთა წელიწადთა მიეცემოდეს ქს საფლავსა ჯრსა მონასტრისაგან და ვინცა აღდგომელი იყოს ანთებდეს ერთსა კანდელსა დღე და ღამე დაუესებლად ქს საფლავსა ზედა და არაგინ მუშალოს არცა შეცვალოს ხელასათვის სადამდის ესე ჯრისა მონასტერი ეგოს და მონაზონნი იყუნენ“. 3 r.

2. (ჯვარის მარჯვენა მხარეს): „არის შილას შემოწირული ყოველივე ფლური სამეოც და სამი ჯუმლად სრულად. დიდებად ღა, ყოველისა კეთილისა მიზეხსა და წა ცხოველსმყოფელსა პატროსანსა გოლგოთასა, რომელსა ზედა ჯრს ცეჟა ქე ღმერთი ჩნი, რომლისა წყალობითა ღირს ვიქმენ მე უღირსი შილა მღდელმონაზონი აღდგომელობასა და შევწირე წა ამის გოლგოთასა ერთი ბარძიმი ვეცხლისა, ორი თეფში, ერთი წურწურმა სახედაშე, ერთი კოვზი, ერთი კამაზა, ერთი სატუობი—ესე ვეცხლისა არის, ოთხი სპილენძის სასანთლედ, ერთი საყრაცე, ერთი კანდელი შემოწირე წა გოლგოთასა სალოცველად და საოხად ცოდვილისა სულიისა ჩრისა. აწ რამანცა კაცმან ელესოს ამისი გამოწირვა, რანიცა წინ ამა სჯნაქსარშია სწერიან, ამათამცა მადლითა კრულია და წთა შვდთა კრებათაგან მკდარო და ცოცხალი და ჩემთამცა ბრალთა მზღუშლარს წინაშე ღმრთისა, და შემდგომად ჩნსა

ვინ სწინ იყენენ აღდგომელნი გვედრები, რათა ლოცვა ჰყოთ ჩემთვის, რათა თქნცა სასყიდელი გაქუნდეს ქს მრ ან“. 3 v.

3. (ჯვრის მარცხენა მხარეს). „ამა წიგნისა შემკაზმავსა ტ უ ნ ი ს ძ ე ს ა ა ნ თ ი - მ ო ს ე ს და მისთა დედა-მამათა შინეს ღნ“. 3 v.

4. [სახელითა მამისათა და ძისათა და სულითა წმიდისათა ან] „აქა მოვიდამა წყყრელი პიმენ მას-ჟამს ოდეს თემურ დიმაშხი აოჯრა და ჯრსა სახლი აშლით ანაოჯრეს და დაჰირებულს ზეთი და ცვლი შემოსწირა და ანთო აღდგო... და გაიჩინა სინაქსარსა ზედა სალოცავი, შინ ღნ მარტა ა. მასვე დღესა იყიდა ვენახი და შეწირა აბესალამ ლომინაძემა ქრისტეს საფლავსა, ამა პირსა ზედა ვისცა ასე ვენახი ჰქონდეს, დაუკლებელად თორმეტსა ლიტრასა ზეთისასა მოსცემდეს აღდგომელსა და აღდგომელმან ანთოს ერთი კანდელი დაუხებლად და ვინცა ესე შეცვალოს, შენი ქო, რომელმან ეკალი დაგადგა და ძმარი მოგიპყრა და მას გვერდიცა მო...ლე ამყოფე და მას საუკუნესა მას აბესალამის და მისისა გვარის ნუქუად გაიკეთოს (!)“. 2 r.

5. „წელთა დასაბამითან ჯიოდ, ქკნსა სჰიე მოვიდა შაქარი შველი მონაზონი ფილიპე წდად იშროლიდა, ჩნ ჯრელთა მამსა და ძმათა და აღდგომელსა სრულ ქართველთა მოგუბარა კანდლისათს ასი ნაღდი ფლური სურხანის შვილის თამაზის სულისათს. რაც ჯელისაგან გამოუვიდოდა სხვადაც ბკრი კარგი საქმე ქნა ჯრის მონასტერში. ჩნ ერთობილთ ქართველთა დაუკიდეთ დიდებულსა და შესაძრწუნებელს გოლგოთას ერთი კანდელი. არას ჟამში, სადამდის ქართველობა იყოს, აჯენ მოუშალოს. უკე დღე და ღამე დაუესებლად ენთებოდეს და მისი სული წირვაზე იქსენებოდეს, თამაზ ყოფილის თადეოზ რნდნეს ღნ, ამისი გამთავე და დამამტკიცებელი ღნ აკურთხოს“. 63 v—64 r.

6. „სახელითა ღისათა შეიკაზმა წდა ესე სინაქსარი და შეიკრა კელითა ურბნელ მთავარ ეპისკოპოსისა ვლასისითა სალოცველად და სადიდებლად მამისა ჩნისა ტფილელ მთავარ ეპისკოპოსისა ბარნაბასთვის და საღნი-ნებელად სულისა ჩემისა და ყოველთა ქრისტეს მიერ ძმათა ჩნთა სულიერთა თანა, და აჟ გვედრებით ყოველთა, რომელნიცა მიემთხვნეთ წთა ამათ წიგნთა, რა ლოცვა ჰყოთ ჩნთვის და შენდობით მოგჯესენოთ, რათა თქნცა ჰპოოთ შენდობა შეცოდებათა თქნთა თუ კაცთმოყვარისა ღისაგან. შეიკაზმა წდა ესე სინაქსარი ქკსა სნშ, დასაბამიდგან წელთა ჯოშ, ქს მოსლვითგან ჩფო. ესე წდა წიგნი წისა გოლგოთისა არს, ძმანო, უწყოდეთ“. 339 r.

მინაწერები: 1. ... სირ უგ და ყნი [მოყვარენი] მისნი“. 1 r.

2. „ჯრო პატიოსანო შე შეიწყალე ესაია და შკონი მისნი“. 1 r.

3. „ჯრო პატიოსანო შეიწყალე ძმა ჩნი ჯოფრე ფაუსათ“. 1 r.

4. „ო შეიწყალე სინებრინ და მოღეარ ჯირაოდ“. 1 r.

5. „ქ. მოკსე გ გილმ...“ 1 r.

6. „ქ. ჯო განმაცხოველებლო ადიდე და შეიწყალე ე. ე. ფილიპე, ელისაბედ, ელენე, სტეფანე და მამაი ელისაბედისი ოდი და დედაი მამბილა და ბაპი ფილიპეისი გი“. 1 v.

7. „ჯრო პატიოსანო ადიდე და შეიწყალე სირ პერ კუმანდური ტაძრელთა“. 1 v.

8. „ქ. შე ძმა პერი ტაძრელთა“. 1 v.

9. „ქე ლო დაიცვე ძმა ჩნი პერი... დედაი მისი ბასილა და მამაი მისი პელინი“. 1 v.

10. „შე ლო შენ ძმა ჩნი გკლიამ პატერა და დედაი და მამაი მისი“. 1 v.

11. „ო ლო დაიცვე და შეიწყალე ძმა ჩნი [სირ] სიშოდ სილგილამ დელლოველ“. 1 v.

12. „ქ. ო. ლ. შიწყალე სირ ვრიდრიშ“. 1 v.
13. „ქ. რაუ, გილა, ასქით [ან], ასილინი, ჯუან, ელისაბედ, ირე“. 1 v.
14. „სირ უდრი და მაჰად მოივსენენ ორ“. 1 v.
15. „სირ რაო და მიქაელ ორ შენ და ირე“. 1 v.
16. „ქრისტო დუღ ქონომი მოივსენენ ორ ჩინ ძმა“. 1 v.
17. „სირი ჯილიბედ მოივსენენ ორ“. 1 v.
18. „ქ. ჯრო პატიოსანო შე და დაცივე სირ არბერდ ბქე და ძმა ტაძრელთა ჯუან“. 1 v.
19. „ქე ორ შიწყალე გრიგოლ, ძმა მის კოსტანტინე და დედა მათი მარიამი“. 1 v.
20. „აღდგომელასა ბართლომეს და მისთა მშობელთა შნ ლნ“. 2 v.
21. „სულს ზაქარიას შეუნდეს ლნ ან“. 6 r.
22. „სულს მარიამისა შნდეს ლნ ან“. 42 r.
23. „ქ. კოპაძის ასულსა ცრუთის და მისთა მშობელთა შეუნდევ ლთ...“ 50 r.
24. „სულს ზაქარიასი შეუნდეს ლნ ან და მის შლესა მარიამს შნ ლნ ან“. 1 v-62 r.
25. „ამ თვესა, ამ დღეს და ამ ქორნიკონს ჩყე იერუსალიმს მჯგდი მე ფრიად ცოდვილი და უღირსი იმერელი ბერი ლავრენტი. ლო, შე ლავრენტი. ქე შე მე ცოდვილი და არა ღირსი წყალობისა იორდანე, მამუკა და სვიმონ. ესენიც შე ორ“. 66 v-67 r.
26. „ამ თვეს ამილახორი მიიქვალა ანდრია, ლნ შნ. მისა მეუღლესა დესპინა ხათუს შეუდესა ლნ ან. მათსა სულსა მლოცველსა რეკისა შეუნდენ ლნ ან. ვინცა ბრძანოთ თქნცა“. 112 v.
27. „წო გრიგოლ, მისხენ ჟამსა მეორედ მოსვლისასა ცოდვილი გრიგოლ წერეთელი“. 118 r.
28. „მონოზონი ლავრენტი შე ქე ოზიანა მამისა პროხორესითა და ყოველთა წმინდათა ამინ“. 126 v.
29. „ცოდვილს მონაზონს რუთის და მისთა მშობელთა შეუნდეს ლნ და მისი მელქიხედე და მისნი შვილნი უცოცხლე ქს საფლავის მადლო“. 152 r.
30. „ამ ქნეს ჩყე, ამ დღეს, ამ თვეს იერუსალამს ჯვარის მონასტერში დავდექი მე ფდ ცოდვილი და უღირსი ბერი, არაღირსი მღვდლობისა, მღვდელ-მანაზონი ლავრენტი გოგელაძე, ბერი ოკრიბელი. ქე შე ლავრენტი ან, აქა ჩყე ვარ არაღირსი“. 165 r. ანალოგიური—179 r, 234 r, 339 r.
31. (ლავრენტის ხელით): „ფეთიმეს მამის სახელი ერისკაცობას აბულგრიოთ. თუ გინდა ნახე ივისსა ილ“. 180 r.
32. „ქ. ღმერთო შიწყალე ყდ სამღვდელო გენათელ მიტროპოლიტი ეფთვიმე“, 339 r, ანალოგიური—339 v.
33. „ქ. ქორნიკონ ჩყობ ჟამი იყო, იმერეთი გასწყვიდა და სანიშნე[ე]ლი სრვა იყო, რომ დასაბამიდგან არა ყოფილა“. 339 r.
34. „გვედრები, ძმანო, შენდობასა ჰყოფდით ცოდვილისა ურბნელისა ვლასესთს და მშობელთა მისთათს და საბრალთო მის ძმათათს, რათა თქნცა შნს ლნ ან. ლნ იცის ბევრი ჭირი ვნახე ამის კახმაშიგა. თუ რამ დამეშაოს—ნუ დამწყვეთ, ცოდვილი ვარ“. 339 v.
35. „ღმერთო შიწყალე მესტამბის შვილი დავით“, 339 v.
36. „ლთო და წმიდაო გოლგოთა, ჯუარო პატიოსანო, შიწყალე ზაქარია ყიც[ა]რიძე, დედ-მამა მისი შიწყალე. ლთო ვინცა ბრძანოთ... თქნცა შეგინდოს ლთმან“. 339 v.
37. „ლო შიწყალე ცოდვილი რუთი“. 339 v.

38. „ჩუკელ წელს, იელისის იგ-სა მიიცივალა ამიერ სოფლით საუკუნოდ ქყონდიდელ მიტროპოლიტი და კავალერი, ს'დ სამენგრელოს მწყემსთ მთავარი და დიანის კაციას ძე, სამოცდა ხუთისა წლისა, დღე სთენდებოდა რა ორშაბათი. ამის წინას დღეს წაართვეს ფოთის ციხე ოსმალთა, მხედართმთავრობითა ლევან გრიგოლის ძის და დიანისა და ლენერალ მაიორის ლიგუსათა (ა), რომელიც; უყრათ ციხე ესე მაჰმადიანთა ას ოც წელ“. (საცავი ფურცლის რ).

39. „ამავე ქორონიკოთ, ამავე იელისის კმ-ს, დღე სთენდებოდა შაბათი, გარდაიცვალა ქუთათის თი პოლკოვნიკი და კავალერი მდივანბეგი ქაიხოსროპაპუნას-ძე წერეთელი, ორმოცდა მეათექუსმეტსა წელიწადსა შა მყოფი, დაიმარხა ჯრუჟის მონასტერში ა აგვისტოს. საუკუნოცა არს ხსენება მათი“, (საცავი ფურცლის რ).

40. „ჩუკელ-სა წელსა, ფებერვლის ბ-სა, შაბათს საღამოს მირქმას გარდაიცვალა იმერეთის მეფის დავითის ასული მხეხათუნ სიმონ წერეთლის, ზურაბ სახლუხუცის ძის, მეუღლე და დარჩა ორი ძენი და ორნი პატარა ქალი“ (საცავი ფურცლის v).

1662

კრებული—სწავლანი. 1040

274 ფ.; 24,5×17; ეტრავი; ტყავადაკრული ხის ყდა; ნუსხური; სათაურები-სინგური; გადამწერი—გრიგოლ ხარბთონწმიდელი (273 v); ადგილი—პალავრა (274 r); დაუწერელია 201 v; დაზიანებულია: 1, 273—74 ფ.ფ.; ამოვარდნილია—273 ფ.; 1040 წ. (274 r).

1. „თქუმული წმიდისა დოვანე ოქროპირისაჲ შიშისათვის ღმრთისა და სინანულისა.—სწავლასა ქეშმარიტსა გუასწავებს ჩნ დავით წწმტყლი და იტყუის...“ 1 v—15 r.

2. „თქუმული მისივე მოთმინებისათვის და ამის სოფლისა აღსასრულისათვის და ნოსლვისათვის უფლისა ჩნისა აჯ ქნესა მეორედ განსჯად ცხოვლთა და მკდართა წიგნის კითხვისათვის და დაყუდებისა, გუაკურთხენ ორ. ქრისტე შეიწყალე მღვდელი გრიგოლი და შეუნდვენ ცოდვანი ან.—ცხოვრებაჲ ყოველთა წმიდითა მართალთაჲ მოთმინებითა განშუენებულ და განბრწყინებულ არს...“ 15 r—34 r.

3. „თქუმული მისივე მარხვისათვის.—რა უანს იმარხვიდე შენ ზ; კაცო, საზრდელი იგი, რომელი მოგემზადოს შენ დღესა მისთვის, მისგან ნაწილი უყავ გლახაკთა...“ 34 v—36 r.

4. „თქუმული მისივე მარხვისათვის და გაწმენდისათვის სულისა და ძუირუქსენებლობისათვის, ეკნ ორ.—ვითარცა რგი, რომელი ასპარეზსა ცხენთასა ერთიერთსა უსწრობენ და განსცრებიედ და სარგებელი ვერაჲ პოდან მათ...“ 36 r—60 r.

5. „თქუმული მისივე დაბადებულისათვის და წინათვე განჩინებულისადა ბოროტისა, ვითარმედ არარაჲ არს. კან.—მრავალნი კაცთაგანნი იტყუიან, ვითარმედ წერილ არსო კაცსა ზედა წინათვე განჩინებული ღმრთისა მიერ კეთილი, გინა ბოროტი...“ 60 v—65 v.

6. „სწავლაჲ მისივე სინანულისათვის, გუაჟურთხენ ორ.—ფრიაღ ვცოდავთ, ძმანო ჩემო საყუარელნო, ყოვლადვე გონებითა სიტყუითა და საქმითა...“ 65 v—75 r.

7. „თქუმული მისივე სინანულისათვის და ლოცვისა მოუწყინებულად თავი მეშუიდე. გქხნ ორ.—ძმანო საყუარელნო, მოვისწრაფთ ტირილით სინანულად...“ 75 v—84 r.

8. „თქუმული მისივე წყალობისათვის ღთისა. თავი მერვე.—წყალობასა და სამართალსა დღითი დღედ გაქებდე შენ ორ...“ 84 r—88 v.

9. „თქუმული მისივე თარგმანებაჲ დოვანე მახარებლისაჲ და პავლესი; ამიერითგან ყოველსავე ვიქმოდეთ, რომელსა შემძლებელ ვიქმნეთ...“ 88 v—97 r.

10. „თქუმული მისივე სინანულისათვის.—გვედრები თქნ, ძმანო ჩემო საყუარელნო, რათა იქცეოდით წინაშე ქეს, ღთისა ჩნისა...“ 97 r—110 r.

11. „თქუმული მისივე მოწყალებისათვის მდიდრისა მისთვის და ლაზარესთვის გლაზაკისა. თავი ია.—საყუარელნო, სამოთხესა შინა მრავალფერნი ყუავილნი არიედ მდიდრად...“ 110 v—120 r.

12. „თქუმული მისივე სოფლისა ამის წარმავლისათვის სიკუდილისათვის და სასჯელისა. თავი მეორემეტე. იხილეთ საყუარელნო, რომელთა ჰდაგიტევების ზრუნვაჲ ამის სოფლისაჲ წარმავლისაჲ...“ 120 v—131 v.

13. „თქუმული მისივე სიტყუისა მისთვის მოციქულისა, რომელ თქუა, ვითარმედ ქნ მშუიღობა ყო სისხლითა თუისითა ცათა შინა და ქყნასა ზედა. თავი იგ.—მოვედით ძმანო ჩემო და გამოვიძიოთ სიტყუაჲ იგი მოციქულისა პავლესი, რომელ თქუა...“ 131 v—138 v.

14. „თქუმული მისივე სინანულისათვის.—ისმინეთ, საყუარელნო, სიტყუაჲ ღისაჲ, რომელი განგაღუძებს თქნ უდებებისაგან თქნისა...“ 139 r—149 v.

15. „თქუმული წდისა ბასილი ებისკოპოზისაჲ სინანულისათვის და სიკუდილისა. თავი იე.—არა არს საშინელ კაცთა მბრძოლთათვის არცა მახუილი, არცა ლახუარი, ვითარ იგი ჟამი სიკუდილისაჲ ცოდვილთათვის...“ 149 v—163 r.

16. „თქუმული მისივე შურისათვის და სახე სინანულისაჲ მორწმუნეთათვის. თავი მეთექუსმეტე. გუაჟურთხენ ორ.—ვითარცა რაჲ ორბი იგი სპეტაკი დპოვების ყოვლადვე ადგილთა სულმყრალთა და მწინკულევანთა და ერიდების იგი ბოსტანთა და სამოთხეთა და ადგილთა სურნელთა და ეგრეთვე მწერთა დაუტევნიან გუამნი სურნელნი და ცოცხალნი და დაეხუინიედ წუთხსა წყლულებათასა, ეგრეთვე მოშურნენი...“ 163 r—173 r.

17. „სწავლაჲ წდისა ეფრემისი მონაზონთა მიმართ და მარტოდ მყოფთა. თავი იზ.—სწავლაჲ ძისა ღთისამან განანათლა ყოველი სოფელი და იხილა სოფელმან გზაჲ ცხოვრებისაჲ, რათა ვიდოდის მას შინა...“ 173 r—186 r.

18. „თქუმული მისივე თარგმანებული მეექუსისა ფსალმუნისაჲ მარხვისათვის და სინანულისათვის. თავი მეთურამეტე. გუაჟურთხენ ორ, გქხე.—ჟ, კრებულნო მორწმუნეთანო საყუარელნო, ისმინეთ თქუმული ესე შემოსლვისათვის წთა მარხვათაჲსა...“ 186 r—192 r.

19. „თქუმული მისივე სიყუარულისათვის და სინანულისა. თავი ით.—
ძმანო ჩემო საყუარელნო, ნუმცა რაე აღგუირჩევიეს ცხორებასა ამას ჩნსა
უფროდს სიყუარულისა...“ 192 r—201 v.

20. „თქუმული მისივე სინანულისათვის ჯრისა და პარასკევისა და
კუირიაკისა.—საყუარელნო, რომელთა გნებაეს მონებად ორისა, მოიგეთ შიში
ღრთისა ყოველთა დღეთა ცხორებდსა თქნისათა...“ 200 v—204 v.

21. „თქუმული მისივე სიცილისათვის და უჯეროდ განცხრომისა.
თავი ოცდამე ა.—პირველი მონაზონისა სულისა ოჯრებად სიცილი და განც-
ხრომად არს ჟ, მონაზონო!...“ 205 r—209 v.

22. „თქუმული მისივე უკრძალულობისათვის. თავი ოცდამეორე.
გუაკურთხენ ორ.—რომელი არა ეკრძალეოდის თავსა თუისასა, სწლავრ (!) ეუფ-
ლნიან მას საქმენი სიკუდილისანი...“ 209 v—211 v.

23. „თქუმული მისივე სინანულისათვის. თავი კდა მესამე. გუაკურთ-
ხენ ორ.—მო-ოდესმე-ვიდა ერთი ვინმე ძმათავანი და ჰრქუა წსა ეფრემს...“
211 v—216 r.

24. „სწავლაე მისივე სინანულისათვის.—ჯერ არს ჩნდა, რათა
ვწუხდეთ მას, რამეთუ შეთხზულება ესე ცხორებისა ჩნსად დღითი-დღე
დაეშალეობს...“ 216 r—223 r.

25. „თქუმული მისივე მხილებისათვის თავისა თუისისა და აღსარებისა-
თუის ცოდეთა, რომელნი სიმდაბლით აჩემნა თავსა თუისსა. კე.—ვად, ჩემდა სა-
წყალობელისა, რომელი ესე ვიკითხავ დღითი-დღე დაბადებასა...“ 223 r—227 r.

26. „თქუმული მისივე დიდების მოყუარეთათვის მხილებად. თავი
კვ.—გაუწყებ თქნ, ძმანო ჩემო საყუარელნო, რამეთუ ღუაწლსა შინა მწუხა-
რებისასა მოწყლულ ვარ...“ 227 r—237 v.

27. „სწავლაე მისივე მონაზონთათვის და სინანულისა. თავი კვ.
გუაკურთხენ ორ.—რომელსა ჰნებაეს სენაკსა შინა განსუენებაე, ნუმცა ემღე-
რიან მას ეშმაკნი...“ 237 v—246 r.

28. „სწავლაე მისივე სინანულისათვის და სიმდაბლისა. თავი კვ.
გუაკურთხენ ორ.—ნეტარ არს კაცისა მის, რომელმან გულისგმა ყოს უძ-
ლურებაე თუისი...“ 246 r—248 v.

29. „თქუმული მისივე სავსე ცხორებითა. გუაკურთხენ ორ.—ჟ,
კაცო უძლურო, უკუეთუ გნებაეს პოენად ცხორებაე, მოივე სიმდაბლე...“
248 v—254 v.

30. „თქუმული მისივე სიკუდილისათვის და გამოსლვისა სულისა
გორცთავან.—ვად ჩნდა შენ მიერ ჟ, სიკუდილო, რამეთუ თანამდები ხარ
უწყალოდ...“ 254 v—264 r.

31. „სინანული მისივე, ოდეს იგი ტირილით ამხილებდა თავსა
თუისსა და გლოით იტყოდა, გუაკურთხენ ორ. თავი ღდა.—ჟ, სულო ჩემო, რა-
მეთუ ღირსთა საქმე წარმართებულ არს და საქმენი შენნი სირცხულიეულნი
კუალად ქცეულ არიან შენდავე...“ 264 r—269 r.

32. „თქუმული წდისა აბრაჰამ მონაზონისაჲ.—არა ჯერ არს ჩნდა მონაზონთა, რამცა მიესცენით თავნი თუისნი ნებასა გორცთა ჩნთასა...“ 269 v—271 v.

33. „ამონაის სიტყუანი. ოთხნი საქმენი არიან, უკუეთუ ამათგანი ერთიცა იყოს კაცისათნა, ვერ შემძლებელ არს იგი კეთილისა რაჲსამე საქმედ და არცა შედწირავს ღმერთი ლოცვასა მისსა...“ 272 r—273 v.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის გადამწერის წინასიტყუაობა, რომელიც გადასულია, იკითხება მხოლოდ ცალ-ცალკე სიტყვები (1 r).

ანდერძი (გადამწერისა): 1. „ქრისტე შეიწყალე მომაჲ შენი მღვდელი გრიგოლი ან“ 273 v.

2. „სახელითა მამისაჲთა და ძისაჲთა და სულისა წმიდისაჲთა და მადლითა ადგომისაჲთა და მეოხებითა წმიდისა ღთისმშობელისაჲთა და ძლიერებითა ცხოველს-მყოფელისა პატიოსნისა ჯუარისაჲთა, მეოხებითა წთა მთავარანგელოზთაჲთა და სერობინ-ქერობინთაჲთა და ყოველთა წთა ანგელოზთა შენთაჲთა და წდისა იწენათლისმცემლისაჲთა და წთა დიდებულთა მოციქულთაჲთა და წთა მღვდელთ მოძღუართაჲთა და მოწამეთაჲთა და წდისა სტეფანესითა და ნეტარისა [მამისა ჩნისა] ხარიტონ მოწამისა და მოლუაწისაჲთა და ყოველთა წთა და ნეტართა მამათაჲთა მე, გლახაქმან და ფრიად ცოდვილმან გრიგოლ ხარიტონ წმიდელმან, მოვიგე წმიდაჲ ესე წიგნი სარგებლად სულისა ჩემისა და სალოცველად სულისა მშობელთა და მოძღუართა ჩემთასა და ყოველთა მიცვალებულთა ჩნთასა, ძმათა და ყოველთა შემოვედრებულთა ჩნთასა. აწ ღმობიერად გვედრებე, წმიდანო ღთასანო, ვინცა იმსახურებდით წსა ამას სულთა განმანათლებელსა წიგნსა, მოიხსენიეთ სულნიცა ჩნნი წსა ლოცვასა თქნსა, რათა წდითა ლოცვითა თქუენითა ვპოვოთ ლხინებჲა დღესა მას შინა საშინელსა, ოდეს მიაგებდეს ონი და ღმერთი ჩნი გჯ ქრისტე კაცად-კაცადსა საქმეთა მათთაებრ და თქნცა ონი დაგიცვენინ, მკითხველნი და მსმენელნი ყოველნი ერთობით, ან.

დაწერა წდ ესე წიგნი საყოფელსა შინა წდისა მამისა ხარიტონისა, პალაგრას, ძველსა მონასტერსა, ველითა ფრიად ცოდვილისაჲთა, ქრონიკონსა ხ. ჩანს ჩხრეკილი, დაისაჯების გლახ მხრაკალი (I). შ, ულხინე, ოო სახიერო, დაკლებისათუის და უცბად ჩხრეკისათუის შემინდევით, ყოველთა დაგაჯეროს ღნ“. 273 v—274 r.

3. ანდერძი (შემწირველისა): „სახელითა ღმთა მც, ბერმან გრიგოლ, შევწირე წდ ესე წიგნი თქმული წისა იწენ ოქროპირისაჲ მონასტერსა დედათასა დეტავს სალოცველად სულისა ჩემისა, მშობელთა და შეილთა სულიერთა და ყოველთა თქსთა ჩემთა და ვინ რაცა მიხეზითა იკადროს და გამოაჯუას მენით, ანუ ერთმანერთსა დაუყენონ, კანონი არს მას ზედა შეუნდობელი ღთისაგან და ჩნგან მიუჯე, ან. და ვინ კეთილად იმსახუროს, ჯნი აქუს და კურთხევაჲ“. 274 r.

შინაწერები 1. (XV—XVI საუკუნის ხელით): „ღმერთო, შეიწყალე ცოდვილი რუთო და მელქიზედგე, და მისნი შვილნი უცოცხლე“ 42 v, 48 r, 69 r 274 r, ზედა ყდის შიდა მხარესა და ქვედა ყდის შიდა მხარეზე.

2. „წდ ესე წიგნი სულთა განმანათლებელი—სწავლაჲ იწე ოქროპირისა—შევწირეთ მონასტერსა ჯრუჭისასა ჩნ, გენათელ მიტროპოლიტ მან ბატონიშვილმან იოსებ, ვინც გამოწიროს, წის სამებისაგან შეჩნბულ იყოს, ჩდე“. 269 v.

1663

კრებულო. XI

342 ფ.; 25,5×19; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ეტრათი; ნუსხური, სათაურები სინგურით; ნაკლული ფურცლები აღდგენილია „ხახარის“ მიერ: ფ.ფ. 1, 56, 184—189; რესტავირებულია: ფ.ფ. 2, 25, 26, 63, 147, 168, 184, 240—43, 342, ბოლონაკლული; [XI ს.]; ხელნაწერი ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

1. „თა იანვარსა კა და აგვსტოსა იგ.—ცხორება და მოქლაქობა და აღსარებისა (!) მართლისა სარწმუნოებისა წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმესი, გ. მ.—მრავლისა ქებისა და ფრიადისა შესხმისა ღირს არიან მოყუარენი ღირსნი და მოღწენი სათნოებისანი...“ 1 r—57 r.

2. „სიტყვსგებად, რომელი იქმნა შორის წმიდისა მაქსიმესა და პიროს კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა მწვალებელისა.—ოდეს იგი პიროს კოსტანტინეპოლელ პატრიარქი განიდევნა კოსტანტინეპოლით ბოროტთა საქმეთა მისთა თვს და წარვიდა ჰრომს...“ 57 r—73 v.

3. „წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმესი ნეტარისა თალასეს მიმართ ხუცისა და მამასახლისისა მრავალთა მონასტერთადასა სიტყუათათვს, რომელთა დაგანმარტებად ეთხოა მას ნეტარისა მაქსიმესგან.—სანატრელსა მონასა ღთისასა თალასეს, ღირსსა მღდელსა და მწყემსსა პირმეტყლთა ცხოვართასა, მაქსიმე გლახაკი მონაზონი ორისა მიერ გიკითხავ...“ 73 v—269 r.

4. „წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმე აღმსარებელისა და სიტყვსგებისათვს ვნებათადასა მიწერილი მამისა თალასეს მიმართ, გ. მ.—შემკობილსა ყოვლითა სათნოებითა და მუშაკსა სულიერისა მის ქუჩისასა, მწყემსსა პირმეტყულთა ცხოვართასა, მონასა ღთისასა თალასეს...“ 269 r—283 r.

5. „ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმესი სწავლად ბ. ბრძოლათათვს სიძვისათა, გ. ორ.—მშობელი სიწმიდისა არს მარხვად, ხოლო ნაყოფანებად დედად არს სიძვისა...“ 283 r—285 r.

6. „წმიდისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმესი სიტყვსგებად გულისსიტყუთა მიმართ სიძვისათა. თავი პირველი.—გულის-სიტყუსა მის მიმართ, რომელი აძულეზნ ხედვად პირთა მავნებელთა და განცდად სახეთა აღმზრხეველთა ვნებისათა და გონებით აღასრულეზნ ცოდვასა...“ 285 r—294 v.

7. „საკითხავი გ. თქუმული ვეცხლის-მოყუარებისათვს.—ვეცხლისმოყუარებად ძირი არს ყოველთა ბოროტთა...“ 394 v—395 v.

8. „სიტყვსგებად გულის-სიტყუთა მიმართ ვეცხლის-მოყუარებისათა. თავი პირველი. გ. ორ.—ვითარმედ ჯერ არს და სამართალ წყალობად ძმათა გლახაკთა და დავრდომილთა...“ 295 v—304 r.

9. „საკითხავი დ თქუმული მწუხარებისათვს.—მწუხარებად არს მკმუნვარებად სულისა...“ 304 r—306 r.

10. „სიტყვსგებად გულის-სიტყუთა მიმართ მწუხარებისათა. თავი ა. სულისა მიმართ, რომელი უმეცარ არს, ვითარმედ უძლურებად სარწმუნოებისა და ვერმოგებად შეუორგულებელისა სასოებისა მობილებს მწუხარებას...“ 306 r—314 v.

11. „საკითხავი ე მრისხანებისათჳს.—მრისხანებაჲ ვნებაჲ არს ბოროტი...“ 315 r—322 v.

12. „საკითხავი ვ მოწყალეებისათჳს.—მოწყალეებაჲ არს უძღურებაჲ სულისაჲ...“ 322 v—223 v.

13. „სიტყუკვებაჲ გულის-სიტყთა მიმართ მოწყალეებისათა.—თავი ა გულის-სიტყუსა მის მიმართ, რომელი მეტყუჳს შისთავად...“ 323 v—330 v.

14. „საკითხივი ზ ცუდად მზუაობრობისათჳს, გ. ო.ო.—ცუდად მზუაობრობაჲ ვნებაჲ არს უგუნური...“ 330 v—336 v.

15. „საკითხავი ჰ ამპარტავენებისათჳს. გ. ო.ო.—ამპარტავენებაჲ სიმსიენეჲ არს სულისაჲ საესე წუთხითა, ხოლო ოდეს მომწიფდეს განიპოს და სიმყარლეფრიადი აღმოუტეოს...“ 336 v—341 v.

წყდება: „...და ვითა აღვდა მთასა მას კარმელსა ... მო... იგი ქყნად და დაღვა პირი მისი შორის ორთა მუჭლთა...“.

შენიშვნა: კრებულში შესული მაქსიმე აღმსარებლის სიტყვები და საკითხავები. თარგმნილია ექვთიმე ათონეოსის მიერ. (იხ. კ. კეკელიძე. ქართული ლიტერატურის ისტორია, ტ. I. 1941 წ., გვ. 657).

ანდერძი (გადამწერის?): „შ, ძმანო, ოდეს [ვე]ლით წერილი ეს[ვე] თქუთ, ვითარმედ ს'დამე არიან აწ იგი ველნი, რომელნი ამას წერდეს. აწ მიწა და მტევ[ერ] ქმნილი არიან, რამეთუ მერდლა და ჩნ'ცა მიწი[ც]ვლებით და შენდობა ყავთ ჩემ ცოდვილისა, რ... რათა გულის ჳმა ვ[ყოთ] სასუფეველის შეება[ა], სიხარული. ვამ [მე] და ჳდ ვამე, [ვამ] მე, ვამე საწყალობელსა“. 103 r.

მინაწერები: 1. (XVI—XVII ს. ხელით): „ფრიად ცოდვილსა მათეს შ'ნეს ღმერთ-მან და ვინცა ბრძანოთ თ'ქნცა შ'ნს ღმერთმან ა'ნ“. 36 v.

2. (გვიანდელი ცული მხედრულით): „წმიდაო მაქსიმე აღმსარებელო, შეიწყალე ცოდვილი მანიასა სული, ესიცა... მიეც და მორჩილება ... სიწმინდე...“ 99 v.

3. „ჩემი ძმა ყოვლად სამღვდელსა დავით ბრძანდება სასიკვდინეთ ავთ ჩულე წელს, თებერიალში. ღვით მორჩა და აწ მან იცის. თავადი გრიგოლ წერეთელი“. (ზემო საცავი ფურცელი).

4. „ეს მაქსიმე აღმსარებლის წიგნი აქ მღვიმეს რომ არის, მე ვითხოვე საკითხავად ჩემის ბატონის სახლთუხუცის ზუაბ წერეთლისაგან და უნდა მას მიერთვას. მისი ნაყიდი არის ქრისტესით ჩუე“. (ზემო საცავი ფურცელი). მინაწერები: 294 v, 295 v.

1664

მაქსიმე აღმსარებელი—ცხოვრება ღვთისმშობლისა. XI

171 ფ.; 25×16; ეტრახტი; ტყავგადაკრული ხის ყდა (დაზიანებული); ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თავბოლონაკლული; შიგა და შიგა კლია ფურცლები; გადამწერი—იოვანე ყა (57 v); გადაწერის ადგილი—საბაწმინდის მონასტერი (165 v); [XI ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

[ქებაჲ და დიდებაჲ შესხამა და გალობაჲ ყოვლად წმიდისა, უბრწუნელისა და უმეტესად კურთხეულისა, დიდებულისა ჩ'ნისა ღ'თისმშობელისა და მარადის ქალწულისა მარიამისი და უწყებაჲ უბიწოვსა მის და სანატრელისა მოქალა-

ქობისა მისისაჲ შობითგან მიცვალებადმდე, აღწერილი ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმეს მიერ ფილოსოფოსისა და აღმსარებელისა.—ისმინეთ ესე ყოველმან თესლებჳან და ყურად იღეთ ყოველთა დამკვიდრებულთა ქყანისათა, ზოვედით [ყოველნი] მორწმუნენი და შემოკერბით ყოველნი ღთის მოყუარენი, მეჴენი ქყნისანი და შწიერნი მთავარნი, კაბუენი და ქალწულნი, მოხუცებულნი ყრმათა თანა. ყოველი ენაჲ და ყოველი სული უგალობდეთ] „...ვაქებდეთ და ვადიდებდეთ ყოვლად წმიდასა მას უბიწოსა, უმეტესადკურთხეულსა ღთისმშობელსა და მარადის ქალწულსა მარიამს, საყდარსა მას მეფუფისასა, უზეშთაეს სერაბინთა და ქერობინთაჲსა, დედასა ქრისტეს ღთისა ჩნისასა...“ 1 r—163 v.

შენიშვნა: 1. „ცხოვრებას“ დართული აქვს: ა. „განწესებაჲ საკითხავთაჲ“ 163 v—165 v. ბ. „ეპისტოლეჲ ძმისა მიპართ, რომელსა ეთხოვნეს პოვნილნი იგი სიტყუნი წდისა მამისა ჩნისა დო რეთესნი. დაწყებაჲ სიტყუასა“... 166 r—171 v. „ეპისტოლეჲ“ ბოლონაკლულია, დაწერილია სხვა ხელით.

2. ტექსტის სათაური და დასაწყისი აღდგენილია ხელნაწერ A-40-ის მიხედვით.

3. აშიებზე, სხვა ხელით, მხედრულით, გაკეთებულია შენიშვნები.

ანდერძი (გადამწერის): 1. „ქრისტე შეიწყალე იოგანე ყია“. 57 v; ანალოგიური ანდერძები: 102 v, 110 v, 120 v.

2. „ვინცა ვინ ამას წმიდასა სულთა განმანათლებელსა წიგნსა იმსახურებდეთ, ამით ზანდუკითა მოიძიეთ სახითხავი (!) და მე ოგონორსა და უტეძსა ყოველთა შემინდეთ. სახელითა მამისაჲთა, ძისაჲთა და სჯლისა წმიდისაჲთა, მადლითა და შეწვენითა წმიდისა ღთისმშობელისა და მარადის ქალწულია მარიამისითა, წდისა ძელისა ცხოვრებისა ძალითა, მეოხებითა დიდებულთა მთავარ ანგელოზთაჲთა, იოვანე ნათლისმცემელისა, მადლითა იოვანე მახარებელისა, ნიკოლოზისთა, საბასითა, გორგისითა, წმიდათა მოციქულთაჲთა და ყოველთა წმიდათაჲთა, რომელნი საუკუნითგან სათნო გეჴუენეს შნ ოა ჩნსა ოჯ ქა“.

დაიწერა წმიდაჲ ესე ღთის მშობლისა ცხოვრებაჲ სულთა განმანათლებელი ჯეაკუშმას მონასტერსა წმიდისა საბასა“. 165 v.

მინაწერები: 1. „აცხოვენ ღმერთო წერეთელი ნისიმე“ (მხედრული). 19 v.

2. მინაწერი სომხურ ენაზე. 99 r.

1665

დავითნი. XVII

236 ფ.; 25×17,5; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური მხატვრობა: 1 v, 171 r, 236 r; დამკვეთი—ბატონიშვილი ზილიხანი; [XVII ს.]; გაანჩი კვირნიშანი; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჴის მონასტრიდან 1919 წ.

[დავითნი] „წიგნი პირველი ალილოიად.—ნეტარ არს კაცი, რომელი არა მივიღად ზრახვასაჲ უღთოთაჲსა და გზასა ცოდვილთაჲსაჲ...“ 2 r—170 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს წინ უძღვის დავით წინასწარმეტყველის სურათი, ხოლო დართული აქვს მშვენიერად შესრულებული სურათები (171 r—236 v), ბევრად უფრო ძველი (XV ს.) ხელნაწერიდან გადმოტანილი. ყოველ სურათს აშიაზე მიწერილი აქვს ეპიხოდის განმარტება, ხოგ შემთხვევაში შესაბამი ადგილიც „დავითნიდან“.

2. ხელნაწერი აღწერილი და შესწავლილია: იხ. მეცნ. დამსახ. მოღვაწის ირ. სონღულაშვილის მოხსენება (დაუბეჭდავი): „ორი დავითნის სურათების დახატვის დრო“.

ანდერძი (გადამწერისა, მხედრულად): „დაიწერა და სრულ იქმნა წმიდა ესე და სულთა განმანათლებელი დავითნი ბრძანებითა ბატონი შვილი ახილიხანისათა. აწმარნეს ღმერთმან დღევრძელობასა და ამოღყინასა შინა. ამინ და კიჲრილისონ“. 170 რ.

მინაწერები: 1. (XV ს. ნუსხური); „დამყარნეს ღწ ორთავე [შინა ცხორებ]ათა დედუფალთა-დედუფ[ალი] ... [თ] უნ, რომელთა ბრძანებითა ... დაიხატა წჳ [ეს] დავითი აწ ... იყავნ“. 1 რ.

2. (XV ს. ნუსხური): „ზეადიდნეს და დამყარნეს ღმერთმან ორთავე ცხრებათა შინა მეფეთ-მეფობა გიორგისი რომლ[ის]ა ბრძანებითა მე[ორ]ედ განახლდა და [შე]იკაზმა წჳ ... ამინ იყავნ“. 1 რ.

3. (XVI—XVII ს. ნუსხური):

„კურობხელ ხარ შენ ტაძარსა წა დიდებისა შრისსა უ
კურობხელ ხარ შენ, რომელი ჰხი ქერობინთა და
ხედაე უფსკრულთა უფროსად ქებუ,
კურობხელ ხარ საყდართა ზედა დიდებისა სუფევისა უ,
კურობხელ ხარ შენ სამყაროსა ზედა ცათასა უ“. 236 რ.

4. (მხედრული): „ჰ, ასულო სიონისავო, ნაყოფო [იოვ]იმიისაო, სურნელბაე სამოთხისაო. [ქრის]ტეო, შემეწყალე მე გაბრიელ-სვიმონი... რათა ისწავლეს და მსახურებდეს ყოველთა დღეთა ცხორებისა მისსასათა აწ კწ. ესე არის ბჭე უფლისა... მართალი შეველენ“. 236 ვ.

5. (იმავე მხედრულით): „ღმერთო და ყოვლად წმიდაო ღწთისმშობელო, კარგი წერა ასწავლე... უფალო ღმერთო ნუ უხამ მტერის გულისასა და ნუ წაიხდენ და ნუ წარწყმედ ყოველსა ქუჩიანასა“. 236 ვ.

6. „სულთა განმანათლებელი წიგნი ესე დავითნი იყო ძლიერ დაძველებული. ბრძანებითა მისის მაღალ ღირების ჯ. მონასტრის წინამძღვრის არხიმანდრიტის და კავალერის კირილესითა გავაკეთე მე უღირსმან და ცოდვილმან ჯ. მონასტრის მღვდელ-მონაზონმა სოფრონ ჩუოზ“ (საცავი ფურცელი).

1666

ოთხთავი. 1743

170 ფ.; 25×17,5; ეტრატე; ხის ყდა (ნახევრად დაცული); ნუსხური, სათაურები სინგურით (სახედაო ასოებით); 1743 წ. (145 რ); მახარობლის ოთხი გამოსახულება: 4 ვ, 41 ვ, 68 ვ, 119 ვ; თავკაზმულობა: 5 რ, 42 რ, 69 რ, 117 რ; გადამწერი—მხატვრიძე ალექსი (145 რ), შემკობილი ნიკოლოზ პატრიარქის თაოსნობით (4 ვ); დაუწერელია: 169—170 ფ.ფ.

„სახარება მათესი. თავი პირველი.—წიგნი შობისა იწ ქესი, ძისა დავითისა, ძისა აბრაჰამისი...“ 5 რ—145 რ.

შენიშვნა: 1. ოთხთავს ერთვის: ა. „საძიებელი წწისა სახარებისა...“ 146 რ—157 ვ; ბ. „თვეთა მეტყველებანი ძალითა ღმრთისათა.—თვესა სეკდემბერსა დაწვება ინდიკტიონისა...“ 157 ვ—158 რ; გ. „სახარებანი წმიდათა მამათა ჩწთა ქართველთა მნათობთა ათორმეტთა ასურეთით ღწ მიერ მოვლინებულთანი...“ 166 რ—168 რ.

2. წინ უძღვის: „შესხმა წწდისა მახარებელისა მათესი სოფრონის მიერ თქმული“. 2 ვ.

ანდრძი (გადამწერის): „იესო ჭკბილო, უოხე სულსა ჩემსა ტირიად ცოდვილსა მწერალსა ამისსა მხატვრისძესა აღექსის. ქკს ულა“. 145 რ.

მინაწერები: 1. „იესო ქრისტე, ძეო მღვთისაო, შემიწყალე მე ცოდვილი თავადი გრიგოლ წერეთელი. ჩკებ ქქს აქეთ, ამ წელს ოთხმოცი წელიწადი შესრულდა — ეს კარგი სახარება დაწერილა, ღთო აცხოვნე მშრომელი ამისი“. (სხვა ხელით): „დავით მიტროპოლიტის არის წჳინდა და კარგი სახარება“. 1 რ.

2. (კალიგრაფიული მხედრულით): „შემამკობელი ამისა ყოვლად სანატრელი პატრიარქი ნიკოლაოზ მრავ ლჳამიერ ყოსა უფალმან“. 4 ვ.

1667

ოთხთავი. XII—XIII

278 ფ; 24,5×18,6 ეტრატ; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა, ორი შესაკრავით; ნუსხური, დასაწყისები ასომთავრული სინგურით; ხელნაწერი შემკულია შესანიშნავი მინიატურებით (334 მინიატურა), კამარებითა და სახედო ასობით; მახარებელთა გამოსახულებები: 6 ვ, 79 ვ, 123 ვ, 200 ვ; თავსამკაულები: 7 რ, 9 რ, 122 რ, 124 რ, 199 რ, 201 რ; დაზიანებულია ფ.ფ.: 83, 110, 126—127, 129, 141, 145, 152—156, 158, 162, 171, 186, 212, 213, 228—29, 231, 232, 243; რესტავირებულია ფ.ფ.: 56—57, 59, 84, 85, 86, 87. 90, 91, 92, 96, 97, 111—116, 147, 169, 170, 172—173, 177—181, 187, 191, 198, 201, 206, 210—230, 233—242, 244—255; დაუწერელია: III რ, IV რ—ვ, 256 რ—257 ვ, 276 რ—277 ვ; [XII—XIII ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

„წმიდა სახარებათა თავი მატთესი.—წიგნი შობისა იჯ ქსი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჳამისი. აბრაჳამ შვა ისაკი, ისაკ შვა იაკობი,...“ 9 რ—254 ვ.

შენიშვნა: 1. ოთხთავს წინ უძღვის კანონები 1 ვ—6 რ.

2. ყოველ თავს წინ უძღვის: „ესე თავები არს... სახარებისა“.

3. ოთხთავს ერთვის: ა. „ეცსები კარპიანეს საყუარელსა ძმასა უფლისა მიერ გიკითხავ...“ 255 რ—ვ; ბ. „ზანდუკი სახარებისა“ 258 რ—265 ვ. გ. სახარებათა საკითხავები განლაგებული თვეებზე და დღეებზე. 266 რ—275 ვ.

4. 256—78 ფ.ფ-ბი დაწერილია XVII ს. ხელთ ქალღმებ.

5. ხელნაწერი ცნობილია „ახალი ჯრუჭის“ სახელით.

ანდრძი (XVII ს. ხელით, ნუსხურით): „ღო დაიცვე ორთავე შინა ცბრებათა კათალიკოზი გრიგოლ“. 266 რ.

მინაწერები: 1. ჩყკა-ს წელსა, ივლისის კ-სა შევსწირეწმინდა ესესახარება დახატული წმინდის გიორგის მონასტრისათვის, როძელ არს ჯრუჭი, სამარხი ჩეენი, მე, დადიანის გიორგის ასულმა, ლენერალ-მაიორსა და ორდენტა კავალერისა და ძუირფასის აღმასებით გაწყობილის ხლმის მქონის ზურაბ წერეთლის მეუღლემან, სახელოვანის მეფის სოლომონის და იოსებ კათალიკოსის და არჩილ ბატონიშვილის დამა თამარმა და დედამან საქართველოს მეფის გიორგის სძლის და სამენგრელოს დედოფლის მართას და დავით მიტროპოლიტის დედამან და სხუთა სახელოვანთა ძეთა და ასულთა დედამა, და ამასთანავე შემოგწირე ერთი ვეცხლის კანდელი, რომელზეც დაიმთება ოთხი სამთელი, და ერთი სასებისკვრე ვეცხლის ნაღბაქი, ერთი ფილონი კარგი თეთრის დიბისა ფრანციცული და სტიხარი აღის ჩიჩავლის ხარისა, თავისის ოღრით, თეთრის სირმის სტოფისა და საბუხრები და სარტყელი ფარჩისა და შეიწირე, დიდო მოწამეო გეორგი, მცირე ესე შესაწირავი, ვითარცა გლაზაკისა მის დედაკაცისა მცირე შესაწირი შენგან განმადლიერებელმან იესო მაცხოვარმა და უკეთუ ვინმე ხელყოს მძლავრებით და ანგა-

რებით გამოწერვა შენი ამებისა, შერისზე შენ რისხუთა შენითა და განგმირე რის-ხანებია შენისა ისრითა ამინ“. II r—v.

2. „ჩეკვ-სა წელსა, თებერვლს კვ-სა, დღესა პარასკევსა ალიონზე მი[ი]ცვალა დე-დაჩემი თამარ დადიანის ასული, დამიშრტა ნათელი სიცოცხლისა ჩემისა. მოვაკლდი გარდამატებულსა დედაშვილურსა სიყვარულსა მისსა, ველარ ვიხილავ კეკლუცსა და შევნიერსა პირსა მისსა, აღარ მიაღერსებს ჩვეულბისაებრ დედაი ჩემი, დავფალ ხელითა ჩემითა ჯრუჟს მონასტერსა შინა მარჯუენით მხარეს მამასა (!) ჩემისა, მეუღ-ლისა თვისისა ზურაბ წერეთლისა თანა და ძისა მისისა ნიკოლაოსისთანა და წარვი-დენ ესენი განსასვენებელსა კეთილსა და სანეტაროსა, მაგრამ მე დავრბი ობლათ და მოვაკლდი შობლიურსა სიყვარულსა მათსა, თვით ძუძუთი დედისა ჩემისათა ვარ გაზდილი მათი მოცილებული საწყალი დავით მიტროპოლიტი“. III r.

3. მამაკაცი თავის გამოსახულება (მოგვიანო) და მინაწერი: „წმიდა მარკოზ წყველი“ (მხედრული) I r.

4. ნუსხური: „ოო იოო გაუმარჯვე სწაულა კეთილი მონასა შნსა სახელით აბრაჰამს ან“. I r.

5. ქართული ანბანი ნუსხურად და მინაწერი: „ოო იოო გაუმარჯვე სწაულა კე-თილი მონასა შნსა სწლით ჯგერგეშ კოჩი დეკანოზას ან“. I r.

6. „ოთხნო თვეო სახარებანო მათე, მარკოზ, ლუკა და იოანე შეიწყალეთ ფრიად ცოდვილ[ი]სა სულ[ი]“ (მხედრულით) 35 r.

7. „ქ. ესე თავებ. არის მარკოზ სახარებისა, უფალო ღმერთო გაუმარჯვე სწაულა კეთილით მონასა შენსა სახელ...“ (მხედრულით) 78 r.

8. (მხედრულით) „ქ. ყოვლად წმიდაო ღმრთის მშობელო ქალწულო, შეიწყალე მოქვისა კანდალაკი მარკოზი ბუხუნია. წმიდანო ოთხთაუნო ქსთენსო შემიწყალე მე, ჯგირგეშკოჩი დეკანოზა ამინ. ესე დაწერილი და ნიშანი წყალობისა სამკვიდროა სამამულლობისა მტკიცე, დაჟქცეველი, უდავო, უთუმცო, დროდაუდებელი, მიხეზი შე-მოუღებელი და ყოვლისა სამიხეზოსა საქმისაგან უმიხეზოდ გამოსრული ხარ აწ და უკუნისამდენ დ[ა]რასა გინ“. 79 r.

9. (ნუსხური) „ოო ღო გაუმარჯვე სწაულა კეთილი მონასა შნსა სახელით ჯგერგეშკოჩი დეკანოზასა ამინ და ან“. 79 r.

10. „მაცრო შე ცოდვილი საწყლობი მანანა ან“. 221 v.

1668

ოთხთავი. XII

73 ფ.; 24,5×20,5; ეტრბტი; ფრაგმენტი; უყლო; ნუსხური, სათურები სინგურით; დაფურცვლილი და ძლიერ დაზიანებული; თავბოლო ნაკლული: გადაწერი—პეტრე (2 v); [XII ს.].

„[სახარება მათესი.—...ხოლო ივინი გამოვიდეს] და მიმოდადეს იგი ყო-ველსა მას ქყნასა...“ მათე, 9. 31. (1 r—73 v).

წყდებ: „...არამედ მოვიდის ჟამი, და აწვე არს, ოდეს ჭეშმარიტი [ტყნის]-მცემელნი ტყნის-სცემდენ მამასა სულითა და ჭეშმარიტებითა, რამეთუ მამაცა ეგვეითართა ეძიებს ტყნის მცემელთა მისთა...“ იოანე, 4, 23.

შენიშვნა: 1. ტექსტი მრავალ ადგილას გადასულია, რის გამო ძნელდება რვეულე-ბის სათვალავის მოწესრიგება.

2. ხელნაწერს შიგნით ფურცლები აკლია.

მინაწერები (გადამწერის): „ვე შვე ოო ღო“ 2 v, 4 r, 9 v, 10 r, 11 v, 19 r, 20 r, 22 r, 23 v, 24 v, 26 v, 27 r, 31 r, 32 r, 33 r, 41 r, 42 v, 44 r, 47 v, 48 r—v, 49 v, 50 v, 55 v, 58 r—v, 59 r, 64 v, 66 v, 67 r, 71 v.

1669

იოანე სინელი—კლემაქსი. XII—XIII

223 ფ.; 36,5×29; ქალაღი; ნუსხური, სათურები სინგურით; კალიგრაფიულ-სახელაო ასოები; სქოლიოები საგანგებოდ მონახტული; [XII—XIII ს.]; მთარგუნელი—ექვთიმე ათონელი (1 r—v); გადამწერი—ნიკრა (171 v); ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიზილის მიერ ჯრუჰის მონასტრიდან 1919 წელს.

„სწავლანი წრისა და ნეტარისა მამისა ჩრისა იწე სინელ მამასახლისი-სანი, რომელნი მიუძღუნან მამისა იწეს რადთელ მამასახლისსა, რამეთუ ეთხოვა მას მისგან, რათა აღწერნეს სწავლანი მონაზონთა მიმართ. პირველი თავი გამოსკლისათჳს სწფლით, გ. მ.—შეწევნითა სახიერისა და კაცთმოყუარისა და მოწყლისა ღრისა და მეუფისა ჩრისადათა ვიწყით სიტყად...“ 9 v—223 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერის აშიებზე მიწერილია მრავალი შენიშვნა.

2. ტექსტს წინ უძღვის: ა. „კიბე საზნოებათაჲ ცად აღმუყანებელი თქმლი და--ნიელ მონაზონისა რადთელისაჲ წიგნისა ამისთჳს სულთა განმანათლებელისა, რომელსა ეწოდების კლემაქსი, რომელ არს კიბე...“ 1 v—2 v.

ბ „ცხოვრებაჲ წრისა და ნეტარისა მამისა ჩრისა იწე სინელ მამასახლისისაჲ, მოძღვრებით განთქმულისაჲ, სულთა განმანათლებელისაჲ, ჰეშმარიტად სანატრელი-საჲ, რომელი ესე აღწერა დანიელ მონაზონმან რადთელმან...“ 2 v—7 r.

გ. „ების ღოელ წრისა მამისა იწე რადთელ მამასახლისისაჲ იწეს მიმართ სინელ-მამ სახლისისა...“ 7 r—8 r.

დ. „ების ღოელ წრისა და ნეტარისა იწე სინელ მამასახლისისაჲ იწეს მიმართ რადთელ მამასახლისისა, რომელსა ზედაწერილი ესე არს ფიცარნი სულიერნი: იწე იწეს ახარებს...“ 8 r—9 v.

ანდერძი (მთარგმნელის ექვთიმე მთაწმიდელისა): „ესე საცნაურ იყავნ ყოველთა, რომელნი იკითხვიდეთ, ანუ სწერდეთ წა ამას წიგნსა. წწო ღრისანო, ვითარმედ ნეტარსა მას მამისა, რომელსა ესე სულთა განმანათლებელი წიგნი უთქუამს, არა თუ კლემაქსი ეწოდების, ნუ იყოფან, არამედ იოანე არს სახელი მისი, ხოლო კლემაქსი წიგნსა ეწოდების და არს კლემაქსი ბერძულითა ენითა ვითარმედ კიბეო. ხოლო ამისთჳს ეწოდების წიგნსა ამას კიბე, რამეთუ ვითარცა კიბე სათნოებათაჲ შექმნა წიგნი ესე და მდაბალთა საქმეთაგან იწყებს და თანა მალალთა მიმართ აღვალს, ვითარცა თუთ აღასრულსა წიგნისასა ჰჳოთთ გამოსახული კიბე სათნოებათაჲ, ხოლო რომელსა გამოკრებული იგი მცირედი პირველ ვითარგმნა—კლემაქსი ეთქუა მის წრისადა. აწ უკუშ ვინ წიგნისა სახელსა იტყოდის, თქუნ კლემაქსი, რომელ არს კიბე, ხოლო უკუშთუ წრისა მის სახელსა იტყოდის, თჳნ იწე, ვინათგან უკუშ პირველსა მას თარგმანსა მრავალი მრუდად დაეწერა და მრავალი დაეგმო, ამისთჳს მე, გლახკმან ვეთუგმე, ბრძანებითა წრისა მამისა ჩრისა იწესითა ვითარგმნე ესე, ვითარცა თუთ მას წა ეთქუა ბერძულად, რამეთუ ბერძენი იყო იგი ნათესავით. აწ უკუშ რომელნიცა იკითხვიდეთ ამას წა წიგნსა, ლოცვა ყავთ წრისა მამისა ჩრისა იწესთჳს და ჩემთჳს ცოდვილისა ვეთუგმესა, და რომელნი სწერდეთ, ვითარცა აქა ჰჳოთთ, ვგრეთ დაწერეთ, და თავნი, ვითარცა აქა იყვნენ, ვგრე დასხენით, რამეთუ გეცა, ვითარცა მიპოვნიან, ვგრეთ დამისხმან ყოველნი წითლითა, და ამითცა სიტყუათა ნუ ვინ დაადებთ, არამედ დასწერდით ღრისათჳს და ჩემსაცა ცოდვილისა სახელსა“. 1 r—1 v.

ანდერძი (გადამწერის): „სულსა ნიკრასასა შეუნდრენ ორ ღო ან, რომელმან იშრომა ესე წიგნი“. 171 v. ანალოგიური ანდერძები: 114 r, 116 v, 203 r.

მინაწერი (მხედრული): „ქ. ესე წმიდა კლემასი ღირსის მამის დაყუდებულის გერმანეს ნაქონი არის და მე ყოვლად სამღვდელთა გენათელ მიტროპოლიტმან ეფთვიემ დაყუდებულის სულის საობად ჯრუჰის უდაბნოს მონასტერს შევწირე და ვინც გამოსწიროს, წმინდის სამებისაგან შეჩვენებული იყოს. თებერვალს შ, ქს აქეთ ჩლჳ“. 3 r. აქვე ბეჭედი, რომლის ლეგენდაში იკითხება: „მიტროპოლიტი ეფთვიემ“.

1670

დიდი სჯულის კანონი. XIII—XIV

296 ფ.; 32×28; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, სათურები და მთავრული ასოები სინგური: ქალაღი მრავალ ადგილას რესტავირირებულია; [XIII—XIV ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჰის მონასტრიდან 1919 წელს.

„შეკრებაჲ კანონთა საეკლესიოთაჲ განყოფილჲ ათოთხმეტ ნაწილად.— დიდისა ღწისა და მაცხოვრისა ჩწისა იჯ ქს მოწაფენი და მოციქულნი და მათ თანა შემდგომად მათსა და მსგავსადვე მათსა წწისა ეკლესიისა მათისა მღვდელთმთავარნი და მოძღწრნი წარმართთა და ჰურიათაგან შეკრებულისა და საეშმაკოჲსა მძღაღრებისა და საცთურისაგან განთავისუფლებულისა...“ 3 v—296 r.

შედგენილობა:

1. „კანონნი წთა მოციქულთანი“. 63 r—67 v.
2. „კანონნი სამას ათრვამეტთა წთა მამათა ნიკეას შეკრებულთანი...“ 67 r—70 v.
3. „კანონნი ანკვრიას შეკრებულთა წთა მამათანი...“ 70 v—72 v.
4. „კანონნი ნეოკესარიას შეკრებულთა წთა მამათანი...“ 72 v—73 v.
5. „კანონი ღანგრას შეკრებულთა წთა მამათანი...“ 73 v—75 v.
6. „კანონნი ანტიოქიას შეკრებულთა წთა მამათანი...“ 75 v—79 r.
7. „კანონნი ლაოდიკიას ფრიგვიასა შეკრებულთა ნეტართა მამათანი...“ 79 r—82 r.
8. „კანონნი წთა მამათა კოსტანტინუპოლის შეკრებულთანი...“ 82 r—84 r.
9. „კანონნი წთა მამათა ეფესოს შეკრებულთანი...“ 84 r—86 v.
10. „კანონნი ექუსას ოცდაათთა წთა მამათა ხალკიდონს შეკრებულთანი...“ 86 v—90 r.
11. „კანონნი სარდიკიას შეკრებულთა წმიდათა მამათანი...“ 91 r—95 r.
12. „კანონნი კართაგენს შეკრებულთა ორას ათშდმეტთა ნეტართა მამათანი...“ 95 r—133 v.
13. „აწლა დასრულდა მრავალკანონნი ესე და კირმრავალი კრებაჲ კარქიდონისაჲ კონსტანტინუპოლის შინა კრებისა მიერ ქმნილთა მოსაწყენებელთაგან აღაპისთუს და ვალადისთუს, რომელნი უჯდებოდეს ურთერთას საეპისკოპოსოსა ზედა ბოსტრისასა...“ 133 v—134 v.

7. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

14. „კანონნი კოსტანტინუპოლის გუმბადსა შინა სამეუფოესა პალატისასა შეკრებულთა წთა მამათანი...“ 134 v—159 r.

15. „კანონნი მეორედ ნიკეას შეკრებულთა წთა მამათანი...“ 159 r—167 v.

16. „კანონნი, დასხმულნი წისაგან და დიდისა პრლ და მეორედ კონსტანტინუპოლეს ყოვლად პატიოსანსა ტაძარსა წთა მოციქულთასა შეკრებულისა კრებისა...“ 167 v—172 r.

17. „კანონნი, დასხმულნი წსა მიერ კრებისა, რომელი შემოკრბა სახელგანთქმულსა და სახელოანსა შინა ტაძარსა ღისა სიტყუსასა სოფია წდას...“ 172 r—172 v.

18. „[კანონი] ნეტარისა დიონჯსი მთავარეპისკოპოსისა ალექსანდრიელისა...“ 172 v—174 r.

19. „წისა პეტრე მთავარეპისკოპოსისა ალექსანდრიელისა და მოწამისა კანონნი, რომელნი წერილ არიან სინანულისათჳს თქმულსა მას სიტყუსა (!) შინა მისსა...“ 174 r—178 v.

20. „ეპისტოლე კანონიანი წისა გრიგოლი ეპისკოპოსისა ნეოკესარიელისა საკრველთმოქმედისა...“ 179 r—183 r.

21. „წისა ბასილი ეპისკოპოსისა კესარია კაბადუკიელისა ამფილოქეს მიმართ იკონიელ ეპისკოპოსისა კანონთათჳს ეპისტოლე პლი...“ 183 r—199 r.

22. „ეპისტოლე კანონიანი წისა გრიგოლი ეპისკოპოსისა ნოსელიისა...“ 199 r—204 v.

23. „მიგება კანონებრივი ტიმოთე წისა მთავარეპისკოპოსისა ალექსანდრიელისა...“ 204 v—205 v.

24. „თეოფილე წისა მთავარეპისკოპოსისა ალექსანდრიელისა სიტყა...“ 205 v—207 r.

25. „წისა კარილე მთავარეპისკოპოსისა ალექსანდრიელისა. კარილე დომნოს...“ 207 r—208 v.

26. „მრგულივ მოსავლელი ეპისტოლე გენადის წისა ეპისკოპოსისა კოსტანტინუპოლელისა და მის თა წისა კრებისა მისისა...“ 208 v.—210 v.

27. „ეპისტოლე დაწერილი კოსტანტინოპოლით მარტური ეპისკოპოსისა ანტიოქიელისა...“ 211 r.

28. „წისა ათანასი ალექსანდრიელ მთავარეპისკოპოსისა ეპისტოლე რუფინიანეს მიმართ ეპისკოპოსისა...“ 211 r—212 r.

29. „ძველის წერა წისა და ღმრთივ შეკრებულისა კრებისა, რომელი შემოკრბა ბრძანებითა კეთილად მსახურისა და ღმრთივ დაცვულისა მეფისა ჩნისა დავით აფხაზთა და ქართველთა, რანთა და კახთა მეფისაჲთა პირთათჳს, რომელნი ქუმო მოჯსენებულ არიან...“ 212 r—219 r.

30. „კანონი მეექუსე კართაგენს შინა შეკრებულთა ორას ათშჯდმეტთა ნეტართა მიმთაჲ, რათა საცხებელი ხუცესთა მიერ არა იქმნებოდის...“ 219 v—223 v.

31. „კანონი მეშჯდ კართაგენს შეკრებულთა ორას ათშჯდმეტთა ღმერთ-შემოსილთა მიმთაჲ...“ 223 v—227 v.

32. „კართაგენის შინადა წრისა კრებისა კანონთა[გან] ორმოცდამესამე — შემნანებელთათჳს...“ 227 v—233 v.

33. „[კანონნი] წრისა დიონისიოესი ვიდრე საშუვალად თავადმდე...“ 233 v—244 v.

34. [კანონი] „წრისი ბასილისი...“ 244 v—246 v.

35. „კანონი ასდა მორე მეექუსისა კრებისა...“ 246 v.

36. „კანონი საეოცდამეცხრე წრთა მოციქულთა...“ 246 v—248 v.

37. „კანონი მეათცხრაშეტე ლანგრას შეკრებულთა წრთა მამათა...“ 248 v—250 v.

38. „ექუსთ-დღეთათჳსისაგან წრისა ვასილისა...“ 250 v—257 r.]

39. „პლსა კრებასა შინა დიდისა ათანასისაგან დადებულისა განწესებისაგან, რომელი ვპოვე ფრიად ძუძლსა შინა მრგულსა ეტრატისა წიგნსა...“ 257 r—252 v.

40. „წრისა მღვდელმოწამისა პეტრე ალექსანდრიელისა კანონი მეათხუთმეტე...“ 262 v—265 v.

41. „ყოვლად განთქუმულსა პატრიკსა უვალს პეტრეს მდაბალი მაქსიმე შონაზონი. მოთხრობად თავ-თავედი ქს ლრისა ჩრისა საცხოვრებელისა პასე-ქისათჳს აღწერილისა კანონისა მიერ მთარგმანებელი...“ 266 v—284 v.

42. „კანონნი შეცოდებულთანი, აღწერილნი ნეტარისა მამისა ჩრისა ირეს მიერ კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისა, რომელსა ეწოდა მმარხეელ...“ 285 r—289 r.

43. „კანონნი შეცოდებულთანი, განწესებულნი წრისა მამისა ჩრისა ირე მმარხეელისა მიერ კოსტანტინეპოლელ პატრიკისა...“ 289 r—290 r.

44. „კანონნი დლითი-დღეთა ცრდვათანი, ვითარცა წრ ბასილი კგანმიწესნა...“ 294 v—296 r.

შენიშვნა: 1. წინ უძღვის: ა. „განწესებანი ყოვლად წმიდისა მოციქულისა პავლესნი საეკლესიოთა კანონთა“. (1 r—2 r); ბ. „განწესებანი წმიდათა მოციქულთა პეტრე და პავლესნი“. 2 r—3 v. გ. „შეკრებად კანონთა საეკლესიოთად განყოფილი ათოთხმეტ ნაწილად“. 3 v—5 v. დ. „შესავალი ზანდუკისა თავთადას“. 5 r—7 v. ე. „თუ რომელთა კრებათაგან და პირთა, ანუ რაოდენნი კანონნი შეკრებულ არიან აწინდელსა ამას წიგნსა შინა“. 7 v—62 r.

2. ხელწერის აშიებზე მრავალი „შეისწავენი“ და შენიშვნა აქვს მიწერილი.

მინაწერები: 1. (ნუსხური): „ლო აცხონე მოძღრი ირნე“. 37 r.

2. (მხედრული) „შუამთის ხახულისა ლთისმშობლო, დაიცევ შემომწირველი შენი“. 160 r.

3. (მხედრული). „ყოვლად უსამღვდლოესი მიტროპოლიტი მრავალამიერ დავითი, საზღოხუცის წერგთღის ხურაბის ძე, რომ ეს ქუშარიტება მეკითხა, აწ ვსკან იენისის კ, წელსა ჩყვბ, ჯრუქს“. 1 r.

4. (მხედრული). „ესე წმიდა და სულთა განმანათლებელი სჯულის კანონი შუამთის ხახულისა ლთისმშობლისა არს. ვნცა გამოაჯუას წრსა ტაძარსა მისსა, დღესა მას განკითხუსსა მიეცეს სატანას გამოუხსნელად“. 296 v.

5. 155 r-ზე და 159 r-ზე დავით მიტროპოლიტის შენიშვნები.

1671

ხრონოლოგია. 1752

321 ფ.; 30×20; ქალღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული; 1752 წ. (321 v); გადამწერი—გრიგოლ მღვდლის ძე დეკანოზი ალექსი (321 v); აღ-
გილი—თბილისი (321 v); ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მო-
ნასტრიდან 1919 წელს.

„სამელოთა და სამეცნელოთა მსოფლიოთა მოთხრობათა შემოკლებულად
მოთხრობა ხრონოლოგია(!)—სათნო უჩნდა სიბრძნითა შემოქმედსა მას ღმერ-
თსა და უფალსა ჩვენსა...“ 51—319 v.

შენიშვნა: 1. ხრონოლოგია წინ უსწრებს საძიებელი. 1 r—3 r.

2. დართული აქვს: „განწესებამ ბერძენთა მეფეთაჲ, რომელი დასხა და დაადგინა
მანვე დიდმან კოსტანტინე პირველმა მეფემან ბერძენთამან“. 320 r—321 v.

ანდერძი (გადამწერის): „ქ. წერილნი ეკლესიათანი, ემა საყოფელნი სმენად კაცთ,
სათნო ჩენილ არიან ზეგარდამო და მათ შორის შეკრებული მრავალთაგან ხრონო-
ლოგია ესე, მომთხრობელი თითოეულად ძველისა და ახლისათა; ვითა ფუტკარნი
გოლსა თითოსახეთა სუნნელთაგან აღიწბობენ, ჭურთა მათ ცვილთასა აღავსებენ,
რომლისაგან სიტკბობება მოუკლებელ არს, ვგრეთ ცხოვრებითა მეფეთა ძლიერათასა
და კაცთა ღირსთასა და ამბავთა ამოთა, ძველთა და ახალთასა, ნანდვილ ტკბილად
წარმოიტყვის მატიაწე ესე, რომლისა წერად ჯელფავე ტვიფრული მოქალაქე ქმნილის
ჯელოანის მხატვრის გ რ ი გ ო რ მ ღ ლ უ ლ ი ს ძეძან დეკანოზმან ა ლ ე ქ ს ი მ, რამეთუ
უფროსად ღამით ვნსხვედი, რამეთუ ფრიად მასწარაფებდენ და მეცა ვისწარაფდი,
რათამცა მსწარაფლადრე აღმეწერეს. და ამის დედანი სხვა არა იპოვებოდა პლ ქარ-
თლში და მალმალ გამომართვიან ამისი დედანი და დიდის ზეწენით და საძსახურის
შედლებით კიდევ სადაცა შეგვხვდი, აღვწერი და დიდის შრომით აღვწერე და ესეცა
უწყებულ იყავნ თქვენდა, თუმცა რამ ამაში ცთომილი ან სიტყვა მეტნაკლები ან
წინაუკანა ნახოთ რამე, სარწმუნო იყავით, რომ შეცთომით არა დამიწერიეს რა და
დედანი დიდად ავის მწერლისაგან ნაწერი იყო და მრავალი ტყუილი ეწერა და მე.
რადგან საქაროდ ვწერდი, ჩქარა წერაში გამართვა ჩემან არა ეგებოდა, ვინათგან
დედანს მოხვდენ. და ამისათვის თუ ვინმე მიემთხვიენეთ რასმე ცთომილსა, მე ნუ
შეურაცხყოფთ და რომელსაც მიემთხვიენეთ ცთომილსა, გამართვდეთ ნაძსუაკვესა
ამას ჩემსა და სიმდაბლით ვმოქენებობ წინაშე თქვენსა, აღმოვითხველნო, რათა
წმიდათა ლოცვათა თქვენთა მომიძღვანებდეთ. ქკს განხორციელებითგან ჩლნბ, ქკს
ჟმ, მისის დამდევს“ 321 v.

მინაწერები: 1. „ჩუკუ წელს. ეს ხანაორაჲფი (!) დ ა ვ ი თ მიტროპოლიტის
არის. მისის გარდაცვალების შემდგომ ჯრუჭის წმინდის გეორგის მონასტერშიდ
დაშდეს, ვინც წაიღოს მოპარვით ანუ ძალით, შეჩვენებულ იყოს ამინ. დ ა ვ ი თ მი ტ
რო პ ო ლ ი ტ ი“ (ქვ. საცავი დურცელი). 299 v—300 r.

2. „ქ. ქმნილი ხელითა და გონებითა ასახსნელნი ლექს-რკვეულნი სიტყვანი ესე,
გამონატაცი ა ლ ე ქ ს ა ნ დ რ ე ს ძ ე ს გ ი ო რ გ ი ს მიერ.

ა. ქ. წურბელსა ესხნეს სამ ასულ, სამთა მათ ვერ განძღეს და მეთხესა არ კმა
ეყო თქმად, თუ კმა არს.

ბ. ქ. ხუთ ათას ხუთას ნაწელმან მკვდარმან შდ სვა. სისხლი და მიილა უკ-
დავება.

გ. ქ. საწადისა მძებნელმან შესძინაცა ორი და ერთი იგი ვერგინ აუწყა, თვინიერ
მკვდრისა მის კაბუკისა.

დ. ქ. პირუტყვებან ენა ისწავა, რომელიცა ამხილებდა უფალსა თვისსა და იგი სცემდა კვერთხითა.

ე. ქ. ყოველნი ღელვანი ზღვისანი აღდგა, ნაეი იგი ვერ დანთქა, ნაყოფი ნისა მოისთლო, ხე იგი ვერ შეარყია.

ვ. ქ. ქვამან ხმა ჰყო ძლიერად კაცობრივ, რომელი ეხმარა ტყვესა და იყო ექვს დღე.

ზ. ქ. მკრეფელმან ხილისამან სამოც ათ წელ მიძინარემან დაუტნობელი ხილი კ'დ სცა ერთა-.

თ. ქ. ფრინველმან მიმღებელმან ფისტოლისამან ცხოველ ჰყო მკვდარი.

ი. ქ. გველი პირით, ორბი ფითით, მელი კუდით წინააღმდეგნი ქალაქს დანიშენენ.

ი. ქ. ზღვა აღადგულა ჭურჭლით ნაქცევმან და დედაკაცი სირცხვილელ ჰყო.

ქ. მოწამეთა, გელათი, ჩხარი, ბარბარა, გოგნი, კაცხი, სვეტი, ღვიმე, ჯრუჭი, უბისა, მონასტერი ვარძია, ხორითი, ბარბა წმინდა, ვანი, ხონი, მათხოჯი, მარინე ფარცხნალს, ვანისა მ'ღვთის ..., ნიკოლოზ წა, ჭელიში, გლოლა, მრავალა" (3 v).

1672

ქართველ წმიდათა ცხოვრებანი. 1740,

492 ფ.: 20×14; ქალაღი; ტყავგადაკრული ხის ყდა; ნუსხური, სათაურები სინ-გურიით; თავკახმულობა—3 რ: დაუწერელი: 201 v—202 v, 372 v: გადამწერი—სიონის მთავარდიაკონი აპრონ (490 v); გადაწერის ადგილი—თბილისი (490 v); 1740 წ. (490 v).

1. „მოქცევაჲ მირიან მეფისა და მის თანა ყოვლისა ქართლისა წმიდისა და ნეტარისა დიდისა ჩ'ნისა ნინო მოციქულისა მიერ.—პირველად უკმ ვაჯ-სენოთ ცხ'რბაჲ წმიდისა და ნეტარისა დედისა ჩვენისა და ყოვლისა ქართ-ლისაჲ განმანათლებელისა ნინო მოციქულისაჲ...“ 12 v—46 v.

შენიშვნა: 1. „მოქცევაჲ“ შეიცავს შემდეგ ნაწილებს:

ა. „თქმული აბიათარ მღვდელისა, რომელი დაემოწაფა წა და სანატრელსა ნი-ნოს“. 23 v—24 v.

ბ. „მისივე თქმული აბიათარ მღვდელისა კუართისათჳს ღ'დ ჩ'ნისა იესუ ქ'სა“. 24 v—30 r.

გ. „თქმული სიდონია დედაკაცისა, რომელი იყო მოწაფე წმიდისა ნინოსი, რომელი ესე იხილა და დაწერა მოქცევა სასწაულითა მირიან მეფისათა, და შვერდომა ნინოსი აღსარებისათჳს ქ'ვისტესისა, ჯ'დ აღმართებისათჳს, ეკლესიათა აღშენებისათჳს და მას შინა სასწაულთა მისთათჳს“. 30 v—32 r.

დ. „თქმული მისივე აღშენებისათჳს ეკლესიათასა“. 32 r—36 v.

ე. „აღმართებისათჳს პატროსნისა ჯ'რისა“. 36 v—39 v.

ვ. „წიგნი, რომელი მიუწერა პატრიარქმან ჰრომისამან და ბრანჯთა მეფემან ნი-ნოსა და მეფესა და ყოველთა ერთა ქართლისათა“. 40 r—46 v.

2. „მოქცევაჲ“ წინ უძღვის ნინოს სახელობის საგალობლები. 3 r—12 r.

2. „ოკდომბერსა ა. საკითხავი სუშტისა ცხოველისა, კუართისა საუფლო-სა და კათოლიკე ეკლესიისა, მ. გ.—საკირო უკუშ ვიდრემე იქმნა ჩ'ნდა, მ, ღ'ის მოყვარენო, პირველ გარდასრულთა ამათ მრავალ რიცხულთა წელთა დუმილით თანა წარკვლასა, აწლა საღმე მოკსენებად და განფროხოზად...“ 57 v—106 v.

შენიშვნა: 1. „საკითხავი“ შეიცავს შემდეგ ნაწილებს:

ა. „მოთხრობა აბიათარ მღვდლისაგან კუართისათჳს საუფლოსა, თუ ვითარ მოგუშნიკა“. 64 v—72 v.

ბ. „უწყება სიდონისა შიერდედაკაცისა დაბნელებისათჳს და მოქცევისა მირიან მეფისა და პატრონისა ჯრისათჳს, რომელნი იქმნეს ნინოს მიერ“. 73 r—106 v.

2. ტექსტს წინ უძღვის საგალობლები სვეტიცხოველისა. 47 r—57 v.

3. „ცხოვრებად წმიდისა მამისა ჩვენისა იწესი და ეფთჳმესი და უწყებად ღირსისა მის მოქალაქობისა მათისა, აღწერილი გლახაკისა გიორგის მიერ ხუცეს-მონაზონისა, მ. გ.—კურთხეულ არს ღმერთი, რომელსა ყოველთა კაცთაჲს კნებაჲს ცხრბდ და მეცნიერებასა ქეშმარიტებისასა მოსლვა...“ 112 r—144 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს დართული აქვს გიორგი მთაწმინდელის ანდერძი: „სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წრისათა და მეოხებითა წრისა ღრის მშობლისათა მე, მამამან გიორგი, მოვიცვლნ ნაწილნი წრისა ეფთჳმენი...“ 143 v—144 r.

2. ცხოვრებას წინ უძღვის იოვანე და ექვთიმეს სახელობის საგალობლები. 107 v—111 v.

4. „ცხოვრებად და მოქალაქობად წრისა და ნეტარისა მამისა ჩრისა გიორგი მთაწმინდელისა, მ. გ.—ესენებად მართლისა ქებით აღესრულების, იტყოდ ბრძენი სოლომონ...“ 151 r—201 r.

შენიშვნა: ცხოვრებას წინ უძღვის გიორგი მთაწმინდელის სახელობის საგალობლები. 144 v—150 v.

5. „თვესა მაისსა ზ. ცხოვრებად წრისა მამისა ჩრისა იე ზედამნელისა რომელი ბრძანებითა ღრისათა და წინა[მძღრობითა] სულისა წრისათა მოივლინა ქყნით შუამდინარით ქყნად ქართლისა ათორმეტთა მოწაფეთა მისთა წრთა თანა. განაახლა და განავრცო წრ მამამან ჩრმან ქართლისა კზნ არსენ, გ. მ.—სულნი მართალთანი ჳელთა შინა ღრთა წერილისაებრ და არა შეეხოს მათ რადთურთით რომელიმე შემაწუხებელთაგანი...“ 213 r—229 r.

შენიშვნა: „ცხოვრებას“ წინ უძღვის იოვანე ზედახნელის სახელობის საგალობლები. 203 r—212 v.

6. „აღესებითან მეშვიდესა ოთხშაბათსა ესენებად წრისა მამისა დოდო ქართველისა. მწუხრი. ღო ღლყ. ყნი სზბ. ზ გრ.—განისმად რად კიდეთა სოფლისათა საქმენი დავით საკრველისა...“ 229 v—235 v.

7. „ცხოვრებად და მოქალაქობად წრისა ღრშემოსილისა მამისა ჩრისა დავით გარეჯელისა, გ. მ.—საესენებელსა მართლისასა მომთხრობელთა და მოქალაქობასა წრთასა აღმწერელთა და გონებისა სადამე თლთა გაწმედელად ჯერ-იყო ქონებად, ხოლო ენასა მეტყუელსა კეთილად მორთულად და შესწორებულად მოთხრობასა აღწერად...“ 246 v—268 r.

შენიშვნა: ცხოვრებას წინ უძღვის დავით გარეჯელის სახელობის საგალობლები 236 r—246 r.

8. „ცხრებად და საკრველებანი წრისა და ნეტარისა შიოსნი, რომელი იყო ანტიოქიით შუამდინარისათ, ხოლო მოიწია ქყნად ქართლისა და დაემკდრა სარკინისა მღვმესა, რომელი-ესე აღწერა ღირსმან მარტვრი, პირველ რომელსა ეწოდა იწე, რომელი იყო მოწაფეთაგანი წრისა იწესთა კოსტანტი-ნებოლით, გ. მ.—ესენებითა წრთათა ოდესცა სადა იქმნა განძლომა ცნობის მქონებელთაგან, არა თუ ვინმე სრულიად წარტყუშნილ იყოს გონებითა ეშმაკი-

სა მიერ და თლნი სულისანი აქუნდეს ყოვლად უმხედველო, რამეთუ წერილ არს: ვსენებად მართლისა ქებით აღესრულების...“ 277 v—312 v.

შენიშვნა: 1. ცხოვრებას დართული აქეს: „თქმული წრისა და ნეტარისა შიოს მიერ, რომელსა მარადის იტყვან ობითად მკვდრნი მის მონასტრისანი. გ გ ო.—კურთხეულ ხარ შენ ყოვლად წო ღისმშობელო...“ 312 v—313 r.

2. „ცხოვრებას“ წინ უძღვის შიოს სახელობის საგალობლები. 268 v—277 r.

9. „თა ავკსტოსა ივ. დაძინებად წრისა მამისა ჩრისა ისე წილკანელისა ეპისკოპოზისა, რომელი იყო ათორმეტთაგანი.—ბრძენთა მაქებელნიცა ბრძენნი უწმინ და წთა შემსხმელი წა ჯერ არსო—იტყვს ვინმე ბრძენთაგანი...“ 316 v—327 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს წინ უძღვის საგალობლები. 312 v—315 v.

2. 316 r-ზე მოთავსებულია საგანგებოდ დასაზულ ჩარხოში აკროსტიხული იამბიკო—აქებდითნი ქსნის ერისთვისშვილის იესესი: „აქებდითნი წრისნი ვჰმა ა. შნ სიტყა, რომელთა თენი იტყვან იამბიკოდ: ქსნის ერისთავის შვილი იესე ვადიდებ წმიდასა ისეს მადიდებელი მისი“.

10. „თა ნოემბერსა ივ. წრისა მღღელმოწამისა აბიბოს ნეკრესელ ეპისკოპოზისა ათორმეტთაგანი, რომელი იწამა ცეცხლის მსახურთა მიერ ქართლს, თქმული არსენი კათალიკოზისა მიერ, გ. მ.—ხოლო ჯერ არს, რათა მცირედ შუა შემოვიღოთ ვსენებად წრისა და უბიწოსა მღღელთმოძღრისა და მოწამისა...“ 327 v—331 v.

11. „თა იანვარსა ივ. წრისა და ნეტარისა მამისა ჩრისა ანტონი მარტოყოფელისა.—ესე იყო ქვნით ასურეთით მოწაფეთაგანი წრისა იე ზედაძნელისა...“ 335 v—336 r.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის ანტონ მარტოყოფელის სახელობის საგალობლები. 332 r—335 r.

12. „თა სეკდენბერსა ივ (!). წრისა მამისა ჩრისა ჭიოსებ ალავერდელისა, რომელი იყო ათორმეტთაგანი. უფალო ღაღადყავი. უქცევთ ათთა მუჯლთა ზედა და ვიტყვთ პირველად დღესასწაულისათა და მერმე წრისა, ვმა ბ. ეჰა გვ.—ეჰა, სულისა ებანო და ქნარო სიტყუსა...“ 336 v—341 r.

შენიშვნა: საგალობლის ტექსტს გააჩნია მუსიკალური პუნქტუაცია.

13. „თა ნოემბერსა ი. წამებად წრისა მოწამისა კოსტანტი ქართველისა, რომელი იწამა ბაბილონელთა მეფისა ჯათარის მიერ, მ. გ.—საყრენო, განცხადებულ არს ყოველთათჳს, ვითარმედ არა ვინა იყო აღწერა (!) იგი წიგნთა, გარნა მადლითა სულისა წმიდისათა...“ 341 v—348 r.

14. „თა ნოემბერსა ივ. წრისა მოწამისა გობრონისი, რომელი განიყვანეს ყველის ციხით, ხოლო აღწერა სტეფანე მტბევარ ეპისკოპოსმან ბრძანებითა აშოტ ერისთავთ ერისთავისათა, გ. მ.—ჩუშულებად აქს განგებადსა ღისასა სწავლად გონებასა ზედა დაბადებულთა მისთასა...“ 348 v—357 r.

შენიშვნა: 350 r-ს მეორე სვეტზე წყდება ტექსტი და გრძელდება 361 v-ზე.

15. „თა ოკდომბერსა ლა. წამებად და ღწლი წთა და დიდებულთა მოწამეთა დავით და კოსტანტინესი, რომელნი ეწამნეს ქყანასა ჩრდილოეთისასა სანახებსა არგუშთისასა, საბრძანებელსა ქართველთასა, შემდგომად დიდისა და მალლისა მეფისა მიცვალებისა ვახტანგ გორგასლისასა, რომელმან მეფობად ყოვლისა ქყნისა განაგო, გ. მ.—მეფობასა ბერძენთა ზედა ღთის მსახურისა ჰერაკლესა, ოდეს იგი განაგებდა საბრძანებელსა თუსსა კუჭრთხითა მეფობისა თუსისათა...“ 561 v—369 v.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის დავით და კოსტანტინეს სახელობის საგალობლები. 357 v—361 r.

16. „თა ივლისსა კთ: მარტულობად და მოთმინებად წისა ევსტათი მცხეთელისად, გ. მ.—წელსა მეათესა ხუასროს მეფისასა და არვანდ გუშნასპისასა მარზაპანობასა ქართლისასა მოვიდა კაცი ერთი სპარსეთით, სოფლისა არშაკეთისა; ძე მოგუსა...“ 373 r—383 v.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის ევსტათი მცხეთელის სახელობის საგალობლები. 370 r—372 v.

17. „თა ოკდომბერსა იზ. წისა მოწამისა შუშანიკ დედოფლისა, მ.გ.—და აწ მტკიცედ გითხრა თქნ აღსასრული წისა და სანატრელისა შუშანიკისი...“ 384 r—395 r.

18. [გრიგოლ დოდორქელი] „თა სეკდემბერსა იგ. წამებად ყოვლად დიდებულისა მოწამისა დედოფლისა ქეთევანისა, რომელი იწამა სპარსთა მეფისა მიერ ქალაქსა შირაზისასა.—საქმისა რაჟსამე კეთილისა დამწყებელსა გონებადცა კეთილი უქმს და ფრიადითა სიბრძნითა აღსავსე...“ 405 r—422 r.

შენიშვნა: წამებას წინ უძღვის დედოფალ ქეთევანის სახელობის საგალობლები. 395 v—404 v.

19. „თა მარტსა კ. წამებად წისა და ნეტარისა მეფისა ჩვენისა ლუარსაბისა.—ხოლო წდ და ნეტარი ესე აღმოეცენა ქყნით ქართლით...“ 425 v—428 r.

შენიშვნა: წამებას წინ უძღვის მეფე ლუარსაბის სახელობის საგალობლები. 422 v—425 v.

20. „თა მარტსა კ. წამებად წისა მოწამისა არჩილისი, რომელი იყო მეფე ქართლისა.—და ვითარცა გარდაჯდეს წელიწადნი ორმოცდაათნი მოსვლისაგან მურვან ყრუსა, კდ მოვიდა ჰიქუმ, ნათესავი მოჰმადისი...“ 428 v—430 r.

შენიშვნა: წამებას წინ უძღვის მეფე არჩილის სახელობის საგალობლები. 428 r—v.

21. „ცხრბზ და მოქალაქობად წისა მამისა ჩნისა ილარიონ ახლისა, გ. მ.—შემოსლვამან ამან ჟამთამან ჩნ ზედა კეთილი ნაცვალი პირველთა მათ შემოიღო...“ 434 r—455 v.

შენიშვნა: ცხოვრებას წინ უძღვის ილარიონის სახელობის საგალობლები. 430 r—433 v.

22. „თა დეკემბერსა ბ. ცხრბაჲ და მოქალაქობად მამისა ჩნისა პეტრე ქართველისა, რომელი იყო ძე ქართველთა მეფისა, გ. მ.—მნებაეს უწყებად თქნდა, ძმანო ჩემო საყუარელნო, ცხრბაჲ წისა და ნეტარისა მამისა პეტრ-

რესა, რომელი-იგი იქმნა მნათობ პალესტინისა და უფროსად ყრისა სოფლისა...“ 461 r—467 v.

შენიშვნა: ცხოვრებას წინ უძღვის პეტრე ქართველის სახელობის საგალობლები. 456 r—460 v.

23. „თა იანვარსა ზ. წამებად წრისა და ნეტარისა ქრისტეს მოწამისა აბოსი, რომელი იწამა ქართლს, ქალაქსა შინა ტფილისისასა, კელითა სარკინოზთადათა.—საყვარელნო მამისანო და მეგობარნო და მონანო ქს ძისა ღწნო და სამკვდრებლნო სულისა წრისანო...“ 471 r—487 v.

შენიშვნა: 1. წამებას წინ უძღვის აბოს საგალობლები. 468 r—470 v.

2. ტექსტში არ არის შესული „აბოს წამების“ IV კარი-„ქება წმიდისა მოწამისა ჰაბოსი“.

24. „თა აგვსტოსსა გ. წრისა მოწამისა რაჟდენისა, რომელი იწამა ქართლს, სოფელსა შინა წრომს. მწუხრი. ურო ღწყდ. ზი, სასწაული. დ გრი. ქრისტეს მორწმუნენო, მოვედით დღესასწაულსა ამას...“ 488 r—490 v.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესულ საგალობლებს გააჩნია მუსიკალური პუნქტუაცია.

ანდერძი გადაწერისა: 1. „მამათა წო გი ო რ გ ი, მეოხ და მფარველ მეყავ წინაშე ქა ცოდვილს ა რ ო ნ ს“. 201 r.

2. „ჰ, ი ე მნათობო ქართლისაო, მამათა თლო და მონაზონთა დიდებაო, წარმიმართე სარბიელი ესე უცებად მწერალს მთავარდიაკონს ა ჰ რ ო ნ ს“. 229 r (ანალოგიური ანდერძი 455 v-ზე).

3. „დიდებად ღმერთსა, სრულმყოფელსა ყოვლისა კეთილისასა და მადლობად ყოვლად წასა ღწნომობელსა. რომელთა ძალითაჲ აღვწერე მე ტფილის ქალაქსა მყოფმან და მკვდრმან მოყმემან წრისა სიონისამან მთავარ დიაკონ ა ჰ რ ო ნ, გარნა ძეთაგან დეკანოზისათა ცხებულმან. უწყის ღმერთმან ფრიადი მაქუნდა სურვილი ამათ წრთა წამებათა შესწამათა და გალობათა შეგვრებისათს და ძლით შეგვკრიბე და თუ რაჲმე წერით ცთომილება ჩემი იხილოთ, ნუ მწყყეთ, თქნ გამართეთ. სრულ იქმნა სეკდემბერს კ, ქკს უკმ, ქრისტეს აქეთ ჩღმ. სრულქმნელი ნაწრომისა ვმადლობ ღმერთსა“. 490 v.

შინაწერები: 1. „ჩყნ-სა, თებერვლის იღ-სა გარდაიცვალა დავით მიტროპოლიტი იმერეთისა. ჩყნ-სა, დეკემბრის ა-სა გარდაიცვალა სვიმონ მიტროპოლიტის ძმამ წერეთელი. სულმან მათმან კეთილთა შინა განისვენოს“. 491 v.

2. „ამ დიდის სვეონ წერეთლის სძალი, უბრწყინვალესის თავადის აბაშიძის ასული, სამაგალითო კნენია მართა გარდაიცვალა აბასთუმანში მუტელა სახადითა ჩყფ-სა, აგვისტოს კმ-ს, დღითგან მეოვე საათზე. ღმერთმან სანატრელსა შინა საუკუნო განსვენება მიმადლოს და საუკუნოდ ყოს ხსენება მისი აწ“. 491 v.

1673

სადღესასწაულო. XIII

352 ფ.: 16,5×12,5 ეტრატე; კიდევბი რესტავრირებულია ქაღალდით; ტყავა-დაკრული ტვიფრული ხის ყდა (დაზიანებული); ყდის ყუა ტილოგადაკრული; ნუსხური, სათაურები სინგურით; [XIII ს.]; ბოლონაკლული; მომგებელი—განენი ყოფილი ნისიმე (325 v—326 r); ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წ.

„თსა სეკედნებერსა ა. გვრგვნი წელიწადისაჲ, დაწყებად ახლისა ინდიკტიონისაჲ და წდისა სუმონისა. ორო ღლყვ. ჯდ ა. ღცისაგან.— თავადისა ქს ღისა მოძღურებისა მიერ ლოცვად გვსწავებზეს ჩნ...“ 1 r—352 v.

შენიშვნა: 1. სვინაქსარული მასალა მიდის 31 იანვრამდე. 275 r. ბოლოში დართული აქვს გამორჩენილი დღეების (სექტემბრის, ოქტომბრის და ნოემბრის თვეების) მასალა. 275 r—352 v.

2. აშეებზე აქვს მრავალი სქოლიო და შენიშვნა.

3. 85 v-ზე მოთავსებულია ბეჭედი, რომლის ლეგენდაში იკითხება: „მონა ღწა ნი კოლოზ“.

4. ანდერძში მოხსენებული პირის (ვანენი ყოფილი ნისიმე) საშუალებით ხელნაწერი XIII ს. თარიღდება.

ანდერძი (გადამწერისა): „წმიდანო მამანო! ესე რომელიცა ერთობილი დღე დაგურჩომოდა, ამა წიგნისა ბოლოსა ამაღ მოვაქციეთ, რომე იმა მუჭლებსა დაყრილსა, რადეა საგალობელთა თუშთა ბოლოსა ჩაგვრთავს, მას თანა ამაღ აღარ ჩაერთვოდა, რომე ესე სეკედნებრისა ოთხისაჲ და კისაჲ იანვრისა და დეკემბრისაჲსა ქუმოით აღარ მოექცევოდა, აშლით იქნებოდა და აღარ მირიგებით იქნებოდა, საძიებელად გაძნელდებოდა და რად წიგნისა ნაკუსთი ნახა პატრონმან ვანენი ყოფილმან ნისიმე, რომე არ გასქელდებოდა, ესე ჩნგან დაგდებული აქა ბოლოსა დაგუაწერინა“. 325 v—326 r.

მიწაწერები: 287 v—288v; 330 v.

1674

იოანე ოქროპირი—სწავლანი. XV—XVI

196 ფ.; 22×15,5; ქალაღი (სქელი); უყუო; ნუსხური, სათაურები სინგურით; დაზიანებული, პირველი სამი ფურცელი დახეულია; პირველი ფურცელი გადასულია; თავბოლონაკლული; [XV—XVI ს.] დაუწერელია: 156 v, 158 v.

1. „[...]ის მოქმედსა მრდღე შეურაცხ ვყოფთა...“ 1 r (ბოლოწაწყვეტი).
2. „თარგმანებისაგან სიტყუსა მას, ვითარმედ ყოველნი წარდგომად ვართ წინაშე ქსსა.—ვითარ არა სძრწი შენ, რომელი [მგე] იტყვ, თუ...“ 2 r—v (ფურცლის მეორე ნახევარი გადასულია).
3. „...ამისთჳს ზედადსზედა საღმრთო წიგნთა შინა იპოვებისა (!) საუკუნოსა მის სასჯელისათჳს...“ 3 r—6 r.
4. „ბუნებითისა სჯულისათჳს თქუმულისაგან.—რამეთუ სათნოებანი შენდობასა შწსა ჩწსა ჩწსა (!) დაჰწერგნა ღმერთმან...“ 6 r—8 r.
5. „მშკდობისათჳს და სიწმიდის თქუმულისაგან.—ჰ, ძმანო, უკთუ ამას სოფლისა შეიყვანოს ვინ დილეგსა და სიმყრალე იგი და სიბნელე და კაცის მკლველთა თანა...“ 8 r—17 r.
6. „მისივე წმიდისა ჩნისა ირე ოქროპირისა სწავლანი სათნოებისათჳს და უკეთურებისა ებრაელთა ებისტოლისაგან.—რომელნი ესე დავიბადენით ხატად და მსგავსად ღმრთისა, რომელ არს ესე, რომელი მჭეტა და პირუტყუთა მსგავს ვიქმენით...“ 17 r—30 v.

7. „მისივე წმიდისა მამისა ჩნისა იე ოქროპირისად. სიკუდილისათს და რათა არა ზომისა მეტად იგლოვდეთ მიცვალებულ[თა]თს.—მრავალთ: საქმეთა გამოძიებასა გონებად ჩნი, საყუარელნო...“ 29 v—44 r.

8. „სწავლად მისივე უმანკობისათს და ძვრუქსენებლობისა.—ხოლო უმანკობისათს და ძვრუქსენებლობისათს ვინმე მოგართვა სახედ, საყუარელნო...“ 44 r—53 r.

9. „სწავლ[ა] მისივე ანდრია ანტელთათსად [ანდრიატთათს] თქმულისგან.—დიდ არს ნიქი ლოცვისა და დინი (!) კეთილნი მოგუშცემიან მის მიერ...“ 53 r—62 v.

10. „სწავლანი წმიდისა მამისა ჩნისა იე ოქროპირი[სანი] სიტყ. (!) მარხვისათს და სიწმიდისათს თარგმანებისაგან დაბადების.—დიდი სამკაულ არს სულისა წმიდად მარხვად, ამისთ[ჯს]სცა წმიდათა მამათა, ვითარცა მეუღლე ცხორებისა მათისა აქუნდა იგი...“ 62 v—78 v.

11. „თქმული მისივე ამპარტაენებისათს და ზუაობისა.—რადსათს ჰჷუაობ და მალლოი კაცო...“ 78 v—95 r.

12. „თქმულ[ი] მისივე მწუხარებისათს სტავეროსისა მიმართ.—მწუხარება ღმერთმან დაანერგა ჩნ შორის არა ამისთს, რათა ცუდთა და ამოთა საქმეთა ზედა ვიწმარებდეთ მას...“ 95 r—99 r.

13. „სწავლანი წმიდისა მამისა ჩნისა იე ოქროპირისანი, რათა არა მივეახლებოდეთ უღირსად ქს საიდუმლოთა.—გულისხმა ყავ კაცო, თუ ვისისა მახლობელად სდგა...“ 99 r—105 r.

14. „წმიდისა იე ოქროპირისა სიტყუანი განგებულებისათს სტავეროსის მიმართ.—იტყუნ ვიეთნიმე, თუ ...რადსათს დაჰბადა უფალმან პირველვე მაცთური იგი და არა უჩინო ყო...“ 105 r—112 r.

15. „მისივე წმიდისა მამისა ჩნისა იე ოქროპირისა სწავლანი მოწყალეებისათს და ანგარებისა და სიმდაბლისა.—მოწყალეებისათს (!) თქმული სიტყ, საყუარელნო, არა თუ მდიდრისათს ოდენ თქმულ არს, არამედ გლახაკისაცა...“ 112 r—128 v.

16. „სწავლად ოე მათდა მიმართ, რომელნი იტყუნ, თუ შობასა კაცისასა ანუ ვარსკულავთა ქცევასა შეუღვან საქმენი სოფლისანი.—სადა არიან აწ ურწმუნონი...“ 128 v—139 r.

17. „სწავლად ლა. ვითარმედ არა ჯერ არს უზომოდ გლოვა მიცვალებულთათს, არამედ ლოცვად მათთს და ჟამის წირვად.—და აწ უკუშ ვინაძთგან ამას სიტყასა მოვედით, მნებავს მცირედ მათა მიმართ თქმად...“ 139 r—148 v.

18. „სწავლა ლდ. ვითარმედ ჯეროვნად განგებულ არს ხრწნილებად ესე გუამთა ჩნთა, რამეთუ უკეთუმცა ესე არა ეგრე იყო, მრავალიმცა უჯერობად იქმნა საფლავსა შინად.—აწ უკუშ სარწმუნოების მოყუარენო ერნო ქსნო, ჯულისწმა ყავით...“ 148 v—159 r.

19. „სწავლად გ. სიმდაბლისათს.—ნუმცა ვინ იქადის ანუ ზუაობს დიდებულთა. შეილობისათს...“ 159 r—168 v.

20. „სწავლად იზ. ფიცისათსად.—ამისთს გეტყ, რათა არა ესრეთ უმეცრებით გულისწმა ვჰყოფდეთ საქმეთა...“ 169 r—175 v.

21. „ცნობისათვის და უწყებისა ჭეშმარიტად, რომელი მოგუშობრა ჩნ მოძღუართა მრავალთ მორწმუნეთა განსაზღვრებული გამოძიებისათვის ყამთა და წერილთასა; ყოვლისა საძიებელი აქა პოო უცთომელად. უკუეთუ გინდეს ძიებად შკდეულისად, იპყრენ ქრონიკონისა წელნი ვიდრე მუნ წლადმდე, რომელსა ზედა ეძიებდე...“ 176 r—190 r.

22. „სოფლიო ტუბიკონისაგან გამოღებული: საჭმელთათვის და სასმელთა და ვითარობისა და რავდენობისა და სატრაპეზოს წესიერებისა და სამონასტროსა წესიერებისათვისა თქუშული.—შესლვასა ძმათასად სერობად გალობად მოაქუნდინ პირითა მათითა...“ 191 r—195 v.

23. „სახელები და რიცხნი დღესასწაულთად, თუ რომელთა დღეთა შინა დაიცადების ქმნად საქმისა, თუთოეულად, შეუწყოს.—თა სეკდენბერსა ა. წმიდისა სიმონისი ჰალაბელისა...“ 195 r—196 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერის ძირითადი ნაწილია იე ოქრობირის „სწავლანი“.

2. იე ოქრობირის ყოველი „სწავლის“ გვერდით აშიაზე მხედრულით მიწერილია, თუ რას ეხება ეს თავი.

მინაწერი: 1. (ტექსტის ხელით) „ადიდე ღმერთო ბატონი თანასკერტელი ზაზა ორთავე შინა ცხორებათა“. 190 r.

2. (იმავე ხელით) „ევე წიგნი ყოველივე ბატონმან ზაზამან შემოიკრიბა“. 190 r.

3. (მხედრულით) „ქ. ღმერთო, შეიწყალე ცოდვილი სამღვდლოდ გამზადებული იაშვილი მაქსიმე“. 68 r.

4. (მხედრულით) „ღმერთო, შეიწყალე ცოდვილი სვიმონ“. 75 r.

5. (მოგვიანო მხედრულით და ნუსხურით): 33 v, 52 v, 53 v, 145 v—146 r, 163 r, 180 v.

1675

ჟამნი. XVIII

393 ფ.; 15,5×10; ქალაღი; ნუსხური, სათაურები სინგურით, ტყავადაკრული ტვიფრული ზის ყდა; [XVIII ს.]; გადამწერი—ნიკოლოზ ჩაჩიკაშვილი (ხელის მიხედვით); ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჟის მონასტრიდან 1919 წ.

[ჟამნი შუალამისა] „ვითარმედ წა ტაძარსა შენსა შეიწირე ჳმად ვედრებისა ჩრისა, ვითარცა წათა და საცნაურთა უგორცოთა ძლათა...“ 1—393 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი თავნაკლულია, ნაბეჭდი გამოცემის მიხედვით იწყება მესამე გვერდზე.

2. ტექსტი ძირითადად მისდევს ნაბეჭდს (1 r-დან—215 v-მდე), შეიცავს დამატებით ნაწილებს:

ა. „ოხითა იბაკონი მარხვათანი და ზატყთანნი. ვიწყებთ მეზვერისა და ფარისევით კვით ვიდრე ყოველთა კვემდე...“ 215 v—272 v.

ბ. „პარაკლისი ანლად თარგმნილი ყოვლად წრისა ღრის მშობლისა მიმართ...“ 272 v—284 v.

გ. „ჟამნი შუალამისა. რაჟამს ძილიდამ აღდგე, თქვი ესე...“ 285 r—304 r. (296 r-დან 304 r-მდე სხვა ქალაღზე, განსავევებული ხელითა დაწერილი).

დ. „იბაკონი წმინდისა ღრისმშობელისანი, რომელსა დაუჯდომელი ეწოდების...“ 304—344 v.

- ე. „ლოცვა წმიდისა ზიარებისა წისა მამისა ჩნისა ბასილისა...“ 345 r—391 r.
 3. 392 r—393 v—ზე მოთავსებულია 1765—71 წლების საეკლესიო დღესასწაულთა კალენდარი.
 4. ყოველ ახალ თავის სამკაულად გამოყენებულია ბეჭდურ წიგნებიდან ამონაქერი ორნამენტები.
 5. ხელნაწერი, ხელის მიხედვით, ნიკოლოზ ჩაჩიკაშვილის გადაწერილი ჩანს.

1676

სვინაქსარი. XVI—XVII

270 ფ.; 14×9,5; ქალაღდი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური სათაურები სინგურით; თავნაკლული; [XVI—XVII ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

„[თა სეკდენბერსა ბ]... და წესსა დქნ-სსა მოსვლისა იგი მქანდაკებელ დრაჰკნისა, არამედ გარდამეტებულთა სათნოებდათა მისთათს და ბრწყინვალისა მოქალაქობისა. შემდგომად ამისა იკურთხა მთავარეპისკოპოსად შემდგომად ნეტარისა ეგტუქისა...“ 1 r—271 v.

შენიშვნა: 1. სვინაქსარი შეიცავს სვინაქსარულ მასალას 2 სექტემბრიდან 31 ავისტომდე.

2. უკანასკნელი ორი ფურცელი სხვა ქალაღდზე და სხვა ხელით არის დაწერილი.

1677

მარგალიტი. XVIII.

319 ფ.; 17×10,5; ქალაღდი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, სათაურები სინგურით; [XVIII ს.]; დაუწერელია: 2 r—v, 264 r—v, 316 r—v. 317 r, 318 r—v; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

„ამას წიგნსა ეწოდების მარგალიტი, რომელ არს მრავალთაგან თქმულთა ოქრობირისთა. თქმული წისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა იწე ოქრობირისათა(!). თავი ა, გკზნო.—დიდ არს, საყვარელნო, მოთმინებისა მაღლი და სულგრძელებისა და რათა არა სულმოკლე და მოწყინე ვიქმნებოდეთ მოწვენადთა შინა ჩნ ზედა განსაცდელთა...“ 3 r—263 v.

შენიშვნა: გარდა „მარგალიტისა“ ხელნაწერში შესულია:

1. „წისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმესი ნეტარისა თალასეს მიმართ-ხუცისა და მამასახლისისა მრავალთა მონაზონთასა სიტყვათვის, რომელთა განმარტება ეთხოვა მას ნეტარისა მაქსიმესაგან.—სანატრელსა მონასა ღისასა თალასეს...“ 265 r—277 r.

2. „მისივე წისა ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმე აღმსარებელისა სიტყვის ვებათათს ვნებათასა, მიწერილი მამისა თალასეს მიმართ.—შემკობილსა ყოველთა სათნოებითა და მუშაკსა სულიერსა მას ქვეყანისასა...“ 277 v—315 v.

ანდერძი: 1. (ტექსტი ხელით) „ქე, შეიწყალე ცოდვილი იწე აწ“ 277 r.

2. (ტექსტი ხელით) „ქე, შეიწყალე ცოდვილი ქრისტეფორე აწ“. 315 v.

მინაწერები: „ქ. ეს მარგარიტის წიგნი ჯრუჱის უდაბნოს წმინდის გიორგის შეწირული არის, ვინც გამოსწიროს და წაართვას, მისი მადლი გაუწყურეს და შეჩვენებულ იყოს“. 1 r—v.

1678

პარაკლისი. XVIII

90 ფ.; 16,8×11; მწვანე ფერის ქაღალდი; ნაჭერ და ქაღალდგადაკრული მუყაოს ყდა; ნუსხური, სათურები სინგურით; ჭვირნიშანი—1799 წ. [XVIII ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჱის მონასტრიდან 1919 წელს.

„ღთივ შემკობილნი პარაკლისნი ყოველთა წმიდათათჱს დასახავებელნი. პარაკლისი ა. სავედრებელი ღწისმშობლისა ყოვლად ბრწყინვალეთა დღესწაულთა მისთათჱს.—მღვდელმან—„კურთხეულარსი“, გუნდმან:—„ამინ დიდებად შენდა ღმერთო...“ 2 r—12 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი წარმოადგენს შემდეგი პარაკლისების კრებულს:

ა. „პარაკლისი ღვთისმშობლისა“. 2 r—12 r.

ბ. „პარაკლისი ჯვარისა“. 12 v—21 v.

გ. „პარაკლისი წმიდათა ანგელოსთა“. 21 v—29 r.

დ. „პარაკლისი იოანე ნათლისმცემელისა“. 29 r—36 v.

ე. „პარაკლისი წინასწარმეტყველთა“. 37 r—43 v.

ვ. „პარაკლისი მოციქულთა“. 44 r—51 v.

ზ. „პარაკლისი მოწამეთა“. 52 r—59 v.

თ. „პარაკლისი მღვდელმთავართა“. 60 r—67 v.

ი. „პარაკლისი ღირსთა მამათა“. 67 r—76 v.

ი. „პარაკლისი ივ ტკბილისა“. 77 r.

2. „პარაკლისებს“ ერთვის „პარაკლისთა განგება“. 84 v—90 v.

3. 1 r—v-ზე სხვა ხელით: „გზად იწრომ ესე არს მოყვობაჲ მუცლისაჲ. ზედგომად ლამე ყოველ ვაღობითა...“ (განმარტებულია, თუ რა არის „იწრო გზა“ მონაზონებისა).

ანდერძი (გადამწერის): „სრულ იქმნეს სულისა განმანათლებელნი პარაკლისნი სადიდებლად ღწისა და ყოველთა წმიდათა მისთა“. 90 r.

მინაწერები: 3 v, 4 r—v, 5 r, 79 v, 80 r—v, 81 r, 90 v, ყდის შიდა ფურცლები.

1679

კრებულთა. 1782

169 ფ.; 18×11; ქაღალდი; მხედრული, სათურები სინგურით; 1782 წ. (168 r); დაუწერელია: 1 v—4 v, 32 v, 37 v—43 v, 84 v, 103 v—105 v, 111 v, 163 v—169 v; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჱის მონასტრიდან 1919 წელს.

1. „თქმული ანასტასი მონაზონისა სინელისა შემოსლვისათჱს მარხუათასა და მეექუსისათჱს ფსალმუნისა.—შემსგავსებული მარხუათა დაწყებისა და ჯეროვნისა სინანულისა მიზეზი მიუღებთეს ეკკლესიასა მეექუსე ფსალმუნი...“ 5 r—32 r.

შენიშვნა: პირველი სტრიქონის გასწვრივ აშიახე სინგურით წერია: „თარგმნილი თეოფილესი“.

2. „ლოცვა მანასესი იუდეანთა მეფისა.—უფალო, ყოვლისა მპყრობელო, ღმერთო მამათა ჩუშნთაო...“ 33 r—34 v.

3. „საკითხავისაგან დიდის პარასკევისა, თქმული ნეტარისა მამისა გიორგი ნიკომიდიელისა.—ხოლო აწ ჯერარს ჩემდა, ჩემთჳს ჯუარცმულისა და საფლავსა დიდებულისა სახიერისა მეუფისა და ტკბილისა უფლისა ჩემისა მადლობისა შეწირვად...“ 34 v—37 r.

4. „იოანესაგან სინელისა სამათნი გუარნი, კიბისა აღსავალთაებრ თქმულნი. ვინცა აღსრულხარ, სისრულედ მიწვეწულხარ. ესენი თითო თავისაგან ათმუჯლად მე იოანე დავლექსენ პირის პირად.

მნებავს, გამოხულა,

არსსა ვით ჰხედავ

მარადის მხედრი.

ოწყით, მუნ აღლულს,

საგზოდ ვინ აქა.

თუ ოდესცა ამას ჰყოფ:

„შმეცარი არ მართალ

საუკუნოსა მეტრფე

ხულთა მამისა მიმართ,

ოფროს მოიგო ეს ე...“ 44 r—87 r.

5. „საზღუარნი წმიდათა მამათა და ფილოსოფოსთა ძუსლთანი ანბანთა ზედა. ა. აღნაგებისათჳს. ძნიად განსაგდებელობა და უმრავალჳამიერობა...“ 88 r—103 r.

6. [ანტონ I]. „წიგნი წყობილსიტყუაობა. ნაწილი ა. თჳს ღწისმეტყულელებისა სამობისა და ერთობისა. თავი ა.

ერთი არს ზესთა დაუსაბამო კეთილ,

ზესთნათლოვანი ერთობა სამპირებითი...“ 106 r—111 r.

შენიშვნა: ტექსტი შეიცავს წყობილსიტყუაობის პირველ ორ თავს.

7. „წინასიტყვაობა წინამდებარისა წიგნისა ხუთტაეპოვანთა სტიხთა, ანუ შაირთა, ქმნილი გაიოსის მიერ არხიდიაკონისა.—

წინასიტყუაობით შეყუანილებათა რა,

ვწა წინმდებარებთ ანტონი ყოვლად ბრძნისთა...“ 112 r—116.

შენიშვნა: უკანასკნელი ორი სტროფის კიდურმწერლობაში იკითხება: „ანტონი სტიხობს, მოწაფე წინასიტყუაობს. გაიოს“. 115 v.

8. „სწავლა წმიდასა და დიდსა ორმეოცსა შინა პირველსა კურიაკესა დიდისა მარხვასასა. ხულისაგან უნდა იესოს განსლუა გალილუად—და ჰპოვა ფილიპე და ჰრქუა მას: იესო მომდევდი მე. იოანე. 1. 44.—წინა განსაზღურებისათჳს.—არა რაჲ არს ესრეთ ამპარტავანი და ესრეთ სიბრძნის მოყუარე, ვითარცა კაცობრივი გონება...“ 116 r—140 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს სინგურით მიწერილია: „დიდება ღმერთსა, სრულმყოფელსა ყოვლისა კეთილისასა. წელსა 1735. მარტს 23“. 140 v.

9. „ქადაგება პირველსა კვრიაკესა წმიდათა მარხუათასა.—მიუგო მას ნათანაელ და არქუა: რაბი, შენ ხარ ძე ღისა, შენ ხარ მეუფე ისრაელისა...“ 141 r—168 r.

ანდერძი: „ალიწგრა და სრულ იქნა 1782 წ. 12 მაისს“. 168 r.

1680

გამოკრეფილი სადღესასწაულო. XII—XIII

104 ფ.; 13,7×11,5; ეტრათი; ფრაგმენტი; წვრილი ნუსხური; მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; თავბოლონაკლული; ამოვარდნილია ფ.ფ.: 1—12 46, 74, 98; დაზიანებულია ფ.ფ.: 73, 74. მრავალ ადგილას ტექსტი გადასულია; [XII—XIII ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წელს.

[გამოკრეფილი სადღესასწაულო] „...განაქარვე და კაცთა ბუნებად სარწმუნოებით იქსენ...“ 1 r—104 v.

წყდება: „...ღვა. აღმსლო. კლდეთა რად გიხილეს ძელსა ზედა ამაღლებული, ზარისაგან განიპნეს და ქყნისა საფარველნი შეიძრნეს. დაშრიტნა... იხილა რად ამაღლებული ძელსა ზედა მზის თლმან ქე ღმერთი მზესა მიერ ღთისაჲ. ჰბრწყინავთ ელუათაგან სასწაულთასა...“.

შენიშვნა: ხელნაწერი შეიცავს მთელი წლის საგალობლებსა და საკითხავებს გამოკრეფით.

1681

სახარება განთვისული. 1686.

232 ფ.; 13,3×9; ქალაღი, ტყავგადაკრული ხის ტვიფრული ყდა; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; 1686 (19 r). გადამწერი—მთავარ დიაკონი იოანე 65^v; დაუწერელია: 1 r-დან—12 v-დე, 213 r-დან 232 v-მდე; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ჯრუჭის მონასტრიდან 1919 წ.

„სახარებად განთვისული. ბრწყინვალესად კქესა აღვსებაჲსა, სამხრად სახარებად იწნეს თავი.—პირველითგან იყო სიტყჲ და სიტყჲ იგი იყო ღჲ თა და ღი იყო სიტყჲ იგი...“ 14 r—212 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტი 14 r-დან 173 r-მდე წარმრადგენს სახარების საკითხავებს აღდგომის დღეებისას. 173 r-დან—212 v-მდე—ყოველდღიურ საკითხავებს პირველ სექტემბრიდან 30 აგვისტომდე.

ანდერძი (გადამწერისა): 1. „ღო, წარუმართე მწერალს იწნეს“. 13 r.

2. „გიწყვეთვესაჲჲ სეკენებრსა ერთსა, მთვარესა ოცსა, გათავდა, გიორგობის თვეს გასულს. ღო, შეიწყალე იწ. ქქესა ტოდ“. 13 r.

3. „საბრალო ხელი მწერლისა მიწასა შინა ლბებისაჲ“. 13 r.

4. „ღო, შეე ცოდვილი ყაყა მწერალი“. 13 r.

5. „ღო, შეიწყალე ცოდვილი იწ ე მოქალაქე მწერალი, წმინდავ ნინოვ შწნა“. 13 r.

6. „ღო და წო ნინო, შეიწყალე ცოდვილი მთავარდიაკონი იწე, შენს სამრეკლოში დაეწერე, ან“ 65 v.

7. (სხვა ხელით) „ღო და ამ სახარების მადლოა (!), შეიწყალე ცოდვილი იოვანე“ 212 v.

მინაწერები: 44 v, 46 r, 69 v, 85 v. 116 r.

1682

ოთხთავი, XVII

337 ფ.; 13,5×9; ქალღმერთი; ტყვედაცარული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, სახედაო ასოები სინგურით; რესტავირებულია: 7 და 11 ფ.ფ.; სამი მახარებლის სურათი ბერძნული წარწერით: 83 v, 146 v, 245 v; გადამწერი—ცოდვილი ლახარე (141 v); დაუწეულია: 79 r, 82 r—v, 145 r—v, 244 r—v; [XVII ს.].

„სახარება მათესი.—წიგნი შობისა იუ ქრისტესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი...“ 1 r—337 v.

შენიშვნა: 1. ყოველ თავს, გარდა მათესი, წინ უძღვის თავების საძიებელი.

2. ოთხთავს ერთვის: „განგებამ საეკლესიო ბერძულსა წესსა ზედა. წე ლიწდისა ყოველთა დღეთა წარკითხვად სახარებამ ჰაოი...“ 308 r—337 v.

ანდერძი (გადამწერისა): „წო ოთხთა მახარებელთა, მეოხ ეყენით დღესა მას დიდსა განკითხვისასა ფრიად ცოდვილსა ლახარეს და მისთა მშობელთა ცოცხალთა და მიცვალბულთა, ან“ 141 v.

მინაწერები: საცავი ფურცლები, 199 v.

1683

ვახტანგის სამართალი. 1760

64 ფ.; 16×11; ქალღმერთი; ტყვედაცარული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული; გადამწერი—გიორგი მგალობელი (64 v); შემკვეთი—ჰყონდიდელი მიტროპოლიტი გაბრიელი (2 r); 1760 წ. (2 r).

„სახელითა ღთისათა და ბრძანებითა ჰყონდიდელ მიტროპოლიტისა გაბრიელისათა მოკვეთით სამართლის წიგნის წერად ვახტანგ მეფის ნაბრძანებს სამართალს თვესა მარტსა, ქრისტეს აქეთ ჩღე.“

ა.—ამას გკადრებთ და მოგახსენებთ მეფეთა მსაჯულთა და ყოველსა სამართალს მჯდომს კაცსა, ასე უნდა იცოდეთ და დამარხვით გულში გქონდესთ, რომ ღმერთი თქვენგან სამართალს ითხოვს...“ 2 r—56 v.

შენიშვნა: 1. დართული აქვს საძიებელი (57 r—64 r).

2. 1 r-ზე ტექსტის ნაწევრთა მოყვანილი, ორმედიც. შეიცავს კ ბუხლის ნაწილს და კა, კბ, კვ მუხლებს.

ანდერძი (გადამწერისა): „გასრულდა თვესა მარტსა იხ ხელითა მგალობლის გიორგისათა ამინ“ (64 v).

მინაწერი: 1. „გონების ყური მოუპყართ ვახტანგ მეფის სამართალსა.“

შეიღს სამართლის წიგნებს მოწმობს, ამბობს იგი სულ მართალსა.

8. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

თქვენ სიბრძნითა გააჩინეთ, რომ შიდ არ დაიწვათ აღსა,

და მე თუ მკითხავთ, სულ არ ვიცი, ვგრც მივხვებები ნათალსა“. (64 r).

2. „ეს საზართლის წიგნი და ვეით ღვდელს წერეთელს დარჩა და მონასტრის არის, ჯრუჟის წმინდის გიორგის; ვინც წაიღოს, შეჩუენებული იყოს, ამინ. დავით მიტროპოლიტი“ (1 v).

3. „წმ. დიდო მთავარმოწამე გიორგი მეობ გყავ მონას შენსას მთავარ დიაკონს ფარნაოზ ხაბახიძეს“ (1 v).

1684

კრებული. 1777.

171 ფ.; 14×9; ქაღალდი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, სათურგები და დასაწყისი ასოები ასომთავრული სინგურით; 1777 წ. (170 r); შემკვეთი—ნინოწმინდელი მიტროპოლიტი საბა (170 r); გადამწერი—ზაქარია (170 r).

1. „გალობა უფლისა ჩუენისა იესო ქრეს მიმართ, გალობა ა, ჳმა ვ. სდლისპირი.—ზღუა მეწამული კუშროთხმან განაპო...“ 2 r—16 r.

2. „ითარგმნა აკათისტო ესე (რლ არს დაუჯდომელი) ქართულსა ენასა ზა მღუდელმონაზონისა უნისა გავრიილ მთაწმიდელისაგან და ქართულსიტყუაობასა ზა შეწყობილ იქმნა ღუაწლითა და შრომითა გიორგი ნათლისძისათა.—საიდუმლო, რომელიცა ბრძანებულ იყო, მიიღო ცნობად უჯროცომან და მსწრაფელ მოივლინა კარავსა შინა იოსებისსა...“ 17 r—46 v.

3. „დაუჯდომელი ჳუარისა ბერძულისაგან თარგნნილი ქართულად, სათქმელი დღესასწაულსა შინა ცხოველსმყოფელისა ჳუარისასა და ეგრეთუჲ ყოველსა შვიდეულისა პარასკევსა სამარადისოდ.—კურთხეულ არს ღი ჩნი...“ 47 r—74 r.

4. „გალობანი წმიდისა ანგელოსისა მიმართ მცველისა სულთა და ჳორცთა ჩნთა, ჳმა ე.—უგალობდეთ უფალსა, რომელმან განიყუანა ერი თჳსი ზღუასა მას მეწამულსა...“ 75 r—86 r.

5. „...რომლისა კურთხევითა მოივლინა და განანათლნა ყოველი საქართულლო. ოხითა წნისა ნინასი, ჳმაჲ დ.—სიტყუსა ღნისა მსახურთა თანამოსაგრიო...“ 87 r—129 v.

6. „ლოცვა ღირსისა დედისა, მოციქულთა სწორისა ნინას მიმართ, თქმული მისივე.—მიიღე ფრიად შუშნიერებით და სიმკაცრით სულთა ჩნთათჳს დედობრივმოღუაწეო ქალწულო, ნეტარო ნინა...“ 130 r—133 r.

7. „პარაკლისი სავედრებელი ღირსისა მამისა ჩნისა დავით გარეჳსჯელისა, სათქმელი დღესასწაულსა თჳსსა და ყოველსა შვიდეულისა შაბათსა შა სამარადისოდ.—კურთხეულ არს ღი ჩნი...“ 135 r—160 r.

8. „ესე ყოველნი სავედრებელნი ლცენი ღნისა მიმართ აღივლინებან.—მამაო ჩნო სრულად ათორმეტგზის...“ 161 r—170 r.

შენიშვნა: ყოველ თავს წინ უძღვის შენიშვნები 56 ლოცვათა ჩამოთვლა: 1 v, 46 v, 74 v, 135 r—v.

ანდერძი (გადამწერის): ა) „ჯრო მშჯდობით დაიფარე ნინოწმინდელი საბა“ (74 r).

ბ) „ადიდე ჯვარო ნინო წმიდელი მიტროპოლიტი საბა“ (129 v).

გ) „ვინათგან უკჳ ძალმან სიტყვითმან უზენაესმან ბუნებითისაებრ ხუშდრისა უზენაესსა ხატსა ხატი ათვისა და სათანადოჲ ვიდრემე პერობა ლოცვსა ძლითი ზენა-შეერთებითსა ხედუასა დაეთანაა, რომლისა ზემეჭაზრემან ვინამე მამათაგანმან აღ-ცისკროვნებითთარე ცნობითა მღალადმან ესრეთ ლოცვაჲ თანშეარსულად აღაზენაა ღრისად და ამის ძლითთა შემზთა და აღმსურველთა შემოკრებით წიგნსა ამის ლოცვასა თვისად განსაკუთრებით სავედრებელად აღისურვა ყოვლად სამღდელომან ნინო წმიდელ მიტროპოლიტი მან საბა და მიბრძანა აღწერაჲ ყოვლად უღირ-სსა მღდელსა ხაქარიას, ძესა სიონის დეკანოზისასა, და აღეპსწერეჲ მას ქაშსა ოდეს ღრის მეტყულთა მწუშრვალთ თხემობითისაებრ დაყუდებისა სურვილითა ძლით რუშულებრივ მოსრულ იყო წჳ ესე მეუფე წსა ამას მონასტერსა ნათლისმცემე-ლისასა და მეცა უღირსი აქა დაუბუდი, მოსრული თჳნისცემად, შემწოდ და მეოხად მოპოვებულისა დიდებულისა წინამორბედისა და სრულ ვჳყავა ბრძანებული სადი-დებლად ამას შინა დიდებით ჰქსენებულთა და სამრავალკამოდ ყოვლად სამღდელოსა ამის მეუფისა სულითითა (!), ვიდრემე ცნობითა საუკუნოსადმე ნათლისა საღთოი-სა მარად სურვილით ხენატრფობილისა. აპრილს 11, წელსა 1777“. 169 r—170 r.

მინაწერები: საცავი ფურცლის v, 16 v, 133 v—134 r, 170 v, 171 r—v, ქვემო ყდის შიდა მხარე.

1685

ჟამნი. XVII—XVIII

250 ფ.; 8,8×7; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა: ყდაზე ჯვარც-მის გამოსახულება და ლათინური ასოები I. H. S.; ნუსხური, სათაურები და დასაწყ-ისი ასოები სინგურით; გადამწერი—დიაკვანი ეფთვიმი (1 r); [XVII—XVIII ს.]; გააჩნია ჩასანიშნი; დაუწერელია ფ.ფ.: 248, 249, 250.

„ჟამნი ძალითა ღრისათა. რაჟამს ილდგე ძილისაგან, განეშორე სარეცელ-სა და ბრძანე.—ლოცვითა წთა მამათა ჩნთათა, ოო იჳ ქე, ღმერთო ჩნო...“ 2 r—246 r.

შენიშვნა: დართული აქვს საძიებელი ტაბულები. 246 v—247 r.

ანდერძი: „ღმერთო, ხელი მომიმართე ამას წიგნის წერაზედ. ძალითა ჯრისთა, ქე, განმადლიერე დბდ შნდა, რათა უგალობდე მარადის ღთბსა შრნსა მოწყალე“. 1 r.

მინაწერი: „ქ. აღიწერა ივლის ა. აღიწერა ხელითა უღირსის დიაკვნის ეფთვი-მისითა, ღთმან...“ 1 r.

1686

სულხან-საბა ორბელიანი—სამოთხის კარი. 1730—40

112 ფ.; 10×8; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, სა-თაურები, დასაწყისი სიტყვები და ასოები სინგურით; დაწერილია—1713 წ. (100 r); გადამწერილია—1730—40 წ. (100 v); გადამწერი—ხებედე ზებედეს ძე (100 v); ადგი-ლი—მოსკოვი (100 v); დაუწერელია: 1 v—5 v, 13 v—15 v, 104 r—112 v.

„სახელითა მამისათა და ძისათა და სულისა წრისათა, ან. საქრისტიანო მოძღვრებაჲ პირველად სასწავლო ყრმათათჳს აღწერილი... რომელსა ეწო-

დების სამოთხის კარი, სარწმუნოებისათვის მართლისა და უბიწოსა შჯულისა, რომელი მოგვეცა წთა მამათა მიერ.— მოძღვრმან ჰკითხა ყრმასა ვისჲე, ვითარმედ შენ ვინ ხარ? ყმამან მიუგო და ჰქა: ქრისტიანე..." 16 r—99 v.

შენიშვნა: 1. დართული აქვს ცნებათა სქემები. 101 r—103 v.

2. წინ უძღვის: „სიმფოლო წთა შს მამისა ჩნისა ათანასი აღექსანდრიელ პატრიარქისა, რლსა უნდეს ცხოვრებად...“ 6 r—13 r.

ანდერძი 1. (სულხან-საბა ორბელიანისა): „ესე არს მართალი და უბიწო საქრისტიანო მოძღვრებაჲ, მოკლითა სიტყუთა მე სულხან საბა ორბელიანისგან თქმული, რომელსა ეწოდებაჲ სამოთხის კარი. დავსწერე ჰს აქეთ 1713, ჰქსა უ, ივნისს 21.“

ვიყავ ვრად, მჯობდენ ვერად,
ვიქმენ ბერად, მსგავსი ვერად“. 100 r.

2. (გადამწერისა) „ვინც ამ წიგნსა ზედა გადაწეროს და საბა ორბელიანის სახელი დააკლოს, მართლმსაჯულმან ღწნ ორსავე სოფელსა სიხარულსა დააკალოს და შეაჩუშნოს და წარწყმოდოს სოფლითა და სამკვდრებელისაგან, სუფევისა ზეცათასა დაკლებულ ყოს“. 100 r.

3. „დაიწერა წიგნი ესე სამეფოსა დიდსა ქალაქსა მოსკოვს მეფობრასა დიდისა იმპერატრიცა ანნა იწეს ასულისასა, ღწნ განაძლიეროს. დაიწერა ჰელითა ზებედესითა ზებედეს ძასათა. ღწო შგ ამისი მწერალი და შეუნდვენ ყოველნი ცოდვანი და ბრალნი მისნი და ორსავე სოფელსა ცხოვრებულ ყავ“. 100 v.

მინაწერები: 1. „ეს სამოთხის კარი ჯრუჰის მონასტრის წმიდის გიორგის არის, ვინც იკითხვიდეთ, გაფრთხილებით იკითხეთ, რათა არ დაირღვეს რვეული“ (1 r).

2. არის მინაწერები აგრეთვე 14 r და ჰვემო ყდის შიდა მხარეზე.

1687

ძლისპირნი ღვთისმშობლისანი. 1732

129 ფ.; 9,5×8; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, დასაწყისები სინგური; 27 v, 28 r, 59 v-ზე ნაჯღაბნია მელნით; 1732 წ. (113 r).

„ძლისპირნი ღწისმშობლისანი... ჰქა ა.—სასწაულითა იქსნა ერი უფალმან და ზღუა [მღელ]ვარე სიტყუთ განაწმო პირველ და დღეს უბრწუნელად იშვა ქალწულისაგან...“ 1 r—113 r.

შენიშვნა: სხვა ხელით დართული აქვს... „ძლისპირნი და ღწთისმშობლისანი ოწ ღღდყავ. ჰქა ა.—შენ სიტყა დაუსაბამო, ზეცისა მეუფე...“ 114 r—129 v.

ანდერძი (გადამწერისა): „საციკრო ძლისპირნი დასრულდა ჰქა უკ“ (113 r).

მინაწერები: ზემო და ჰვემო ყდის შიდა მხარეზე, 10 v, 17 v, 22 r—v, 51 v, 67 v, 113 v.

1688

კრებული. XVII—XVIII

97 ფ.; 11×8,5; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, სათაურები სინგური; [XVII—XVIII ს.].

1. „თა აგვსტოსა იე. მიცვალება ყდ წწისა ღწისმშობლისა, თქმული წწისა მამისა ჩწისა ბასილი კესარიელისაჲ, რაჲამს იგი აღვიდოდა ჰქწნით

ზეცად, გქნ მშაო.—რაუამს სულისაგან წისა ღისმშობელსა მარიაჲს ჟამი განსლვისა მისისა ამიერ სოფლით გულის ჳმად ყო განსლვაჲ, მაშინ მხიარულ იქმნა სიბრძნითა სლდთა...“ 1 r—71 v.

2. „თა ივლისსა იზ. ღწლი წისა და დიდისა მოწამისა და ყოვლად შუშ-ნიერისა მარინასი, მშო გქნ.—არა რაჲ ეგრეთ დაატკობს და ახარებს სულსა კეთილსა და მორწმუნესა, ვითარ კეთილად მძლეთა ღწლით შემოსილ-თა აღმოკითხული წამებად...“ 72 r—97 r.

მინაწერი (მხედრული): „ეაშა, მივემთხვიო კეთილსა სადაჲ მარგარიტსა, ვი-თარცა წყაროსა ირემი წყურთელი, ვინ სადა ღირსებისა მომპოვებელ, რათა საფასე-სა ამას უსასყიდლოსა მივემთხვიო. ვაი, სვედითა ამით და გონებითა ნოწყლულსა, ვი-თარცა ავაზაკთაგან მოველი, ვითარცა ადამ მხსნელად უფალსა და ვითარცა მოსე ეგ-ვიპტეს. გლაზაკი. დიაკონი ბ ე ყ უ ა შ ე ი ღ ი ი თ ა ნ ე. ქორბანიკონს ჩყობ, ღარბი ცხო-მარეთს“. 97 v., ზედა საცავი ფურცლის r.

1689

ოთხთავი. 1792

430 ფ.; 8 X 5,5; ქალაღი; ხის ყდა ჩასმული ვერცხლის ბუდეში; ზემო ყდაზე 5 მინაქრის ხატი ჩასმული ძვირფას ქვებში; ქვემო ყდა და ყუა დასვეადებული, ქვე-მო ყდაზე ჯვარცმის სცენაა გამოსახული; ბუდეს გააჩნია შესაკრავები წმინდა პეტ-რე და პავლეს გამოსახულებებით; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; მინიატურები: ზემო ყდის საცავ ფურცელზე, 129 v. 310 v; დაუწერელია: 410 r—411 r; ვადამწერი: ოსე გაბაონი (426 v); 1792 წ. (426 v).

„სახარება მათესი. თავი პირველი.—წიგნი შობისა იჯ ქსი, ძისა დავი-თისი, ძისა აბრაჰამისი...“ 1 r—426 v.

შენიშვნა: 1. ოთხთავს ერთვის საძიებელი 371 v—426 v.

ანდერძი (გადამწერის) 1. „თვესა ავეისტოს ე, მე, მოძღუროს ძემან ოს ე. განვასრუ-ლე სახარება ესე, ვინცა შენდობა ჰყოდ (!) ჩემდა, ღმერთმან თქვენცა შეგინდნეს. ქვეს აქეთ ჩღებ“. 426 v.

2. „ო ს ე მ აღწერე, ღო შეიწყალე“. 127 v.

მინაწერები: 1. გრიგოლის ხელით: „თავადის გ რ ი გ ო ლ წ ე რ ე თ ღ ღ ს ა რ ს სა-ხარება წა ესე“. ზემო ყდის საცავი ფურცლის r-ზე და 129 r; ანალოგიური 310 r—v.

2. თავი გადარეცნილია და არ იკითხება. „... კნინა ნინა ... დავით ... და მან კეთილ მგროძობმან და ღთისადმი მასასოებელმან წარმოგზავნა ნესტორის სასაფ-ლაოში ჯრუჱის მონასტერში და შესწირა სასიმრთელოდ მისსა და საოხად ნესტო-რის სულისათვის ... მადლმა. არზიმანდრიტი ჯრუჱის მონასტრისა ს ი მ ე ო ნ ა ფ ა-ქ ი ძ ე. 31-ს დეკემბერს“. 128 v.

3. „აცხოვნოს ღმერთმან წ ე რ ე თ ე ღ ღ გ რ ი გ ო ლ. არზიმანდრიტი ს ი მ ო ნ“. 129 r.

4. გრიგოლის ხელით: „1849-სა წელსა, მარტის 25-ს მიძვლია ძამან ჩემმან მთა-ვარმან დავით დ ა დ ი ა ნ მ ა ნ ყოვლითა კელოვნებითა. შემეული და იშვათი სა-ხარება ესე. გ რ ი გ ო ლ“. 426 v.

5. „... შემოწირული ჯრუჭის მონასტრისადმი, არავინ იკადროდ (!) გამოწირვად. ღმერთმან კარგად ამყოფოს ნინა ამის შემოწირვისათვის. 1884-ს წელსავე დეკემბერს. არხიმანდრიტი ჯრუჭისა ს ი მ ე ო ნ ა ფ ა ქ ი ძ ე“ . 427 r.

1690

კრებული. XVII

228 ფ.; 7×5; ქალაღი; ტყავადაკრული, ტვიფრული ხის ყდა, საეკტებით; ნუსხური: დავით წინასწარმეტყველის გამოსახულება (1 v); [XVII ს.].

„[დავითნი] ფსალმუნნი პირველი, აღდ ესე იგი არს ქებაჲ და გალობაჲ, გინა თუ გალობაჲ ოდ და ქებაჲ დროისი.—ნეტარ არს კაცი, რომელი არა მივიდა ზრადსა უღთოთასა და გზასა ცოდვილთასა არა დადგრა დასაჯდომელსა უსჯულოთასა...“ 2 r—142 v.

შენიშვნა: 1. გარდა ფსალმუნისა ხელნაწერში შესულია: ა) „იბაკონი წისა ღისმშობლისანი, რომელი ითქმინა მწუხრსა მას, რომელსა დაუჯდომელ ეწოდების; თქმული წისა რომანოხისნი“. 142 v—150 r.

ბ) „ლოცვაჲ დღითი-დღე სათქმელი ყდ წისა ღისმშობლისა, უკეთეს გსურის ხილვაჲ მისი ჟამსა სულის შენისა განყოფისასა“. 150 r—152 v.

გ) „ლოცვაჲ წისა ღისმშობლისა მიმართ სავედრებლი, თქმული მარკოხმონა ხონისა მიერ“. 152 v—155 v.

დ) „ლოცვაჲ წისა მამისა ჩნისა იწეოქროისა“. 160 v—164 v.

ე) „რაოდენი სახელები ეწოდების წა ღისმშობელსა“. 196 v—197 v.

ვ) „ლოცვაჲ წისა მამისა ჩნისა ბასილისა“. 197 v—198 v.

ზ) „თქმული წისა მამისა ჩნისა იწეოქროისა“ 198 v—206 r.

თ) „ლოცვაჲ შუაღამისა, თქმული წისა ბასილისა კესარისა მთავარებისკობისა“ 206 r—225 v.

ი) „აქა იწყებინა წა სახარებისნი ყოველთა წთა კეთა“. 225 v—228 v.

2. გარდა ზემოთ მოტანილი ლოცვებისა ხელნაწერში შესულია ახალი აღთქმის საკითხავები და სხვადასხვა ლოცვები.

3. აშეიბზე ტექსტის ხელთ მიწერილია შენიშვნები, თუ რა შემთხვევაში უნდა იკითხებოდეს ესა თუ ის საგალობელი, მაგ.: „თუ დაინახო მტერი მომავალი შენზედა, ესე ფსალმუნი თქვ სამჯერ“. 4 r; ანდა: „ვისცა თავი და გული სტკიოდეს, თავლსა და ღვინოსა ზედა წაიკითხოს ისე. კაცსა თუ თავი და მუცელი სტკიოდეს, ესეცა თქვ“. 15 v.

მინაწერები: 6 v, 9 r—v, 10 r—v, 11 v,—12 v, 14 v, 15 v, 16 v, 17 v, 19 r, 172 v, 180 v—181 v.

1691

ანდრია კრიტელი—გალობანი. XVIII

124 ფ.; 8×5; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული, დასაწყისები სინგულით; ტექსტი ჩაწერილია ვარაყის ჩარჩოში; [XVIII ს.]; დაწერელი: 1 r—3 v, 118 v—124 v.

„დიდნი გალობანი, თქმული წმიდისა ანდრია კრიტელის მთავარ ეპისკოპოსისანი. ჳმა ბ გ რ. გალობა ა.—შემწე და მესნელ და მფარველ მეყავნ მე მაცხოვარებად ჩემდა...“.

- შენიშვნა: 1. სათაური ხვეული შრიფტით არის დაწერილი.
2. ტექსტს გააჩნია მუსიკალური პუნქტუაცია (სინგურით).

1692

ჟამნი. XVIII

335 ფ.; 6,5×5; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული, მთავრული ასოები სინგურით; გადამწერები: ცოდვილი მახარობელი (162r) და ცოდვილი ლახარე (334 v); ამოვარდნილია: 9, 16, 17 ფ.ფ.; [XVIII ს.].

[ქამნი] „ლოცვა შემდგომად სერობისა.—უფალო, რაოდენიცა ვცოდე დღეინდელსა ამას დღესა გინა საქმით, გინა სიტკვით, გინა გონებით...“ 2 v—296 v.

- შენიშვნა: 1. „ჟამნი“ დართული აქვს განსხვავებული ხელით დაწერილი: „იბა-კონი წრისა ღმრთისმშობლისანი, რომელსა დაუჯდომელი ეწოდება“. 297 r—334 r.
2. ტექსტი ნაბეჭდ „ჟამნი“ არ მისდევს.

ანდერძი (ძირითადი ხელით): 1. „ღმერთო, შემინდე მე ცოდვილს მახარებელს მწერელსა“. 135 v.

2. (მეორე ხელით): „მოიხსენე, უფალო, ძე მეფეშ ალექსანდრისა, მეფეშ სოლომონ, თუთ მეფე და მკაცობელი ყოვლისა იმერეთისა, ორსავე შინა ცხოვრებასა, აქაცა და მას საუკუნესაცა, და აღმაღლე რქა მორწმუნისა მეფისა მართლმადიდებელისა სოლომონისა და დაუმორჩილენ ყოველნი მტერნი და მბრძოლნი მისნი ქმე ფერკთა მისთა, წარმართენ სლვანი მისნი გზასა მშჯღობისა ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა მისისათა აწ და უკე აწ“. 1 r—v.

3. (იმავე ხელით) „ღმერთო, შეიწყალე [ამ] წიგნის მწერალი ცოდვილი მონა შენი ლახარე ორსავე შინა ცხოვრებასა“. 334 v.

მიანწერები: „ბატონო პართენი, როსცა ლოცვასა ყოფდე, ამის მოწრთმევს ბატონიშვილს...“ 296 v, 1, 334 v.

1693

ოთხთავი. XVIII

188 ფ.; 6×4; ქალაღი; ხის ყდა ჩასმული ოქროში, ოქრო შემკობილია მინაქრის გამოსახულებებით; ზემო ყდაზე ტრისტეს აღდგომა და ოთხი მახარებლის გამოსახულება. ქვემო ყდაზე მედალიონი, წმიდათა ნაწილით, მედალიონი იხსნება. მედალიონზე ჯვარცმის სცენა, კუთხეებში ოთხი წინასწარმეტყველის გამოსახულება. აღდგომის გამოსახულების ქვემოთ წვრილი ნუსხურით—„აღდგომა“. ჯვარცმის ქვემოთ წვრილი ნუსხურით—„ჯვარცმა“; ხელნაწერი იხსნება ძძიეებით ნაქარგ ბუღეში, შუაში მარგალიტითაა ნაქარგი, კუთხეებში ოთხი მარჯანი, შუაში, ოქროს ბუღეში, ჩასმულია იაგუნდი; ნუსხური, მეტად წვრილი, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ტექსტში ოთხი მახარებლის გამოსახულება: 2 v, 47 v, 77 v, 128 v, ოთხივე დაზიანებული; დაზიანებულია ფ.ფ.: 2, 3, 47, 48, 77, 78, 128, 129; [XVIII ს.].

„სახარება მათესი. თავი პირველი.—წიგნი შობისა ივქსი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი...“ 3 r.

შენიშვნა: ოთხთავს ერთვის „საძიებელი წმიდისა სახარებისა“. 161—186 v

1694 ა

საგალობლები. XII—XIII

4 ფ.; 23×18; ეტრათი; ფრაგმენტი; უყდო; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ოთხივე ფურცელი ძალზე დაზიანებული; ტექსტი ბევრ ადგილას გადასულია; [XII—XIII ს.].

[საგალობლები] „...ადამ ტკივილთა შნთა მიერ, რომელნი ჯრითა თავს ისხენ და სიკვდილითა შნითა მუაკუდინა გუშლი იგი წამლიანი. ქეღმერთო, ყოვლად ძლიერო...“ 1 r—4 v.

წყდება: „დასდებელნი აღდგომისანი. ორო ღლტყვისა. ქეღ გ.—არა დააკლდი...“

1694 ბ

საგალობლები. XII—XIII

6 ფ.; 22×14,5; ეტრათი; ფრაგმენტი; უყდო; ნუსხური, სათაურები სინგურით ყველა ფურცელი დაზიანებულია; პირველი ფურცლის მეოთხედია დარჩენილი; ტექსტი გადასულია და ძნელად იკითხება; [XII—XIII ს.].

„[საგალობლები]... სწნი დ. რაჟამს მწყლ. მქადაგებელი მოძღურობათა საღმრთოთა ნესტუ იგი კმაზალაი ზეცისათა მათ საიდუმლოთა გამომთქუმელი...“ 2 r—6 v.

წყდება: „...და სიხარულით აღასრულებენ ... ახოვნად ეწყვე მტერსა...“

1695

ცხოვრება კლემენტოს რომის პაპისა. 1832

38 ფ.; 25×20,5; ქალაღი; მწეანე მუყაოს ყდა; მხედრული, სათაურები სინგურით; 1832 (3 r); გადამწერი—მარტილის მონასტრის მონაზონი რომანოზ (3 r); ადგილი—მარტილის მონასტერი (3 r); დაუწერელია: 1 v, 2 r—v, 3 v, 36 v, 37 r—38 v.

1. „თხორობა წისა კლემენტოს რომთა პაპისა, თუ ვითარ დაემოწაფა მოციქულსა პეტრეს, თუშსა ნოემბერსა ოცდახუთსა.—წისა და ნეტარისა მამისა ჩუშნისა მღღელმოწამისა კლემენტოს რომთა პაპისა და წისა მოციქულისა პეს, თუ ვითარ სახედ დაემოწაფა წასა მოწაფესა მაცხოვრისასა პეტრეს...“ 4 r—32 r.

2. „თა ნოემბერსა ოცდახუთსა წამება წისა კლემენტოს რომთა პაპისა და პეტრე მოციქულისა მოწაფისა, აღწერილი თიბეოსის მიერ, მოწაფისა მისისა, [კირიე] ევლეისონ—ესე წიგნი არს საესე ზეცისა სიბრძნითა სულიერითა, რომელი აღწერა სანატრელმან კლემენტოს საქმეთა და ქადაგებათა წისა მოციქულისა პეტრესთა...“ 32 v—36 r.

შენიშვნა: წინ უძღვის გადამწერის წერილი დავით მიტროპოლიტისადნი: „თქუშსო ყოვლად უსამღვდელოესობავ, იმერთა სახლთუხუცის ღენერალ და კავალერისა

ზურაბ წერეთლისა ძეო და სრულიად მენდრელიისა სამთავროსა მწყემსთმთავარო, ესე იგი მენდრელთა, აფხაზთა, სვანთა და თავერთა, ჭყონდიდის მიტროპოლიტო და ვით, მოწყალეო ქელმწიფეო! ვინათგან უშეტესად ყოველთა შორის პატიოსანთა ნივთთა მოპოვნებად სურს სამლოთას მას სულსა თქუშნსა სამლოთასა წერილისა, ამისთვისცა მეცა ვივლსმოდგინე სხვათა ნივთთა გარეშე მყოფმან და უპოვარმან, ვითარცა მოციქულიცა ბრძანებს: ოქრო და ვეცხლი არა მაქუს და შემდგომი მისი. და აწ შემოგწირავთ. წმიდაო მეუფეო, მცირესა ამას ნაშრომსა ჯელისა ჩემისასა სამლოთას მას და დიდებულსა წიგნსა ცხოვრებასა წისა კლემენტოს რომთა პაპისა, თუ ვითარ სახედ დაემოწაუა წმიდასა მოციქულსა მაცხოვრისასა პეტრეს, და წამებაცა მისი, რომელიცა წერილ არს ამას შინა და შეიწირე, მეუფეო, მსგავსად მეუფისა ზეცისა შეწირულ იქმნა ქვრივისა მის მწულილი უფროს მდიდართასა.

წისა მეუფებისა თქუშნისა უქუშმეგრდომილესად თაყუანსმცემელი მონა თქუშნი გლახაკი მონაზონი, მარტვირისა ეკკლესიისა სვეტსა შინა მარტომყოფი ცოდვილი რომანოსს. წელთა 1839-სა აპრილს 29-სა“. 3 რ.

ანდერძი (გადამწერისა): „ალიწერა ჯელითა ცოდვილისა ბერისა მარტვირის მონასტრის სვეტსა შინა მარტომყოფისა რომანოსისათა, რისათვის ვითხოვ ყოველთა მიერ შენდობით ხსენებასა სულისა ჩემისასა. წელთა ქქსით ათას რეას ოცდათორმეტსა, აპრილის კჳ-სა“. 36 რ.

მინაწერი: „ეს [თვით] წერეთელმა გარდმომცა ჯრუჭის მონასტრისადმი. არზიმანდრიტის...“ 1 რ.

1696

დაუჯდომელი. XVIII

101 ფ.; 10,5×8; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ბის ყდა; სათურები და მთავრული ასოები სინგურით; [XVIII ს.].

„დაუჯდომელი. იბაკონი წმიდისა ღთისმშობლისანი, რომელსა დაუჯდომელი ეწოდების. ჯდაღჯი.—ზეშთა მბრძოლისა ჩრნისათს და მოღვაწისა უძლეველისა, ვითარცა შრ მიერ ქსნილნი განსაცდელთაგან, სამადლობელსა აღესწერთ...“ 5 რ—100 რ.

მინაწერები: 1. „სახსოვარი. მე დავიწყე ჯრუჭში სამლოთო წერილი 1889 წ., მორჩილობა მივიღე 1893 წ., პრიხეტნიკად გავემწესე დაბა საჩხერეში 1895 წ. ოკდომბრის 12-ს, სხვიტორში გადმოვედი ისევ პრიხეტნიკათ 1901 წ. პირველ იანვარს, კერძო დიაკვნად დასხმულ ვარ 1904 წ. მაისის 23-ს, ზოლო მღვდლად ამა წლის მაისის 25-ს, მესამე დღეს. კურთხევის დროს ვიყავი 27 წლის. მღ. გიორგი ზაბახიძე“. 6 ვ.

2. „დაუჯდომელი ესე მაჩუქა ჩემმა ნათლია ანნა წერეთლის ასულმა 1904-სა წელსა, ივლისის 20-ს მე მღვდელს გიორგი ზაბახიძეს“. 5 ვ, 4 ვ.

3. მინაწერები სხვა ხელით: 100 ვ—101 რ, 3 რ, 3 ვ—4 რ, 1 რ—ვ.

1697

ოთხთავის ანდერძი. XVI—XVII

2 ფ.; 22×13,5; ქალაღი; ნუსხური; პირველი ფურცლის ნაწილი მოხეულია; გადამწერი—რომანოზი (2 რ); [XVI—XVII ს.].

[ანდერძი]... „დიდებად ღმერთისა, სრულყოფელსა ყოვლისა კეთილისისა. სრულ იქმნეს წმიდანი ესე ოთხთავნი სულთა განმანათლებელი ბრძანებითა ღმრთისათა. იყო კაცი ვინმე მოშიში უფლისად, რომელსა სახელი ერქუა ავქსენტი, და ესე იყო ლუაწლსა და სამსაძხურსა შინა ღმრთისასა და თავისა საბურველი მოიქადა და ფერჯთა განიხადა და არაოდეს იხილა გემოა ჯორცისა და არცა ჰამა წუველა და სიცხე ზაფხულისა და სიცივე ზამთრისა ყოველივე მოითმინა. და ვითარცა გულის წად ყო შიში უფლისად, მსწრაფლ იწყო შენებდ და მრავლითა ღონისძიებითა აღაშენა წმინდა ეკლესია და წმინდისაჲ გიორგისა თემსა მას ბანისასა, რომელსა ქარგლუხი ეწოდების, და მრავალნი ნაწილნი დაასუენა. ჟამსა მას იჯდა ბატონად უსჯულო სანჯახი, რომლისა (!) სახელი ერქუა თათრულისა ენითა ბაადინ ბეგ. ესმა რა აღშენებდ ტაძრისა მის, მოიყუანეს კაცი იგი ღმრთისად და დილე[გ]სა შინა შთაადღეს, და ევედრებოდა ბერი იგ ღმერთსა და წდასა გიორგის და მიერ დღეთაგან მისდა სას[თ]უნალად იყო შიშულად ქვა და ტანისამოსად და საგებელად ერთი ჩოჭა. და ყოველივე სიხარულ[ით] მოითმინა. და ღამესა ერთსა ძილსა შინა ჩუწნებდა რამე იხილა ბატონმან მის დილეგისამან და აღმოიყუანეს ბერი იგი და წდასა გიორგის შესაწირავიცა შესწირეს, და მრავალნი სასწაულნი ქმნის წუნ გიორგი. და მას უკუნით ოთხთავი ესე იყიდა და წდასა გიორგის შესწირა და წყარო გრილი გამოადინა სულისა მისისად საჭსრად. საუტუნოსმცა არს ჳსენებად და კურთხევაა ავქსენტისი, ან კსნ“. 2 r.

მინაწერები (ტექსტის ხელით): 1. „ა ქ უ ს ე ნ ტ ი ს და მისთა მშობელთა შუნს ღმერთ-მა ან“ (2 v).

2. „რ ო მ ა ნ ო ხ ცოდვილსა და მისთა მშობელსა შუნს ღმერთმან ან. დიდებდ წდასა გიორგის. საუკუნესა უკე“ (2 r).

3. (სხვა ხელით): „ეს საყდარი და ოთხთავი ერთია, ნუ ვინ გაჰყრის, ვარძიელასა და მისთა ცოლშვილთათჳს მიმიბარებია“ (2 r).

4. „ყოველთა შაჰჰარონიანთ მიცვალბულთა და გვართა ტომთა ჩამომავლთა შუნს ან“ (2 v) და სხვა.

1698

მარხვანი. 1538

193 ფ.; 40×27; ქაღალდი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა (მოცილებული); ნუსხური, სათაურები სინგურით; ხელნაწერი დაშლილია; ფურცლის კიდევები შემოცვეთილი; პირველი ფურცლების კიდევები რესტავირებულია; ბოლონაკლული; ზემო და ქვემო ყდის საცავ ფურცლად გამოყენებულია ხელნაწერის ფურცლები; 1538 წ. (131 v); გადამწერი—გრიგოლი (131 v); გადაწერის ადგილი—აწყურის მონასტერი (131 v); შემკვეთი—ქაიხოსრო თანასკრტელი-ციციშვილი (131 v); გააჩნია ფერადი თავსამკაული (1 r) და ფერადი საზედაო ასოები; ხელნაწერი ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ დარკვევის ეკლესიის მღვდლის ოჯახიდან.

„სახელითა ღმრთისათა და ბრძანებითა ქაიხოსროსითა იწყებიან წუნი მარხვანი მეზუტრისა და ფარისეველისანი კკესა და სრულ იქმნებინა

დიდსა შაბათსა, მწუხრი.— ოლო ღლტყესა. დასდებელნი აღდგომისანი. ჳმისანი. სამნი. ეჰა, დიდებული, საკრველი...“ 1 რ—131 ვ.

შენიშვნა: დართული აქვს სხვა ხელით დაწერილი ბოლონაკლული „დასდებელნი აღდგომისანი“ (132 რ—192 ვ).

წყ დებ ა: „... რომელი იგი ბრწყინავს მათ მიერ მალალთა შინა...“.

ანდერძი: „კურთხეულ არს მამაჲ, კურთხეულ არს სული წმიდაჲ და კდცა კურთხეულ არს ყოვლად წმიდაჲ ღისმშობელი და ძე მისი იჲჲ ქე, ღმერთი ჩნი. ამათითა შეწვენითა დაიწერნეს და სრულ იქმნეს წინ და სულთა განმანათლებელნი ესე მარხვანი მათითა საწწყლოებითა და სამოციქულოჲ სახარებებითა, გამოავლინე-აქებდიობითა და ვნების კრათა ათორმეტებითა და სრულობით შემკობილი. დაიწერა ჳელითა ფრიად ცოდვილისა გ რ ი გ ო ლ ი ს ი თ ა სამცხეს, აწყურისა ღისმშობლისა სამკვდრებელსა, აწყურისა ქალაქსა და მონასტერსა შინა აღზრდილისათა, პატრონისა და სახელგანთქმულისა ფანასკერტელთა და აწ ციციის შეი-ლი ს ა, პატრონის სულკურთხეულის ზ ა ლ ი ს შეილისა, პატრონისა ქ ა ი ხ ო ს რ ო ს ბრძანებითა, რათა ონ იჲჲ ქნ ჩნმნ მრავალთა ჟამთა ცხოვრებისა მისისათა აწმაროს ამას სოფელსა დღეგრძელობასა... და მას სკნსა შეწირულმცა არს წინაშე ღმრთისა ვითარცა აბრაჰამის ძღუშნი და მოუკლებელმცა არს ჳსენებაჲ და კურთხევაჲ მისი აწდა უჲკი უჲე ან. ვინცა ამას წიგნსა იკითხვიდეთ, ლოცვათა შინა მოიკსენებდით. პატრონსა ქ ა ი ხ ო ს რ ო ს დღეგრძელობით. ცოდვანი მისნი შეუნდნს ღნ, ან. ვინცა შენდობასა ჰყოფდეთ, თჳნცა შეგინდნეს ღნ, ან. დაიწერა ესე წიგნი ქორონიკონსა სკჳ“. 131 ვ.

მინაწერები: „ოლო, შეიწყალე ი ო ს ე ბ ა... ცოდვილი ხინანა“. 154 ვ, 131 ვ, 5 ვ¹ 7 რ, 83 ვ.

1699 ა

სიტყვები და საკითხავები. XVII—XVIII

212 ფ; 23×16; ქალაღი; უყდო; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; პირველი ორი რვეული დაშლილია; თავბოლონაკლული; აკლია შიგნითაც; მრავალი ფურცელი დალაქავებულია; დაზიანებულია ფ.ფ.: 6—10: [XVII—XVIII ს.].

«მეტაფრასი»:

1. „[საკითხავი] შობისა.—...[ქვეშმარტებით და სიმშჯდისა და სიმართლისა და გიძლოდის შენ საკრველად მრჯნე შენი. ისარნი შენნი ლესულ არნ, ძლიერო, ერნი შენ ქშე დაეცნენ გულითა, მტერნი მეუფისანი...“ 1 რ—10 ვ.

2. „თა დეკემბერსა კე. ჳორციელი შობა ოდ ღდ და მაცხოვრისა ჩნისა იჲჲ ქესი ჟამსა ზ დღისასა. ვრეკთ. და შევკრებით ეკლესიად და იწყება მწუხრი...“ 10 ვ—23 ვ.

3. „თა დეკემბერსა კე. ჳორციელად შობა ოდ ღდ და მაცხოვრისა ჩნისა იჲჲ ქესი. გ ღბდ ზ. სძლისპირი.—ყრმანი, სარწმუნოებით აღზრდილნი, წინა აღუდგეს მძღაერსა მას...“ 23 რ—28 რ.

4. „წმიდათა შორის მამისა ჩნისა პროკლე კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა სიტყვა შობისათჳს უფლისა, მ. გ.—ქალწულობისა დღეს. ძმანო, მიწესს საკრველად, რამეთუ აქვს მას ხატი სიწმინდისა...“ 28 რ—33 რ.

5. „განგებაჲ ჟამნობისა და გალობისა მწუხრად განცხადებისა.—ვიწყებთ მეორესა ჟამსა, გამოვსახავთ რეკასა და შევკრებით ეკლესიად...“ 34 რ—44 რ.

6. „თვეს იანვარსა ვ. წმიდა განცხადება ორ ღმრედსა და მაცხოვრისა ჩრნისა ივჭესი. ჟამსა ე დღისასა ვრეკთ და იწყება მწუხრი და ითქმის ჩუ-სულეებისაებრ...“ 44 r—55 r.

7. „გალობად ორი დღესასწაულისა მამისა კუზმანისა და მამისა ორნესი. ძილისპირი ორისავე გალობისა ბბ გზის, დასდებელი. შვი იბ. უკანასკნელ ძილისპირი ორისავე გალობისა თითოეულმან გუნდმან თავისი ძილისპირი თქუან. გ გალობად ა. ძილისპირი ჳდ ბ.—განაპო სიღრმე ზღვსა ბრძანებით და ხმელად განიყვანნა რჩეულნი...“ 55 r—62 r.

8. „თა იანვარსა ვ. წათა შორის მამისა ჩვენისა ბასილისი სიტყვა ნათლისღებისათჳს ორ ჩრნისა ივჭესა, გ. მ.—ბრძენი სოლომონ, რამს იგი სოფლისა საქმეთა ჟამისა განყოფილობასა იქმოდა და თითოეულისა საქმეთა თჳსსა ჟამსა განჩინებად, ესრეთ თქა...“ 62 r—72 v.

9. „წისა და ნეტარისა მამისა ჩრნისა ირე ოქროპირისა ხარებისათჳს ყოვლად წისა ღმრთისმშობელისა, გ. მ.—კდ სიხარულისა სახარებად, კდ განთავისუფლებისა უწყება...“ 72 v—81 v.

10. „თა მარტსა კე. ხარება ყოვლად წისა ღმრთისმშობლისა. ორ ღმრედს ზედა. უქცევთ ათთა მუჯლთა ზედა და ვიტყვთ გერსა დღისასა ბ გზის, და სამთა სხდათა ძილისპირიანთა დღისთანავე და შემდგომად დღესასწაულისასათა. ეჳა, დიდებული. ჳდა ბბ ჯერ.—ეჳა, დიდებული საკვრველი, რამეთუ მალღისა საყდართაგან გაბრიელ უჯორცო გარდამოჯდა...“ 81 v—88 r.

11. „თა მარტსა კე. ხარება უფროსად კურთხეულისა დედოფლისა ჩრნისა ღმრთისმშობლისა და მარადის ქალწულისა. მარიამისა.—არა მსახურეს დაბადებულთა ღმერთშემოსილთა დამბადებელისა წილ და შეურაცხყვეს...“ 88 r—90 v.

12. „შაბათსა ლაზრობისასა საკითხავი, თქმული წისა და ნეტარისა მამისა ჩრნისა ანდრია კრიტელ მთავარეპისკოპოზისა ლაზარესთჳს ოთხდღე მკუდარისა, რომელი იგი აღადგინა ღმერთმან. გ. მ.—ლაზარე გამოვედ ვარე. შემოკრებად აწინდელი ესეოდენი იყოს უმეცრება მათი პირველთა მათ სიტყუთა ზედა...“ 91 r—103 v.

13. „წათა შორის ნეტარისა მამისა ჩრნისა ირე ოქროპირისა კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოზისა, თქმული ბზობისათჳს ორ ჩრნისა ივჭესი, გ. მ.—საკვრველთაგან საკვრველებად და სასწაულთაგან სასწაულთა მიმართ ორთა ვიდოდით ძმანო...“ 103 v—110 v.

14. „წა და დიდსა ორშაბათსა, თქმული წისა ირე ოქროპირისა კოსტანტინეპოლელ მთავარეპისკოპოზისა, გ. მ.—და ვითარცა გვაუწყა მხარე-ბელმან...“ 110 v—121 v.

15. „წა და დიდსა ოთხშაბათსა. თავი პ. სიტყვა ესე. გ. მ.—ხოლო ივ იყო რად ბეთანიას სახლსა სწ კეთროვანისასა, მოუჯდა დედაკაცი, რომელსა აქუნდა ალაბასტრი ნელსაცხებელისა...“ 121 v—127 r.

16. „წისა (!) და დიდსა ხუთშაბათსა განცემისათჳს ორ, თქმული გი ნიკომიდელის მიერ, მ. გ.—ვინმე იტყოდის ძლიერებათა ორთა და სასმენელ ყვენს ყოველნი ქებულებანი მისნი...“ 127 r—130 r.

17. „წა და დიდსა პარასკევსა სკითხავი, თქმული გი ნიკომიდელ მთავარებისკოპოზისა მიერ, მ. გ.—მაღალსა და აღმატებულსა სახილველსა აღიწია ქადაგება სახარებისა...“ 130 r—142 v.

18. „წმასა და დიდსა შაბათსა ცისკრად საკითხავი ჯოჯოხეთად შთასლვისათჳს ორ და ოსებ არიმათიელის.—ხოლო თუ ვითარ საფლავსა და ოდეს და ვიეთ მიერ დაიდვა ცხორებაჲ სოფლისა...“ 143 r—154 v.

19. „თქმული წისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა გრიგოლ ღმრთისმეტყუელისა აღვსებისათჳს, გ. მ.—ვითარცა იგი მოწაფეთაცა ქადაგებად უბრძანებდა...“ 153 v—160 v.

20. „ნათლითშემოსილსა დღესა აღვსებასა, შემდგომად ამბორისყოფისა, სწავლა წისა მამისა ჩნისა იწე ოქროპირისა, გ. მ.—რომელნი ხართ ქრისტეს მწყრენი და მორწმუნენი...“ 160 v—161 v.

21. „თა ივნისსა კდ. შობაჲ პატოსნისა და დიდებულისა წწყლისა, წინამორბედისა და ნათლისმცემელისა იწესი.—მცირეს მწუხრს ზედა. დასდებელი, მკი დ, ჯდ დ. რაჟამს მოწყალე. ბერწისაგან იწვა დღეს წინამორბედი...“ 162 r—174 v.

22. „თა ივნისსა კთ. წთა დიდებულთა და ყოვლად ქებულთა და თავთა მოციქულთა პეტრესი და პავლესი. ყყოფთ ღანისთეფასა მცირეს მწუხრს ზედა...“ 174 r—187 v.

23. „თა ივნისსა კთ. შესხმა წთა და თავთა მოციქულთა პეტრესი და პავლესი, თქმული წისა იწე ოქროპირისა, მ. გ.—ცისა და ქყნისა ურთიერთას შესწორებისა ჯდომასა ვხედავ დღეს მოწეწულსა ამას დღესასწაულსა...“ 187 v—192 v.

24. „თა ივნისსა კდ. შობისათჳს ნათლისმცემელისა საკითხავი, თქმული იწე ოქროპირისა მ. გ.—იყო დღეთა მათ ეროდ მეფისათა ურიასტანს მღღელი ვინმე, რომლისა სახელი ზაქარია...“ 193 r—199 r.

25. „თა აგვისტოსა იე. მიცვალება ყოვლად წისა ღმრთისმშობლისა, მ. გ.—სამებაჲმან წინ ცხოველმან და დიდებულმან დაუსაბამომან, დაშბადებულმან ყოველთა დაბადებულთამან...“ 200 r—212 v.

წყდება: „...ესე ოთხი დღე უქმი დააწესეს, რამეთუ სულით და გორციით...“.

მინაწერი: 1. (მხედრული) „ქ. ეს მეტაფორასი შემოაწირე, წო გიორგი პატოსანო, მე პავლე დეკანოზმა ბაქრაძემ დარკვეთის ეკლესიას და ვინცა გამოსწიროს, წეგნებული იყოს ღთისაგან“. 212 v.

2. (იმავე პავლე დეკანოზის ხელით). „ყოვლად ბრძნისა ევსტრატის ნიკიის მიტროპოლიტისა და წმინდათა მეშვიდისა კრების და აღმოსავლისა ეკლესიასგან რასთვის განიკრუნეს რომნი, ოდეს აქვნდა ყოველსა ეკლესიასა დაწყნარება და კეთილი ერთი, ერთი სარწმუნოება და მხოლოს ღთისა სამგვაშოვნებით აღსარება, რომსა და ყოველსა სოფელსა კეთილი მსახურება მოქალაქობდა, ხოლო სერგის, კეთილსენებულის კოსტანტინელის პატრიარქისაგან დაყენებულ იქმნა არა უმიზეხვით, არც განუხაზველად, რამეთუ ბილწის მკამელნი არიან რომნი, იპ[ა]რსვენ წყერსა არა თუ ხოლო ერის კაცნი, არამედ მღღელნი და მონაზონი და ეფისკოპოხნიცა. დადნ[ო]ბილს ღორის ქონსა სკამენ, ბეკედი მღღელმთავარს ხელზე აცვია, არცა პატოს[ა]ნ-

თა ხა[ტ]თა თაყვანს ცემენ და ორნი ძმანი ორთა დათა ცოლად შეირთვენ, დამხნ ვალს ჭამენ, შაბათს იმარხვენ, ხორცისა და ყველის აღებას ერთათ იქმან. მღვდელთ-მთავარნი მათნი ბრძოლად განსვლითა ხელთა სისხლითა შეიმწიკვლებენ. ერთითა შთაყვანითა ნათელს ცემენ ყრმასა, უცომოს სებისკვერს იხმარებენ. ჭიქაში ჩ...ნ, მერმე მითი სასმელს დაღვევენ. ქვაბსა და ტაფაში ძალს აჭმევენ, მერმე - თავის საჭმელზე იხმარებენ. სხვასაც მრავალს საძაგელებ სჭამენ და საქმესაც მრავალს თქმად სძაგელებს ჰყოფენ, ვერ შეგვიძლია მათი აღრიცხვა, ამისთვის განიშორეს“. 33 r—v.

1699 ბ

კონდაკის ფრაგმენტი. XV—XVI

1 ფ.; 7×14; ქალაღდის ნაგლეჯი; ფრაგმენტი (12 სტრიქონი); ნუსხური, მთავრული და სახედაო ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.]; ეტრატის მეორე მხარე დაუწერელია.

„... წდეს და...
 ...ლოს სე... აღმოღ...
 ...აქს. დაიკლვის ტარიგი...
 ...ამხმელი ცოდვათა სოფლ...
 ...ებისათს სოფლისა. ვა ცხდ...
 ...ლვად მიიგუარა. და ვა ტარიგ...
 ...ველისა თსისა უწმობე...
 ...ღაღებს პირსა თსსა ხ თესა...
 ...ნმე მიუთხრას რ აღებულ...
 ...ცხობრდ მისი აღმოჰკოთოს მე...
 ...[შ]ეიწირე, ო ლო ჩნო, შესა...
 ...ოხებით ყდ წისა...“ 1 r.

1700

უამნი. XVII—XVIII

122 ფ.; 21×16; ქალაღდი; უყდო; ნუსხური, სათაურები და მთავრული ასოები სინგურით; თავბოლონაკლული; დაფურცვლილი; ქალაღდი გაყვითლებული და დალაქავებული; ფურცლის კიდეები შემოცვეთილი; დაზიანებულია ფ.ფ.: 100—110, 116, 118; შიგადაშიგ აკლია ფურცლები; [XVII—XVIII ს.]; ჩამოტანილია ეკვთ. თავიანთის მიერ დარკვეთის ცკლესიის მღვდლის სახლიდან.

[უამნი] „... და სფჲ მისი ყოველთა ზედა ეუფლების. აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ანგელოზნი მისნი, ძლიერნი ძალითა, რომელნი ჰყოფენ სიტყვასა მისსა სმენად. ვმად სიტყვათა მისთა. აკურთხევდით უფალსა ყოველნი ძლნი მისნი, მსახურნი, რომელნი ჰყოფენ ნებასა...“ 1 r—122 v.

წყდებოა: „ბრწყინვალედ განაშუშნე ლამპარი შენი. სისხლისა ზეთითა ბრძენთა თანა ქწლთა სიძვისა, მომლოდეთო მარინა, „

შენიშვნა: ხელნაწერში შესულია: „ჟამნი ცხრა ჟამისაჲ“. 3 რ—8 ვ; „ჟამნი დიდი სე-რობისა“ 8 ვ—17 ვ; სადღესასწაულო საგალობლები. 18 რ—27 ვ; „ლოცვაჲ წრისა ღრის-მშობლისა მიმართ, თქმული მარკოზ მონაზონისაჲ“. 27 ვ, 30 ვ; „სავედრებელი ყოვლად წრისა ღრისმშობლისა იქეოქოპირისა“. 33 ვ—42 ვ; სახარება-სამოცი-ქულოდან საკითხავები. 45 რ—60 ვ; „ოხითა—იბაკონი აღდგომისანი“. 60 ვ—64 ვ; გა-მოკრეფილი თვენი სექტემბრიდან აგვისტომდე. 64 რ—110 ვ.

1701

ჟამნეულანი. XVI—XVII

80 ფ.; 17,5×13; ეტრათი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, სათაურები სინგურით თავბოლონაკლული; დახიანებულია ფ.ფ.: 5—7, 72—74, 79—80; აკლია შიგადა შიგ; გააჩნია რვეულბრივი პაგინაცია; [XVI—XVII ს.] ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ დარკვეთის ეკლესიის მღვდლის სახლიდან.

„...თა მათგან ცოდვისთა მიჯნენ ქეს მართ მხოლოო ქსლო. უგალობ-დიოთსა. ზღუდა უალი. საღთოსაგან ნათლისა თვნიერ... მდგომელისა აღესებად დიდნი ქერაბინ-სერაბინნი და იქებიან...“ 1 რ—79 ვ.

წყდება: „...უდაბნოჲსა მოქალაქე და ქორცითა ანგელოზი და სასწა-ულთა მოქმედად გამოსჩნდი ღთშემოსილო მამაო წო მარხვისა მღვძრები-სა...“

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი შეიცავს შემდეგ მასალას: „ორშაბათსავე გალობანი, წრისა ღრისმშობლისანი“. 5 ვ—9 რ; „დღე სამშაბათი წრისა იქე ნათლისმცემლისაჲ“. 9 რ—16 რ; „სამშაბათსა გალობანი წრისა ღრისმშობლისნი“. 16 რ—17 რ; „დღე ოთხშა-ბათი წრისა ღრისმშობლისაჲ“. 17 რ—29 ვ; „დღე შაბათი წრთად და სულთაჲ“. 29 ვ—35 რ; „შაბათსა გალობანი წრისა ღრისმშობლისანი“. 35 რ—38 ვ; „სახარებანი აღდგომისანი. გამოავლინენი და სტიქარონნი ათეოთმეტნი“. 38 ვ—62 ვ; „ხუთშა-ბათსა გალობანი წრისა ღრისმშობლისანი“. 62 ვ—65 რ; „თა ნუენბერსა აქუს დღე ლ. დღეთა აქუს ჟამი ი დაამეთა ჟამი იდ.—ა. წრთა უფრცხლოთა კონზან და დამიანესი. ოხითად, დ გი“. 65 რ—70 ვ; „ვკკესა შობითგან ბრმისაჲ“. 70 ვ—75 ვ „გ. კკესა აღესებითგან კსენებაჲ წრთა მენელსაცხებლეთა იოსებ ნიკოდი-მოსისაჲ“. 75 ვ—79 ვ; „[დღე]ნბერსა აქუს დღე...“ 80 რ—ვ.

2. ხელნაწერს აკლია შიგნით: 4 რვეული 66-სა და 67 ფურცლებს შორის; ფურ-ცლები—16-სა და 17, 18-სა და 19, 58 და 59 ფფ. შორის.

შინაწერები: „ლო [შე] პე“ 46 რ.

„ლო შე პე ფდ ცოდვა(!)“. 71 რ.

1702

სათვეო საგალობლების ფრაგმენტი. XII—XIII

33 ფ.; 20,8×17; ეტრათი, უყდო; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; თავბოლო-ნაკლული; დახიანებულია ფ.ფ.: 1, 5, 6, 14, 33; ხელნაწერს გააჩნია სახედაო ასოები; [XII—XIII ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ დარკვეთის ეკლესიის მღვდლის სახლიდან.

„... ლვა... ტომნი და ნათესავნი გნატრიან შენ, ქალწულო სანატრე-
ლი[ო], და ძალნი ზეცათანი... შენ... კურთხეულო, ვითარცა ანგელოზთა და
კაცთა შემაერთებელსა და ადამის აღმადგინებელსა...“ 1 r—33 v.

წყდება: „... გადიდებთ თქენ, ღმერთშემოსილნი წმინდანო მოციქულნი,
მთავარნი მონათესავენი და ქადაგნი სამეზბისანი...“

შენიშვნა: ხელნაწერი შეიცავს შემდეგ საგალობლებს:

- ა. „საუფლოთა დღეთა და კრკის ძალთა...“ 3 v—5 r.
- ბ. „თა სეკდენბერსა მ. შობაჲ ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობლისა...“ 5 r—10 v.
- გ. „თა სეკდენბერსა კგ. სატურებაჲ ქს აღდგომილსა...“ 10 v—15 v.
- დ. „თა სეკდენბერსა იდ. ამაღლებაჲ პატროსნისა ჯუარისაჲ...“ 15 v—22 v.
- ე. „თა იენისსა კდ. შობაჲ წმიდისა ივე ნათლისმცემლისაჲ...“ 22 v—27 v.
- ვ. „თა იენისსა კთ. წმ.დათა და ყოვლად ქებულთა პეტრე და პავლე ...“
27 v—33 v.

მინაწერები (მხედრულით): „ქ. ღმერთი შეიწყალე ცოდვილი ბერი ბარნაბაჲ“
4 v, 16 v, 17 r, 27 r.

1703

სჯულის კანონის ფრაგმენტი. XVII—XVIII

79 ფ.; 15×11,5; ქალაღი; ტყავადაკრული ხის ყდა, დაზიანებული; ნუსხური,
სათაურები და მთავრული ასოები სინგურით; ხელნაწერი ძალზე დაზიანებულია;
დაფუთილია: 1—15 ფ.ფ.; შუაგული ამოგლეჯილი აქვს: 15—47, 68—79 ფ.ფ.;
[XVII—XVIII ს.]

[სამონასტრო ტვიპიკონი] „... ეგრეთ სქემოსანი მონაზონი, გინა ინკრა-
ტისი, მრუშება არს სადაცა დ[ა]ეცნენ...“ 11 r—79 v.

წყდება: „... რათა არა განუკრძალველობითა ბოროტად განმგებელნი
საშინელთა საშჯელთა შთავარდეთ და ერის კაცნი ვიდრემე ძუძლთა კრებულ-
თა შინა საუკუნოდ ეგენ...“.

შენიშვნა: 1. 75 r-ზე მოთავსებულია ცბრილი: „დაყენებულთა და უჯეროთა ქორ-
წინება[თა], მზახობათათჳს განგდებულთა“.

2. ჩართულია ლოცვები: „ლოცვაჲ სინანულისა მათ ზედა, რომელნი ცოდვითა
ტრთმძიმენი იყვენ და რომელნი სულთაგან არაწთა იტანჯებიან“. 49 v—51 v;
„ლოცვაჲ მათ ზედა, რომელნი ეპისკოპოსისაგან კრულ იყვენ, გინა მღდლისაგან,
გინა თავით თჳსით. მღდლმან ესე ლოცვაჲ წართქუას“. 53 r—v; „ლოცვაჲ წისა
სჯმიონ სალო[სი]სა, რომელი ასწავა მამამან ნიკონ“. 55 r—56 r; „ლოცვაჲ
წისა ფურემისი“. 56 r—59 v.

3. ხეში დასაწერილია სიტყვა ფურცლებად გამოყენებულია ქალაღის ხელნა-
წერის ფურცლები ნუსხური ტექსტით.

1704

საწელიწდო სახარება. X

183 ფ.; 15×12; ეტრავი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; კალიგრაფიული
ასომთავრული, დასაწყისები სინგურით; სახედაო ასოები სინგური, ვარაყით და

ფერადი საღებავებით; გააჩნია ფერადი თავსამკაულები: 38 v, 84 v, 132 v; ტექსტისულ გადასულია; ჩანს მხოლოდ ფერადი ასოები და სტრიქონები; [X ს.]; დაუწერელია: 181 r—183 v (ქალაღის ფურცლები); ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ შიომღვიმის მონასტრიდან.

„...ა ორშაბათსა ზატიკსა სახარებად იოვანესი...“ 1 v—180 v.

წყდება: „...ცისკრად სახარებად მათესი. თავი...“ 180 v.

მინაწერი: 1. (ტექსტის ხელით): „ქე, შეიწყალე ეფთჳე“. 6 v.

2. „ეს წიგნი არის რიგის სახარება. თ. კოზდანია“ (ხემა ყდის საცავი ფურცელი);

1705

გუჯრების კრებულის XVIII—XIX

100 ფ.; 21×17; ქალაღი; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული სხვადასხვა ხელი; გუჯრების შემკრები და გადამწერი მღვიმის მონასტრის არქიმანდრიტი იოანე (100 v); [XVIII—XIX ს.].

1. შეწირულების წიგნი. გამცემი—ქუთათელი მიტროპოლიტი დოსითეოზ, მიმღები—მღვიმის მონასტრის არქიმანდრიტი იოანე. დოსითეოზი სწირავს ადგილებს ქრუჭულასა და ჭიათურას შორის. მოწმენი: არქიმანდრიტი პეტრე, დეკანოზი გაბაონი ნიკოლაოს, მღვდელმონაზონი პორფირე, არხიდიაკონი ანტონი. „ალიწერა ჳელითა დიაკონ გაბაონის დავითისითა. ქეს აქეთ ჩყც“. 3 r.

2. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მზებათუნ ბატონიშვილი, მიმღები—მღვიმის მონასტრის წინამძღვარი. მზებათუნი უმტკიცებს მღვიმის მონასტერს ზედარგანის პარტახს. 3 v—4 r.

3. სარჩელობის წიგნი. მოჩივარი მასხარაშვილი ლევანი და მისი ძმა ხუცესი დავითი უჩივიან მღვიმის წინამძღვარს იოანეს. გამრიგებელი: სახლთუხუცესი ზურაბ წერეთელი, დავით მიტროპოლიტი (წერეთელი). დაიწერა ჩყიზ წელსა. 4 v.

4. შეწირულობის წიგნი. შემწირველნი სოლომონ I და დედოფალი მარიამი მღვიმის მონასტერს სწირავენ მღვიმის მოსახლერე მიწებსა და იქ მოსახლე გლეხებს. მოხსენებულია მღვიმეს წინამძღვარი დიონოსი. „ალიწერა... ჳელითა სახლთუხუცესი იოსებ გაბაონისათა...“ 1777 წელს. ამ წიგნს ამტკიცებენ: სოლომონ II 1797 წელს, მეფის ძე კონსტანტინე და მეფის სძალი აბაშიძის ასული ანასტასია. 11 r—14 v.

5. დამტკიცების წიგნი. მეფე ალექსანდრე, დედოფალი თამარი და ძენი მათნი—სოლომონი, ნარინ დავითი, იესე, ბაგრატი, არჩილი და გიორგი—უმტკიცებენ მღვიმის მონასტერს ძველად შეწირულ მამულებს. მოწმენი: თარხანი სახლთუხუცესი, დავით იაშვილი, მდივანბეგი ლევან, მხეიძე სოსია. დაწერილია დავით მდივნის ხელით ქორონიკონსა ჩღმთ-ს. ამ სიგელს ამტკიცებს სოლომონ მეფე ჩღჳწ წელს. 16 r—17 r.

6. წყალობის წიგნი. ბატონიშვილი დავით ათავისუფლებს თავის ყმას ნიკოლოზ კაპანაძეს ზოგიერთი ბეგარისაგან და ავალდებულებს, რომ

9. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

ყოველ წელიწადს შეწიროს მღვიმის მონასტერს თითო ლიტრა ზეთი თავის მამის გიორგი ბატონიშვილის სულის მოსახსენებლად. მოწმენი: სახლთუხუცესი ქუპზურიძე გიორგი, აბაშიძე ამილდაბარ, გამყრელიძე ლევან, და მღვიმის წინამძღვარი დიონოსი და სხვა. დაიწერა სვიმონ მდივნის ხელით ქკს ჩლოდ-ს. 18 r—19 r.

7. შეწირულებიწ წიგნი. ბატონიშვილი კოსტანტინე სწირავს მღვიმის მონასტერს ჩხარის მოსახლეებს, ალბაისშვილსა და სობაიშვილს, მამისა (მეფე დავითი) და პაპის (ბატონიშვილი გიორგი) სულის მოსახსენებლად. მოწმენი: ბატონიშვილი როსტომ, მოძღვარი—მღვდელი სვიმონ, აბაშიძე დავით. დამწერა—ივანე აბაშიძე. დაიწერა 1805 წელს. ამავე წიგნს ამტკიცებს მეფეს სძალი აბაშიძის ასული ანასტასია და მეფე დავითის ასული ატატო. 20 r—21 v.

8. დავით აგიაშვილის წერილი კოსტანტინე ბატონიშვილისადმი. 22 r—v.

9. შეწირულების წიგნი. პაპუნა წერეთელი წირავს მღვიმის მაცხოვარს ზაზა, სეხნია, შიო, რამაზ და დათუნა ჩაჩანიძეებს თავის ცოლშვილითა და ადგილ-მამულით. დაიწერა წიგნი ქორონიკონისა ჩღკთ-ს. 23 r—24 v.

10. წყალობის წიგნი. მიმცემი მეფეთაგანეფე ალექსანდრე და დედა დოფალი თამარი. მიმღები: წინამძღვარი წერეთელი პაპუნა. მეფე ალექსანდრე უწყალობებს ორ კომლ გლეხს თავის ადგილ-მამულებით მღვიმეს. დაიწერა კარისა მდივან-მწიგნობრის ხოსია თავაქალაშვილის ხელით. 25 r—v.

11. შეწირულების წიგნი. შემწირველი ბატონი დავით აბაშიძე სწირავს მღვიმის მაცხოვარს პაპუნა ჩუბინიძისშვილის მამულებს. მოხსენებულია მღვიმის დეკანოზი დავით ვაშაძე. მოწმენი: რუსი მაჭავარიანი, ბასილთხვედელიძე, მღვდელი პავლე ჩუბინიძე და სხვები.

ამავე საბუთს ამტკიცებენ: სოლომონ II, დოსითეოზ ქუთათელი მიტროპოლიტი. 27 r—v.

მინაწერი აშიაზე, სხვა ხელით: „ეს ძველი სიგელი ან რაც წერილები ამ ჩუბინიძის თაობაზე არის, ან ხარჯები, რაც ამ ასს წელიწადში ქნილა, ესენი სულ უკმი შეიქმნა მეფის სოლომონისაგან, და აწ აჲ კეთილშობილთა წერეთლებთა შექრუთს მცხოვრებელთა შემოსწირეს ერთობილთა და წირვა და მოხსენება დაადევს ამ მონასტერსა და მათ მიერ დადებული დადებული (si.) აცხადებს კარგად სიგელი და უნდა ასე ვიპყრათ წელთა უსათა ჩუიზ, იანვარს კ დღესა“. 27 v.

12. შეწირულების განახლების წიგნი. დავით მეფის ძე ბატონიშვილი კოსტანტინე და თანამეცხედრე მისი ანასტასია აბაშიძის ასული სოლომონ II-ს ბრძანებით ანახლებენ დავთარს წინასოფლის ჩუბინიძეებზე და სხვა გლეხებზე, რომელთაც აზნაურები ედავებოდნენ მღვიმის მონასტერს. მოწმენი: სახლთუხუცესი ბატონიშვილი როსტომ, ბოქაულთუხუცესი თავადი დავით აბაშიძე, საუფლისწულოს მოურავი გამყრელიძე ბეკან და სხვანი. დაიწერა სიგელი იეროდიაკვნის ქრისტეფორეს ხელით 1809 წელს. 28 r—31 r.

13. პირობის წერილი. პაპუნა წერეთელი და მისი ძენი ვახტანგ, ზაქარია და ოქროპირი აძლევენ მღვიმის მონასტერს პირობის წერილს, რომ

ამ სადავო მიწებს, რომელიც სოლომონ II-ის განჩინების შედეგად დაუბრუნდა მღვიმეს, ისინი აღარ შეედავებიან. დაწერილია ზაქარიას ხელით. 31 v.

მინაწერი: „ქ. ქტს ვფუცავ, რომ ამ პაკუნა წერეთლისა და მისი შვილებისათვის მე არ მეთხოვნოს ეს წერილი, თვით ინებეს და მართვეს წს მაცხოვარსა“. 31 v.

14. შეწირულების წიგნი. მღვიმის წინამძღვარი მარკოზ წერეთელი სწირავს მონასტერს შუქრუთის მოძღვრის შვილისეულ პარტახს. 32 r--33 v.

15. პირობის წიგნი. მზეხათუნ ბატონიშვილი უბრუნებს მონასტერს მონასტრისვე ყმებს აზნაურიშვილებს. მოწმენი: მღვიმეს წინამძღვარი და მზეხათუნის მოძღვარი იოანე. ქქს უპდ. 34 r.

16. შეწირულების განახლება. მზეხათუნ ბატონიშვილი, და დავით მეფისა და ასული გიორგი უფლისწულისა, აახლებს შეწირულებას და ხელმეორედ სწირავს მღვიმის მონასტერს ქარხანას და სამღებროს, ნიშნავს ქარხნის და სამღებროს გამგებლად მონასტრის წინამძღვარს იოანეს. მოწმენი: მოურავი აბდუშელიშვილი ასალო, კვერეთის უდაბნოს მამა დანიელ, ფალავანდიშვილი ზაალ. დაიწერა სვიმონის ხელით ქსა უფბ. 34 v—35 v.

17. შეწირულების განახლება. სახლთუხუცესი ზურაბ წერეთელი, ჭარდალი ქაიხოსრო წერეთელი, მოურავი წერეთელი ბერი და ძენი მათნი აახლებენ მღვიმის მონასტრის შეწირულების წიგნს. მოწმენი: ციხის მოურავი ქაიხოსრო აბდუშელიშვილი, მღვდელი დავით წერეთელი, ცქიტიშვილი იესე, მაჰავარიანი კაცია და სხვა. დაწერილია თომა კოვზირიძის მიერ ქორონიკონსა უფ. 36 r—37 v.

18. დავის გადაწყვეტილებების წიგნი: ეხება მღვიმის წინამძღვარსა და ქაიხოსრო ბარათაშვილის დავას სამონასტრო მამულების ირგვლივ. დაწერილია ბეჟან აბდუშელიშვილის მიერ. 38 r—40 r.

19. დავის გადაწყვეტილებების წიგნი. ეხება როსტომიშვილებისა და თაბაგარისშვილების დავას. მოწმენი: მეფის სიძე და სახლთუხუცესი სუმონ აბაშიძე, ზაალ აბაშიძე, მღვიმის მონასტრის კრებული და სხვა. დაიწერა მეფის კარის მდივნის სვიმონ მღვდლის ხელით 1793 წ. 41 r—v.

20. დავის გადაწყვეტილებების წიგნი. ეხება გოგიტელაშვილებისა და არქიმანდრიტ იოანეს დავას. დაწერილია ბეჟან აბდუშელიშვილის ხელით ჩუგ წელს. 42 r.

მინაწერი აშიაზე (იწე არქიმანდრიტი): „გოგიტელაშვილები აქედამ წავიდნენ კახეთს და ახლა ჩამოვიყვანე, ეს ბიჭები და ეს ტყე ისევ მივეცი მე არხიმანდრიტმა იოანე და ნულარავი ეცილებით, ულაგანი კაცი არიან. წელთა ჩუგ“.

21. შეწირულების წიგნი. ივანე ჯღერია სწირავს მღვიმის მონასტერს სვიმონიკა და ივანიკა გავნიძეებს. დაიწერა ჩლუა წელს. 42 v—43 v.

22. შეწირულების წიგნი. მეფე ალექსანდრე სწირავს იერუსალიმის ჯვრის მონასტერს მღვიმის მონასტრის მიწებს. საბუთი წარმოადგენს პირს

ჯვარის მამა ათანასეს მიერ ჩამოტანილ დაფორისა. საბუთს ამტკიცებს ჯვარის მამა ათანასე. 43 r—46 v.

23. გადასახადების წიგნი. 47 r—62 r.

24. განგებისა და წესის წიგნი. მეფისწულმა კოსტანტინემ და თანამეცხედრე ანასტასიამ განუჩინეს მღვიმის მონასტერს განგება და წესი. დაიწერა 1809 წელს. 62 v—64 r.

25. დავის წიგნი. იოანე არქიმანდრიტისა და ქაიხოსრო ბარათაშვილის დავა პარტახზე. 64 r—v.

26. მოსახსენებლის წიგნი. ჩამოთვლილია ის სამუშაო, რომელიც ჩაუტარებია იოანე ქართველს, მონასტრის არქიმანდრიტს, მონასტრის კეთილდღეობისათვის. 64 v—66 v.

27. ფიცის წიგნი. ბერი ბარათაშვილი და მისი ძმები დებენ ფიცს წიგნს, რომ ხიდაშლების მიწებს მღვიმის მონასტერს არ შეედავებიან. 66 r—v.

28. შეწირულების წიგნი. ბერი, მღვდელ-მონაზონი გრიგოლ აბულაძე სწირავს მღვიმეს მამულს. დაწერილია, დიაკონ დათიკას ხელით ჩყიან წელს. 67 r—68 r.

29. შეწირულების წიგნი. ანა დედოფალი სწირავს მღვიმის მონასტერს ზედარგანის მამულებს. დაიწერა [კელითა] მღვდლის იოანესითა ჩღპწ წელს. 68 r—69 r.

30. დავის გადაწყვეტილების წიგნი. მოურავები ოტია და ქაიხოსრო გამყრელიძეები ედავებიან მღვიმის მონასტერს ეგნატე აბულაძის შეწირულ მიწებს. დაიწერა წელსა ჩყიან, 69 v—70 r.

31. დამტკიცების წიგნი. მეფის სძალი აბაშიძის ასული, კოსტანტინეს მეუღლე ანასტასია ხელმეორედ ამტკიცებს ეგნატესა და გრიგოლის შეწირულების წიგნს. 70 r—71 r.

32. მორიგების წიგნი საჩინო ბარათაშვილის შვილების—ქუმსი, ზაალის, თამაზის—და მღვიმის მონასტრისა. დაწერილი ლეონტი მღვდლის მიერ ქკს ჩყიდ. 71 v.

33. სახთუხუცეს ზურაბ წერეთლისა დაქმისი ძის გრიგოლის ბრძანება, რათა მღვიმის მონასტრის მამულებში მცხოვრებმა გადაიხადონ ხატის სანთლის ბეგარა. 72 r.

34. ფიცის წიგნი. პაპუნა წერეთელი და მისი ძენი—ვახტანგ, ზაქარია და ოქროპირი—ფიცს დებენ, რომ აღარ შეედავებიან მღვიმის არქიმანდრიტს იოანეს წინსოფლის მოსახლე ჩუბინიძის მამულში. დაიწერა ქკს ჩყიდ ზაქარია წერეთლის ხელით. 72 v.

35. მორიგების წიგნი. როსტომ ბარათაშვილი აძლევს მღვიმის მონასტერს მორიგების წიგნს ხიდაშლისეულ პარტახზე. დაიწერა წელსა ჩყიდ. 73 r.

36. შეწირულობის წიგნი. იოვანე ქართველი წირავს მღვიმეს მოკედლილ სახარებას, ლოცვანს და სხვა. 1815 წელი.

37. ცნობა ჩყიან წელს წერეთლების გაყოფის შესახებ. 75 r.

38. ს ი ა მღვიმის მონასტრის ხატის კაცთა, რომელნიც ზ. წერეთლის ყმები არიან. 75 v—76 r.

39. ს ი ა მღვიმის მონასტრის ხატის კაცთა, რომელნიც ქაიხოსრო წერეთლის ყმები არიან. 76 v—77 r.

40. ს ი ა მღვიმის მონასტრის ხატის კაცთა, რომელნიც ბერი წერეთლის ყმები არიან. 77 v—78 r.

41. გ ა რ ი გ ე ბ ი ს წ ი გ ნ ი, რომელსაც მღვიმის მონასტრის არქიმანდრიტი აძლევს ქუმსი ბარათაშვილს. 88 v.

42. ნ ა ს ყ ი დ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი. გიორგი და რამაზ ციმაკურიძეები აძლევენ ნასყიდობის წიგნს ნიკოლოზ წერეთელს გიორგი ხაკიანის მისი მამულითურთ გაყიდვის გამო. 88 v—89 r.

43. შ ე წ ი რ უ ლ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი. ბარათაშვილი ბერი როსტომის ძე, მეუღლე ბერისა მარიამ, ძენი მათნი იოსებ, ბარამ და გრიგოლ სწირავენ მღვიმის მონასტრის მაცხოვრის ხატს ხალიფაურს. 1813 წ. 89 v—91 v.

44. შ ე წ ი რ უ ლ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი. ბარათაშვილი ბუჭუა როსტომის ძე სწირავს მღვიმის მაცხოვარს მამულს (ხალიფაურს). 1813 წ. 92 r—v.

45. ნ ა ს ყ ი დ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი. გუგუნა ბარათაშვილმა მიჰყიდა მამული (ხალიფაურის) მღვიმის მონასტერს. 1813 წ. 92 v—93 v.

46. გ ა რ ი გ ე ბ ი ს წ ი გ ნ ი. მღვიმის მონასტრის მამულებიდან არმინდა ნავაძისათვის სამკვიდრო მამულის მიცემის შესახებ. 1912 წ. 93 v—94 r.

47. შ ე წ ი რ უ ლ ო ბ ი ს წ ი გ ნ ი. მოურავი ქაიხოსრო სწირავს მღვიმის ღვთისმშობლის ხატს ვერცხლის ბარძიმ-ფეშხუმს. 1819 წ. 94 v.

48. ც ნ ო ბ ა კერულაშვილის მიერ სახარების მოქედვის შესახებ. 94 v.

49. ც ნ ო ბ ა ქიათურაზედ მოხასტრის სასარგებლოდ ორი წისქვილის აგების შესახებ. 94 v.

50. ქუთათელ მიტროპოლიტის წყალობის დ ა ვ თ ა რ ი. 1805 წ. 95 r—96 v.

51. მ ა მ უ ლ ი ს დ ა ბ რ უ ნ ე ბ ი ს წ ი გ ნ ი. ბერიკა გიორგაძე მღვიმის მაცხოვარს უბრუნებს მიწას. 1808 წ. 97 r.

52. ნ თ ს ხ ა მღვიმის მონასტრის წინამძღვრის მიერ ჩატარებული სამუშაოთა. 97 v—100 r.

შენიშვნა: 1. გუჯრების კრებულს წინ უძღვის წინასიტყვაობა: „თვესა ივნისსა ია, ქრისტესით ჩიბ. აქ. ამ დავთრის პირებში, არაფერი სიცრუე არ აღმიწერინებია, მომყავს მოწმად თვით ეს წ"ხ მონასტერი. და კ'დ დავთრების გარდა ის არის ამაში აღწერილი, რომელიც ამ ოცდასამს წელიწადში მიმოქმედებია და ვითამ რომ ვსციდილარ, რომ არ დაჰკარგოდა, რომელიც სამართლიანი საქმე იყო, ან ყმა, ან მიწა. ვსციდილობდი და ღმერთმან განაძლიეროს ამ მონასტრის პატრონის წე რ ე თ-ლის ოჯახი, რომელსაც სამართლიანს დაობას შევატყობინებდი და წერილს გამოუტყალებდი, მხურვალედ იქმნებოდნენ და მათის მოწყალეებით თუ რასმე ვიმოქმედებდი, თვარა სხტას არავის რა ეურეებოდა ამ მღვიმის; მონასტრისთვის და აწ, ამ ჟურნალში აღვსწერეთ და მოსაგონებელს წერილს უწოდ ამას, და რაც ამაში აღმიწერიანებია, ან თვით აღმიწერია სულ ნიშნებით, სულ წერილებით—აქვე ნახეთ და ძველის დავთრების ნახვითა და შემოწმებით განვმართლდები წინაშე ღმრთისა და ატყვენსა. მართალია, ჩემმა ცოდვამ ასეთს ჟამს შემასწრა, რომ ამ რიცხვში სრულიად

აღიხრდა იმერეთი და მიეცენით აწყვედასა მომსრეელისა და სიყმილისა გამო ჩყიჲ კ'დ ჩყიზ უძვირესსა წელიწადსა ქრისტეს აქეთს და ქ'კს უჟო, კ'დ ფ-სსა. ამ ორს წელიწადს აღიხრდა იმერეთი: სამიტრაპოლიტო დიდებულნი ეკლესიანი დახშულნი ყოვლად უსამლუდლოენსი მიტრაპოლიტნი სხუათა და სხუათა ტყეთა და ნაბრა-ლებთა შინა არიან დამალულნი, აგრევე სხუანი სამლუდლონი დასნი და ყოველნი ერთობითნი დიდს იწროებასა მიცემულნი ესრეთ, რომელ ჰნატრიან საფლავთა შინა მდებარეთა და აკურთხევენ ღმერთსა მადლობით მომთმენნი, და შემდგომი მანვე გა-ნაგოს, ვინ უწყის რა ყოფად არს. და ამ იგნისს ათს მოაწია უფალმა ყოვლად უსამლუდლოესმა ქუთათელ მიტრაპოლიტმა დო ს ი თ ე ო ს, წ ე რ ე თ ე ლ მ ა გვა-რობით, მონასტერსა შინა ჯრუჭისასა და ჰყავს მიტრაპოლიტი დ ა ვ ი თ ს ა ხ ლ თ - უ ხ უ ც ი ს - ძ ე მუღრნედ, რომელიცა აკურთხა თვით მიტრაპოლიტად ხინოისა მრავალჴამიერ ჰყოს ორნივე ბიძა-ძენი ღმერთმან, ამინ". 1 ყ — 2 რ.

2. აქვე ერთვის სია საბუთებისა:

1. ქ. წყალობის წერილი ქუთათელის ნაბოძები.
2. ქ. მეფე სოლომონის დავთარი პირველი.
3. ქ. მეფე ალექსანდრეს დავთარი.
4. ქ. მეფე დავითის დავთარი სვირისა.
5. ქ. მეფის ძის კოსტანტინეს დალაქისა.
6. ქ. ამისთვისვე აგიაშვილის წერილი.
7. ქ. დიდის პაპუნას წერეთლის დავთარი.
8. ქ. მეფე ალექსანდრესი ზოდისა დავთარი.
9. ქ. მეფე გიორგისა ზოდს გიორგის პარტახი.
10. ქ. აბაშიძე დავითისა წინსოფელს ჩუბინიძის.
11. ქ. მეფის ძის კოსტანტინესი ამავე ჩუბინიძის.
12. ქ. მარკოზ წინამძღვრისა გურულეებისათვის და შუქრეთისათვის..
13. ქ. ბატონისშვილის წერილი აზნარაშვილის.
14. ქ. ბატონისშვილის სამღებროსათვის.
15. ქ. გურიელებს რომ აზატობა უბოძა.
16. ქ. დარკვეთს თაბაგრის წიგნი.
17. ქ. თაბაგარი[ს] პატიკი და გოგიტის წიგნი.
18. ქ. ჯღერიაზ რომ გაგნიძე შემოსწირა.
19. ქ. მეფე ალექსანდრეს რომ შეუწირავს მღვიმე.
20. ქ. ჭატის ყმის ნუსხა, ჩემის დროსი.
21. ქ. მეფის ძის კოსტანტინეს დავთარი ჩუბინიძის.
22. ქ. აქავე ნაცხვარის წერილი.
23. ქ. ზოდს ბარათაშვილები რომ ვიფიცეთ ის წიგნი.
24. ქ. ზედარგანს აბულაძის[უ]ლის წერილი პარტახისა.
25. ქ. მეფე დავითის დავთარი ზედარგანს აბულაძისა.
26. ქ. მეფის დავითის ასულის მზეხათუნის წერილი ზედარგანის ამავე აბულაძისთვის.
26. (!) ქ. რომ გაგვასამართლეს გამყრელიძენი და ჩვენ ის წერილი აქ.
27. ქ. მეფის სძლის წერილი და მისი ძისა ზედარგანს რომ აბულაძისეულს უმ-ტკიცებს ხატსა.
28. ქ. ვაშაძის დედაკაცებს რომ დავთარი ამოუფხეკიათ მისი წერილი.
29. ქ. ბარათაშვილმა ქუმსიმ და ოსნმა ძმებმა რომ ფიცი ამოიშვეს და წიგნით მაგერი ალაგი მომცეს ის წიგნი.
30. ძ. წერეთელმა პაპუნამ და ვახტანგ და ზაქარიამ რომ უღაობის წერილი მპართვის.
31. ქ. ხალიფაურის დავთარი ბერი ბარათოვისა.
32. ქ. ხალიფაურის დავთარი ბუქუა ბარათოვისა.
33. ქ. ხალიფაურის დავთარი გუგუნასი ბარათოვის.
34. ქ. ზოდის გიორგაძის წიგნი ფიცი რომ მოუშვი.

36. ქ. ზოდს ნავაძე ორი კომლი იყო და იმათი ამბავი იმაში დაიწერა.
37. ქ. ხაგიანის დავთარი ციმაკურთხის გიორგის და რამაზასი ფურცელი სგ*. 2 v.

ანდერძი: „ამ დავთარში რაც დაგვიწერია, წინაშე ღმრთისა იყვენ სიტყუა ჩემი, რომ არცა ვისისმე შურითა და არცა მტერობითა არა აღმეწეროს რა, არამედ ჭეშმაოიტად ამას თავისი დავთრები გვერდით უწყვია ბეჭდებით დამტკიცებული და იმით მიიღებს სიმართლეს. და მე ამისთვის შევეკრიბე ერთად, რომ გაშლით და ჩხრავით დავთრები იხეოდან. და სხოებაც (!) ბვერჯერ მომხდარა ამ მღვთის მონასტერში, რომ დავთარი მიეფაროსთ და ზოგი წაეხდინოსთ, რომელიც სჩანს დღესაც უმეცართაგან, და აგრე სხვადა ლაპარაკები დამიწერია ამ წიგნში, რომელიც ჩემს წინამძღუარობაში მე მისაქმია მეფესთან და მეფის ძესთან და აწ სხვათა მეპატრონესთან, და იხილოს ღირსმან შემდგომმან ჩემმან მის ალაგს სრულად, იმცნოს იოანე* 100 v.

მინაწერები: 1. „ჩყაგ-ს წელსა აგვისტოს 9-სა. ჰოი, დიდებულო წმინდაო მაცხოვარო მღვთისა, შამოგწირა მამულმან შენმან წარს მცხოვრებმან დავით ვაშაძის მეუღლა დარ იჯან გამყრელიძის ქალმა სასულიეროდ მიზნადი და მოსახსენებლად საუკუნოდ სულისა მისისა, ღმერთმან აკურთხოს და მოიხსენიოს უკუნისამდე, ამინ წინამძღვარი იღვიმენი სერაპიონ“.

2. „იანვარს 25 იქნა ეს გარდასახადი წელთა უხთა, 1814, ჩყიდ. ამ მონასტრის ყმათ გარდაახდევინეს სამოცდაცხრა მანათი და თითო რუბი მანათხედ. სხვა რუსი პორუნიკი იყო იაკობ დაროვცი და ჯერ ეს ყმანიც მის კამანდში არიან სახელმწიფოთ“ (ქვემო ყდის r).

3. „წელთა უფლისათა ჩყია. ვაჟ, რას განსაცდელში ვართ! მისის თვეში გაჩნდა საშინელი სრვა თუ კირი და სწყვეტს იმერეთს, და ამასთან საშინელი სიყმილი შარშან და უძნელესი წლელული წელიწადი არის და ღმერთმან იბრუნოს ყოველთათვის“ (ქვემო ყდის r).

4. „1811—1812 მარტს 10. აწ ამ ქკს უსაშინელესი სიყმილი და სვრა, საქმელად ჩუნდა იქმა—ვინც კი შოვობს—კაქა და ნაქჯრჩი სიზინდისა“. (ქვემო ყდის r).

5. ქ „მღვიმეს გარდაახდევინა სამოცდა ცხრა მანათი და თითო რუბი ხოჯაშვილმა, კოსტანტინეს ემართაო ჩემით. წელთა 1813, დეკემბერსა 12“. 100 v.

6. „ხელთა“. ზემო ყდის v და ქვემო ყდის r.

1706

ოთხთავი. XII

259 ფ.; 24,5×19; ეტრათი; უყდო; ნუსხური, ორ სვეტად, დასაწყისები და სახედო ასოები სინგურით; ოთხი მახარებლის ფერადი გამოსახულება: 1 v, 80 v, 129 v, 206 v; გააჩნია რვეულბერივი პაგინაცია (34 რვ.); აკლია 32 და 33 რვეულბები; ბოლონაკლული; [XII ს.].

„სახარებაჲ მათეს თავი. წიგნი შობისა იჲ ქსი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი...“ 4 r—252 v.

წყდება. „... ჰრქუა მას პილატე: რაჲ არს ჭეშმარიტებაჲ და, ვითარცა ესე თქა, კდ გამოვიდა...“ (ი. 18. 37—38).

შენიშვნა: 1. თითოეულ სახარებას წინ უძღვის: „ესე თავები არს... სახარებისაჲ“.

2. „ოთხთავს“ დართული აქვს თავბოლონაკლული „სახარებათა საძიებელი“ (253 r—259 v).

მინაწერები (მოგვიანო ხელით): „ქ. ეს სახარება ღვიმის მაცხოვრის არის, ვინც წაართვას...“ 101 v.

1707

ოთხთავი. XII

214 ფ.; 23 X 18; ეტრატი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგულრით; თავბოლონაკლული; ხელნაწერი ძალზე დაზიანებულია, მრავალი ფურცელი დაბეული და დასერილია; ხელნაწერს აკლია შიგადაშიგ ბეჭერი; გაანინა რვეულგებრივი პაგინაცია; მახარებელთა გამოსახულებები: 2 v, 89 r; თავსამკაულები: 6 r, 53 r, 90 r, 146 r; გადამწერი—არსენი (192 r); შემკვეთი—ვარდან ავღვეელი (192 r); [XII ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ სორის ეკლესიიდან (რაჭა) 1920 წელს.

„სახარებად მათეს თავი.—წიგნი შობისა იჲ ქესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი. აბრაჰამ შვა ისაკ...“ 6 r—191 v.

შენიშვნა: 1. თითოეულ სახარებას წინ უძღვის: „ესე თავები არს... სახარებისა...“.

2. შემორჩენილია „კანონთა“ მხოლოდ ერთი ნაწილი (კანონი თ და ი) 1 v და „კანონთა“ განჩინება: „ესე უკუშ არს დამორჩილებულთა მათ კანონთა სახე, ზოლო განჩინებულად თხოობად მათი არს ესე ზედა თითოეულსა ოთხსავე სახარებასა...“ 3 r—v.

3. დართული აქვს: „საწვლიწდონი სახარებისა საძიებელნი ყოველთა დღეთანი...“ 192 v—204 v.

4. ფ. ფ. 01—02 სხვა ხელნაწერიდან არის.

ანდერძი 1. (გადამწერის): „ჰ, ყოვლად წმიდაო სამებაო, ღმერთო ჩნო! მეოხებითა, ყოვლად წმიდისა ღმრთისშობლისადათა და ძალითა ცხოველსმყოფელისა პატრიოსნისა ჯჯათა, მეოხებითა წმიდათა მთავარანგელოზთადათა და წმიდისა იწე ნათლისმცემლისადათა და მეოხებითა წმიდათა მახარებელთა და ღთისმეტყუშლთა: მათე, მარკოზ, ლუკა და იოანესითა და ყოველთა წმიდათა შნთა ვედრებითა აღდეგ და დადევ ყოველთაგან ვნებათა სულიერთა და ჯორციელთა ვარდან ავღვეელი, მადიდებელი ღთისა შნისა, რომელმან სიყუარულითა შნითა აღმწერია წმიდად ესე ოთხთავი მლოცველსა მათსა უნდოსა არსენის“. 192 v.

2. (მომგებელის): „და მე ვარდან, ძემან კოსტანტინსან, სალოცველად სულისა ჩრსათს და მოსაჯსნებლად სულისა მშობელთა ჩრთა და შულთა და მომავლთა ჩრთა ყლთათს დაედევ მონასტერსა ჩნსა, სამარბოსა და სამლოცველოსა ჩნსა საყდარსა წმიდისა თედორესსა. გვედრები ყოველთავე მდღელთა და დიაკონთა და ყოველთა მოწესეთა, რათა ლოცვით მოაჯსნებოდის ყოველთაგან სული ჩი ჟამსა სახარებისა წარკითხვისასა და ყოველთა ლოცვათაცა ზედა. ვინ რადათაცა მიხეზითა იკადროს და ჭელყოს განჯუშად ამისა წმიდით ეკლესიით ჩრით, კრულმცა არს პირითა ღრთა და ყოველთა წმიდათა მადლითა და ამით ოთხთავითა, ან“. 192 r.

3. „რო იჲ ქე, ძეო და სიტყო ღრთისა, შეიწყალე სულით და ჯორციტ ვარდან ავღვეელი“. 145 r ანალოგიური—88 v.

მინაწერები: 1. „ესე წიგნი [გ]კადრეთ და მოვახსენეთ ჩუენ ერისთავმან ლომინან და ჩემან ძმამან ქაიხოსრო მას ჟამსა, როდეს მოკითხულ ვაქენით, რაცა ბედდონის ალაპი იყოს გარადავარდნილიყო საქამალღებო ერთი ზროხა კუდარული და ერთი ცხვარი ეწერა. აჲ მისად სანუქმოდ შემოგვიწირავს ერთი ზროხა და ზროხის ცხვარი... და ორი გვერადი პური ყოველთა [ამალ]ლაებათა დღეთა. ერთი ცხვარის...ლი მახარობლის შავილისა, მუხალუხეურს ვენახისა ორი წილი ყოველსა ამალაღებ-

სა დაღესა ისარქენე აღაპას იქაშოდეთ, ვინაცა ესე შესაცვალოს, რაცა ბედანასა სა-
ფიცარი დაუწერია, ისაიმაც რისახავას“. 52 r.

2. „ქ. სახელითა ლთისა, შენ, მხსნელო და მეოხო და მფარველო სულისა ჩუენი-
საჲ იესო ქრისტეო და მაცხოვარო, ჯვარცმაო ქრისტესო, რომელმან ჩუენისა ვსნისა-
თვის ჯვარცმაი ითმინე! შე, სასოებით მონდობილმან თქვენმან ერისთავმან ბედან
დავიდვეი და შემოგწიე სა(ა)ლაპოდ და სალოცველად სულისა ჩუენისათვის ერთი
ვენახი მუხლუხელელი, ერთი ჭური მახარობლისშვილისეული, ერთი ზროხა კუდაროს
ბეგრისაგან, ერთი ცხვარი და ერთი საკლავისა ტვილი (!) მახარობლისშვილისა
და ორი სახაბაზო პური. ყოველთა ამაღლებათა დღეთა კარგანღებით აღაპი გარ-
დაიხდებოდეს ხუთითა მღრდლისა წირვითა. და ერთი ვერცხლისა მაშრაპა დამიდ-
გამს ჩემთა შვილთა სასიმრთელოდ, ლეინოსა, რაგვარაცა ვის უნდოდეს, იმითი სმი-
დენ ჩემად შესანდობლად. ვინაც ესე მომიშალოს დასაბამდის ჩემან შვილმან ანუ ჩე-
მან გვარის კაცმან, გინდა შემდგომად ჩუენსა სხვათა პატრონთა და ერისთავთა, რის-
ხავსმცა მამა, ძე და სული წმიდა, კრულ, წყველ და შეჩვენებულმცა არის სული და
ხორცი მისი ქრისტესს უარის მყოფელთა თანამცა დაისჯების ნაწილი...“ 52 v.

1708

წმიდათა მარტვილობანი. XI

77 ფ.; 24,3×18,2; ეტრატე; უყდო დაფურცვლილი; ნუსხური, სათაურები სინგუ-
რით; თავბოლონაკლული; დაზიანებულია: 1, 3, 6, 8, 9, 12, 14, 15, 17, 22, 23,
25, 29, 31, 35, 39, 49, 50 51, 54, 77. ფ.ფ.: მომგებელი—ივანე ინჩუხისძე (38 v); [XI ს.];
ჩამოტანილია ექვთ. თაყაიშვილის მიერ ნიკორწმიდის ეკლესიიდან.

1. [წამება პეტრე და პავლე მოციქულთა] „... მიერ გამოჩნდეს, უკუეთუ
არს რადმე ძალი ამასთანა და ლთისაცა თქნისა: პეტრე ჰქა: ჰ, მეფე, უკუე-
თუ გინდეს, ძალგიც ცნობად ვითარმედ ეშმაკებითა სავსე არს ეგე. ნერონ
ჰქა: რასამე სიტყუათა განამრავლებთ, ხვალისა დღემან თქნ გამოგცადნეს...“
1 r—10 r.

დასასრულჲი. „...აღესრულა სრბად წთა მოციქულთად პეტრესი და
პეტრესი (!) თუესა იენისსაკთ, ხ სამთად მათ მჯედართად თუესა იელისსა კ-სა,
და პერპეტუაისი და პოტენტიანაისი თუესა იელისსა სადიდებელად და საქე-
ბელად ლისა ჩნისა იჯ ქესა, მისთანა კურთხევად და მადლობად მამისა სუ-
ლით წლდითურთ აწცა მდს და უქი უქე, ან.

2. „ებისტოლე წმიდისა დიონოსიოს ბრძენომთავრისა და ათენელთა
ეპისკოპოზისა, რომელი მიუწერა ტიმოთეს საყუარელსა თუსსა და მოწაფესა
მოძღურისა თუსისა წმიდისა პავლესსა.—გიკითხავ შენ საღმრთოსა მოწაფესა
და შვილსა სულიერსა ქეშმარტისა მამისასა და მოყუასსა კეთილსა და მეგო-
ბარსა სათნოსა, რომელმან აღასრულე ნებად მოძღურისა თუსისა და დაითმი-
ნენ ჰირნი ყოველნი მის თანა და ვნებანი...“ 10 v—24 r.

შენიშვნა: ებისტოლეს მიწერილი აქვს: „იენისსა კთ და დევებერსა კწ იმსახუ-
რენ ესე მოციქულთა წამებანი და ლოცვა ყავთ“. 24 r.

3. „ქ. სიმენე და წამებად წდისა თეოდორესი.—და რაყამს მოიწია
წმიდად მოციქული ანდრია ამასიად და წმიდასა ფელიმოსს დაასხნა ჯელნი

ეპისკოპოსად და დაუტყვეა მუნ ნაცვალად თვსსა და თუით შთაეიდა სუინაედ, სადა იგი მრავალნი საქმენი სასწაულთანი ქმნნა, რომელნი უწყებულ არიან ჩუენ ყოველთადა...“ 24 v—38 v.

4. „აღწერილი ღირსისა და ყოვლად სანატრელისა წმიდისა მღვდელისა ქურისი პონტოელისაჲ სასწაულთა და საკვრველებათაჲს წმდისა თევდორესთა, რომელნი აღასრულნა შემდგომად აღსრულებისა და წამებისა მისისა წმიდამან ქრეს მოწამემან, ან.—უბრწყინვალესი შორის მარტულთასა ქებული ესე, რომელი ამათ ჟამთა ყვნა და აღასრულნა წმიდამან ამან მოწამემან თეოდორე, მამანო საყუარელნო და ძმანო სასურველნო, რათა ზიარ ვიყვნეთ ჩნ ყოველნი მისა მიმართ...“ 39 r—57 r.

5. „თა მარტსა თ წამებაჲ წმიდათა ორმოცთაჲ, რომელნი იწამნეს სებასტია ქალაქსა, რომელთაჲ სახელები ესე არს: დომენტიანესი, ვალენტისი, ევსუქისი...“ 58 r—74 v.

6. „თა აპრილსა წამებაჲ წმიდისა გიორგისი, რომელი აღწერა და თანადახუდა ყოველსა სიმენესა მისსა მოწაფე წმიდისა გიორგისი ბასიქარტოს.—რაჟამს იგი დაეპყრა კერბთ მსახურებასა ეშმაკისსა ყოველი სოფელი, იყო ბერძენთა ზედა მეფეჲ, რომელსა სახელი ერქუაჲ დეოკლიტიანე, მკეცი მძუინვარე, განმრყუნელი სამწყსოთა ქრესთაჲ...“ 75 r—77 v.

წყ დ ე ბ ა. „...მაშინ გამობრწყინდა წმ იგი გრი...“.

ანდერძი: 1. „ქმ ღო ძლიერო, მეოხებითა წმიდისა თეოდორე მღვდელისაჲსა და აცხოვნე და აკურთხე მონაჲ და შჯულიერად მარწმუნე შენი ივანე ინჩუხისძე ონი და კურთხეულნი შეილნი მათნი ბაკურ, პეტრე და მიქაელ და დაიცივენ ყოველთა ვნებათაგან“. 38 v.

2. „ძეო ღმრთისაო და ღო ჩნო, მადლითა წთა მოციქულთაჲთა აკურთხე სულითა და ხორციითა ონი ივანე ინჩუხისძე. ან“. 10 v.

3. „ქმ ღო მეოხებითა წთა მოციქულთაჲთა აკურთხე ონი ივანე ინჩუხისძე მღვდელაჲ ამის წიგნისაჲ“. 24 r.

მინაწერები: 1. (მხედრულით) „ქ. ღმერთო შეიწყალე სული კანდელაკის ქალის, ჯერეთ აცოცხლე, მერმეთ აცხოვნე, ამინ. უფალო კარიალისან“. 1 v.

2. „ქ. წმიდაო გიორგი მცხეთისაო, მომეხმარე შენს მონას თეთრუას. ივანე მახარებელო. შემეწიე შენ მონას, ყოლაწამიდაო ღმრთისმაშობელო, შემიწყალე მე ცოდვილი, თქვენი მონა საბარალო კანდელაკის ქალი. ჯერეთ აცოცხლე, მერმეთ აცხოვნე, ამინ. უფალო კარიალისან“. 2 v.

3. (მხედრულით): „ქ. ძმაო, მე მისათვის მიყვარხარ, საიმედო ხარ გულისა ა ამ სოფელს ლხინათ შეგელი, ამომხსნელი ხარ სულისა ა ნახვა მინდა თქვენი, ნატრაც მაქ სამასხურისა ა, თუ შენი ერთგული არ ვრყო, შემაცოდემცა ვარ რჯულისა ა“. 11 v.

4. (მხედრულით); „ქ. ცოცხლებითა და ცხოვნებითა, დაღვრამელებითა შეუნდოს ღმან თეთრუას ფაურსტიძის ქალს, დედა-მამას მისსა, ამინ“. 27 v.

5. (მხედრულით): „ქ. მოიტანა გარდასახურავი მამუკანე მსაძემ და ოტიამ ორი ასლანი თეთრი და ერთი ლამაზი დარაია, ერთი კარულის სანიფუვე—ფაცია ჩარკვიანის ცოლისაგან, ერთი ასლანი თეთრი გიორგი მეიფარიანის ცოლმან, სამი რუბი—დათუნა გოლეთიანმა, ორი ასლანი—თამაზა მდივანმა, სამი რუბი—სული ჩარკვიანის დედამ, ორი ასლანი—ოთია ხახუტეს შვილმან და ხოხინე (!) შვილმან, სამი რუბი—მიქელა ქაბუკია-

ნის შვილებმა, ერთი შამახური სანთელი—ხვაბიშხუცის ვერძის ცოლმან ერთი შამახური სანთელი—ოსი ჩარკვიანის შვილმან, ორი რუბი—სვიმონ მდივანმა, ორი რუბი—მიქელ მაღარიანი, ერთი ასლანი—სისნია მვიფარიანის შვილებმა, ერთი რუბი—იონამ, ორი რუბი—კაცია ხეცუარიანმა, ორი ცხვარი—მანია ჩემან დამ, ერთი ცხვარი—გიორგი ბურჯანიანმა, ერთი ცხვარი—ლოლობერიძის შვილმან, ერთი ცხვარი—გაბრიელ ბურჯანიანმა, ერთი აბაზი ... ბურჯანიანმა ორი რუბი—რამაზა ავალთანმა, ერთი ასლანი—მამუკა ბურჯანიანის შვილმან, ერთი აბაზის სანთელი—მათუთ სილაგაძის ცოლმან, ერთი ასლანი—ოსის ჩარკვიანის ცოლმან“. 56 რ—60 ვ.

6. (ნუსხური): „წ. ღო და რაც ამ წიგნში წნი ეწეროს მათო ძალო და მადლო. შეიწყალო ადამ სილაგაძე, აწ. ვინცა შენდობაა ბრძანთო, თქნცა შეგინდოს ღწ“ 57 რ.

7. აბას მოსდევს მხედრული მინაწერი V მინაწერის ხელით დაწერილი: „ქ. ღმერთო, შეიწყალო ადამ სილაგაძე, აწ“. 57 რ.

8. (XI—XII საუკუნის საინტერესო მდივანმწიგნობრულით, შესაძლებელია იყოს გადამწერის ანდრძი). „ქ. ჰოი, წწო თორმეტო მწენო მარტვილნო და წწე ღთისა მდგომარენო, შწე სული ჩემი ფწდ ცოდვილისა და საწყლისა მონისა იწესი, აწ იყან“. 57 ვ.

9. (მხედრული): „ქ. ღმერთო და წმიდანო მოწამენო და რაც ამა წიგნაშიდანა წმიდანი ეწეროსა მიასაო მადლო, შეიწყალო ამა სოფელსა კარგად ყოფითა და საუკუნოსა ცხოვნებითა ქეთარაძე ცაგერლი ანატონე სული. ყოლაწამიდაო ღთისა მშობლო, რაცა შენდობა ანატონესი ეწეროს, ნუ მოუშლი ნუცა ამა სოფელსა, ნუცა საუკუნოსა, სული მისი, ვითარცა წამიდათა მოწამეთა, გგრეთავე შეიწყალო ღთო, ვინაცა შენალობა ბრძანთა, თქვენაცა შეგნადოსა ღთმანა, აწნა უფალო“. 69 ვ—70 რ.

მინაწერები: 8 რ—v, 10 v, 11 რ, 13 რ, 19 რ—v, 20 რ, 37 რ, 38 რ, 42 v, 45 v, 57 v 63 v, 64 v, 65 რ, 74 v, 75 რ—v, 76 რ—v.

1709

წმიდათა ცხოვრებანი. XI

151 ფ.; 19,8×13; ეტრატი, გაყვითლებული; ტყავგადაკრული ტფრული ხის ყდა (დაზიანებული); ნუსხური, სათაურები სინგურით; გაანჩია რვეულმბრივი სათვალავი; ბოლონაკლულია; 138—151 ფურცლები—ქაღალდის, მოგვიანო ნუსხახუცურით აღდგენილი ტექსტით; გადამწერი—ე. ე. ივანე დადიანი (1 რ); ამოვარდნილია ფურცლები: 55, 62; მრავალი ფურცელი დაზიანებულია, ნაწილი რესტავირებულია; [XI ს.]; ჩამოტანილია ექვთიმე თაყაიშვილის მიერ ნიკორწმინდის ეკლესიიდან.

1. „ცხოვრებამ და მოქალაქობამ დიდისა და საკრველთმოქმედისა მამისა ჩწნისა ნიკოლოზ მთავარებისკობოზისა მირონ ქალქისა, რომელ არს ქწნასა ლუკისასა.—ცხოვრებანი და მოქალაქობანი ღთშემოსილთა წწთა ჩამათანი მსგაეს არიან მაგალითსა მხატვართასა, რამეთუ ეწა იგინი განციდიან კწლ გამოსახულსა მას სახწსა და ხელოვნებათ მამსგაესებენ გამოწერილსა მას და შეენიერად განაწესებენ მრავალ ფერთა სახწთა, ავრეთვე აღწერად...“ 1 v—78 v.

2. „შესხმამ წწდისა და საკრველთმოქმედისა ნწლზ მთავარებისკობოსისა მირონ ქალქისა, თქლი წწმიდისა მამისა ჩწნისა ანდრია კრიტელ მთავარებისკობოზისა.—კაცო ღმრთისაო და სარწმუნოო მონაო და მწეო ქწსსა სადღუმლოთაო და საუნჯეო მადლითა მით სულისა წწრისათაო, შეიწირე სიტყწდ ესე ჩწნი, ვითარცა ძღუწნი უწდოდა და შეჰრაცწს ესე სამადლობელად ჩწწ.“

ზედა ქმნილისა მის დიდებულისა საკრველთმოქმედებისა შენისა...“ 78 v—119 v.

3. „ცხოვრებად წმიდისა და ნეტარისა მარიამ მეგვბტელისა, რომელი იყოფოდა უდაბნოთა მათ შინა იორდანისთა.—სადღუმლოთა შუისათა და მარხვად კეთილარს, ხ' საქმეთა ღ'თისათა ქადაგებად სარგებელ არს...“ 119 v—151 v.

შენიშვნა: ხელნაწერის XI საუკუნით დათარიღების საშუალებას იძლევა ე. ე. ივანე დადიანის მოხსენება ანდერძში (1 r). (იხ. ქართლის ცხოვრება, ანა დედოფლისეული ნუსხა, ს. ჩაუხჩიშვილის რედაქციით, 1942 წ., გვ. 187).

ანდერძი: (გადამწერის) 1. „წო მღღელმოდღუარო ნიკოლაოზ, მეოზ ეყავ წყალობითა მეუფისა ე. ე. ივანე დადიანსა, რამეთუ ჭეშმარიტად გაქუს კანდიერებად წინაშე ქ'შსა, რომელმან ილუაწა სიყუარულისათჳს შ'ნისა და აღწერა ანგელოზებრი მოქალაქობად შ'ნი, და წარუმართე ყოველსა ზედა კეთილსა [სულიერსა] და ჳორციულსა და დაიცვე, მშჯდობით სიმრთელით და დღეგრძელობით მეოზმბითა შ'ნითა, ან“ 1 r.

2. „ღ'ბჲ ღ'თსა. აღესრულა ცხოვრება და შესხმად წ'ისა ნიკოლაოზ სასწაულთამოქმედისაჲ. ჳ' ქ'შ ადიდე ე. ე. ივანე დადიანი ორთავე სუფევითა შ'ნ მიერთია აქა და საუკუნისა“. 119 r.

მიწაწერი: 28 v, 63 r, 68 r, 71 r, 93 v, 103 r.

1710

თვენი. XI

173 ფ.; 23,5×16; ეტრატეი; ტყავადაკრული ტვიფრული ზის ყდა; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; გააჩნია რვეულგებრივი პაგინაცია; აკლია პირველი რვეული; თავბოლონაკლული; [XI ს.].

1. [თ'ა მისსა გ] „... ერთარსებისა თაყუანისცემად. ქრისტეს ეკლესიად შემეკვე უფროდს მარგალიტთა და თუალთაჲსა, ბრძენო, სუტყუათა შენთა...“ 3 r—5 r.

2. „ამასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ესპერიისი და ზონისი და შვილთა მათთაჲ, ჳმაჲ დ გ'ი...“ 5 r—7 r.

3. „ამასვე დღესა წმიდისა ტიმოთესი და მავრამისი ჳ'დ დ...“ 7 r—9 r.

4. „თ'ა მისსა დ. წმიდისა და დიდებულისა მოწამისა ირინესი, ჳ'დ ა...“ 9 r—11 r.

5. „თ'ა მისსა ე. წმიდისა მოწამისა პელაგიაჲსი. ჳ'დ ბ...“ 11 r—13 r.

6. „თ'ა მისსა ვ. წმიდისა და ნეტარისა იობ მართლისაჲ. ო'ო ღ'ლტყესა...“ 13 r—15 v.

7. „თ'ა მისსა ზ. გამოჩინებაჲ პატიოსნისა და ცხოველსმყოფელისა ჳუარისაჲ, რომელი გამოჩნდა ზედა წმიდასა გოლგოთასა, ეამსა მესამესა დღისასა, ნათლისა სახედ კოსტანტინე მეფისა ზ'შ, ძისა დიდისა კოსტანტინესსა. ჳ'დ დ...“ 15 v—18 v.

8. „ს'ხნი გალობანი ცხოველსმყოფელისა ჳუარისანი. დ. გ'ი...“ 18 v—23 v.

9. „თა მათსა ზ. წმიდისა და ყოვლად ქებულისა მოციქულისა და მახარებლისა იოანე ღმრთისმეტყუელისა და წმიდისა მამისა ჩუენისა არსენის. ჳმად ა...“ 23 v—27 v.

10. „სწნი გალობანი წმიდისა იოვანე მახარებლისანივე. უგლბთსა დ...“ 27 v—28 v.

11. „სწნი გალობანი წმიდისა იოვანე მახარებლისანი და წმიდისა არსენისნი...“ 28 v—31 v.

12. „მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა აკაკისი. ჳდ დ...“ 31 v—34 v.

13. „თა მათსა თ. წმიდისა წნწყლისა ესაიადსი და წმიდისა ქრისტეფორესი. ჳმად ა...“ 34 v—39 r.

14. „მასვე დღესა წმიდისა და დიდებულისა ქრისტეფორესი. ჳ გრი...“ 39 r—42 v.

15. „სწნი გალობანი წმიდისა ქრისტეფორესნი, თქმულნი დანიელ ქალკიდონელ მთავარებისკოპოსისნი. უგლბს. დ გრი...“ 42 v—44 v.

16. „სწნი გალობანი წმიდისა ქრისტეფორესნი. დ გრი. უგლბთსა...“ 44 v.

17. „თა მათსა ი. წმიდისა და დიდებულისა სიმონ მოციქულისა. ჳდ დ...“ 45 r—47 r.

18. „თა მათსა ი. წმიდათა და დიდებულთა მოწამეთა ალფიოს, ფილადელფო და კვრინესი. ორო ღლყესა. ჳდ ა...“ 47 r—49 r.

19. „სწნი გალობანი მათვე წმიდათანი. დ...“ 49 r—50 v.

20. „თა მათსა ია. სატფურებად კოსტანტინოპოლისა და წმიდისა მოწამისა მუკისი. ჳდ ა...“ 50 v—54 v.

21. „სწნი გალობანი სატფურებისანი და წმიდისა მოწამისა მუკისნი. ჳდ დ...“ 54 v—57 v.

22. „თა მათსა იბ. წმიდისა მამისა ჩუენისა ეპიფანე კვბრელისა და წმიდისა გერმანოს კოსტანტინეპოლელისა, ორო ღლყესა. ჳდ ა...“ 57 v—63 v.

23. „თა მათსა იგ. წმიდისა და ღმერთუმეოსილისა მამისა ჩუენისა ეფთჳმე მთაწმინდელისა, ახლისა ოქროპირისა, რომელმან განანათლნა ქართველნი თარგმანებითა წიგნთა კეთილთადათა. ჳდ დ გრი...“ 63 v—66 r.

24. „სწნი ორო ღლწყვ. გალობანი წმიდისა მამისა ეფთჳმისნი. ჳ გრი...“ 66 r—70 v.

25. „მასვე დღესა წისა მოწამისა ალექსანდრესი. ჳდ დ...“ 70 v—73 v.

26. „თა მათსა იდ. წმიდისა მოწამისა ღლკერისი. ორო ღლყეს. ჳდ დ...“ 73 v—76 r.

27. „მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ისიდორესი. ჳდ დ...“ 76 r—78 r.

28. „მასვე დღესა წმიდისა მღღელმოწამისა მეთოდესი. დ...“ 78 r—81 r.

29. „თა მათსა იე. წმიდისა მამისა ჩუენისა პახუმისი და წმიდისა თეოდორე განწმედილისა. ჳდ ბ გრი...“ 81 r—85 r.

30. „თა მათისა ივ. წმიდისა ზაქარია წყველისა ათექუსმეტთაგანისაჲ. დ გ^რი...“ 85 r—87 r.

31. „მასვე დღესა წმიდისა მღვდელმოწამისა ელადისი და წმიდისა სერგი აღმსარებლისაჲ, რომელი იყო მამად ფოტი პატრიარქისა. ჯდ. ა...“ 87 r—93 r.

32. „თა მათისა იზ. წმიდისა ანდრონიკე მოციქულისაჲ, რომელი იყო სამეოცდაათთაგანი. ოო ღლყესა. ჯდ დ გ^რი...“ 93 r—95 r.

33. „მასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა დავით და ტირიჭანისი, რომელნი იწამნეს სანახებსა სომხითისასა. დ...“ 95 r—97 v.

34. „მასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა პეტრე, დიუნჯსი, ანდრია, პავლე, ირაკლი, პავლინე და ვენიდიმუ ათინას წამებულთაჲ...“ 97 v—100 r.

35. „თა მათისა იც. წმიდათა მღვდელმოწამეთჳ ავდა და ავიოს ებისკოპოსთაჲ და ათექუსმეტთა ხუცესთაჲ და ცხრათა დეაკონთაჲ, რომელნი დაწუნა უვალი, ნავითა მირაავილოდეს კრებასა ნიკიისასა. დ. გ^რი...“ 100 r—101 v.

36. „მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა თეოდოტისი და წმიდათა შუდთა ქალწულთაჲ. დ...“ 101 v.

37. „თა მათისა ით. წმიდათა მღვდელმოწამეთა პატრიკი, პოლვიენუ, აკაკი და მენანდროსი. ჯდ ბ...“ 103 v—106 v.

38. „მასვე დღესა წმიდათა მოწამეთა ფილეტერი, ევიზოტი, თეოტიმე და მათთანა ქალწულთაჲ. ჯდ ბ გ^რი...“ 106 v—109 v.

39. „მასვე დღესა წმიდისა იოდასაჲ ჰინდოთა მეფისაჲ. ჯდ დ გ^რი...“ 109 v—112 r.

40. „თა მათისა კ. წმიდისა მოწამისა თალელესი. ოო ღლყესა ჯდ ა...“ 112 r—114 r.

41. „მისივე წმიდისა მოწამისა თალელესნი. ჯდ ა...“ 114 r—117 r.

42. „მასვე წმიდისა ს^ხნი გალობანი. დ გ^რი...“ 117 r—118 v.

43. „მასვე დღესა იშ^ლმისა წარტყვენვაჲ. ა გ^რი...“ 118 v—120 r.

44. „თა მათისა კა. წმიდათა მოწამეთა კოსტანტინე და ელენესი. ჯდ დ...“ 120 r—123 v.

45. „ს^ხნი გალობანი მათვე წმიდათა მოწამეთანი. უგ^ლბდსა, დ გ^რი...“ 123 v.

46. „თა მათისა კბ. წმიდისა იუდა მოციქულისაჲ. ოო ღლყესა ა...“ 125 r—127 r.

47. „მასვე დღესა წმიდისა მოწამისა ვასილისკოჲსი. ა...“ 127 r—129 v.

48. „ს^ხნი გალობანი მისივე წმიდისანი. დ გ^რი...“ 129 v—131 v.

49. „თა მათისა კვ. წმიდისა მღვდელმოწამისა ქრისტეფოროესნი ანტიოქიელ მამათმთავრისაჲ. ოო ღლტყესა ჯდ დ...“ 131 v—135 r.

50. „მასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა აღმსარებელისა მიქაელ სუნადელ ებისკოპოსისა. დ გ^რი...“ 135 v—138 r.

51. „თა მათისა კდ. წმიდისა და ღმერთშემოსილისა მამისა ჩ^ნისა სუმეონ საკურველთმოქმედისაჲ. ჯდ ა...“ 138 r—145 v.

52. „სწნი წმიდისა სუმეონის გალობანი. უგლბსა. ჯდ ზ გი...“ 145 v—148 r.

53. სწნი გალობანი წმიდისა სუმეონისნი. გ გი...“ 148 r—149 v.

54. „სწნი გალობანი წმიდისა სუმეონისნი...“ 150 r—152 r.

55. „თა მისსა კე. მესამედ თავის პოვნად წმიდისა იოანე ნათლისმცემლისად. ჯდ დ გი...“ 152 r—155 r.

56. „მასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა იოანე ფსიხიიტელისად. დ გი...“ 155 r—156 v.

57. „თა მისსა კე. წმიდისა კარპო მოციქულისად, რომელი იყო სამეოცთაგანი ზ გი...“ 156 v—158 v.

58. „მასვე დღესა წმიდისა იუდა მოციქულისა, ძმისა უფლისად. ჯდ ა...“ 158 v—162 r.

59. „მასვე დღესა წმიდისა კლიმი გამომთქუმელისად. ჯდ დ გი...“ 162 r—163 v.

60. „თა მისსა კე. წმიდისა მლდელმოწამისა თერაპონისი. ორო დღესა ჯდ ა...“ 163 v—167 v.

61. „თა მისსა კთ. წმიდისა მოწამისა თეოდოსიასი. ჯდ დ გი...“ 167 v—169 r.

62. „მასვე დღესა წმიდისა მამისა ჩუენისა ნიკიტა ქალკილონელ ეპისკოპოსისად. დ...“ 169 r—171 r.

63. „თა მისსა ლ. წმიდისა მამისა ჩუენისა ისაკ დალმატოქსა. ჯდ ა...“ 171 r—174 r.

64. „თა მისსა ლა. წმიდათა მამათა ნისტერეონ და კატიანესი. ორო დღესა...“ 174 r—175 v.

წყდებ: „... ვითარცა პირველ ყრმათა შორის გარდამოკდა ანგელოზი ღმრთისად და საჯუმილი იგი შეაკურა, ეგრეთვე თქნცა მამანო პირველ...“.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერის აშიებზე, მრავალ ადგილას, საგალობელთა გასწვრივ მიწერილია ასომთავრულით: „იოსებ“, „თეოფანე“, „გიორგი“, „ანდრია“ და სხვანი.

2. ხელნაწერის პირველი ორი ფურცელი სხვა ხელნაწერიდან არის. ეს ფურცლებიც ძველი ჩანს, XI—XII ს., შინაარსით საგალობლებია.

1711

კრებული. XI

196 ფ.; 18,5×15; ეტრათი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სიხვრით; გააჩნია რვეულბრივი პაგინაცია; თავბოლონაკლული; აკლია მრავალი შიგადაშიგ; დაზიანებულია ფ.ფ.: 53—55, 66, 77, 94—95, 116, 138, 140—143, 152—153, 167; გადამწერი—ზაქარია (1 r); მომგებელი—პეტრე (1 r); [XI ს.].

[დილოლონი, რომელ არს თხრობად სულიერნი].—„... მადლითა და შეწევნითა ქრესითა წინამდებარისა მის პირისათჳს ჴელეყოთ თქუმად, რამეთუ

იგი ხანიერი არს მომცემელი გულისგმისყოფისადაცა და სიტყუსა და თუნიერ მისა არარას გელგუეწიფების გულისყოფად, არცა სიტყუად...“ 1 r—167 v.

შენიშვნა: „დილოლონის“ დასასრულდ შესულია მომდევნო ხელნაწერში (H-1712), 1 r-დან—82 v-მდე.

[ცხოვრება და მოქალაქობა და წმიდისა და საკვირველთმოქმედისა მამისა ჩნისა ნიკოლას მთავარეპისკოპოსისა მირონ ქალაქისა, რომელ არს ქყნასა ლუკიისასა]. „...კორციელნი, არამედ სურვილი და წადიერება მათი... იყო აღსრულებად მცნებათა უფლისათა. ეწოდებოდა ღირსსა მას და ღმრთის მოყუარესა კაცსა ეტუფანე...“ 168 r—196 v.

შენიშვნა: 1. „ნიკოლასის ცხოვრების“ დასაწყისი იხილე მომდევნო ხელნაწერში (H-1712, 82 v).

2. ხელნაწერის კვ და კღ რვეულები (162 და 167 ფ.ფ.) ნაკლულია. შემორჩენილია ამ რვეულების მხოლოდ პირველი ფურცლები. რამდენიმე ფურცელი აკლია კვ რვეულსაც.

3. 167—168 ფურცლებს შორის აკლია 12 რვეული (კვ-დან—ლმ-მდე). ხელნაწერის ეს ნაწილი ცალკე წიგნათ არის აკინძული და აღწერილია H-1712 ნომრის ქვეშ.

ანდერძი (გადამწერისა, ასომთავრულით): 1. „წმიდაო ბ ე ნ ე დ ი კ ტ ე, ადიდე მ ა მ ა ე ფ თ უ მ ე ამის წიგნისა გამომთარგმანებელი. შეიწყალე ნეტარი, რომელმან დიდითა წადიერებითა იხარკა და დაწერა და შეუნდგენ ყოველნი ბრალნი მისნი, აწ იყავნ ქ მ ზ ა ქ ა რ ი ა“. 44 v.

2. (ასომთავრულით): „წმიდაო მამაო გ რ ი გ ო ლ, მეოზ [ე]ყავ ბ ე ტ რ ე ს, სარწმუნოებით მოიგო... შნი იყნ აწ. გლახაკისა ზ ა ქ ა რ ი ა მ ს ზ ს ... ლოცვა ყავ“. 1 r.

3. „წო ბ ე ტ რ ე, შეიწყალე ბ ე ტ რ ე, აწ“. 130 r.

შინაწერები: 1. (ასომთავრული): „ღმერთო შეიწყალე ფრიად ცოდვილი ო ნ ო ფ რ ე. აწ“. 16 r; 4 r, 49 v, 151 r, 166 v, 189 v.

1712

კრებული. XI

84 ფ.; 18,5×15; ეტრავი; ტყავადაკრული ხის ყდა, დაზიანებული, შემორჩენილია მხოლოდ ზემო ყდის ნახევარი; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; გაჩნია რვეულებრივი პაგინაცია; თავ-ბოლონაკლული; ხელნაწერს შიგადაშიგაც აკლია; ეტრავი დაზიანებულია, შემოცვეთილია თითქმის ყოველი ფურცლის კიდე; ამოვარდნილია ფ.ფ.: 1, 2, 24, 82—84; პაგინაცია დარღვეულია; გადამწერი—ზაქარია (82 v); მომგებელი—[პეტრე; [XI ს.].

[დილოლონი, რომელ არს თბრობად სულიერნი] „...დღესა ესრეთ რად ვიტანჯებოდე და სრულიად მოუძღვრდი და ვუამაღდი იგი ზღუამან გელთაგან წარიტაცა და დავშით წყალთა შინა და მიუშუ თავსა ჩემსა სიკუდილად...“ 1 r—82 v.

„ცხოვრება და მოქალაქობა და წმიდისა და საკვირველთმოქმედისა მამისა ჩნისა ნიკოლას მთავარეპისკოპოსისა მირონ ქალაქისა, რომელ არს ქყნასა ლუკიისასა. მირონ გამოითარგმანების სურნელება. ქრისტე ადიდე ეფთჳემე...“

მამად ჩნი.—ცხოვრებანი და მოქალაქობანი ღმერთშემოსილთა წმიდათა მამათანი მსგავს არიან მაგალითთა მხატვართასა, რამეთუ ვითარცა იგინი განიცდიან პირველ [გამოსახულსა მას სახესა...].“ 82 v—84 v.

წყდება: „... და ჩნდაცა მოცემად სასყიდელი სიყუარულისაჲ, რომელნი შესუნებულთა მათ ძმათა ჩნთათჳს შეუვრდებოდით...“

შენიშვნა: „ნიკოლოზის ცხოვრების“ გავრცელება იხილე წინა ხელნაწერში (H-1711, 168 ფურცლიდან ბოლომდე), ხოლო ამ ხელნაწერის უმთავრესი ნაწილი წარმოადგენს „დიდლონის“ ფრაგმენტს, რომლის დასაწყისი შესულია წინა ხელნაწერში.

1713

გამოკრებილი თვენი. XIII—XIV

210 ფ.; 17×13,5; ეტრატი; ტყავგადაკრული ხის ყდა; შემორჩენილია მხოლოდ ქვემო ყდა; ყდის შიდა მხარეს დაკრულია ნაბეჭდი ბერძნული წიგნის ფურცელი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; თავბოლონაკული; გაჩნია რვეულებრივი პაგინაცია, ტექსტი იწყება გ რვეულით, შიგნით აკლია ია რვეული; [XIII—XIV ს.]; დაზიანებულია ფ. ფ.: 48—74, 126, 158, 209—210; ამოვარდნილია: 210 ფ.; ჩამოტანილია ექვთ. თაყაიშვილის მიერ ქელიშის მონასტრიდან 1919 წელს.

[გამოკრებილი თვენი] „... თა ოკდონბერსა კვ. წდრისა და დიდებულისა მოწამისა დემეტრესი. ორ ლალატყავსა. ჯდ ბ.—მამისაგან შობილი, ვითარცა მთიები ბრწყინვე შნ მამულსა შნსა...“ 2 r—210 v.

წყდება: „... და შემდგომად ...დლსა კდ იყუნეს მოწაფენი მისნი შინაგან და მათ თანა... და შევიდა იჯ კართა ჳშულთა და დადგა შორის მათსა და ჰქა...“

შენიშვნა: ხელნაწერი შეიცავს მთელი წლის საგალობლებს გამოკრებით.

1714

გულანი. XVIII

719 ფ.; 18,5×15; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა, ყდის შიდა მხარესათვის გამოყენებულია აბრეშუმი, ზემო ყდას აბრეშუმი მოკლებული აქვს; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ხელნაწერის შუა ნაწილი დაშლილია, მრავალი ფურცელი ამოვარდნილი და დაზიანებულია; 253—258 ფ.ფ. სხვა ხელით არის დაწერილი: გადამწერი—გიორგი (286 r); შემკვეთი—მამია გურიელი (286 r) და გიორგი გურიელი (173 v); [XVIII ს.]; თავსაშავული: 1 r; მინიატურები: 185 r, 194 r, 198 r, 205 r, 213 v, 231 r, 235 r, 239 r, 249 v, 250 r, 261 r, 286 r, 269 v, 294 r, 305 r, 321 r, 326 v, 331 r, 337 v, 347 v, 360 v, 373 r, 393 r—v, 395 r, 400 r—v, 459 r, 462 r, 586 v.

1. „ტუბიკონი საეკლესიო[ა]სა წესისაჲ კეთილადგანგებულისა წრისა და ღთ-შემოსილისა მამისა ჩნისა საბაჲს ლავრისაჲ, რომელი ესრეთ იქმნების სხთა-ცა ყოველთა მონასტერთა შინა პალესტინისათა. განწესებჲა ლამისთევისაჲ.—

10. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

შემდგომად მზისა ... წარვიდეს კანდელაფტი და თაყნისსცეს წინამძღვრსა. ამისსა შემდგომად აღვდეს და იწყოს რეკად მიიმესა ნელიად...“ 1 r—154 v.

შენიშვნა: „ტუპიკონს“ ერთვის შემდგენელ-გადამწერის ანდერძი: „სრულ იქმნა ტუპიკონი სრული და უნაკლოა შეწვევითა ღმთა, მრავალთა ტუპიკონთა დედად ქონებითა, რომელნი ჩემებრთა უდებთა და უვიცთა გაერყუნნეს და აესუბუქნეს, ხოლო მე გულს ვიდგივე წიგნისა სისრულისათუს და რააცა აკლდა ერთგან შევეყარე თავის თვისა ადგილსა და ესე უწყოდეთ, ვინცა სწერდეთ, რომელ უფრო სრულსა დედასა ვერ ჰპოებთ და რააცა აქა არა სწერია, სწავან ნუ ეძებ, და თუ არა, ცუდად დაშურები“. 154 v.

2. „დეკბრსა კდ. შობისა წინა დღესა დასდებელნი იბ. დ გრი.—ბეთლემ განემზადე, შეიმკვებოდენ ბაგაჲ, ქუაბო, შეიწყნარე ჭეშმარიტებაჲ...“ 154 v—157 r.

3. „იანვარსა ე. წინა დღედ განცხადებისად დასდებელნი. ჳჲ დ გრი. დღეს ტაძრისა.—ღღეს წყალთა იგი განგებაჲ წმიდა იქნების...“ 157 r—159 r.

4. „განგებაჲ დიდისა პარასკევისაჲ.—დიდსა პარასკევსა დაჰრეკონ ცისკრისა...“ 159 r.

5. „წესი და განგებაჲ, რომელი აღესრულების წა დიდსა პარასკევსა მეორესა ქამსა დღისასა. დაჰრეკონ და შეკრბენ ლოცვად...“ 167 v—170 v.

შენიშვნა: „განგებას“ ერთვის ანდერძი: „ესე ორნივე ათორმეტნი დიდისა პარასკევისანი სუნაქსარისაგან დამიწერიან მართალნი, სრულნი და შნიერნი. ამისა მწერალსა შეუნდოს ღმერთმან, ან“. 170 v.

6. „ზანდუკი პარაკლიტონისაჲ რვათავე კმათაჲ...“ 170 v—173 r.

შენიშვნა: ზანდუკს ერთვის ანდერძი: „აჰა სრულად გჳს ზანდუკი პარაკლიტონისაჲ, ვალობდი და ღმერთსა ჰმადლობდი“. 173 r.

7. „სადღესასწაულო“.—„თა სეკდემბერსა აქუს დღე ლ. დღეთა ქამი იბ ჯა ლამეთა ქამი იბ. თა სეკდემბერსა ა. დაწყებაჲ ინდიკტიონისა ესე იგი არს ახლისა წელიწდისა და ხსენებაჲ წისა სუმონ ჰალაბელისა...“ 174 r—403 v.

8. [პასქალია] 404 r—v.

შენიშვნა: „პასქალია“ თაენაკლულია.

9. „ყოველთა წმიდათა კვრიაკესა იწყებენ ჳჲ სახარებანი და პავლე სახარებისა საძიებელი...“ 405 r—v.

10. „იბაკონი საღამისთეონი ღნისმშობლისანი სავედრებელნი, ჳჲ გ.—სასოო და შესავედრებლო ქნეთაო...“ 405 r.

11. „დასდებელნი საღამისთეონი ნეტარიანთა ზედა...“ 406 r—407 r.

12. „ათერთმეტნი სახარებანი აღდგომისანი, სახარებაჲ მათესი...“ 407 r.

13. „გამოავლინენი აღდგომისა ათერთმეტთა სახარებათანი...“ 411 r—415 v.

14. „დასდებელნი, რომელნი ივალობებიან წინა დღესა ქს შობათასა...“ 415 v—416 v.

15. „ათორმეტნი ქს შობისანი წინა დღით ქს შობისა, უკუეთუ მარხვისა დღე იყოს...“ 416 v—427 v.

16. „წესი და განგება, რომელი აღესრულებს წინა დღით წრისა ღმრთისა გამოცხადებისაჲ. უკეთუ წინა დღე მარხვისაჲ დახუდეს მეოთხესა ჟამსა დღისასა, დაჰრეკონ და ილოცონ მზისა და სამეამისაჲ, ჟამი პირველი მზისაჲ...“ 427 v—428 v.

17. „კქესა უძღებისასა, რომელ არს უწინარეს ჯორციელისა კქისა. დასდებელნი უძღებისანი...“ 430 r—433 r.

18. „ჯორციელისა შაბათსა ქსენებაჲ საუკუნითგან შესუწნებულთა მამათა და ძმათა ჩრთა...“ 433 r—437 v.

19. „კქესა ჯორცთა აღებისასა ხსენებაჲ მეორედ მოსლვისა...“ 437 v—440 v.

20. „ესე საგალობელი იგალობების კქესა მწუხრითგან ვიდრე პარასკევისა გამოლცვადმდე...“ 440 v—443 r.

21. „ყველიერისა შაბათსა ქსენებაჲ წრთა მამათა...“ 443 r—453 r.

22. [მარხვანი და ზატიკი]. „პირველსა შაბათსა წრთა მარხვათასა, ხსენებაჲ წრისა დიდებულისა მოწამისა თეოდორესი...“ 453 r—678 r.

23. „დღე ორშაბათი წრთა მთავარანგელოზთა. ზ გრი...“ 678 v—685 r.

24. „დღე სამშაბათი წრისა იე ნათლისმცემლისა და სინანულისა. ზ გრი...“ 685 r—691 r.

25. „დღე ოთხშაბათი წრისა ღრისმშობლისა და ჯდ. ზ გრი...“ 691 r—694 r.

26. „ოთხშაბათსა გალობანი ჯრისნი და წრთანი. უგბა...“ 694 r.

27. „დღე ხუთშაბათი წრთა და ყოვლად ქებულთა მოციქულთა...“ 696 v—697 v.

28. „გალობანი წრისა ღრისმშობლისანი სერობისაჲ...“ 697 v—702 r.

29. „დღე პარასკევი ჯდ და წრთა...“ 702 r—707 v.

30. „დღე შაბათი წრთა და სულთა. ზ გრი...“ 707 v—715 r.

31. წრსა კქესა [საკითხავები]...“ 716 r—719 r.

ანდრძი: 1. „დაესაბამოჲ და დაუსრულებლოჲ, განუყოფელო და შეურევენელო და მიუწდომელოჲ სამებაო სრული და სრულებაო ყოველთა არსთა არსებისაჲ, რომლისაგან ეგე ძრწიან ყოველნი დაბადებულნი, ხილულნი და უხილველნი, რომელსა გამსახურებენ ყოველნი მვედრობანი ცათანი, რომლისა მიმართ მოდრკების ყოველი მუჭლი ზეცისათანი და ქწყნისათანი და ქსენელთანი და ყოველი ენაჲ დიდების გმეტყველებს შრ შრითა მაგით უსახღვროთა და გამოუთქმელითა დიდებითა, და აღიდგ ორთავე შინა სუფევათა შენ მიერ დიდქმნილი და ძღეფაჲშემოსილი, ყოვლადვე ზეშთა ამაღლებული პატრონი გურციელი გიორგი, ეგრეთვე თანამეცხედრე მათი დედოფალი დედოფალი პატრონი ელენე და ძენი მათნი მშვდობით აღზარდენ სიმრავლესა შინა წელთასა და მრავალმცა არიან წელნი ცხორებისა მათისნი, რომლისა ბრძანებითა აღიწერაჲ წდ ესე და განმანათლებელი წიგნი ტჰპიკონი, მოსაქსენებელი წრთა და შემამკობელი კათოლიკე ეკლესიათა და წრთა დღესასწაულთა განმარტებელი, შენ უხუად მომცემელო ნიჭთაო, მიეც სასყიდელი შრომათა მთთა, ან... 173 v.

2. „ქე ღო შეიწყალე ცოდვილი ამისი მუშაკი გიორგი“. 286 r.

3. „გათავდა წდ ესე წიგნი სადღესასწაულო შეწვევითა ღმრთისაჲ და ბრძანებითა გურცილისა ბატონისა მამიასითა, მრავალკამცა არიან დღენი და წელნი ცხორებისა მისისანი აქა და უმეტეს წინაშე შრსა, ან... 403 v.

4. „ველი საბრალოდ მწერალისა მიწათა შინა ლპებისა, ხოლო ნაწერი მის ჰგიეს-
ქამთა ვიდრე უკთი, აწ. ვაჲ, წელო, ვაი, ზურგო, ვაი, ნამუშავეო და ნაქირანაზულევეო
ვინ გაგზინჯავს და ვინ შეიტყუებს შწს საქმესა“. 404 v.

5. „იუ ქე, შფო დიდებისაო, ადიდე ორთავე შინა სუფევათა გ-ურ იელი ბა-
ტონი მამია აქა და უმეტეს წინაშე შწსა, რომელსა ჰნებას და სორის წწისა ამის
წიგნისა აღწერა საქებულად და სადიდებულად თქნდა საოზად და გამოსახსნულად
სულისა მისისათჳს დღესა მას დიდსა მეორედ მოსლვასა შწისასა ამინ“. 429 v.

6. „დაუსაბამოო, დაუსრულებელო, განჯყოფელო, შეურევენელო, მიუწლომელო სა-
მებაო, სრულო და სრულებაოო ყოველთა არსთა არსებისაო, რომლისაგან ვგე იშიშ-
ვის და ძრწის ყოველი დაბადებული. რომელსა ვგე გამსაბურებენ ყოველნი დაბადე-
ბულნი, რომლისა მიმართ მოდრკების ყოველი მუჭლი ზეცისათანი, ქწყნისათანი და
ქსკნელთანი და ყოველი ენა დიდების გმტყლს შწ შითა მაგით უსაზღვროთა და
გამოუთქმელითა დიდებითა. ადიდე ორთავე შინა სუფევათა აქა და უმეტეს წინაშე
შწსა შწ მიერ დიდ ქმნილი და შენ მიერ გამოჩინებულნი და ყოველთა მისთა შემდგომთა
უპატიოსნესი და უწარჩინებულესი სახელით გურულნი ბატონი მამია და დედო-
ფალი ბატონი ..., რომელმან ინებაჲ, იგულა და იგულისმოდგინა და აღაწერინა წა-
ესე და სულთა განმანათლებელი წიგნი ყოველითა კეთილითა აღსაესე შემამკობელად
და განმანათლებელად თქნდა საოზად სალხენელად და გამოსახსნულად სულისა მა-
თისათჳს დღესა მას მეორედ მოსლვისა შეწისასა, ოდეს იგი მიაგებდე თითოეულსა
კაცად კაცადსა საქმეთა მისთაებრ. შწ, შფო ცათაო, შწ მეუფეო ცათაო, მიანიჭე
სულეფეო ცათა და დაუემკვდრე სასყიდელი შრომათა მათთა ვიდრე აწ და უკუნითი-
უკუნისამდე, აწ“. 715.

მინაწერები: 277 r, 330 r, 377 r, 404 v, 596 r, 502 r.

1715

ლოცვანი. XVIII

367 ფ.; 15,8×12,5; ქალაღი; ტყავიგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური,
დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თავბოლონაკლული; 226 ფურცლის
შემდეგ ხელნაწერი დაზლილია, ძლიერ დაზიანებულია, აკლია შიგადაშიგ; გაანწი-
რეულფერები პაგინაცია; რესტავირებულია ფ.ფ.: 7, 149; 223-ე ფურცელი სხვა
ზომისა, სხვა ხელნაწერიდან არის; ამოვარდნილია ფ.ფ.: 226—252; დახეულია ფ.ფ.:
247, 365—268; [XVIII ს.]; ჩამოტანილია ექვთ. თაყაიშვილის მიერ ზოტევის ეკლეს-
იიდან 1919 წელს.

[ქამნი] „...და ესე შევრდომილნი ლოცვანი შეურდი, თუმცა მე განმსჯის.
ღმერთო ჩემო და მეუფეო ჩემო, გამადლობ შენ ყოველთა მათ კეთილთათჳს,
რომელნი გიქმიან და იქმ ჩემ ზედა...“ 1 r.

წყდება: „... რომელი კეთროვანი სიტყუთ განჰკურნე... რაჲ გნებდეს
განწმედანი და განწმედა... თჳს მეცა გევედრები...“ 367 v.

შენიშვნა: „ლოცვანი“ შეიცავს: „ლოცვაჲ მოურნეთა და მოღწეთა“. 2 r—v;
„ლოცვაჲ დღითი დღე სათქმელი ცთომათათჳს შემდგომად სერობისა წოლისა ქამსა,
თქმული წწისა მამისა ჩწისა ეფრემისი“. 3 r—4 r; „ქამნი შუალამისნი, თქმული ო-
სებ გამომეტყველისაჲ“. 13 r—23 r; „ლოცვაჲ წმინდისა ბასილისი“ 23 r—24 v;
„იბაკონი წწისა ღწმწობლისანი, თქმული რომანოზ მგალობელიისა“. 155 r—168 r;
„ლოცვა ზიარებისა, თქმული წწისა მამისა ჩწისა დიდისა ბასი-
ლისა“. 168 r—171 v; „ლოცვა ზიარებისა, თქმული წწისა იწე ოქროპირისა“.

171 v—174 r; „ლოცვაჲ წისა ბასილისი გულისთქმისათჳს“. 176 r—183 v; „ლოცვაჲ ყოველთა შუდელთა დღეთა, თქმული წისაჲ ეფრემისი კქესი“. 184 v—227 r; „ლოცვაჲ განთიად და მიმწუხრი სათქმელი, თქმული წისა იწე დამასკელი საჲ“. 241 v—243 r; „თა იბაკონი საწელიწდონი“ 259 r—339 r; „ოხთა იბაკონი მარხუათა და სატიკთან მეზვერისა და ფარისეველისანი“. 339 r—367 v.

1716

დავითნი. XV—XVI

166 ფ.; 13,7×10; ეტრათი, 123—166 ფ.ფ.—ქალაღი; ტყავადაკრული ხის ყდა, დაზიანებული; თავბოლონაკლული, აკლია შიგადაშიგ (163-სა და 165 ფურცლებს შორის); დასაწყისი და ბოლო დაშლილია; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგური; გააჩნია რვეულგებრივი პაგინაცია; ქალაღი დაზიანებულია, ფურცლები რესტავირებულია; ამოვარდნილია ფ.ფ.: 123, 124, 129—131; დაზიანებულია ფ.ფ.: 36—37, 42; [XV—XVI ს.]; ჩამოტანილია ეკეთ. თაყიშვილის მიერ კელიშის მონასტრიდან 1919 წელს.

[დავითნი] „...რა უამს უკუნ იქცეს მტერი ჩში, მართლ უკუნ მოუძღურდენ და წარწყმდენ პირისაგან შენისა...“ (9, 3). 1 r.

წყდება: „... აქებდენ სახელსაჲ მისსა განწყობითა, ბობღნითა და სწენითა უგალობდენ მას...“ (149, 3).

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი დაწერილია ორი სხვადასხვა ხელით.

2. „დავითნს“ დართული აქვს: ბ. „გალობანი“. იწყება: „უგალობდეთ უფალსა, რამეთუ დიდებით დიდებულ არს“. 155 r—164 r.

წყდება: „... დებ მფო წთა...“.

ბ. „გალობაჲ წთა სამთა ყრმათა“. 165 r—166 r.

გ. „გალობაჲ .ღთისმშობლისა“ 166 r—v.

გ. ფსალმუნთა შორის ჩართულია ლოცვები: „ლოცვაჲ ღირსისა მამისა ჩნისა ნიკონისი“. 11 v—12 v; „ლოცვაჲ წისა იწე ოქროპირისა“. 19 v; „ლოცვაჲ ღირსისა თეოდორასი“ 35 v; „ღირსისა მამისა ჩნისა დიდისა იოანისი“ 70 v; „ლოცვაჲ... იწე ოქროპირისაჲ ცოცხალთათჳს და მიცვალბულთა და ყოველთა ქენეთაჲ“ 98 r—118 v; „სხე ლოცვაჲ წისა იწე ოქროპირისაჲ“. 143 v—144 r.

მიწაწერები: 7 v, 10 v, 12 v, 45 r, 53 r, 62 v, 77 v, 78 r, 81 v, 147 v, 155 v.

1717

დავითნი. XV—XVI

233 ფ.; 14×11; ეტრათი; უყდო. ნუსხური, მთავრული ასოები სინგური; თავნაკლული; ხელნაწერი რესტავირებულია ქალაღით: ფ.ფ. 1—3, 6—8, 19—22; დაზიანებულია ფ.ფ.: 1—3, 5, 90, 92, 228; [XV—XVI ს.].

[დავითნი] „... იტყოდა კაცად-კაცადი მოყუასისა მიმართ თჳსისა ბაგითა ზაკულითა გულსა შინა და გულსა შინა იტყოდა ბოროტსა...“. (11, 2) 1 r—215 v.

შენიშვნა: 1. „დავითის“ გარდა ხელნაწერში შესულია: ა. [ლოცვა] „ზეშთა მბროძლისა მკედართმთავრისა საძლეველთა, ვითარცა ქსნილნი ძურთავან, სამადლობელთა აღვსწერეთ ღრისმშობელი ქალწულთა...“ 218 r—228 v; ბ „ლოცვა დღითი-დღე სათქმელი ყოვლად წრისა ღრისმშობლისა მიმართ, უკრთუ გსურის ხილვამისი ჟამსა სულისა შრისა განყოფისასა.— შეიწყნარე აწ დიდებულთა დედოფალთა ჩრთა სახიერო გლახაკი ვედრება ჩმი...“ 229 r—232 v.

2. ხელნაწერს დართული აქვს „სულთა მატანე“: „წელთა დასაბამიდგანთა ექუსათას ცხრაას ოთხმოცდაორსა, ოცდონბერსა ათსა, მწუხრი კკსა ორშაბათად განთენდებოდა, ძმა მათი მკნე ახოვანი, ღრის მოყრე ბაად ურ ამიერ სოფლით მიიცივალა და ღრ მივიდა წლისა ოცდაერთისა.

წელთა დასაბამითგანთა ექუსათას ცხრაას ორმოცდაჩრდმეტსა, დეკენბერსა თურამეტსა, დღესა პარასკევსა დედათა მათი ღრისმოყრე, თბოლთა და გლახაკთა შემწყვლენ, მსგავსი წრთა დედათა პატრონი დედისიმედი განვიდა წარმავალისა ამისაგან და მივიდა საუკუნეთა მათ წარუვლელთა წლისა ორმოცდათორმეტისა.

წელთა დასაბამითგანთა შუდათას და ექუსსა, ივლისსა ერთსა, დღესა კკსა მიმწუხრი, მამა მათი მკნე ღრისმოყრე, სახელგანთქმული სღრთა და საკაცობთა ყოვლითა ზნითა შემკუ[ბილი] პატრონი ყრყრე ამიერ სოფლით გარდაიცივალა და წარვიდა სავანეთა მათ საუკუნეთა წლისა ოთხმოცდაორისასა, დღე აკლდა ორმოცდათხუთმეტი, რომელსა საუკუნო იყავნ ვსენებამ მათი.

წელთა დასაბამითგანთა შუდათას და რვასა, მისსა ექუსსა, დღესა ოთხშაბათსა ჟამსა მეექუსესა დღისსა პირმო ძმა მათი ღრისმოყრე, მკნე, უძლეველი, მკედარი, განთქმული, ახოვანი ბრძოლათა შინა, ყოვლითურთ და ყოვლადეე უმჯობისი ყოველთა კაცთა ამ ჟამისათა, სრული საღრთთაეა შინა საკაცობათა პატრონი მან ქახოსრო განვლოდ მდენი ესე და წარმავალი საწუთოდ და ღრ მივიდა რომლისაე ტრფიად იყო და სუროდ, წლისა ორმოცდაცამეტისა, რომლისა საუკუნომცა არს ვსენებამ მათი.

წელთა დასაბამითგანთა შუდათას ოცდასამსა, ივნისსა ხუთსა, დღესა სამშაბათსა ჟამსა მზის მოსლვისასა ძმა მათი ღრისმოყრე მკნე, უძლეველი...“ 232 v—233 v.

ანდერძი (მთარგმნელის გიორგი მთაწმიდელის): „ანდერძი გიორგი მთაწმიდელისა თარგმანებისაჲთჳს დავითისა: წმიდანო და ღრთშემოსილნო მამანო და ძმანო, რომელნიცა ამათ წმიდათა დავითთა მიემთხვნეთ, ესე საცნაურ იყავნ ყოველთა, რამეთუ ფრიადითა იძულებითა წრთა და სულიერთა მამათა ჩრთათა ვთარგმნენ ესე დავითნი ახლად ბერძულისაგან ქართულად, მე გლახაკმან გიორგი, უღირსმან ხუცეს მონაზონმან, ფრიადითა კირითა და რუდუნებითა, თვთ იცის ღმერთმან, მრავალთა ბერძულთა დედათა და დავითის თარგმანთაგან ფრიადითა გამოწულილვითა და გამოძიებითა. აწ გვედრებნი ყოველთა, რომელნიცა მიემთხვნეთ წმიდათა ამათ დავითთა, რათა ჩრთჳს ლოცვაჲ ჰყოთ და ვინ სწერდეთ, ვითა აქა ჰხოოთ, ეგრეთვე შეუცვალებლად დასწერდით, ნუცა ჩაურთავთ, ნუცა დააკლებთ. ჩრ რომელი ჯერ იყო ჩაგვრთავს და რომელი ჯერ იყო დაგვკლიაჲ, ვითა ჩრსა ენაჲსა მოჰვიდოდა და წესი საქმისა ეძიებდა. ნუცა დონანსა დააკლებთ, ნუცა რამეთუსა. და ესე ეგების გონიერისაგან გულსკმის ყოფად, რომელ იგი დონანი ჩრცა ვიცოდეთ და თუმცა რას აენებდა გინაჲ იგი, გინაჲ სხა, რიცა სიტყჲ არაჲ დაუტეობდით, არცა აღმოვჰკიცდით. ხოლო უკრთუ ვინმე ამას ჩრსა შრომით და რუდუნებით კმნილსა და ყოვლითა კეშმარტებითაჲ სავსესა ნაშრომსა და აღწერილსაჲ არაჲ ჯერ იყოს და კე იცოდის, ანუ ღარ, გინაჲ ოტი ანუ თუ ღმერთი და უფალი, გინდაჲ თუ რიტორიცა იყოს ანუ ფილისოფოსი, მანა ჩრსა ნაშრომსა ზედა ნუ ბრძნობს, ახლად თვთ ვითა გინდა თარგმნენს სხანა დავითნი, არას ვზრუნავ და თუ ქართულთა დავითთა დასწერდეს, ჯრ აქუს და კურთხევაჲ, რომელმან კულაჲ ჩმი დავითი გინა ზეპირით იძალოს, გინაჲ ესე მრავლითა

სისხლითა თარგმნილი ჩ'მი წინაჲ დიდგას და დავითსა რყუნად და ზე-ქუშ ქცევად დაუწყოს, საშჯელი მიჰჯადენ ღმერთმან დღესა მას საშინელსა საშჯელისასა. და ვინ ამით ჩ'მთა დავითთა დასწორდეს და ესე ჩ'მი დაწერილი არა დაწეროს, ღმერთსა მან გასცეს პასუხი. უკ'თუ მე გლახაკმან ესე ოდენი ჰირი ვნახე და ესე უსასყიდლოჲ მარგალიტი არა დავიცოწენ აღწერად განმართლებლად მკითხველთა და მსმენელთა მას ამით ორთაჲ სიტყ'თა დაწერად რად ზარ აც. და წმიდასა მამასა ეფთჳის ნუ ვინ იმოწმებს. წმიდამან მამამან დავითი თარგმანა და მწერალსა ვისმე მისცა დაწერად და მან განრყუნა და უჭმარ ყო, მიერთგან ს'ნჲ აღარაჲ თარგმნა. არამედ ქართულნი დავითნი თანა ესხნიან და სადა სიტყ'ჲ ეგმარებოდის, მუნით იწამოს. და ამათისა ქეშმარიტებისა მოწამედ და სიმართლისა მყავს ყოველი საბერძნეთი და ყოველი ბერძენი დავითნი და ვის არა ჰრწმანდეს—შეაწამენ“. 215 v.—217 v.

მინაწერები: 145 r.

1718

ზატიკი. XIII

189 ფ.; 23×17,5; ეტრავტი; ტყავადაკრული, ტვიფრული ხის ყდა; ზედა ყდის საცავ ფურცლად აქვს ნუსხურით ნაწერი ქალღმრთის ფურცელი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თავბოლონაკლული; გააჩნია რვეულბერივი სათვალავი; დაზიანებულია ფ.ფ.: 1—2, 186—189; [XIII ს.]; ჩამოტანილია 1919 წ. ექვთ. თაყაიშვილის მიერ ხოტევის ეკლესიიდან.

[ზატიკი] „...და აღსდგე ღთ'იე შუტ'ნრ[დ] და აღადგინე ნათესავნი კაც-თანი, ყ'დ ძლიერო...“ 2r—189 v.

წყდებ: „...სხ'ნი გალობანი ყლ'თა წთ'ნი... პირველისა მის სიკეთისა ელვარებითა განშუტ'ნდით და მნათობ დაუვალ იქმ'ნით თ'ქნ, და ცად...“

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი შეიცავს აღდგომის საგალობლებს.

2. აშეებზე აქა-იქ საგალობლების ავტორთა სახელებია მიწერილი: „იე“ 159 v, „გერმანოზ“ 160 r და სხვა.

ანდრაძი (შემწირველისა); „ხ“ ესე პასეჲი მე კანდელაკმან გაბრიელ შემოგწირე შ'ნ ჩნ'სა სასოებაჲსა ხ'ტსა ღ'თებისასა, რათა არა მომაგო მსგავსად ნაცოდეთა ჩმ'თა და აღმისუბუქო ტჯრთმძიმობაჲ ჩ'მი და ვინცა ესე ამ ჩ'მსა ბატონისა საყდარსა გამოსწიროს, ჩ'ის ცოდვისაჲ პასუხი მან მომცეს დღესა მას დიდსა განკითხვისასაჲ“ 162 v.

მინაწერები: 1. (მწედრული) „ქ. მღდელი გაბრიელ ვიგრძნობ და ვიკითხავ, ვინც შენდობა ბრძანოთ, თქვენცა შეგინდოს ღმერთმან“. 115 v—116 v.

2. „ქ. ღმერთო, ამ პატისანის საყდრის გელათის გენათელი ნიკოლოზ ცოცხლით ცხოვრებით დიცივე. რაჟამს იგი გარდამოხდა და ენანი შეურთენა, მიმოდაყენა მაღალმან ნათესავნი, ხოლო რაჟამს ცეცხლისა ენანი განუყენა და ერთბაჲდ მოიყვანა, ამისთვისცა ერთობით ვადიდებდეთ სულსა ყოვლად წმიდისა თანასწორს მამისა, ძისა“. 170 v—171 r; 14 v, 90 v, 91 r, 150 v, 164 v—165 r.

1719

კურთხევანი. 1667

298 ფ.; 24,5 X 20; ქალაღი; უყღო; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ნაკლები; დაზიანებულია: 297—298 ფ.ფ.; ამოვარდნილია: 293—294 ფ.ფ.; გააჩნია რვევლებრივი სათვალავი; გადამწერი—მღვდელი გაბრიელ ბოქუჩავა (298 რ—v); შემკვეთი—მოძღვართმოდღვარი წალენჯიხელი ილარიონი (298 რ—v); აღგილი—წალენჯიხის მონასტერი. (298 რ); 1667 წ. (298 რ).

«კურთხევანი»—«... ეჭად რომელი მსგავსად მკუდრისა უსულოსად. დეკნის ვარ და სარტეცლსა სასოღწარკუშეთისასა მღვებარე ვარ...» 1 რ—297 ვ.

შენიშვნა: 1. კურთხევანის შედგენილობა. „განგებამ მონაზონის კურთხევისა ესრეთ არს...“ 15 რ—16 რ. „კურთხევა მონაზონისა ბერძულად თქმული წმიდისა ბასილი მთავარეპისკოპოსისა...“ 16 ვ—25 რ. „წესი და განგებამ წმიდისა და ანგლოზებრივისა სქემის კურთხევისა, თქმული წმიდისა დიდისა ბასილისი...“ 25 რ—44 რ. „გალობანი სულთა ბრძოლისანი მიცვალეზადსა ზედა...“ 44 რ—74 რ. „ლოცვამ განკითხვასა სულთა ბრძოლისასა...“ 74 რ. „ლოცვამ კათოლიკე კაცისათჳს, რაჟამს ჳირსა შინა იყოს...“ 74 ვ. „პანაშვიდი მიცვალეზულთანი...“ 74 ვ—80 რ. „განგებამ მწუხრისა კვრიაკესა და დღესასწაულთამ კვრეჳსთა და ლოცვათამ...“ 80 რ. „ლოცვამ ეკლესიისა საფუძველის დადებისა...“ 87 ვ—100 ვ. „წესი, რომელი აღესრულების წმიდასა ზედა ტრაპეზსა, შერიყოს რამ გინა მოიზალოს პირველისა დამყარებისაგან...“ 101 რ—v. „კურთხევამ ოდიკისა...“ 101 ვ—102 ვ. „ლოცვამ ჳელთდასხმასა წინამძღრისამ...“ 103 რ—v. „ლოცვამ ჳელთდასხმასა წიგნის მკითხველისასა და მგალობელისასამ...“ 103 ვ—104 რ. „ლოცვამ ჳელთდასხმასა კერძო დქნისასა...“ 104 რ—105 რ. „ლოცვამ ჳელთდასხმასა მღვდლისასა...“ 106 რ—108 რ. „ლოცვამ ჳელთდასხმასა ეპისკოპოსისასა...“ 108 რ—109 ვ. „ლოცვამ მოძღრისა, თქმული წრისა ბასილი კესარიელისა...“ 109—111 რ. „განგებამ ბაიას კურთხევისა...“ 119 ვ. „განგებამ ფერჳბანისა...“ 120 რ—123 ვ. „განგებამ მჳელთმოდრეჳისა წამარტულისა, თქმული წამამისა ჩრისა ბასილი კესარიელ ეპისკოპოსისა...“ 123 ვ—134 რ. „პარაკლისი ახლად იარგმანილი (!) ბერძულსა წესითა, სავედრებელი ყოვლად წმიდისა ღრსმშობლისამ...“ 134 რ—139 ვ. „კურთხევა პურთამ ღამისთევად, ოდესცა საჭმარ იყოს და გენებოს...“ 140 რ—142 ვ. „ლოცვამ სამკალსა ზედა...“ 144 ვ. „ლოცვამ დანერგვასა ვენაჯისამ...“ 144 ვ—145 რ. „ლოცვამ სთულომბასა ყურძნისამ...“ 145 რ—v. „ლოცვამ ყურძნისა ეკლესიასა შინა, რაჟამს ეგულებოდის ჳამა...“ 145 ვ. „ლოცვამ ყოველსავე ნაყოფსა ზედა...“ 149 რ—v. „ლოცვამ ჳარბისა ზედა, რაჟამს შესწირვიდეს ეკლესიად...“ 150 რ—152 ვ. „ლოცვამ ძრჳსათჳს...“ 152 რ—v. „განგებამ, რომელი აღესრულების უწვიმარობისათჳს...“ 153 ვ. „ლოცვამ შეხაგებისათჳს ჳაერთასა...“ 160 რ. „ლოცვამ წმიდისა და დიდებულისა მოწამისა ტკრიფონისი, ყოველისავეთჳს ვენაჯისა, ყანისა და ბოსტნისა...“ 160 რ—162 ვ. „განგებამ ძმობილობის...“ 162 რ—163 ვ. „ლოცვამ ოდეს იშვილებდეს ვინ...“ 163 ვ. „უკეთუ თავი ავენებდეს ნაშრომთა...“ 165 რ. „ლოცვამ წამ და დიდებულისა მოწამისა მრსი, ყრისა სნებისათჳს პირუტყუთასამ...“ 170 ვ—172 რ. „ლოცვამ ვნებულსა ზედა მტერთაგან...“ 172 რ—v. „ლოცვამ წრისა ბასილისი მათებელად ყრვე არაწრისა სულისამ...“ 173 რ—176 რ. „მისივე ფუცება ღელვამგუშმულსა ზედა სჳლთამ ზედა მიერ არაწმიდათა...“ 176 რ—180 რ. „ლოცვამ წმიდისა იეოქრიკისა, სულთათჳს არაწმიდათა...“ 180 რ—182 ვ. „კურთხევამ დადგენასა დღათ დქნისასამ...“ 190 ვ—191 რ. „წესი და განგებამ, რომელი აღესრულების კურთხევისამ მეფეთასა...“ 191 რ—203 ვ. „კურთხევა ერისთვისამ...“ 203 ვ—205 ვ. „კურთხევამ ცოტას ერისთვისამ...“ 205 ვ—206 ვ. „კურთხევა მიჳრონისა დიდსა ზუთშაბათსამ, რომელი იჳმნების პატრიარქისა მიერ, შემდგომად აღსრულებისამ...“ 206 რ—208 ვ. „ლოცვამ წრისა იეოქრიკის-

რისა აღსარებისათჳს ცოდვათათსა (!) და სინანულისა...“ 209 რ—212 ვ. „ლოცვა ხიარებისაჲ, თქმული წრისა ნეტარისა მამისა ჩრისა იგეოქოტპირისაჲ...“ 212 ვ. „ლოცვა ხიარებისათჳს, თქმული წრისა მარკოხ მონაზონისაჲ...“ 214 რ—215 ვ. „იბაკონი ყოვლად წმიდისა ღმრთისმშობლისანი, რომელ არს დაუჯდომელი, ზოლო ბერძულად აკათისტო გწოდების...“ 222 ვ—233 ვ. „თუ ვითარ ჯერარს შეწყნარებდა, რომელი ჰურიათაგან სარწმუნოებასა ქრეთასა მოუქდებოდის...“ 234 რ—241 რ. „წესი, რომელი იქმნების მოქცეულსა ზედა საჩინოზთაჲგან წრისა მომართ და ქეშმარტისა სარწმუნოებისა ჩრ ქენეთასაჲ...“ 241 რ—246 ვ. „შეჩუშნებანი იაკობიტელთაჲ და ყოველთა ერთბუნებანი, რომელთა თანა არიან სომეხნიცაჲ...“ 247 რ—250 რ. „წესი და განგებაჲ მათ ზედა, რომელნი წვალებისაგან მართლმადიდებლობად მოიქცენ...“ 250 რ—254 რ. „წრისა და ნეტარისა მამისა ჩრისა მეოთხი კოსტანტინეპოლელ მთავარ ეპისკოპოსისაჲ და მოწამისა ზანწესებაჲ, თუ ვითარ ჯერარს შეწყნარებდა თითოეულისა ჰასაკისა შინა უარისყოფისა ბრალთა შთავრდომილთაჲ და ქენათად მოქცეულთა...“ 254 რ—258 ვ. „ყოვლად ბრძნისა ევსტრატინიკიელ მიტოპოლიტისა მოსაქსენებელი შემკობილი (!), თუ ოდეს ჰრონი და ეკლესია მათი და რასათჳს საღმრთოთა ზღმოსღვისა ეკლესიათაგან განიჭრნეს...“ 258 ვ—268 ვ. „ძეგლის წერაჲ სარწმუნოებისაჲ, რომელი აღწერეს წრეთაჲ მამათაჲ კონსტანტინეპოლეს შეკრებილთაჲ წრეთაჲ ხატთაჲ თწყნისცემისაჲთჳს კკსაჲ წრეთაჲ მარზბუთასაჲ...“ 269 რ—278 რ. „აღესებასა დღესა შემდგომად ცისკრის გამოლოცვისა და ამბორის ყოფისა წარიკითხონ ესე საკითხავი, თქმული წმიდისა მამისა ჩრისა იგეოქოტპირისა...“ 278 რ—282 ვ. „გალობანი შუალამისნი...“ 282 რ—288 ვ. „პანაშვიდი ცოცხლისათჳს...“ 288 ვ—297 ვ.

ანდერძი: „დიდებამ ღმრთა ყოვლისა მპრობელსა, სამეუამოვანად ცნობილსა და ერთ არსებით აღსააარებულსა, რომლისა შეწყენითაჲ სრულ იქმნეს წრანი ესე და სულთაჲ განმანათლებელი წიგნი კურთხევანი. ბრძანებითაჲ ღმრთათა და მოძღვართ-მოდღურისაჲ წალენჯიხელიისაჲ ილარიონისითაჲ ქრნასა ოდიშსა და მონაესტერსა წალენჯიხისასა. სრულ იქმნაჲ თვესა მარტსაჲ და, ქორონიკონსა დასაბამითგან წელთაჲ შვიდი ათას ას სამოცდათხუთმეტსაჲ, ჯრცმითგან ათას ეჭუსას სამოცდაშვიდსა. აწ გვედრები ყთა, რომელიცა შდ ჩემსაჲ მიემთხუვენთ (sic) წიგნსაჲ ამას უტებად ნახრეკსა, წყევას ნუ ვინ შემამთხუშეთ ანად, რომე აჩქარებით ვახრეკი. ჩემი კურთხევანი დამეკარგა და მართალი დედა ვერ ვიშოვე, ზოგი აქით, ზოგი იქით გამოვძებნე რამე, ზევირებოლად და ამისთჳს დიდად ამის სიკეთეს ველარას გამოვეკიდე. ზოლო ზწწრანოჲ მამანოჲ და ძმანოჲ, უკუთუ ვისმე საჯმარ ვინდეს და იხმარებდეთ ღმრთაჲ დავიჯერენ. ლოცვაჲ ყავთ ჩემ უღირსისათჳს, გვედრები, თქუთ სიყვადარულისათჳს ღმრთათჳს, ვითარმედ დაღაცათუ უნდო არს ნაწერი ესე, წალენჯიხელი ილარიონ შეიწყალოს, ზოლო უკუთუ არა გთნდეს წყევასა, მაშინც არას მემართლებიო. უწყის ღმერთმან, ჩემთჳს დამიწერია სახმარებლად, არა საფასოდ და არა უწყი ვითარი არს. ამის უტებად მხრეკელსა, უგუნურსაჲ და დიდად ცოდვილსაჲ გაბრიელ მღვდელსა ბოკუჩავას ცოდვანი მისნი შეუნდოს ღმერთმან. დედა მამათა მისთა და მუღლეთაჲ თჳსნი ცოდვანი შნდოს ღმერთმან. შვილები ღმერთმან აღჟარდოს კეთილსა შინა. ვინცა ჩრთჳს შენდობაჲ ბრძანოთცაჲ შეგინდვენ თქნი ღმერთმან თქნი ცოდვანი ან: კსნ“. 298 რ—v.

1720

კურთხევანი. XVIII

137 ფ.; 22×16; ქალაქი; ტყავადაკრული ტვირთული ზის ყდა (შემორჩენილია მხოლოდ ხემო ყდა); ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თავ-

ნაკლული; გადამწერი სუმონ კუჭაშვილი (21 v); [XVIII ს.]; ჩამოტანილია ექვთ. თაყაიშვილის მიერ ხოტევის ეკლესიიდან 1919 წელს.

[კურთხევანი] „... [სადი]დებელად წისა სახელისა შინისა; რამეთუ შუქის შინდა ყოველი დიდებაჲ და პატივი უფლისა მიმართ...“ 1r—137r.

შენიშვნა: „კურთხევანში“ შესულია: „ლოცვაჲ აღბეჭდვასა ზედა ყრმისასა“. 1r—5r. „ლოცვაჲ დედაკაცსა ზედა, რაჟამს მუტელი წაუხდეს“. 5r—7r. „ლოცვაჲ დაღვრომასა ზედა კათაქმეველთასა“. 7r—12r. „ლოცვაჲ წისა ნათლისვისა ემბახსა ზედა ყრპითურთ“. 12r—v. „ლოცვაჲ მცირისა აიაზმისა“. 13r—21v. „წესი დიდისა აიაზმისა წა განცხადებასა“. 22r—31r. „ლოცვაჲ აღკვეცასა ყრმისასა“. 31r—32r. „წესი, რომელი იქმნების წინდობისა“. 32r—34v. „ლოცვაჲ გვრვცის კურთხევისა“ 34v—43r. „ქორწინებათს გრიგოლი ღრისმეტყლი ბრძანებს“. 43r—44r. „მეორისა ქორწინებისა ნიკიფორეს მიერ კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა აღმსარებელისა და გამომეტყველისა“. 44r—48v. „ლოცვაჲ ზეთსა ზედა“ 48v—77v. „პარაკლისი ღრისშობლისა აღსარებასა ზედა“. 78r—4v. „ლოცვაჲ სულთბრძოლისა“. 85r—89r. „წესი, რომელი აღსრულების ერისკაცსა ზედა შესვენებულსა“. 89v—112v. „წესი, რომელი აღსრულების ჩაზღსა ზედა აღსრულებულსა“. 112v—119r. „წესი და განგება პანაშუდისა, ახლად თარგმნილი ბერძულისაგან, რომელსა აღვასრულებთ მიცვალბულსა ზედა“. 119v—126v. „ლოცვაჲ შემდგომად სიკუდილისა შესანდობელი“. 126v—127v. „ლოცვაჲ თესლთა ზედა დასათესავად“. 127v—128v. „კურთხევა ყურძნისა ეკლესიასა შინა“. 128v—129r. „ლოცვაჲ სთლობასა ვენაქისასა“. 129r—v. „კურთხევა ღვინისა ახლისა, ოდეს იგვიოს ვინმე“. 129v. „წესი, რომელი აღსრულების ყანისა, ვენახისა, ბოსტნისა, უკთუ აენებდეს მფრინველნი, ოთხფერნი ანუ ქუშმძრიმელნი ანუ სხვაჲ რამე მავნე“. 130r—133v. „კურთხევა ყველისა და კვერცხისა“. 133v—134r. „კურთხევა განცხნა[სა] გორცისასა წა კქესა“ 134r—v. „წესი უკთუ არა წა რამე შთავარდეს ჭურჭელსა ღვინისა, თაფლისა და ზეთისასა ანუ სხსა რაღსამე შინა“. 134v—135v. „ლოცვაჲ შეგიწებულისა მკამელსა ზედა“. 135v—136r. „კურთხევა ბაიასა კქესა ბაიასასა“. 136r—v. „კურთხევა ბადისა და თევზისა“. 136v—137r.

ანდერძი: 1. „აღსრულება მცირისა აიაზმისა წელითა სუმონ კუჭაშვილისათა“. 21v.

2. „განსრულდა წესთაგება ერის კაცისა ძალითა და შეწვევითა ღრისათა წელითა სუმონისათა“. 112r.

1721

ოთხთავი. 1520

02+326; 12×9; ეტრატი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; კანონები ჩასმულია ფერად კამარებში; თავსაკაულები: 11r, 90r, 143r, 292r; მახარებელთა ოთხი გამოხასიათლება: 10v, 89v, 142v, 223v; გადამწერი—მელქიზედეგ (4v); შემკვეთი—მერაბ კალმახელი (4v); 1520 წ. (4v); ჩამოტანილია ექვთ. თაყაიშვილის მიერ სავანის ეკლესიიდან 1919 წელს.

„სახარება მათესი. თავი ა.—წიგნი შობისა იჯქესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი. აბრაჰამ შვა ისაკ...“ 11r—292v.

შენიშვნა: 1. ოთხთავს წინ უძღვის: ა. „ეესები კარპიანეს საყრდელსა ძმასა უფლისა მიერ გკითხავ“. 6 რ—7 რ. ბ. თითოეულ სახარებას წინ უძღვის: „ესე თავები არს... სახარებისაჲ“.

2. ოთხთავს დართული აქვს: ა. „განგებაჲ სახარებათა საძიებლისაჲ“. 293 ვ—324 ვ. ბ. გ. მთაწმინდელის ანდერძი. 293 რ.

ანდერძი (გადამწერის, ასომთავრული სინგურით): 1. „დიდებამ ღმერთსა სრულმყოფელსა ყოველთა კეთილთსა, რომელმან ღირს მყოფთა ამით და სულთა განმანათლებელთაჲ აღწერად მე, არალირსი ესე მელქიხედეგ. აწ წნო მამანო, რომელნიცა მიემთხუნეთ, გვედრები, რათა ლოცვაჲ ჰყოთ ჩრთვს, ვითა მელქიხედეგს და მამასა მისსა სამსონს შნეს ღმერთმან, მშობელთა მისთაჲ შნს ლნ, ან. და ვისთსცა დავეწერე ესე, პატრონსა მერაბს კალმახელსა და ძეთა მისთა მშობლით ავმარენ ლნ, ან“. 4 ვ.

2. (მომგებელის): „სახელითა ღმერთა მამისა, ძისა და სულისა წისაჲთა, მეოხები—თა წისა დიმიტრი ლთუმოსილისაჲთა და შეწვენითა ნიკოლოზ მღვდელთ—მოძღვრისაჲთა. მე, მერაბ კალმახელმან და ჩემმან თანამეცხედრემან ელენე დავაწერინეთ წა ესე და სულთა განმანათლებელი ოთხთავი სამლოცველოდ სულისა ჩრნისათვს და სადღეგრძელოდ შვილისა ჩრნისა ...ატისა ...ღმერთო და სახარების მადლო, შენ ყოველნი ჩრნი მშობელნი, ან. დაიწერა წა ესე სახარებაჲ კორონიკონსა სმ, მოქცევასა მეცამეტსა“. 324 რ—325 რ.

მინაწერები: 1. „სახარება ჯურჯის (!) წინამძღვრისა არის. ხელფასი უნდა მომცეს რვა...ასი“. 01 რ.

2. „От Г. Бакрадзе. Грузинское Евангелие на пергаменте писанное в 988 г. при ахасо-карталинском царе Баграте III“. 01 რ.

3. „1892 წელს, 10 მაისის დღით, კვირას, შუადღის ორ საათზედ გარდაიცვალა დეკანოზი და ბლაღოჩინი იოანე ზურაბისძე აბაშიძე, მღვდელი სავანის წმიდის გიორგის ეკლესიის, მაცხოვარო, განუსვენე წმიდათა შორის“. 01 რ.

4. „ეს სახარება სრულიად იმერთა მამამთავარმან ჯრუჭის წინამძღვარმა არხიმანდრიტმა ქავთარაძემ სვიმეონ ვიგულსმოდგინე და შემოგსწირე შენს სავანეს წმინდას გიორგის მცირე ეს ხელით წერილი სახარება სულისა ჩემი საოხად...“. 01 ვ.

5. „ეს სახარება სავანის წმიდის გიორგის ეკლესიისა იყო და მე წამოვიღე და ამისა ნაცვლად დავსდვი იქ ამ ტანის სტანბის სახარება ვერცხლ[ის] კუბოში ჩასვენებული. მაშა თავისუფალ ვიქმენ მამა არხიმანდრიტის წყევისაგან. ოქროპირ მღვდელი წერეთელი“. (აქვე სხვა ხელით). „მამა ოქროპირ მღვდ. წერეთელი თავს იმართლებს მაგრამ...“. 02 რ.

6. „მამაო დეკანოზო იოანე აბაშიძე. ეს სახარება დაქარქული (!) ყოფილა. ქა. ტფილისში და მე ამოვიგე 1884-ს წელსა, 27-ს მაისში. ისევ შემიწირავს სავანის წმიდის გიორგის ეკლესიისათვის და აწ ნურავინ უკანდინიერებს ეკლესიიდან გამოტანას. არხიმანდრიტი ჯრუჭის მონასტრისა სიმეონ აფაქიძე. 16 დეკემბერი“. 02 ვ.

7. „ეს წმინდა სახარება შემოუწირავს ჯრუჭის არხიმანდრიტს სვიმეონ ქავთარაძეს, ღმერთმან სასუფეველი მისცეს. შემდგომ გაუტანიათ ამ სავანის წმიდის გიორგის ეკლესიიდან და არხილოლოდის წევრის დიმიტრი ბაქრაძისათვის გიორგი უჩუქებიათ, რომლის დაკარქვას დიდათ ვსწუხთი და ვეძიებდი და ისევ მომეძიებო. 1884 წელშიდ ჯრუჭის არხიმანდრიტს სვიმეონ აფაქიძეს ამოგო დიმიტრი ბაქრაძისაგან და მე გარდმომცა, ღმერთმა მიმადლოს ეს კეთილი მამა არხიმანდრიტს და მე სავანის ეკლესიას მივართვი ისევ, გაუწყურეს მის მადლი—ვინც გამოსწიროს. დეკანოზი იოანე აბაშიძე 1889 წელი“. 326 რ. ანალოგიური მინაწერია 9 ვ-ზე.

მინაწერები: 325 რ—ვ, 326 ვ, 228 რ.

1722

იოანე ოქროპირი—უამის წირვა. XV—XVI

43 ფ.; 12,5×9,5; ეტრატი, ნაპერგადაკრული ხის გატეხილი ყდა; ნუსხური, სათურები სინგურით; ეტრატი გაყვითლებულია და ალაგ-ალაგ ძალზე გადასული; ბლონაკლული, აკლია შიგნითაც; ამოვარდნილია ფ.ფ.: 31, 32; [XV—XVI ს.]

„უამის წირვად წისა იწე ოქროპირისაჲ.—ქეშმარიტად დაიკლვის ტარიგი ღმ, ძე მამისაჲ, ამხუმელი ცოდვათა სოფლისათა...“ 1 v—43 v.

წყდებდა: „...მოწყალებათათჳს მხოლოდ შობილისა ძისა შწისა[თა], რომლისა თანა კურთხეულ ხარ თანა ყოვლად წით სახიერით და ცხოველსმყოფელით...“ 43 v.

1723

კონდაკი. XVI—XVII

17 ფ.; 14×10,5; ეტრატი; უყდო; ნუსხური; უკანასკნელი ფურცლები (13—16 ფ.ფ.) სხვა ხელნაწერიდან არის; 11—13 ფ.ფ. პატარა ზომისა; 15—16 ფ.ფ. ქალაქისა; ფრაგმენტი; გადამწერი—ბათლომე (11 r); [XVI—XVII ს.]. პალიმფსესტი.

[კონდაკი] „... [ღთისა] მიმართ ვილოცოთ ზეციტ^სგარდამო მშოდობისა (!) ცხრებისათჳს, სულთა ჩწთდსა უფლისა მიმართ მშოდობისათჳს (!)...“ 1 r—10 v.

წყდებდა: „...რჲ მიმართ ვითხოვთ ქწნობითნი აღსასრულნი ცხრბის ჩწისნი უკირველნი, ურცხვენ[ელნი], კეთილი სიტყვსგებაჲ წინაშე საშინელსა საყდარსა ქწესი, ვით. ერთობდსა სარწმუნებდსა ზარებდსა სულისა წწისა მიმთხველთა თაენი თწნი ურთიერთარს ყოველი ცხრბჲ ჩწნი ქწესა ღწა ჩწსა შწდრო შწნ რწ...“

შენიშვნა: 11—12 ფურცლები პალიმფსესტია, ძველი ტექსტი, XI საუკუნის ნუსხურით დაწერილი, გადასულია.

2. ხელნაწერის ძირითად ნაწილს ერთვის: ა. ერთი ფურცელი სხვა კონდაკიდან (13 ფ.). ბ. ერთი ფურცელი (14 ფ.) საგალობლებიდან, ხელის მიხედვით XI საუკუნის. გ. „პასქალია“ (ქალაღდებ, გვიანდელი ხელით) 15—17 v.

ანდერძი: „ამის მწრეს (!) ბათლომს შენდოს (!) ღწ“. 11 r.

1724

ლოცვები და საკითხავები. XVI—XVII

15 ფ.; ეტრატი და ქალაღი; პირველი სამი ფურცლის (ეტრატი); ზომა—12,3×9; დანარჩენი ფურცლების (ქალაღი) ზომა—10,5×8; ფრაგმენტები ერთად შეკერილი; ტყავადაკრული ტეფრული ხის ყდა; ნუსხური [XVI—XVII ს.]; პალიმფსესტი.

1. [სახარების საკითხავები] „... მას ზედა, რამეთუ რაოდენი იგი წწრ დაიწერა ჩწნდა სამოღრებელად. დაიწერა რა მოთმინებითა და ნუგეშინისცემითა წიგნთაჲთა...“ 1 r—3 v.

წყდება: „...და თყნის საცემელსა სახლსა შნსა...“ 3 v.

2. „[ლოცვანი] „...აქნესა სული ჩი უფალსა. უფალო ღმერთო ჩმო, განსდიდენ ფრიად, აღსარებად და დიდდელ შუშნიერებდ... შეიმოსე ნათლითა, ვითარცა სამოსლითა...“ 4 r—15 v.

წყდება: „... რამეთუ არა არს ვინ სიკუდილ... შინ მოგიქსენოსა შნ... თხლსა შინა ვინ აღგრძოდა... დაეშუერ... მე სულთქმითა...“.

შენაშვნა: ეტრატის ფურცლები პალიმფსესტია, რომლის თავდაპირველი ტექსტი, ნუსხური, სულ გადასულია.

1725 ა

სახარება-სამოციქულოს საკითხავები. XV

2 ფ.; 12×8,8; ეტრატი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური; დასაწყისები სინგურით; ფრაგმენტი; [XV ს.].

[სახარების საკითხავი] „... სახარებად ლუკას თავისაჲ.—მას უამსა ევედრებოდა ვინმე ფარისეველთაგანი იჯს, რათა ჭამოს პური მის თანაჲდა შევიდა სახლსა მის ფარისეველისასა...“ 1 r—2 v.

წყდება: „... გალატელთა მიმართ ებისტოლე პავლესი სკ... და ჩნ ქს იჯს მიერ ჭურწმენა, რათა განუმართლდეთ სარწმუნოებითა ქსითა; არა საქმეთაგან სჯულისაჲთა განმრთელდების ყოველი ჯორ...“

1725 ბ

ლოცვანი. XVII

2 ფ.; 14×10,5; ეტრატი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური; ეტრატი შებოლილი და დასვრილი; ფრაგმენტი; [XVII ს.].

[ლოცვანი] „... რისხვითა შითა მსწავლიდი. ისარნი შნნი განმიწონეს მე და დაამტკიცე ჩმ ზედა ჯელი შნი...“ 1 r—2 v.

წყდება: „... რამეთუ სჯობს დღე ერთი ეზოთა შინა შნთა უფროჲს ათასთა მათ. ვირჩიე მე სახლსა ღრისა დამკვდრებდ, საყოფელი ჭტბ[ისა] უყუარს უფალსა...“.

1725 გ

კურთხევანის ფრაგმენტი. XVI—XVII

2 ფ.; 13×9,5; ეტრატი; უყდო; ნუსხური; ეტრატი დასვრილი, გაშავებული; ტექსტი გადასულია; ფრაგმენტი; [XVI—XVII ს.].

[ლოცვანი] „... დაუსახავისა, წრო ღო, მამაო ჩნო, აკურთხევე აქებორო, იჯ ქე, ძეო ღრისა ცხოველისაო...“ 1 r—2 r.

წყდება: „... ზვარაკი ესე, ვითარცა აკრთხენ სამოელ წინაწარმეტყლი-
და და შეიწირე იგი მსხუერპლად წდად, ეგრეთვე უფალო ესეცა შეიწირო...“

ანდერძი: „ნაზის იოსელანესა შეუნდოს ღმი (!). მის ძებთა სამასათავ
შუნდოს ღნ“. 2 რ.

1725 დ

ლოცვანი. XVIII

2 ფ.: 12,5×9,5; ქალღმერთი; დასაწყისები სინგურით; ხელი ძალზე გაუ-
მართავი, ძნელად ამოსაკითხი; ფრაგმენტი; [XVIII ს.].

[ლოცვანი] „... აკბ. მაკბ... წი ღო მმა ჩა აქბდეს მხო. სახრბა...“
1 რ—2 ვ.

შენიშვნა: ტექსტის ენა და ხელი ყოველად გაუმართავია.

1726

კურთხევანი. XVI—XVII

73 ფ.: 13,5×9,5; ქალღმერთი; ხის ყდა, შემორჩენილია შუაზე გადატეხილი ზედა
ყდა; ფრაგმენტი; ნუსხური, სათაურები და მთავრული ასოები სინგურით; ძირითად
ტექსტში ჩართულია სხვადასხვა ხელნაწერის ფრაგმენტები; [XVI—XVII ს.].

[კურთხევანი] „ქ. აიაზმა ყოველთათჳს თვეთა და დღესასწაულთა.—რო-
მელმან სიხარული მთავარანგელოზისა შეიწყნარე მშობელო...“ 1 რ—73 ვ.

წყდება: „... ლცა. ყოველთა დიდებულთა შემოქმედო, ქე ღმერთო
ჩნო...“ 72 ვ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესულია ფრაგმენტები: კურთხევანიდან 1 რ—12 ვ, სა-
ხარებისა და სამოციქულოს საკითხავებიდან 14 რ—30 რ, სამთვარედან 43 რ—47 ვ.

2. კურთხევანი შეიცავს: „კურთხევა ყურძნისა“. 6 რ—7 რ. „განგებამ ბაიას
კურთხევისა“. 10 რ—11 ვ. სახარება-სამოციქულოს საკითხავები. 13 რ—30 რ. „აქა მღნ
მიცუალეზული მოიხსენოს“. 33 რ—39 რ. „კურთხევა მარლისა“. 40 რ—42 რ. „სამთვა-
რიო სრული და ქეშარიტი“. 43 რ—49 ვ. „ლოცვა აღმოსლვისა ყრმისა“. 49 რ—ვ.
„ლოცვა დედაკაცისა ზედა შობითგან მეთროცესა დღესა“. 49 ვ—50 რ. „ლოცვა
ჭურჭელსა ზედა შეგინებულისა“. 64 რ—65 ვ. „ლოცვა აღშენებასა სახლისასა“. 65 ვ.
„კურთხევა ბზისა“. 68 ვ—70 ვ. „წო, თუ არა წთანნი რამე შეთავარდეს წყაროსა
ანუ ჯურღმულსა“. 70 ვ—72 რ, „კურთხევა ბიასა“. 72 რ—ვ.

1727

ეპისტოლე—ათანასე, რომის პატრიარქისა. XII

გრაგნილი, ხეზე დახვეული; 265×16,5; გადაკერებულია ეტრატის 4 ნაჭერით; ნუს-
ხური, დასაწყისები სინგურით; თავსამკაულით; ეტრატის. ხემო ნაწილი დაზიანებუ-
ლია (დამწვარი და გაშვებულის); გადამწერი—სუმიონ ცოდვილი. (1 ვ); [XII ს.].

«მოციქული ათანასე რომის პატრიარქისა». —სახელითა მამისადათა, ძი-სადათა და სულისა წდისადათა, რომელმან ღმერთმან ჩნ... ქალაქსა წმიდასა ღთისასა ფრიად საკურველ... და ათანასე პატრიარქი თვთ ჰრომის... შეკრბეს მოწამენი ერნი ორომოცდა შუიდი ათასი მოხუცებულნი, ჩჩულნი და ქაბუკნი და ქალწულნი... არა დაშთა სახლსა შინა კაცი მორწმუნეთაგანი...“ 1 r—v.

შენიშვნა: 1. გრაგნილის მეორე მხარეს სხვა ხელით იმავე ეპისტოლეს ნაწილი არის დაწერილი.

2. ძეგლი აპოკრიფული ხასიათისა უნდა იყოს.

ანდერძი (გადამწერისა): „დაიწერა წმიდაჲ ესე მოციქული ჳელითა სუმიიონ ცოდვილისადათა, რომელიცა აღმოჲკითხვიდეთ, ლოცვა ყავთ ღთისათჳს და თუ რაჲ უცბობით დაგუჳკლოს, შეგზნდვეთ. ესე დაწერილი წიგნი რომელ ჰრომით მოვიდა, რომელი მას შინა ეწერა, ყოველი დაუკლებელად დაგუიწერია“. 1 r.

1728

ჟამის წირვა. XVII

გრაგნილი; 250×21, ეტრატის, ხუთი ნაჭერი გადაკრებულნი; პირველი ორი ნა-ჭერი დაზიანებულია, ტექსტი გადაშლილია; ნუსხური, დასაწყისები და სახედაო ასოები სინგურით; დასაწყისი მოგლუჯილია; პირველი ორი ნაჭერის ეტრატი და ხელი განსხვავდება დანარჩენისაგან; თავბოლონაკლული; [XVII ს.].

[ჟამის წირვა] „...მოიკსენენ, ვითარცა სახიერმან და კაცთმოყრემან ღმერთ-მან შემომწირველნი და რომელთათჳს შემოწირეს, ჩნ დაუსჯელად დამიკცვენ... მღღღმომქმედებასა შინა საღთოთა შნთა საიდუმლოთასა...“ 1 r—v.

წყდება: „...ამაღლდი ცათა შინა, ღმერთო, და ყოველსა ქყნას ზედა არს დიდებაჲ შნი...“.

შინაწერები: „ქ. დავითს ტაბიძესა და მისსა მეუღლესა მზისთან დარ-სა ორსავე შეუნდოს“. 1 r.

1729

ჟამის წირვა. XVI—XVII

გრაგნილი; 155×20; ეტრატი, სამი გადაკრებულნი ნაჭერი, დასაწყისი მოხეულია; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ადგილ-ადგილ ძლიერ გადაშლილი, გასვრილი; [XVI—XVII ს.].

[ჟამის წირვა] „მღღ ლოცვაჲ საიდუმლოდ.—შემდგომად ამათ სანატრელ-თა ძლთა ჩნცა, მფო კაცთმოყრეო, ვგმობთ და ვიტყვთ: წდა ხარ და ყოველად წდა შნ და მხოლოდ შობილი ძე ში...“ 1 r—v.

წყდება: „... მღღ ლოცვაჲ საიდუმლოდ.—მფო ცათაო, სიბრძნისა წინამძღუარო, მეცნიერებისა მომნიჭებელო, უგულისგმითა მსწავლელო, გლა-ხაკთა ჳელის ამპყრობელო, განამტკიცე და გულისგმიერ ყავ გული ჩმი, მფო, შნ მომეც სიტყუად. სიტყო მამისაო, რამეთუ აჰა ესერა ბაგენი ჩმნი არა დავადუმენ ვმობად შნდამი, მოწყალეო, მწყალობელ მექმენ შევერომილსა

შნდა. ღკნ, სიწმინდენი დაბურნეს წთა. მღნ დაიბანეს ხელნი და იტყოდეს...“.

1730

ჟამის წირვა. XV

გრაგნილი; 73×16,5; ეტრატის ორი ნაჭერი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; თავბოლონაკლული; [XV ს.]

[ჟამის წირვა] „... მგალობელთა იწყონ ფსალმუნთა თქმდ: კეთილ არს აღსარებაჲ უფლისაჲ, ოხითა ღისმშობლისათა მაცხოვარ გცხოვნე ნჩნ...“ 1 r—v.

წყდება: „...რომელი აკურთხევ მაკურთხევ[ელთა]... შნთა უფალო და განსწმედ მათ რომელთა...“.

მინაწერები: 1. „... შეულაშვილსა და მეუღლესა მისა თამარსა შეუნდოს ღმერთმა, ან, უფალო ღმერთო შე სული მათი“. 1 r

2. „ქ. ღმერთო შეიწყალე სული მთვარისსახარის, შეუნდვე მისი ცოდვანი, ღმერთო შეუნდვე თედორეს, გამდელს მთავარისახარის“. 1 r.

1731

ლოცვანი და შელოცვანი. XVI—XVII

გრაგნილი; 243×10,5; ეტრატი; 9 გადაკრებული ნაჭერი; პირველი ნაჭერი დახეული და გაშვებულია; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; პალიმფსესტი. ძველი, X საუკუნის ასომთავრულით დაწერილი ტექსტი საკმაოდ კარგად იკითხება. ეტრატის I ნაჭერი და II ნაჭრის ნაწილი დაზიანების გამო ძნელად იკითხება; თავბოლონაკლული; [XVI—XVII ს.]

„... ზეცით და იქმ ღმთისა ვითართა საკვრველებათა ანუ... ღრისა მოქმედ... ვითარცა შრომაჲ მოსლვად ჩშდა მომართ და ვნებაჲ ესე, რომელი არს ჩშდა...“ 1 r—v.

წყდება: „... გარდაჯდა ზეცით სიტყა ღრ... თაყვანისცემელისა და უხრწნელისაგან განჯორციელებათა...“

შენიშვნა: შეიცავს ლოცვებს: „ლოცვაჲ წრისა კვპარიანეს, ყოველთა სენთა და სნეულებისა მკსნელი და წამალი...“ 1 r. „ლოცვაჲ ირნე ოქროპირისაჲ...“. 1 v.

1732

თეიმურაზ II—თხზულებათა კრებული. XVIII

68 ფ.; 31,5×20,5; ქაღალდი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა, დაზიანებული; კალიგრაფიული მხედრული, სათაურები და დასაწყისები სინგურით; ხელნაწერს კიდევები შემოცვეთილი აქვს; ბოლონაკლული; აკლია შიგადაშიგ; დახეულია ფ.ფ.: 5, 6—12, 38; [XVIII ს.]

1. [ანბანთ-ქება] „რომელ არსა ანი ჭ-ი მისდამი ქება ამიცანად თქმული მეფის ერეკლეს ძის მეფისა თეიმურაზისაგან.

—არის რამ უცხოთ საცნობელ გამოუთარგმნელ ენათა,
არა არსისგან მოძრავად, მომცემი აღმაფრენათა...“ 1 r—4 v.

2. [ანბანთ-ქება] „ამიცანად ნათქვამი მეფისა მისვე თეიმურაზისაგან.

—აღვძრად სიტყვა საცნობელი, არცა ძნიად გამოჩნდების,
აწ უძრახოთ პირმეტყველთა უტყვისაგან რათ ტყუედების...“ 5 r—v...

3. [სარკე თქმულთა ანუ დღისა და ღამის გაბაასება].

„... კენესით და ძრწოლით ხვიდოდე, მარადის იყო წყეული,
ხვიდოდე ქვეყანაზედა შენ ჭკუა გამოლეული...“ 6 r—69 v.

წყ დ ე ბ ა : „...ვით ჰფერობს ქრისტეანეთა, დამარხვენ მიცვალებულსა,
რიგს უზმენ ჭირისუფალნი, რაც მართებს გაოჭრებულსა,
ზარით დაჰფენენ ნიშანსა საღამოს დაბინდებულსა...“

შენიშვნა: ნაბეჭდის მიხედვით ტექსტი იწყება 58-ე სტროფით (იხ. თეიმურაზ II. გ. ჯაკობიას რედ., 1939 წ., გვ. 8), წყდება 826-ე სტროფზე (იხ. იგივე, გვ. 99).

1733

ვოლტერი.—ზაირა. XIX

65 ფ.; 22×17; რვეული; უყდო; ქალაღი მხედრული; ამოვარდნილი და დახეუ-
ლია მე-19 ფ.; მთარგმნელი დავით ფურცელაძე (65 v); [XIX ს.].

„ზაირა. ტრალეღია. მოქმედება პირველი. განცხადება 1-ი. ზაირა, ფატ-
მან. ფ ა ტ მ ა ნ—ზაირა! მიკვრს ცუდილება გრძნობათა შენთა, ვითარი სიტ-
კობება ჰპოვე შენ საკდემელსა მაგას ტყვეობასა შინა...“ 1 r—65 r.

შენიშვნა: ხელნაწერს ბოლოში დართული აქვს ივანე ელიზბარის ძის
ერისთავის ნათქვამი იამბიკო, ტექსტის ხელით დაწერილი: „იამბიკო—

ლუარსაბს ვმადლობ, ტრალეღის მგზავნელსა,
დავითს მართლა ვაქებ, იმის გადმომთარგმნელსა,
ანტონ პირაშელის თარგმან-სიბრძნის მბამულსა,
ქართულთ ვნისა თხზუა-თესების დამცემსა.

გუარ, ფურცელაძეთ, აზნაურობით ძულსა,
იხილავ, შესხმა სწარმოებს აწ სადავით,

ოდეს სთუალვიდე, სცნა კიდურით სადავით.

აელეგებ სიბრძნეს კრძალულების სადავით.

ნესტუს მით დაგებრე, აბა, სტიხთ ვმა სადავით;

ხსოვად ქართულთ წიგნთა თარგმნით სადავით.

ლუარსაბ! გამცნებ, ეს წარვიკითხე მე რა,

ტრალეღებრი ვოლტერის ცნობის სჭერა,

ვაქე მთარგმნელი, ქართული თხზუა და წერა,

თუნდ სათნო იყოს ჩემდა აზგუარი მღერა,

ხსუს თუ ... სთარგმნის, წარიღო ესეც მერა“. 65 v..

11. ხელნაწერთა აღწერლობა, ტ. IV.

1734

სარიტორო ხელოვნებისათვის. XIX

29 ფ.; 23×18; ქალაღი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; [X X I].

„თვს ჯელოვნებისა სარიტოროხსა და წუთლებისა ნაწილთა რიტორები-
შა. § 1. რიტორება არს ჯელოვნება განკარგუად და საამოვნოდ განცხადე-
ბად აზრთა თვსთა...“ 1 რ.—29 რ.

ზინაწერი: „მიხეილ ლობჯანიძე. 1920 წ., 4/VIII, დედაქალაქი“. 1 რ.

1735

ვახუშტი—ისტორია საქართველოსი. 1826

432 ფ.; 31×22; ქალაღი; ტყავგადაკრული მუყაოს ტვიფრული ყდა; მხედრული, სათაურები სინგურით; გაანჩია რვეულკბრევი სათვალავი ქართული და სპარსული შრიფტით; გადამწერი ზაალ თადიას ძე ნაცვალავი (401 v); ადგილი—სოფ. ხოსრო-ვაზბაღი (ირანი) 401 v; შემკვეთი—ალექსანდრე ბატონიშვილი (401 v); 1826 წ (401 v).

„ტომობა და თვთოეულება ქართუშლთა, რომლისა გამო ეწოდების წიგნსა ამას ცხოვრება ქართლისა.—ნოეს ძისა იაფეთის თესლისაგან, ვიღრე ქართლოსისა და ძმათა მისთამდე და განყოფილებანი მათნი და ძეთა მათთა. აწ ზნეთათვს ვიწყოთ ძველიდამ ახლამდე საქართველოსათა...“ 2 რ.—431 რ.

შენიშვნა: 1. წინ უძღვის თავფურცელი: „ისტორია გეორგიისა ანუ ყოვლისა საქართველოსა კმნილი ვახუშტის მიერ ბაგრატიონისა, ძისა ვახტანგ მეფისა. 1 რ.

2. ისტორიაში ჩართულია: ა) სვიმონ ტაბიძის—„ისტორია მეორის ირაკლის მეფისა“. 267 v—288 v.

ბ. „ვინ ვისნი სამწყსონი არიან“. 400 v—401 v.

გ. „კმნილი არს ლექსი ესე მეფეასა ანტონის მიერ არხიეპისკოპოსისა დავითან პალკრატონისა მეფისა ძისა.—

ამისა ბროლსა ნათელსა აყიყი შუა ჰრეოდა,

ლალსა ნათელსა ნაწებსა, ბაგე შუშნებით რეოდა...“ 73 რ—v.

დ. „თაჰარ მეფემ რომ ხალიფაზე გაიმარჯუა, ხახულისა ლთისმშობელს დროშა და მანიაკი მიართუა. ეს იამბიკონი ხუთმუხლედნი ოცდახუთ ლექსად წარაჰსწერაო.—ცასა ცათასა დამწყები ლთით მთავრობა.

ძე საუჯუნობს პირველუმ და კრულადცა...“ 69 v—70 რ

იამბიკოს გასწვრივ აშიაზე მიწერილია: „ეს იამბიკონი ვახუშტისაში არა სწერია“. 69 v.

ანდრეძი გადამწერისა (დართული აქვს ხელნაწერის იმ ნაწილს, რომლის სათაურია: „ვინ ვისნი სამწყსონი არიან“): „ეს ზემო წერილი ამ ქართლის ცხოვრებაში არ იყო, ადგილს ეპპოვე და გარდამოგჰსწერე, შთაუმატევე ამ ქართლის ცხოვრებას მე ეგნატი მდივნის ძემ თავადმა, კოლესკის სეკრატარმა, დავით თუმანოვმან წელსა ქვეს ჩვიგ, ხოლო ქართულსა ქვსა ფა, იანურის ო დღესა. რადგან დავით თუმანოვს ჩაუმატებია ესე აქა წმიდათ დაწერილნი, ამისთვს არცაღამე დაუტევე დაუწერელად და აღუსწერე წიგნი ესე ქართლის ცხოვრება, სასარდ-

ლოსა სპარსეთისასა საღმისტის სოფელს ზოსროვაბადსა შინა, მათი უგანათლებულესობის სრულიად საქართულონ მეფის ირაკლის ძის ალექსანდრეს ბრძანებით, ტფილისსა შინა მცხოვრებელმან აზნაურმან თადიას ძე ზაალ ნაცვალოვმან, წელსა ქვეს ჩუკვ, ხოლო ქართულსა ქორონიკონსა ფიდ, მისის კჳ რიცხუსა“. 401 v.

მინაწერები: 1 (კვინკლოსის სახით). „წელსა ჩუქვ, ქართულსა უპვ, იანვარსა ია, დღესა ორშაბათსა გარდაიცვალა მეფე ქართლის და კახეთისა ირაკლი თეიმურაზის ძე.

ქვეს ჩუ, ქართულსა უპვ, სეკდემბრის კმ მათის იმპერატორგბითის პავლეს ძლიერებამ დაიპყრა სრულიად საქართულო.

ქვეს ჩუ, ქართულსა უპვ, დეკემბრის კმ, გარდაიცვალა მეფე ქართლისა და კახეთისა გიორგი ირაკლის ძე, დღესა პარასკევსა.

ქვეს ჩუვ, ქართულსა უპვ, სეკდემბრის მ მოვიდა ბრძანება მათის იმპერატორგბითის დიდებულეებისა ჯამაგირის წიგნების გაგზავნისა და მიცემისა.

ქვეს ჩუვ, ქართულსა უპ, თათშსა ივლისსა იე ტფილისსა შინა გამოჩნდა ქირი მომსურელი დროსა მას, რომელსა ჰპყრობდა მათი იმპერატორება ალექსანდრე პავლეს ძე და ტფილისელნი განიბნივნენ დაბნებთა შინა.

ქვეს ჩუდ, ქართულსა უპა, იანუარის კ, მისის იმპერატორების დიდის კვლმწიფის ალექსანდრეს უძლეველმა მხედრობამ დაიპყრა განჯა კნიაზ ციციანოვის პავლე დიმიტრის ძის თანდასწრებით“. 431 v.

2. „სრულიეთ საქართველოს მეფის ძის ალექსანდრეს ძე მეფის მოსახელე ირაკლი მოვხათლე მე თავისამა ყმამ შირხაროსტომას შვილმან სოლომან სარშანგმან ენაკოლოფოვმან.

წელსა ჩუკვ, სეკტემბრის კე, შობა იყო ამისი ამ წლის აგვისტოს იმ“. 432 r. აქვე სომხური მინაწერი.

1736

სულხან-საბა ორბელიანი—ლექსიკონი. 1756

356 ფ.; 23×18,5; ქალაღი; ტყავგადაკრული მუყაოს ტვიფრული ყდა; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ამოვარდხილია: 1—2, 31 ფ.ფ.; გადამწერი—მელქისედეკ კავკასიზე (352 r); ადგილი—პეტერბურგი (352 r); 1756 წ. (352 r).

„სიტყვის კონა ქართული, რომელ არს ლექსიკონი.—ანი არს პირველი ისო და გმოანი და ართრონი, მრავალრიგად თავად და ბოლოდ მოყალს მრავალთა სიტყვათა ზედა, ვითარცა თავს დაგვწერია. კდ ანი არს რიცხვში ერთი. კდ ანი ითქმის მზგუფსში კვირად, გინა კვირიაკედ...“ 3 r—346 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს წინ უძღვის თავბოლონაკლული „შესავალი“ (ანბანი პირველად სასწავლო ყრმათათჳს) იწყება: „... ჯ რვა ათასი

ჰ ცხრა ათასი

ჟ ათი ათასი

წყ დება: „... ხოლო ვორკთა შინა სათქმელნი ასონი არიან სამნი ესე: ყ, ჳ, ჰ...“ 2 v.

2. დართული აქვს:

ა. ანდერძი ავტორისა (Curriculum vitae) 346 v.

ბ. „მოველენი, რომელნი არიან ქართულნი, რომელთაზე არლარა უწოდენ და დავწყებთ და სხუა თურქთა ენათაგან მოუღიეს მისდა ნაცულოდ“. 349 r—v.

გ. „იესო ქრისტე ლთისა ჩნისა სამეოცდა ათორმეტი მოწაფეთ სახელეი და ვინ იყვნენ და სადათ ეპისკოპოს იქნენ“. 347 r—348 r.

დ. „დასაბამითგან ქვეს მოსულადმე ქართულის რიცხვთ გარდაცდა წელიწადი 5198...“ 352 r.

ე ნაწილი „ხელთა“-დან. 353 v.

ვ. „თქმული ქართველთა მეფისა ზესამე ვახტანგ ლეონის ძისა.—რადგან დაშურა ასრე საბა ქება მმართვეს აწყა მეცა...“ 351 r.

ზ. „თქმული სახლთხუცის დიმიტრი ორბელიანისა.—

სიბრძნის ტრფიალთა დამზირონ, რასა სწერს სულხან საბანი..“ 351 r—v.

თ. „თქმული თვით საბასი.—ამ ლექსიკონის რიგები თუ ბრძენმა დამიწუნოთა...“ 35 r v.

3. აშიებზე სინგურით მიწერილია განმარტებითი შენიშვნები.

ანდერძი გადამწერისა: „სრულ იქმნა სიტყვის კონა ესე წიგნი, რომელ არს ლექს კონი ქვეს აქათ 1756, დეკემბრის 10, დიდსა ქალაქსა სანკთ პეტრებრუნს ქელითა ურდოს მდივნის კნიაზ მელქისედეკ კავკასიძისათა სვედისა საქარცხელად, თუთ საბას უკანასკნელს დანარჩომს ლექსკონზედ დიდის სიფრთხილითა გარდაწერილი, და ამის გამო შენდობის წყალობას ვმოქენებთ თქვენ მიერ უფალთ ჩვენთ. ვინცა ამიხეხა მიხეხი, მიხეხად პოვა მიხეხი. დიდება ღმრთსა სრულმყოფელსა, ამინ“. 352 r.

შინაწერები: 1. იონა ხელაშვილის ხელით მიწერილი სიტყვა „ჯოჯოხეთის“ გასწვრივ: „აქარე გალათინებულსა საბა გარდაცხილსა. ამაღ არა ჯერ არს აღმოკითხვასაცა ტუნისაგან მოგონე ულისა ოთხთა ადგილთა ე. ი. ოთხთა ჯოჯოხეთთა, გარეშე საღთო წერილისა მოგონებულისა—იონა“. აქვე მიწერილია „რწმინცა მღუღელ-მონახონად გარდაიცულა. პეტრებურს წ. 1838-ს... პლ. იოს“. 343 r.

2. განმარტებითი ხასიათისა: 30 v, 33 r, 44 r, 158 v, 163 v, 205 v, 269 r, 354 v, 355 r—v, 356 r—v, ზედა და ქვედა ყდის საცავი ფურცლები.

1737

კრებული. XVIII

216 ფ.; 21,5×16; ქალაღი; ტყავგადაკრული, ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოეი სინგურით; [XVIII ს.]; ამოვარდნილია ფ. ფ. 1—5, 212—216.

1. იოანესაგან სინელისა სამათნი გუარნი, კიბისა აღსავალთაებრ თქმულნი. ვინცა აღსრულხარ, სისრულედ მიწვენილხარ, ესენი თითო თავისაგან ათნუგლად მე, იოანე, დავლექსენ პირის-პირად.—

ზნებაე, გამოხუალ,

არსსა ვით ჰხედავ

მარადის მხედნი.

ოწყით, მუნ აღუალს

საგზოდ ვინ აქა.

თუ ოდესცა ამას ჰყოვ,

ომეცარი არ მართალ

საუკუნოსა მეტრფი

სულთა მამისა მიმართ,

ოფროს მოიგო მს...“ 1 r—39 r.

შენიშვნა: „კლემქისი“ ანუ „კიბე“ გაღეჭილია იოანე პეტრიწის მიერ. (იხ. კ. კეკელიძე ძვ. ქართული ლიტ. ისტორია, ტ. I, 1941 წ. გვ. 263).

2. «ნიკოლოზ ტფილელი. შუდთა მათ მომაკუდინებელთა ცოდვათა და შუდთა მადლთათუს». — „ამპარტევენება ეს არის, რომელსაცა თვისი ნათქუაზი და

წაქმარი დიდად მოსწონდეს და დიდების მოყუარე იყოს და სწავლების მო-
თაკილე იყოს...“ 40 r—55 r.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს გადამწერის ანდერძი: „ესე შვდნი ცოდუნაო, მომკუ-
დელნი სულისანი, და შვდნი წამალნი, მომკულელნი მათ სენთანო, თბილელ
მიტროპოლიტის ნიკოლოზის ორბელიანის მიერ აღწერილი არის, რომელნი იხილ-
ვიდეთ, შენდობასა უბრძანებდეთ. აპრილს ზ“.

3. „გრიგოლის, შრომა ვარ ოთხმუჯლს დამცულსი სიბრძნის სასოვნად
სწავლათა სულიერთა.—გრიგოლის შრომა ვარ, ხოლო ოთხმუჯლობით დავიცავე
სწავლათა შინა სულიერთა მოსაჯსენებელთა სიბრძნისასა.—საქმეს პატივ ეც
პლ, ვიდრე ხედუასა...“ 56 r—69 r.

შენიშვნა: „ოთხმუხლდეს“ დაბრუნებული აქვს შენიშვნა: „შეწვენითა ღთისათა და-
სასრული ოთხმუჯლთა ღთისმეტყუელისათა, ხოლო არს ფრიად სარგებლიანი თარგ-
მანება სწავლიანთა ოთხმუჯლთა ღთისმეტყუელისათა ნიკიტა პაფლაღონელისა“.
69 r—v.

4. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი, იამბიკოდ თქმული]. „ესენი ითქუნეს მა-
შინ, რაჟამს უკანასკნელთა ფშვნიდა.—ანგელოს მნათნო, უწოდომოს მომგურ-
გალებასა...“ 70 r.

5. „ფილოსოფოსთათჳს.—უკეთუ ეშუმან მხედულმან ბოროტ-ყოფისა-
მან...“ 70 r—71 r.

6. „ბოროტისა მიმართ.—მოხუცდ ბოროტო, არამედ დაეყენე...“ 71 r—
72 v.

7. „თავისა მიმართ თვისისა და მოწუნეთაცა მიმართ.—აქუს რამე ლა-
ლი ჩნდა აწ განცხრომასა...“ 72 v—74 r.

8. „ლოცუა ცისკრისა.—ლოცუათა მიგცემ ღთსა ჩა მარჯუშთა...“
74 r—75 r.

9. „წთა შორის მამისა ჩნისა გრიგორი ღთისმეტყუელისა საზღუარნი
ზრქელკერძობითანი. იამბიკონნი.—ღმერთი არს არსება პირველი კეთილი...“
75 r—81 r.

10. „სწავლანი.—მაგინებელ არს სიმაძღრე ზ, რჩეულნო...“ 81 r—83 v.

შენიშვნა: გრიგოლ ღვთისმეტყველის იამბიკოები (№№ 3—10) თარგმნი-
ლია ფერემ მცირის მიერ. (იხ. კ. კვიციანიძე. ძვ. ქართ. ლიტ. ისტ. ტ. I. 1941 წ. გვ.
599—600).

11. „იამბიკონი წთა მოციქულთანი აღსრულებისათჳს, თქმულნი იოანე
მონაზონისა...“ 83 r—84 v.

12. „თარგმანება წთა მოციქულთა სახელთა.—პეტრე განჭვსენლად ანუ
მცნობელად, მსმენლად. ეწოდა პეს ქესგან კეფა, რომელ არს კლდე...“
84 v—85 r.

13. [გრიგოლ ღვთისმეტყველი]. „მრავლისმეტყუელებისათჳს და ღუ-
მილისა ია.—ღუმლისმეტყუარი მიეახლების ღმერთსა...“ 85 r—v.

14. „ტყუილისათჳს. იბ.—არ უწყის ჩჩვლმან ტყუილი, არცა სულმან...“ 85 v.

15. „ყოვლად განქმულისათვის და დედუფლისა ბოროტისა მუცლისა.— ნაყოვანება არს ნოვავობათ შემოქმედ...“ 85 v—86 r.

16. „უხრწნელისათვის განხრწნადთა შორის შრომათაგან და ოფლთა სიწმინდისათვის და მრავალთ ცნობობისა. იე.—ვიეთმე ჰნატრეს ბუნებით საჭურისთა...“ 86 r—87 r.

17. „ცუდდიდებისათვის. კბ—ნუ შეიწყნარებ მომგონობელსა მას...“ 87 r—88 r.

18. „ვენებათწარწყმედელისა მალლისა მდაბალმზრახულობისათვის უხილავითა გრძნობითა.—ღელე არს სული დამდაბლებული შორის შრომის მათა და სათნოებისათა...“ 88 r—v.

19. „განსჯისათვის გულისსიტყუათა და ვნებათა და სათნოებათასა. თავი კვ.—ხესთსახიერი მეფე და უფალი...“ 88 v—89 r.

20. „ქუწყანისა ზედასათვის წის ღრისმსგავსისა უვნებლობისა და სისრულისა და აღდგომისათვის სულისა პირველ ზოგადისა აღდგომისა.—არ შემტკიცნების დიადიმა სამეფოდ...“ 89 r—v.

21. „თანშემკურელისათვის სათნოებიანისა სამობისა სათნოებათა შინა, ლ.—მნებებელმან თქუმად ღრისა სიყუარულისათვის...“ 89 v.

22. „მისივე მწყემსისა მიმართ.—მკურნალთა შორის ნეტარ ანავსიად...“ 90 r—91 r.

23. „ზეთამიწნობისათვის.—უკთუ სხვსა ვნებისა რასმე თუნიერ...“ 91 r—v.

24. „სიმშუდისათვის და სიმარტივისა, და უმანკოებისა და სიბოროტისა.— ისწავეთ ჩემგან, იტყვის მშუდ ვარ...“ 92 r—v.

შენიშვნა: გრიგოლ ღვთისმეტყველის იამბიკოები (№№ 13—23) თარგმნილია ვერემ მცირის მიერ. (იხ. კ. კვიციანიძე, ძვ. ქართ. ლიტერატურის ისტორია, ტ. I. 1941 წ.; გვ. 600—601).

25. „წისა და ნეტარისა მამისა ჩრისა გრიგორი ღრისმეტყუელისა მუჭლები იამბიკოდ სასწავლოისა წილ წარმართათასა, რომლისაგან განაყენა ქენენი ივლიანე განდგომილმან ზედაწარწერილი თუთ მისივე.—გრიგოლის ვარ მე ტკბილთნამუშაკეგი ოთხმუჭლედისა, ჰინდურისა დამცულ ვარ მისაცემელად ცნობითა სულიერთა და სიბრძნისა მის ყოვლად ქეშმარიტისა მოსახსენებელ ღირსებით მოსწავლეთა“. 93 r.

26. „სწავლანი სულიერნი წისა გრიგორი ღრისმეტყუელისანი, თარგმნილნი წისა მამისა ჩრისა ეფთიმისანი. თავი ა.—დასაბამად და აღსასრულად ყოველთა საქმეთა შრთა ღმერთი გაქუნდინ...“ 93 r—114 r.

27. „წისა და ღრთემოსილისა მამისა ჩრისა ვასილისა სწავლანი ლოცვისათვის და სხუათა თითო სახეთა სათნოებათათვის საცხოვრებელად სულითა...“ 115 r—123 v.

28. „წისა და ნეტარისა მამისა ჩრსა დიდისა ათანასისა ალექსანდრიისა მთავარეპისკოპოსისა კითხუა-მიგებანი წრთა მამათა ჩრთა ქვარსანოფ დიოანესი.—კითხუა: რადთამე უკმ შეენდობის ქვს უარისყოფელსა და სულის წრის მგმობარსა...“ 124 r—129 v.

29. „სამნი სათნოებანი არიან საძიებელნი და საკირონი.—სიმშუდე და მოსწრაფება და სიმენე...“ 130 r—131 v.

30. „სიტყუანი წ'თა მამათანი. იგავი ა. კაცი ვინმე გარდამოვიდოდა იეროსალიმით იერიქოდ, ავაზაკნი დაესხნეს, განძარცუშს იგი და წყლეს...“ 132 r—138 r.

31. „თქმული ათანასე ალექსანდრიელისა მამამთავრისა.—კითხუა: რომლისა ლოცვისაგან უფროს ეშინის ეშმაკსა...“ 139 r—151 v.

32. „საკრებულოსა შინა მჯდომთა ამათ უკმს შეკრძალვით პყრობა.—
მორჩილება ღრისათჳს თჳნიერ ყოვლისა ცილობისა
თანაღმობილ და აღუზაგებელ...“ 151 v—156 v.

33. „წ'ისა მამისა მაქსიმეს მიერ თქმულთა მიერ არს.—ვითარცა სან-
თელი განიოტებს სიბნელესა, ეგრეთუჲ მადლი სულისა წ'ისა მრავალ სახესა
ბას არმურსა ცოდვისასა...“ 156 v—157 v.

34. [ბასილი დიდი. ითიკა]. „თქუა კ'დ ჩნ[და] ვასილი: რაჲემს ჰსდგე
ლოცვად წ'ე ღრისა, შიშით და ძრწოლით ილოცვედ...“ 158 r—165 v.

35. „მისიუჲ ითიკისაგან. თქმული წმინდისა მამისა ჩრისა დიდისა ვასი-
ლისა თარგმანებისაგან დავითის ფსალმუნისა.—რომელი ამას სოფელსა ში-
ნა იყოს, არცა სანატრელ არს ჯერეთ მისთჳს, რამეთუ უცნაურ არს აღსა-
სრული მისი...“ 166 r—185 v.

36. „სწავლა წ'ისა და ღ'თშემოსილისა მამისა ჩრისა დიდისა ვასილი-
სა, მამაო გუაკურთხენ.—სახარებასა შინა წერილ არს: ილოცეთ, რათა არა
იყს სივლტოლა თქნი ზამთარსა...“ 185 f—209 v.

37. „წ'ისა მამისა ჩრისა დიდისა ვასილის მიერ თქმულნი მარხვისა-
თვის.—უდებებითა არავინ გვირგვინოსან იქმნების...“ 209 v—211 r.

38. „სწავლანი თქმული წ'თა შორის მარ...სა გრიგორი ღრსმეტყულ-
ლისა.—რამეთუ რომელსა ერთი ოდენ წარემართოს, გინა თუ გულისხმისყოფა,
გინათუ საქმე მოლუაწეთა...“ 211 v.

39. „თქმული მისივე ნათლისცემისათჳს.—ვინათგან უკმ ორკერძოვე
შეზავებულ ვართ სულისა შრ და ჯორცთა...“ 211 v—212 v.

40. „ესე უკმ დიდი მამა იტყჳს ამას ჩნ გლახაკ გონებათა მიმართ, რო-
მელნი სამლუდელთა დასთაგან განეყოფთ პატივითა, რამეთუ არა ჯერ არს,
რათა განეყოფდეთ, ვითარმედ იგი სათნო არს, და ესე არა ამისთჳს რამეთუ
ორნივე მლუდელნი არიან...“ 212 v—213 r.

41. „წ'თა შორის მამისა ჩრისა დიდისა ვასილისა მადლობისათჳს ღრისა
მიმართ, რათა ყოველსავე შინა მოუკლებელად ვმადლობდეთ...“ 213 r—214 v.

42. „ჯერარს, რათა აღმოიკითხებოდეს ესე.—და უკ'თუ თქუას ვინმე,
ვითარმედ წერილს არს...“ 214 v—216 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტში იხმარება ანტონ I-ის მიერ შეუოღებული ნიშანი (Ⲁ).

2. აშიებზე მიწერილია შენიშვნები ტექსტის ხელით: 214 v, 215 r, 165 r—v და სხვ.

მინაწერები (სომხურ ენაზე): 138 v, 157 v, 216 v.

1738

უამგულანი, XVII

403 ფ.; 15×10; ქალაღი; ტყავგადაკრული ხის ყდა, შემორჩენილია ზედა ყდა; კალიგრაფიული ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თავბოლო-ნაკლული; [XVII ს.]; გადამწერი—იესე ჩხეიძე (370 რ); ამოვარდნილია პირველი ფურცელი; დაუწერელია: 220 რ—v, 227 რ—v, 231 რ—v, 236 რ—v, 245 რ—v, 252 v 253 რ—v, 255 v, 256 რ—v, 259 რ—v, 262 v.

„დასდებელნი აღდგომისანი. სამწუხრონი ლოცვანი ჩნნი შეიწირენ წმიდაო უფალო და მოგუმაღლენ ჩნ მოტევებად ცოდვათა...“ 1 რ—53 რ.

„გამგვლინანი ია სახარებთანნი შემსგავსებულად თუთეულისა სახარებისა აღდგომისა ათერთმეტ თავად განყოფილისა...“ 53 რ—58 ვ.

„დღე ორშაბათი წთა მთავარანგელოზთა. ორ ღლყჲ, ჳჲ გ. ქერა-ბინთა. მო[ვე]დით ერნო მორწმუნენო...“ 59 რ—91 რ.

[უამნი] „გალობანი შუღამისანი, რომელმან დათარა. შემეწიე მე სიტყსაებერ შნისა...“ 91 რ—372 v.

შენიშვნა: 1. უამგულანს დართული აქვს: ა. აღდგომის ქორნიკონი.—„ესე ქო-რონიკონი დაიწერა სახითა იშლმისათა სრული...“ 373 რ—388 v. ბ. „იწყებანი ჳჲ სახარებანი ყოველთა წთა კვესა“. 389 რ—v. გ. „ჟსნი დავითისი პირველი აღღ...“ 390 რ—403.

2. აღდგომის ქორნიკონის აშებზე მიწერილია ისტორიული ცნობები.

3. გადამწერის იესე ჩხეიძის ანდერძის მეორე ნახევარი ანჯანურად არის დაწერალი. 370 რ.

4. 261 რ—v-ზე, მხედრულით წერია „კურთხევა ყველისა და კვერცხისა“.

5. აღდგომის ქორნიკონზე მიწერილი ისტორიული ქრონიკის ერთი ნაწილი ემთხვევა ხელნაწერ H-1755-ში შესულ ისტორიულ ქრონიკას.

ანდერძი (გადამწერის): „ორ შეიწყალე მწერალი იესე ჩხეიძე...“ 370 რ.

მინაწერები (ისტორიული ქრონიკა, რომელიც აღდგომის ქორნიკონზეა მიწერილი): [ქნსა] „რღგ. აქა კოსტანტიპოლი დაიჭირეს თათართა“. 376 v.

[ქნსა] „როდ. აქამ ი აღ ლ ბ ყ ა ე ნ ი მოვიდა, სამცხე ამოსწყვიტა, ახალციხე აიღო, აწყურისა ღისმშობელი დაატყუშვა“. 378 რ.

[ქნსა] „რბდ. აქა დ ი დ ი ყ რ ყ რ ე მიცვალა“. 378 რ.

[ქნსა] „რბჲ. აქა ძე ყ რ ყ რ ე ს ი ქ ა ი ხ ო ს რ ო ჲ მიცვალა“ 378 v.

[ქნსა] „ხდ. აქა მზეჭაბუკე მიიცვალა“. 379 რ.

[ქნსა] „ხკა. აქა მქკსა არის დასაბამითგან წელნი შჲდი ათას ოცდაროი აქამომღე“. 379 v.

[ქნსა] „ხკბ. აქა მურჯუხეთს შეიბნეს“. 179 v.

[ქნსა] „ხკვ. აქა სომეხნი შეიგინეს, მარზვაჲ ჳამეს“. 379 v.

[ქნსა] „ხლა. აქა ხანთქარი მოვიდა, ტაო ამოსწყვიტა. ბ ა გ რ ა ტ ქ რ ბ კ ს მოჟგდა, გაიმარჯღა“. 379 v.

[ქნსა] „ხლშ აქა ტაო დაიპყრეს ურუმთა“. 380 რ.

[ქნსა] „ხმბ. აქა არტანუჯი დაიჭირეს ურუმთა“. 380 რ.

[ქნსა] „ხნდ. აქჲ ჳამი შეიქმნა“. 380 რ.

[ქნსა] „ხნჲ. აქჲ ფარცხის ომი იქნა, ს ჳ მ ო ნ ყ ი ზ ი ლ ბ ა შ თ დაიჭირეს“. 380 v.

[ქნსა] „ხნგ. აქჲ ღ ჲ ღ ჲ ჲ თ ა შ ა მოვიდა“. 380 v.

- [ქნსა] „სპ. აქედ მამია და დიანმა მეფე სჯმონზე გაიმარჯვა. 381 r.
 [ქნსა] „სპზ. აქედ მეფე სჯმონ ურუმთ დაიპირეს“. 381 r.
 [ქნსა] „სფხ. აქედ კახმა კოსტანტინემ მამა და ძმა დაჯოცა“. 381 v.
 [ქნსა] „სფზ. აქედ თათარხანი მოვიდა“. 381 v.
 [ქნსა] „ტა. მეფე ლუარსაბ ყაენმა წაიყვანა“. 381 v.
 [ქნსა] „ტდ. ბატონმა თეიმურაზ არაგუზე გაიმარჯვა“. 381 v.
 [ქნსა] „ტიგ. აქედ ყორხიბეში მოვიდა და დიდი ომი იყო“. 382 r.
 [ქნსა] „ტკბ. აქედ როსტომ გამეფდა“. 382 r.
 [ქნსა] „ტკგ. აქედ ხანუქარმა ერევანი აიღო“. 382 v.
 [ქნსა] „ტკე. აქედ ლეონ და დიასხმა მეფე გიორგი დაიპირა“. 382 v.
 [ქნსა] „ტლა. აქედ შაჰაბეზ ყაენი მოვიდა“. 382 v.
 [ქნსა] „ტლბ. აქედ ბატონი თეიმურაზ გაღარიბდა“. 382 r.
 [ქნსა] „ტმე. აქედ შანაოზ გამეფდა“. 383 r.
 [ქნსა] „ტმშ. აქედ იმერეთს ბეგრეტ გამეფდა“. 383 r.
 [ქნსა] „ტნბ. აქედ ანტიოქიის პატრიარქი მაკარიოს მოვიდა. ბ წელს აღეკ-
 სანდრიის პატრიარქი მოვიდა“. 383 r.
 [ქნსა] „ტნვ. აქედ დიდი ძრვა იყო“. 383 r.
 [ქნსა] „ტაბ. აქედ ბატონიშვილი ერეკლე ყვენთან წარვიდა“ 383 v.
 [ქნსა] „ტაგ. აქედ გიორგი მეფე გამეფდა“. 383 v.
 [ქნსა] „ტო. აქე მარიამ დედოფალი მიიცვალა და განჯის ხანი მოვიდა“. 383 v.
 [ქნსა] „ტობ. ჯვარი ამაღლდა მელეტის ეფისკოპოსისა“. 383 v.
 [ქნსა] „ტოზ. აქე თამარ დედოფალი მიიცვალა“. 383 v.
 [ქნსა] „ტოე. აქე ბატონიშვილი ლევონ და ბაგრატ ყაენთან წავიდნენ
 ამავე ქორთიკონსა გიორგი მეფე იმერეთს წავიდა და მეფე ერეკლე მოვიდა“
 384 r.
 [ქნსა] „ტოთ. აქე იმერელი მეფე ქართლს მოვიდა“. 384 r.
 [ქნსა] „ტოჟ. აქე კახი ბატონი მობრძანდა, ერეკლეს შვილი“. 384 v.

მინაწერი (სხვა ხელით); „ეს უამნი კილაშვილის დეკანოზის გიორგისა“
 187 r.

1739 ა

რუსულ-ქართული ლექსიკონი. 1825

319 ფ.; 22,5×16; ქალღი; ქალღღადაკრული მუყაოს ყდა; მხედრული; ზემო
 ყდა ავარდნილი აქეს; დაუწვრტლია: 315 r—319 v; წიგნის ყუაზე სტამბური წესით
 დაბეჭდილია: Российско-грузинский лексикон; 1825 წ. (იხ. ხელნაწერი 1739 ბ
 529 v).

«Российско-Грузинский Лексикон».

„А. союз. Лук. 16. 13 და || Иоан. 10. 12 и 14. 21. ს—ად.

А. междом. ჰა || ჰე, ჰე—Аа! аа! ჰაჰი, ეჰე...“ 2 r—314 v.

წყდება:

„...Кувьркаю, ешь, кал, квул, кну, нешь. г. д. გარდავაგორებ
 (მრგუალს რასმე კიდურებით, отс. кувьркаюсь, ешья. г. возвр. გარდავ-
 ტრიალდები ყირამალა. кувьрканы, с. ср. кувьрок, с. м. ყირამალა გადა-
 სულა).

შენიშვნა: ლექსიკონი შედგენილია ორ წიგნად. პირველი წიგნი შეიცავს ა-დან
 კ-ასომდე. დანარჩენი ასოები მომდევნო ხელნაწერშია (იხ. 1739 ბ).

1739 ბ

რუსულ-ქართული ლექსიკონი. 1825

05+529 ფ.; 21,5×17,6; ქალაღი; ქალაღდაღაკრული მუყაოს ყღა (მოციღე-ბული); ხელნაწერი დაშლიღია, მხედრული; დაუწერიღია ფ.ფ.: 01—05; 1825 წ. (525 v).

[Российско-Грузинский Лексикон].

„...Замарываю, ешь, рал, раю, ешь г. დ. გავსური. წავშლი || გავსთხუნავ, მოვსთითხნი || გავსური, სახელს გავუტებ.—замарание, ния, с. ср. გასურა, გაჩირქიანება.—замаранный, ая, ое, прич. გასურიღი, გაჩირქიანებული || სახელგატებიღი.—замарываюсь, ешсья, г. возвр. გავისურები || სახელს გა-ვიტებ...“ 1 რ.

შენიშვნა. 1. ხელნაწერი წარმოადგენს წინა ხელნაწერის (H—1739 ა) გაგრძელებას.

2. ხელნაწერის დასაწყისი ნაწიღი (1 რ-დან 35 v-მდე) იმეორებს წინა ხელნაწერის ბოლო ნაწიღს შემოკლებულად.

1740

სულხან-საბა ორბელიანი—ლექსიკონი. XVIII

371 ფ.; 25×18; ქალაღი; ტყავგაღაკრული მუყაოს ყღა (მოციღებული); მხედრული, დასაწყისები სინგურიტ; ფერადი, მოხატული სახეღაო ასოები; ამოვარღნიღია: 1—6, 369—370 ფ.ფ.; დახეულია: 4—5, 368—370 ფ.ფ.; გაღმწერი—მაკრინა (371 v); [XVIII ს.].

„აქა იწყებიან ლექსიკონი ქართული, რომელთა თანა დართვიტ უწერიანნი იტალიელთა, თურქთა და სომეხთა.

აა: 18: კავშირში.

აქა დასჭურიტენ სწავლის მოყუარემან, ვითარ ძნელ არს ფილოსოფასთაენანი, არამედ გემოან და საწადღლ...“ 3 რ—364 v.

შენიშვნა: 1. ლექსიკონს ერთვის:

ა. „ქრისტეს იესოს სამეოცღა ათორმეტთ მოწაფეთ სახელები და ვინა იყვნეს...“ 365 რ—366 რ.

ბ. „თთუეთ სახელები სხვად და სხვად ენათანი“. 366 v—368 რ.

გ. [მოველენი, რომელნი არიან ქართულნი, რომელთამე არღარა უწოღენ და დავიწყებეს და სხვღ თურქთღ ენათღგან მოულიეს მისღღ ნაცულად]. 368 v—370 რ.

ღ. ვახტანგ VI-ის ლექსი: „რადღან დაშურღ ასრე საბღ, ქებღ მმართებს აწყღ მე-ცღ...“ 370 რ.

ე. „დასაბმიღამ ქრისტესამდე ქართულის რიცხვიტ გარღჯღღა წელიწადი ხუტი-ათას ას ოთხმოცღღათვრამეტი“. 370 v.

ვ. სხვადღსხვღ სიტყვათღ განმარტებები. 370 v—371 v.

ზ. „... ხუთთღ ვმიანთღ ასოთანი და სხვათღ თავბოლოთანი...“ 2 რ—v.

თ. „ან-ბანი სასწავლებელი ყრმთანი...“ 1 რ—v.

ი. „[ანღ]რღჩღამღი მუშაკისღ ფრიად ღამაშურღლისღ მოსწავლეთვის...“ 2 v.

2. ერთვის ღმრთისმშობლის შესხმღ (იამბიკო), რომლის კიდურმწერიღობღში იკითხებღ: „მაკრინა არის გაღმომწერიღი ლექსიკონისა“. 371 v.

„ზადი საღმრთო ღმრთისმეტყველების მიე
 აღმობრწყინდა შენ ზედა უბოწოლო მარია
 ძურთხეულუ დედათა შორის ქალწულთა მარია
 რომელმან... სიტყვა დაუტყვეულე უქორწინებელ
 იესო ღმერთი ... რომელი მოვლინა მამა
 ნეტარ ხარ შენ და სანატრელ და არა არს შენთან ბი
 ანგელობთა კრებულსა დაუკვირდა დიდება რომელ მიღ
 არსნი ყოველნი განატრიან, რამეთუ დედა ღმრთისა ხა
 რომელმან აღასარულთა კამთა შვა მეფე
 ისრაელთა დიდება შენ ხარ და წარმართთა ნათე
 სამარადისოსა დიდებასა იშუებ ცათა დედოფალ
 მამრეთელ მოგართვა გიხაროდენი პირვე
 აწ მისთანა მცვა შესხმა მოგიძღვანო, რათა მოხდ
 რ ამდენიცა გენებოს ცათა შინა და ქვეყანასა ზედა ყოველსა კი ძ
 ღმრთობრითა ვედრებთა შენითა მფარველ მეყავ მარადი ს
 მ ქსნულად მფარველ მექმენ და შემწყალებ ცოდვილ ი
 რა ჩემი ინებე და სულთქმა ჩემი შევირიე ვა ზეარა კ
 მ ვუფისა წინაშე ითხოვე ესა ჩემი წმიდა ო
 ვ ყაღობით შემწყალებ და მოწყალებით მომხედე ნ
 ე ქმენ ყოველთა კრისტიანითა მარადის შესავედრებელ ი
 აჟამს მოვიდეს ძე შენი დიდებით, მაშინ იღვაწე ჩემთი ს
 ღვარება ბრწყინვალეობისა შენისა მომფინე მას დღეს ა
 ოცვა ჩემი შევირიე და ვედრება ჩემი მიათვი მეფეფსა ა
 ი სმინე ჩემი, რათა წყალობა მომანიჭოს შენგან შობილმან ძე მ
 ღმრთობა ყვე უღირსისა მაკრიანათვის, რათა არა დავისაჯო ცეტლსუმი
 მ სე იამბიკოდ შესხმა მცირე ძღვნადმცა შენდა შევირიულ არ ს
 ეს დია კარგად არის ნათქვამი“.

3. ლექსიკონის ყოველი ახალი ასო იწყება ამ ასოს სახელწოდებაზე დაწერილი ლექსით. ლექსები იხეი ქსნის ერისთავს ეკუთვნის.
- ა. „ან ია-ვარდი კონებით მომეც და მაყნოსებინე,
და ტკბილად მიბრძანე სიტყვები, გულს ცეცხლი დამავსებინე“. 3 r.
- ბ. „საბა ნიადგ ცრემლთა ღვრას ეწყობა იდუმალთა,
სიბრძნის ასწავლის ყველასა, არვის არ დაუმალაო“. 21 v.
- გ. „განაირა ზღვისა სივრცე, ვინ გახდება უღმთოთ მაში,
როს წიაღლო ულტრღველად, გარდავიდა ითამაში“. 35 v.
- დ. „იაღონი აღმა ფრინავს, შვენიერად ღალადებსა,
ნათლისმცემელს შეადრიან, ვმასა ვმაზედ გარდადებსა“. 54 v.
- ე. „ი ნიადგ ამბორს უყოფ ქრისტეს ჯვარზე კიდებულსა,
მისა მშობელს თაყვანისცემ ჩემგან, მიწყვი დიდებულსა“. 71 r.
- ვ. „ვინ იაგუნდის ფიალა ღვინით რომ გცეს საესეო,
ტურფად დაღიე, მიართვი, შენ ფლურით გარდაავსეო“. 81 v.
- ზ. „ზე ნიადგ ველგანაყრობა, ლოცვა წმიდა ცრემლთა დენა,
ხუთი საგრძნო დავიკრძალოთ, დავყენოთ მასთან ენა“. 89 v.
- წ. „შროხელ ესეც მოივმარვის ზოგან-ზოგან სტრიქონებში“. 95 v.
- თ. „გულნი მფეთა ნიადგ უფლისა ველთა შინაო,
მან მისცა სწავლად სიბრძნისა, მცნებთა შეაშინაო“. 96 r.
- ი. „ინიადგე ცრემლთა ღვრა, ველი განმარტე ლოცვადო“. 104 r.
- კ. „კაკანი ახლო კაკბისა არცითარ მიიყურება,
არც ბრძენი ვინმე ამ ლექსზე შორიდან არ იყურება“. 116 r.
- ლ. „ლასლასი ავი გაფრენა ფრინველისა თარგმანიო“. 135 r.
- მ. „მანია ჩიტად ნამზადი, კისერი დაუგრეხია,
ბოლო მიუგავს ყვავილსა, უცხოდ რამ დაუგრეხია“. 142 v.
- ნ. „ნარია ამ ვეშპისა სიკვილი და დაკაფანი“. 185 v.
- ძ. „ერთხელა ვთქვი ჰაი, ჰაი. ეს სოფელი ჩემთვის მზაი“. 201 v.
- ო. „სიონი ამას ღალადებს: დედა ვარ ეკლესიისა“. 202 r.
- პ. „პარით ვპოვო სოფელი, ეს გველი თუმც არს სოფელი“. 207 r.
- რ. „რა ერთხელ მოვა სიკვილი, ვერავინ დაბრუნებსა“. 215 r.
- ს. „სანიადგოდ ფრინება ამ ჩიტსაც მოუნდებაო,
თუ არას შეკრებს საზღოსა, დარჩება ცუდად დებაო“. 220 r.
- ტ. „ტარი არა აქე სოფელსა, რომ ველი მოეკიდოსა“. 258 v.
- უ. „უნიადაგო მთვარისა ანგარიშ არ იღებაო“. 265 v.
- ფ. „ფარი არ გინდა შე კაცო, რომ თავზე დაიფარია,
ფარულად ზიხარ სისხლი გდის, ფარულად მიიდარია“. 274 r.
- ქ. „სიბრძნის ჭანია ეს წიგნი, ველთ იდეგ გაექანია“. 284 r.
- ღ. „ღა ნიადგ მელიქი საპრობილეში მკრძალავსა“. 293 r.
- ყ. „მაყარი ახლო მფეფსა უჯდეს და ლილინებდესო,
ჩიტს თავი არცით უგვანდეს, თამამად ამაყობდესო“. 293 r.
- შ. „შინ იაზღება მტერი მტერს, დაკრავს და დაქანარცხებსა,
ასე გაუზდის საქმესა, სასმელად ნატრის ნარცხებსა“. 302 r.
- ჩ. „ჩინია თვალთა ყვავილი, ეს ახლა გაეჩინია,
ველთა შროშანი სუნელი მტერს არა წევარჩინია“. 313 v.
- ც. „ცანი არავის ამსახედ, ეს ვეშპად მოუხაზავსა,
ცა ვრცელი, ფრიად მაღალი ვერავის დაუხაზავსა“. 319 v.
- ძ. „ძონძი ლიხვზე დავაგდე, ახალი შავიმოსეო,
ამა ძალს ვეშპს დათრგუნავს, ახალი შავიმოსეო“. 325 v.
- წ. „წილი არ მინდა ცოდვისა, მაგრამ თბე მიიხიდავსა“. 329 r.

- ბ. „ვაჭარი სათნოებისა აესა არ ვაჭრობს ნებითა“. 340 რ.
 ხ. „ხან იახმის პკურებითა კაცი გასწმედს ცოდოს მცირეს“. 345 რ.
 ე. „მოდო და კაცო მავარი საუკეთესო საქარი“. 353 ვ.
 ვ. „მოდი მინაზე მაჯანი, მუდამ მაქვს გველით ჯაჯანი“. 357 ვ.
 ზ. „აჰა, ესერა სოფელი ცხენკაცისთავათ (!) მყოფელი“. 362 ვ.
 ჟ. „ოჰ, ესტუმრა ლაზარეს, ვეშას უპყრია საზარელს“. 364 რ.
 4. ასოგრებილით ნაწერი: ა „ქსნის ერისთვის შვილისიასესია“. 221 ვ.
 ბ. „უსწავლელთა მასწავლელო და სიბრძნისა მომცემელო“. 132 ვ.

1741

ოთხთავი. 1048

243 ფ.; 22×16,5; ეტრატე; ტყავგადაკრული ხის ყდა; ყდაზე შემორჩენილია ვერცხლის მოჭედებულობიდან ფრაგმენტი და ლურსმნები; ნუსხური, სათაურები და დასაწყისები სინგურით; ტექსტი დაწერილია ორ სვეტად, გარდა პირველი ორი ფურცლისა; 1 რ-ზე ჯვრის გამოსახულება; 2 რ-ზე მოგვიანო ხანის მათე მახარებლის გამოსახულება; ხელნაწერის ბოლო ნაწილი პალიმფესტია (298 რ—343 ვ); ხელნაწერს შიგადაშიგ აკლია; 1048 წ. (296 ვ); გადამწერი—მწირი მიქაელ (297 რ, 1 ვ, 130 ვ); მომგებელი—სტეფანე ხუცესი პალავრელი (296 ვ); ადგილი—გეთსამანია (297 რ); ამოვარდნილია ფ.ფ.: 2, 15, 22, 54, 111, 118—119, 126, 157, 220, 243; ჩამოტანილია სვანეთიდან.

„წა სახარებად თავი მათესი.—წიგნი შობისა იჯ ქსი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი. აბრაჰამ შვა ისაკ, ისაკ შვა იაკობ, იაკობ შვა იულა...“
 3 რ—280 ვ.

შენიშვნა: 1. ოთხთავს ერთგის: ა „წელიწადისა განგებად“. 281 რ—296 რ. ბ. „წა და ნათლითშემოსილსა აღვსებასა სამხრად სახარებად იოვანესი ა“. 298 რ—343 ვ. (ხელნაწერის ეს ნაწილი, რომელიც უფრო მოგვიანო ხელით არის დაწერილი, პალიმფესტია. პალიმფესტის თავდაპირველი ტექსტი ნუსხურია, ძნელად იკითხება).

2. „კანონები“ დაწერილია ქვემო აშიებზე.

3. ხელნაწერი აღწერილია (იხ. К. Кекелидзе, Иерусалимский канонарь VII в. გვ. 36—37).

ანდერძი 1. (უსწრებს „წელიწადის განგებას“): „ესე წესი და განგებად საბაწისა არს ბერძული, ვის ქართული უნდეს, კანონსა მიუდგეს და მისგან ისწავე. რომელ დედასა ეწერა, მე იგი დამიწერია, წმიდად და ქეშმარტი წესი საბაწისა. ჩემთვის შენლობასა გვედრები ყოველთა“. 281 რ.

2. (ერთგის „წელიწადის განგებას“): „წელიწადისა განგებასა დიად უნე, გინა ესე მცირედად რაჲმე საკითხავანი და მსგეფსი ოთხთავისა თანა საჭმარებელად, მსგავსად უძრულებისა ჩნისა დავწერენით და წა ლოცვა თქნსა გვედრებით კეთილო მღვდლო სტეფანე მოძღრო“. 296 რ.

3. (გადამწერის) „დაიწერა წა ადგილსა გესმანისს, საფლავსა წისა ღწმწმობელისსა, დედისაგან საბაწისა, განგებასა ზედა ბერძულსა, დიად ხარკებითა ქელითა საწყალობელისა მიქაელ მწირისა მცხეთისავე მიწისაგან. წწო ღწმწმწო, ჩწმწმ უძროლისა (!) რომელი ეგებოდა, მიწროზია და მოპიკირებია, რომელი დედასა წერილ არს: მსგებსითა და საუფლოთა დღესასწაულთა ჟამის წირვისა საკითხავითა და სხვთა ყრითა განგებითა, რიცხვთა და განთესულითა ჯრთა, მასკლავითა, ისრითა და დღევა-ვრცელითა. რომელი ვის ჩემდა უმეცრებით ცთომილი ჰპოთ ანუ მოგუბდეს, შემინდვეთ ღწმწმწმწმ, აწ“. 297 რ.

4. (გადამწერის): „დაესრულა სახარებაჲ მათეის შეწევნითა ქრისთა. მე საწყალო მწირი მიქაელ გვედრები ლოცვასა, წო მღდლო სტეფანე, და ყოველთა მკითხველთა ერთობილ გვედრები, აწ“. 80 v.

5. (გადამწერის): „დაესრულა სახარებაჲ მარკოზის თავისაჲ. კეთილო მღდლო სტეფანე მოძღრო, მწირი გლახ მიქაელ ლოცვასა თქნსა წმიდასა გვედრები და ყოველთა მოწესეთა, რომელნი აღმოიკითხვიდეთ წმიდასა ამას სახარებასა და შემინდვით“. 130 v.

6. (მომგებელისა): „სახელითა ღმრთა და მადლითა და სარწმუნოებითა წმიდისა კათოლიკე ეკლესიისა მცხეთისაჲთა, მე გლახაკი სტეფანე, ხუცესი პალაერელი, მნათე ყოფილი, ყოველთა მოწესეთა ნარჩევი, მიწაჲ და მტუერი, შვილი მცხეთისაჲ, ღირს მყო ლებრთმან მოუგონებელსა კეთილსა და წყალობასა მისსა და მოვიწიე წმიდასა ქალაქსა იქმსა, ადგომასა ორისა ჩრისა ივ ქა და წმიდასა გოლგოთასა და მოვილოცენ ყოველნი წმიდანთა დღეიანი მისნი მოწყალებითა ქრისთა და დამაწესეს მწირველად ქართლისა კათალიკოზისა ოქროპირისა, ადიდენ ღწ წა ეკლესიასა გარდმოკსნისასა მლოცველად. და მოვიგე წმიდაჲ ესე ოთხთავი, სრული ყოველითა საქმარითა, სალოცველად ცოდვილისა სულისა ჩრისა და მშობელთა და მძღრთა ჩრთესა და ყოველთა ქვანეთა სალოცველად. ქრონიკონი იყო ხმშ. შემდგომად ჩრსა ვისცა ღმერთმან მოგცეს და რომელნი აღმოიკითხვიდეთ წმიდასა ამას ოთხთავსა, წმიდასა ლოცვასა თქნსა ჩრცა თანა მოგვკენებდით“. 296 v—297 r.

7. (გადამწერის): „მწირი გლახ მიქაელ შეიწყალებ“. 1 v.

მინაწერები: 131 r, 132 v, 219 r—v, 220 r—v, 221 v, 227 v.

1742

კურთხევანი. 1664

334 ფ.; 21,5×16; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული მუყაოს ყდა, კიისაგან დაზიანებული; ნუსხური, დასაწყისებო და მთავრული ასოები სინგურით; პირველი გვერდი მოთავსებულია ვარაყიან ჩარჩოში, ფერადი თავსაკაულით; გადამწერები: ფარემუზ ბედისმწერლიშვილი და იესე (316 r), შემკვეთი: მთავარეპისკოპოსი ნიკოლოზ ჩხიეძე (316 r); 1664 წ. (316 r); დაზიანებულია ფ.ფ.: 1, 2, 3.

„ლოცვა აღბეჭდვასა ზედა ყრმისასა, ოდეს მიიღებდეს სახელსა დღესა მერვესა შობისა მისისასა. ღკნ. უფლისა მიმართ ვ.: უფალო ღმერთო ჩნო, გვედრებით და შენ გხადით, გამოაჩინე ნათელი შენი...“ 1 r—314 v.

შენიშვნა: 1. დართული აქვს ა) „ზანდუკი ამა წიგნისა.— თავსა აღბეჭდვა ყრმისა. ბ. განგება გვრგვნთ კურთხევისა...“ 316 r—317 v; ზანდუკი წყდება 317 v-ზე. გრძელდება 335 r-ზე. ფურცლები 318—334 უზადგილოდ არის ჩაკერებული. ბ) „განგება ლიტანიითა, რომელნი იქმნებიან საუფლოთა დღესასწაულთა და დიდებულთა წრსა...“ 318 r—334 v.

წყდებ: „კითხვ.: რავდენ წელ დაფარულ იყო ჯი ქსი. მიგება: სამას ათურაიმეტ წელ. კითხ. „რაჲ არს...“ 334 v.

2. კურთხევანი შეიცავს: „ზეთის კურთხევანი“. 4 v—8 v: „განგება გვრგვნთ კურთხევისაჲ“. 8 r—24 r: „გალობანი სავედრებელი სნეულთა ზედა“. 24 r—29 r; „კურთხევა მონახონისა ბერძულად თქმული წრისა ბასილი მთავარეპისკოპოსისა“. 29 r: „წესი და განგება წრისა და ანგელოზებრივისა სქემისა, თქმული წმიდის დიდის ბასილისი“. 36 r.

„წესი, რომელი აღესრულების დაფლვასა შესვენებულისაჲ...“ 66 r.

„განგაბად, რომელი აღესრულებოდის კურთხევასა ეკლესიისასა და მას შინა სახლისსაჲ“. 101 რ.

„წესი რომელი იქმნების კურთხევასა ეკლესიისასა და დამყარებასაჲ... მას შინა მღვთმარტისა წრისა ტრაპეზისასაჲ“. 106 რ.

„წესი, რომელი აღესრულების სატფურებასა“. 116 v.

„ლოცვა წრისა და დიდებულისა მოწამისა ტ რ ი ფ ო ნ ი ს ი ყოვლისათვისვე ყანისა, ვენაჯისა და ბოსტნისა ჰია აუნებდეს“. 138 რ.

„განგება მუკლთდრევისა წა მარტულიასა, თქმული წრისა ბ ა ს ი ლ ი კესარიელ მთავარებისკობოზისა“. 151 რ.

„წესი, რომელი იქმნების მოქცეულსა და სარკინოზთაგან წრისა მომართ და ქეშმარტისა სარწმუნოებისა ჩნ ქეანეთასა“. 164 რ—166 რ.

„წესი და განგება მათხედა, რომელნი წვალებისაგან მართლმადიდებლებად მოიქცენ“. 166 რ.

„ლოცვა წრისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა მე თ ო დ ი კოსტანტიოლელ ეპისკოპოსისა და მოწამისა მოქცეულთა ზედა“. 169 რ.

„თუ ვითარ ჯერ არს აღწერილ შეჩნებად წმდ ლ ე ეკლესიად მომავალთა მიერ მნიჭეველთა წვალებისაგან“. 170 რ.

„ლოცვა წრისა და დიდებულისა მოწამისა მ ა მ ა [ა] ს ი ყოვლისავე სნებისა პირუტყთასა...“ 186 რ.

„მცნება წრისა ბ ა ს ი ლ ი ს ი მღვდლთა მიმართ, თარგმნილი ა რ ს ე ნ ი ს ი“, 192 რ.

„ერის განტყვებად ყოველთა საუფლოთა დღესასწაულთა სრული“. 224 რ.

„კოთხვა—მიგებისაგან კ ე ს ა რ ო ს ი ს ა, ძმისა წრისა გ რ ი გ ო ლ ი დისმტყრისა“. 243 v—247 v.

„განმარტება საიდუმლოთა კათოლიკე ეკლესიისა და სახსიმეტყვებად წესთა მისთა განწესებული წრისა ბ ა ს ი ლ ი ს ი და წრისა აქსიმესი სხვათა მამათა მიერ თქმულისაგან“. 248 რ—260 რ.

„წესი და განგებად მეფეთ კურთხევისა“. 260 რ—266 v.

„ძეგლის წერად სარწმუნოებისა, რომელი აღწერეს წრთა მამათა კოსტანტინოპოლეს შეკრებილთა წრთა ზატთა თყნისცემისათვის, რომელი ესე წ[ა]რიკითხვს სოფია წა პირველსა კკესა წრთა მარხვათასა“. 279 v—286 v.

„წესისათვის მართლმადიდებელთაჲსა კითხვანი მონაზონისა ვისნიმე, რომელთა ავსნა გამოსცა პ რ ე პატრიოსანმან ხარტუფილასმან (!)“ 309 რ.

„თქმული წრისა მამისა ჩნსა ე ფ თ ე მ ე მ თ ა წ მ ი დ ე ლ ი ს ა, რომელი იყო ნათესავით ქართველი, რომელმან იგი მრავალნი წიგნი საღმრთონი თარგმნა ბერძენისაგან ენისა ქართველთა ენასა, რამეთუ გამოიტყოდა იგი ენითა მადლითა სულისა წრისათა, და ესე მცირედი კითხვა—მიგება მოსცა თ ე ო დ ო რ ე ს ზუცესსა ს ა ბ ა დ წ მ ი დ ე ლ ს ა, რამეთუ იყო იგიცა მღვდელი კეთილი ქართველი“. 310 რ—311 v.

„განგებად ლიტანიათა, რომელნი იქმნებიან საუფლოთა დღესასწაულთა და დიდებულთა წრასა“. 318 რ.

ანდერძი (გადამწერისა): 1. „სახელითა ზესთა ზემთთა და ზესთა ცათა ზშთა ღოთათა უსახლეროსა და გარემოუწერელისა, ჭამოუკულეველისა და გამოუძიებელისა, უხილავეისა და მიუწომელისა, არსთა შემცველისა და თუთ შეუცვრისა, განუსახლურებელისა და განუცდელისა, უმიმწუხროსა ნათლისა... ვიწყეთ წმიდაჲ ესე და უნაკლულლო წიგნი კურთხევანი ბრძანებითა და გულსმოდგინებითა ქართლისა მთავარებისკობოზისა ჩ ხ ე ი ძ ი ს პატრონის ნ ი კ ო ლ ო ზ ი ს ი თ ა, მრავალმცა არიან წმლინი ცხოვრებისა მისისანი და საუკუნომცა არს საჯსენებელი და კურთხევა მისი. აღესრულა წმდ ესე წიგნი თუშსა აპრილსა ა, დღესა პარასკევსა, ქორონიკონსა ტნა, ამისსა მწერაჲლსაჲ თ ა რ ე მ უ ხ ს და ი ე ს ე ს შეუნდოს ღნ და მამა-მშობელთა ჩნთა.

შნს ღნ, და მამანო და ძმანო, ვინცა ბრძანოთ, თქნცა შეგინდნეს ღნ, ან, ან“ 314 v—316 r.

2. „ორო შვე ამასი მწერალი ცოდვილი იესე“. 335 r.

3. „ღმერთო შეიწყალე ფრიად ცოდვილი ამისი მწერალი ბედისმწერლისშვილი ფარემუზ, ან“. 150 v.

4. „ლორ შვე იესე, ან კლამო რძადა...“. 207 v.

5. „ორო ღო შვე მთავარეპისკოპოსი ნიკოლოზ, ან“. 224 r.

მინაწერები; 1 r, 7 r, 9 r, 48 r, 187 r, 76 r—106 r.

1743

კურთხევანი. XVIII

171 ფ.; 20,5×16,5; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტგიფრული ხის ყდა; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ამოვარდნილია: 6, 167 ფფ; [XVIII ს.]

„კურთხევანი ძალითა ღრისათა ახლად თარგმნილი ბერძულისაგან ქართულად კვიპრიანე სამთაფნელისა მიერ.

ლოცვაჲ დედაკაცსა ზედა მშობიარესა პირველსა დღესა. უფლისაჲ მიერ მეუფსო ორ ყოვლისა მპყრობელო, რომელმან განჰკურნე ყოველნი სენნი და უძღურებანი კაცთანი...“ 2 r—170 r.

შენიშვნა: 1. კურთხევანი შეიცავს: „ლოცვაჲ დედაკაცსა ზედა მშობიარესა“. 2 r—7 r; „ქანონი წათა კრებისა“. 7 r—11 v; „ლოცვა ნათლისა“. 12 r—21 r; „განგებაჲ ქორწილისა“. 29 r—32 r; „ლოცვა ზეთისა“. 32 r—51 v; „კურთხევა აიაზმისა“. 52 r—68 v; „ლოცვა სულთ ბრძოლისა“. 67 r—70 v; „წესი ერის კაცსა ზედა მიცვალებულსა“. 71 r—90 v; „წესი მღუდელსა ზედა მიცვალებულსა“. 92 r—117 v; „წესი მონაზონსა ზედა მიცვალებულსა“. 135 r—139 v; „წესი პანაშუდისა მიცვალებულსა ზედა“. 139—146 v. „წესი სულის-წმინდის მოსლისა“. 147 r—156 r, „ლოცუა თესლთა ზედა სათესაჲდ“. 156 r—v; „ლოცუა კალოსი“ 156 v—157 r; „ლოცუა პღრისა ზილისა“. 157 r; „კურთხევა ყურძნისა ეკლესიასა შინა“. 157 r—v; „ლოცუა დანერგვისა ვენაჯისასა“. 157 v—158 r; „ლოცუა სთლობასა ვენაჯისასა“. 158 r; „კურთხევა ღუნისა“. 158 v; „კურთხევა მარღისა“. 158 v—159 r; „კურთხევა წანდილისა“. 159 v; „ლოცვა ყველისა და კვერცხისა“. 159 v; „ლოცვაჲ რაქამს მოვიდეს ყრმა სწავლად წიგნისა“. 160 r—v; „ლოცვაჲ შეგინებულსა ხორბალსა და ფქვილსა ზედა“. 162 r. „ლოცუა აღმოთზრასა ჭისასა“. 162 v—163 r; „უკეთუ მღუდელმა თქსი მუელღე არ აზიაროს“. 165 r; „წესი და რიგი უკეთუ მართლმადიდებელთაგანი ვინმე აღესრულოს დღესა პასექისასა, ვიდრე ახალ კვეთდმე“. 166 r—170 r.

2. „კურთხევანს“ დართული აქვს „საძიებელი“. 171 r—v.

3. ხელნაწერი ყოფილა სოლომონ გიუნაშვილის კუთვნილება.

4. 2 v-ზე ქართული, სომხური და სპარსული ბეჭდები. ქართული ბეჭდის ლეგენდაში იკითხება; „მონა ღრთისა უსუფ“.

მინაწერები: 1. „ესე კურთხევანი არის სოლომონ გიუნაშვილის. სოლომონ თელავსი კითხულობდა ამ კურთხევანს...“ (საცავი ფურცელი).

2. „ჰქი, საწუთროვ, ბოლო თავსა ასულარებ, აზგწარებ“. 1 r.

3. „ათას რგას ოთხმოცდათორმეტსა წელსა იყო გაზაფხულზედ მკალი უპრავღესი. შემდგე გაჩნდა თავგი და ბევრი ყანები მოჭამა. მკათათვის ნახევარში გაჩნდა ხორვილა და მრავალი ხალხი დახვოცა... სოლომონ გიუნაშვილი“. 1 r.

4. „ძალიან მოუღალავის თვალით და გულით მიყვარდა საღმთო წერილის წიგნების კითხვა მე პრინციპის სოლომონ დიმიტრის-ძეს გიუნა-შვილს“. 1 v.

5. „1918 წ. გიორგობის თვეს შკოლებში სამხთო სჯულის სწავლება აკრძალეს“ (სხვა ზეღით, ფანქრით) 2 v.

1744

ბასილი დიდი—მიცვალება ღვთისმშობლისა. XIX

36 ფ.; 20×17; ქალაღი; ქალღღაღაღარული მუყაოს ყღა; მღედრული; ტექსტი ზაწერიღა მეღნიტ მოზაზულ ზარზობეში; [XIX ს.]; კიღეღბი დაზიანეღბული და რესტავრიღებულია; ამოვარღნიღა 34 ფ.

[ბასიღი დიდი. მიცვაღებაღ ყოღღად წმიღისა ღღთისმშობღისაღ, რაჟამს იღი აღვიღღოღა ქუეყანიტ ზეცაღ].—„რაჟამს იღი სუღისაღან წმიღისა ეუწყა ღღთისმშობღელსა ჟამი განსღვისა თვისისა ამიერ სოფღით, მაზინ მზიარულ იქმნა სიბრძღნიტა საღმრთოტა და ღმოზიერაღ აღიღსო სიყვარულიტა და სურღიღიტა საუკუნისა ცხოვრეღისატა...“ 2 r—36 r.

შენიშვნა: სატაური მთღიანაღ გაღასულია, არ იკითხება.

1745 ა

წერის დედანი. XIX

15 ფ.; 21×32,5; ქალღღი; ქალღღის ყღა; ასომთავრული და მღედრული; [XIX ს.].

„ღმერთი არს უსახეღო და ყოღღითურტ სრული არსება, მან შეჰქმნა სოფელი და იცაეს მას და ყოღღელსავე სიბრძღნიტა თჳსიტა განაღებს, მაზასაღღამე ჯერ არს მისი სიყვარული და პატივისცემა უმეტეს ყოღღისა...“ 4 r.

შენიშვნა: 1 r-სა და 2 r-ზე მოთავსებულია ასომთავრული და მღედრული ანბანი, 3 r-ს კიღეღბზე ასომთავრული წარწერა, შუაში გრეზიღი ასოღბით „ნიკოღოზ“; 4 r-ღან ბოღღმღღე კალიგრაფიული წერის ნიმუშეღბი მღედრულიაღ.

1745 ბ

სამსჯავრო წესღებანი (თავფურცელი). XIX

1 ფ.; 35×22; ქალღღი; კალიგრაფიული მღედრული, მცენარეული ორნამენტიტ შემკობიღი; საღღებავეღად გამოყენეღბულია მწვანე და ვარაყი; [XIX ს.].

„სამსჯავრო წესღებანი 20 ნოემბერსა 1864 წელსა ან განმარტეღბიტა მათ-ტა განაზენეღბიტა კასაციონი დეპარტამენტიტა მარტეღბღობიტი სენატიტა. ჩყოზ. რუსულიღან თარგმნიღი ქართულიაღ ნიკოღოზ გამრეკელის მიერ. ქ. ტფიღიღ-სი“. 1 r.

შენიშვნა: ხელნაწერი წარმოაღგენს თავფურცელს.

12. ხელნაწერთა აღწერიღობა, ტ. IV.

1746

სამართალი კათალიკოზისა. XVIII—XIX

6 ფ. 22×17; ქალღმერთი; უცხო; მხედრული; დასაწყისები სინგურით; ფრაგმენტი; [XVIII—XIX ს.].

[სამართალი კათალიკოზისა] „...დაარჩონ, შეჩვენებული იყოს წმიდათა კრებათაგან და კანონსამცა ქვეშე არის წმინდათა მოციქულთასა. ეკლესიის მკრეხელთათვის გ. ესე განგვიწესებია: ვინც ეკლესია გატეხოს და ხატი განძარცოს, უკანონოდ ძელსა მიეცეს...“ 1 რ.

წყდება: „... ლბ. დიდმარხვაში ვისამე მოსამართლე ნურცა ერთსა რასამე დანაშაულსა ნურავინმე განიკითხავს...“ 6 ვ.

შენიშვნა: 6 ვ-ზე იმავე ხელით მიწერილია: „პირველი თავი განსრულდა“.

1747 ა

სწავლა სარწმუნოებისათვის. XVIII

3 ფ.; 21,5×18; ქალღმერთი; ფრაგმენტი; უცხო; დაფურცვლილი; მხედრული; [XVIII ს.].

„სწავლა სარწმუნოებისათვის და რომელი სათანადო არს ყოვლისა ქრისტიანის, რათა იცოდეს აღსარება სარწმუნოებისა თვისისა და რომელ არა საკმაო არს ცხოვნებად იგიცა, არამედ ჯერ არს საქმედცა. „რაბი, შენ ხარ ძე ღმერთისა, შენ ხარ მეუფე ისრაილისა“ (იოანე, თავი 1).—ოდესაც განვჰსჯით ჩუენ გულისხმის ყოფით საქმეთა ჩუენისა ზეციურისა მეუფისათა, იხილუმბის იგი ერთ კერძო ესოდენ მრავალ...“ 1 რ—3 ვ.

წყდება: „... აჰა, კდ რასა იტყვიან კაცნი შენთვის ჰი, იჯ...“.

1747 ბ

სწავლანი. XVIII

2 ფ.; 22×16; ქალღმერთი; უცხო; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; ორივე ფურცელი დაზიანებულია; [XVIII ს.].

«სისრულისათვის სათნოებათასა» „... უქმნიეს და კერპსა თაყუანისცემს, რამეთუ აქუს თავსა შორის თვისსა აფროდიტეს ქანდაკებული გულისთქმა იგი ცოდვისა...“ 1 რ—2 ვ.

წყდება: „... კდ თქუა მანვე: დიდად გნცტემა (!) არს ცხოვრებისა უმეცრება სჯულთა საღმრთოთა. იგივე იტყოდა, ვითარმედ მიმართ...“.

1747 გ

ღვთისმშობლის საკითხავი. XVII—XVIII

1 ფ.; 31×22; ქალაღი; ფრაგმენტი; კალიგრაფიული ნუსხური, დასაწყისები სინგური; უყდო; ძალზე დაზიანებული; [XVII—XVIII ს.].

„... რამეთუ ჰმონებს იგი შვილთა...თა, ხოლო ზეცისა იგი იძლმი აზნაურ არს, რომელ არს და ჩნ ყოველთა, რამეთუ წერილ არს: იხარებდ ბერწი ეგე, რომელი არა ჰშობდ...“ 1 r.

წყდებ: „...ჰკრთებოდა ყრმა ესე სიხარულით მუტელსა ჩა და...“.

მინაწერები: 1 (მსხვილი ნუსხური): „ოო ივ ქე ღო და ყნო მისნო წნო. შეიწყალე და დაიციე ორთავე შინა ცხორებათა აბაშიძე გიორგი, ან და კნნ“. 1 v.

2. „ოო ივ ქე. ღო ჩნო და ყოველნო მონანო წნო, შეიწყალეთ და დაიცივით ორთავე შინა ცხორებათა წინაშდრა სჯმონ კოპაძე და მეცა, შენდობა ყოველთა ცოდვ...“ 1 v.

3. (მხედრული). „უფალო იესო ქრისტე, შეიწყალე ფრიად ცოდვილი და უღირსი კაცის წინამძღვარი თეთნოსი (!) ჰაჰა შვილი ამინ“. 1 v.

1748

მანანა ანუ ღვთივ დიდებულთა წთა შესხმანი. XVIII—XIX

143 ფ.; 17×11; ქალაღი; ქალაღდადაკრული მუყაოს მზატული ყდა, ყუა—ტყავის; მხედრული, დასაწყისები სინგური; ამოვარდნილია: 1—10 ფ.ფ.; 1 r-ზე დაზატულია ოქროს ტაყუი მანანი; [XVIII—XIX ს.].

1. „ღოივდიდებულთა წთათჳს შესხმანი სულისა დამატკობელნი, რომელსა ეწოდების მანანა. შესხმა ღთივ ბრწყინვალისა და ყოვლად დიდებულისა დედოფლისა ჩნისა ღთისმშობელისა.—აღსდევ, უფალო, განსასვენებლად შენდა...“ 2 r—47 v.

შენიშვნა: შეიცავს 11 შესხმას.

2. „სიტყვა ივ. ღთივშენიერისა ივ ტკბილისა ... ყოვლად საყვარელისა.—უფსკრული უფსკრულსა ჰხადის ჳმითა ჳეგარდამო: შენ ხარ ძე ჩემი საყვარელი, შენ სათნო გიყავ. ეჰა, ძეო ღმრთისაო, საყვარელო მამისაო, ყოვლად ტკბილო იესო...“ 48 r—58 r.

შენიშვნა: შეიცავს 3 შესხმას.

3. „შესხმა ივ. ღთივშენიერისა და ცხოველსყოფელისა პატრიონისა ჯიწსა.—კურთხეულ არს ძელი, რომლისა მიერ იკურთხნეს წარმართნი. გწნ, ჯწო, გორცითა ქრისტესითა განწმედილო...“ 58 v—65 v.

შენიშვნა: შეიცავს ორ შესხმას.

4. „შესხმა იმ. წთა ღთივგანათლებულთა ზეცისა ძალთა, ყოვლად პატრიოსანთა ანგელოსთა.—რომელმან შექმნა ანგელოსნი მისნი სულად და მსახურნი მისნი ალად ცეცხლისა...“ 66 r—72 v.

შენიშვნა: შეიცავს ორ შესხმას.

5. „შესხმა კ. წრისა და ღთივდიდებულისა ნათლისმცემლისა იოანესი.—იხარებდით მართალნი უფლისა მიმართ და წრფელთა ჰშვენის ქება...“ 72 v—82 v.

შენიშვნა: შეიცავს 3 შესხმას.

6. „შესხმა კვ. წთა ღთივდიდებულთა და ყოვლადქებულთა მოციქულთა პეტრე და პავლესი. ცანი უთხრობენ დიდებასა ღრისასა.—ეჰა, დიდნო მნათობნო პეტრე და პავლე...“ 82 v—92 v.

7. „შესხმა კვ. წრისა ღთივსახელოვანისა დიდებულისა მოწამისა გიორგისა. (გულის ვმა ჰყავთ, რამეთუ საკვირველ ჰყო უფალმან წმიდა თვისი). ეჰა, ყოვლად დიდებულო წო მოწამეო ქრესო...“ 93 r—95 v.

8. „შესხმა კზ. წრისა და ღთივგანძლიერებულისა დიდისა მოწამისა დიმიტრისა (შენ ხარ ღმერთი, რომელმან ჰყავი საკვირველი).—ეჰა, დიდო მოწამეო ქრესო...“ 96 r—99 r.

9. „შესხმა კძ. წთა ღთივშემკობილთა ქრეს მოწამეთა.—წთა, რომელნი არიან ქყნასა ზედა, საკვირველჰყო უფალმან...“ 99 r—102 v.

10. „შესხმა კთ. წრისა და ღთივგანათლებულისა ნიკოლას საკვირველთმოქმედისა. (საკვირველ არს ღმერთი წმიდათა შორის მისთა).—ეჰა, კაცო ზეცისა, საქებელო ანგელოსთა შორის და საკვირველო ქუეყანისა ანგელოსო კაცთა შორის...“ 103 r—105 v.

11. „შესხმა ლ. წრისა და ღთივდიდებულისა ვასილი დიდისა (პირი ჩემი იტყოდა სიბრძენსა და ზრახვანი გულისა ჩემისანი გულის ვმის ყოფასა).—ეჰა, ყოვლად განათლებულო და ღთივბრწყინვალეო ვასილი...“ 106 r—108 v.

12. „შესხმა ლა. წრისა და ღთივბრწყინვალისა იოანე ოქროპირისა. (პირმან მართლისამან იწვართოს სიბრძენე და ენა მისი იტყოდეს მსჯავრსა).—ეჰა, ყოვლად ბრძენო და ღთივბრწყინვალეო იოანე ოქროპირო...“ 109 r—111 v.

13. „შესხმა ლბ. წთა და ღთივგანბრძნობილთა მღუდელთმთავართა (მღელმთავართა შენთა, უფალო, შეიმოსონ სიმართლე და წნი შენნი იხარებდენ).—ეჰა, ღთივდიდებულნო, ყოვლად ბრძენნო და დიდად მეცნიერნო მწყემსნო და მოძღვარნო ყოვლისა სოფლისანო...“ 112 r—115 r.

14. „შესხმა ლგ. წრისა, ყოვლად ღირსისა და ღთმოსილისა მამისა ჩრისა დიდისა ანტონისა. (წნი შენნი გაკურთხევდენ შენ ორ).—ეჰა, წო ღრისაო, ანგელოსთა თანა შეერთებულო...“ 115 v—118 r.

15. „შესხმა ლდ. წრისა, ყოვლად ღირსისა და ღთმემოსილისა მამისა ჩრისა დიდისა ევთიმისა (უგალობდით უფალსა ღირსნი მისნი). ეჰა, ყოვლად

ღირსო და ფრიად საწადელო, ტკბილო მამაო, ღთშემოსილო ევთიმი, სვეტო ნათლისაო...“ 118 r—121 r.

16. „შესხმა ლე. წისა, ყოვლად ღირსისა და ღრთშემოსილისა მამისა ჩნისა საბა განწმედილისა. (პატიოსან არს წინაშე ღრისა სიკუდილი წრთა მისთა). ნამდვილვე პატიოსან ხარ, წო ღრისაო, და ყოვლად სანატრელო და ღრთშემოსილო მამაო...“ 121 v—126 r.

17. „შესხმა ლზ. წისა დიდებულისა წინასწარმეტყველისა და ღრვიამღლებულისა ილიასი (ჰვმობდეს მართალნი და უფალმან ისმინა მათი). ეპა, დიდებულო წინასწარმეტყველო ილია, მარხვითა და ლოცვითა განათლებულო, ღრთივეშენიერთა ბრწყინვალეობითა, სიწმიდითა გულისათა ღრისმხილველო...“ 126 v—129 v.

18. „შესხმა ლპ. წრთა ღრთივევირგვინოსანთა დიდთა მეფეთა კოსტანტინე და ელენესი. (უფალო, ძალითა შენითა იხარებდეს მეფე და მაცხოვარებითა შენითა იშვებდეს ფრიად.) ნამდვილვე იხარებ, გვირგვინოსანო მეფეო კოსტანტინე, ძალითა ღრისათა...“ 130 r—132 v.

19. „შესხმა ლთ. ღრთივპატივეცემულთა მართალთათჳს. (მართალი, ვითარცა [ფინიკი] აღყუავდეს და ვითარცა ნაძვი ლიბანისა განმრავლდეს).—ჰე, ნამდვილო, ჰტდ მართალი ღრთივეშენიერად აღყუავდეს სათნოებითა...“ 132 v—136 v.

20. „შესხმა მ. ყოვლად წრის ღრთივსაყვარელისა ღრისმშობელისა მარიამისა. (წმიდა ჰყო საყოფელი თჳსი მალაღმან და ლმერთმან დააფუძნა იგი უკე). იტყვის უფალი ყოვლისა მპყრობელი: მე ვარ ანი და ჰე, პირველი და უკანასკნელი...“ 136 v—139 v.

21. „ლოცვა ყოვლად საკვირველისა და ფრიად სასურველისა ღრისმშობელისა მიმართ.—ჰ, ყოვლად წრ ღრისმშობელო ქალწულო...“ 139—141 r.

შენიშვნა: 1. ერთვის: ა. ბეჰედი.—ღრთივსულიერსა ამას წიგნსა ეწოდების მანანა ტკბილსიტყვაობისათჳს და ღრისმშობლის სიყვარულისა...“ 141 v—142 r.

ბ. „სარჩევი. რომელთა ენებოსთ ამით შესხმითა ღრისა მშობელისა დიდება და ღრთივბრწყინვალეთა დღესასწაულთა ეკლესიისა მიერ პატივცემულთა შემკობაჲ, ესე გვართა სარჩევითა კეთილ არს და შვენიერ.—სეკდებერს ა. კრება ღრისმშობლისა. უკუთუ კვირიავეცა იყოს...“ 142 v—143 v.

2. თავფურცელზე წერია: „ღრთივსულიერსა ამას წიგნსა ეწოდების მანანა ტკბილსიტყვაობისათვის და სიყვარულისათვის“.

3. ხელნაწერის ტექსტი ნასწორებია, ზოგ შემთხვევაში ტექსტზე დაკრულია ქალაღის ფურცლები შესწორებული ადგილებით.

ანდერძი (გადამწერის): „ამ წიგნის ამდენი ჩაწერილობის მიზეზი ეს არს, რომ პირველად, დიახ, ძველის და დაკელისა (!) დედნიდამ გამოიწერა და მერმე უახლესი ვიპოვეთ და იქილამ განვაშრთელეთ და პირველს მრავალი ჰკლებოდა, და აწ, თუ ვინმე გაუფთხილდება, არ არის გაურჩეველი, დედნად სახმარი არის და ჰეშპარტებით გასწორებული მრავლითა გულსმოდგინებითა“. (თავფურცელი).

მიანაწერები: 1. „მე ცოდვილი მონა დიაჩოქი ბესარიონ ხედგენიძე“. 68 v.

2. „ესე წიგნი ეკუთვნის მღუდელს... აღნიევს, სახელად წოდებულ არს მანანა ტკბილსიტყვაობისათვის“. (ჰვემო ყდის შიდა მხარე).

1749

კრებული. XVIII

28 ფ.; 14,5×10: ქალაღი, მოღურჯო ფერის; ქალღღაღაქრული მუყაოს ყღა; კაღიღრაღიული მღედრული, სათაურები სინგურიტ; გაღამწერი—იგროღიაკონი, მონაზონი იოსტოს (28 რ); [XVIII ს.].

1. „წთა შორის მამისა ჩუშნისა იოანე ოქროპირისა სიტყვა მეორედ მოსღლისათჳს უფლისა და რათა ეზრუნეიდეთ სარგებღლისათჳს სულთა ჩწნთასა, მამაო გქრხენ.— რაოღენტა დაღიტეობიან სოფღისა ამის წარმეაღნიღ და ცუღნი საქმენი...“ 1 რ--9 ვ.

2. „შაბათსა ყუშღიერისასა. ჳსენება წთა მამათა. სიტყვა წწისა მამისა ჩწნისა ეფრემ ასურისა მამათათჳს შესუწნებულთა, მ. გ.—გული ჩემი მეღმის. შემღობელ მექმენით მე, ძმანო და მამანო კურთხეულნო,...“ 9 ვ—15 რ.

3. „თა სეკღემბერსა [კ], სიმწნე და მოთმინება წწისა ეესტატისა, ცხოვრება მისიღ და შემღგომაღ წამება, გ. მ.—მესამესა წღელსა მარკიანე მეფისა იყო სპასპეტი ერთი მწნე ფრიად...“ 15 რ—28 რ.

ანღერძი გაღამწერისა: „ღმერთო შეიწყაღე ფრიად ცოღვიღი იგროღიაკონი მონაზონი იოსტოს“. 28 რ.

1750

არისტოტელე—პერი არმენეა. 1765

87 ფ.; 16,3×10,5; ქალღღი; ტყავეღაქრული ტვიფრული ხის ყღა; ზეღაყღა გაღატეხიღია შუაზე, ქვეღას—ნახევაზია შემორჩენიღი; მღედრული, სათაურები სინგურიტ; ამოვარღნიღია ფ.ფ.: 1, 11, 12, 53, 56—57, 60; 1765 წ. (87 რ).

„ღასაბამიღ და წინაღაღება წიგნთა, რომელი ითქმის ეღინთამებრ პერი არმენიას, ხოლო ქართვეღთამებრ—განმარტებისათჳს, წარმოღებული უფროსაღ ბრძნისა არისტოტელისა მიერ, თარგმანებულიღ და განმარტებულიღ დაღითის მიერ არმანთა ფიღოსოფოსისა. პრაქსისი პირვეღი.—სიტ.: პირვეღაღ ღირს არს დაღება რაღ არს სახელიღ და რაღ ჳმნაღ, მერმე—რაღ არს უკუთქმაღ და წართქმაღ და აღმოჩინებაღ და სიტყვა. გან. ითქვა ოღესმე, ვითარმეღ არს ყოვეღისა სიტყვიერებისა მოფარღუღობისა ამის მოღოღინება...“ 1 რ—87 რ.

ანღერძი (გაღამწერის): „აღიწერაღ და დაესრულა პერი არმენეა ესე იანვრის [კთ], ქკს უნგ“, 87 რ.

1751

კრებული. 1799

167 ფ.; 16×10; ქალღღი, მოღურჯო ფერის; მღედრული, დასაწყისებიღ და მთავრული ასოები ასომთავრული სინგურიტ; გაღამწერი—აღათონ (167 ვ); გაღამწერის აღღიღი—მრავაღმთის ნათღისმცემღის მონასტერი (167 ვ); 1799 წ. (167 ვ); დაუწერეღია: 36 ვ—56 ვ.

1. [პეტრე მოგილა]—„აღსარება მართლისა სარწმუნოებისა მართლმადიდებელთა წმიდისა კათოლიკე სამოციქულოესა ეკლესიისა. კითხუა ა. რაა ჯერ არს დამარხუად მართლმადიდებელთა ქრისტიანეთა მიერ, რათა დაიმკვდრონ ცხოვრება საუკუნოდ...“ 8 r—36 r.

წყდება: „...კითხვა: რომელი არს მეშვე ტაეპი სარწმუნოებისა, მიგება: და კდ მომავალ არს ღბით განჰსჯად...“ 36 r.

შენიშვნა: 1. თხზულება შესდგება სამი ნაწილისაგან: ა. „სარწმუნოებისათვის“ ბ. „სასოებისათვის“, და გ. „სიყვარულისათვის“.

2. ხელნაწერში „აღსარება“ წყდება პირველ ნაწილზე.

1. თხზულებას წინ უძღვის: ა. „შესავალ წიგნისა ამისა“. 1 r—3 v; ბ. ორი წინასიტყვაობა, ერთი—იერუსალიმის ნეკტარიოს პატრიარქისა. 4 r—6 v. მეორე—კოსტანტინეპოლის პატრიარქისა. 7 r—8 r.

2. [სვიმონ ჯულფელი]—„დაწყებისა შორისა დიალიკტიკისასა სახმარ არს კითხვასათს მცირისა რადასამე თქმად, რომელსა განსაზღვრებს არისტოტელის ესრეთ: კითხუა არს მიგებისა ძიება.—აწ უკუშ დაღაცათუ მრალ არიან სახენი კითხვანანი, გარნა აქა საწმარ არიან ჩნდა რაა არსისა და ვითარი არსისათს, რომელნი თქმად არიან ამათთს, რომელთა ყოფა აღსარებულ არს...“ 58 r—167 v.

შენიშვნა: ტექსტს გააჩნია სქოლიოები და შენიშვნები.

ანდერძი: „განსრულდა ძალითა სულისა ღმრთისათა წელთა 1799, იულისს 27. მონასტერსა მრავალმთის ნათლისმცემლისასა. უღირსი აღათონ 5*. 167 v.“

1752

წმიდა გიორგის წამება. XVI

143 ფ.; 13,2×8,8; ტყავადაკრული მუყაოს ყდა; ეტრავტი; ნუსხური, სათაურები სინგურით; მთელი რიგი ფურცლებისა რესტავირებულთა თეთრი ქაღალდით; [XVI ს.].

„თსა აპრილსა კვ. წამებად წდისა და დიდებულისა მთავარმოწამისა გიორგისი, გკნ მამაო.—მაცხოვარისა ჩნისა იჯის ქსი პირველ საუკუნეთა მდისა [დიდებულისა არა არს არცა დასასრული დღეთა, არცა აღსასრული ცხრბისა...“ 1 r—48 v.

„წამებად და შესხმა წისად და დიდებულისა ქს მოწამისად გისი, აღწერილი სუმონ ლოლოთეტისა მიერ, რომელი იკითხების უმრავლესთა საბერძნეთისა ეკლესიათა სიღრმისათს, რომელი იმხებენ [იხუმევენ] ამას, ხოლო ჭეშმარიტი და უტყუევი წამებად წისა გიორგისი ესე არს, რი ზემოთ დაგვწერია, პასიკრატოსა აღწერილი, გკნ ორ.—ოდეს იგი კერპთმსახურებისა წყუდიადსა დაეპყრა ქენა, არა ხოლო თუ შენნი, არამედ მცირედ უშენნიცა, ყოველნი აღვსებულ იყვნეს უღთობითა...“ 49 r—68 v.

„უწყებად საკრველებათათს წისა და დიდებულისა ქს მოწამისა გიორგისთა, გკნ მშო.—რომელნი ნიქთა ღთისათა მიმთხუყად სურკიელ ხართ, საჯსენებელსა და კრებასა წთასა შეუორგულებელითად სარწმუნოებითა და მჭურვალთა სიყუარულითა დღესასწაულობად ნუ უდებ იქმნებით...“ 68 v—78 r.

„სასწაული მეორე წი“სა და ყოვლადქებულისაჲ მოწამისა გიორგისი.— პალესტინეს უკუჲ დედელსა დიდებულისა გიორგისასა, სადა იგი სხენან ნაწილნი მის ყოვლად წისანი, სახელსა მისსა ზედა აღმართებაჲ ტაძრისა ინებაჲ მეფემან...“ 78 r—82 r.

„სხდა საკრველებჲჲ მისვე წი“სა შ“დ წამებისა აღსრულებული.—მასვე პირველთქმულსა დაბადას, რლსა შინა ზემოკსენებული ესე სასწაული აღესრულა...“ 82 r—84 v.

„სასწაული სხ“დ წი“სა მთავარმოწამისა გიორგისი.—კერძოთა პალესტინისათა ოდესმე ერი აგარიანთა ბრძოლად მოუქდა...“ 84 v—88 v.

„ამისივე წი“სა გ“ის სასწაულნი.—ხოლო პირველად გაუწყო ჳ, პატიოსანნო კრებულნო...“ 88 v—117 r.

„სასწაული წი“სა მოწამისა გ“ისი, გ“კხენ მამაო.—ისმინეთ ძმანო სასწაული საკრველი წ“დისა და დიდებულისა მთავარმოწამისა გ“ისი, რ“ი იქმნა ჟამთაჲ კეთილად მსახურისა მეფისა ჩ“ნისა თვედოსისთა...“ 117 r—142 v.

შენიშვნა: 1. სასწაულში ჩართულია (უადგილოდ არის აკინძული) „წმიდა გიორგის შესხმა“ (131 r—137 v).

„ვიწყით ცხორება წმიდის გიორგის[ა] მეოხებანი,
მოდექით ბრძენნი, რიტორნ[ი], დავბერნეთ, დაეჭკრნეთ ებანნი,
პირველად ღმერთი ვახსენო, მალლიდან ზე განგებანი,
და მერმე ვთქვთ სასწაულობა, წმიდის გიორგის ქებანი...“ 131 r—137 v.

2. წმიდა გიორგის შესხმა ეკუთვნის სიმეონ შოთაძეს. ამის შესახებ იხილე გამოკვლევა *И. А. Буладзе и Х. Шарашидзе. К вопросу об имени и родине Прставлии: საქ. სსრ მეც. აკადემიის მოამბე, ტ. II, № 7, 1941 წ., გვ. 681.* შეად. კ. კეკელიძე, ლიტერატურული ძიებანი, I, გვ. 275—277.

3. დართული აქვს ლექსი:

„ვინცა მოსულა მლოცავი, ჩ“ნ აღგნთია სანთელი,
და ბნელს მოგუაშორე მკურნალო და მოგუფინე ნათელი.
და პატონი ლეონცა შეეწია ზალალიმცა მისდა მცველად.
შემოსწირა უძლევარი აუწონლად და უთვალავად
მან მისცა მტერთა ზედა ძლევა, დიდად გამარჯუშბაჲ
და ყ“თა ჟამთა შეეწევის მასცა მისი მეოხებაჲ...“ 143 r.

მინაწერები: 1. „ამა წიგნისა შემკაზავს იაკობ შ“ნ ლ“ნ“. 143 r.

2. „ქ. ლ“თო შეიწყალე მონა შენი პაპუნა დეკანოზის შვილი. ვინცა შენადობა ბრძანოს—თქუნაცა მოგიხსენოს ლ“თნ, ამინ“ (მხედრულით) 142 v.

1753

დავითნი. XVII

110 ფ.; 11×8,5; ქალაღდი; ტყავგადაკრული ხის ყდა, დაზიანებული (ზედა ყდის ტყავი ამძვრალია, ქვედა ყდის ფიცარი გატეხილია); ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; თავბოლონაკლული; აკლია შიგადაშიგ (4—5, 56—59, 84—85, 89—90 ფურცლებს შორის); დაზიანებულია ფ.ფ.: 89, 94—110; გააჩნია ანბანური პაგინაცია; [XVII ს.].

[დავითნი.—...ამპარტავნებისა უღმერთო] სასა შეიწუეინ გლახაკი. შეპ-
ყობილ იქმნენ იგინი ზრახვათა მათთავან, რომელთაცა ზრახვენ...“ (9, 21—
22). 1r—110v.

წყდებთა: „...ესე არს განსასუწნებელი ჩუმი უკი უკე...“ (131, 14).

1754

მარხვანი. XVII

128 ფ.; 14×10,5; ქალაღი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური. ძალიან წკრილი, და-
საწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თავბოლონაკლული; აკლია შიგადა-
შიგაც; [XVIII ს.].

[მარხვანი] „... ზედა. ზ, მკურნალო სულთაო, და შეხებითა ყოვლად
წისა ჯელისა შწისათა მრავალთა მათ სენთად ჩემთა კურნებად, გევედრებთ.
გ. გწ. მჯდომარე. მორწმუნეთა ერნო ღთშემოსილნო...“ 1r—128v.

წყდებთა: „... ცხოველთა და მკდრთა ზედა მფლობელო, სულნი შ
წინაშე მიცვალეზულნი სავანეთა ზეცისათა დაამკდრენ წთა კრებულსა თანა
და განუსნე მათ, გევედრებით. ნათელსა ცხოველსა და ცხორებასა...“

1755

უამნი. 1674

125 ფ.; 13×9; ქალაღი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით,
ტექსტი ჩასმულია ვარაყიან ჩარჩოში (ფ.ფ.: 1, 17, 37, 45, 80); დაფლეთილია: ფ.ფ
1—6; ძალზე დაზიანებულია: ფ.ფ. 7—13; თავნაკლული; მინიატურები (ეპიზოდები
სახარებიდან): 8v, 60r, 65r, 69r, 71v, 74r, 76v, 78v, 86v; ვადამწერი—ბედის-
მწერილიშვილი ნათანაელ (125v); მომგებელი—ვახტანგ (ორბელი) ყაფლანიშვილი
(125r); 1674 წ. (125r).

[უამნი] „... ქნ ქყნით გვწოდა ჩნ და სავანეთა... მარხუა შემდგომად
სიკდლისა განურყვენლად... წო...“ 1r—108r.

შენიშვნა: 1. დართული აქვს: ა. „ესე ქორანიკონი სრული ფლზ წლისა“. 109r—
123r.

ბ. „ზანდუკი“ 123r—124v.

2. აღდგომის ქორანიკონის აშიებზე მიწერილია ისტორიული ქრონიკა ნათა-
ნელ ბედისმწერილიშვილისა და ვახტანგ ყაფლანიშვილის
ხელით.

3. ხელნაწერის მოკლე აღწერილობა და ანდერძი ვახტანგ ყაფლანი-
შვილისა გამოქვეყნებული აქვს ექვთიმე თაყაიშვილს (იხ. „კავკასიონი“.
1—2. პარიზი, 1929 წ.).

ანდერძი (გადამწერისა): „დიდებად ღმერთსა სრულმყოფელსა, ერთსა ღმერთსა
სამგვამოვნებით ცნობილსა, მამასა, ძესა და სულსა წა, თანაარსსა, შემოქმედსა,
დაუსრულებელსა და თყნისსაცემელსა. მეოხებითა ყოვლად წდისა, ყოვლად უბრწ-

ნელისა და ყოვლად ბიწუშეუხებელისა დიდებულისა დედოფლისა ჩრისა ღრისმშობელისა, ძალითა და შეწვევითა ღმრთა მე ყოვლად ცოდვილმან და ყოველთა კაცთა უქვედაეს უნარჩევსმან... ახლად... [მოს]წავლემან ბედისმწერი შვლმან ნათანელ... წაესე და შემკობილი ჟამნი... არა... ეთქმის არცა მცირეობა აღვასრულე ბრძანებითა ბატონის ვახტანგისითა ცოდვათა მათთა შესანდოებლად და სადღეგრძელოდ. აწუ ბატონასანნა და ღმრთა კურთხეულნო, ვინცა... ამა წთა ჟამთა [იკითხვე]დეთ და მიემთაჟენით, ლოცვა ყავთ ჩემ ცოდვილისათს და ვინცა შენდობა ბრძანით, თქნცა დაგიჟნას ღმერთმან მას მეორედ მოსლვასა ცეცხლისა გვენისაგან და სატანჯველისაგან მოგაჯსენოს სასუფეველსა ცათასა. აწ უფალნო ჩმრნო, ღმერთმან იცის სიკეთესა და...“ 125 v.

2. (მომბებელის, მხედარულით): „მე ფრიად ცოდვილმან პატრონის ყაფლანის ძემან ორბელმან აღვაწერიწე ესე ჟამნი და დავახატინე და შევამკვე ყოვლისფრით, რაც ოდენ ძალ მედვა სულისა ჩემისა სახსრათ და ცოდვათა ჩემთა შესანდობლად, შვილთა ჩემთა სადღეგრძელოდ და ტკბილთა და საყვარელთა და ჩემთვის ტკბილისად მოწყალის თვალთმომხედეთა პატრონთა და მშობელთა ჩემთა პატრონის ყაფლანისა და მესხის ამილახორის ქალის პატრონის თამარის შესანდობლად. მოწყალეო და ძვირუხსენებელო, ტკბილო და კაცთმოყვარეო, რომელსა მართალნი გიყვარან და ცოდვილსა სწყალობ, შეიწყალე სულნი მშობელთა ჩემთანი და ჩემიცა, ამის ცოდვილისა ძისა მათისა, ორბელისა სული დაიპყვიდრე მართალმადიდებელთა თანა, ამინ. დაიწერა ქკს ტნი“. 125 r.

მინაწერები (აღდგომის ქორონიკონის აშეებზე):

[ქკნსა] „რლბ. აქა კოსტანტიპოლი თათართა წაართვეს ბერძენთა“. 112 v.

[ქკნსა] „როგ. აქა იალოზ ყაენი მოვიდა და სამცხე ამოსწყვდა. ახალციხე აიღეს და აწყურისა ღრისმშობელი დაატყვევეს“. 113 v.

[ქკნსა] „სკგ. ამა ქკსა არს დასაბამითან წელნი შვიდი ათას ვიდრე აქამდე“. 113 v., (შეად. ხელ. H—1738).

[ქკნსა] „სკგ. აქა მურაჯუხეთს შეიბნეს“. 113 v.

[ქკნსა] „სკჟ. აქა სომეხნი შეიშალნეს და თვედროობის კვრა ჰამეს“. 115 r.

[ქკნსა] „სნდ. აქა დიდი ჟამი შეიქნა“. 114 v.

[ქკნსა] „სბ. აქა ლევან დადიანი მიიციულა თვესა მაისსა იდ“. 115 v.

[ქკნსა] „სბშ. ლალა ფაშა“. 116 r.

[ქკნსა] „სპ. აქა სუმონ და მამია დადიანი შეიბნეს და დადიანს გაემარჯვა ქრისტიანობის თვესა იბ“. 116 r.

[ქკნსა] „სპპ. მეფე სუმონ დაიჭირეს ურუმთა“. 116 v.

[ქკნსა] „სჟჟ. თათარხანი მოვიდა ქართლს“. 116 v.

[ქკნსა] „ტა. მეფე ლუარსაბ ყენმა წაიყვანა“. 116 v.

[ქკნსა] „ტბ. ბატონმა თემიშურაზ გაიმარჯვა“. 117 r.

[ქკნსა] „ტლგ. ბატონი თემიშურაზ გალარიბდა და არჩილი დაიბადა“. 117 v.

[ქკნსა] „ტნ. აქა ვამეყ დადიანის ძე ლიპარიტი მოკლეს თვესა სექტემბერსა, რომელსა იმერეთი და გურია ეყრა“. 119 r.

[ქკნსა] „ტნბ. აქა მოვიდა ანტიოქიის პატრიარქი მაკარიოს თვესა ივლისს გ. მეორე წელს მოვიდა აღექსანდრიის პატრიარქი ოპაისიოს და სინის მთავარეპისკოპოსი ანანია სექტემბერსა“. 119 r.

[ქკნსა] „ტძჟ. ამა ქორონიკონსა ერევანი დაიქცა შურითა“.

1757

კრებული. XIX

112 ფ.; 31×20; ქალაღი, მოღურჯო ფერის; ტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; მხედრული, დასაწყისები სინგურით; კვირნიშანი 1822 (7 ფ); შიგადაშიგ აკლია [XIX ს.].

1. [ვახტანგისანი] „პირველი ფარღი. რვეული ა.

ქ. სიბრძნემან სოლომონისმან შვიდ სვეტზედა ჰქმნა ნაშენი, შვიდს სვეტზედ სამკვიდრებელად არ სწრაფად გარდანაშენი, სრული ნებითა დამდაბლდა, კელ[მ]ყოფთა იქნა ნაშენი, და რომელს აქებენ სამ ნათლად ცანი, ქვეყანა, ნაშენი...“ 1 რ—25 ვ.

წყდება: „შვილნო, ნუ იტყვი როღისდა ვეწო გამღიდრებასა, ნუ შესწუხდები, რომ იყო შესს უნებლიეს შევებასა, გული ნუ გითქვამს სხვის ბევრსა, თქვენს ცოტათ ქონის კლებასა, რაც ღმერთმან მოგცეს, მადლობა მიეც მისავე ნებასა...“ 25 ვ.

შენიშვნა: ტექსტი და ხელნაწერის მოკლე აღწერილობა გამოქვეყნებულია. (იხ. ს. ყუბანეიშვილი, „ვახტანგისანი“, ლიტ. ძიებანი IV. გვ. 117).

2. [თეიმურაზ I. მაჯამა. შენთვის ხელმან.]—

„ყაყაჩოს უთხრეს ყვაიღილა: რადგან შეს გვეჯობხარ ფერადო, სული არ გიღის სურნელი, ეგ საყვეღურად გძე რადო...“ 26 რ—29 ვ.

შენიშვნა: მაჯამა ნაკლულია, აკლია: „ეშურების ბაგე ვარღი“ და „ქება და მკობა ხელმწიფის ალექსანდრესი და დედოფლის ნესტან-დარეჯანისა“.

3. [იგავი] „ერთი ქალი იჯდა და თავის შვილს არწებდა და ნანას ეუბნებოდა: მამა შენი—მამა ჩემი, პაპა შენი—ქმარი ჩემი, შეს ძე ჩემი—მე და შენი. ეს იგავი ლოთისა არის, რომ სოღომის დაწვას უკან ეს საქმე მოხდა“. 29 ვ.

4. „ენა მწარე, ენა ტკბიღი, ენა მოკლე, ენა გრძელი, ენა სევეღის უკუმყრელი, ენა ქვეყნის შეცამძკრელი, ენა მკურნალ სნეულთათვის, ენა მთელაა ლახვის მკვერელი, ენა სული სულთმოძრავთა, ენა ზოგჯერ სისხლის მღვრელი“. 29 ვ.

5. [სპიღენძისქალაქისანი]. „მეექვსე ფარღი, რვეული კ.

„... ქ. ვევედრები შემოქმედსა, სხვა ვიგონო მე აბა რა, ვინცა შექმნა ზღვა და ხმელი, ერთმანეთსა მიაბარა. ცა გარდათბა ქვეყანასა, მთა ამართა მიაბარა...“ 30 რ—64 ვ.

წყდება: „... აქა სიმიღრე იქ სიმიკირი, გითხრა რითა არა, არა. ეშმაკ-ღვეით, ზარღარვეით თქვენ დაგიბნელოთ, აჰა, საღარა

ჩხუბავ კაცსა, ჰკლავ, ეშმაკთან მისვლა ერთმანეთის აჰა სად არის...“ 64 v.

6. „ქ. წიგნი და ქება დიდის მოურავის გიორგის, თქმული ლექსად ტფილელის იოსებისაგან. ღმერთო წარმართე ქმნული ხელთა ჩემთანი და ხელი მოუშართე მწერალსა.—

— მეფესა ქართლის ცხოვრება ებრძანა გალექსულებით,
ზოგი რუსთელისა ამბავი, კახთ მეფის საქმე სრულებით,
ხან ლზინი, შვება „სიამე, ხან ვარდი დანასრულებით,
სიბრძნე, ხმალი და ომები სიკვმდიდე აღსასრულებით...“
65 r—111 v.

7. „ითვარას ანგარიში. რომელი ღღე ბედნიერია და რომელ უბედური.
ქ. ა ღღესა მითვარე შემოეყრების ზოლასა, ეს ღღე უბედურია...“
112 r—v

მინაწერები: „ესე საკითხავი და დროების გასატარებელი წიგნი ეკუთვნის სოფელს წეროვანში მცხოვრებელს ანნაურ ლუარსაბ დავითის ძეს გედევანოვს. ვინც ეს ნიშპაროს, სიკვდილმა წაიყვანოს, ამინ და კირელოსანი“. 42 v 29 v, 77 r, (ზემო და ქვემო ყდის საცავ ფურცლებზე).

1758

ეფრემ მცირე—თარგმანებაჲ ფსალმუნთაჲ. XII

7 ფ.; 34×23,5; ქალღდი; უყდო; დაფურცვლილი; ფრაგმენტი, ნუსხური, მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; ქალღდი ძალზე დაზიანებულია (კიდებები შემოცვეთილია, ტექსტი მრავალ ადგილას გადასულია); [XII ს.].

„შეწევნითა უფლისა ჩნისა იჲ ქსითა უწყებად მიზეზსა და ვითარებასა თბრობად წესსა და კმარებასა წინამდებარისა ამის წიგნისასა, რომელ არს თარგმანებაჲ ფსთაჲ.— დადაცათუ კადნიერ არს კელ[ყოფაჲ] ესე, არამედ შესან[დლო]ბელ [ი]ყავნ სწავლისმოყუარება მიერ...“ 1 r—7 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი წარმოადგენს ფსალმუნთა თარგმანების შესავალს.

2. „შესავლი“, ამ ხელნაწერის მიხედვით, გამოსცა ეკვთიმე თაყაიშვილი - მა. (იხ. ძველი საქართველო, ტ. III, განყოფ. I გვ. 242).

1759

რუსთაველი შოთა—ვეფხისტყაოსანი. XIX

116 ფ.; 33,5×22; ქალღდი, მოლურჯო ფერისა; უყდო; მხედრული, დასაწყისები სინგურით; ქალღდი დაზიანებულია (კიდებები შემოცვეთილი); ბოლონაკლული, აკლია შიგადაშიგ; კვირისშანი 1814 (1 ფ.); [XIX ს.].

„ქ. ამა ამბისა დასაწყისი პირველი ამო და სასმენელად შევნიერი სწავლისათვის მოშართესა (!) ტარიელის და ნესტარ-დარეჯანის ვეფხვის ტყაოსნობით უხმობენ.—

რომელმან შექმნა სამყარო ძალითა მით ძლიერითა,
ზე გარდამო (!) არსნი სულითა ჰყუნა ზეცით მონაბერითა...“ 1 r—96 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი ვახტანგისეული რედაქციისაა.

2. ტექსტს დართული აქვს ვახტანგ VI კომენტარები, კომენტარები წყდება
ჟგ სტროფის განმარტებაზე (116 v).

1760

საკითხავნი დღესასწაულთანი. XV

365 ფ.; 29,5×20,5; ქაღალდი; ტყავადაკრული ხის ყდა; ნუსხური (ორი ხელით
ნაწერი), დასაწყისები სინგურით; ყოველ ახალ საკითხავს გააჩნია თავსამკაული-
ბოლონაკლული; დაზიანებულია ფ.ფ.: 1, 170, 201. ამოვარდნილია—5 ფ.; პირველი
გადამწერი—გრიგოლი (225 v); მეორე გადამწერი—გრიგოლი (248 r). მომგებელი—
მხარებელი ოქროს ყმას ძე (225 r); გადაწერის ადგილი—პეტრიწონი (225 r)-
(XV ს.); გააჩნია ჭვირნიშანი.

1. „თა სეკდენბერსა... თქმული ნეტარსია მამისა იწე დამასკელისა შო-
ბისათს... სრდ კურთხეულისა ჩნისა...—მოვედით უკუშ ყოველნი ტომნი...
ყოველნი... და ყოველნი ჰასაკი...“ 1 r—7 r.

შენიშვნა: პირველი ფურცლის მხოლოდ ნახევარია შემორჩენილი.

2. „თა სეკდენბერსა იდ. თქმული წისა ბასილისი ამიღლებისათს პა-
ტიოსნისა და ცხოველსმყოფელისა ჯრისაჲ, თარგმნილი წისა მამისა ეფთჳ-
მესი. გ. მ.—ჯრისა კრებასა აღვასრულებთ და ეკლესიასა ყოველივე სავსებაჲ
განახლდების...“ 7 r—10 v.

3. „ამასვე თსა კვ. შესხმაჲ და ჯსენებაჲ წისა და დიდებულისა მო-
ციქულისა და მხარებლისა იწე ლთისმეტყუშლისაჲ, რომელი იგი მიეყრდ-
ნა საუფლოსა მას მკერდსა ქესსა. გ. მ.—კინილა და არა რათ დაკლებულ არს
ანგელოზთაგან კაცი...“ 10 v—18 r.

4. „თა ოკდონბერსა იდ.—წამებაჲ წისა და ყოვლად ქებულისა და
ღწილითშემოსილისა ქალწულ მოწამისა პარასკევისა. გ. მ.—მნებაჲს დღეს უწ-
ყებად თქნდა ქს მორწმუნენო, ერნო საზეპურონო...“ 18 r—23 r.

5. „ამასვე თსა კვ. ღწილი წისა და დიდებულისა დიდისა მოწამისა
დიმიტრისი. გ. მ.—აქუნდა უკუშ სკიპტრაჲ ჰრომაელთაჲ მაქსიმიანე ერკუ-
ლიოსს, რომელი მრავალ იყო და მდიდარ უღთოებითა...“ 23 v—28 r.

6. „თა ნოენბერსა ც. წისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა გერმანოზ
კოსტანდინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისაჲ. თხრობაჲ სასწაულთათს და
საკრველებათა დიდებულისა მთავარანგელოზისა მიქაელისთა და სხთა მათ
წთა ანგელოზთათს. გ. მ.—დიდ არიან და მრავალ და თვთო სახე უჯორ-
ცოხსა მის და დიდად შუშნიერისა დიდებისა შისა ქველისმოქმედებანი და
ნიქნი და მადლნი...“ 28 v—47 r.

7. თა ნოენბერსა ი. წამებაჲ და შესხმაჲ წისა და დიდებულისა ქს
მოწამისი გრისი.—ოდეს იგი კერპთმსახურებისა საცთურსა მოეცვა სოფელი
ესე, არა ხოლო თუ შენნი, არამედ მცირედლა და უშენნიცა ყოველნი აღვსე-

ბულ იყენეს უღობობითა და კინილა და ყოველნივე კაცნი მიდრეკილ იყვნეს უღობობისა მიმართ...“ 48 r—53 r.

8. „თა ნოენბერსა კა. თქმული წისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა ივე მმარხველისადა კოსტანდინეპოლელ მთავარეპისკოპოსისადა ტაძრად მიყვანებისა წისა ღისმშობელისა და მარადის ქალწულისა მარიამისა, ოდეს იგი სამისა წლისა იყო მიიყვანეს ტაძრად მშობელთა მისთა და შეიწყნარა იგი ზაქარია მღვდელთმოძღვრმან და შეიყვანა იგი წათა შინა წათასა შინაგან ტაძრისასა. მამაო გჯხნ.—ბრწყინვალე არს და დიდებულ დღესისადა ესე კრებაჲ...“ 53 r—59 r.

9. „თა დეკენბერსა დ. წამებაჲ წისა და დიდებულისა დიდისა მოწამისა ბარბარაჲსი. გ. მ.—მაქსიმიაწე უსჯულომან მეფემან მრავალი მოსწრაფებაჲ შემოიღო საცთურისათჳს კერპთაჲსა...“ 59 r—62 v.

10. „შესხმაჲ წისა და საკვრველთმოქმედისა ნიკოლოზ მთავარეპისკოპოსისა მირონ ქალაქისა, თქმული წისა მამისა ჩნისა ანდრია კრიტელ მთავარეპისკოპოსისადა.—კაცო ღთისაო და სარწმუნოო მონაო ქს სადღუმლოთაო...“ 63 r—68 v.

11. „წათა შორის მამისა ჩნისა გრიგოლი ღისმეტყუელისა სიტყჲდ შობისათჳს მაცხოვრისა.—ქე იშვების, აღიდებდით, ქე ზეცით—მიეგებვოდეთ...“ 68 v—73 r.

12. „წათა შორის მამისა ჩნისა გრიგოლი ღთისმეტყელისადა. სიტყჲდ ნათელთათჳს. გ. მ.—კდ იჯსო ჩი და კდ სადღუმლოჲ არა საცთურეანი, არცა უმკობელი...“ 73 r—78 v.

13. „წისა მამისა ჩნისა გრიგოლი ეპისკოპოსისა ნოსელისადა შესხმა წისა და დიდისა ბასილისთჳს ძმისა თჳსისა. გ. მ.—კეთილი წესიერებაჲ დაღვა ღმერთმან ჩნთა ამათ დღესასწაულთა ზედა...“ 78 v—83 v.

14. „იანვარსა ი. წათა შორის მამისა ჩნისა გრიგოლი ღისმეტყუელისადა სიტყჲდ გრიგოლის მიმართ ნოსელისა, ძმისა დიდისა ბასილისასა, შემდგომად ჯელთდასხმისა მოსრულისა. გ. მ.—მეგობრისა სარწმუნოჲსა არაჲ არს ნაცვლის საცვალეებელ არსთაგანი არცა ერთი, არცა რაჲ საწონ სიკეთისა მისისა...“ 83 v—85 v.

15. „თა იანვარსა ივ. თყნისცემაჲ პატრიოსანთა ჯაჭუთა წისა პე მოციქულისადათა და უწყებაჲ, თუ ვითარ მოიწინეს ჰრომით კოსტანდინეპოლელ და მუნ ქმნილისა მისთჳს საკვრველებისა.—ჟამთა აბრეველთა იპოვა ძუშლი წიგნი კლემენტოსის თანა ფრიად მოხუცებულისა კაცისა ფილოსოფოსისა...“ 85 v—88 v.

16. „სოფრონისი იძღმელ პატრიაქისადა სიტყჲდმიგებისათჳს უფლისა და ღთისა და მაცხოვრისა ჩნისა იჯ ქსსა. გ. მ.—სხუა არს ესე სადღუმლოჲ ქსი, სხუა არს ესე დიდებულებაჲ მოქმედებისა ჩნისა...“ 88 v—95 v.

17. „კვრიაკესა ვორცითა აღებასა. წათა შორის მამისა ჩნისა ევრემ ასურისა სიტყჲდ მეორედ მოსლვისათჳს უფლისა ჩნისა იჯ ქსსა. გ. მ.—საყუარელნო, ნურას პატრისცემთ უფროს შეუოვრულებელისა სოყრლისა, რამეთუ ფრიად ვსცთებთ დღითი დღე...“ 96 r—101 r.

18. „წთა შორის მამისა ჩნისა ეფრემისი სიტყუდ შესუწნებულთათჳს წთა მამათა, რომელი იკითხვების ყველიერისა შაბათსა გ. მ.—გული ჩი მელმის, შემდობელ მექმნენით მე ძმანო...“ 101 რ—105 რ.

19. „თქმული ანასტასი მონაზონისა სინელისა შემოსლვისათჳს მარხვათადას და მეექუსისა ფნისა. მ. გ.—შემსგავსებული მარხვათა დაწყებისა და ჯეროვნისა სინანულისა მიზეზი მოუღებეს ეკლესიასა მეექუსე ფსალმუნნი...“ 105 რ—113 რ.

20. „წისა მამისა ჩნისა ნექტარი კოსტანდინეპოლელ მამათმთავრისა, საკითხავი რომელი ესე აღწერა სასწაულისა მისთჳს წისა თეს მიერ აღსრულებულისა, რომელი იგი აღასრულა ყოვლად ქებულმან და უძლეველმან მოწამემან ჟამთა ივლიანე განდგომილისათა, რომელი ესე იკითხვის პირველსა შაბათსა წმიდათა მარხვათასა. გნნ მამაო.—ბრწყინვალე არს და შუწნიერ დღეს მგალობელთმთავრისა დავითის თანა გალობად ჩნდა...“ 113 რ—118 რ.

21. „უწყებად ყოვლად დიდებულისა მის სასწაულისა, რომელი იქმნა სამეფოსა ქალაქსა შინა ხატისა მიერ ქს ღთისა ჩნისა და თეს ზედა მენავესა, რომელი ესე იკითხვების პირველსა კურიაკესა წთა მარხვათასა. გ. მ.—ჴ, ძმანო ჩწნო სყრელნო, მნებავს მითხრობად თქნდა სიტყუდ შუწნიერი და მოთხრობად საწადელი...“ 118 რ—124 ვ.

22. „მარტა ცხრასა შესხმად წთდ ორმოცთად მოწამეოად, თქმული წისა მამისა ჩნისა ბასილი მთავარეპისკოპოსისა და კაბადუციელისა და გ. მ.—მარტულთა ჳსენებითა ოდესმცა იქმნა განძლომად მოყუარისა მათისა...“ 124 ვ—130 რ.

23. „წისა და ნექტარისა მამისა ჩნისა ანდრია იერუსალემელისა, კრიტელ მთავარეპისკოპოსისა. საკითხავი თქმული ხარებისათჳს ყოვლადწისა ღთისმშობლისა. გ. მ.—მოვიდა დღეს ყოველთა სიხარული...“ 130 რ—137 ვ.

24. „წისა და ნექტარისა მამისა ჩნისა იე ოქროპირისა, სიტყუდ დიდისა ხუთშაბათისა და განცემისათჳს იუდაესაგან და მიცემისათჳს სადღუმლოთადასა და რათა არა ვიგწენებდეთ ძვრსა გ. მ.—მწარედ საჭირო არს დღეს თქნისა მიწართ სიყრლისა თქმად...“ 137 ვ—142 ვ.

25. „წთა შორის მამისა ჩნისა ეფრემ ასურისა და სიტყუდ ფერისცვალებისათჳს უფლისა და ღისა და მაცხოვრისა ჩნისა ივ ქსსა. გ. მ. გრიგოლ მდაბალსა შწ.—ავარაკისაგან მკად სიხარულისა, ხოლო ვენაწისაგან ნაყოფნი სანოვაგეთანი...“ 142 ვ—146 რ.

26. „თა ავსტოსსა იე. მიცვალებად ყოვლად წისა და უბიწოლსა და სანატრელისა და უმეტესად კურთხეულისა ქალწულისა მარიამ ღთისმშობლისა და ქწნით ზეცად აღსლვისათჳს, თქმული წისა და ნექტარისა მამისა ჩნისა ბასილი კესარიელ მთავარეპისკოპოსისა.—სამებამან წწ ცხოველმან, დიდებულმან, დაუსაბამომან, დამბადებულმან ყოველთა დაბადებულთამან, რომელ არს მამად, ძე და სული წდ, ერთი უფალი და ღმერთი, ამან სახიერმან ღირს მყო ძიებად...“ 146 რ—158 რ.

27. „თა დეკნებრსა ბ. ცხორებად და მოქალაქობად წისა და ნექტარისა მამისა ჩწისა პეტრე ქართველისა, რომელი იყო ძე ქართველთა მეფისა. გ. მ.—მნებავს უწყებად თქნდა ძმანო ჩწნო სყრელნო. ცხრბწა წისა და

ნეტარისა მამისა პეტრესსა, რომელი იგი იქმნა მნათობ პალესტინისა და უფ-
როვსად ყოვლისა სოფლისა...“ 158 r—169 r.

შენიშვნა: ტექსტი გამოცემულია (იხ. ს. ყუბანეიშვილი, ქრისტომათია 1, გვ. 256—272).

28. „წისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა ანდრია იშლმელისა კრიტელ
მთავარეპისკოპოსისა სიტყუა ლაზარესთვს ოთხდღე მომკუდრისი, რომელი
იგი აღადგინა უფალმან. მ. გ.—ლაზარე შემოკრიბა აწინდელი ესე შესაკრე-
ბელი და ეგულების სერობისა ყოფად...“ 169 r—178 v.

29. „წთა შორის მამისა ჩნისა ანდრია კრიტელ მთავარეპისკოპოსისა
სიტყუა ბზობისათვს და იშლმად შესლვისა ორლისა ჩნისა ივ ქესსა. გ. მ.—
გუშინ მეფისა თანა ლაზარე მისტუმრნა ჩნ...“ 178 v—183 v.

30. „უწყებდა საკვრველებათათვს დიდებულისა და ღწლით შემოსილისა
მთავარმოწამისა გისი, რომელი ესე აღასრულა პირველწამებისა მისისა.
გ. მ.—ქე შე მდაბალი გრიგოლ.—ისმინეთ ძმანო ჩმნო, საკვრველი დიდი და
დიდებული, რომელი იქმნა წისა და დიდებულისა, დიდისა მოწამისა გიორ-
გის მიერ...“ 184 r—191 r.

31. „სხდ სასწაული წისა და დიდებულისა მთავარმოწამისა გიორ-
გისი. აღდგინებისათვს მნათისა მიერ მოკლულისა მის მვედრისა...“ 191 r—
192 v.

32. „წო და ღთშემოსილო, წარგუმართე მამაო დიდო და წო ღთშე-
მოსილო ბასილო, რომელმან იესენ ყრმა იგი ეშმაკისაგან და დედაკაცსა მას
აღუწოცე ცოდვანი...“ 192 v—200 r.

33. „სასწაულნი წისა მამისა ჩნისა ბასილისნი, რომელნი აღასრულნა
საკვრველებისა მისთვს, რომელი იქმნა მის მიერ ნიკეს მადლისა მისთვს ეკლე-
სიასა.—თქა საღმრთომან ვმამან, რომელსა პრწმენეს ჩი, მდინარენი მცლისა
მისისაგან დიოდთან წყლისაგან ცხოველისა...“ 200 r—201 r.

34. „თავი მეორე საკვრველებისათვს, რომელი იქმნა წისა მამისა ჩნისა
ბასილის მიერ იოსებისთვს მკურნალისა ჰურიადსა.—რომელნი ხართ ყოველნი
მოყრენი მამათა შვილნი და გულისწმირად მსმენელნი, ვითარცა იგი გუშინ
შეცთომილისა მის ყრმისა ეშმაკისა საქმეთაგან...“ 201 v—202 v.

35. „ნეტარისა იე ხუცისა და მონაზონისა დამასკელისადა საკითხავი;
თქმული ყოვლად ქებულისა შობისათვს უფლისა ჩნისა ივ ქსსა, რომლისა
სიტყათა სარწმუნებლად წერილი არს უწყებათაგა პირველთა. გ. მ.—რაქამს
ხაფხული მოიწიოს, ყოვლისა სოფლისა ნივთნი კდ განახლებად მოიქცე-
ვიან...“ 202 v—209 v.

36. „თქმული ნეტარისა მამისა ჩნისა გიორგი ნიკომიდიელ მთავარეპის-
კოპოსისადა ცხოველთმყოფელისა ჯრცმისათვს უფლისა ჩნისა ივ ქა, რომე-
ლი ესე იკითხვების დიდსა პარასკევსა. მ. გ.—მაღალსა და აღმატებულსა
სახლსა აღიწია ქადაგება იგი სახარებისადა...“ 209 v—217 v.

37. „საკითხავი თქმული წისა მამისა ჩნისა ეპიფანე კვპრელ მთავარე-
პისკოპოსისადა სლთოთა ვორცთა უფლისა ჩნისა ივ ქსთა დაფლვი-
სათვს და იოსებისთვს არიმათიელისა და ნიკოდიმოსისთვს და ჯოჯოხეთს
შთასლვისათვს უფლისა შემდგომად განმაცხოვებელისა ვნებისა მისისა, რომე-

ლი ესე იკითხვების დიდსა შაბათსა. გ. მ. რაჲ არს დღეს დღემილი მრავალი ქყნასა ზედა...“ 217 v—224 v.

შენიშვნა: 1. 225 r-ზე თავდება ხელნაწერის ძირითადი ხელი.

2. საკითხავებს ერთვის: ა. „ხანდუკი დღესასწაულთა საკითხავთა სიტყჲა“. 225 r.

ბ. ანდერძი გადამწერის. 225 r.

38. „დეკნებერსა ვ. ცხორებამ და მოქალაქობამ წისა და საკვრველთ-მოქმედისა მამისა ჩნისა ნიკოლოზ მთავარეპისკოპოსისა მირონ ქალაქისა, რომელ არს ქყნისა ლუკისაჲ. გ. მ. ქე შე მე.—ცხორებანი და მოქალაქობანი ღთშემოსილთა და წთა მამათანი მსგავს არიან მაგალითისა მხატვართასა...“ 225 r—248 r.

39. „ფებერვალსა კდ. პოვნად პატიოსნისაჲ თავისა დიდებულისა წინამორბედისა და ნათლისმცემლისაჲ. გ. მ.—მესამე არს წოდებამ ესე, რომელი მოაქუს ჩნდა ვსენებისათჳს წინამორბედისა...“ 248 r—253 r.

40. „თა ივნისსა კთ. წთა მოციქულთა თავთა პტრე და პავლესი, შესხმად წისა იოვანე ოქროპირისაჲ. გ.—ცისა და ქყნისა ურთიერთას შესწორებისათჳს კლამასა ვხედავ დღეს...“ 253 r—258 r.

41. „თა ივლისსა იზ. წამებამ წისა და ღწლითშემოსილისა ქალწულისა მარინაჲსი. გ. მ.—შემდგომად ამაღლებისა უფლისა ჩნისა იჯ ქსსა და დიდებულ ყოფასა მალალთა შინა მამისა წთა და სანატრელთა მოციქულთა...“ 258 r—266 v.

42. „თა ივლისასა (!) კ. წისა ელია წწყლისა, თქმული წისა იოვანე ოქროპირისაჲ. გ. მ.—მცირედ არიან ჩნდა დღეს, რომელნი შემოვიდეს...“ 267 r—276 v.

43. „თა ივლისსა ბ. საკითხავი სარტყლისაჲ ყოვლად წისა ღწისმშობლისაჲ აღწერილი ნეტარისა მამისა ჩნისა მაქსიმეს მიერ ფილოსოფისისა და აღმსარებლისაჲ. გ. მ.—ქამთა მათ ლეონ დიდისა მეფისა, მის შორწმუნისა ბერძენთაჲსა, რომელი იგი შემდგომად მარკიანესსა მეფობდა, იყვნეს ორნი ერისთავნი...“ 277 r—290 r.

44. „თა სექტენბერსა იგ. ენკენიაჲ იშლმს სატფურებამ წთა ეკლესიათაჲ. საკითხავი თქმული წსა და ნეტარისა მამისა ჩნისა იოვანე მთავარეპისკოპოსისა კოსტანტინეპოლელისა. გ. მ.—დღეს იხარებენ ცანი და მხიარულ არს ქყნად, ზღჲ და ყოველი რაჲ არს მას შინა...“ 290 r—295 r.

45. „თა სექტენბერსა იდ. საკითხავი ჯჲ, რომელი გამოუჩნდა კოსტანტინე მეფესა მდინარესა ზედა დანობსა, რომლისათჳს მოიძია მან ძელი ჯრისაჲ ელენეს მიერ იშლმს. გ. მ.—მეშუდესა წელსა მეფობასა კოსტანტინესა დიდისა მეფისასა, თუესა აპრილსა შეკრბა ერი დიდძალი...“ 295 r—300 r.

46. „თა სექტენბერსა თ. წთა მიერ მართალთაჲ იოვაკიმ და ანნაჲსი და ყოვლად წისა ღწისმშობლისაჲ. გ. მ.—ახილვასა მას ათორმეტთა ტომთასა იყო იოაკიმ მდიდარ ფრიად...“ 301 v—311 r.

47. „სექტემბერსა მ. საკითხავი შობისათჳს ყოვლად წის ღწისმშობელისა, თქმული წისა მამისა ჩნისა იწე დამასკელისაჲ. გ. მ.—ბრწყინვალედ დღესასწაულობენ დღეს დაბადებულნი და ახლად ცად ქალწულსა მიიღებენ...“ 311 r—321 v.

13. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

48. „თქმული წდისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა იოვანე ოქროპირისაჲ. იგავისა მისთჳს მეზუერისა და გ. მ.—საყვარელნო, ორნი კაცნი აღვიდოდეს ტაძრად ლოცვად...“ 322 v—326 r.

49. „თქმული წრისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა იოვანე ოქროპირისაჲ კოსტანტინეპოლელ მთავარებისკოპოსისაჲ უძღვებისა მისთჳს შვილისა. გ. მ.—მარადის თანამდებ ვართ ქადაგებად კაცთმოყრებასა ლთისასა...“ 326 r—334 r.

50. „ღებერვალსა მ. წდისა და ლწლითშემოსილისაჲ თე ევხაიტელი-საჲ, სტრატოსისა. ცხორებაჲ და სიმენე მისი, გ. მ.—მათ ჟამთა, ოდეს მოიწია წდ მოციქული ანდრია ამასიად...“ 334 v—340 v.

51. „თხრობაჲ დბლსა სასწაულსა, რომელი იქმნა წა მას ზედა ჯურ-ღმულსა დიდისა ეკლესიისასა სოფია წმიდას საუფლოდსაგან და პატრიოსნისა ხატისა უფლისა და ლთისა და მაცხოვრისა ჩნისა იჳ ქესსა და მუნ მისრუ-ლისა მისთჳს პატრიკისა და ქეს მოყუარისა მწიგნობრისა მისისა. გ. მ.—არა რაჲ არს ესრეთ მახარებელი სულთა ლთისმოყუარეთა, ვითარ საქმეთა ლთისა მიერ საკვრევლებითა აღსრულებულთაჲ...“ 341 r—347 v.

52. „თა იენისა კდ. შობაჲ წრისა იოვანე (!)... თქმული წრისა მამისა ჩნისა იწლმელ მთავარებისკოპოსისაჲ მკუდრეთით აღდგომისათჳს უფლისა ჩნისა იჳ ქესა. გ. მ.—იხარებდ იწლმ და შემოკერბით ყოველნი მოყუარენი იჳდსნი...“ 347 v—359 v.

53. „საკითხავი თქმული წთა შორის მამისა ჩნისა იოვანე ოქროპირი-საჲ პასექისათჳს. გ. მ.—რომელნი ხართ ქს მოყუარენი და მორწმუნენი მიი-ღეთ კეთილისა ამის დლისა კრებაჲ...“ 359 v—360 v.

54. „წრისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა იოვანე ოქროპირისაჲ და დაღუ-მებისათჳს ზაქარიასა და შობისათჳს წინამორბედისა. სიტყჲ შესხმით. გ. მ. იკითხვების სეკდენბერსა კგ და იენისა კდ.—მოსე დიდმან მსახურმან ლთი-სამან, წწტყლთა თავმან, ზღუსა მოვზაურმან, რაინდმან ჰაერისამან...“ 360 v—374 v.

წყდება: „...იტყჳს პავლე მღღელმოძორი დიდი, რომელმან განვლნა ცანი...“.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი დაწერილია ორი ხელით. პირველი—1 r-დან. 225 r-მდე, მეორე—225 r-დან ბოლომდე.

2. ორივე გადამწერის სახელია „გ რ ი გ ო ლ ი“ (225 r, 248 r).

3. აშიებზე რამდენიმე მითითება „საკითხავთა“ მორაგმწებლებზე—ეკთიმე და გიორგი ათონელებზე (იხ. 47 r, 78 v, 202 v, 209 v).

ანდრეძი (პირველი გადამწერის): „დაიწერეს. ესე დღესასწაულთა საკითხავნი მონასტერსა წრისა ლთისმშობლისასა პეტრიწონსი ლწლითა და წარსაგებლითა მახარებლისა ოქროყმაჲსძისათა თანა საქონებლად მისსა, ვიდრე-ცა მგულებინ, ველითა მდაბლისა გ რ ი გ ო ლ რ ს ი თ ა, და ვინცა აღმოიკითხვიდეთ, ჩწრისცა წწნობასა იტყოდით, რათა ღმერთმან თქნცა შეგინდენეს და მახარებ-ღელსა ოქროყმაჲსძესა და მშობელთა მისთა საბასა ჰდა მარამსა წწნ ლწ“. 225 r.

ანდრეძი (მეორე გადამწერის): „მადლითა და მეოხებითა წრისა ნიკოლოზისთა ცოდვილსა გ რ ი გ ო ლ ს წწნ ლწ“. 248 r. ანალოგიური ანდრეძები: 253 r, 258 r, 266 v, 276 v, 290 r, 295 r, 311 v, 321 v, 340 v და სხვა.

მინაწერები: 1. „სახელით ღთისათა, მამისა, ძისა, სულისა წინათა ეს წიგნი დავწერეთ ყოველი წი ღთის მშობლ უშქუღისა, მთავარმოწამე გიორგი სეტისა, მაცხოვარ ღატალიისა თავის დაობლებითა, შუამდგომლობითა უშქუღიო მესეტა, ლატალი ერთმან ერთისა ერთგობისა ზედა, მტერის მტერობისა ზედა, მოყრის მოყუარისა, რომელნი სოფელმან ესე წიგნი შეგომლოს, კრულმცა არს ქეჯისა“. 72 v—74 r. (მინაწერი გაკეთებულია მოგვიანო ხელით).

2. (ტექსტის ხელით): 150 v—151 v, 314 r.

3. (ძველი მხედრული ხელით): 2 v, 3 r, 11 v, 29 v, 37 v, 169 v, 170 r.

4. (XIX ს. ხელით): 142 v, 220 v, 294 v.

1761

სახარების თარგმანება. XIX

127 ფ.; 21,5×17; ქალაღი; ტყავდაკრული ხის ყდა (მოცილებული, დაზიანებული); დაშლილი; მხედრული; თავბოლონაკლული; [XIX ს.]; დაუწერილია: 5 r—6 v, 10 v, 15 r—16 v, 22 v—23 v, 35 v, 36 v, 37 r—v, 44 r—v, 45 r—v, 53 v, 60 v—61 v, 70 r—71 v, 79 v, 85 v—87 v, 94 v—95 v, 101 r—102 v, 114 r—v, 119 r—v, 121 v; დაზიანებულია ფ.ფ.: 1, 2, 115.

[სახარების თარგმანება] „... ავა დასაბამსა. და კეთილობისათჳს დაბადებულთა კეთილობის ქმნაცა ბუნებითე დაგვითვისია. და მერმე გვიბრძანა და გვასწავლა ყოფა კეთილობაშიგა. წვრთა და ქცევა ნიადგ დაულალველთა და დაუშრომელთა...“ 1 r—127 v.

წყდებ: „... ანგელოზი ზეშთა ბუნების უვნებოდ მოქალაქე, ყოვლითურთ გულსავსე ქმნილო უბრწუნებად გარდაცვლისა, რომლისამც ცხოვრებასა ჩვენ ყოველნი მცველი არსებით ამინ...“.

1762

დედათა ცხოვრება. XIX

67 ფ.; 22×17,5; ქალაღი; უყლო; მხედრული, სათაურები და მთავრული ასოები სინგურით; თავფურცელი დაზიანებული; [XIX ს.].

1. „ცხოვრება წისა და ნეტარისა მარიაჲ ეგვიპტელისა. რლი იყოფოდა უდაბნოთა მათ იორდანისათა. გ. მ.—საიდუმლოთა მეფისათა დამარბუა კეთილ არს, ხ' საქმეთა ღისათა ქადაგება სარგებელ არს...“ 1 r—25 r.

2. „ცხოვრება და მოქალაქობა წმიდისა ნისიმესი. რომელი იყო ასული მეფისა ეგვიპტისა, და იქმნა მამასახლის უდაბნოსა მძოვართა ზედა რიცხვით ოთხასთა წმიდათა მამათასა.—იყო ეგვიპტეს დედაკაცი ერთი, რომლსა ერქუა ნისიმე და იყო ველსა ქუშე მისსა ათხუთმეტი ქალაქი ყოვლითურთ დაბით და სანახებითა სამკვიდრებელად მშობელთა მისთაგან...“ 25 r—31 v.

3. „ცხოვრება ეგენიოსისა და ასულისა მისისა მარიამისა, რომელმან გარდაიცვალა სახელი მარიანედ. გ. მ.—იყო ვინმე კაცი ერთი, რომელი ცხოვრებდა ბითუნიას, სახელი მისი ეგენიოზ...“ 32 r—36 v.

4. „ცხოვრება ქალწულისა კანონიკისი, რი იყო ასული მთავრისა ვისიმე კოსტანტინეპოლელისა და იქმნა იგი მძოვარ, გ. მ.—იყო ვინმე მამათაგანი, რომელსა ერქუა სილოანე და სჯდა იგი ქვაბსა შინა მონასტერსა ჭარანას მახლობლად იერუსალიმისა...“ 36 v—41 v.

5. „თა იენისსა კესა წამება წისა ქალწულისა ჭებრონიასი.—იყო დღეთა დეოკლიტიანე მეფისათა ანთიმოს მთავარი, და იყო უძღურ კორცითა...“ 42 r—60 v.

6. „ამასვე დღესა ცხოვრება და სინანული ნეტარისა დედისა ჩვენისა ტასიასი. გ. მ.—ძნანო ჩემო საყვარელნო, მეგულეების მოთხრობად თქუენდა სასურველი და ბრწყინვალე სინანული; რომელი აღესრულა დიდითა და რომელთა უნდეს სინანული ცოდვათათვის, რომელნი უმეცრებით ჰქმნეს...“ 61 r—64 v.

7. „თხრობა სულიერი ქალისა ვისთვისმე.—იყო ვინმე ქალი ქაბუკი კეთილგონიერი, რომლისა აღესრულნეს მამა-დედანი და დაშთა იგი ობლად...“ 64 v—66 v.

8. „სხვა თხრობა სულიერი მიცვალებისათვის ქალწულისა პატიოსნისა.—იყო ეკლესიისა შვენიერი (!) ყოვლად წისა ღრისმშობელისა და მას შინა დედაკაცი ვინმე პატიოსანი...“ 66 v—67 v.

წყ დება: „...ვითარმედ ერთისა გუნდისანი მამანი იყვნეს და მეორისა მის დასნი დედანი და გალობდეს შუნიერად...“ 67 v.

შენიშვნა: თავფურცლის v-ზე სინგურით მოხატულია ჯვარი, კუთხეებში ასომთავრულით წერია: „... ქრისტი ძლვა მტერთა“.

1763

საგალობლები. XVIII

20 ფ.; 21×14,5; ქალაღდი; ქალაღდგადაკრული მუყაოს ყდა (შემორჩენილია მხოლოდ ქვემო ყდა); მზედრული, სათაურები და მთავრული ასოები სინგურით თავბოლონაკლული; უკანასკნელი ფურცლის ნახევარია შემორჩენილი; [XVIII ს.].

„თუშსა სეკდემბერსა კჳ... უგალობდეთ უფალსა, რომელმან წარუმართა გზა პდ ზღუასა შინა ერსა თუსსა და ფარაო დანთქა მვედრებითურთ...“ 1 r.

„თუშსა დეკემბერსა ვ. წისა ნიკოლოზისა.—გალობითა ძღვევისათა უგალობდეთ ყოველნი ღმერთსა, რომელმან ჰქმნნა სასწაულითა ნიშები. მკლავითა მით მადლითა...“ 1 r—v.

„თუშსა დეკემბერსა კ. სერობასა ზედა სამსაგალობელი. სამსაგალობელი ჳმა ბ. ხოლო მისი იგი კიდურმწერლობა. მეორესა. გალობა ა. სძლისპირი.—სლუად ურუშველისა და მღელუარისა ზღუსა სამლოთოთა ბრძანებითა თუსითა განმავმობელსა და წიაღმყუანებელსა მას შინა რჩეულისა ისრაილისასა ღმერთსა დიდებულსა გალობით უგალობდეთ...“ 1 v—3 r.

„[თუშსა] დეკემბერსა კა. სერობასა ზედა სამგალობელი სძლისპირი ორგზის. დასდებელი მუხლი ვ. და კდ უკანასკნელ სძლისპირი.—კლდესა

ზედა სარწმუნოებისა და მამტიკიცე და განავრცე პირი ჩემი ზედა მტერთა ჩთა...“ 3 r—v.

„[თუშსა] დეკემბერსა კბ. სერობასა ზედა კანონი, ჯმა ვ. ხოლო მისი იგი კიდურწერილობა: დიდსა ხუთშაბათსა გრძელსა გალობასა ვგალობ. სძილისპირი ორი ორგზის. დასდებელი მუხლი ვ. და კდ სძილისპირი ორთავე გუნდთა ერთად. გალობა ა. სძილისპირი.—მოკუშთილი ჰკუშთს მეწამულსა და ღელუათა მზრდელი ზღვსა განწმების სიღრმე იგი უჭურველისათვს საგალ...“ 3 v—5 v.

„[თუშსა] დეკემბერ, კგ. სერობასა ზედა სამსაგალობელი, ხოლო მისი კიდურწერილობა: პირულ შაბათსა. სძილისპირი ორ-ორ გზის. დასდებელი მუხლი ვ. ხოლო შემდგომად სძილისპირი ორთავე გუნდთა მიერ იგალობების ერთად. ჯმა ვ. გალობა ე. სძილისპირი.—შენდა აღვიმსობთ მოწყალებისათვს დაცალიერებულსა და დაცემულთა მათ მოხათამდე უქცეველად შთამოსრულისა, სიტყუთა ღწისაო, მომეც ჩნ მშვდობა კაცთმოყვარე...“ 5 v—6 v.

„თუშსა დეკემბერსა კდ. სერობასა ზედა კანონი, ხოლო მისი იგი კიდურწერილობა: და დღეს დიდსა შაბათსა ვგალობ. სძილისპირი ორ-ორ გზის, ხოლო დასდებელი მუხლი ვ, ჯმა ვ, გალობა ა. სძილისპირი.—რომელმან დაჰფარა ღელუთა ზღვსათა, ოდესმე მძლავრი მდევარი ბაგასა შინა დაფარულსა მოკულად ეძიებს იროდი, ხოლო ჩნ მოგუთა თანა ჯმა ვჰყოთ...“ 6 v—8 v.

„იანვარსა ბ. სამსაგალობელი, ხოლო მისი იგი კიდურწერილობა: ხოლო მეორესა.—ჯმა ბ. გალობა ა. სძილისპირი.—სლუად უჩუშველისა და მღელუარისა ზღვსსა სამღთოთა ძალითა თუსითა განმამზობელსა და წიადმყუნებელსა მას შინა რჩეულისა ისრაილისასა ღმერთსა დიდებულსა გალობით უგალობდეთ...“ 9 r—10 r.

„იანვარსა გ. სერობასა ზედა სამსაგალობელი. სძილისპირი. ორ-ორ გზის. დასდებელი მუხლი ვ. ჯმა ბ. ხოლო მისი იგი კიდურწერილობა: მეოთხესა უგალობ. გალობა გ. სძილისპირი.—კლდესა ზედა სარწმუნოებისა და მამტიკიცე და განავრცე პირი ჩემი ზედა მტერთა ჩემთა...“ 10 r—11 v.

„იანუარსა დ. სერობასა ზედა კანონი, ხოლო მისი იგი კიდურწერილობა: დიდსა ხუთშაბათსა გრძელსა გალობასა ვგალობ. ჯმა ვ. სძილისპირი ორ-ორ გზის, დასდებელი მუხლი ვ და კდ სძილისპირი ორთავე გუნდთა ერთად. გალობა ა. სძილისპირი.—მოკუშთილი ჰკუშთს მეწამულსა და ღელუათა მზრდელი ზღვსა განწმების სიღრმე...“ 11 v—13 v.

„იანვარსა ე. სერობასა ზედა კანონი, ხოლო მისი იგი კიდურწერილობა: და დღეს დიდსა შაბათსა ვგალობ. სძილისპირი ორ-ორგზის, ხოლო დასდებელი მუხლი ვ. ჯმა ვ. გალობა ა. სძილისპირი.—რომელმან დაჰფარა ღელუთა ზღვსათა, ოდესმე მძლავრი მდევარი იორდანისა ნაკადული დაჰფარავს მას...“ 13 v—16 r.

„დიდსა ხუთშაბათსა ვიტყუთ მცირესა სერობასა და მას ზედა ვგალობთ სამსაგალობელსა. ქმნილი უფლისა ანდრეა კრიტელისა. ჯმა მ. გალობა ე. სძილისპირი.—გავჰსდევნე ნისლი სულისა ჩემისა ნათლისმომცემლო ქე ღმერთო...“ 17 r—20 r.

მანაწერები: „შეიწყალე ცოდვილი მონა შენი სჯმონ ობოლი და საწყალი, რომ სამხთო მადლში ირდება (!) ღრთის მადლით, ღმერთო ასწავლე, ამინ. უფალო ღმერთო იესო ქრისტე, სწავლა კეთილად მოუხდინე მონასა შენსა სჯმონს, რათა ისწავლოს წიგნი და წერა და გადიდოს შენ ყოველთა დღეთა ცხოვრებისა თვისისათა. ამინ“. 16 r—16 v.

1764

მანანა. XIX

6 ფ.; 21×17; ქალაღი; დაფურცელი რეეული, უყდო; მხედრული, სათაურები სინგურით, სინგური ვადასულია; ბოლონაკლული; აკლია შიგადაშიგ; [XIX ს.].

„ღრე დიდებულთა წღათათჳს შესხმანი სულისა დამატკობელი, რომელსა ეწოდება მანანაჲ. შესხმა ა. ღრთივ ბრწყინვალისა და ყოვლად დიდებულისა დედოფლისა ჩუშნისა ღრთის მშობელისა. (აღსდევ, უფალო, განსასვენებელად შენდა, შენ და კიდობანი სიწღისა შენისა).—ჳჳა, ღმრთის სიტკბოებისა საუნჯეო, შემოსილო გარეთ და შინათ არა ოქროთა, არამედ სულითა წმიდითა ღმრთივ ბრწყინვალეო დედოფალო მარიაჲ...“ 1 r—6 v.

წყდება: „... ესე ვითარითა შესხმითა სულიერითა პატრის ვსცემდეთ, საყუარელნო ქრისტესნო, დედასა ღუთისასა და დედოფალსა კაცთასა ქალწულსა მარიაჲს, ზესთა კურთხეულსა და ზესთა დიდებულსა, რამეთუ მის მიერ ვითარცა ვარსკვლავნი...“.

1765

წესი აღსარებისა. XIX

15 ფ.; 12,5×19; ქალაღი; რეეული; უყდო, პირველი ფურცელი მოცილებული და დაზეულია; მხედრული, სათაურები სინგურით; [XIX ს.].

„წესი აღსარებისა... მოიყვანოს მოწაფე თჳსი და ჰსთქუას... ყოვლად წო, მამაო ჩუშნო. ასაზა[ღლებელი]: რამეთუ შენი არს სუფ... უფალო შენ ჩვენ. აწდა. მოწყალებისა კარი განგ... სახარებისა. სიბრძნით აღემართენით და ისმინეთ წღა სახარების საკითხავი. მოხედენ. —... თვისთა მოწაფეთა. უკეთუ გაქვნიდეს სარწმუნოება ღუთისა... არქუთმცა მთასა ამის (!) აღიფხვარ და შთავარდი ზღვად არა... გი, არამედ იყოს ეგრე. ამისთჳს გეტყვი თქუშნ: ყოველსა რაოდენსა იობოვდეთ სარწმუნოებით გეყოს თქვენ...“ 1 r—15 v.

შენიშვნა: ზელნაწერი შეიცავს: ა. „მცნების ძალი“. 1 r—3 v. ბ. „შეიღნი მომაკვდინებელი ცოდვანი“. 3 r—5 r. გ. „დახსნა ამა შეიღთა მომაკვდინებელთა ცოდვათა“. 5 r—10 v. დ. „შემოკლებული კანონი მონახანებისა ცხოვრებისანი“. 11 r—15 v

1766

საკითხავები. XVII

50 ფ.; 20×14,5; ქალღმერთი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, დასაწისები და მთავრული ასოები სინგური; თავბოლონაკლული; ხელნაწერს შიგადაშიგ აკლია ფურცლები; [XVII ს.].

„... სოფელსა შინა იყო და სოფელი მის მიერ შეიქმნა და სოფელმან იგი ვერ იცნა...“ 1r—50 v.

შენიშვნა: ხელნაწერი შეიცავს სახარება-სამოციქულოს საკითხავებს აპრილის თვიდან დეკემბრამდე გამოკრეფით.

1767

კრებული. 1840

18 ფ.; 21×17,5; ქალღმერთი; უყდო, დაშლილი; ნუსხური; თავნაკლული; აკლია შიგნითაც; დაზიანებული (1; 6—10 ფურცლების მხოლოდ ნაწილებია შემორჩენილი); ფურცლები დასვრილი და გაყვითლებულია; 1840 წ. (17 v); გადამწერი—მღვდელი პეტრე (17 v).

«წესი აღსარებისა» „...თქნ მუცლით გეზღაპრეთა და მსახურ[რელ]თა, არა ...უნეთ შეგონებად მათ შორის...“ 1r.

«შვდთა მათ მომაკუდინებელთა ცოდვათა და შვდთა მადლთათუსა».— „... ზ ს ი წ მ ი დ ე: —სიწმიდე არს—კაცი რომ ყოველს ცოდუას მოშორდეს და ბილწებაზედ ჯელი აიღოს...“ 11r—17r.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ორივე თხზულება ნაკლულია, პაგინაციის რიგით დარღვეულია და ფურცლების დალაგება ვერ ხერხდება.

ანდერძი: 1. (ავტორის, ნიკოლოზ ტფილელის): „ზემო თქმულნი ესენი არიან შვდნი იგი ცოდუანი მომაკუდინებელნი სულთანი და მათ ცოდუათა დამარღუშველნი მადლნი და მოტყეებისა და კურნებისა წამალნი. და იგი ცოდუანი და მადლნი, რომელნიცა რომელთა მშობელ არიან, მათ ყოველთა სახელები თუთოეულად რტოთა მათე (!) ხეთასა ხილთა ზედა აღწერილ არიან, არამედ დასაბამნი მათ ცოდუათა, გინა მადლთა აღმოცენება ქუშუე ძირთა მათეე ხეთასა წერილ არს და მათეე ძირითგან აღმოცენებულისა ხისა ნაყოფნი განეფიებების რტოთა ზედა მათეე ხეთასა. ზოლო მათ ყოველთა ხეთა ზედა წერილისა დამარღუშველნი სახელნი ზეშთა თავთა მათეე ხეთასა წერილ არს. და ამათ ყოველთა ცოდუათა და მადლთა სახელნი ყოველთათუს საცნაურად გამოთარგმანებით მათთავე თანა ხეთასა შემდგომად აღვსწერე. გვევდრები ყოველთა მბილველთა მოქმედი ამის მცირისა შრომისა მროველ მიტროპოლიტი და აწ ტფილელ მიტროპოლიტად ხსენებული და ორისავე დიდად შორს მყოფი ნიკოლოზ ორბელიანი. შენდობას მიბრძანებდეთ ქვეს სიყუარულისათუს, რამეთუ ფრიად შემძლებელ არს ლოცუა მართლისა შეწვენად და თუ ვინმე გარდასწერდეთ, ან ღმერთმან ინებოს და სტანაა გაჩნდეს და იმაში გამოიღოთ ვინმე. ქვეს ჯარცმის გულისათუს და წმიდის ღმრთისმშობლის სიყუარულის გულისათუს ჩემს სახელსა და ამაზე კირნახულსა ნუ დაგადებთ, ეგების შენდობა მიბრძანა ვინმე. ან. წელსა ჩილ, აგვსტოს კა“. 17r—v.

2. (გადამწერის): „ალიწერა ჩუმი წელსა, იენისის ივ, მღუდელი პეტრე“. 17 v.

1768

პარაკლისი. 1879:

10 ფ.; 17,5×11; ქალაღი; ქალაღის ყდა; მხედრული, მთავრული ასოები ასომთავრულით; დაუწერელია: 10 რ—v; გაღამწერი—შიოს მონასტრის იერომონაზი თეოდოსე. (9 v); 1879 წ. (9 v).

„პარაკლისი. სავედრებელი წმიღისა და ღირსი[სა] მამისა ჩვენისა და სასწაულმოქმეღისა შიო მღვიმელისა.—მღუღ. კურთ. მკით. ამინ, დიდება შენდა, მეუფეო ზეცათაო, წმიდა ღმერთო, მამაო ჩვენო...“ 1 რ—9 v.

ანღერძი (გაღამწერის): „1879 წ. ოკღომბრის 15 რიცხვსა. მე ცოღვიღმან და უღირსმან (!) იერომონაზხმა თეოდოსემ და მონასტურემ ამა შიოს უღაბნოსამ აღმოვარჩე მარხვინს საგლობღღიღან ეს მუსღღები, რათგანაც საკუთარი წიღნი არ იყო მონასტერში. თუ რამე იყოს ზეცათომა, ნუ მწყევთ. და უმჯობესად იგრაზობს ვინმე, იმან შეაღღინოს და ეს ღკმად დარჩეს“ 9 v.

1769

სავედრებელი პარაკლისი წმიღისა აბო სპარსელისა. 1878

10 ფ.; 17,5×10; ქალაღი; უყღო; მხედრული, მთავრული ასოები; სინგურით გაღამწერი—თეოდოსე; გაღამწერიღია 1878 წღღს. 1 რ.

„პარაკლისი სავედრებელი წმიღისა მოწამისა აბო სპარსისა ტფიღისსა შინა ვნებულისა.—მღუღღ. კურთხეულ არს. მკითხვე. მეუფეო ზეცათაო. წღღაო ღთო. მამაო ჩვენო. უო შენ იბ. მოვეღღით თაყვანის ვსცეთ გ ზვის, უო შეისმინე ღოცვის ჩემისა, სრულიად. დიდება აწღა, აღიღღუთა გ ზვის. ღმერთი უფალი და გამოგვიჩნღა ჩვენ. თავის ჩასართავით. ტროპარი ხმა დ.—მოწამემან შენმან, ოო აბბა (!), ღვაწღსა შინა თვსსა გვირგვინი მოიგო...“ 2 რ—10 v.

ანღერძი გაღამწერის: „აღმოჩენულ იქმნა ესე სავედრებელი პარაკლისის მუხღღები უღირსის მღუღღღ მონაზონის თეოდოსეს მიერ, უკეთუ შეცთომა იყოს რამე, ნუ მწყევთ, წარბკითხვეღნო: შემწე მეყავ, წღღა დიდღო მოწამეო აბო. 1878 წ. 8 დეკ.“. 1 რ.

1770

წესი მონაზონობისა. XIX

4 ფ.; 17,5×11; ქალაღი; უყღო; მხედრული, მთავრული ასოები და სათაურები სინგურით; თავნაკღული; გაღამწერი თეოდოსე; [XIX ს.].

„[წესი მონაზონობისა]... დ. ესრეთ ღმერთსა და მღვარვეღსა ანგეღოსსა შევეღღროს რა თავი, მიეცეს ძიღღად.

ე. ბოროტთა გუღის სიტყვათა და საბრხეთა მტერისათა ცხეღარსა ზეღა ეკრძაღებოღღეს...“ 1 რ—7 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი ხელის მიხედვით გადაწერილია შიო მღვიმის მონასტრის იერომონაზის თეოდოსეს მიერ (იხილეთ H—1768 და 1769).

2. „წესი“ შეიცავს ოც თავს. ხელნაწერი იწყება მეშვიდე თავით.

3. წესი შეიცავს შემდეგ თავებს: თავი 1—რასა იმარხვიდეს მონაზონი აღსარებასა შინა; თავი 2.—რასა ყურად იღებდეს სუნიდისისა გამოძიებასა შინა; თავი 3.—რასა ჰყოფდეს ქამსა ლიტურგიისასა, უკეთუ არს იგი მღუღელ-მონაზონი; თავი 4.—რამესა ჰყოფდეს მღუღელ-მონაზონი შუად ლიტურგიისა; თავი 5.—რამე საზმარ არს დაცვად ზოგად ყოვლისაგან მონაზონობისა; თავი 6.—რანი არიან მოვალეობანი მონაზონისანი ზოგად ძმათა მიმართ; თავი 7.—რამე არიან მოვალეობანი მონაზონისანი წინამძღვრისა მიმართ; თავი 8.—რამე არიან ღონისძიებანი მონაზონისანი აღსარულეებლად აღთქმათა თჳსთა წინაშე ღმრისა და ეკლესიისა ქმნულთა; თავი 9.—რამე არიან სამკურნალნი ცოდვათა მიმართნი და წინასწარ დამცველნი მათგან საწულობანი; თავი 10.—რამათა თანაჲს მონაზონსა უაღრესის ცხოვრების უშიშროებისა დაუცხრომელად ხსოვნად; თავი 11.—რასმე ჰყოფდეს მონაზონი, რათამცა მოვიტ მყუდროება და მშვიდობა სულიერი; თავი 12.—რამე არიან ღონისძიებანი მონაზონისანი მისაწოთმელად სიწმინდისა. ზომისებერ კაცობრივისა უძლეულებისა; თავი 13.—რამე არს ღონისძიება მონაზონისა მისაწოთმელად სრულებისა“.

1771

„ზედაწარწერა“ თეოდორე სტუდიელის ერთ-ერთი შრომისა. XIII—XIV

7 ფ.; 22,5×13; ქალაღი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; დაფურცელი, რესტავირებული; [XIII—XIV ს.].

„ზედაწარწერილი წინსა მამისა ჩრისა და აღმსა [ა]რებლისა თეოდორესი სტუდიელთა წინამძღვრისა.—აღსრულა ორისამიერ წმიდა და დიდი მამად ჩნი ქს მსახური და აღმსარებელი თეოდორე, მრავალგანთქმული წინამძღვარი სტუდიისა...“ 1 r—7 v.

წყდება: „...და მოვიდრიკენ მუკლნი წინაშე ხტსა [ამისა] ...მრს ქალწულისა, ღმრთისმშობელისა, მამისა...და ვეტყოდე: გმადლობ შნ ფ, სახიერო დედაო... წყალობად ში აჩუშნე ჩმ ზა და არა... უღირსსა ამის ვედრებად...“.

1772

ბერძნული ტექსტი

1773 ა

ლოცვა. XIX

1 ფ.; 17,5×11; ქალაღი; ფრაგმენტი; მხედრული; [XIX ს.].

[ლოცვა] „განმინათლენ თვალნი ჩემნი და განვიცადნენ საკვირველებანი სჯულისა შენისა, მწირ ვარ მე ქვეყანასა ზედა...“ 1 r.

1773 ბ

საღმრთისმეტყველო სწავლანი (კითხვა-მიგება). XVIII—XIX

3 ფ.; 21×15,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; დაფურცელი; უცდო; მხედრული; ფურცლის კიდეები შემოხეული; [XVIII—XIX ს.].

[საღმრთისმეტყველო სწავლანი] „...სული წა მამისაგან არს არა შექმნით, არცა დაბადებით, არცა შობით, არამედ გამოსვლით. ერთი უკვე არს მამა, არა სამნი მამანი, ერთი ძე, არა სამნი ძენი, ერთი სული წა, არა სამნი სული წდანნი...“ 1 რ.—3 ვ.

წყდება: „... კითხვა: მეხუთე წმიდა და მსოფლიო კრება რომლისა მეფისა ზე იქმნა, რომელთა პატრიაქთა, ანუ რავდენტა წმიდათა მამათა, გინა რა[ვ]დენი წელნი გარდაჯდეს მოეთხოო კრებითგან ვიდრე მეხუთდ კრებადმდე.

მიგება: წელნი გარდაჯდეს ას და ორი, ხოლო იქმნა კოსტანტიპოლის ისტვინიანე დიდისა ძველ მეფისა ზე, და ბილგირი [ვიგილი] ჰრომთა ჰაპისა და ევტუქი კოსტანტიპოლელისა და იყვნის წმიდანი მამანი ას სამეოცდა ხუთნი...“.

1773 გ

ლოცვა. XIX—XX

1 ფ.; 13×10,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; მხედრული, დასაწყისება სინგურით; [XIX—XX ს].

„შეგვიწყალენზედ დაურთავთ მწუხრსა და ცისკარსა და წირვ.—თხოვასა ამას დაურთავს მწუხრსა ზედა. უფალო ღმერთო ჩვენო, ძლიერო და მტკიცეო ბრძოლათა შინა, შენ შემწედ უღირსნი ესე მოგიწოდთ და გევედრებით...“ 1 რ.—ვ.

1773 დ

ცხოვრება და საკრველებანი შიოსნი (თავფურცელი). 1881

1 ფ.; 21×17,5; ქალაღი; მხოლოდ თავფურცელი; მხედრული; გადამწერი—შიო მღვიმის მღვდელ-მონაზონი თეოდოსე (1 რ); 1881 წ. (1 რ).

„ნაწილი მეოთხე. ცხოვრება და საკრველებანი წმიდისა და ღმერთშემოსილისა მამისა ჩუწნისა შიოსნი, რომელი იყო ანტიოქიით, შუა მდინარისად ასურეთისა, ხოლო მოიწია ქუწყნად ქართლისად და დაემკვიდრა მღუმედ...“ 1 რ.

ანღერიძე: „შესრულდა ამა ხსენებული წიგნის გადმოწერა 1881 წელში, ჩემის უღირსი კვლითა, წდის და ნეტარხსენებულის შიო მღუმის უდაბნოსა შინა, მოსამსახურის, ამავე მონასტრის მღვდელ-მონაზონის თეოდოსეს მიერ“. 1 რ.

1773 ე

თეოდორეს ცხოვრება. 1853

4 ფ.; 22×18,5; ქალაღი: უყდო; ფრაგმენტი; თაენაკლული; 1853 წ. გადამწერი—ივანე ზაქარიას ძე თანდილო[ვი].

[ცხოვრება თეოდორესი] „... და ნიშა მას ზედა და ოდესცა მოვიდა ცნობასა ჰკითხა კდ წინამძღვარმან: შეილო თეოდორე, ვინ ქრისტესია არს? მიუგო და ჰრქვა: მამაო, თქუენ რომ მიბრძანეთ, ორმოცი დღე არის, რომელ მშობარი-მწყურვალი გეჰყავსო...“ 1 რ—4 რ.

ანდერძი გადამწერისა: „აღიწერა ჩუგ-სა წელსა, დეკემბრის ე დღესა, ივანე ზაქარიას ძისა მიერ თანდილოსა. ვიც (!) რომ წაიკითხოთ, დღეგრძელობა უბრძანეთ, და თუ მკუდარ იყოს—შენდობა და განსუწნება, დანთუ (!) შეცდომა იხოვით, ისიც გასწორეთ, შევიღდი ვიყავ და ბევრ შეცდომა იქნების, უკუნითო უკუნისამდე. ამინ“. 4 რ.

1773 ე

ადამის მოთქმა. 1862

4 ფ.; 22×16; ქალაღი; ფრაგმენტი; მხედრული; თაენაკლული; 1862 წ. (3 ვ).

«ადამის მოთქმა»... „მიგლოვეთ თქვენი გაყრილი, ედემის მოცილებული, და ვაი დამეხზხო, იტყო[დ]ის, სამოთხის კარი ღებული.

ცა ოხრავს, ტირის ქვეყანა, ცრემლითა დასველებული, მზეს გლოვის კაბა ჩაუცვამს, დაბეკულ-დაძველებული, მთვარესა თავის ცემითა პირი აქვს დაღებებული,

და ვაი, დამეხზხო, იტყოდის, სამოთხის კარი ღებული...“ 1 რ—4 რ.

1773 ზ

ცნობები წმიდა მოციქულთა და საეკლესიო კრებათა შესახებ. XIX—XX

2 ფ.; 22×18; ქალაღი; ფრაგმენტი; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.].

„... 10. იუდა იყო ხორციელად შობილი ძმა უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი და ძმა თანა შობილისა იაკობ ძმისა უფლისა...“ 1 რ—2 ვ.

წყდება: „... 7. მეშვიდე კრება იყო ნიკიაში 787 წელში, როდესაც გამოჩნდა ანასტასი მწვალებელი... სპირიდონ საკვირველმოქმედმან დამტკისა (!) სამება ამნაირად: აიღო აგური, მოუჭირა ხელი, ცეცხლი ზევით წავიდა, წყალი ქვევით ჩამოვიდა, მიწა ხელში დარჩა...“

შენაშვნა: ხელნაწერი შეიცავს ცნობებს წმინდა მოციქულებზე და 7 საეკლესიო კრებაზე.

1773 ც

ასურელ მამათა შესხმა. XIX—XX

24 ფ.; 9×11,5; ქალაღი; უყდო; მხედრული; ფრაგმენტი; [XIX—XX ს.]; დაუწერილია: 8 ვ—24 ვ.

[აბიბოს ნეკრესელის შესხმა].—

„აბიბოს ბრძენსა, მცხინვარედ აღმომზესა,
ნათელისა ძესა, ვნებათა ზესთა ზესა...“ 2r—7r.

შენიშვნა: ერთვის რუსული ფიცი ქართული ასოებით დაწერილი: „აბეშჩაიუს იი კლიანუს ვსემოგუჩიმ ბოგამ...“ 7v—8r.

1774

კონდაკი (მღვდელმთავრის). XVIII

7 ფ.; 28,5×17; ქალაქი; ფრაგმენტი; დაშლილი და დაფლეთილი, ზოგიერთი ფურცლის მხოლოდ ნაგლეჯია მოღწეული; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; მეხუთე ფურცლის კიდეზე დაკრულია ამავე ხელნაწერის ფურცლის ნაგლეჯი; [XVIII ს.].

[კონდაკი] „... სამყვ გლზდ. კზრ (!) ხარ დედოფალო, სასაო განწირულთაო. ქყნა ზედა ცდ იწოდე ცთა და ქყნისა შემოქმედისა...“ 1r—7v.

წყდება: „... წარდგომამ მღვდელთმოდრთთად,—სიბრძნე სიტყვსად გულის ჯდ ჰყავთ და წერილი სჯულისა განაცხადეთ და სწავლანი მადლისანი თქნ ყოველთა უქმდენით და სრულნი ფიცარნი გამოსთაღენით...“

1775

კრებული. 1824

29 ფ.; 24,5×21,5; ქალაქი; ქალაქის ყდა; მხედრული; ორი სხვადასხვა ხელი; გადამწერი ბასილი დიდის ქადაგებებისა—ილარიონი (13r), (29r); 1824 წელი (13v); გადმოწერის ადგილი—მთაწმიდა (საცავი ფურცელი).

1. „თქმული წისა მამისა ჩნისა ბასილისი სიტყვისა მისთჳს მოსე წწყლისა, რომელსა რომელსა (!) იტყს, ვითარმედ ეკრძაღე თავსა შენსა.—ძალი სიტყვისა ხმარებისა მოგუცა ჩნ დამბადებელმან ჩნმან ღმერთმან...“ 1r—5v.

2. „თქმული მისივე წისა მამისა ჩნისა დიდისა ბასილისა სარწმუნოებისათჳს წისა სამებისა.—მარადის ჳსენება ღისა კეთილ არს და განუძლომელ სულისა მის ღუთისმოყვარისა...“ 5v—8r.

3. „თქმული წისა მამისა ჩნისა დიდისა ბასილისი სულისა წისათჳს, რომელ ნათელს იღებდეს საველსა ზედა წისა სამებისასა...“ 8r—10v.

4. „წისა მამისა ჩნისა ბასილისი, თქმული დაწყებისათჳს იოანეს სახარებისა, ვითარმედ პირველიდგან იყო სიტყუად.—ყოველნივე იგი სიტყუვანი ოთხთა მათ სახარებათანი უზეშთაეს არიან სხუვათა მათ ყოველთა სწავლათა სულისათა...“ 11r—14r.

5. [ქადაგება ანტონ კყონდიდელისა].—„იტყვის წინასწარმეტყუშლი დიდი დანიელ: ვსცოდეთ, ვიუსამართლოეთ, ვიუთნოვეთ და განსვდეგით მცნებათაგან შენთა...“ 16r—19v.

6. [ქადაგება ანტონისა]. — „ბრძანებს უფალი პირითა მალაქია წინასწარმეტყულისათა: ბაგენი მღუდელთანი იწურთიდენ მეცნიერებასა და სჯული იდიოს, რამეთუ ანგელოზი არს უფლისა ყოვლისა მპყრობელისა...“ 20 r—24 r.

7. [ქადაგება ანტონისა]. — „მოსეს მიერ უფალი იტყვის: არა მოვიხილო მე ასულთა თქუქნთა ზედა, ოდეს ისიძდენ...“ 24 v—28 v.

შენიშვნა: 1. „ანტონის ქადაგებები“ ხელნაწერში გამოყოფილია ცალკე თავ-ფურცლით: „ქადაგება. მოსახსენებელად და სულისა [ჩემისა] საოხად აღვსწერე ქადაგება ესე ყოვლად საძლუდლოესა ქყონდიდელ მიტროპოლიტის ანტონის თქმული, რომელ... კაცსა ყოვლითა ძალითა და ყოვლითა...“. ეს ტექსტი ჩაწერილია საგანგებოდ მოხატულ ჩარჩოში, რომლის კუთხეებში ნუსხურით წერია „ედნატოს“. ედნატოსი გადამწერია დედნისა, რომლითაც უსარგებლად ხელნაწერის გადამწერს ილარიონს.

2. „ანტონის ქადაგებებს“ წინა ნაწილისაგან დამოუკიდებელი ძველი პაგინაცია გააჩნია.

3. ანტონის ქადაგებებს დართული აქვს: ა. „ხოლო ლუკა მახარებელ დიდად შეასხამს ქებას წასა პირველს მოწამეს სტეფანეს და იტყვის...“ 29 v.

ბ. განმარტება, თუ რა სარგებლობა შეიძლება მოიტანოს ამ წიგნმა „ვინცა წიგნსა ამას გულხმის ყოფით იკითხავს, უთუოდ მოიგებს სარწმუნოებასა...“ 30 r.

ანდერძი (ილარიონის): 1. „ვინცა იკითხვიდე ამ წიგნს, მომიხსენე მე ცოდვილი ილარიონ, მთაწმინდას სარწმუნ დედანისაგან გარდმოვწერე“. (საცავი ფურცელი).

2. „ძმაო, მე გარდავიცვალე, აწ ეს წიგნი წარგზავნე საქართუველოშიდ. ვინ უწყის ღრთისმოშიშმა ილუვაწოს და დასტამბოს და მისცეს გკლესიას, რომელი ესე იქმნების დიდი სარგებელი სულერიი“. (საცავი ფურცელი).

ანდერძი (ედნატოსის): 1. „მოიხსენე, უფალო იესო ქრისტე, ძეო ღუთისაო, გლახაკი ბერი ილნატოს იმერელი ლოსიათხვევლი ყაჩაღ შვილი, ამისი დამწერი. შეიწყალე ღმერთო, ოდეს მოხუვიდე სუფევითა შენითა“. 29 r.

2. „ყოვლად სამღუდლო ანტონ ქყონდიდლის ქადაგება არის იბ, მაგრამ მე ამ სამის მეტი ვერ ვიშოვნე და ეს დავსწერე. დიდად შეჩუქნებით სწერს ანტონი ყოვლად სამღუდლო, რომ არავინ დააკლოს არც ერთი ანბანი არც კითხუვაში და არც წერაშიდაო“. 29 r.

შინაწერები: „მოიხსენე უფალო ედნატოს“. 15 r.

„უფალო იესო ქე, შეიწყალე ილარიონ“. 15 r.

1776

საგალობლები. XVI

66 ფ.; 27×21; ქალაღი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თავბოლონაკლული; აკლია ბევრი შიგადაშოგ. [XVI ს.].
გაჩნია კვირნიშანი (3—4 ფ.ფ.).

„შაბათსა მწუხრი, დასდებელნი აღდგომისანი. ჯდ ბ. გი.—ძლევად გაქუნდა ქე ქსენელს ჯოჯოხეთისა და ჯა ზედა აჰმალღი, რათა ბნელსა სიკდილისასა მსხდომარენი შნ თანა აღადგინენ...“ 1 r.

წყდება: „...მომივსნ... ემანოელს ძესა და კრავსა ღთისასა ხედვიდა რად ენებად დედა ქალწული, ტკივილითა სიმწართა შეურევბული, გოდებდა ცრემლითა და ადიდებდა“. 66 v.

შენიშვნა: გარდა აღდგომის საგალობლებისა ხელნაწერი შეიცავს აგრეთვე ოქტობოსის ნაწილს.

1777 ა

ცხოვრება გიორგი მთაწმინდელისა. XVIII

4 ფ.; 33X22,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; პირველი და მეორე ფურცელი ძალზე დაზიანებულია; [XVIII ს.]; თავნაკლული; ტექსტს აკლია შიგნითაც.

[თუესსა იენისსა ლ. წმიდისა მამისა ჩუენისა გიორგი მთაწმინდელისა].— „... ხოლო აწ ეამი არს თქმად, თუ ვითარ იქმნა წარსლვა ჩნი მთაწმიდას და კდ მოვსენებდ პეტრე პატრიაქისა, პატრიკ ყოფილისა...“ 1 r—4 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტი წარმოადგენს გიორგი მთაწმინდელის ცხოვრების ბოლო ნაწილს.

2. ხელნაწერი წმიდათა ცხოვრების კრებულის ფრაგმენტს უნდა წარმოადგენდეს

1777 ბ

იოანე ოქროპირი—სახარების თარგმანება. XVIII

16 ფ.; 32X22; ქალაღი; ფრაგმენტი; უყდო, დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; თავბოლონაკლული; [XVIII ს.].

[სახარების თარგმანება]. „... მოივსენენ. და ესრეთ ფრიადი ჰპოო სარგებელი და გულის ჯდ ყავ, თუ ოდეს სათნო გიყოფიეს თავი შენი, ოდეს იძლიე ანუ ოდეს სძლიე თავი შენი...“ 1 r—16 v.

წყდება: „... სახარებაჲ: რომელნი არა სისხლთაგან, არცა ნებითა ჯორცთადათ, არამედ ღმერთისაგან იშენეს.

ოარგმანი. ხოლო ესე თქა, რათა უნდოებად იგი პირველისა მის შობისად ვიხილოთ, რომელი იგი იქმნების სისხლთაგან და ნებითა ჯორცთადათ...“

1777 გ

სადღესასწაულო. XVIII

5 ფ.; 42X27; ქალაღი; ფრაგმენტი; უყდო; ნუსხური, სათაურები და მთავრული ასოები სინგურით; [XVIII ს.].

[სადღესასწაულო].— „... რად ესმა იტყოდის და მომავალი იგი გითხრას თქნ: ყოველი რაოდენი ღქს მამასა, ჩემი არს. და ამისთვის გარკუ თქნ, რამეთუ ჩემგან მიიღოს და გითხრას თქნ...“ 1 r—5 v.

წყდებოდა: „... პარასკევსა ე შუდელისასა ვითარმედ ჯერ არს, რომა განულოთ კარი ეშმაკსა შეწყნარებდნენ ბოროტთა გულის სიტყვითა, მ. გ.—ძმანო და მამანო, არა უშრომლად გეტყვ თქნ მცირეთა ამათ და უნდოთა სიტყვითა... და უფროსლა აწინდელსა ამას ეამსა, რომელსა ფრიად ხაკუთრებდა აქს...“

შენიშვნა: ფრაგმენტი მომდევნო ხელნაწერის ნაწილია (იხ. H—1778 ა).

1778 ა

ხადღესასწაულო. XVIII

34 ფ.; 52×27 (ზომა სრული ფურცლის); ფრაგმენტი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, სათაურები და მთავრული ასოები სინგურით; [XVIII ს.]; ხელნაწერი.

[ხადღესასწაულო].—„... დიდსა ოთხშაბათსა შუა დღე ოხითა. 34 ბ. დღეს ბოროტი იგი შეკრბა კრებული და შენთს იზრახეს ცუდი...“ 1 r—34 v.
წყდებოდა: „აქბსა. შნ სიტყვ. ზეცისა განწყობილებამ დღესასწაულომს დღეს ქენისათა თანა...“ დღეს იხარებნ მთანი წინაშე უფლისა...“.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი ნაწილია წინა ხელნაწერისა (იხ. H—1777 გ.).

2. ფრაგმენტი წარმოადგენს დამწვარი ხელნაწერის ნაშთს. ხელნაწერის შიგნით ფურცელთა თანმიმდევრობის დაცვა ვერ ხერხდება.

1778 ბ

კრებული. XVIII

92 ფ.; 9×18; ქალღი; უყდო; ფრაგმენტი, (ხელნაწერის ნაშთები, შემორჩენილია ხელნაწერის მხოლოდ ზემო ნაწილი, ტექსტის რამდენიმე სტრიქონი); ნუსხური, სათაურები სინგურით. [XVIII ს.].

„თქმული წისა მამისა ჩნისა ბასილისი მარხვათათს, გ. მ.—წო ბასილი მდღელთ-მოძღვარო, მეოხ მეყავ წინაშე ქს ღვ.—დაჰბერეთ ნესტუსა ახალსა თავსა თუქთასა...“ 1 r.

„სწავლანი წისა და ღმერთშემოსილისა მამისა ჩნისა ბასილისნი მთავარ ეპისკოპოსისა კესარია კაბადუქისა, გ. მ. საზოგადოდ წაიკითხე გინდის როდესცა... კაცთმოყუარე ღმერთი ჩნი, რომელი იგი ასწავებს კაცთა...“ 7 r.

„მისივე წისა იე ოქროპირისა სწავლამ სიყრულისათს.—არა რამ არს სათნოებდთა შორის უფროდს სიყრულისა...“ 33 r.

„თარგმანებისაგან დაბადებისა.—... გვედრები და ნუ განვამრავლებ...“ 37 v.

„სიტყუსათს ვითარმედ წარდგომად ვართ წინაშე ქსსა.—ვითარ არა სძრწი, რომელი ეგე იტყვ...“ 39 v.

„მშუდობისათს და სიწმიდისა. გ. ო.—ჟ, ძმანო ჩნო, უკთუ ამას სოფელსა შეეყენოს ვინმე ფილევსა და სიმურალე იგი და სიბნელე კაცისმკვლელთა და მპარველთა თანაყოფთა...“ 40 v.

„თარგმანება მისგან თესლონიკელთა ებისტოლისაჲ.—მისთვის გვედრები, ოდეს მოგიკუდეს შვილი საყუარელი, ნუ ესრეთ უჯეროდ ჰგოდებ...“ 50 r.

„ლაზარესთვის და მდიდრისა თქმულისაგან.—ესეოდენსა უკმ დაეაჩუნეთ თავნი ჩნნი ჭამად...“ 56 რ.

„თქმული მისივე წისა იწე ოქროპირისა სიყრულისათს და მოწყალე-ბისა თარგმანებისაგან იწეს სახარებისა.—ქეს მოყვარეო, უკთუ მოგიძუ-ლონ შენ მტერთა, ნუ მწუხარე ხარ...“ 69 ვ.

„სწავლა ნდ. რათა ვიქადოდეთ ჯვარცმისათს ქსისა...“ 72 ვ.

„სწავლა კვ. არაუგულეებელს ვპყოფდეთ მცირეთა ცოდვათა, რამეთუ ეშმაკი მარადის მცირეთან იწყებს ბრძოლად ჩნდა და ესრეთ დიდთა ცოდ-ვათა შთაგუჟავდებს, გ. მ.—ამისთვის მარადის ვიტყვ: ნუ ადგილ ვსცემთ ვენ-ბაძთა ჩნ შორის...“ 82 რ.

1779

ცხოვრება ნეტარადხსენებულის მეფის ირაკლის მეორისა, თეიმურაზის ძისა

29 ფ.; 22,5×18; ქალაღი; უყდო; მხედრული; დაუწერელია 25 ვ—29 ვ; კვირ-ნიშანი 1821; [XIX ს.].

[სვიმონ ტაბიძე].—„მეფობა ირაკლი მეორისა, მეფის თეიმურაზის ძისა. შემოკლებული ისტორია ქართლისა ირაკლი მეორისათს იწყების, თუ ვითა-რისა შრომითა მიიღო მეფობა ქართლისა, გარნა პირველად მოუბოძა გარდა-მატებულისათს სიმხნისა მისისა, კართ მეფობაჲ შაჰ-ნადირ, ხ შდ შეეერთნა სკიპტრაჲ ორმეფობითი.—წელსა 1722 დასჯდა ყაენად ძე შაჰ-სულტან-უსეინისა შაჰ-თამაზ და იმ ჟამად იჯდა ქართლში მეფედ ვახტანგ ლეონის ძე, ხ კახეთს იჯდა მეფედ კოსტანტინე ირაკლის ძე, რომელსა ეწოდა სახელად მაჰმად ყული ხან თათრობის გამო...“ 2 რ—25 რ.

ანდერძი (ავტორის): „ხ შრომანი და ლუწლნი მეფის ირაკლისანი არა ადვილ შესაძლებელ იყო აღწერად, არამედ რაოდენ გულმედუა სმენითა და მესხიერებითა სარწმუნოთა კაცთაგან ცნობით აღესწერე. ხ რომელიცა მოიწია მას ზედა ჟამსა ღრმად მოხუცებისა მისისა საქმეჲ უბედ[ურ]ებითი, და მოვიდა აღამამადხან და ალაობრა ტფილისი და მისთვის არარაჲ დამიწეროეს ჯერეთ, ვინაჲთგან მიზეზნი და ვითარებანი განვრცელდებიან“. 25 რ.

1780

თეიმურაზ ბატონიშვილი. ბაგრატიონთა გენიალოგია. XIX

2 ფ.; 28,5×18; ქალაღი; უყდო; მხედრული; დასაწყისები მთავრული ასოებით; თეიმურაზ ბატონიშვილის ავტოგრაფი. [XIX ს.].

„[ქართველ მეფეთა გენიალოგია].—მეფე მირიან პირტლი, მეფე ქრის-ტიანეთა შორის ყოვლისა გეორგიისა, რომელმან ნათელ ილო ევსტათის მიერ ანტიოხელ პატრიარხისა განხორციელებითგან სიტყუსა ღისა წელი-წადსა 318, ესე სპარსთა მეფეთა იყო ნათესავისაგან. შემდგომად მირიანისა თესლოტომნი მისნი მეფენი ყოვლისა გეორგიისანი გარდაიცვალნეს 15 კეთილმსახურებასა შინა.

მეფენი ბაგრატიონანი.—გურამ პირტლასა მეფისა ბაგრატიონისა მეფობითაგან გარდაიცვალნეს მეფენი ყოვლისა გეორგიისანი კეთილმსახურნი ბაგრატიონანი, ვიდრე განყრამდე სხუა და სხუად სამეფოდ გეორგიისა ანუ ივერიისა, 39...“ 1 r—2 r.

თავდებთა: „...ხემო წერილი ესე ყოველი აღმოღებულ იქმნა ძქშლთა და ახალთა ისტორიათგან ყოვლისა გეორგიისათა ნამდვლქვეშარიტითა“.

1781

კაცხის მონასტრის გუჯრების კრებული. 1797

58 ფ.; 23×17; ქალაღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; ნუსხური დ მხედრული; დაუწერელია: 3 r—v, 7 r—11 v, 42 r—v, 44 r—78 v. გადამწერი: ოსე გაბაონი (41 v); შემკვეთი—დოსითეოზ ქუთათელი (41 v); 1797 (41 v).

1. პირობის წიგნი ეკლესიის ტერიტორიაზე წისქვილის გაშენების გამო. გამცემი—ქალაქის მცხოვრები მღვდელი გიორგი დეკანოზისძე და თომა მერკვილაძე. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი ეფთვიმე. 1829 წ. 4 r—v.

შენიშვნა: საბუთი დედანია, კრებულში შემდეგ ჩაკრებული, ლურჯ ქალაღზე დაწერილი მხედრული ხელით.

2. შეწირულების წიგნი. იოანე პროდეროსი (კოსტანტინეპოლელი) კაცხის მონასტრის სწირავს წმინდა გიორგის ხატს. 1785 წ. 5 r—v.

შენიშვნა: საბუთი გადმოწერილია სახარებიდან ერეკლე II ბრძანებით მისი მდივნის სოლომონის მიერ.

3. შეწირულობის წიგნი. კაცხის მონასტრისათვის მამულის შეწირულობას ამტკიცებს მეფე ბაგრატი, მეორედ—ერეკლე II. საბუთი პირია, გადმოწერილი ერეკლე II მდივნის სოლომონის მიერ. 1785 წ. 6 v.

4. წყალობის წიგნი. გამცემი—მეფეთა-მეფე გიორგი. მიმღები—პაატა აბაშიძე და ივანემოს წერეთელი. დაწერილია კარის მწიგნობრის პაატა თავქარაშვილის მიერ. 1627 წ. 12 r—v.

5. წყალობის წიგნი. გამცემი—აბულახსარი ამირეჯიბი და მისი თანამეცხედრე გურიელის ქალი ქეთაონი. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი მელქისედეკ მაჭავარიანი. საბუთი განახლებულია 1677 წელს ბაგრატი მეფის დროს. 13 r—15 r.

6. წყალობის წიგნი. გამცემი—აბულახსარი, მიმღები—კაცხის მონასტერი. ხელმეორედ დამტკიცებულია მეფე ბაგრატის მიერ. 15 r—v.

7. გასათავებელი წიგნი. გამცემი—ჯაფარიძე ხოსიტა, მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. 16 r.

8. შეწირულების წიგნი. გამცემი—დიდი ამირეჯიბის შვილი აბულახსარი და მისი თანამეცხედრე გურიელის ასული ქეთაონი. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. განახლებულია 1677 წ. მეფობასა ბაგრატისასა. 16 v—17 v.

14. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

9. შეწირულების წიგნი აბულახსარ ამირეჯიბისა და გურიელის ასულ ქეთაონისა, „დაიწერა და განახლდა ბრძანებითა მეფის ბაგრატიისათა და დედოფალის თამარისათა, ჯელითა ბატონის კათალიკოზის ილარიონისათა. ქორონიკონსა ტჳე (1677 წ.)“. 18 r—19 r.

10. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—ამაშუკელი ავთანდილ და მისი ძენი: ბეჟან, პაატა და სულხან. მიმღები—წინამძღვარი ევდემოზ წერეთელი.

11. შეწირულების წიგნი. გამცემი—გულბუღახ ჩხეტიძე და პაატა აბაშიძე. მიმღები—კაცხის მონასტერი. 22 r—26 r.

12. შეწირულების წიგნი. გამცემი—დიდი გიორგი აბაშიძის ძე მონაზონი ნექტარიოს სამეგელი, ყოფილი პაატა. მიმღები—კაცხის მონასტერი. 26 v—30 v.

13. შეწირულების წიგნი. გამცემი—როსტომ და დავით წერეთლები. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი ნექტარიოს სამეგელი, დიდი გიორგი აბაშიძის ძე. 30 r—31 r.

14. შეწირულების წიგნი. გამცემი—როსტომ წერეთელი. მიმღები—მონასტრის წინამძღვარი ნექტარიოსი. 30 v—31 r.

15. გარდაწყვეტილების წიგნი. გამცემი—ბიძინა და ხატუტა ჭაუჭიძეები. მიმღები—როსტომ წერეთელი. 31 r—v.

16. შეწირულების წიგნი. გამცემი—გიორგი წერეთელი და მისი ძენი შიოშ და როსაპ. მიმღები—კაცხის მონასტრის ზედამდევი კათალიკოზი ბესარიონ. 31 v—32 r.

17. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—შედან წერეთლის შვილი გიორგი; მიმღები—მონასტრის წინამძღვარი სუმონი. 32 r—v.

18. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მეფე სოლომონი და დედოფალი მარიაში. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. 1759 წ. 33 v—34 r.

19. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მეფე სოლომონ და დადიანის ასული დედოფალი მარიაში. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. 1775 წ. 33 v—34 r.

20. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მეფე სოლომონ და მისი თანამეცხედრე დადიანის ასული დედოფალი მარიაში. 1775 წ. 34 v—35 r.

21. „ბაგრატ კურაპალატის ჯელმოწერილი პირველი დავთარი. (ცნობა, თუ რამდენი გლეხია ჯუმლად კაცხის მონასტერში და დამტკიცება მამულებისა)“ 35 v.

22. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მეფე გიორგი, დედოფალი თამარი და ძე მათი ალექსანდრე. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. 1615 წ. 35 v—37 r.

23. შეწირულების წიგნი. გამცემი—ელენე ყოფილი ბატონი ელისაბედი და ძე მისი მეფეთა-მეფე გიორგი. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. 37 r—v.

24. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მეფე ალექსანდრე, ძმები ალექსანდრესი: მამუკა და გიორგი. ძე ალექსანდრესი დავით, დედა ალექსან-

დრესი როდამ, თანამეცხედრე მეფე ალექსანდრესი დადიანის ასული მარიაშ. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. 1727 წ. 37 v—39 r.

25. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მეფე სოლომონ, ძე მისი დავით და თანამეცხედრე მისი ორბელიანის ასული ანა. 1787 წ. 39 r—v.

26. შეწირულების წიგნი. გამცემი—მეფე სოლომონ არჩილის ძე, დედოფალთედოფალი დადიანის ასული მარიაშ. მიმღები—კაცხის მონასტრის წინამძღვარი. 1794 წ. 40 r—41 v.

27. ნასყიდობის წიგნი. გამცემი—გიორგი და ბერი წერეთლები. მიმღები—კაცხის არქიმანდრიტი პეტრე. 1804 წ. 43 r—v.

28. ბეგარის წიგნები კაცხის, რგანის, ვაჭევის, საკურწის, რკვიის, გაღმა-რკვიის, ჰოყოეთის და საზანოსი. 49 v—56 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი წარმოადგენს კაცხის მონასტრის სიგელ-გუჯრების პირების კრებულს.

2. ხელნაწერში ჩაყრებულა რამდენიმე საბუთის დედანიც. (4 r—6 v, 49 v—56 r).

ანდერძი (გადამწერის): „მე უღირსმან ზაკარია მოძღუროს ძემ გაბათონმა ოსე გადმოვსწერე სიგელი ესე ლუწითა და ბრძანებითა ომ არხიმანდრიტის პეტრესისათა, რამეთუ ფრიად იგულისმოდინა განახლება და მეცა შრომა არა მცირედი მივიღე. აღმოკითხველთა გვედრები, რათა შენდობასა გზბრძანებდეთ ორთავე“. 41 r.

2. ანდერძი ქუთათელ მიტროპოლიტის დოსითეოზის: „ყოვლად წრისა სამებისა მინდობილმან ჩნს ყოვლად სამღუდელომ ქუთათელ მიტროპოლიტმან დოსითეოზ განვიხილე ჩვენის ეკლესიის კაცხის ძუშლნი და ახალნი გუჯარნი, რომელნიცა მოიღო ჩვენდამო არხიმანდრიტმან კაცხისმან პეტრე და ფრიად გვეკედრა განახლებად დაძველებულთა მათ შეწირულთა გუჯართა და ჩვენცა ვინებეთ და ჩვენს არხიდიაკონს ოსეს გაბათონს უბრძანეთ და სწორედ იმ ძველ გუჯრებზე გარდმოვალებინე და ზუტურად ახლად აღვაწერინე, არც ნაკლები და არც მეტი ამაში არ იოება, როგორც პირველ წერილში. იყო ისე ჰეშმარტებით გარდმოიღო, ამაში ეჭვ ნურავის გაქუსთ, და თუ გნეზავსთ ძველნი დავთარნი ჯანიხილეთ, ჩნს სიმართლეს მაშინა სცნობთ. და ამისთვის ჩნის ბეჭდით დავებუდეთ, რათა აღმოკითხველთა კეთილად სცნან და გულის ქმაჲ ყონ, რამეთუ რომელნიმე პირველ აღწერილნი დავთარნი ფრიად დაძველებულ იყუნეს და მისთვის განვააზღვეთ ჟამსა უმალღესისა მეფისა ჩნისა სოლომონ ტფორისასა, არხილის ძისძათა, თვესა აპრილსა კ, განჯორციელებითგან სიტყვსა ღმრთისა ჩღუჲ“. 41 v.

მაწერები: ხედა ყდის შიდა მხარე, 1 r, 2 r, 56 v, 57 r—v.

1782

ოთხთაჭი. XII—XIII

261 ფ.; 22,5×17, ვერტიკალი; ტყავდაცარული ტვიფრული ხის ყდა (ზე დაზიანებულია); ნუსხური, სათაურები სინგურით; თავსამკაულები: 1 r, 4 r, 59 r, 174 r; მინიატურები: 3 v, 58 v, 104 v, 174 v; ამოვარდნილია ფ.ფ.: 143, 195, 241—243, 247; დაზიანებულია—257 ფ.; გადამწერი—იოანე მელაძთა (170 v); შემკაზმველი—საბა სამკაულებელი (175 v); გადაწერილია დაბა აქდილაში (98 v); [XII—XIII ს.].

[სახარება მათესი]. „წიგნი შობისა იჲ ქესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი. აბრაჰამ შვა ისაკ. ისაკ შვა იაკობ...“ 4 რ—261 ვ.

შენიშვნა: 1. წინ უსწრებს: ა. „ეესები კარპიანეს საყურელსა მასა უფლის მიერ გიკითხავ...“ 1 რ—v.

ბ. თითოეულ სახარებას წინ უძღვის „ესე თავები არს... სახარებისა“.

2. დართული აქვს: ა. „ებისტოლე აგაროზისი (!), წარვლინებული უფლისა მიერ იჲ ქსსა...“ 223 ვ—224 რ.

ბ. „ნაცვალნაწერი იისუესგან ავგაროზის მიმართ...“ 224 რ—v.

გ. „ხანდუკი საწელიწდოსა გამოკრებულისა სახარებისა...“ 226 ვ—236 რ.

დ. „კვკლოსი“, რომელიც იწყება 1200 წლით და მიდის 1291 წლამდე. კვკლო-სი ნაკლულია, კვკლოსის თავი კამარებით არის შემკული. 254 რ—255 ვ.

ე. „ხედანადები წელიწდისანი ბრძენთა ფილოსოფოსთა გამონახულნი“. 256 მ—258 რ.

ვ. ხელნაწერს გააჩნია მრავალი სხვადასხვა დროის მნიშვნელოვანი მინაწერი და ალაპი.

ანდერძი: 1. „უფალო ღმერთო, დაეცე მშჯდობით ყოველთა საენებელთაგან და ფათერაკთა შენ მიერ დაფუძნებული და მართლმორწმუნე დაბად მთავარ-მოწამისა გიორგისი აქდილა და განავრცე ვერი მისი ფრიად. ან.“ 98 ვ. §

2. „უფალო ღმერთო, მოგქსენე წყალობით ამისი მწერალი ფრიად ცოდიელი ირნე მელაიათ“. 170 ვ.

3. „წო და დიდებულო მთავარმოწამეო გიორგი აქდილისაო, განავრცე და დაეცე ფრიად მოსაგი დაბად შენი აქდილა და მე შეე“. 233 ვ.

4. (ტექსტის ხელით): „საბას სამკაულელსა შნ ღმერთმან“. 174 რ.

5. (მოგვიანო ხელით): „ქ. საბას სამკაულელსა ამისა მომჭედელსა შნ ღნ“. 99 ვ.

6. „მამიკედინებია მე ცაცურა შეილსნიკო დიმეოხს ეს ოთხთავი ჩემის, აღ[ა]ლის ფასითა ჩემის სულის საოხად და შესანდობელად, ჩემგანცა ნაშოენი არის, ნიკო დიმეოს შნს ღმერთმან ამინ. ცაცურა შეილს იოვანე ყოფილს იოსებს შნს ღმერთმან, მისა შეილსა საბას შნს ღმერთმან, გოჩას შნს ღმერთმან, მათსა მეუღელსა შნს ღმერთმან, ან“. 174 ვ—175 რ.

მინაწერები: 1 რ—v, 3 რ, 56 რ—v, 57 რ—v, 58 რ—v, 59 რ, 88 ვ, 89 რ—v, 90 რ 99 რ—v, 100 ვ, 101 რ—v, 102 ვ, 103 რ—106 რ, 141 ვ, 142 რ, 171 რ—v, 172 ვ—173 რ 174 ვ—175 რ, 206 ვ—207 რ, 225 რ, 226 ვ—227 რ, 250 ვ—251 რ, 253 რ—v, 254 რ—255 რ 255 ვ, 256 ვ—257 რ, 258 ვ.

1783

ბერი ინოკენტი—სიტყვა მღვდელმთავრის მიმართ. XIX

4 ფ.; 14×11; ქალაღი; უყდო; მხედრული; დაუწერელია: 4 რ—v; [XIX ს.].

[სიტყვა მღვდელმთავრის მიმართ]. „მოვიღეთ ჩნ ჟამი უსახარეგი თანამდებობათა ჩნთა აღსრულებად მაღალ ყოვლადუსამუღდელოესისადმი ამა წინამდგომარისა არხიეპისკოპოსისა და სრულიად საქართველოს ექსარხოსისა...“ 1 რ—3 ვ.

ანდერძი: „გლახაკის ბერის ინოკენტისაგან შეთხზული“. 3 ვ.

1784

ლოცვები. XIX

12 ფ.; 17,5×12; ქალღმერთი; უცხო; მხედრული; [XIX ს.].

„ჰსცანთ წარმართთა და იძლიენით, რამეთუ ჩვენთანა არს ღმერთი.— უფალო, ნუ გულისწყრომითა შენითა მამხილებ მე...“ 1 r—6 r.

„ვინცა ლოცუა ესე სინანულითა და მხურვალითა გულითა წართქვას, იხსნას ღმერთმან კაცი იგი ანაზღად სიკუდილისაგან.— უფალო იესო ქე, ძეო და სიტყვაო ღმერთისა ცხოველისაო...“ 6 r—7 r.

„ლოცუა ბოროტთა გულისსიტყუათათვის სამარადისო.— ზ, უფალო იესო ქრისტე, სიტყუაო ღმერთისა უკუდავისაო...“ 7 r—8 r.

„ლოცუა, თუ კაცი რომელსამე ქირსა და სნებასა შინა იყოს.— ღმერთო ჩემო, ღმერთო მაცხოვარებისაო, მოჰყავ ყური შენი ვედრებასა ჩემსა მონათა შენთათჳს...“ 8 r—v.

„ლოცუა, უკეთუ ავი სიზმარი ჰნახო, ანუ ავს ნიშნებში იყოს.— სასოო და უფალო ჩემო, იესო ქრისტე, ღმერთო ჩემო, რომელმან წათა მოწაფეთა შენთა კანათ გალილისა წყალი ღვინოდ შესცვალე...“ 8 v—9 v.

„ლოცუა მგზავრობისა ცხენს შეჯდომით.— უფალო იესო ქრისტე, რომელმან წმინდანი და ყოვლად ჭებულნი მოწამენი შენნი განაწესენ ყოველსა ზედა სოფელსა მკედრად...“ 9 v—10 r.

შენიშვნა: 110 v-დან 12 r-მდე უკულმა დაწერილი რუსული ტექსტი; „Что одна только слава оружий может служить порукою народного благосостояния...“.

მანაწერები: ხემო და ქვემო საცავი ფურცლები.

1785

წერის დედა. XIX

10 ფ.; 21×34; ქალღმერთი; უცხო; დაფურცვლილი; მხედრული, საზედაო ასოები ნუსხურით; ხელნაწერის კოდები დაზიანებულია; [XIX ს.].

[წერის დედა]. „კაცი ჰრაცხს მუშაკობასა შრომად და მაშასადამე მტრად თვისისა განსვენებისასა...“ 1 r—10 r.

შენიშვნა: ყოველ გვერდზე, წერის სწავლის მიზნით, მიჯღაბნილია სიტყვები; 10 v-ზე დაწერილია არითმეტიკული ტაბულა მდარე ხელით.

1786

კრებული. XVIII

110 ფ.; 18×14,5; ქალღმერთი; ქალღმერთადკრული მუყაოს ყდა; ქვემო ყდა მოცილებულია; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ბოლონაკლული; ამოვარდნილია ფ.ფ.: 95, 102, 103—110 [XVIII ს.]; შემოწირულია გ. ლეონიძის მიერ.

1. „სწავლანი გამოკრებული სულიერნი დიდთა წათაგან მარგალიტისა, დაბადებისაგან ღმრთისა.—დასაბამად ქმნა ღმერთმან ცა და ქყნა და ქყნა ესე უხილავი და განუმზადებელი, ესე იგი არს საიდუმლო უცნაური...“ 1 რ—4 ვ.

2. „თარგმანება წისა იპოლიტესი განკაცებისათჳს უფლისა ჩნისა იესო ქრესა.—ვიდრე მოგუთა მოსვლამდე ზ წელი...“ 4 ვ—6 რ.

3. „უკეთუ გინდეს, თუ რაოდენნი ნათესავნი არიან ქყნასა ზედა.—ინდოეთი, გუთნი, არელნი...“ 6 რ—7.

4. „სახელები შვიდთა ცათა.—ა. ანდამატი, ბ. ხუშაკი, გ. ებნიკი...“ 6 ვ—10 რ.

5. „სიტყუა დაბადებისა ამისათჳს და სამოთხისა შვენიერებისათჳს.—დასაბამად შექმნა ღმერთმან ცა, ქყნა და ყოველნი დაბადებულნი...“ 10 რ—12 რ.

6. „თქმული წისა დიონოსი არიოპაგელისა, სიტყუა დაბადებისა სამოთხისა და ადამისათჳს.—დანიელისაგან თქმული განგებულებით მამისა, ძისა და წისა სულისათა შეიქმნნეს საუკუნენი მიუწდომელნი...“ 12 რ—14 ვ.

7. „წიგნსა მარგალიტსა შიგან სწერია საქმე ესე სულისა.—აწ ესეცა ვთქვათ, რომელი მინდა თქმად. შემეშინდების, შემიდრწუნდების, გული შემოშფოთდების და გონება შემიდრწუნდებინ, თვალნი აღმევსებიან ცრემლითა...“ 16 ვ—26 ვ.

8. „სწავლა წისა მამისა ჩნისა მაქსიმე აღმსარებელისა.—კეთილ არს აღსარება, ანუ იქნების სინანული და მოტევება ცოდვათა...“ 26 რ.

9. „სხდ სწავლა წისა მამისა ჩნისა მაქსიმე აღმსარებელისა.—რად არს სამოსელი შებღალული. ესე არს მრავალთა ცოდვათაგან შებღალული ცხოვრება...“ 27 რ—28 ვ.

10. „სწავლანი წისა იწე ოქროპირისანი ფიცისათჳს, გ. მ.—ისმინე ჩიძმაო და ნუ დახსნდბი და ნუცა განსცემ თავსა შენსა ეშმაკისა მიერ...“ 28 ვ—29 რ.

11. „სწავლა წისა იწე ოქროპირისა მოწყალეებისათჳს.—ვისწრაფოთ ძმანო, წარდგომად მოწყალეებისა...“ 29 რ—30 ვ.

12. „სხდ სწავლა წისა იწე ოქროპირისა, თუ ვითარ ადიდებს ღმერთსა.—ისმინე რასა იტყვს ღმერთი პირითა წყყლისათა...“ 30 ვ—32 ვ.

13. „სწავლა წისა იწე ოქროპირისა სწავლისათჳს სლთსა სიტყვსა.—ჰხედავ, ვითარ სული სიტყვათაგან თითოფერად იცვლების...“ 32 ვ—34 რ.

14. „თქმული წისა მამისა ჩნისა ეფრემ ასურისა.—რამეთუ თანა აც სულსა, რათა ხედვიდეს შინაგანითა თლითა, რათა არა შთავარდეს მახესა მას წინააღდგომისასა...“ 34 რ—5 ვ.

15. „სხდ იწე ოქროპირისა ქადილისათჳს სწიწისა.—ვინ იქადოს სიწმიდე გულისა...“ 35 რ—36 ვ.

16. „თქმული წისა იწე ოქროპირისა მართლისა და ცოდვილისა.—არა ვინ არს მართალ, რომელსამცა არა უძლოდა ბრალი რამე...“ 36 რ—37 ვ.

17. „თქმული მისივე იწე ოქროპირისა.—დადაცათუ ყოველნი დღენი შენნი ცოდვასა შინა წარგეხადნენ, უკანასკნელისამებრ დღისა მდებარე რა იყო ცხედარსა ზედა და მიახლებად სიკდილად, მაშინ შეინანე...“ 37 r—v.

18. „წისა და ნეტარისა მამისა ჩნისა იწე ოქროპირისა ოთხშაბათ-პარასკევისათს და შერევისათს.—ძმანო საყვარელნო, ისინეთ მცნება მეხუთე...“ 37 v—38 r.

19. „თქმული წისა მამისა ჩნისა გრიგორი ნოსელისა ეკლესიას მისლვისა და ლოცვისათს.—ჯერ არს ჩნდა ყოველსა ეამსა მოსლვად ეკლესიად...“ 38 r—v.

20. „თქმული წისა მამისა ჩნისა იწე ოქროპირისა კკისა კრძალვისათს, გ. მ.—რომელნი დგანან და მოელიან დღესა კვირიაქსა და სამლოთოთა დღესასწაულთა...“ 39 r—41 r.

21. „მცნება წისა ბასილისი მღვდელთა მიმართ, თარგმნილი არსენისი.—პრიდე თავსა შ, ხუცეს და ეკრძალე მსახურებასა...“ 41 r—v.

22. „სწავლა წისა იწე ოქროპირისა და სზთა ფილასოფოსთა მეორედ ზოსლვისათს. და შეუნიერი.—ვითარ ვიყვნით მაშინ, ანუ რასა და ვერთარსა ძრწულსა...“ 41 v—45 r.

23. „სწავლანი სულიერნი გამოკრებილნი თითოსახეთა წიგნთაგან.—კითხვა: ვინ უწინ შეასხა ქება ღთაებასა, წო ღო, ...“ 45 r—57 v.

24. „სახისმეტყულებით სიტყვსება წთა და მღვდელთმოდვართა ბასილისი და გრიგორისი.—ბასილმან რქვა გრიგორის: მაუწყე მე ყოველთა დაბადებულთა უწინარეს თუ რომელნი დაბადნა ღმერთმან...“ 57 v—68 v.

25. „კითხვა-მიგება გრიგორი ღისმეტყუელისა ანგელოზისა მიმართ.—წნ გრიგორი განმნათლებელმა ორმოცს დღეს და ორმოცს ღამეს პური არა ქაშა...“ 68 r—70 r.

26. „ათანასე ალექსანდრიელისა თქმული.—კითხვა: რომლისა ლოცვისაგან უფროს ეშინის სულთა უკეთურთა...“ 70 r—82 v.

27. „სიტყუანი წთა მამათანი.—ივაგი ა. კაცი ვინმე გარდამოვიდოდა იერუსალიმით იერიქოდ, ავახაცი დაესხნეს, განძარცვეს იგი და დაწყლეს...“ 82 r—86 v.

28. „კითხვა-მიგება წთა მამათა. კითხვა ა. ოთხნი იგი სახარებანი სად დაიწერნეს...“ 86 v—90 v.

29. „სიტყუანი გამოკრებულნი სახარებისანი წთა მამათა პიერ.—კითხვა: რა არს სიტყუა იგი ვითარმედ დგეს ჯა მას თანა დედა მისი და დადღისა მისისა მარიამ კლემოპასი...“ 90 v—102 r.

30. „უწყება პეტროზ მკარწველისათს და ალაჯასათს და ალაჯორი მარხვისა.—იყო პატრიარქი კაცი წა უბიწო და მართალი...“ 102 v—104 v.

31. „უწყებად სუბალიძისა სუბ სარქისისათს.—მათვე ეამთა შინა კაცი ვინმე იყო ნავშირევი და სახელი მისი სუბალისძე სარგის...“ 104—107 r.

32. „თარგმანება სომეხთა წვალებათათს და თუ რომლითა პირითა შეიჩვენებია სომეხნი.—ვითარმედ ვითარცა უხრწნელ არამგონებელნი შეიჩვენებია...“ 107 v—110 v.

წყდება: „...კაიაფა ლაყბობს: არა უწყით ესე, რამეთუ უმჯობეს არს ერთისა სიკდილი სულ ერის დანთქმისაგან, სამართალი ურჯულოთა პილატე მსაჯულისა იერუსალიმისა მპყრობელსა დიდისა კეისრისასა. ყოველი კეთილი მშჯდობა და დღეთა სიგრძე იყოს ამის ჯელმწიფობასა ზედა, მჯდომელნი იუღონთ რჩეულები გავიგონე და შევიტყე...“ 110 v.

1787

ოთხთავი. XVIII

198 ფ.; 7×5; ქალაღი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; მწვანეტყავადაკრული ტვიფრული ხის ყდა; გადამწერი—პავლე (198 v); მრავალი ფურცელი რესტავირებულია; დაუწერელია: 50 v—51 v; [XVIII ს.]

„სახარება მათესი. თავი პირველი.—წიგნი შობისა იჯ ქრისტესი, ძისა დავითისი, ძისა აბრაჰამისი...“ 2 r—169 r.

შენიშვნა: 1. ყოველ თავს წინ უძღვის „შესხმა წრისა მახარებლისა... სოფრონის მიერ თქმული“. 1 r—v, 49 v—50 v, 82 v—83 v, 133 v—134 v.

2. მარკოზის თავს დართული აქვს: „მისივე მახარებლისა თავის შესხმა დორთეს მიერ წრისა მოწამისა და სინოფელისა ეპისკოპოსისა ტირელისა...“ 50 r; ლუკას თავს—„შესხმა წრისა მახარებლისა ლუკასი, რომელი დაწერა დორთეოს მოწამემან ეპისკოპოზმან ტირონ სინოპელმან...“ 83 r—v. იოანეს თავს—„შესხმა კდ მახარებელისა იოანესი, თქმული დორთეოს მოწამისა სინოპელისა ეპისკოპოზისა მიერ...“ 134 r—v.

ანდერძი გადამწერის: „ქე შე [ცოდელი] პავლე“. 198 v.

1788

აგვაროზი. XIX

315×9; ქალაღი (გრაგნილი); მხედრული; რესტავირებული; ფერადი თავკაზმულობა და მინიატურები: იესო ქრისტესი, ღვთისმშობლის, წმ. გიორგის, წმ. დიმიტრის, წმ. თეოდორესი, წმ. დავით და კოსტანტანესი; [XIX ს.]

1. „სახარება იოანესი. თავი პირველი არს აქა აღდგომის წირვის.—პირველითგან იყო სიტყვა...“ იოანე. 1. 1—17.

2. „ყოველნი წმიდანო ზეცისა და ქუეყანისანო, წმიდანო ანგელოსნო და მთავარანგელოსნო მიხაილ და გაბრიელ...“

3. „ღირსნო და ღმერთმემო[სილნო] მამანო ჩვენნო, მწყე[მსთ] [მო]ძღვარნო ყოველ[თა]... ხნტონი...“

4. „წმიდანო ქალწულმოწამენო და ღირსნო დედანო...“.

5. „ათორმეტთა თვეთა შინა მოხსენებულნო წმიდანო...“.

6. „დიდება მამას და ძესა და წმიდასა სულსა...“.

7. „ყოვლად წმიდაო ღვთისმშობელო მარიამ...“

8. წო გი კაბადუკიისაო, წო გი ლუდიისაო, წო გი ელასიისაო, წო გი პალესტინისაო, წო გი იერუსალიმისაო, წო გი მთაწმიდისაო, წო გი სინამთისაო, წო გი კოსტანტიპოლისაო, წო გი ტრაპიზონისაო, წო გი მთაწმიდისაო, წო გი შამისაო, წო გი თესალონიკისაო, წო გი ადრია[ნე]პოლისაო, წო გი ბეთლემისაო, წო გი გელათისაო, წო გი ხონისაო, წო გი ჩხარისაო, წო გი ჰოლევისაო, წო გი ილორისაო, წო გი სუჯუხისაო, წო გი ხვამლისაო, წო გი ახალდაბისაო, წო გი ძიხოვნისაო, წო გი კავკასიისმთისაო, წო გი საბერძნეთისაო, წო გი რუსეთისაო, წო გი საფრანგეთისაო, წო გი სომხეთისაო, წო გი იმერეთისაო, წო გი ოდიშისაო, წო გი ზღვისაო, წო გი ხმელეთისაო, წო გი ყოვლის სოფლისაო, წო გი აღმოსავლეთისაო, წო გი დასავლეთისაო, წო გი ჩრდილოეთისაო, წო გი სამხრეთისაო, წო გი სხეულთა მკურნალო.

9. „წო ყოველთა მოწამეთა მკურნალო მთავარმოწამე გიორგი...“

10. „წო მოწამეო პროკოპი, წო მოწამეო მერკვირი, წო მოწამეო ლეონტი, წო მოწამეო სტეფანე, წო მოწამეო არტემი, წო მოწამეო ნიკიდა, წო მოწამეო კვირიკე...“

11. „თქვენ, კეთილად მძღენო მოწამენო, დავით-კოსტანტინე...“

შენიშვნა: ავგაროზის ბოლოს მღვდლის ხელრთვა, რომელიც ვერ იკითხება.

შინაწერები: 1. „ჩენე წელსა თებერვლის...“

2. „წმინდანო მოწამენო დავით და კოსტანტინე, აღხარდე ჩვილი ესე მი-
ხაილ ივანეს ძე ნიკოლაძე. ამინ“.

1789

ათხთავი. XIII

78 ფ.; 24,5×18; ეტრავტი: უყდო; დაშლილი; ძალზე დაზიანებული, განსაკუთრებით ბოლო ფურცლები; ნაკულლი; ნუსხური, სათაურები და სახედაო ასოები სინგურით; [XIII ს.].

„სახარებად მარკოზის. თავი მეორე.—დასაბამი სახარებისად ი'ჲ ქ'სი, ძისა ღმრთისად, ვითარცა წერილ არს ესადა წწყლისა...“ 1 r—76 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი ძალზე დაზიანებულია, შემორჩენილია მხოლოდ მარკოზისა და ლუკას თავები.

2. სახარებათა ტექსტს ერთვის: ძველებზე და დღევანდელ განლაგებულ საკითხავების ფრაგმენტი. 77 r—88 v.

1790

სახარება—აპრაკოზი. XII—XIII

249 ფ.; 22×17; ეტრავტი: უყდო. დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; მრავალი ფურცელი დასერილია; დაზიანებულია ფ.ფ.: 1—4, 34—38, 151; [XII—XIII ს.].

„წდასა და ღდბლსა კკესა აღვსებასა სამხრად-სახარებაჲ იწეს თავი-სა.—დასაბამსა იყო სიტყჲ და სიტყჲ იყო ღრისა თა...“ 1 r—249 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი შეიცავს სახარების საკითხავებს აღდგომის დღეებზე; იწყება აღდგომის პირველი დღის საკითხავებით და თავდება „შვიდულის“—დიდმარხვის უკანასკნელი კვირის უკანასკნელი დღის „დიდ შაბათის“ მწუხრისა და აღდგომის საციკლო საკითხავებით. 1 r—198 v.

2. ტექსტს დართული აქვს: ა. თვეთა და დღესასწაულთა მიხედვით განრიგებული საკითხავები (სახარებისა) სექტემბრის 1-დან აგვისტოს 31-მდე (198 v—248 v), ბ. სახარებანი: „სატფურებისანი“, „ზეთსა ზა სნეულისასა“, „სქემის კზვისაჲ“, „მსგფისა“, „შესუენებულთაჲ“. 248 v—249 v.

მინაწერები: (XIV—XV საუკუნეებში). „წმლო ბ ა რ ბ ა ლ ო შ ა თ ვ ა რ ე ლ ო ზ ი ხ ა შ თ ბ ო რ ი ს ა ო, ესე ყანა ბ უ რ ჯ ე ლ მ ა ნ შ ე მ ო ვ წ ი რ ე ს მ ის ს ა დ დ ღ ე ს ა გ რ ძ ე ლ ო დ ა ს ა ც ხ ო ნ ე ბ ე ლ ა დ. ი მ ის თ ვ ის შ ე მ ო ვ წ ი რ ე ს, რ ო მ ა ვ კ ი რ ი გ რ გ ვ შ ე ე ლ ი. ს რ ს ა ხ უ რ ჯ ე ლ ს ფ ი ლ ო ფ ა ნ ი ს ა შ ე უ ნ დ ო ს ღ ნ ე რ თ მ ა ნ. ს უ ლ ს ა შ ე უ ნ დ ო ს ყ ა ბ ს უ. ს რ ს ა ა მ ი ს ა [დამწერის]...“ 219 r, 2 r, 29 v—31 r, 249 v.

1791

ოთხთავი. 1213—16

153 ფ.; 21×15; ეტრატე; ფხლო; დაფურცელილი; ნუსხური, სახედაო ასოები და დასაწყისები სინგურით; ნაკლული; გაანჩია რვეულბერივი პაგინაცია; გადამწერი—გიორგი ბერი (153 r); გადაწერის ადგილი—სირია (151 v); 1213—1216 წ. (151 v); ხელნაწერს გაანჩია თავკაზმულობა (30 r) და მოხატული სახედაო ასოები.

[სახარება მათესი.—...სხუა იგავი ისმინეთ: კაცი ვინმე იყო სახლისა], „უფალი, რომელმან დაასხა ვენაჯი და ზღუდე გარემოსდა მას...“ მ. 21. 33. 1 r—153 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერს ბერი აკლია, შიგნით გვერდების თანმიმდევრობა დარღვეულია.

2. ხელნაწერი გადაწერილია „მას ყამსა ..ოდეს ანტიოქი სომეხთა აღღეს“. (151 v). კილიკიის სომეხებმა ანტიოქია ორჯელ აღღეს, ერთხელ—1213 წელს, ხოლო მეორედ—1216 წელს. სავარაუდოა, რომ ხელნაწერი გადაწერილია ამ წლებში ანტიოქიის რომელიმე მონასტერში.

3. ხელნაწერის ია რვეული აღდგენილია სხვა ეტრატზე, სხვა ხელით.

4. ოთხთავის „კანონები“ სქალიოგბზეა დაწერილი.

ანდერძი (გადამწერი): 1. „მას ყამსა დაიწერა ესე ოთხთავი, ღდეს ანტიოქი სომეხთა აღღეს“. აქვე წერილი ნუსხურით: „ლოცვა ყავთ გი ო რ გ ი ბ ე რ ი ს ა თ ჯ ს“. 151 v.

2. „გი ო რ გ ი ბ ე რ ს ა, გ ლ ა ბ მ წ ა რ ე დ ც ო დ ვ ი ლ ს ა უ ლ ო ც ე მ კ ი თ ხ ე ვ ე ლ ო ღ რ თ ი ს ა თ ჯ ს. მ ა დ ლ ი დ ა დ ი დ ე ბ ა ჲ, პ ა ტ რ ი ვ ი დ ა თ ყ რ ნ ის ც ე მ ა ჲ ყ ო ვ ლ ა დ წ რ ა ს ა მ ე ბ ა ს ა, მ ა მ ა ს ა დ ა ძ ე ს ა დ ა წ რ ა ს უ ლ ს ა, რ ო მ ე ლ მ ა ნ ა უ რ ა ც ხ ე ლ ი თ ა კ ა ც თ მ ო ყ რ ბ ი თ ა თ ჯ ს ი თ ა ა უ რ ა ც ხ ე ლ ნ ი დ ი დ ე ბ უ ლ ნ ი კ ე თ ი ლ ნ ი დ ა ნ ი ჭ ი ს რ უ ლ ნ ი მ ო ჰ მ ა დ ლ ნ ა კ ა ც თ ა დ ა გ ა ნ გ უ შ ც ხ ა დ ა მ ო რ ვ მ ე ნ ე თ ა ს რ ბ რ ი თ, რ ო მ ლ ის ა მ ი მ ა რ თ გ უ რ წ მ ე ნ ა დ ა ა ლ ვ ი ა რ ე ბ თ დ ა გ უ შ უ წ ხ ა კ რ ტ ბ მ ის ი მ ა რ თ ლ მ ა დ ი დ ე ბ ლ ო ბ ი თ ხ ა რ ე ბ ის ა ე ბ რ დ ა უ წ ყ ე ბ ის ა წ რ თ მ ო ც ი ქ უ ლ თ ა დ ა მ ა ხ ა რ ე ბ ე ლ თ ა ა ს ა დ ა ს უ ლ ი თ ა წ ი თ რ მ ა თ მ ი ე რ ა ლ წ ე რ ი ლ ის ა წ ი გ ნ ის ა ა მ ი ნ მ ი ე რ“. 153 r

მინაწერები: 38 v, 66 v, 106 r, 116 v—117 r.

1792

ოთხთავი. XI

54 ფ.: 24×16; ეტრავტი; ფრაგმენტი; უყდო; დაშლილი; ძალზე დაზიანებული, განსაკუთრებით 43—50 ფ. ფ.; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; თავსამკაული—35 v; [XI ს.].

[სახარება მათესი.—...ხოლო უკუეთუ გნებავს ცხორებასა შესლვად] „დაი-მარხენ მცნებანი, ჰრქუა მას: რომელნი მცნებანი? ხოლო იუ ჰრქუა მას...“ მ. 19. 17. 1 r—54 v.

წყდება: „...არამედ გარქუ თქნ: მიხილეთ მე და არა გრწამს ყოველი, რომელი მომცეს...“ ი. ნ. 36.

შენიშვნა: 1. სახარების კანონები სქოლიოებზეა დაწერილი.

2. ოთხთავი გიორგი მთაწმიდელის რედაქციისაა.

1793

ოთხთავი. XV—XVI

4 ფ.; 21,5×14; ეტრავტი; ფრაგმენტი; უყდო, დაშლილი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; დაზიანებულია; ფ. ფ.: 1 და 2; [XV—XVI ს.].

[სახარება მათესი] „... იგი სიტყუთა და ყოველნი, რომელნი ბოროტად სნეულ იყვნეს განკურნა, რათა აღესრულოს თქმული იგი. ესაია წწყლისძე, რომელ თქა...“ (მ. 8, 16). 1 r—4 v.

წყდება: „...მერმე მსგავს არს სასუფეველი ცათაჲ სათრომელსა ბადესა, რომელი სდვიან ზღმსა, რომელმან ყოველთაგან თევზთა შეკრების და ოდეს აღივსის, გამოილიან...“ (მ. 13, 47—48).

1794

ოთხთავი. XIV

4 ფ.; 16×10,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; ნუსხური, სახედაო ასოები სინგურით; ქალაღი ძალზე დაზიანებულია (გასვრილი, კიდეები შემოცვეთილი); ტექსტი მრავალ ადგილას გადასულია; [XIV ს.].

[სახარება მათესი]. „... და მათ შესაკრებელთა შორის მათთა, ვიდრე განუკრდებოდა... და იტყოდეს...“ 1 r—4 v.

წყდება: „... და მოილო შვიდი იგი პური...“

1795 ა

ღავითნი. XIV—XV

28 ფ.; 20,5×17; ეტრავტი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[დავითნი] „... და გლახაკი და დაურდომილი. [მიმოდამტაცე]ბელთაგან მისთა, რამეთუ აღდგეს ჩემ ზედა მოწამენი ცრუნე და რაჲ იგი არა უწყოდი, მკითხუდეს მე...“ (ფსალმ. 34, 10—11). 1 r—28 v.

წყდება: „...აღ' რნ. აქებლით ღმერთსა წმიდათა შორის მისთა, აქებლით მას სამ[ყაროთა ძალისა მისისათა]...“

1795 ბ

დავითნი. XIV—XV

5 ფ.; 21×10; ეტრათი; ფრაგმენტი; უყდო; დაფურცვლილი; ნუსხური, სახედაო ასოები ასომთავრული სინგურით; ეტრათი ძალზე დაზიანებულია; მებუთე ფურცლის მხოლოდ ნაწილია შემორჩენილი; (XIV—XV ს.).

[დავითნი] „... [უფროს მოხუცებულთასა] გულ[ისგმა ვყავე], რამეთუ მცნებანი შენნი [გამოვიძინე]...“ (ფსალმ. 118, 102).

1795 გ

დავითნი. XIV—XV

2 ფ.; 18×13; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[დავითნი] „... და უჩუწნო მას მაცხოვარებაჲ ჩემი. ღბჲ. კანონი იგ. კეთილ არს აღსარებაჲ უფლისა და გალობად სზლსა შენსა მაღალო...“

წყდება: „...ვინ წინააღმიდგეს მე უკეთურთაგან, ანუ ვინ თანაწარმო-მიდგეს მე მათგანი, რომელნი იქმნ უსჯულობასა...“

მიწაწერი (ტექსტის ხელით): „...წ'თა მამათა მთავართა მეოხებითა შეიწყალე ბასილი ვარკისანე“. 2 v

1795 დ

დავითნი. XIV—XV

1 ფ.; 15,5×14; ეტრათი; ფრაგმენტი; ძალზე დაზიანებული; ნუსხური, მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[დავითნი] „... თუ შემშიოს არავე შენ გეტყოდი, რამეთუ ჩემი, არს სოფელი და საესებაჲ მისი...“ 1 r—v.

წყდება: „... დასასრულსა დავითისა ფსალმუნე, რაჲჲამს მოვიდა მისსა ნათან წწყ'ლი, ოდეს იგი შევიდა ბერსაბესა ურიასა ცოლისა.—მიწყალე მე ღმერთო დიდითა წყალობითა შწნითა და მრავლითა მოწყალე-ბითა შენითა ავოცე უსჯულობაჲ ჩემი...“

1795 ე

დავითნი. XV—XVI

1 ფ.; 18×13,5; ეტრათი; ფრაგმენტი; ძალზე დაზიანებულია; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[დავითნი] „... [დაამტკიცენ ფერხნი ჩემნი ალაგთა შენთა], რათა არა-
შემიბრკუნენ სლვანი ჩემნი...“ (16, 5) 1 r—v.

წყდება: „...[სალმობათა ჯოჯოხეთისათა მომიცევს მე [და მო]მეწიფ-
ნეს მე მახენი სიკუდილისანი...“ (17, 5).

1796

დავითნი. XVI

102 ფ.; 21×14; ქალაღი; უყდო, დაფურცვლილი; ნუსხური, მთავრული ასოები
სინგურით; თაენაკლული, აკლია შიგადაშიგაც; კიდევბი შემოცვეთილი; გადამწერი—
მარკოხი (102 v); [XVI ს.].

[დავითნი] „... გარე მიაქცია პირი მისი ხილვად სრულიად...“ (9, 31).
1 r—102 v.

ანდერძი (გადამწერის): „ოო შეიწყალე მარკოხ სულით და გორციტ, ან“
102 v.

მინაწერები: 78 v, 102 v.

1797 ა

დავითნი. XVI—XVII

39 ფ.; 15×10; ქალაღი; ფრაგმენტი; უყდო; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით;
დახიანებული (დამწვარი, კიდევბმომოხეული); [XVI—XVII ს.].

[დავითნი]. „...მღვიმესა, უგალობლით უფალსა ღირსნი მისნი და აუვარებ-
დით სახსენებელსა სიწმიდისა მისისასა...“ (29, 4). 1 r—39 v.

წყდება: „... აღვივსენით ჩნ კეთილითა სახლისა შენისათა. წმიდა
არს ტაძარი [შენი]...“ (64, 4).

1797 ბ

ლოცვანი. XV—XVI

38 ფ.; 15×11; ქალაღი; ფრაგმენტი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, მთავრული
ასოები სინგურით; დახიანებული (კიდევბი დამწვარი აქვს); [XV—XVI ს.].

[ლოცვანი] „... ცხლისა, კელთა შენთა შემქნეს მე და დამბადდეს მე, გუ-
ლასვმა მიყავ მე, დავისწავლნე მე მცნებანი შენნი...“ 1 r—38 v.

წყდება: „... საკვრველ არიან საქმენი შენნი და სულმანცა ჩემბან
უწ...“

1798

დავითნი. X—XI

25 ფ.; 14,5×10; ეტრატი; ფრაგმენტი; უყდო; დაფურცვლილი; ნუსხური, დასაწყ-
ისები და მთავრული ასოები სინგურით; დახიანებული (ფურცლის კიდევბი შემოც-
ვეთილი); [X—XI ს.].

[დავითნი] „... ნუ აიმაღლებთ მაღლად რქათა თქნთა, ნუცა იტყვთ ღთისათჳს სიცრუევსა...“ (74, 5). 1 r—25 v.

წყდება: „... [აუა]რებდეთ უფალსა და ჰხადოდეთ [სახელსა მისსა, მიუთხრენით წარმართთა შორის საქმენი მისნი]...“ (104, 1).

შენიშვნა: დავითნის ეს ფრაგმენტი წინათონური ხანისაა და მისდევს ხელნაწერ A-38-ს.

1799

დავითნი. XV—XVI

2 ფ.; 14,5×11; ქალღი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[დავითნი] „... და ქმნული ჳელთა ჩუ[შნთა] წარ[გვმართე]...“ (89, 16). 1 r—2 v.

წყდება: „...ფინიკი აღყვანის და ვითარ[კა ნაძვ] [ლიბანისა განმრავლდეს]...“ (91, 12).

1800

დავითნი. XVI—XVII

2 ფ.; 20×13; ქალღი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით დაზიანებული (კიდები შემოცვეთილი); [XVI—XVII ს.].

[დავითნი] „...ჩემდა სახლსა უფლისასა განვრძობდესა დღეთასა. ფნი ღთი-; სა კგ. [უფლის]ა არს ქყნა და საესებ მისი...“ 1 r—2 v.

წყდება: „... აღთუ ვიპყრნე [ფრთენი ჩემნი] განთიად და დავემკვიდრო დასას[რულსა ზღვისასა]...“ (138, 10).

1801

კრებული. XIV—XV

12 ფ.; ეტრატი; ხელნაწერში ერთად აკინძულია ორი ფრაგმენტი, პირველის (1 r—8 v) ზომა—12,5×10; მეორის—13,5×10; ნუსხური, პირველ ფრაგმენტში დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[ეამნი] „... მახლობელ არს, უფალო, შემუსრვილითა გულითა და მდაბალნი სულითა აცხოვნენ...“ 1 r—8 v.

წყდება: „... ეამნი სერობისა. წო ... ჩნო. კნნ იბ. ღზ. აწ და მარადის...“

[ლოცვანი] „...[მოვედით] თყნის ვცეთ ღმერთსა გ. მიწყალე ჳმე, ღმერთო, დიდითა წყალობითა შნითა...“ 9 r—12 v.

წყდება: „... განმტკიცებულნი ... შნთა და მქონებ...“

შენიშვნა: მეორე ფრაგმენტი ღვთისმშობლის ლოცვაა.

1802 ა

ჟამნი. XIV—XV

6 ფ.; 11,5×9; ეტრატი; დაფურცვლილი; უყდო; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; პიოველი გვერდი ვადასულია და რამდენიმე სტრიქონი გაცხოველებული; [XIV—XV ს.].

„[ჟამნი] ... [ნა]კლუვანთა გულის ზრახეთა და ბოროტთა ჩემთაგან. შენ ხარ სააოო და მეოხი ჩემი წინაშე ძისა შენისა და ღისა ჩნისა. მუხლთა მოდრეკა იბ, ჟამი მესამე. კზლ არს. ქე ღი ჩნი ყოვლადვე აწ და მარადის, წო ღო... 1 v—6 v.

წყდება: „ქ. ანგელოსთა მს.—და უბრძანებებს შენთს დავით... შინა გზა...“

1802 ბ

კურთხევანი. XIV—XV

14 ფ.; 12×9; ეტრატი; დაშლილი; უყდო; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[კურთხევანი] „ცხოვრებითა... და სთქუათ მას დღესა შინა უგალობდით უფალსა ყოველი და დალადებდით ღთისა მრთ...“ 1 r—14 v.

წყდება: „... ლოცვად ახლისა სახლის. აკზედეს და თქს ოთხთავე, ღო მაცხუარებად სოო, რლდ მოხმდ...“

შენიშვნა: კურთხევანის ეს ფრაგმენტი შეიცავს: „წესი და განგება რი აღეს-რულების დაფლესა შესწებულისასა...“ 2 v და „კურთხევად ბაასა“. 9 v.

1803 ა

ჟამნი. XV—XVI

7 ფ.; 14,5×12; ეტრატი; ფრაგმენტი; უყდო; დაფურცვლილი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; XV—XVI ს.].

[ჟამნი] „...რად გამოაჩინე ერობასა... ტკბილსა ზეცისასა, საშუშბელსა სამოთხისასა სასუფეველსა ცათაჲსა, სადა იგი არს მკვდრობად ყოველთა წთა...“ 1 r—7 v.

წყდება: „...ჟამი სერობისად. წო ღმერთო, მამაო ჩნო. მოდით თყნის ცვით და შეფურდეთ... შეწირეთ მსხუცრპლი სიმაართლისად და ესეველით უფალსა. მრავალთა...“

1803 ბ

დავითნი. XIV—XV

1 ფ.; 17×12,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[დავითნი] „...ჩემისანი განმრავლდეს და ორვათა ჩემთაგან გამოიყვანე მე. იხილე სიმდაბლე ჩემი და შრომაჲ ჩემი და შენ მომიტევენ ყოველნი ცოდვანი ჩემნი...“ 1 r—v.

წყდება: „... რაჟამს შეკრბეს ივინი ერთბამად ჩემ ზედა და მიღებაჲ სულისა ჩემისაჲ იზრახეს, ხოლო მე, უფალო, შენ გესავ. ვთქო: შენ ხარ ღმერთი ჩემი და ჯელთა შენ...“

1804

ჟამნი. XV

22 ფ.; 15×10; ეტრათი; ფრაგმენტი; უყდო; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ეტრათი გაშავებულია, ზოგიერთი გვერდი სულ არ იკითხება; [XV ს.].

[ჟამნი] „... თა და რისხვით მითქმიდეს მე გული ჩემი შეძრწუნდა ჩნთა და შიში და ძრწოლა მომიგდა მე და დამფარა მე ბნელმან...“ 1 v—22 v.

წყდება: „... და სამნი იგი ყრპანი ბაბილოვანს ცეცხლისაგან აღთქმით მით და სისხლითა ... და აწ ჩნ...“

1805

ჟამნი. XV—XVI

13 ფ.; 16×12; ეტრათი; ფრაგმენტი; დაშლილი, ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[ჟამნი] „... მდის. შენ მხოლოსა შეგცოდე და ბოროტი შენ წინაშე ვყავ. რათა განვმართლდე სიტყთა შენთაგან...“ 1 r—13 v.

წყდება: „... დიდ ხარ შენ უფალო. ამა დიდ ხარსა სამჯერ უნდა წარკითხვა, ძმანო, ვიდრე ზეთის ლრცვამდე, იცოდით. დიდ ხარ შენ უფალო...“

1806

ჟამნი. XV

26 ფ.; 12×9; ეტრათი; დაშლილი; უყდო; ფრაგმენტი; ნუსხური; ხელნაწერი გაშავებულია; მრავალადგილას ტექსტი გადასულია; [XV ს.].

[ჟამნი] „...ჟამი სამყამისა, წო ღმერთო მამაო, მდთ თყნის [ვსცეთ], ისმინე უფალო სიმართლისა ჩემისაო...“ 1 r—26 r.

წყდება: „... წო ღმერთო, მამაო ჩნო, ღმერთო შეუნდე ცოდვა-ბრალი უცება...“

1807

კუროხევანი. XV—XVI

2 ფ.; 20,5×16,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისებო სინგურით; ტექსტი გადასულია: 1r, 2r—v; 1v-ზე მელნით ნახატი; [XV—XVI ს.].

[კუროხევანი] „ქ. კუროხევა ზეთისა სნეულსა ზედა, თუ გინდეს მრთელსა ზედა, ესრეთ ჯერარს შემზადება წრისა ზეთისა სნეულსა ზედა. მოუწოდონ ჯდთა მღდელთა, მოამზადონ კანდელი და ზეთი ასხან ნახევრადმდე და შვდი უღელი პატრუქითა და შვდი ლერწამი ბამბითა...“ 1v—2v.

1808

კუროხევანი. XVI

6 ფ.; 14,5×12,4; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი, ფურცლები კანაფითაა გაკერილი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; [XVI ს.].

[კუროხევანი] „...ული არა მაღლის არა განლაღნის, არა სარაცხუწნეთ იქმნა, არა ეძიებს თვისსა, არა შეპრაცხის ბოროტი, არა უხარიან სიცრაუფესა ზედა, არამედ უხარიან კტბდსა ზედა...“ 1r.

წყდება: „...და შეიყვანა იგი სიხარულით სახედ თსა და იხილეს იგი ყოველთა...“ 6v.

შენიშვნა: ტექსტი ამეტობა ახსიათებს.

1809

კუროხევანი. XV—XVI

11 ფ.; 15,5×12; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; დაზიანებულია: 8—11 ფ. ფ.; [XV—XVI ს.].

[კუროხევანი] „...სა და ზიარებად წრისა გორცისა და პატიოსნისა სისხლისა...“ 1r—11v.

წყდება: „...სსდ ლოცვად კურქელსა ზედა შეგინებულსა. უფლისა მიმართ ვილოცოთ: მფო უფალო გულთმეცნიერო, რომელმან უწყნი გამოუთქმელნი და მეცნიერ ხარ ყოველსავე უწინარეს ქმნისა მისისა, შენ მხოლოდ ხარ, განაწესე სჯულსა შინა შენსა წა, ვითარმედ ყოველივე კუ...“

1810

კუროხევანი. XV—XVI

7 ფ.; 12,5×9; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[კუროხევანი] „...შეწევნა არს ჩემდა, მილხინე უფალო. ნუ მისცემ შეძრვად, მილხინე უფალო...“ 1r—7v;

15. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

წყდება: „...ჯდ გ. აღვიხილენ თვალნი ჩემნი მათად,
ვინა მოვიდენ შეწყუნად ჩემდა. მილხინე მე უფალო...“

1811

კურთხევანი. XIII—XIV

4 ფ.; 12,5×10; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; ფურცლები გასვრილი და დაზიანებულია; [XIII—XIV ს.].

[კურთხევანი] „... შვლდ სასუფეველდასა შენისა მადლითა მხოლოდ შობილისა ძისა შენისადათა, რომლისა თანა კურთხეულ ხარ შენ...“ 1 r—4 v.

წყდება: „... მფო უფალო ღმერთო მამათა ჩნთაო, რომელმან კიდობანსა ნოესსა ტრედი მოუვლინე...“

1812

კურთხევანი. XVII

22 ფ.; 14,5×9,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; დაზიანებულია ფ. ფ.: 12—72; [XVII ს.].

[კურთხევანი] „...ბანაშვიდი ცოცხლისათჳს, რომელი აღესრულების გულითა მჭურვალითა, დაითარავს ღმერთი აქა ყოვლისაგან განსაცდელისა ცოდვათა.-- შემდგომად მწუხრისა გამოლოცვისაჲ შეიმსს. მღლი. და [დკნი]...“ 1 r—22 v.

წყდება: „...ჟამნი სერობისაჲ. წო ღმერთო, მამაო ჩნო, რამეთუ შენი არს სუფევაჲ ... მო[ვე]დით თაყუანის ვსცეთ ღმერთსა ჩნსა...“

1813

კურთხევანი. XV—XVI

33 ფ.; 13×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... ადვასა გმადლსა ნუ ოო მზლო სზრო კაცთმყყო...“ 1 r—33 v.

წყდება: „...ლცა ახლისა გვრგვინ[სა]. ოო ღო ჩნო, აკუნენ ქორწილი იგი აკუნ მოცა(!). შნ აკუნენ მათი შესლდ აღმოსლდ აღულორძინე კმთილსა შინა ცზრბა ამათი. დაიცვენ გრიგან სოფლისა შნისა. დაიცვენ... უბინოდ და უ...ლდ და შეუგინებლად ყოველთა დღეთა ცზრბსა მისისათჳს...“

შენიშვნა: ტექსტს ქარაგმები თითქმის სულ არ გააჩნია. ტექსტის ხელმწიფეა.

1814 ა

საგალობლები. XVI

8 ფ.; 15,5×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; უყდო; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; [XVI ს.].

[საგალობლები] „... ებ'დლო შ'ნ მიერ, განუნათლდით და გ'კურთხევით მარადის. ა დ'ი ბ ს ა. ა. ვერ შემძლებელ ვართ ქებად შ'ნდ...“ 1r—8 v.

წყდება: „... აჰა, ეგერა გარქუ თ'ქნ, ხოლო მათ ვითარცა ესმა ესე გამოვიდეს, იულტოდეს მიერ საფლავით, რამეთუ შეძრწუნებულ ი'ყნეს დაკვირვებულ და არად ვის უთხრეს, რამეთუ ეშენოდა...“

1814 ბ

ლოცვანი. XVI

8 ფ.; 15,5×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; უყდო; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; [XVI ს.].

[ლოცვანი]. „... ცხოველთა შენთასა და შეაერთე ესე წ'ასა სამყოსოსა სამკვდრებელისა შ'ნისა და დიდებულ იყვენ სახელი წ'დ...“ 1r—8 v.

წყდება: „...ძლიერ არს ქე ღმერთი ჩ'ნ მამითა ყოვლად წ'ით...“

1814 გ

კონდაკი. XV—XVI

4 ფ.; 14×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[კონდაკი]. „...არამედ ღელვათა და განსაცდელთაგან გ'კესნნ ჩ'ნ მხოლოო კურთხეულო. კ'სნი. მუგლთ დრეკად იბ. წ'ო მამაო ჩ'ნო...“ 1r—4 v.

წყდება: „... მოხილენ მონათა შენთა ზედა და ქმნილთა შენთა ზედა წ'არ...“

1814 დ

კურთხევანი. XVI

2 ფ.; 14×11; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; კიდევბი გაშავებულია; [XVI ს.].

[კურთხევანი] „... ლ'კვ აღბეჭდვასა მისსა, ოდეს მიიღებდეს სახელსა ღღესა მერვესა, შემდგომად შობისა მისისა...“ 1r—2 v.

წყდება: „... გამოაჩინე იგი შესლადო წ'ა ტაძარსა შ'ნსა...“

1815 ა

კურთხევანი. XV—XVI

12 ფ.; 15,5×11; ეტრათი; ფრაგმენტი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური. დასაწყისები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... ჰქვს მას გესრასა (!) ესე იტყუან, ხოლო ი'ვ ჰქა მათ: ჰე, არა სადა აღმოგიკითვსა, რამეთუ პირითა ჩვლთა მწოვართათა დაემტკიცოს ქებაჲ. და დაუტევნა იგინი და განვიდა ქალაქით გარე ბეთანიად და იქცეოდა მუნ. ამისა შემდგომად გამოვიდეს მღვდელი და განუყოს ერსა ბაიად. განგებაჲ წყლისა კურთხევისა წ'ისა ღ'ისა გამოცხადებისაჲ...“ 1 რ—12 ვ.

წყდება: „... რამეთუ შ'ნ ხარ სასო და შესავედრებელი, აღდგომა და ცხ'რბა...“

1815 ბ

კურთხევანი. XV—XVI

1 ფ. 15,5×11; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური; გადამწერი—თევდორე (1 v); [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... უფლისა მიმართ, და ჩ'ნდა ღირს არს და მადლობად ღთვ[ე]ბითა შ'ითა, ყოველთა მადლითა სიტკობებისა შ'ნისაჲთა...“ 1 რ—v.

წყდება: „... ამისა შემდგომად მოიღოს მღ'ნ ზეთი ჰურჰელითა, ეწყონ (!) მკერდით, დაასხას ვიდრე ფერჯამდი ჯ'ი სახედ, მერმე შეგვწყალენ სრულიად თქს...“

ანდერძი (გადამწერის): „ამის მწერელსა თ ე'უ დ ო რ ე ს შ'ნდს“. 1 v.

1816 ა

კურთხევანი. XV—XVI

28 ფ.; 15,5×11; ეტრათი; ფრაგმენტი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; მრავალი ფურცელი გასვრილი და დაზიანებულია; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „...ნეს სული მისი ადგილსა ნათლისასა, სადა იგი არა'არს საღმობაჲ, მწუხარებაჲ და სულთქმაჲ უფლისა მიმართ...“ 1 რ.

წყდება: „...შ'ნ აწცა მოიცილე მონასა ამას შ'ნსა ზედა, რომელი გამოირჩიე...“ 28 v.

1816 ბ

კურთხევანი. XV—XVI

9 ფ.; 15,6×12; ეტრათი; ფრაგმენტი; უყდო; დაფურცვლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ფურცლები გასვრილია, ადგილები ცუდად იკითხება; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „...ლი ყოვლისა ზაკვისა წინააღდგომისა მცდომისა შემთხუჭვისაგან ბოროტისა ეშმაკისაგან შუადლისა და [სა]ცთურთაგან ბოროტთა...“ 1 r—9 v.

წყდება: „... ნათელი იგი სახიერებისა შენისა შეაულლე ამისსა ცხრბრძსა ანგელოზი ნათლისა მესნე...“

1816 გ

კურთხევანი. XV—XVI

2 ფ.; 15,5×12; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... დაუტეოს კაცმან ... დედა თვისი და შეეყოს ცოლსაჲ თვისსა და იყუნენ ორნივემ ერთგორცად და სადღუმლო ესე დიდ არს...“ 1 r—2 v.

წყდება: „... და ღირს იყვენ ესენი სიბერესა სიპოხისა მიწვენად გულითა წთა აღსრულებად მეცნიერებათა შენთა, რამეთუ შენ ხარ...“

1817

კურთხევანი. XV—XVI

19 ფ.; 14×11,6; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; დაუწერელია 1 r; ეტრატი გაშავებულია; ცუდად იკითხება: 1 v, 3 r, 4 v, 9 r—v, 10 r—v. 13 r—v, 17 r—v, 18 r. [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... ლოცვაჲ აღბეჭდვასა ყრმისასა ... ოდეს მიიღებდეს სახელსა დღესა მერვესა შემდგომად შობისა მისისა“ 1 r—19 v.

წყდება: „... რომელმან დააფუძნა ქყნა სიმტკიცესა ზედა თვისასა, არა შეიძრას იგი უკუნითისამდი უკე, რომელი მოუწოდების...“

1818

კურთხევანი. XV—XVI

10 ფ.; 16,7×11,7; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; პალიმფსესტი; ეტრატი გაშავებულია, ძნელად იკითხება, [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... რათა იქმნენ ივინი ზიარ უბრწუნელისა გორცისა და პატიოსნისა სისხლისა მისისა...“ 1 v—10 v.

წყდება: „... იმუსრნენ ნიშითა და სასწაულითა ჯრისა შენისათაჲ ყოველნი წინააღმდგომნი ძალნი...“

შენიშვნა: 1. კურთხევანი შეიცავს: „განგებაჲ წინდობისა“. 4 r—5 v.

„განგებაჲ გვრგვინთ კურთხევისა“. 5 v—10 v.

2. ხელნაწერი პალიმფესტია, თავდაპირველი ტექსტი ნაწერია XII—XIII საუკუნის ნუსხურით.

1819

კურთხევანი. XVI

15 ფ.; 12×9; ეტრატის; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; გააჩნია თავსამკაული (2 v); [XVI ს.].

[კურთხევანი] „... და რომელნი ღმერთმან შეიწყალა იგინი, კაცნი ნუ განაშორებენ და ჰრქვეს მათ, ვითარ იგი მოსე ამცნო წიგნი განტევებისა მიცემად...“ 1 r—15 v.

წყდება: „... მოივსენ უფალო და მოაკლდიან. ესე არს განსაცენებელი, რომელმან...“

შენიშვნა: კურთხევანი შეიცავს აგრეთვე: „წესი, რომელი აღესრულების დაფლვას შესვენებულისასა...“ 2 v.

შინაწერები: 1 r, 9 r.

1820 ა

კურთხევანი. XV—XVI

6 ფ.; 13,5×11; ეტრატის; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; პირველი ფურცელი ცუდად იკითხება; დაზიანებულია მე-4 ფ. [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... შეურაცხებად, რამეთუ წამებანი შენნი გამოვიძიენ, რამეთუ დასხდეს მთავარნი, ჩემთჳს ძვრსა იტყოდეს, ხოლო მონაჲ შენი ზრახვიდა სიმართლესა შენსა...“ 1 r—6 v.

წყდება: „... მოსპე ჩემგან ყულდრებაჲ, რომელსაცა ვეკუ მე, რამეთუ სამართალნი შენნი ტკბილ არიან. ესერა გულმან მითქა მ'ცნე...“

შენიშვნა: კურთხევანი შეიცავს: „ლოცვა რაჲამს ეკლესიად შეჰყვან[დეს] ყრმაჲ და დასა დღესა მეორმოცესა...“ 2 v. „ლოცვაჲ აღბეკდვასა ყრმისასა, ოდეს მიიღებდეს სახელსა დღესა მერვესა შობისა მისისასა...“ 3 r. „ლოცვაჲ შესლვასა დედაკაცისა ეკლესიად...“ 3 v.

1820 ბ

კურთხევანი. XV—XVI

4 ფ.; 13×9,5; ეტრატის; ფრაგმენტი; დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; 1 r გადასულია, ცუდად იკითხება; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... მეუფეო, გულთამეცნიერო, რომელმან... გამოუთქუმელ და მეცნიერ ხარ ... უწინარეს ქმნისა მისისა...“ 1 r—4 v.

წყდება: „... და აღიღებენ წმიდასა სახელსა შენსა, მამისა, ძისა და წმიდისა სულისა აჲ და მარადის...“

შენიშვნა: კურთხევანი შეიცავს: „უკუეთუ არაწმიდათაგანი რაიმე შთაფარდეს წყაროსა ანუ ჯურღმულსა...“ 2 რ—4 რ. „ლოცვა შეგინებულის მკამელისა...“ 4 რ—v.

1821 ა

კურთხევანი. XIII—XV

23 ფ.; 13,5×10,5; ეტრათი (1—9), ქალაღი (10—23); ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ფრაგმენტები ერთად შეკერილი; დაზიანებული (ეტრათი გასერალი, გადასული, დახეული. 1 და 23 ფ. ფ. კანაფით გაკერილი); თავსამკაული—1 რ; პალიმფესტი (1, 4—9 ფ.ფ.); [XIII—XV ს.].

[კურთხევანი] „განგებამ წყლისა კურთხევისა.—განვიდენ რამ წყლისა კურთხევად...“ 1 რ—23 ვ.

წყდებ ა: „... უგრწნელსა, უბიწოსა ქალწულსა ყოველი მორწმუნენი გიგალობს ქე... ვითარცა ღარს არს, მას ვადიდებთ და მეყსეულად ესე...“

შენიშვნა: 1. კურთხევანი შეიცავს: „განგებამ, უკუეთუ არაწმიდათაგანი რაიმე შთაფარდეს წყაროსა...“ 2 ვ. „კურთხევა საფლავის განკვეთისა...“ 16 რ. „კურთხევა სახლთა აღშენებისა...“ 16 ვ. „კურთხევა ახალსა სახლსა შესღვისა...“ 17 რ. „განგებამ შესვენებულისა...“ 18 ვ.

2. ხელნაწერი შეიცავს რამდენიმე ფრაგმენტს: ა. 1, 4—9 ფ. ფ.; ბ. 2—3 ფ. ფ.; გ. 10—17 ფ.ფ.; დ. 18—23 ფ.ფ..

1821 ბ

კურთხევანი. XIV—XV

4 ფ.; 13,5×11; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; დაზიანებულია: 1 და 4 ფ. ფ.; გადასულია—4 რ; [XIV—XV ს.].

[კურთხევანი] „...უსჯულობასა, ხოლო სჯულსა შენსა განეშორნეს. [ა]ხლოს ხარ შენ უფალო და ყოველნი გზანი ჩნი ჭეშმარიტებით არიან...“ 1 რ—4 ვ.

წყდებ ა: „... რათა იქმნას ესე საცხოვრებელ უხრწნელებისა, საჭურველ სიმართლისა და განმაახლებე...“

1822

კურთხევანი. XV—XVI

13 ფ.; 13×10,5; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური; პალიმფესტი, ძველი ტექსტი ნუსხური; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... ღმერთი ჯურცითა ცხრობდა ნათესავისათჳს კაცთასა. ბუნებამან ჩნმან პუვა შენ მიერი გამოჴსნა მეოხებითა შენითა...“ 1 რ—13 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტში არ იხმარება ქარაგმები.
2. ტექსტის ენა გაუმართავია.

ანდერძი (გადამწერის): „ამს წრს ცცხსა და უთს შგნდას მრთიმ ღმერთმან“. 13 რ.

1823

კურთხევანი. XV—XVI

6 ფ.; 13×10,5; ეტრათი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; ფურცლები გასვრილია და ცუდად იკითხება; არ იკითხება: 1 v, 2 v, 6 v; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „...ლებამ და ... ქცეულებამ მოწვევანულ არს ამას ჟამსა ღამისა და გვედრებით ღირს ... ჩნ ... უძღრებასა ... ჯორციელთა... გონებისა ჩმისა...“ 1 r—6 r.

წყდება: „... მაწარე არს განმზრანელი საფლავი და საწადელთა სოფლისათა ყთა უშურებით შათავახედენით და...“

1824

კურთხევანი. XV—XVI

5 ფ.; 14×11,5 ეტრათი; ფრაგმენტი, ძაფით შეკერილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; დაზიანებულია: მე-5 ფ.; გადასულია: 2 v, 3 r [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... ჯსნელი ხრაწანილებისა და წყარო კურანებისა იქმენ სოფელსა. აღზსა. სიტყუასა ზა...“ 1 r—5 v.

წყდება: „... არა ვერა სარაგებელმ არს ჩმდა. სიყვარული სულგარაძელ არს და ტკბილ სიყვარულსა არა შურს სიყვარა...“

შენიშვნა: კურთხევანი შეიცავს: „ესრეთ ჯერ არს შემზადებამ ზეთისა სნეულისა ზედა“. 1 v—5 v.

1825

კურთხევანი. XVII

2 ფ.; 14,5×10,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; ნუსხური; დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; კიდები შემოცვეთილი აქვს; [XVII ს.].

[კურთხევანი] „... კრავისათა. და თუ განერა ისაკი ჯელთავან მამისა თვისისათა აღთქუმითა მით და სისხლითა ამის კრავისათა...“ 1 r—2 v.

წყდება: „... გნგზად, უკთუ შეგინებული და არაწმიდად რამე შთავარდეს ქურჭელსა შინა ზეთისა, გინა ჯერ არს შთავარდომილისა მის და...“

1826

კურთხევანი. XV—XVI

6 ფ.; 13×9,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; პირველი ფურცელი დაზიანებულია, დანარჩენი ფურცლები დასვრილია და ცუდად იკითხება; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... შეფიცებად მეორე. უფლისა მიმართ ვილოცოთ. ღმერთ-
მან წმიდამან დიდებულმან და საშინელმან და დიდმან, რომელი ყოვლითა
ძალითა და საქმითა მისითა შეუწოდომელ არს...“ 1 r—6 v.

წყდება: „... ლოცვა, რაჟამს ეკლესიათ შეიყვანდეს ყრმასა დღესა
მეორმოცესა. ღმერთო და ... ყოვლისა მპყრობელო, რომელმან ვამაღლისა
წწყვისა ესაიას მიერ...“

შენიშვნა: პირველი ფურცელი სხვა ხელნაწერიდან არის.

1827

კონდაკი. XV—XVI

16 ფ.; 13×10; ქაღალდი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული
ასოები სინგურით; [XV—XVI ს.].

[კონდაკი]. „... კ^რნ გ. ო^რ გუაკურთხენ. მღვდელმან კურთხევეად უფლი-
სად...“ 1 r—16 v.

წყდება: „... აცხონე, უფალო, ერი შენი და [ა]კურთხე სამკვიდრებელი
შენი, მოხედენ ერსა... [და ვედრებითა] კოსტანტინეპოლელ პატრიარქისა, წმი-
დისა მამისა ჩვენისა მირონლუკისა საკვირველთმოქმედისა ნიკოლოზისათა და
ღირსისა მამისა ჩვენისა საბასითა, გრიგოლი ნოსე...“

შენიშვნა: კონდაკში შესულია: „ლოცვა ზიარებისა, ტქმული მამისა ჩნისა დიდი-
სა ბასილისი...“ 7 r—14 v. „ლოცვა ზიარებისა შემდგომად ერის განტევებისა...“
14 v—15 v. „ლოცვა წმიდისა სწინისი გულისწმისყოფისათჳს...“ 15 v—16 r.

მინაწერი: „ქ. მოიხსენე, უფალო, ოდეს მოხვიდე სუფევითა შენითა თითა ნადი-
რაშვილის ქალი სასუფეველსა შენსა, ა^ნ უფალო“. 6 r.

1828

სადღესასწაულო. XIV—XV

81 ფ.; 24×17; ქაღალდი; შემორჩენილია ხის ზემო ყდა; ნუსხური; დასაწყისები
და მთავრული ასოები სინგურით; დაშლილი; ხელნაწერი ძალზე დაზიანებულია;
თაბოლონაკლული; აკლია შიგადაშიგ; ქაღალდი დაშლილია, კიდეები სრულიად
შემოხეული, ბევრ ადგილას გადასულია; [XIV—XV ს.].

[სადღესასწაულო] „... მძღავრთა და მთავართა უღმრთოთა წინაგანწყვენეს
ღვაწლით შემოსილნი და სატანჯველთა მწარეთა, ტანჯვა მძუნვა[რე], ვითარ-
ცა სხვსა ჯორცითა დაითმინეს და განძარცუეთა ჯორცთა მათთა... მსგავსად
პავლესსა...“ 1 r—84 v.

წყდება: „... აგვისტო ვ. ფერისცვალებად უფლისა ჩნისა ჯ^დ ა. შ^ნ
სიტყუა, ჯ^დ ა. სახიერო, აღრავიდეს შ^ნ თანა პეტრე და იაკობ, იოანე მთასა
წმიდასა თაბორს...“

შენიშვნა: ხელნაწერი ძალზე ნაკლულია, შეიცავს წლის საგალობლებს გამოკრე-
ბით. იწყება 8 სექტემბრით და თავდება 6 აგვისტოთი.

1829

ზატყინი. XII—XIII

4 ფ.; 10,3×13,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; დაზიანებულია; 3,4 ფ. ფ.; ცუდად იკითხება: 1 რ, 4 რ—v; [XII—XIII ს.].

„... ზატყინი ბრწყინვალისა და ნათლითშემოსილისა აღვსებისანი. ვჲ ა. შენ სიტყა დაუსა. მეუფე და თვთმფლობელი და კრებად კრებათაჲ არს მოწვეწული ესე დღე...“ 1 რ—4 რ.

წყდება: „... სტიქარონნი. ნათლითა ნათლისაგან ზატყიკად ჩნდა...“

1830

საკითხავები. XIII

68 ფ.; 16,2×14; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრულასობები სინგურით; გააჩნია რვეულებრივი სათვალავი, დარღვეული ხელნაწერის აკინძვის დროს; ტექსტი იწყება იგ რვეულით; დაუწერელია 38 v; [XIII ს.].

[საკითხავები]. „... ესე შეჰვედრე მორწმუნეთა კაცთა, რომელნი შემძლებელ იყუნენ სხუათაცა სწავლად. შენ უკუე ჳირი დაითმინე, ვითარცა კეთილმან...“ 1 რ—68 v.

წყდება: „... სახარებაჲ ლუკასი. თქუა უფალმან ჩნმან იჲ კრისტემან: ყოველმან, რომელმან აღიაროს ჩემდა მიმართ...“

შენიშვნა: ტექსტი წარმოადგენს საკითხავებს სახარებიდან, სამოციქულოდან და დავითნიდან წელიწადის მთავარ დღესასწაულებზე და მარხვის დღეებზე.

მინაწერები: 3 v, 6 v, 49 v—50 რ.

1831

იერუსალიმის განჩინება. X—XI

60 ფ.; 17×15,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები ასომთავრული და ნუსხური სინგურით; ეტრატი გასერილი და დაზიანებულია, ზოგიერთი ფურცელი ცუდად იკითხება; [X—XI ს.].

[იერუსალიმის განჩინება] „... იგინი და ეარი და დათვი ერთად ძოვდენ და ერთად მართუენი მათნი ისხნენ და ლომი ვითარცა ხარი ჳამდეს ბზესა...“ 1 რ—60 v.

წყდება: „... განიზრახე სინანული, მოიძულე ყოველი საწუთროჲ, რათა ჳპოო ეარი წყალობისაჲ და სამოთხეჲ საშუებლისაჲ. გიხილეს შენ ჯუარსა ზედა დიდებულთა ვერ შე...“

შენიშვნა: 1. „იერუსალიმის განჩინების“ ეს ნუსხა ძალზე ნაკლებია, შეიცავს: ზატყინის განჩინების ფრაგმენტს (1 რ—11 რ), ფრაგმენტს თვეთა განჩინებიდან (11 რ—52 v) და ფრაგმენტს ოკტობისიდან (53 რ—60 v).

2. ხელნაწერი ძალზე დაზიანებული და დაშლილია, ფურცელთა თანმიმდევრობის აღდგენა ვერ მოხერხდა.

1832

საკითხავები სახარება-სამოციქულოდან. XV—XVI

10 ფ.; 13,5×13; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; დაშლილი; დაზიანებულია: 9—10 ფ.ფ.; უკანასკნელი ორი ფურცელი პალიმფესტია, დავდაპირველი ტექსტი ძველი (X ს.) ასომთავრულია; [XV—XVI ს.]

[საკითხავები სახარება—სამოციქულოდან] „... ეჩუენა დღეთა მრავალთა, რომელმან იგი მისთა აღმოსრულ იყენის...“ 1r—10r.

წყდება: „...მან ნათელ გცის თქნ სულითა წმიდითა და ცეცხლითა, რომლისა ნიჩაბი ჯელთა მი[სთა] და განწმიდოს კალო თვისი...“

1833

საკითხავები. XII—XIII

4 ფ.; 15×12,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; უყდო; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ეტრატი გამუქებული; დაზიანებულია: 1—2 ფ. ფ.; [XII—XIII ს.]

„...მოვალს რისხვად ღმრთისად ესე ვითარისა მოქმედთა ზედა და ძირთა დაბმად იწყებს მათ შორის განმხრწნელი იგი სულისად...“ 1r—4v.

წყდება: „...და ღირს გყუნეს ნაწილისა წმიდათა ნეტართა მამათა ჩნთასა ანტონისსა...“

1834

კვერექსნი და განტევებანი. XI

37 ფ.; 16×12,5; ეტრატი; თავბოლონაკლული; უყდო; ნუსხური, სათაურები სინგურით; შიგადაშიგ ბევრი აკლია; იწყება იხ რვეულით; დაზიანებულია: 1—7, 18 ფ.ფ.; [XI ს.]

[კვერექსნი და განტევებანი] „...შეჰმოსე ამას სამოსელი განოკაფელი სახელს ანგელოზებრი და ყავ სამოსელი ესე ბეჰედ სარწმონობისა ჟორ-სიმართლის შექრძალვად ამას ცხორებასა წინამოლოდებასა სასოებისასა, რა აღირაცხოს ესე წმიდასა შენსა სამწყსოსა ზეცისა სასიფეველსა შენსა...“ 1r—37v.

წყდება: „... ერის განტევებად ფერისცვალებასა... კაცთა შორის იქცეოდე და დიდებასა მამისასა არად დააკლდი ზეცას, მთასა თაბორსა ფერი იცვალე, წთა მოციქულთა შნთა სადღომლოდ ნათლისად მოსლვისა შნისად აუწყე, რომელნი გამოირჩიენ...“ 37v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი ნაკლულია, იწყება იგ რვეულით, იგ რვეულს მოსდევს კ რვეული (აკლია ნ რვეული).

2. ხელნაწერი შეიცავს მარხვის კვირიაკეთა კვერექსებს და ერის განტევებას,

შინაწერები: 28v—29r, 33v (გვიანდელი მხედრული).

1835 ა

საგალობლები. XI

4 ფ.; 26×20; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ეტრატი დაზიანებული, გაყვითლებული და დასერილია; [XI ს.].

[საგალობლები] „... რთა მონათა შენთა მოწყალე ექმენ და მეოზ გვეყავ ცხორებად სულთა ჩ'ნთაოჲს. აქ'ბ თი. უგალობთ შენსა, ქ'ე, ცხოველსმყოფელსა ვენებასა...“ 1 რ—4 ვ.

წყდება: „... უადრესო ქალწულო და უწმიდესო ქერობინ-სერაბინთა...“

შენიშვნა: ფრაგმენტი შეიცავს აღდგომის და ღვთისმშობლის საგალობლებს.

1835 ბ

საგალობლები. XII—XIII

8 ფ.; 26×20; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ეტრატი გაყვითლებული, კიდეები შემოკვეთილი; [XII—XIII ს.].

[საგალობლები] „... იალა გადიდებენ, მეუფეო, ჯელმწიფებითა მფლობელსა ... გაქებენ დაუცხრომელად უფლებათა თანა...“ 1 რ—ვ.

წყდება: „... შესხმითა საწადელითა სერობინ-ქერობინნი მთავარანგელოზთა თანა ... შენთა გარემოჲს მდგომარენი საყდართა თანა...“

შენიშვნა: ფრაგმენტი შეიცავს აღდგომის საგალობლებს.

1836 ა

ოთხთავი. XIV—XV

133 ფ.; 29×25,5; ეტრატი; უყდო, დაშლილი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; დაზიანებულია ფ. ფ.: 12—33, 35—66, 91—93, 96, 126, 129; თაბლონაკლული; პალიმფესტი, თავდაპირველი ნაწერი ასომთავრული. ადგილები კარგად იკითხება; [XIV—XV ს.].

„სახარებაჲ მათესი, თავი პირველი არს.—წიგნი შობისა ი'ჯ ქსი, ძისა დავითისა, ძისა აბრაჰამისი. აბრაჰამ შვა ისაკ, ისაკ შვა იაკობ, იაკობ შვა იუდა და ძმანი მისნი...“ 1 რ—133 ვ.

წყდება: „... ხოლო პილატე მოილო წყალი და დაიბანა ხელი და წინაშე ყოვლისა ერისა თქუა: უბრალომცა...“ (მათე 27, 24).

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი უსწოროდ არის აკინძული. ოთხთავის ნაწილები ერთმანეთშია არეული.

2. ამ ხელნაწერის 2 ფურცელი იხილე H—1890 ნომრის ქვეშ

მინაწერები: 1. (ნუსხური) „გიორგი გერბაშელსა გაუმარჯვე ღმერთუ“. 4 ვ.

2. (მხედრული) „ქ. ღმერთო ... ქალწულ მარიამ და რაც ამ წიგნშიდ წმიდანს სწერიან და ან [მოიხ]სენება .. [მა]დლო შეუნდევუ კაცისა კუჭიძეს. ვინცა ესე წიკითხოსა, ღმერთმან შეუნ[დოს]... კირილეისონ და დიდება შენ ღმერთო“ 22 რ.

3. (ნუსხური) „ღმრთისა დედისა მისისა და ყოველთა წმიდათა მისთა თავსდობობითა და შვამდგომლობითა წმიდისა კვირიკე კალისა თავსდობობითა და შვამდგომლობითა სრულადი კალასა საყდრისა. თავსდობობითა და შვამდგომლობითა დაუწერეთ დაწერილი ესე საგმობი და წარკვეთილი მტკიცე და უტყვევლი ყოვლისა მიზეზისა და უმიზეზობისაგან მას ვამსა, ოდეს დავემდურენით ერთმანეთსა და მოვეწყვენით ამა პირზედა, რომე თუ დღეთა მისთა შიგა ჰაუკაცობაა კალელთა გამოაჩნდეს, თუ გელუვანსა გამოვანხდეს, ვითამცა კვირიკე კალისა გაუტეხია—თუ კალელეთა გაუტეხოს—ერთი გელოვანისა სისხლი კალელთა მართებდეს. თუ გელოვანმან გაუტეხოს—ერთი სისხლი გელუვანსა მართებდეს. ამისი გათავებისა თავსდებად მუგეცემია ერთმანერთსა პირველ ღმერთ, მერმე კაცთაგან და ვითაჲ დეუდორიანი და გოგელსელიანი და ივანე ნავარეადანი (!) ...ლიანი და დანიელ ორსმაგიანი. თუ ესე ვინ შეშალოს, კრულმცა არს სული და ჯორცი მისი, სახლი და საყოფელი მისი, სასმელი და საქმელი მისი, პირუტყ და პ[ირ]მეტყველი მისი, სული მისი დაკარქული იყოსი აქა და მას საუკუნოსა. როსტონსა და ორაგინესმცა არს ნაწილი მისი ამინ. ესე წიგნი მე დანიელს ორსმაგიანსა დამიწერია და მოწამეცა ვარ ამა დაწერილისა“. 64 v—67 r; მინაწერებია აგრეთვე: 2 v, 34 r—v, 33 v—35 r, 92 v, 93 v, 130 r.

1836 ბ

ოთხთავის საძიებელი. XIII—XIV

9 ფ.; 28×25,5; ეტრატ: ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ეტრატი დაზიანებულია, ალაგალაგ დაჭრული და ამოგლეჯილია; კიდევები შემოხუთი; [XIII—XIV ს.].

[ოთხთავის საძიებელი] „... მარტულიასა ცისკრად. კვრიაკესა სახარებაჲ იე, სიგ. და ვითარცა შემწუხრდა დღე...“

წყდება: „...შაბათსა იე, სკზ. გამოუცხადა თავი თვისი იესუ. ჰრქუა სიმონ პეტრეს იესუს... ვიდრე წიგნები ან...“

1837

საგალობელი XIII—XIV

2 ფ.; 18×13,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები ასომთავრული სინგურით; ეტრატის ფურცლის კიდევები შეჭრილია, ალაგ-ალაგ ტექსტიც დაზიანებულია; [XIII—XIV ს.].

[საგალობელი] „... მე მხოლოჲ განვშიშულდი საქმეთაგან განმამართლებელ...ქე მფო. და მე მხოლომან ვქმენ ყოველი უჯეროჲ საქმე, ხ შნ მხოლოო სახიერო, შე და შემინდვენ...“ 1 r—2 v.

წყდება: „...ქს მარტულთა ჯორცითა მომკდართა. ყოველნი ღონენი მტერისანი მოაქდინნეს...“

1838

ლოცვანი. XV—XVI

2 ფ.; 21×14,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურიო; ქალღი გაყვითლებული და დახეული, მეორე ფურცლის მხოლოდ პატარა ნაგლეჯია შემორჩენილი; [XV—XVI ს.].

[ლოცვანი] „... იარებიტა ყოვღად წმიდითა და ცხოველს... შენითა საიღუმლოტა. გვეღრები უკმ... [მო]ყვარეო...“ 1 r—v.

წყღება: „...ლოცვაღ ზ. შემღგომად ზიარებისა წმიდისა მიმართ ღისმშობელისა. ყოვღად წმიდაო დედოფალო ღისმშობელო, ნათელო დაბნელებულისა სულისა ჩემისაო, სასოებოო, საფარველო, შესავედრებელო, საღბინებელო და სიხარულო ჩემო. გმადლობ შენ, რამეთუ ღირს მყავ მე არაღირსი ზიარებად ყოვღად წმიდასა ჯორცსა და პატოისანსა სისხლსა ძისა შენისასა, არამედ მშობელო ჭეშმარიტისა ნათლისაო, განმინათლენ... თვალნი გულისანი წყაროს...“

შენიშვნა: მეორე ფურცლის ნაგლეჯი სხვა ხელნაწერიდან არის.

1839

ვეფხისტყაოსანი. XIX

177 ფ.; 35,5×21; ქალღი; ტყავგადაკრული ტვიფრული ხის ყდა, მოცილებული, დაზიანებული ჭიისგან; ქალღი; მხედრული, დასაწყისები სინგურით; გაანა ჭვირნიშანი; [XIX ს.].

„დასაწყისი ა. ამბავი სპარსული რუსთაველისგან ქართულად ნათარგმანები, ვეფხისტყაოსნად უხმობენ. ტარიელისა და ნესტან-დარეჯანისა მიჯნურობა. პირველ თავი დასაწყისი ნათქუამია იგი (!) სპარსულად...“ 1 r—177 v.

დასასრული: „...ამირან დარეჯანის ძე მოსეს უქია ხონელსა...“

შენიშვნა: 1. თავფურცელზე კალიგრაფიული მხედრულით: „ვეფხისტყაოსანი მხედრული, ვგონებ ბევრ იქმნეს რვეული“.

2. ტექსტი ვრცელი რედაქციისაა და ძირითადად მისდევს H—2074: (იხ. ვეფხისტყაოსნის ჩანართი და დანართი, ს. იორდანიშვილის გამოცემა. თბილისი, 1948 წ.).

ანდერძი გადამწერის: „დაიწერა წიგნი ესე ვეფხისტყაოსანი ხელითა აზნაურის ქუთათელაძის გიორგის ძის გლახუასითა. მკითხველთა ამისთა შეცთობა თუ რამე იხილოთ, ნუ მგმობთ ამისთვის, რომელ გამოუცდელ ვიყავ ამ გუარის დიდის წიგნისა წერისა, ძმანო. ეს ვეფხისტყაოსანი შეკრულ არს აზნაურის გლახუასი“. 177 v.

მინაწერები: თავფურცლის r—v; 177 v.

1840 ა

ღვანაძე გიორგი—სიყმაწვილიდგან ჩემი ცხოვრება. 1873

21 ფ.; 21×18; ქალაღი; უყდო; რვეული; მხედრული; პირველი ფურცელი მოცილებულია; უკანასკნელი ფურცელი დახეულია; დაწერის ადგილი გორის საპყრობილე; 1873 წ.; ავტოგრაფი.

„სიყმაწვილიდგან ჩემი ცხოვრება. ნაწილი პირველი.

საქმე რალაც მოვიგონე დროებისა გასატარად,

რადგან გულზედ მაწვეს სეედა, კაეშანი მრავალგვარად...“ 1 r—20 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს: „30-ს ოკტომბერსა 1873 წელსა გორის უეზდის საპყრობილეში. კ. გორს“.

1840 ბ

ღვანაძე გიორგი—სიყმაწვილიდგან ჩემი ცხოვრება. 1875

18 ფ.; 22×18; ქალაღი; უყდო; მხედრული; გადაწერის ადგილი—ტფილისის საპატიმრო (17 v); 1875 წ. (17 v).

„სიყმაწვილიდგან ჩემი ცხოვრება. ნაწილი მეორე.

ოქტომრამდე რაც გადამხდა, ხომ დაეწერე ყველაფერი...“ 1 r—64 r.

შენიშვნა: 1. 16 r-ზე „დასასრული მეორე ნაწილისა“.

2. დართული აქვს ლექსი: ო ლ ლ ა ვ ა ს ი ლ გ ე ვ ნ ა ს ა ლ ა მ ა თ ი ნ ა ს. ოღინკა გიძღვის მე ამ ლექსს...“ ბოლოში მიწერილია „შენი ბიძა გიორგი ღვანაძე“. 17 v.

3. ტექსტის ბოლოს: „24-ს იანვარს, 1875 წელსა, ტფილისის საპატიმროში“. 17 v.

4. 18 r-ზე დართულია ლექსად დაწერილი მკითხველის შთაბეჭდილება, ფანქრით ლექსი გაუმართავია.

1841

ხუცეს ყოფილი იოსები—ანბანთქება. XIX

11 ფ.; 22×17,5; ქალაღი; რვეული, უყდო; წერილი მხედრული; დაუწერელია: 6 r—11 v; [XIX ს].

„ანბანთა ზედა გაღექსილი ამი(იანიად (!) თქმული ხუცეს ყოფილის იოსების მიერ ყოველთა წმინდათა ზედა საღმთო წერილთა დამოწმებით.—

არსმან, ყოველთა მარსმან, ვინ შექმნა ედემს ადამი,

არას მიზეზით არ თქმულა ამის მნახველი სადამი...“ 1 r—5 v.

შენიშვნა: 1. ანბანთქებაში გაღექსილია საღმრთო წერილის ეპიზოდები, აშიებზე მიწერილია შესატყვისი ადგილები საღმრთო წერილიდან.

1842

ხუცეს ყოფილი იოსები—ანბანთქება. XIX

5 ფ.; 22,5×18; ქალაღი; უყდო; მხედრული; [XIX ს].

„ანბანთა ზედა გალექსილი ამიცანად თქმული ხუცეს ყოფილის იოსების მიერ ყოველთა წმინდათა ზედა სამლოო წერილთა დამოწმებით.—

არსამან, ყოველთა მარსმან, ვინ შექმნა ედემ ადამ არს მიზეზითი არ თქმულა ამისი მხილველი, სადამ არსება უცვალებელი...“ 1 r—5 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერის ტექსტი და ხელი იგივეა, რაც წინა ხელნაწერისა (H—1841).

2. ანბანთქებაში ლექსითი სტრიქონება დარღვეულია.

1843

დედათა წამებები. 1862.

25 ფ.; 21,5×17; ქალაღდი; უყდო; რვეული; მხედრული; გადამწერი თეოფანე (25 v); 1862 წ. (25 v).

„თვესა იელისის იზ-სა წამება წმინდისა და ყოვლად ქებულისა ქალწულისა მარინასი.—შემდგომად აღდგომისა უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესა და დიდებით ამალღებისა მისისა მამისა ზეცად, ნეტართა მისთა მოციქულთა აღასრულეს ყოველი მცნება მოძღვრისა მათისა და ასწავეს სარწმუნოება ყოველთა კიდეთა ქვეყანისათა...“ 1 r—14 v.

„თვესა დეკემბერსა დ-სა დღესა წმინდისა და ღვაწლით შემოსილისა ბარბარასი.—იყო მას ჟამსა შინა მეფე, რომლისა საჯელი მაქსიმია-ნოზ...“ 15 r—25 r.

ანდერძი: „წმინდაო ქალწულო მოწამეო ბარბარა, თხოვისაებრ ღვთისადმი შენისა გულმოდგინებით გადაწერე წამება შენი. მეოხ მექმენ შენგან შეყვარებულისა იესოს თანა მეორედ მოსვლასა მისსა ცოდვილსა და გლახაკსა მონასა შენსა თეოფანეს. ჩუაბ-სა წელსა, ივნისის ა დღესა“. 25 v.

1844

სპარსული ტექსტი

1845

ლათინური ტექსტი

1846

ლათინური ტექსტი

1847 ა

ხალხური ლექსები. XIX—XX

4 ფ.; 18×11; ქალაღდი; მხედრული, ფანქრით ნაწერი; ხელი ალ. სარაჯიშვილისა. [XIX—XX ს.].

1. „ქვეშ-ქვეშ შემოგცქერს, თოლს შეგყრის, ჟუჟუნა, სვილის ფერია...“ 1 რ.
2. „თვალი მიგიგავს მაყვალსა, წამწამი-ვარდის წალამს...“ 1 რ.
3. „[ანდაზა]—ცოლ-ქმარს ცულის პირზედ სძინებიათ“.
4. „კარგი ყმა ლაშქრად მოკვდება, სწორების მჯობინობასა...“ 1 ვ.
5. „ლამაზის ცოლის პატრონსა უნდა ჰყავდეს ძალი ფრთხილი...“ 1 ვ.
6. „ქალს უნდა ჰქონდეს სირცხვილი, საუბრად ენა მერცხლისა;...“
7. „თვალი მიპირავს შენზედა, როგორც მიმინოს მწყერზედა...“ 2 რ.
8. „სამგორისა მინდორზედა თეთრი ცხენი მიგოგავდა...“ 2 ვ—3 რ.
9. „სიდედრო შავგვრემანობით არ დაიწუნო სიძეა...“ 3 რ.
10. „ვეეკაცსა გული რკინისა, აბჯარი უნდა ხისაო...“ 3 რ.

შენიშვნა: 1. 3 რ—4 რ-ზე ფანქრით, სარაჯი შვილის ხელით დაწერილია რუსული ლექსი „О, как тяжело мне словом выразить Все, что вынесло сердце белное...“.

2. აშეებზე მიწერილია ქართული სიტყვების ფრანგული შესატყვისები.

1847 ბ

ალ. სარაჯიშვილი—ლექსიკონის შედგენის პროგრამა. XIX—XX

3 ფ.; 36×11; ქალაქი, ცალ-ცალკე ფურცლები; მხედრული, ფანქრით ნაწერ ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.]

„პროგრამა.—ხალხში ხმარებულის სიტყვების ლექსიკონისათვის მათი ლექსიკონის მასალის შემკრებელი უნდა ეცადოს შეჰკრიბოს რაც შეიძლება ბევრი სიტყვა ხალხში ხმარებული, გამოიკვლიოს სიტყვის ყოველგვარი მნიშვნელობა და შესაფერი განმარტება...“ 1 რ—3 რ.

შენიშვნა: ტექსტი მრავალ ადგილას წაშლილი და ნასწორებია ავტორის მიერ.

1847 გ

ფრანგული ტექსტი

16. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

1848

გერმანული ტექსტი

1849

ერეკლე ბატონიშვილი. წერილები. 1863—1870

227 ფ.; 21×13,5; ქალაღი; მწვანე კალენკორგადაკრული მუყაოს ყდა; მხედროული; ქალაღი ღერბიანი (ბაგრატიონთა); გამოგზავნილია ბიარიციდან და პარიზიდან; წერილები დაწერილია 7 წლის მანძილზე (1863—1870 წ. (1 რ—227 ვ).

[ერეკლე ბატონიშვილის პირველი წერილი დედისადმი გამოგზავნილი ბიარიციდან 1863 წლის ორ ენკენისთვეს].—„შენი ქირიმე დედავჯან, ახალ სახლებში გაღმოვედი, ბარგი ჯერ ისე მიყრია...“ 13 რ—227 ვ.

[უკანასკნელი წერილი ერეკლე ბატონიშვილისა დედისადმი გამოგზავნილი პარიზიდან 1870 წლის 1 მარტს].—„დედავჯან, მე შენის სიხარულითაც საკმარისი ბედნიერი ვარ...“ 227 რ.

შენიშვნა: 1. პირველი სამი წერილი გამოგზავნილია ბიარიციდან (1 რ—6 რ), დანარჩენი პარიზიდან.

2. ერეკლეს წერილებში ჩართულია ერეკლეს მეუღლის თამარის წერილი ერეკლეს დედისადმი (223 რ—224 რ).

3. წერილები საყოფაცხოვრებო ხასიათისაა.

4. წერილებში ჩართულია სომხური ფრაზები ქართულად დაწერილი (16 ვ, 20 ვ).

1850

საკითხავები. XIII—XIV

2 ფ.; 20,5×16; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; პალიმფსესტი, თავდაპირველი ტექსტი ნაწერია. მსხვილი ასომთავრულით, აშიებზე ტექსტი იკითხება; ეტრატს კიდები შემოცვეთილი აქვს; [XIII—XIV ს.].

[საკითხავები] „... ჰკითხვიდეს მას და ეტყოდეს, ვითარ იტყუან მწიგნოშარნი ელიაჰსი. ჯერარს პირველად მოსლვად, ხოლო თავადმან მიუგო და ჰრქუა მათ...“ 1 რ—2 ვ.

წყდება: „... ორშაბათსა ე, ზ. სახარებაჲ მარკოზის თავი ობ. მას ჟამსა შინა მოვიდა იჯ სახლვართა ტუროსისა და სიდონისათა და შევიდა სახლსა და არა ჟნდა რაშცა აგრძნა ვინმე და ვერ ჯელეწიფა დაფარვად, რამეთუ ესმა ვისმე დედაკაცსა მისთჳს, რომელსა ესუა ასული სულითა არა წი...“

შენიშვნა: 1. ფრაგმენტი შეიცავს დიდმარხვის დღეების სახარების საკითხავებს.

2. ხელნაწერი წარმოადგენს „იერუსალიმის განჩინების“ ფრაგმენტს.

1851 ა

სახარების საკითხავთა საძიებელი. XIII—XIV

4 ფ.; 23×19; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ეტრატი ძალზე დაზიანებულია; ადგილები არ იკითხება; პალიმფსესტი, თავდაპირველი ტექსტი არ იკითხება; III და IV ფურცლის ნახევრებია შემორჩენილი; [XIII—XIV ს.]

„... ვე უკთუ ჰყოფდეთ ამას. ვ. მთ სოთ. და ვითარცა ჭამდეს იგინი. ვიდრე—ად ვა შნ...“ 1 რ.—4 ვ.

წყდება: „... მაძსსა კა. წთა დიდთა მეფეთა კოსტანტინე და ელენესი. სხრბი ჰპოო ფებერვალს ია...“ 4 ვ.

შენიშვნა: პალიმფსესტის თავდაპირველი ტექსტი ნუსხურია.

1851 ბ

საგალობლები. XII—XIII

1 ფ.; 21,5×20; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები ასომთავრული სინგურით; ეტრატი ძალზე დაზიანებულია, დახეული, ტექსტი გადასულია, თითქმის სულ არ იკითხება; [XII—XIII ს.]

[საგალობლები] „... ესერა ... საწმისსა ზა. ლმგნსა...“ 1 რ.

წყდება: „... აკხსა ... და გიცნობთ შნ ამასა დედ... ა დაგიმკვდრა. ონ რლსა...“ 1 ვ.

1852

კონდაკი. XV—XVI

გრავილი; 70×18; ეტრატი; დაზიანებული; ბოლო აკლია; ეტრატის მეორე მხარე გადასულია, ცუდად იკითხება; [XV—XVI ს.]

„[კონდაკი] „... ოო ღო ჩნო, რომლისა სიმტკიცე განუზომელი, დიდ და მიუწლომელი... წყალობაჲ აურაცხელი კაცთა ... მფო მოწყალებისა...“ 1 რ.

წყდება: „... ოო ღო ჩნო, რომელი მალათა შინა დამკვიდრებულ ხარა...“

1853 ა

საგალობლები. XIII—XIV

2 ფ.; 15×14; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; პალიმფსესტი, ძველი ნაწერი ასომთავრული, აშიებზე ცალ-ცალკე სიტყვები იკითხება; ეტრატი დაზიანებული, გასვრილი და დახეული; [XIII—XIV ს.]

[საგალობლები] „... ნათესავნი წარმართნი. აწ და უკი უკე. სიკდილი რომელი. დაშთომად არა ინებე, შენ, სიმწარე ნაყოფისა მის პირველისა...“ 1 რ.—2 ვ.

წყდება: „... ღვსა... სამგზის სანატრელო ძელო, რომელსა ზედა ჯუარს ეცუა შეფე... და დასცა პირველისა...“

1853 ბ

ოთხთავი. XIV—XV

1 ფ.; 18,5×14; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; პალიმფესტიო, თავდაპირველი ნაწერი ასომთავრული, ცუდად იკითხება; [XIV—XV ს.].

[სახარებად ლუკადისი] „...თსსა სოფლისა აღმოვიდოდა იოსებცა გალილიათა ქალაქით ნაზარეთით ჰურიასტანად, ქალაქად დავითისა...“ ლუკა, 2, 4. 1 r—v.

წყდება: „... დიდებამ მაღალთა შინა ღმერთსა და ქუეყანასა ზედა მშუიდობად და კაცთა შორის სათნოებად. და იყო ვითარცა აღვიდეს ანგელოზნი იგი ზეცად...“ ლუკა. 2, 14—15.

1853 გ

საკითხავები. XIII—XIV

2 ფ.; 16×14; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; ეტრატი დაზიანებულია, მეორე ფურცლის მხოლოდ ერთი მესამედია დარჩენილი, პირველი ფურცლის შუაგული ამოღლეჯილია; [XIII—XIV ს.].

[საკითხავები] „... და თქნ შორის, რომელთა ეშინის ღმრთისა. თქნთს სიტყუად იგი ცხობებისა...“ 1 r—2 v.

წყდება: „... პირი ჩემი იტ... ესე ყოველთა წარმა...ებამ ნოენბერსა იგ. ...“.

შენაშვნა: ფრაგმენტი შეიცავს სახარების საკითხავებს.

1854

საგალობლები. XII

9 ფ.; 21×16; ეტრატი; ფრაგმენტი; ძალზე დაზიანებული; ნუსხური, სათაურები სინგურით; პირველი ფურცელი რესტავრირებულია; 2, 5, 9 ფ.ფ.-ის ნაწილებია შემორჩენილი; ცუდად იკითხება: 2 v, 3 v, 4 r—v, 8 v; [XII ს.].

[საგალობლები]. „... და რა სტყა მიუგო უბადრუკმან ამან... ჩიურიცხუთა ბრალთაგან... და გონებითა გევედრები შენ...“ 1 r—9 v

წყდება: „... და დედათა მენელსაცხებელ ... მწუხარებად მათი სიხარულად გარდასცვა...“ 9 v.

შენაშვნა: ხელნაწერი პარაკლიტონის ფრაგმენტს უნდა წარმოადგენდეს.

1855 ა

საგალობლები. XI

2 ფ.; 21,5×17; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები ასომთავრული სინგურით; ეტრატი მუჟი ფერისაა, კიდები დაზიანებულია; გააჩნია მუსიკალური პუნქტუაცია სინგურით; [XI ს.].

[საგალობლები]: „... თვსცა ლობიერად. გევედრები, შნ, სახიერო უფალო, მოიხილე ჩემ ზედა და შემიწყალე მე ოხითა ნათლისმცემლისათა. სლთოთა წე. უგლზსა. ზღვსა მის მეწამუ. მთიებსა მას წინამსრბოლსა მზისა მის სიმართლისასა დღეს ერთობით გევედრნეთ, მორწმუნენო...“ 1 რ.

წყდება: „...დღესა ე შაბათსა წმიდათა მოციქულთაჲ. ორ ღლტყესაჯად. ... ვითარცა ისარნი ნათლადბრწყინვალენი, შუენიერნი, ყოველსავე სოფელსა წარივლინენით და საკრველებითა ძალსა უშურველად მისცემდით, მოციქულნო ქესნო, საიდუმლოდ მორწმუნეთა და სლთნი იგი სიტყუანი...“ 2 ვ.

შენიშვნა: ეს ფრაგმენტი წარმოადგენს ია რვეულის პირველ და უკანასკნელ ფურცელს.

1855 ბ

საკითხავები. XV—XVI

1 ფ.; 21×16,5; ქალაღი; ფრაგმენტი; ნუსხური, სათაურები სინგურით; ქალაღი გასერილია; [XV—XVI ს.].

საკითხავები] „... ყოველივე საღმობაჲ, ყოველივე წყლულებაჲ და ყოველივე გუშმაჲ, ყოველივე მჭურვალებაჲ, გინა ცხრო და რაოდენიცა რაჲ არს ამისთანა ბრალი, ვინა უსჯულობაჲ მიუტევე, უღბინე და შეუნდვენ კაცთმოყუარებისა შისათვს...“ 1 რ.

წყდება: „...სახარებაჲ მათესი ... აჰა, ესერა მიგავლინებ თქნ, ვითარცა კრავთა შორის მგელთა...“ 1 ვ.

შენიშვნა: ტექსტი შეიცავს საკითხავებს ახალი აღთქმიდან.

1856

ლოცვანი. XV--XVI

8 ფ.; 14×11; ეტრატი (1—5 ფ.ფ.), ქალაღი (6—8 ფ.ფ.); ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; პალიმფსესტი, ძველი ტექსტი ნუსხური; ეტრატი ძალზე დაზიანებული, გაშავებული, ადგილები ცუდად იკითხება; მე-9 ფურცელი მოცილებულია; [XV—XVI ს.].

[ლოცვანი] „... წო მამანო, შეისმინე ლოცვისა ჩისა, ყურად იღე ვედრებისა ჩისა...“ 1 რ—8 ვ.

წყდება: „... სარწმუნოებითა მოიცვალნეს მონანი შნნი...“

1857

საგალობლები. XIV—XV

4 ფ.; 12, 5×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ცუ-
დად იკითხება: 1 r, 4 v; [XIV—XV ს.].

[საგალობლები] „... ასდევ მკოდრეთით და უკოდავება მოჰმადლე კაც-
თა ნათესავთა...“ 1 r—4 v.

წყდება: „... და ლთივშუშნიერად და განბრწყინდები ... ბისა მიერ
ერთა... ლთივშუშნიერად...“

1858

ლოცვანი. XV—XVI

7 ფ.; 15×12; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; პალიმფსესტი, თავდაპირველი ტექ-
სტი ნუსხური; ეტრატი უსწორმასწორო და სხვადასხვა ზომისა; პირველი ფურცე-
ლი ავარდნილია; [XV—XVI ს.].

[ლოცვანი]. „... შეეიართე (!) სული, ჯორცი და კდ განაჰყავ...“ 1 r.

წყდება: „... მამაო, ძეო და სლო წო, რნი სარწმუნოებით შნდა
საუკუნოს მას ცეცხლისგან...“ 7 v.

შენიშვნა: ტექსტის ენა და ხელი ძალზე გაუმართავია.

1859

კონდაკი. XV—XVI

1 ფ.; 17×14; ქაღალდი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოე-
ბი სინგურით; ძალზე დაზიანებულია; შემორჩენილია ფურცლის მხოლოდ ნაწილი;
[XV—XVI ს.].

[კონდაკი]. „... და წისა სულისა აწა მდრის, ამისსა შა... შენდა ლმერ-
თო ჩნო, ღკნ. სასოო და მაცხოვარო...“ 1 r—v.

წყდება: „... აღდგომასა ქსა ჯა ა გი. ქე აჰა. ... სიკდილითა სიკ-
დილისა დამთრგუნი...“

შენიშვნა: 1. კონდაკს ერთვის „ცნობაა ზედანადებთა...“ 1 v.

2. ტექსტის სტრიქონებს შუა და აშიებზეც ბერძნული მინაწერები.

1860

უქმი და ხსნილი დღეების კალენდარი. XVIII—XIX

4 ფ.; 11,2×9,5; ქაღალდი; ფრაგმენტი; ნუსხური; ხელი და ტექსტი მდარე;
[XVIII—XIX ს.].

„...თა სეკდენბერსა აქუს დღე ლ. ნშობ ყწ (!) უქმ გსნლ[ი]...“ 1 r—4 r.

წყდება: „... მარხო ზა დღიბსა ოქმი...“

შენიშვნა: ტექსტი უქარაგმოა და ძალზე გაუმართავი.

ანდერძი გადაწერის: „ამს მწერ ნკლზ მარგან...“ 4 v.

1861

გამოკრებილი სადღესასწაულო. XVII

10 ფ.; 11×7,8; ქალღი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; კიდევები შემოცვეთილი; დაზიანებულია: 5—10 ფ.ფ.; [XVII ს.].

[გამოკრებილი სადღესასწაულო] „... მშობელსა და მზრდელსა ცხოვრებისა ჩნისასა უქმი და ქსნილი. გალობს 9 დღე. იღ. ამაღლებამ პატიოსნისა ჯ.დ. ოხითა. აცხოვნე უფალო ერი შენი...“ 1 r—10 v.

წყდება: „... ორო ჩნო რი ... შინა დამკვდრებულ ხარ და დდაბლებულთა ზედავ რამეთუ... და წმთა შა განისუშნებ... ეგე იშლისა...“.

1862

ლოცვანი. XVIII

5 ფ.; 8,5×8; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; დაშლილი; მეოთხე ფურცელი ქალღი; დაწერილია მდარე შავი საღებავით, საშინელი ხელით; პალიმფსესტი, თავდაპირველი ტექსტი, ნუსხური, არ იკითხება; [XVIII ს.].

[ლოცვანი] „... შნთა ზეარაკისა... მსხვერპლი იგი აბრამისნნი...“ 1 r.

წყდება: „... ორო ზეარაკი ... აკხე სამოველ წინაწარმეტყლი...“

შენიშვნა: ტექსტი სრულიად გაუმართავია და ძნელად იკითხება.

1863

საკითხავები. XI

2 ფ.; 15×12,5; ეტრატი; დაზიანებული; კიდევები შემოცვეთილი; ადგილები გადასულია; [XI ს.].

[საკითხავები] „... თქა: ნუ გეშინინ ასოლო, სარწმონობამან შნმან გაცხოვნა შნ...“ 1 r.

წყდება: „... ვითარ უკუე არა ... ყოველივე მომანიჭოს ჩნ. ვინ არს მაბრალობელ რჩეულთა მათ ღთისათა. ღმერთი არს განმამართლებელ. ვინ არს დამსჯელ. ქე იკ, რომელი მოკუდა, უფროდსლა აღდგა, რომელი იგი ზის მარჯუენით ღმსა და რომელი იგი მეოხ არს წმიდათათს. ღთი ღბლ არს ზრახ...“ 2 v.

1864 ა

უამნი. XVI

42 ფ.; 9×14; ქალაღი, სქელი, მოყვითალო ფერი: ფრაგმენტი; ტყავადაკრული ხის ყდა; ზემო ყდაზე ტყავის მხოლოდ პატარა ნაწილია შემორჩენილი; ზემო ყდის ფიტარი გატეხილია; დაზიანებულია: 35—42 ფ.ფ., [XVI ს.].

„[უამნი] „... რ მრავლობითა იყენესა იგინი ჩშთანა. ესა შესა ღა და დამდაბლნესა იგინი, რომელი წინა ვე იყო საუქუნესა...“ 1 რ.

წყდება: „... ღზა. აწ რომელი ჩუნთუ იშვეა ქე ქალწულისაგან. ჯურ-ტუმა დაითამინე სახიერა... სიკუდილითა სიკუდ...“ 42 ვ.

შენიშვნა: 1 ტექსტის ენას ამეტობა ახასიათებს.

2. გადამწერი ქარბად და უადგილოდ ხმარობს ქარაგმებს.

1864 ბ

ლოცვა. XV—XVI

1 ფ.; 13,5×9; ეტრავტი; ფრაგმენტი; ნუსხური; ეტრავტი დაზიანებული, კიდები მოხეული, ფურცლის შუა გული ამოგლეჯილი; [XV—XVI ს.].

[ლოცვა] „... ცენულ იქმენ მონათა შნთა ზედა, აღჯესენით ჩნ ცისკარსა წყალობითა შნითა, უფალო, ვიხარებდით ყოველთა დღეთა ჩნთა...“ 1 რ.

წყდება: „... უბიწოსა ოდეს მოხუიდე სუფევეითა შნითა; ვიდოლიან იგინი უმანოკობითა გულისა მათისადათა. შს სახელისა შნისა. არა დავიდვეი წინაშე... ჩშთა საქმე უსჯ... მყოფველნი...“ 1 ვ.

1865

კურთხევანი. XIV—XV

64 ფ.; 14×11,5; ეტრავტი; ტყავადაკრული ხის ყდა, ქვემო ყდა არა აქვს; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; თავბოლონაკლული; [XIV—XV ს.].

[კურთხევანი]. „... მსგავსად მცნებათა შენთა მომქალაქეობდეს (!), რათა დაიცვას ბეჭედი აღაუტეხლად და მიემთახივოს ნეტარებასა რჩეულთა შენათასა სასაუფეველისა შენისა...“ 1 ვ—64 ვ.

წყდება: „... მოსლვათა მისთასა და თვად... მოავალინა განამაზადებულთა სამაკვიდარებლით თსით ანგელოზი...“

შენიშვნა: 1. კურთხევანის შედგენილობა: ლოცვა შესლვისა დედაკაცისასა ეკლესიად მეორმოცესა დღესა. 1 ვ—2 ვ.

ლოცვა რაჟამს გკლესიად შევიდეს ყრმისა დედად დღესა მეორმოცესა. 2 ვ.

ლოცვა განბანისა ნათელღებულთა 17 რ.

განგება გურგუნისა კურთხევისა. 19 ვ.

ლოცვა ახუმასა გაურგაუნისა. 25 ვ.

კურთხევა საფლავის კვეთისა. 26 რ.

წესი, რომელი აღესრულეების დაფლავისა შესაუწნებულისა. 26 v.
განგებამ უკრთუ [არა] წოთგან რამე შთავარდეს წყაროსა ანუ ჯაურადამაულ-
სა. 58 r.

უკრთუ შეგინებული რამე შთავარდეს ჭურაქელსა შინა ზეთისა. 59 v.

ლოცვა შეგინებულისა მაჭამელისა ზედა. 60 v.

ლოცვა ყოველივე სავმარისა შეგინებულისა. 61 v.

ლოცვა ჭურაქელსა ზედა შეგინებულისა. 63 r.

ლოცვა დიდებულისა მოწამისა ტავრიფონისა ყვეთუს ვენახისა ყანისა და
ბაოსტნისა. 63 v.

2. 1 r-ზე თავდაპირველი ტექსტი წაშლილია და მოგვიანო ხელით, ნუსხურით,
დაწერილია ლოცვა. ახალი ტექსტიც საგრძობლად გადასულია, ცუდად იკითხება.

3. ტექსტის ენა ამეტობით ხასიათდება.

4. ტექსტი წყდება ია რვეულზე.

მინაწერები (XV ს. მხედრულით): 2 r—3 r, 4 v—5 v, 6 v—7 r, 8 r—10 r, 11 v—
16 r, 17 v, 21 v—22 v, 24 v—26 v, 27 v, 28 v—29 r, 31 v—33 r, 34 v—35 r
36 v—37 r.

1866 ა

იბაკონი. XIII—XIV

14 ფ.; 14×12; ეტრატე; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული
ასოები სინგურით; პალიმფსესტი, ძველი ტექსტი ასომთავრულით; რამდენიმე აწიანზე
ტექსტი იკითხება; ეტრატე ძალზე დაზიანებულია, 1—3, 10—14 ფ.ფ.-ის მხოლოდ
ხანგრძობი შემორჩენილი, დანარჩენები გაყვითლებული და დაგლეჯილია; [XIII—
XIV ს.].

[იბაკონი] „... ზ, მორწმუნენო, ტრფიალი იგი ვეცხლისაჲ, რომელმან
მისთჳს [შ]იშტვლიბა, იულტოდეთ უძღებებისა მისგან...“ 1 r—14 v.

წყდება: „... ამალლი დიდებით, ქრისტე ღმერთო, და მხიარულ
ყუნ მოწაფენი შენნი აღთქმითა მით სულისა წაჲთა...“

შენიშვნა: ფრაგმენტი შეიცავს: „ოხითა, იბაკონი სახატკონი“ 4 r. „ოთხშაბათსა
შუახატკისაჲ ოხითა აღდგომისა იბაკოჲ“. 7 v.

1866 ბ

სულთა განმანათლებელი მატიანე. XIV—XV

2 ფ.; 14×12; ეტრატე; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; პა-
ლიმფსესტი, ძველი ტექსტი ნუსხური, ცუდად იკითხება; [XIV—XV ს.].

«სულთა განმანათლებელი მატიანე». „... ჰრქუა უფალმან თჳსთა მოწა-
ფეთა: უკრთუთუ მიუტევენთ კაცთა შეცოდებანი მათნი, მოგიტევენს თქნცა მა-
მამან თქნმან ზეცათამან შეცოდებანი თქნნი...“ 1 r—1 v.

ანუგარი: „სახელითა ლაჲთა, მამისა და ძისა და სულისა წმიდისაჲთა და წმიდი-
სა იწე ნათლისმცემლისაჲთა და წმიდისა იწე მანარებლისაჲთა, და წმიდათა მთა-
ვარანგელოზთაჲთა მიქელ და გაბრიელ, და წმიდისა ღმერთის მშობლისაჲთა, მარა-
დის ქალწულისა მარიამისითა, და წმიდისა ქალთა ზეცისა მეოხებითა და რომელ-

ნი საუკუნიტგან სათნო ვყუენს უფალსა ჩნსა იჯს ქრისტესა, ამათ ყოველთა წმი-
დათა მადლითა და მეოხებითა და შეწვევითა დაიწერა წმიდაჲ ესე სულთა განმ-
ნათლებელი მატიანე დღესა მისთჳს საშინელისა და შჳსაძურწუნებელისა, ოდეს მეო-
რედ მოვიდეს ქე ღმერთი ჩნი, ძალნი ცათანი შეიძრნენ და შეძრწუნებულნი საყ-
დარნი დაიდგნეს, მდინარე ცეცხლისა დიოდეს წინაშე მათ ყოველთა, მაშინ საყვრსა
დასცემთ, დასაბამიდგანნი მკუდარნი აღდგენ და ერთ ჰასაკ იქმნენ და ყოველნი
ქმნულნი გამოცხადნენ და მაშინ წარუდგენ ყოველნი წინაშე ღმერთისა შიშველნი და-
თავდადრეკილნი და განარჩიუნეს ცოდვილნი მართალთაგან, ვითარცა ცხვარნი თი-
კანთაგან. მართალნი მარჯუენით, ხოლო ცოდვილნი მარცხენით. ოო იჯ ქე ოო
ჩნო შეიწყალე და აცხოვე სულნა ჩნნი“. 2 r—v.

1866 გ

კურთხევეანი. XV—XVI

7 ფ.; 14,5×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; პალიმფსესტი, თავდაპირველი
ტექსტი ნუსხური, ეტრატი ძალზე დაზიანებული; არ იკითხება: 1 r, 2 r, 7 v; XV—
XVI ს.].

[კურთხევეანი] „... აკხე, უფალო, წყალობითა შნითა ზუარაკი ესე, ვი-
თარცა აკურთხე ზუარაკი იგი ჳბოჲ ჰაბრამისი...“ 1 v—7 r.

წყ დება: „... განანათლე... გულნი ჩნი ნათლის[ღებისა] მენისაჲთა...
გამობრწყინვენ ლამპარნი სულთა ჩნთანი...“.

1867 ა

საკითხავები. XIV—XV

8 ფ.; 14×11,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური; სათაურები სინგუ-
რით; [XIV—XV ს.].

[საკითხავები]. „...მოციქულნო ყოვლისა ბოროტისა... ექმნენით ტანჯვათა
სიმწარენითაგან ისხენით...“ 1 r—8 r.

წყ დება: „... ე ბ რ ა ე ლ თ ა. ძმანო, უკუეთუ ანგელოზთა მიერ, რომე-
ლი იგი ითქუა სიტყუაჲ მტკიცე...“

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი წარმოადგენს H—1869-ის ნაწილს.

2. მერვე ფურცელი გასვრილია და ცუდად იკითხება.

1867 ბ

საგალობლები. XIV—XV

10 ფ.; 16×12,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ძალზე
დაზიანებული, დახეული, დასვრილი; ტექსტი ცუდად იკითხება; [XIV—XV ს.].

[საგალობლები] „...შობაჲ მოუკლებელი და ...ნებისაჲ განახლებული ...
განიცადა [და] თქა...“ 1 r.

წყ დება: „... დაიცვენ ბეჭედნი უნებელად... ქე. აღდგომასა საფლა-
ვითა, რომელმან კლიტენი...“

1867 გ

ლოცვანი. XIV—XV

1 ფ.; 15×12; ეტრატი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; დაზიანებული; [XIV—XV ს.].

[ლოცვანი] „... ურნა ყნი სნეულებანი შნნი. კხრ ო.“

რომელმან ივსნა განხრწნისაგან ცხრბაჲ შნი და გრგნოსან გყო შნ წყალობითა და შეწყნარებითა. კხრ ო...“ 1 r.

წყდება: „... კაცი ვითარცა თივა არნ დღენი მისნი. ვითარცა ყუავილი ველისა ... აყუაიდეს. კხრ შნ ო...“ 1 v.

1868

ლოცვანი. XV—XVI

4 ფ.; 15,5×11; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; პალიმფსესტი, ძველი ტექსტ-ასომთავრული, აშიებზე ადგილები იკითხება, [XV—XVI ს.].

[ლოცვანი] „...ნი მონისა შენისა, ანუ ოდეს მიჰყოს სასჯელი ჩემი მღევართაჲ ჩემთაგან, მითხრნეს მე უსჯულოჲსა ზრახვანი, არამედ არა იყოს ვითარ სჯული შენი, უფალო, ყოველნი მეცნიერებანი შენნი და კეშმარიტებითა-არიან, უსამართლოდ მდევნიდეს და შემეწიე მე...“ 1 r—4 v.

წყდება: „... და განგიზადოს თქნ სამკაულნი ზეცათანი გვრგვნი-დაუქნობელი. კურთხეულ ხარ შენ უფალო...“

1869

საკითხავები. XIV—XV

16 ფ.; 14×11,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[საკითხავები]. „... რათა ღთისა ვაცხოვნადეთ ქს თანა, თანა ჯრტა-მაულ ვარ, ხოლო ცხოველ არაღარა მე ვარ, არამედ ცხოველ არას ქე...“ 1 r—16 v.

წყდება: „...და რაჲ ვეგენით ვაცხვანდით მაცხოვრებითა მისითა... აღდ. აღიარებენ ცანი...“

- შენიშვნა: 1. ტექსტი ამეტობით ხასიათდება.
2. ხელნაწერი H—1865-ის და H—1867-ის ნაწილია.
3. ხელნაწერს გააჩნია რვეულბრივი პაგინაცია.

1870

ოთხთავი. XIII—XIV

98 ფ.; 24,5×18,5; ეტრატე: უყდო; დაშლილი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; თანაკლულა; აკლია შიგადაშიგაც; თავკაზმულობა—63 რ; იოვანე მახარებლის გამოსახულება (62 v); დაზიანებულია ფ.ფ.: 30—31, 47, 49—61, 65—95; გადამწერი—გიორგი (97 v); [XIII—XIV ს.]; ჩამოტანილია სვანეთიდან აკაკი შანიძის მიერ 1921 წელს.

[სახარებაჲ ლუკაჲსი] „... რამეთუ აჰა ესერა ვითარცა იყო ჳმად მოკითხვისა შინსაჲ ყურთა მომართ ჩმთა ჰკრთებოდა ყრმაჲ ესე სიხარულით მუცელსა ჩმსა...“ ლუკა. 1. 44.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერს გააჩნია რვეულებრივი პაგინაცია. ხელნაწერი იწყება ოგრვეულით.

2. ხელნაწერს აკლია 56—57, 62—63, 92—97 ფურცლებს შორის.

ანდერძი: „სამებაო ერთღთბო, დღესა მას დიდსა სასჯელისასა იჳსენ სატანჯველთაგან სასტოკთა და საშინელთა გიორგი ამის წიგნისა აღმწერელი მეოხებითა წმიდათა შნთა ათორმეტთა მოციქულთაჲთა, მეოხებითა წმიდისა ღმრთისმშობლისაჲთა და ყთა... ზეცისა ძალითაჲთა, რომელნი სათნო გჳყვნეს...“ 98 v.

მინაწერები: 25 v—26 რ, 28 v—29 რ, 61 v—62 რ.

1871

ოთხთავი. XIV—XV

101 ფ.; 20×17; ეტრატე: უყდო; დაშლილი; ნუსხური; მთავრული ასოები სინგურით; ნაკლული; პალიმფსესტი; ძველი ნაწერი ასომთავრულით და მსხვილი ნუსხურით, ზოგი ფურცელი კარგად იკითხება; გადამწერი—ათანასე (20 v), [XIV—XV ს.]; ჩამოტანილია სვანეთიდან აკაკი შანიძის მიერ 1921 წელს.

[სახარებაჲ მათესი] „... თუმცა და სიდონს, თუმცა იქმნეს ძალნი თქუნენ შორის, მაშინვე სამემცა ძაძითა ნაცარსა ზედა მსხდომარეთა შეინანეს...“ მათე, 11, 21. 1 რ—101 v.

წყდება: „... მე ვარ მწყემსი კეთილი და ვიცი ჩემნი იგი და მიციან ჩემთა...“ იოვანე, 10, 14.

შენიშვნა: 1. ლუკას თავის სახარებას წინ უძღვის „სასწაულები ლუკას თავისა“. 21 v.

2. ყველაზე სრულად ოთხთავში შემონახულია იოვანეს სახარება.

ანდერძი გადამწერის: „წმიდანო ღმერთშემოსილნო მამანო, ქრისტეს მოყუარენო, ვინცა წმიდა ამას სახარებასა და ლოცვასა იმსახურებდეთ, ლოცვასა თქნსა მომიყენეთ ღმრთისათჳს ფრიად და მწარედ ცოდვილისა ამისი მწერალისა ათანასესის თჳს. ვინ ჩემთჳს შენდობა ჰბრძანოთ, ღმერთჳნ თქნცა მოგაგოს. აჲ და მას საუკუნესა, ან“. 20 v.

მინაწერები: „ღმრთისა თავისდებობითა მაცხოვარი ჟაბეშისა. პირველი მოციქული იწე. ქოჯმელანი. მულ ჩამაგიანი მამისთვალ ჩამაგიანი

და ჯუჟუნა საპრანი, მქა ქოჯმელანი, ისო ჩამაგიანი და აჯუ ქოჯმელანი. აბუ საპრანი და ირე კორსიანი, გიორგისა იოსე-ლიანი სურდა ჟაბეშისა სოფელი ესე ასრეი მოგიცემა, ვითამცა მაცხოვარი აღმაშინებელ იყო. ვინი წინა დაუდგეს უშელოდ (!) მახარობელისა ჰყარიანისა სა-თიბი ლასგურელდაში მოგიცემა“. 21 r.

მინაწერები: 48 v, 64 v, 68 v, 88 v—89 r.

1872

ოთხთავი. XIV—XV

18 ფ.; 21×18,5; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; დაშლილი; დაზიანებულია: 1, 4, 5, 6, 7, 8, 15 ფ.ფ.; დასვრილია მელნით—16 ფ.; პალიმპსესტი, თავდაპირველი ტექსტი XI ს. ნუსხური, შინაარსით—სავალობლები; [XIV—XV ს.].

[სახარება მათესი] „... და ხოლო თუ ვინმე თქვას სიტყვად ძისა კაცისად, მიეტეოს, ხოლო რომელმან თქვას გმობად სწლისა წმიდისად, არა მიეტეოს...“ მათე, 12. 32. 1 r—16 v.

წყდება: „... ხოლო იესუ მიუგო და ჰქა: არცა მე ვითხრა, რომლითა ველმწიფებითა ვიქმ ამას და იწყო იგავით...“ ლუკა, 20. 8. 9.

შენიშვნა: ოთხთავს ერთვის: ა. „ესე თავები არს სახარებათა სასწაულთანი...“ 17 r—v. ბ. სავალობელი—ადგომად ქსი ვიხილეთ, თაყნის ვსცემთ წმიდასა მას უფალსა...“ 18 r.

მინაწერი: „სეტისა მთავარმოწამისა და მაცხოვრისა ნახურისა თავსდებობითა და შუვამდგომლობითა დაუწერეთ ჩნ ერთობილთა ჩნ ერთობილთა ლენჯერელთა და სეტელთა ესე ძველი დაწერილი, ახლად დამტკიცებით ფიცით შემოგვფიცავს ერთმანერთისათუს, ამა დაწერილსა საქმეთაცა გავათავებთ. ვგრეთვე ჩნთა მათისა ასრე დაგვსკუნია: ერთისა ვარგისა სრული სისხლი სიტყვად უთქუმელად ედვას, რომელმაცა კელი ივმაროს პატივისაგან მერი ბრალობად არაა მიხუდეს. ამისა გათავებისათუს თავსდებად ესე ზემოწერილნი წნი კაცთაგან ჩენილნი: პირნათელ ჯაფარაქსძე, იობიანი დუდილა გოშგოლეთიანი, ანნავი ცაანიანი, იოვანე ხრთეგიანი, პატრ ველდიანი, დუდილა, ფურთილიანი“. 18 v.

1873

ს. გორგაძე—ქართული წყობილსიტყვაობა. 1909

25 ფ.; 36,5×22; ქალაღი; უხლო მხედრული; ავტოგრაფი. 1909 წ.

„ქართული წყობილსიტყვაობა. (ლექსთა-წყობის თეორიიდან). I ენის კეთილზმოვანება. ლექსი. ლექსთაწყობის სისტემები.—სიტყვაკაზმული მწერლობის ერთს უძვირფასეს და უსაჭიროეს სამკაულს ენის კეთილზმოვანება შეადგენს...“ 1 r—25 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი დაწერილია მხოლოდ ფურცლის ცალ გვერდზე.
2. ტექსტი ნასწორებია წითელი მელნით, ავტორის ხელით.

1874

ს. გორგაძე—ქართული წყობილსიტყვაობა. 1911

86 ფ.; 23×17,5; ქალაღდი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; ავტოგრაფი; დაუწერელია: 35 რ.—36 ვ; 1911 წ. (2 რ.).

„ქართული წყობილსიტყვაობა. I. შესავალი.—კულტურული განვითარების განსაზღვრულ საფეხურზე ადამიანი ორგვარის სიტყვიერის ფორმით ხატავს თავის აზრებსა და გრძნობა-სურვილებს: სადასიტყვაობით და კაზმულსიტყვაობით...“ 5 რ.—82 რ.

შენიშვნა: 1. თავფურცელი: „ს. რ. გორგაძე, ქართული წყობილ-სიტყვაობა. ლექსთა-წყობის თეორიიდან. (2 რ.).

2. წინ უძღვის ავტორის წინასიტყვაობა. (3 რ.—ვ).

3. დართული აქვს სარჩევი (86 რ.—ვ).

4. ტექსტი ნასწორებია წითელი მელნით ავტორის ხელით. ხოლო ფანქრით სასტამბო ნიშნები და მითითებები აქვს გაკეთებული.

5. 87 რ-ზე მოთავსებულია ლექსთა დამუშავის სქემები: „თეორიულად შესაძლებელი კომბინაციები მუსლებისა“.

6. ტექსტი დაბეჭდილია (იხ. „გრდემლი“, ტ. I. 1912 წ.).

1875

ს. რ. გორგაძე—საქართველოს ისტორია. 1910

87 ფ.; 22,5×18; ქალაღდი, უყდო, დაშლილი; 3 რვეული; მხედრული; დაზიანებულია: 41, 42, 43 ფ.ფ.; ავტოგრაფი; 1910 წ. (1 რ.).

„შესავალი. I. წინასწარი ცნობები. 1. ქართული ენა.—დრო იყო—ადა-მიანები ერთ ენას ლაბარაკობდენ, მაგრამ როცა გამრავლდენ და ერთმანეთს დაშორდენ, ენაც თანდათან შეეცვალათ...“ 4 რ.—85 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერის თავფურცელზე წერია: „ს. რ. გორგაძე. საქართველოს ისტორია. მოკლე სისტემატური კურსი. მოზრდილთათვის. I შესავალი. უძველესი ისტორია. ძველი ისტორია. თბილისი. 1910 წ.“ 1 რ.

2. ტექსტს წინ უძღვის სარჩევი.

3. ტექსტი სასტამბოთ არის გამზადებული, გაჩნია ავტორის მითითებები სტამბისათვის.

4. ტექსტი დაბეჭდილია (იხ. ს. რ. გორგაძე. საქართველოს ისტორია. ქუთაისი, 1915 წ.).

მინაწერები: 78 ვ.

1876

ს. რ. გორგაძე—საქართველოს ეკლესია და მისი დასაწყისი. 1904

49 ფ.; 36×22,5; ქალაღდი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; ავტოგრაფი; 1904 წ. (46 ვ.).

ს. რ. გორგაძე. საქართველოს ეკლესია და მისი დასაწყისი. (იმერეთის ეპისკოპოსს უძღვნის ავტორი). I.—ისტორიული გარე-

მოებანი.— დოკუმენტის დევენულობით მოქანცულმა ქრისტიანობამ სიამოვნებით ამოისუნთქა, როდესაც რომის იმპერიის დასავლეთის ერთერთ ტახტზე ქრისტიანეთა მწყალობელი და გულით ქრისტიანი კოსტანტინე დიდი ავიდა (306 წ.)...“ 1 r—40 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტი სასტამბოდ არის გამზადებული. მთელი რიგი ადგილები წითელი, ლურჯი და შავი ფანქრით არის ნასწორები და გადაშლილი.

2. წერილი დაიბეჭდა (იხ. „მოამბე“ 1905, № 3, განყ. II, გვ. 1—44; № 4, განყ. II, გვ. 1—24; № 5, განყ. II, გვ. 1—30).

მინაწერი (ავტორის): „უმორჩილესად ვთხოვ რედაქციას: 1) ჩვენი მართლწერა უცვლელად დაცვას. 2) ჰონორარი თავისი შეზღუდვებით მოგვეცეს* 3) მომავალ წელში ორივე გამოცემა („მოამბე“ და „ცნ. ფურცელი“) მათი დამატებითა და პრეზიით უსასყიდლოთ გვიგზავნოს. 1904 წ. ს. გორგაძე.

*) ამასთანავე, თუ შეიძლება, ბეჭდვის დროს ეს სტატია რამოდენიმე ცალად ცალკე წიგნაკადაც ამოიღოს ჩვენთვის. ს. გ. 1 r.

1877

ს. რ. გორგაძე—წერილები საქართველოს ისტორიიდან. 1905

129 ფ.; 35×22,5; ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; ნუსხური, სათაური წითელი მელნით; ავტოგრაფი; დაზიანებულია: თავფურცელი, 28, 77, 126, 129 ფ.ფ.; 1905 წ. (29 v).

„წერილები საქართველოს ისტორიიდან. I. მეფობის დასაწყისი. ყველა ერის ისტორიის დასაწყისი ბურუსით დაფარულია...“ 1 r—129 v.

შენიშვნა: 1. „წერილები“ 2 ნაწილისაგან შესდგება.

2. ტექსტი ნასწორებია წითელი და შავი მელნით.

3. ტექსტი დაბეჭდილია. (იხ. „მოამბე“, 1905, № 9, განყ. II, გვ. 29—60; № 10, განყ. II, გვ. 15—58).

1878

ებრაული ტექსტი

1879

სპარსული ტექსტი

1880

ქადაგება. XIX—XX

9 ფ.; 22×17,5; ქაღალდი; უყდო რვეული; მხედრული; დაუწერელია: 5 v. მეცხრე ფურცელი ავარდნილია; [XIX—XX ს.];

[ქადაგება] „ყოველს ლუთის მოყვარის კაცს ვალი აქუს, რომ რაიმე ლუთის საამო გასწალოს, მარა ლუთის მოყვარება თუ გაქუს და ცეცხლი გულში, შენც ყური უნდა მი[ა]პყრო...“ 1 r—9 v.

წყდება: „... ვაი, მაშინ არაწმინდავების ცოდვის მოყვარეთა, ვაი, მაშინ მემრუშეთა, მაგინებელთა, ურჩთა ან მტაცებელთა. ვაი, მაშინ ზარმაცთა, ეზარება წირვალოცვაზე მისვლა და არა ეცადეს სიცოცხლეში შენანება ცოდვისა და რომელთა...“ 9 v.

შენიშვნა: ტექსტი ნაწერია გაუმართავი ენით და ხელით.

1881

სამთვარიო. XIX--XX

18 ფ.; 17,5×11; ქალაღი; უყდო; მხედრული (გაუმართავი); [XIX--XX ს.].

[სამთვარიო]. „ერთსა მუთვარესა დიდე კეთილი, თესივა, ნერიგუა, ცუხართა სურა წარიწყიმეთილი იბოსი...“ 1 r—17 r.

წყდება: „... ბედნიერი იყოს ღვთისა მოშიში სხვისი ნაქნარსა არამზერი იყოს. სინება მისი სიმუხურვასაგან არსი ზაფირისაგანი და სნეული... თუ დარიჩესა კვ წელი დაყესო“.

შენიშვნა: ტექსტი უწიგნურად არის ნაწერი, ახასიათებს ამეტობა და იმეტობა.

მინაწერები: 17 v, 18 r—v.

1882

ლოცვანი. XVIII

18 ფ.; 10,5×7,5; ქალაღი; უყდო; მხედრული; თავბოლონაკლული. დაზიანებულია 19 ფ.; [XVIII ს.].

[ლოცვანი] „... ყოვლისა სიმტკიცისაო, იესო! ღმერთო, მოქმედო წყალობისაო, იესო!...“ 8 r—15 v.

წყდება: „...ღმერთო ჩემო, ყოვლად ძლიერო იესო. უფალო ჩემო ყოვლად უკუდაო იესო...“

შენიშვნა: ლოცვას ერთვის: ა. „ათორმეტნი თვენი საცნობელნი დღეთა და კამთა“. 1 r—7 v.

ბ. მოგვიანო გაუმართავი ხელით დაწერილი ლოცვა. 16 r—18 v.

1883 ა

საკითხავები. XVIII

2 ფ.; 21,3×15,3; ქალაღი; ფრაგმენტი; ნუსხური; დაზიანებული, ქვემო ნაწილი მოგლეჯილი; [XVIII ს.].

„... ურიათაგანთა, რომელი მოსრულ იყენეს მარიამისა და მართასა, იხილეს რომელი იგი ქმნა ივ და ჰრწმენა მისსა მიმართ, აწ. ცისკრად სახარებად მათესი...“ 1 r—2 v.

წყდება: „... ახალსა კვსა სახარება მათესი... ვიეთნიმე შეიბყრნენ... იყვნენ ხოლო ლომი ერთი...“

1883 ბ

სვინაქსარი. XVII—XVIII

2 ფ.; 27,5×20,5; ქაღალდი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; კიდევები შემოცვეთილი; [XVII—XVIII ს.].

«სვინაქსარი» „... ყ. ი. ჯ. შაბათს შემდგომად ჯ. რთა აპყრობისა. პ. ლი კორინთელთა. ძმანო იხილეთლა ჩი. ვიღრე წინაშე ღ. მ. სახარებად ლუკა-სი...“ 1 რ.—2 რ.

წყდებ: „... სახარებად მათესი თავი ხეგ. პ. რქუა ო. ნ: იღუძებდით, რა-მეთუ არა უწყით. განიცადე. იხარებდით მიმართ“. 2 რ.

მიწერები: (მხედრულით) ქ. ღ. თო და წმიდაო მოწამეო ქრისტესნო, რომელნი და რანიცა წმიდასა სუინაქსარსა შიგა სწერ. იან მათო მადლო გაუმარჯვე მეფესა ალექსანდრესა და მიეც ძღვევა და გამარჯუება და დაუმორჩილენ ყოველნი მტერნი ქუეშე ფერუთა მისათა. ამინ, ამინ, ამინ“. 2 რ.

1884

საკითხავები. XVIII

15 ფ.; 14,5×10,5; ქაღალდი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; [XVIII ს.].

[საკითხავები] „... მათ ყოველთაგან წიგნთა მისთჳს დამეახლნეს დიდებადასა მას ვიღრეცა ვიღოდეს, ხოლო თავადმან მიზეზ ყო ომორეს ადრე წარსლვა...“ 1 რ.

წყდებ: „... საღ. თო სამოციქულო კორინთელთა მიმართ ებისტოლე პავლე მოციქულთა საკითხავი... ხოლო რომელმან მოსცის თესლი მთესვარსა და პური საზარდელად მოგეცინ თქნ და განამრავლენ თესლი თქნნი...“ 15 რ.

შენიშვნა: ტექსტი შეიცავს სახარება—სამოციქულოს საკითხავებს.

1885 ა

დავითნი. XV—XVI

3 ფ.; 21×16; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სანგურით; ეტრატი ძალზე დაზიანებულია, მეორე და მესამე ფურცლის ნაგლეჯებია შემორჩენილი, პირველ ფურცელს მარჯვენა კიდე შემოგლეჯილი აქვს; [XV—XVI ს.].

[დავითნი] „... რომელთა უნდა მშუდობად მონისა შ. ნისა და ენა ჩემი იტყოდეს სიმართლესა მარადლე ქებასა. შ. ნსა...“ 34, 27—28. 1 რ.—3 რ.

წყდებ: „... ამას დავემკდრო, რამეთუ მთანავს ესე ნადირნი, მისნო კურთხევით ვაკურთხნეთ და გლახაკნი მისნი...“.

შენიშვნა: ტექსტის ენას ამეტობა ახასიათებს.

17. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

1885 ბ

სახარება. XVI

2 ფ.; 20,5×14; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური მთავრული ასოები სინგურით ეტრატი ძალზე დაზიანებულია, პირველი ფურცლის მცირე ნაწილია შემორჩენილი მეორე ფურცელიც ალაგ-ალაგ ამოვლევჯილია; [XVI ს.].

[სახარება მათესი] „... იყვნენ მგელ მტაცებელ. ნაყოფთა მათთაგან იცნ-
ნეთ იგინი. ნუ უკუშ შეკრიბიან ეკალთაგან ყურძენი...“ მ. 7. 15—16, 1r—2v.

წყდება: „... ხოლო ათორმეტთა მათ მოციქულთა სახელები ესე არს: პირველად სიმონ, რომელსა ეწოდა პეტრე და ანდრეა, ძმად მისი, იაკობ ზე-
ბედესი და იწე, ძმად მისი. ფილიპე და ბართლომე, თომა და მატათეოს მე-
ზუშრე, იაკობ, ალფესი და...“ მ. 10. 2—3. 2v.

1885 გ

თავები მარკოზის სახარებისაჲ. XI

1 ფ.; 21×14,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; ეტრატი ძალზე დაზიანებულია, მხოლოდ ნახევარია შემორჩენილი, [XI ს.].

[თავები მარკოზის სახარებისაჲ] „... სიტყვაჲ ორ მოწაფეთა მიმართ. რასა იტყუან ჩემთვის და აღიარა პეტრე და ასწავა უფალმან ვნები-
სათს...“ 1r—v.

წყდება: „... ლგ. მისთვის ოდეს იგი ჰკითხეს უფალსა: უკუეთუ შეპ-
გავს, რათა დაუტეოს ვინმე ცოლი თვისი, რათა გამოცადონ იგი და მოიყვანეს
ყრმები, რათა ჯე...“

1885 დ

საგალობლები. XI

1 ფ.; 20×16; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოე-
ბი სინგურით; ეტრატი ძალზე დაზიანებულია, ფურცლის კიდევები მოვლევჯილი;
ტექსტი გადასულია და ცუდად იკითხება; [XI ს.].

[საგალობლები] „... ურწმუნოთა ერნი, ვითარცა მგეცნი [ვ]ნებულნი
აღრჳენდეს კბილთა...“ 1r.

წყდება: „... ლგნსა. განანათლ...“

შენიშვნა: ტექსტს გააჩნია მუსიკალური პუნქტუაცია სინგურით.

1885 ე

საგალობლები. XI

1 ფ.; 18×16,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; ეტრატი დაზიანებული, კიდევები
შემოხვეული, ტექსტი გადასული; [XI ს.].

[საგალობლები] „... აწ უკუე განვიშორნეთ საქმენი ბნელისანი და შევიმოსოთ საქურველი ნათლისაჲ...“ 1 რ—ვ.

წყდება: „... გინა თუ დაეცეს ღგეს სამე, რამეთუ შე...“

1886

ოთხთავი. XI

19 ფ.; 27,5×20,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; ძალზე დაზიანებული, ბევრ ადვილას ტექსტი გადასულია, ეტრატის კიდევები შემოცვეთილი, დაგლეჯილია და ცუდად იკითხება 11—12, 16 ფ.ფ.; [XI ს.]

[სახარებაჲ იოვანწი. — ან] დრია ძმამან სიმონ პეტრესმან. არს აქა ყრმაჲ, რომელსა აქვს ხუთი პური ქრთილისაჲ და ორი თევზი...“ ი. 6, 9. 1 რ—19 ვ.

წყდება: „... და ცხოვართა წმისა მისისაჲ ისმინიან და თვსთა ცხოვართა უწესნ სახელით და გამოიყვანის იგინი და ოდეს ყოველნი თვსნი იგი განიყვანის...“ ი. 10, 3—4.

შენიშვნა: 1. ზოგიერთი მუხლის დასასრულს, ტექსტში, სინგურით წერია: საკურა, შაბათისაჲ, კრკისაჲ, საშაბათოჲ.

2. კანონები გატანილია სქოლიოებში.

მინაწერები: (XI—XII ს. მდივანმწიგნობრულით). „პატრონსა მე მანდატურთ უხუცესმან და დიანმან... ჩუენისა გამარჯვებისათჳს ქერაბინსა... და ყოვლისა კაცისაგან...“ 8 რ.

1887

ოთხთავი. X

12 ფ.; 27,5×21, ეტრატი; ფრაგმენტები; ასომთავრული, დასაწყისები და სახე-დაო ასოები ასომთავრული სინგურით; დაზიანებულია ფ.ფ.: 3—4; 7—12 ფურცლების ნაგლეჯებია შემორჩენილი; [X ს.]

[სახარება მათწი] „... გომორისაჲ უმოლხინეს იყოს ღღესა მას საშჯელისასა ვიდრე შენ...“ მ. 11, 24. 1 რ—12 ვ.

წყდება: „... და ვითარცა ესმა, რამეთუ იესუ წარმოვალს, ვმობდეს ვმითა დიდითა: შემეწყალენ ჩუენ...“ მ. 20, 30.

შენიშვნა: 1. ამ ნომრის ქვეშ გაერთიანებულია X საუკუნის სახარებათა რამდენიმე ფრაგმენტი (2 ან 3).

2. სახარების კანონები ქვემო აშიებზეა გატანილი.

3. ზოგიერთი მუხლის დასასრულს სინგურით წერია: სრლისაჲ, შაბათისაჲ კრკისაჲ და სხვა.

1888

საკითხავები. X

2 ფ.; 24,5×20; ეტრატი; ფრაგმენტი; ასომთავრული, დასაწყისები სინგურით; ორივე ფურცელს კიდევები შემოხებული და ადგილები ამოგლეჯილი აქვს; [X ს.]

[საკითხავები] „... არა უწყით, რამეთუ ესე ნათ[ელ] ვიღეთ, ჰჰოო ესე განცხადებისა მესამესა დღესა. სახარებაჲ მათჴს თავისაჲ, და ვითარცა მოვიდ იგი მიერ კერძო სოფელსა...“ 1 რ.

წყდება: „... რომელ... არს ბატი ღთისა უხილავისაჲ არა დაეთათუსთა...“ 2 ვ.

შენიშვნა: ფრაგმენტი შეიცავს სახარება—სამოციქულოს საკითხავებს.

1889

საგალობლები. X—XI

3 ფ.; 26,5×21; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ეტრატი დაზიანებულია, მეორე ფურცლის მხოლოდ ნაწილია დარჩენილი; ეტრატის კიდეები მოგლეჯილია; [X—XI ს.].

[საგალობლები] „... რჩეულნო ღთისანო პატროსანნო მეფენო, გზნ ქნს მორწმუნენი, რომელთა ღთისაგან მოგვიღებდეს საჭურველი მტკიცეჲ უძლეველი...“ 1 რ—3 ვ.

წყდება: „... აღბთსა. უზ უს აღესრ. ესერა ჳა ლაღდებისაჲ. გულთა შინა დღეს ბერწთა და უქმთაჲ მოწუნულ არს და იტყვის: აჴ განმზადენით გზანი ორისანი...“

შენიშვნა: ტექსტს გააჩნია მუსიკალური პუნქტუაცია (შავი წერტილები).

1890

ოთხთავი. XIV—XV

2 ფ.; 26×25; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; ეტრატი დაგლეჯილი და დასერილია; პალიმფსესტი, თავდაპირველი ტექსტი ასომთავრული, ცუდად იკითხება; [XIV—XV ს.].

[სახარებაჲ იოვანესი] „... არამედ დიდებისათჳს ღმრთისა, რათა იდიდოს ძე ღმრთისაჲ მისგან. უყუარ[დ]ა იესუს მართა დაჲ მისი და ლაზარე...“ ი: 11. 4—5. 1 რ—2 ვ.

წყდება: „... ხოლო რომელსა უყუარ მე, საყუარელ იყოს იგი მამისა ჩემისაგან და გამოუცხადო მას თავი ჩემი. ჰრქუა მას იუდა, არა ისკარიოტელმან...“ ი: 14. 21.

შენიშვნა: ხელნაწერი ნაწილია H—1836 ა-სი.

1891 ა

საგალობლები. XI

2 ფ.; 20,8×16,8; ეტრატი; ნუსხური, დასაწყისები ასომთავრული სინგურით; ეტრატი ძალზე დაზიანებულია, ტექსტი ცუდად იკითხება; [XI ს.].

[საგალობლები]. „... და ძალმწე ჳირსა, რომელნი გვედრებით, მივ[სენ] ვნებათაგან სულიერთა და ჳორციელთა...“ 1 რ—2 ვ.

წყდება: „... დაბადებულთა ჳსნისათჳს... ჳრისტე და გუერდით შწით... თათჳს განსაწმედელად ...ანი, რათა სარწმუნოებით...“

1891 ბ

საგალობლები. XI

2 ფ.; 23×16; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; დასაწყისები სინგურით; პირველი ფურცლის მხოლოდ ნახევარია შემორჩენილი; [XI ს.].

[საგალობლები] „... მწსნელი ჩუენი ჳურიათა შურიტ შეჳყრობილი ...უთა, რამეთუ შეყუნეს სიცრუესა და განაშორნეს ჳეშმარტებასა...“ 1 რ—2 ვ.

წყდება: „...და პირველ თქმულთა მათ უბიწოთა მართალთა... იქმენ. სხნო. ოწო დაღაცათ...“

1892

ოთხთავი. XI

2 ფ.; 21,5×15; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; [XI ს.].

[სახარებაჲ ლუკასი] „... ხოლო იესუ ჳრჳუა მოწაფეთა თჳსთა: დაისხენით თქუნ სიტყუანი ესე ყურთა თქუნთა...“ ლუკა. 9, 43—44. 1 რ—2 ვ.

წყდება: „... არამედ ვად, თქუნდა, ფარსიველწო, რამეთუ ათეულსა აღიღებთ პიტნაკისასა და ტევანისასა და ყოვლისა მხლისასა და თანა წარჳვალთ სამართალსა და სიყუარულსა ღმრთისასა...“ ლუკა. 11, 42.

1893 ა

საკითხავები. XIII—XIV

3 ფ.; 17,5×14; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისი და მთავრული ასოები სინგურით; პირველი ფურცელი დაზიანებულია; ეტრატი დასვრილია, ადგილები ცუდად იკითხება; პალიმფესტი, თავდაპირველი ნაწერი ასომთავრული არ იკითხება; [XIII—XIV ს.].

[საკითხავები]. „... ხურა და ნებითა ღმრთისადთა შ[ვის]უენა და შეეძინა იგი შწ... თჳსთა და იხილა მან განსახ... ნელი. საცნაურ ყავნ თქნდა კაცნო, ძმანო...“ 1 რ—3 ვ.

წყდება: „... არა კაცთა იტყუნ, არამედ ღმერთსა, რამეთუ არავის გსნის, რამეთუ სულითა იტყუს“.

შენიშვნა: 3 ვ-ს ქვემო აშიაზე სინგურით წერია: „ჳქე ღწ შწ მადღმან შწი ვარ“.

1893 ბ

საგალობლები. XIV—XV

6 ფ.; 16×14; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; დაზიანებულია: 1, 5, 6 ფ.ფ.; ეტრათის ფურცლები გასვრილია; პალიმფსესტი, თავდაპირველი ტექსტი ნუსხური, ცუდად იკითხება; [XIV—XV ს.].

[საგალობლები] „... განხრწნილი აღადგინოს ქყნით და შთავდა სული მისი ჯოჯოხეთად და საკრველნი განხეთქნა და სიკუდილსა მძლელ გამოუჩნდა. და აღადგინა დაცემა ჩნი...“ 1 რ—6 ვ.

წყდება: „... ხოლო ჰურიანი მიეცნეს ბნელსა განუნათლებელსა, სასწაულთმოქმედო უფალო, დიდებამ შნდა. მკუდრად შეგრაცხეს შნ მაცხოვარ...“

1893 გ

საკითხავები. X—XI

2 ფ.; 18×14; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; მეორე ფურცელი ძალზე დაზიანებულია; [X—XI ს.].

[საკითხავები] „... მაშინ მიიქცეს იგინი იძრუსალემად ... მისგან, რომელსა ჰქვან ზეთის ხილთაჲ, რომელ არს მახლობელ იძრუსალემს, ვითარ შაბათის გზად...“ 1 რ—2 ვ.

წყდება: „... უწყით, რამეთუ ყოველი ... კუნესის და ელპის ... და არა ესოდენ ხოლო ... ნაყოფი სულისაჲ ...ითა შნა ჩნთა...“

შენიშვნა: ფრაგმენტის ნაწილი იხ. № 1895-ის ქვეშ.

1893 დ

სიტყვა გულისთქმისათვის. XII—XIII

1 ფ.; 24×14,5; ეტრათი; ნუსხური; ძალზე დაზიანებული, კიდევები შემოხვეული, შუაგული ამოღლეჯილი. [XII—XIII ს.].

[სიტყვა გულისთქმისათვის] „... თქნი წინაშე კაცთა, რათა იხილნენ საქმენი კეთილნი და აღიდგ... მამსა თქნსა ზცთ...“ 1 რ—ვ.

წყდება: „... და ქებულებაჲ ღმრთისა მიერ. ვიდრელა ბოროტად ქცევითა ქო... განთქმულებასა, რამეთუ ორი და მაცხოვარი...“

1893 ე

2 ფ.; 15×11; ეტრათი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; ეტრათი დასვრილი და დაზიანებულია; [XI ს.].

«საძიებელია» „... იე. ივლიტაჲსი და კესი.
იგ. ანტიოხოზისა, კესი და ივლიტაჲსი.
იზ. მარინა მოწამისაჲ...“ 1 r—2 v.

წყ დება: „... ოკლომბერსა ლა დღე. საძიებელი.
ა. არეთაჲსი და მისთანათა.
ბ. ანანია ეპისკოპოზისა მოწამისა.
გ. ვიგტორ და სტეფანიდოჲსი.
დ. დანიელ წწმეტყუელისაჲ...“

1894

ოთხთავი. XVI

10 ფ.; 20,5×18; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; ეტრატი, ძალზე დაზიანებული, დაშლილი და გაშავებულია ნესტისაგან; ტექსტი მრავალ ადგილას გადასულია ცუდად იკითხება; პალიმფსესტი, ძველი ტექსტი—ასომთავრული და ნუსხური [XVI ს.].

[ოთხთავი] „... გფარვიდეს შნ, ამისთსცა შობილსა მას წმიდა და ძე მადლისა ეწოდოს მას...“ ლ. 1. 35. 1 r—10 v.

წყ დება: „... მიუგეს მსახურთა მათ და ჰქს: არა სადა ვინ იტყოდა კაცი ესრეთ ვითარ კაცი...“ ი. 7. 46.

1895

საკითხავები. X—XI

9 ფ.; 18,5×16; ეტრატი; ფრაგმენტი; დაფურცლული: ნუსხური, სათაურები ასომთავრულით; ძალზე დაზიანებული, ეტრატის შუაგული ამოგლეჯილია: 3—9 ფ.ფ.; უკანასკნელი ფურცელი გაცხოველებულია; ტექსტი ცუდად იკითხება; [X—XI ს.].

[საკითხავები] „... ნათესავთა შნთა ... შნ ჴელთა ჩემთა მდღელთმოძღურთა რად გიქმნის. ჰრქუა მას იზ: მეუფებამ ჩემი არა არს ამის სოფლისაგანი...“ 1 r—9 v.

წყ დება: „... გუბმი შრი დადვეს ახალსა საფლავსა და ნიად ცისკარსა მაგდანიელმან და სნთა მათ დედათა მის თანა მოილეს ნელსაცხებელი...“ 9 v.

შენიშვნა: 1. ფრაგმენტის უკანასკნელი ფურცელი გაცხოველებულია.
2. ფრაგმენტის ნაწილი იხ. №—1893 გ-ს ქვეშ.

1896

საგალობლები. XIV—XV

9 ფ.; 18,5×13,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურიით; დაზიანებულია: 7—9 ფ.ფ.; პალიმფსესტი—ასომთავრული და ნუსხური; ასომთავრულია: 5, 8—9 ფ.ფ.; ნუსხურია: 1—4, 6—7 ფ.ფ.; [XIV—XV ს.].

[საგალობლები] „... ბელო ქს. შობისა. გუნ განყოფილთა შეერთებო. გუნ დამესნელო მტერობისაო...“ 1 r—9 v.

წყდება: „...მგლოვარებად დედათა მათ გარდაიცვალა მსწრაფლ დიდად სიხარულად, რაჟამს იხილეს აღდგომილი უფალი და ცვეს და იყნი სცეს და ლაღადებით იტყოდეს...“.

შენიშვნა: ტექსტი შეიცავს: „გალობანი აღდგომისანი“ 2 r—6 v, და „გალობნი ღისმშობლისანი“. 6 r—9 v.

1897 ა

ლოცვანი. XIV—XV

10 ფ.; 13,5×11; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; პირველი და უკანასკნელი გვერდი ცუდად იკითხება; [XIV—XV ს.].

[ლოცვანი] „...და ღირს ვიქმენით უკვდავთა მათ ზეცისა კეთილთა შუნდა. დიდებასა შეესწირავთ, [მა]მისა ძისა და წმიდისა სულისა აწ, მარადის...“ 1 r—10 v.

წყდება: „...მაოტებელ ეშმაკთა მო ...წინაღმდგომთა ...მივახლებული... დალთა...“.

1897 ბ

საეკლესიო კალენდარი. XIV—XV

4 ფ.; 12,5×10; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; ეტრატი მუქი ყავისფერი, გასვრილი, ცუდად იკითხება. (XIV—XV ს.).

[საეკლესიო კალენდარი] „... ა ერთი, ბ ორი, გ სამი, დ ოთხი, ე ხუთი, ვ ექსი, ზ შვიდი, ჰ რვა, თ ცხრა, ი ათი, კ ოცი...“ 1 r—4 v.

წყდება: „... თა აგვსტოსა აქუს დღე და. დღეთა აქვს ჟამი იბ, ლამითა ჟამი იბ... [ფე]რისა ცავლებად უფლისა ჩუნისა... 4 v.

1898

კურთხევანი. XV—XVI

6 ფ.; 14×12,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; ადგილები ცუდად იკითხება; [XV—XVI ს.].

[კურთხევანი] „... ცოდვისათჳს კდ ... მისცე ... კაცთა მოყვარებისათჳს შსა, განაუხუ[ე]ნ სულსა მონისა შუნისასა...“ 1 r.

წყდება: „... ნუგეშინის ცემდით და რქუათ ...თა გაონებითა განადღიერდით...“ 6 v.

შენიშვნა: ტექსტს ახასიათებს ამეტობა.

1899

საკითხავები. XIII—XIV

4 ფ.; 16×13,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; მეოთხე ფურცელი დამწვარი და დაგლეჯილია; [XIII—XIV ს.].

[საკითხავები] „... [მო]გიყვანე თქნ ქუყყანასა იგრუსალემისასა, და სცნათ, რამეთუ მე ვარ უფალი ღმერთი თქნი...“ 1 რ.

წყდება: „... თა ვიდრე იგი მოვიდოდეს, ამას ოდენ სიტყუასა ეტყოდეს მო...“ 4 ვ.

1900 ა

კუროთხევანი. XIV—XV

4 ფ.; 11,5×9; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; ეტრატი გასვრილია, ადგილები ცუდად იკითხება; [XIV—XV ს.].

[კუროთხევანი] „... შემოავლოს ჯრი და განუცვალოს გვრგვნი და თქუას მღუდელმან: მშვლობაჲ ყოველთა თავნი ჩნი უფალსა მოუდრიკნეთ...“ 1 რ.

წყდება: „... ამისსა შემდგომად მღნ მოიღოს სასმელი...“ 4 ვ.

1900 ბ

სავალობლები. XIII—XIV

4 ფ.; 14×10; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; პალიმფსესტი, თავდაპირველი ნაწერი ასომთავრული არ. იკითხება; [XIII—XIV ს.].

[სავალობლები] „... ნებლთა. და ღირს ყვენ ხილვად შენდა. მეონებითა წმიდათა შენთა მარტულთაჲთა...“ 1 რ.

წყდება: „... საყოფელთა მათ საყუარელთა, როშენნი გამოირჩევიან და შეივედრენ მონანი შენნი მრავალ მო...“ 4 ვ.

1900 გ

დავითნი. XV

2 ფ.; 13×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები სინგურით; ტექსტი სულ გადასულია, იკითხება მხოლოდ რამდენიმე სიტყვა; [XV ს.].

[დავითნი] „... რაოდენ გზის...“ 1 ვ.

„უკუმცა ... ესმინა ჩი...“ 2 რ.

1900 დ

ლოცვანი. XV—XVI

1 ფ.; 11×11; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; ქვემო კიდე მონეული; პალიმფსესტი ძველი ნაწერი, ნუსხური ადგილ-ადგილ იკითხება; [XV—XVI ს.].

[ლოცვანი] „... უწყნი ჩემნიცა ესე საქმენი, ნუ მომიძაგებ და ნუცა პირსა შენსა გარე შიაქცევ ჩემგან, არამედ შემინდვენ მე ყოველნი შეცოდებანი ჩემნი...“ 1 რ—v.

წყდება: „... მე ამას მივსცემდე სარწმუნუებითგან მტკიცებული შენსა გამოუთქუმელსა კაცთმოყუარებასა და თვთ ვითარცა მონად ცოდვისა გამოუცდელ ვპოუ...“ 1 v.

1900 ე

კონდაკი. XIV—XV

2 ფ.; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, მთავრული ასოები და დასაწყისები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[კონდაკი] „...ეგრეთვე სასუმელი შემდგომად სერობისა მეტყუელმან...“ 1 რ—2 v.

წყდება: „... კურთხეულ არს მომავალი სახელითა უფლისათა და გამოგვიჩნდა ჩუენ...“

1900 ვ

საკითხავები. X

1 ფ.; 14×11,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური; პირველი გვერდი გასვრილია, არ იკითხება; [X ს.].

[საკითხავები] „... რა ეამს რტონი მისნი და ჩხუ... გამოვალნ ... რათა იხილო არნ ზაფხ...“ 1 რ.

1900 ზ

საგალობლები. XIV—XV

2 ფ.; 12,5×10,5; ეტრატი; ფრაგმენტი; ნუსხური, დასაწყისები და მთავრული ასოები სინგურით; [XIV—XV ს.].

[საგალობლები] „... და არცა ერთი ბრალი სიკუდილისა უპოეს...“ 1 რ—2 v.

წყდება: „... ვითა საშოთა შენთა გამოჩნდა მზე...“

1990 Թ

საგალობლები. XIV—XV

1 ფ.; 14×12; ეტრათი; ფრაგმენტი; დიდი ზომის ფურცლის ნაგლეჯი; ნუსხური, დასაწყისები სინგურით; პალიმფესტი, თავდაპირველი ნაწერი ასომთავრული არ იკითხება; [XVI—XVI ს.].

[საგალობლები] „... დაბადებულნი განანათლენ კაცთმოყუარე, ამისთესცა-განსცზრების ყოველი...“ 1 r—v.

წყდება: „... მკუდრებით აღდგომისა შენისათეს. მრაველ... ქრისტე, ღმერთო დიდებამ შენდა...“

1901

სპარსული ტექსტი

1902

სპარსული ტექსტი

1903

სომხური ტექსტი

1904

სპარსული ტექსტი

1905

რუსული ტექსტი

1906

რუსული ტექსტი

1907

მონტესკიე—გულისკვიხიყოფისათვის სჯულთასა. 1840

139 ფ.; 33×21,5; ქალაღი; უყდო; მხედრული; თავბოლონაკლული; მთარგმნელი—მეფის ძე დავით (ბატონიშვილი); გადამწერი—გრიგოლ წერეთელი (136 r) 1840 წ. (136 r), დაუწერელია 136 v—138 r; 139 r.

[გულისყოფისათვის სჯულთასა] „... წიგნი დ. თავი ზ. ვაქრობამ არღარა შეართმიდა ვნებასა კონსტიტუციასა მათსა და არცალა წარწყმენდნენ“

იგინი საკუთარსა სარგებლობასა თუსსა.—თავი ზ. თუ ვითართა შემთხვევათა შინა საკუთარნი ესე წესდებულებანი სარგებელ იქმნებიან...“ 1 r—136 r.

წყდება: „... თავი მეთე, ზისუსტისათჳს მეზობელთა სახელმწიფოსათა. ოდეს რომელსამე სახელმწიფოსა უფის მეზობელი დაახლოვებული დაცემისადმი, უხამს არს მისწრაფებაჲ დაცემისა მისისა. რაჲ უმჯობეს სახელმწიფოსა, ვითარცა ყოლად ესე ვითარისა მეზობელისა, რომელიცა იტვირთედის ყოველსა ჳირსა მისთანა. და იშვიათ შეიმთხვევის, რომელ დაპყრობითა ესე ვითარისა სახელმწიფოსათა განმრავლებულ იქმნეს ძალი ნივთიერებითი, რაოდენ წარწყმდების ძალი შესმენილებითი...“ 136 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი შეიცავს მონტესკიეს თხზულების პირველ ნაწილს. მეორე ნაწილი, გრიგოლ წერეთლისეჲ გადწერილი იხილე H—1424 ნომრის ქვეშ.

2. ტექსტი იწყება მეოთხე წიგნის მეშვიდე თავიდან.

3. დართული აქვს მეექვსე თავის საძიებელი (136 v).

4. სკოლიოებში ავტორის შენიშვნებთან ერთად მთარგმნელის (დავით ბატონაშვილის) შენიშვნებიც არის

ანდერძი (გადამწერისა): „კდ ჩანვარსა გავათავე გადმოჯღანვა ამა თ-ის წიგნის მონტესკუსა, ჩემის ხელით, კნიაზ გრიგოლ წერეთელი. ამაღამ შევათავებ ორმოცდა მეთცამეტეს წელს. ჩემ წელს“.

მინაწერი: 139 v.

1908

ლათინური ტექსტი

1909

ბარამ-გულანდამიანი. 1813

122 ფ.: 21×16; მოლურჯო ქაღალდი: ტყავგადაკრული ტვიფრული მუყაოს ყდა; მხედრული, დასაწყისები სინგურით: დაზიანებულია: 2, 4 ფ.ფ.; დაუწერილია: 1 v—4 r; ყდა ჳიანაჳამი: გადანწერი—ტრეგენელი არუთინას შვილი სიმონაშვილი გივურჯა, (120 r); გადაიწერა 1813 წ. (120 v).

„კარი პირველი ბარამისა გულანდამისა პარსულისაგან გადმოთარგმნული ბრძანებითა ქართუელთა მეფის ვახტანგისათა.—იყო ქვეყანასა ურუმელთასა ხელმწიფე ჳიშვარ სახელოვანი, უკლებელი, მორკმული და სიმდიდრისაგან გალალებული...“ 5 r—120 r.

შენიშვნა: სათაურს წინ უსწრებს; „მოგახსენოთ თქმული, თქმული (!) და გავონილი ბარამისა მიჯნური გულანდამისა პარსულისაგანაი. წელსა ჩყოგ, 1813-ში, თიბათეის 0-ში“. 5 r.

ანდერძი: „კურთხეულ იყოს ვინც ამისთანა, თუ სხვა რბგი ანბე[ბი]ს წიგნები ნახოს და გადაწეროს და იმაზე იჭირანახლოს. თუ ცოცხალი იყოს, ლმერთმა ადღეგრძელოს, თუმც მკვდარი—ღმერთმა აცხონოს. ამას მეტი არა ეჭვირებარა. დაიწერა ჳელთა ჩემთა ტრეგენელი არუთინას შვილის სიმონაშვილი გივურჯას. დაწერილა

მეტნაკლები, შემინდეთ. აღიწერა ქვეს ფა. წელსა ჩვიგ—1813, რომელიც წაიკითხოთ და შეიტყოთ, უკანვე პატრონს უბოძეთ“. 20 r—v.

მინაწერები: 1 r, 4 v, 120 v, 121 r—v, 122 v.

1910

პეტრე მკაწვრელისა და ალაჯორისათვის. XIX

4 ფ.; 21,5×16,5; მოღურჯო ქაღალდი; უყდო; მხედრული; თავბოლონაკული; [XIX ს.].

[პეტრე მკაწვრელისა და ალაჯორისათვის] „...გან განძვინებულმან რქუა და მარიაშვა. მაშინ განძვინდაცა დედოფალი და უბრძანა პრეპოზიტთა და იკდიკოსთა თვისთა და გარდამოთირეს პატრიაქი და განაძეს...“ 1 r.

წყდება: „... ხოლო ღუთივ განხმობილმან მიქელ უპყრა სახელსა მისსა და შთამოზიდა ძლიერად და გამოათრია ქვეყანად და დაკვეთა და დასცა ქვითა მით, რომელი აქუნდა ქუდსა შინა მისსა და განტვინა უმღრთო...“ 4 v.

1911

სპარსული ტექსტი

1912

საგალობლები (ფოტოპირები) 1922

I—IV+8 ფ.; 21×17; ფოტო ქაღალდი; ფოტოპირები (აკინძული); მუყაოს ლურჯი ყდა; ნუსხური, დასაწყისები ასომთავრულით: 1922 (4 r).

„[საგალობლები] ... ქმნეს გარგნსა ქვეს მიერ მცხნელისა ჩნისა და აწ სენი იგი [იკურნების მათ შრ და ყოველთა მორწმუნეთა ეხარების...“ 1 r—8 r.

წყდება: „... წარგიყვანა შენ ზაკვით მონამან სიცრუისამან ღირსო, და ... წინაშე ღმრთის მო...ისა და სულთა განმხრწნელი...“

შენიშვნა: 1. ფოტოპირებს წინ უძღვის აკად. კ. კეკელიძისა და პროფ დ. გორდევების შენიშვნები. 1 r—IV r.

2. ყდაზე წერია: ა. „ქართულ ეტრატზე დაწერილი ხელნაწერის 2 ფრაგმენტის 8 ფოტოგრაფიული სურათი, რომელიც საგალობელს შეიცავს, დ. პ. გორდევისა და პროფ. კ. კეკელიძის შენიშვნებით“.

ბ. მიქაელ მოდრეკილის კრებულიდან ორი ფრაგმენტი, რვა ფოტოგრაფიული სურათად“.

1913

თუშური ლექსები (კრებული). XIX—XX

124 ფ.; 22×18; ქაღალდი; ექვს ცალკე რვეულად აკინძული; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შემკრები—ივანე ბუჭურაული; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„თუშის ქალი.—თუშის ქალმა სთქვა: შევირთავ

ბასრის ხმლის ამომღებელსა...“ 91 ტექსტი. 1 r—124 r.

შენიშვნა: 1. მასალები გამოქვეყნებულია „ძველ საქართველოში“ (ტ. II, განყ. 5).

2. ნაბეჭდი მასალების განრიგი არ მისდევს ხელნაწერს, მაგრამ მასალა დაბეჭდილია სრულად.

3. ხელნაწერს დართული აქვს ჩამწერის მრავალი შენიშვნა (გახსნა გეოგრაფიულ და საკუთარ სახელებისა, ლექსების შინაარსის განმარტება და სხვა). ზოგი შენიშვნა ფანქრით არის წაშლილი და არ დაბეჭდილია.

4. დაბეჭდილ მასალას დაერთო ტექსტი № 22-ის ორი ვარიანტი, რომელიც ხელნაწერში არ არის (ძვ. საქ., ტ. II, განყ. 5, გვ. 63).

1914

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

73 ფ., 22×18, ქალაღდი რვეულად აკინძული; უყდო; მხედრული; შეკრების ადგილი—ქართლი; შემკრები—თედო რაზიკაშვილი; [XIX—XX ს.]; დაუწერელია ფ.ფ. 19 v, 20 r, 39 r—v.

„რუსთველმა სთქვა: ამ ჩემს სიტყვას

ასე ვიტყვი, ძირს არ დავცემ,

კაცმა კაცი ჩემთან მოჰკლას,

ღმერთს ვიმოწმებ, არსად გავცემ...“ 367 ტექსტი. 1 r—73 v.

შენიშვნა: 1. მასალა გამოქვეყნებულია „ძველ საქართველოში“ (III ტომი, განყ. 2).

2. არ დაბეჭდილია ოთხი ლექსი ა. „რუსთ ხემწიფე და ზონთქარი
ორივე თავადებია...“ (43 v).

ბ. „მალღა მალღსა მთახედა
სისხლისა გუბე მდგარიყო...“ (49 v).

გ. „ყვეღა ზეხილი აყვავღა
შენ რალასა იქ კიტრიყო...“ (73 r).

დ. „ქაღო, კრულღ გეხვეწები
წელიწადი გამოგსვღია...“ (73 v).

3. ხელნაწერს ე. თაყაიშვილის ხელით (წითელი მელნით) გაყვებული აქვს სათვღავი, რომელიც მიგვითითებს ტექსტის შესაბამ ნომერზე დაბეჭდილ მასალებში. სათვღავი ერთიღ თ. რაზიკაშვილის მიერ ქართღში ჩაწერიღ ყვეღა მაღღღღღღღღღღ, იბ. №№ H 1915, H 1916, H 1917, H 1918, H 1919.

1915

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

ფ. 21×18; ქალღღდი რვეულად აკინძული; უყდო; მხედრული; შეკრების ადგილი—ქართღი; შემკრები—თედო რაზიკაშვიღი; [XIX—XX ს.]; დაუწერელიღ—78 ფ.

„თამარ ქალი ქალი,

სიტყვის ქამინღარიღ...“ 318 ლექსი. 1 r—77 v.

შენიშვნა: 1. მასალღ გამოქვეყნებულიღ „ძვეღ საქართველოში“ (ტ. III, განყ. 2), არ დაბეჭდიღღ შემდეგი ლექსები:

- ა. „მე რო საქმე მომივიდა
ის არ მოსვლია სხვასაო...“ (14 v)
 - ბ. „სადილმა სამხარეულმა
ლონე ნამგაღზე დაყარა...“ (20 v)
 - გ. „ტყვიდან გამორბის ნადირი,
ფეხი აქვს ტალახიანი...“ (40 r)
 - დ. „ურემო, ფერხო მალალო,
ხუნდი გიყრია გიშლისა...“ (42 v)
 - ე. „პერი, ბიჭო მუხრანელო,
ვისა სთხოვდი მუქარასა...“ (64 r)
 - ვ. „გასათხოვარი ქალი ვარ,
ლობეზედ დავილაჯები...“ (76 r)
 - ზ. „დედაჩემი მეუბნება
შვილო, რად არ ირთავ ქალსა...“ (76v).
2. ამ ხელნაწერის დასაწყისი იხ. H—1914.

1916

ხალხური ლექსები (კრებული). 1886—1910

34 ფ.; 22×18; ქალაღი; რვეულად აკინძული; უყდო; მხედრული; შეკრების ად-
გილი—ქართლი; შემკრები—თედო რაზიკაშვილი; 1886—1910 წ.წ.; ქართლი.

„ლიახვივით ავდიდლები,
მეჯუდასავით დავშრები...“ 275 ტექსტი. 1 r—77 v.

შენიშვნა: 1. მასალა გამოკვეყნებულია „ძველ საქართველოში“ (ტ. III, განყ. II).
არ დაბეჭდილა ხუთი ლექსი:

- ა. „თითის თითი სტკიოდა,
ნუნა გაშავებიო...“ (5 v)
 - ბ. „შორით მესმა ქება შენი,
უცხო თემსა მოამბესა...“ (15 r)
 - გ. „ქალო, შენი ეგ მიყვარდა
ეზო-ეზო სიარული“ (31 v)
 - დ. „ქალმა აილო ქვა დამცხო,
რა გულმა გააბედინა...“ (43 r)
 - ე. „მალა იხვი მოფრინავდა,
ბოლო გაშლილი ბუღბუღი...“ (34 r).
2. ამ ხელნაწერის დასაწყისი იხ. H. 1914, 1915.

1917

ხალხური ლექსები (კრებული) XIX—XX

45 ფ.; 22×18; ქალაღი; რვეულად აკინძული; უყდო; მხედრული; შეკრების
ადგილი—ქართლი; შემკრები—თედო რაზიკაშვილი; [XIX—XX ს.].

„ახალი ლექსი გამოვთქვათ
ახალ ხელმწიფის ხელშია...“ 203 ტექსტი. 1 r—44 v.

შენიშვნა: 1. მასალა გამოქვეყნებულია „ძველ საქართველოში“ (ტ. III, გა: II), არ დაბეჭდილა შემდეგი ლექსები:

- ა. „ქალი ქმრის დაწუნებული
სამშობლოს მიშავდებოდა...“ (4 r)
- ბ. „სიცხეობა ჩამოვარდა,
გაიჭრა სომხების ყანა...“ (11 r)
- გ. „მე რომ რძალი მოვიყვანე...“ (13 r)
- დ. „დალოცვილმა ხელმწიფემა
ეს რა საქმე მოიგონა...“ (13 r)
- ე. „კობლიანთ ქორწილი ქნეს,
დაკლეს ხარი ადიბლური...“ (13 v)
- ვ. „ხორეშანა, ხორეშანა...“ (13 v)
- ზ. „აპრილი აპრიპარტიო,
თებერვალი და მარტიო...“ (13 v)
- თ. „ჩემ მტერსავე გაპოხებია
თავის ალალი დედაო...“ (15 r)
- თ. „ერთხელ მეც ვიყავ შეცხვარე,
ცხვარი გავშალე ლელოსა...“ (15 v)
- ი. „ჩიტის ბოლოს რქასა
ჩიტი მოეხარშა“ (19 v)
- ია. „დედა ... ორეხელო...“ 20 v
- იბ. №№ 121—124, 128—130, 135, 137, 138, 142, 143, 147, 152, 153, 160, 161, 166, 167, 174, 176, 177, 182.
შაირები:
- იგ. „ალექსანდრე პოპოლიკო,
შენი საქმე როგორ იყო...“ (44 v)

2. ხელნაწერი შეიცავს შემდეგ ცნობებს მოქმედების და ჩაწერის ადგილის შესახებ: ტექსტი № 164, 165—„პეტრო საათაშვილი, მოწაფე სოფლის სკოლისა“. (26 v)
№ 169—„არბთელი გლეხი ხატიკაცისაგან გავონილი“. (28 v)
№ 170—„ჩაწერილი მღ. დავით კავკასიძის მიერ“. (30 r)
№ 173, 174—„ვანო მესხრიშვილი, სოფ. პატარა გარე-ჯვარი“ (30 v)
№ 195, 200 „სოლომონ გულიშვილი ს. ქიწნისი 1886 წელი“. (42 v)
№ 201—„ეს ვარიანტი გადმოვიწერე პატივემულ მღვდლის მამა დავით კავკასიძის რვეულიდან: ს. გორიჯვარშია. ს. გორიჯვარშია ჩეწერილი“. (43 r).
3. ხელნაწერის დასაწყისი იხ. H 1914, 1915, 1916.

1918

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

14 ფ.; 22×18; ქალაქი; აკინძული; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შტაბის ადგილი—ქართლი; შემკრები—თედო რახიკაშვილი.

„რას ვაქნევ შევშევბ, ნაწრეტსა,
მინდორსა ბალახიანსა და
წითელი შეშის დამცველი
უნდა ვწვაგდე წივასა ტალახიანსა...“ 88 ტექსტი. 11r—14r.

- შენიშვნა: 1. ტექსტები გამოქვეყნებულია „ძველ საქართველოში“ (ტ. III, განყ. II):
 არ დაბეჭდილა ორი ლექსი: ა. „მე ჯავახეთს რა მიშავდა...“ № 52 (8 r);
 ბ. „ყოვლად წმინდა ღვთისმშობელთა...“ № 62 (10 r).
 2. ხელნაწერის დასაწყისი იხ.: H 1914—1917.

1919

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

22 ფ.; 22×18; ქალაღი; აკინძული; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შერების
 ადგილი—ქართლი; შერები—თედო რაზიკაშვილი; დაუწერელია ფ.ფ.: 16, 22.

„შირები და ლექსები
 სულ ახლა მომაგონდაო,
 თქვენებურ ქალთან მივედი,
 ლოგინზე გამიგორდაო...“ [117 ტექსტი, 1 r—21 v].

- შენიშვნა: 1. ლექსები გამოქვეყნებულია „ძველ საქართველოში“ (ტ. III, განყ. II),
 არ დაბეჭდილა 4 შირი №№ 18, 30, 102, 111.
 2. ხელნაწერის დასაწყისი იხ.: H 1914—1918.

1920

ხალხური ლექსები (კრებული). 1889

50 ფ. 23×18; ქალაღი; რვეულად აკინძული; უყდო; მხედრული; 1889 წ.; შერების
 ადგილი—ქართლი; შერები—თედო რაზიკაშვილი; დაუწერელია ფ. 20; ხელ-
 ნაწერი თითქმის მთლიანად ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ელი ელამდა, ზღვა ბიბინებდა,
 ზღვისა კიდესა კარავი იდგა...“ 183 ტექსტი. 1 r—50 v.

- შენიშვნა: 1. მასალა გამოქვეყნებულია „ძველ საქართველოში“. (ტ. III, განყ. 2).
 2. დაბეჭდილ მასალის განრიგი ზოგჯერ არ მიყვება ხელნაწერს, მაგრამ მასალა
 დაბეჭდილია სრულად.

1921

ხალხური ზღაპრები და არაკები (კრებული). XIX—XX

270 ფ.; 22×17; ქალაღი; 10 რვეულად აკინძული; მხედრული; [XIX—XX ს.];
 შერები—[მელიტონ კელენჯერიძე]; დაუწერელია ფ.ფ.: 80, 82 v; 260—270.

1. „შავი მზე და მთვარე თეიმურაზები.—იყო და არა იყო რა, ღვთის
 უკეთესი რა იქნებოდა! იყვნენ ცოლქმარი, ჰყავდათ ერთი შავი ცხენი...“
 1 r—11 r.
 2. „ზიკატერა და მიკატერა.—იყო ერთი უშვილო ხელმწიფე...“
 11 r—15 v.
 3. „ლევანი და დევები.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნე-
 ბოდა? იყო ერთი დედაკაცი, ჰყავდა ორი ვაჟი და ერთი ქალი...“ 15 v—24 v.
18. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

4. „დავით დათულაშვილი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი ხელმწიფე. ჰყავდა სამი ქალი და ერთი ვაჟი...“ 24 r—29 r.

5. „ვაშლიშვილი.—ერთს დიდებულს მეფეს ერთი ქალი ჰყავდა...“ 29 v—33 r.

6. „ეკლესიის მაშენებელი მეფე და მისი სამი ვაჟი.—ერთს მდიდარს მეფეს ჰყვანდა სამი ვაჟი...“ 33 r—36 v.

7. „დათე-კაცა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? ერთს უბრალო გლეხს ჰყავდა ისეთი ლამაზი ქალი, რომ მხეცებიც კი ენატრებოდნენ მის ცოლობას...“ 36 v—40 v.

8. „გაუტინებელი ხელმწიფე.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი ხელმწიფე, რომელსაც თავის დღეში არ გაეცინა...“ 40 v—43 v.

9. „ავათმყოფი ხელმწიფის შვილები.—ერთს ხელმწიფეს ჰყავდა სამი ვაჟი...“ 44 r—49 r.

10. „სამი ძმა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი მონადირე ღარიბი კაცი, ჰყავდა სამი ვაჟი...“ 49 r—53 r.

11. „საყდრის აშენებელი მეფე და სამი ვაჟი მისი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი მეფე, ჰყავდა სამი ვაჟი...“ 53 r—57 v.

12. „ბერდათუნა.—იყო ერთი ბერდათუნა, კაცი ძლიერ ღონიერი...“ 58 r—60 v.

13. „გლახაკი უშვილო და ეშმაკი.—იყო უშვილო გლახაკი...“ 60 v—63 r.

14. „ნასია.—იყო ერთი ნასია...“ 63 r—65 r.

15. „ხელმწიფე და ორი მისი ვაჟი.—ერთს ხელმწიფეს ჰყავდა ორი ვაჟი...“ 65 v—69 v.

16. „ხელმწიფის შვილი და მგელი.—იყო ერთი ხელმწიფე...“ 70 r—75 v.

17. „ორტკველი კაცი და ხელმწიფე.—იყვნენ უშვილო ცოლქმარი გლეხები...“ 75 v—78 r.

18. „ბაყაყის ხოკი (სამი ძმა).—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა?...“ 78 r—79 v.

19. „ღვთის შვილი გიორგი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი გიორგი ღვთის შვილი...“ 81 r—82 r.

20. „დალანა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ცხრა ძმა...“ 83 r—85 v.

21. „კონსტანტინე.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი მეფე, უშვილო, მდიდარი და დიდი საბრძანებლის პატრონი...“ 85 v—92 v.

22. „უშვილო ცოლქმარი.—იყო უშვილო ცოლქმარი...“ 92 v—95 r.

23. „ლორის თავი.—იყო უშვილო ცოლქმარი ხელმწიფე...“ 95 r—97 r.

24. „ცხრა ძმა და ცხრა და.—იყო ერთი ხელმწიფე, რომელსაც ჰყავდა ცხრა ვაჟი და ცხრა ქალი...“ 97 r—99 v.

25. „ხეთავანი და დევთავანი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი სახელმწიფო, პატარა სივრცით, მაგრამ ძლიერ მდიდარი ბუნებით...“ 99 v—110 v.

26. „სამი ძმა და მზეთუნახავი ქალი.—იყო სამი ძმა, ერთი უცოლო, ორი ცოლიანი...“ 111 r—113 r.

27. „სამი ძმა.—იყო და არა იყო რა, სამი ძმა იყო...“ 113 v—117 r.

28. „ლარიბი ცოლქმარი და მამალი.—იყო ერთი ძლიერ ლარიბი ცოლქმარი...“ 117 r—120 r.

29. „ასის მკვლელი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი მდიდარი სოფელგარი, ჰყავდა ქალ-ვაჟი...“ 120 r—123 r.

30. „შამაია.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ხელმწიფე უშვილო...“ 123 r—132 r.

31. „ხელმწიფის და მეწისქვილის შვილები.—იყო ერთი მეფე, ჰყავდა ერთი მეწისქვილე...“ 132 v—135 v.

32. „უშვილო ხელმწიფე.—შვილები მშვილდ-ისრებს იწყობენ და სანადირით მიდიან...“ 135 v—138 r.

33. „პეტრია და ცქვიტია.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ძლიერ მდიდარი, მაგრამ უშვილო ხელმწიფე კაცია...“ 138 v—145 v.

34. „მეფე და მისი შვილები.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო მეფე, ჰყავდა სამი ვაჟიშვილი...“ 145 v—148 v.

35. „სამი ძმა და ეშმაკი.—იყო და არა იყო რა, იყო სამი ძმა მონადირე...“ 147 v—150 r.

36. „ლარიბი გლეხი და დევები.—იყო ერთი საწყალი გლეხი...“ 150 r—153 r.

37. „გლახა ან ნაცარქექია.—იყო სამი ძმა—ცხვრის მწყემსები...“ 153 r—158 r.

38. „ქვრივი დედა და შვილი.—იყო საწყალი ქვრივი დედა-კაცი...“ 158 r—162 r.

39. „სამი ძმა.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ხელმწიფე...“ 162 v—166 v.

40. „ზღვაში ნაპოვნი.—ერთმა მდიდარმა და უშვილო ვაჟარმა ზღვაში მგზავრობის დროს კალათი დაინახა ზღვაში, მებელმანდეს გამოატანია, გახსნა, შიგ მშვენიერი ვაჟი ნახა, იშვილა და სასწავლებელში მისცა...“ 167 r—169 v.

41. „ცხრა ძმა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რაღა იქნებოდა? იყო ერთი კაცი, ჰყავდა ცხრა ცოლიანი ვაჟიშვილი, ხელობით მონადირე...“ 169 r—174 r.

42. „ალექსი გმირი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი გლახა, ჰყავდა ერთი რაში და დროს სულ იმასთან ატარებდა...“ 174 r—178 v.

43. „დათვიაშვილი.—იყო და არა იყო რა? ღვთის უკეთესი რაღა იქნებოდა? იყო ერთი ობოლი და-ძმა, ცხოვრობდენ მუდამ ერთს ქოხში ერთი უღაბური ტყის მახლობლად...“ 178 v—183 v.

44. „მარკიზოლი (მერცხალი).—ერთს ქვეყანაში ერთი მეფე იყო; სახელათ შარდენი...“ 183 v—189 r.

45. „ხელმწიფის ცოლი და მოსამსახურე—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რაღა იქნებოდა? მთელ ღვთაებებზე იყო ერთი ცოლქმარი...“ 189 r—192 v.

46. „გლეხის შვილი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი უშვილო ცოლქმარი—გლეხები...“ 192 v—195 r.

47. „ღვთაბრის შვილი და ურის ბეჭედი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი ღვთაბერი, ჰყავდა ერთი ვაჟი...“ 195 r—197 r.

48. „ხელმწიფის ცოლი.—

შენიშვნა: ზღაპრის ტექსტის მაგიერ მოცემულია სიუჟეტის მთავარი მომენტებისგვა ვარიანტებთან შედარებით.

49. „თვალწიკტი ოსტატი და შაგირდი.—იყო ერთი ღარიბი გლეხი და ერთი ვაჟიშვილი ჰყავდა...“ 198 v—200 v.

50. „ქაჩალი.—იყო ერთი ძლიერ მდიდარი კაცი...“ 200 v—209 r.

51. „ღა-ძმა.—იყო ერთი ბერიკაცი, ჰყავდა მოხუცივე ცოლი...“ 209 v—212 r.

52. „სამი ძმა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი მეფე, ჰყავდა სამი ვაჟი...“ 212 r—215 r.

53. „გლეხის შვილი და მღვდელი.—იყვნენ ძლიერ ღარიბნი ცოლქმარნი...“ 215 v—217 v.

54. „მეფის ქალი და მზის დედა.—იყო ერთი მეფე...“ 217 v—221 v.

55. „ხოციანი ბაყაყი მზეთუნახავი.—იყო სამი ძმა...“ 221 v—224 v.

56. „ქმარი და კუტი ცოლი.—იყო ერთი გლეხი, ჰყავდა კუტი ცოლი...“ 225 r—227 v.

57. „სამი ძმა.—ცხოვრობდა სამი ძმა...“ 227 r—229 v.

58. „მდიდარი და ღარიბი.—მდიდარი და გლახა მოდიოდნენ გზაში...“ 229 v—232 r.

59. „ქვრივი ღვთაბრის ვაჟი-გმირი.—იყო ერთი ქვრივი ღვთაბერი, ჰყავდა ერთი ვაჟი...“ 232 r—239 r.

60. „ვაშლყვითელი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რაღა იქნებოდა? იყო ერთი ქალბატონი, რომელსაც ჰყავდა მოახლე ქალი...“ 239 r—244 r.

61. „ხელმწიფე მონადირე.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა? იყო ერთი ხელმწიფე, რომელსაც ერთი მონადირე ჰყავდა, სახელათ ალექსანდრე...“ 244 r—248 r.

62. „ხელმწიფის და ვეზირის შვილები.—იყო ერთი ხელმწიფე, ჰყავდა ვეზირი...“ 248 r—255 r.

63. „ამირანი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა [იქნებოდა? ერთს ყოველში ცხოვრობდნენ ცოლქმარი, რომელნიც დიდ სიღარიბეში ატარებდნენ თავის სიცოცხლეს...“ 255 r—260 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი შეიცავს შემდეგ ცნობებს მთქმელებისა და ჩაწერის ადგილის შესახებ:

- № 1—ჩაწერილია იმერეთში მან. კუპატაძისგან.
- № 2—ჩაწერილია სამუღზაყანოში ნექტარიოზ ჩარგვიშვილისაგან 1911 წელს.
- № 3—იოსებ მინდოურის ნათქვამი 1890 წელს.
- № 4—ჩაწერილი სოფ. საზანოში სიმ. კუპატაძის სიტყვით. (შორაპნის მახრა).
- № 5—სოფ. ჩხარში ჩაწერილი. (შორაპნის მახრა).
- № 6—ჩაწერილია სოფ. ჩხარში, შორაპნის მახრაში გრ. რობაქიძისაგან ლავრენტი ვერულაშვილის ნათქვამი 1895 წ.
- № 7—ჩაწ. ოკრიბაში, ს. საჩხერეში.
- № 8—ოკრიბაში ნათქვამი პ. მოდებაძისაგან.
- № 9—ჩაწერილია საჩხერეში შორაპნ. მახრაში.
- № 10—ჩაწერილია შორაპნის მახრაში, სოფ. საჩხერეში.
- № 11—ჩაწერილია ოკრიბაში ნესტორ იამანაძისაგან.
- № 12—ესეც ოკრიბაშია ჩაწერილი.
- № 13—ჩაწერილია ქუთაისის მახრაში, სოფ. ფარცხანაყანებში ვლ. ტყემელაშვილის სიტყვით.
- № 14—ჩაწერილი ქუთ. მახრაში, ს. კვალითს, გლახუა ხუსკივაძის სიტყვით.
- № 15—ჩაწერილია შორაპნის მახრაში.
- № 16—ჩაწერილი ქუთ. მახრაში, სოფ. სვირში ალექსი ცხადაძის სიტყვით.
- № 17—ჩაწერილია სოფ. მაღლაკს, ქუთ. მახრაში. ვლ. ტყემელაშვილის სიტყვით.
- № 19—ჩაწერილია რაჭაში თეოფანე კვიციანის სიტყვით.
- № 20—ჩაწერილი შორაპნის მახრაში, ს. აღისუბანი.
- № 21—ჩაწერილია შორაპნის მახრაში.
- № 22—ჩაწერილია შორაპნის მახრაში.
- № 23—ჩაწერ. ქუთ. მახრაში.
- № 24—ჩაწერ. ქუთ. მახრაში.
- № 25—ჩაწერილია ქუთაისის მახრაში, სოფ. ვანს.
- № 26—ჩაწერილია მთიულეთში.
- № 27—ჩაწერილია ქუთ. მახრაში, ვანში.
- № 29—ჩაწერ. შორაპნის მახრაში.
- № 30—ჩაწერ. გურიიში.
- № 31—ჩაწერ. შორაპნის მახრაში, სოფ. თერჯოლაში.
- № 32—ჩაწერ. ქუთ. მახრაში. ს. ჯაგანში.
- № 34—ჩაწერ. ქუთ. მახრაში.
- № 35—ჩაწერ. შორაპნის მახრაში.
- № 37—ჩაწერ. გურიაში.
- № 38—ჩაწერ. გურიაში.
- № 39—ჩაწერ. ს. უხუთში, ქუთ. მახრაში.
- № 40—ჩაწერ იქვე.
- № 41—ჩაწერ. ქუთ. მახრაში, სოფ. უხუთში.
- № 42—ჩაწერ. ქუთ. მახრაში, სოფ. უხუთში.
- № 43—ჩაწერ. ს. სვირში, ქუთ. მახრაში.
- № 44—ჩაწერ. სამეგრელოში.
- № 45—ჩაწერ. ქუთ. მახრ., ოკრიბაში.
- № 46—ჩაწერ. შორაპნ. მახრაში, ს. შრომაში.

- № 47—ჩაწერ. შორაპნ. მაზრ., სოფ. ჯგვილათში.
 № 48—ჩაწერილია რაჭაში.
 № 49—ჩაწერ. შორაპნ. მაზრაში, ს. კაცხში.
 № 50—ჩაწერ. შორაპნ. მაზრაში, ს. კაცხში.
 № 51—ჩაწერ. ქუთ. მაზრაში.
 № 52—ჩაწერ. შორაპნ. მაზრაში, ს. ჯგვილათში.
 № 54—ჩაწერ. ქუთ. მაზრაში.
 № 55—ჩაწერ. ქუთ. მაზრ.
 № 56—ჩაწერ. ქუთ. მაზრაში.
 № 57—ჩაწერ. ქუთ. მაზრაში.
 № 58—ჩაწერ. ჩხარში, შორაპნ. მაზრაში.
 № 59—ჩაწერ. ქუთ. მაზრაში.
 № 60—ჩაწერ. შორაპნ. მაზრ., სოფ. ტაბაკიზში.
 № 61—ჩაწერ. ქუთ. მაზრაში სოფ. ბაშში.
 № 62—ჩაწერ. შორაპნ. მაზრ., სანიხურში.
 № 63—ჩაწერ. ჩოხ: ტაურში, გრ. მეგრელიშვილის მიერ. ნაამბობი ფირან ცინცა-ძისაგან“.
 2. ხელნაწერს აქვს შიგადაშიგ მცირე კომენტარები და დაკვირვებები ვარიანტების შესახებ.

1922

ხალხური და საოჯახო წამლობა ანუ კარაბადინი. 1909

124 ფ.; 22×17; ქალაღი; ლურჯი ქალაღის ყდა; მხედრული; 1909 წ.; შემკრები—აღექსანდრე იაკობის ძე მირაქიშვილი; (I v) გადამწერი—ფელიქს აღექსანდრეს ძე მირაქიშვილი; (I v) თბილისი; დაუწერელია ფ.ფ.: 24 v, 27 v, 53 v, 67 v, 96 v, 116 v, 117 r—124 v.

„თვალში ნისლი რომ ჰქონდეს, ირმის ტუჩი გაახმე, დანაყე, გასცერი—და მასრით თვალში შეაყარე (მორჩებაო)...“ 1 r—116 r.

შენიშვნა: ხელნაწერი 9 რვეულისაგან შესდგება.

1923

ზეპირისიტყვიერების ნიმუშების კრებული. XIX—XX

121 ფ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს ყდა; მხედრული; შემკრები აღექსანდრე იაკობის ძე მირაქიშვილი (საცავი ფურცელი); დაუწერელია ფ.ფ.: 2, 6—13, 18—20, 42—54, 57 v, 58—61, 62 v—68 v, 72, 75 v—76 v, 78—79, 81 v, 82 v—83 v, 86—88, 90—92. 93 v—95 v, 99—102, 110—121; [XIX—XX ს.].

1—8. „ლოცვები.—უფალო და ღმერთო ჩვენო...“ 3 r—5 r.

9—113. „ლოცვა, კურთხევა და კეთილის ნდობა.—ღმერთმა აშენოს შენი ოჯახი...“ 14 r—17 v.

114—293. „წყევლა, ლანძღვა და გინება.—ღვთის ცეცხლი...“ 21 r—27 v.

294—723. „სიტყვათა მიქცევა.—კბილი გავტეხე...“ 28 r—40 v.

724. „ყველაზე ძველი სახელი და გვარები თბილისის ქართველ გრიგორიანებში[ს].—გზირ ბეჟოანთი ანუ ბეჟანიანთი...“ 41 r—v.

725—729. „ამპარტავენი კაცის ტრაბახობა.—ცა ქუდად არ მიმაჩნია, დე-დამიწა ქალამნათ...“ 55 r—57 r.

730. „პასუხი ქალისაგან.—ვაჟო, სად იყავ მანამდი...“ 56 r.

731. „ამიციანას მოგახსენებ უკვირ-მაკვირ საკვირველსა...“ 56 r.

732. „ერთი ქალი (ანუ გოგო), ერთი ვაჟი (ანუ ბიჭი) წყალზედ მიდიანო.—ქალო, კოკა მიღმა დადე და მაკოცნიეო...“ 56 v.

733. „ბანზე ხორბალი გაფინე გასაშრობათაო...“ 56 v.

734. „სანთლის გუთანს ავაშენებ, შიგ შევაბამ უღელს დევსა...“ 57 r.

735—736. „ნეტავი ნატვრა მანატვრა, ეს ნატვრა ამიხდინაო...“ 62 r.

737—824. „ფიცი.—ღვთის წინაშე...“ 69 r—71 v.

825—900. „მუქარა ანუ დაქადნა...“ 73 r—75 r.

901—935. „თხოვნა და მიფერება.—თვალშიც რომ ჩამივარდე, თვალზედ ხელს არ მოვისვამ...“ 77 r—78 r.

936—966. „მოკითხვა და მოლოცვა...“ 80 r—82 r.

967—1002, 1010—1025 [ტრუმორწმუნეობანი]. „კატასა და ძაღლს რომ აჩუქებენ ვისმეს, კაბიკინს გამოართმევენ წამყვანს, რომ უქან აღარ მოუვიდესთ...“ 84 r—85 v, 93 r—98 v.

1003—1009. „სახლის ბარაქა. (ჯავახელების ზნე-ჩვეულებანი).—პურის ცომს (ხაშს) გარეთ არ მისცემენ, ბარაქა გაწყდებო...“ 89 r—v.

1026—1051. „შელოცვები (აკაკის კრებულიდან).—ლოცვა თვალყვისა, თვალცემულისა...“ 103 r—109 r.

შენიშვნა: საცავ ფურცელზე ხელის ბეჭდით არის დაბეჭდილი: „Александр Яковлевич Мираков“.

1924

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

45 ფ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს ყდა; მხედრული; [XIX—XX ს.]. შემკრები—ალექსანდრე იაკობის ძე მირაქიშვილი, დაუწერელია ფ.ფ.: 7—13, 16 v—26 v, 36—39, 42 v—45 v.

„ხალხური ლექსები“:

1. „კაცი ის არის გაირჯეს...“ 1 r.
2. „ღმერთი დიდია, ღარიბო...“ 1 r.
3. „დედა ობლების დამყრელი...“ 1 r.
4. „კაცი თუ ვარგა, ჯილაგი...“ 1 v.
5. „შენ სატილო, სიკვდილო...“ 1 v.
6. „ბერი კაცი თერესო...“ 1 v.
7. „უკულო ხარი კულისათვის...“ 2 r.
8. „ამილახვრიანთ ბიჭებსა...“ 2 r.
9. „ზოგიერთსა დედაკაცსა...“ 2 r.
10. „გადავითარე ავკალა...“ 2 v.
11. „ბიჭნო, ყველასგან დევნილნო...“ 2 v.

12. „ჭინჭველს ღმერთი გაუწყრება...“ 2 v.
13. „ერთ სიტყვას ისეთს გასწავლი...“ 3 r.
14. „არასოდეს არ ცხონდება...“ 3 r.
15. „მაღირსა შავი მელანი...“ 3 r—v.
16. „რა ვუთხრა ციციანთ სუფრას...“ 3 v.
17. „ამილახვრიანთ ყზობასა...“ 3 v.
18. „ზოგიერთმა კაცმა იცის...“ 3 v.
19. „თემის გამტეხსა ვაჟკაცსა...“ 4 r.
20. „ვაი, ცუდი ცხენის ყოლასა...“ 4 r.
21. „ავი პატარძლის ყოლასა...“ 4 r.
22. „კაცი ამ ქვეყნით დევნილი...“ 4 v.
- 22ა. „როსტომ თქვა: დედაკაცისა...“ 4 v.
23. „ორთავ თვალთ ბრმა სჯობია...“ 4 v.
24. „კაცი მანამ ცოცხალია...“ 5 r.
25. „სიკვდილი და სიღარიბე...“ 5 r.
26. „რა კაცსაცა ღმერთი სწყალობს...“ 5 r.
27. „კრულია ის მოსამართლე...“ 5 r.
28. „დაეხსენ არმის ჭამასა...“ 5 v.
29. „ამბობენ, ბეწვისა ხიდი...“ 5 v.
30. „წუთისოფლის სტუმრები ვართ...“ 5 v.
- 31—33. „შელოცვები“ 6 r—v.
- „ხალხური ლექსები (ანუ აფორიზმები).“
34. „ავი ქალი და კაპასი...“ 14 r.
35. „ღმერთო, ნუ შეჰყრი ვაჟკაცსა...“ 14 r.
36. „წუთისოფლის სტუმრები ვართ...“ 14 r.
37. „სიმიდირე კაცსა გაღარევეს...“ 14 v.
38. „ქვეყანა საგარჯილოა...“ 14 v.
39. „კარგი კაცის ჰურ-მარილი...“ 14 v.
40. „ორსავ თვალთ ბრმა სჯობია...“ 14 v.
41. „იკრდე, კუტი სჯობია...“ 15 r.
42. „ხმლით დაკოდლი სჯობია...“ 15 r.
43. „ერის კაცი ბევრითა სჯობს...“ 15 r.
44. „ქადის ჭამა გირჩვენოდეს...“ 15 r.
45. „ვითა ნალვლის სმა სჯობია...“ 15 r.
46. „ღმერთო, ნუ შეჰყრი ვაჟკაცსა...“ 15 r.
47. „ცრუ კაცი ამპარტავანი ურჩიხს მოეკიდება...“ 15 r.
48. „ადიდებულა ლიახვი...“ 15 v.
49. „ლამაზი ცოლის პატრონსა...“ 15 v.
50. „მიირთვით და ნურასა სქამთ...“ 15 v.
51. „ჭინდოეთს ცოლი დავმარხე...“ 15 v.
52. „ჰეი, შენ ჩემო ტომარაო...“ 15 v.
53. „ეკლისა ადგილსა ამოსვლა ეკლისა არის წესია...“ 16 r.

„ხალხური ლექსები. სატრფიალო ლექსები“.

54. „იამან გშობა შობითა...“ 27 რ.
55. „მე ბანის ბანად გეძებდი...“ 27 რ.
56. „შენი თვალი, ჩემი სარკე...“ 27 ვ.
57. „იმერეთი დამივლია...“ 27 ვ.
58. „ქალო, ნეტავი შენი ხმა...“ 27 ვ.
59. „წყალს გაღმა ქალმა ლამაზმა...“ 28 რ.
60. „არნახულა შენისთანა...“ 28 რ.
61. „ქალმა რომ კოკა აავსო...“ 28 რ.
62. „გოგომ რომ ვაშლი მესროლა...“ 28 რ.
63. „ლამაზმა თქვა: საყვარელსა...“ 28 რ.
64. „გოგო, ისე ლაშაზი ხარ...“ 28 რ.
65. „ნუ იცინი, ნურც იცინებ...“ 28 რ—ვ.
66. „ქალო, ეგ რა წამოგიკრავს...“ 28 ვ.
67. „შაქარზე უფრო ტკბილო...“ 28 ვ.
68. „ქალმა აიღო ქვა დამკრა...“ 28 ვ.
69. „ნეტავი ვიყო მე კარდი...“ 28 ვ.
70. „აქედანა და შენამდინ...“ 28 ვ.
71. „ლამაზმა ქალმა დამწყევლა...“ 29 რ.
72. „გზა სიარულმა დალია...“ 29 რ.
73. „რას მერიდები, გოგონა...“ 29 რ.
74. „მინდვრიდან მოხვალ შენ, ქალო,...“ 29 რ.
75. „ქალები დაგროვებულან...“ 29 რ.
76. „სად მოიცალა ი ღმერთმა...“ 29 რ.
77. „საიდან მოხვალ შენ, ქალო,...“ 29 ვ.
78. „ჩემო ამ სოფლის სიცოცხლე...“ 29 ვ.
79. „მალლიდან გადმოვიხედე...“ 29 ვ.
80. „წავიდეთ, ბერო, წავიდეთ...“ 29 ვ.
81. „გოგო, შენ მოლაღატესა...“ 29 ვ.
82. „იარე, ქალო, წავიდეთ...“ 29 ვ.
83. „ბატარა გოგოს ვუყვარდი...“ 29 ვ.
84. „ქალმა ვაშლი შემომრტყოცნა...“ 29 ვ.
85. „ნეტავი, გოგო, მე და შენ...“ 30 რ.
86. „დასეტყვა წითელი ვაშლი...“ 30 ვ.
87. „აგრე ტურფად რამ გაგზარდა...“ 30 ვ.
88. „ვაჟკაცო, უღვაშ კოკობო...“ 30 ვ.
89. „საყვარელო, სად მოგნახო...“ 30 ვ.
90. „ნეტავი, გოგო, დედა შენს...“ 30 ვ.
91. „ქალო, წითელ კაბაზე...“ 30 ვ.
92. „პირსახოცს გამოგიგზავნი...“ 31 რ.
93. „ეს სოფელი შენთვის მინდა...“ 31 რ.
94. „აქედანა და შენამდე...“ 31 რ.

95. „ერთი ნახვით შემეყვარდი...“ 31 რ.
96. „რა ხანია მტერისაგან...“ 31 რ.
97. „მეშინია ბიჭისაო...“ 31 ვ.
98. „ჩემო მკვლელო, ჩემო მწველო...“ 31 ვ.
99. „ბატარა საყვარელო...“ 31 ვ.
100. „მე ხომ ვკვდები, ეს არის...“ 31 ვ.
101. „თინათინ, არე მარეო...“ 31 ვ.
102. „უშობლის ხორცი ვაჭამე...“ 31 ვ.
103. „ნამტკიცი პური ვაჭამე...“ 32 რ.
104. „დაგეგე და დაგებურე...“ 32 რ.
105. „დედაც მიყვარს, მამაც მიყვარს...“ 39 რ.
106. „მოდი, ქალო, ჩემთანა...“ 32 რ.
107. „ადვილზე ფეტვი დამებნა...“ 32 რ.
108. „ესე წიგნი ქსელიაო...“ 32 რ.
109. „ქალო ქალო, შავ თვალაო...“ 32 ვ.
110. „ქალი, წავიდა წყალზედა...“ 32 ვ.
111. „რა ვქნა, რა უყო თავსაო...“ 32 ვ.
112. „ა, ქალო მძივი, რა მძივი...“ 32 ვ.
113. „მე აქედან ვერა გხედამ...“ 32 ვ—33 რ.
114. „მინდორშია თეთრი ქვა...“ 33 რ.
115. „წითელ ღვინოს ლოყა გიგავ...“ 33 რ.
116. „საყვარელო რიფსიმე...“ 33 რ.
117. „თხუთმეტი დღის მთვარის მსგავსო...“ 33 ვ.
118. „ამოდუღდი მარგალიტო...“ 34 რ.
119. „ურემზე თივა დაეუღე...“ 34 რ.
120. „რძლებს წიგნი.—წიგნი არ მიმიწერია ჯერ ამის მეტად რძლისათვისა...“ 34 რ.
121. „პასუხი.—შენ რომ წიგნი მოგეწერა...“ 34 რ.
122. „ვაჟის წერილი ქალისადმი...“ 34 რ.
123. „ქალის წერილი ვაჟისადმი...“ 34 რ.
ისტორიული ლექსები
124. ბატონიშვილო ლევანო...“ 35 რ.
125. „ყარს-აზრუმისა ფაშამა...“ 35 რ.
126. „ჭირიმე შეფე ირაკლის...“ 35 ვ.
127. „ერეკლესთანა ბატონსა...“ 35 ვ.
„ხალხური სიმღერები „ჩარი რამას“ ხმაზე.
128. „ჩარი რამა მანანაო...“ 40 რ.
129. „ჩარი რამა მაგდანელო...“ 40 რ.
130. „ჩარი რამა, გულქანაო...“ 40 რ.
131. „ჩარი რამა, ბიცოლაო...“ 40 რ.
132. „ჩარი რამა, ძამიაო...“ 40 რ.
133. „ჩარი რამა, მაგდანაო...“ 40 რ.

134. „ჩარი რამა, მამიდაო...“ 40 რ.
135. „ჩარი რამა, ბიძაო...“ 40 ვ.
136. „ჩარი რამა, მატრონაო...“ 40 ვ.
137. „ჩარი რამა, ბაბუაო...“ 40 ვ.
138. „წვიმა მოდის მასველებს...“ 40 ვ.
139. „საყვარელმა ასე მითხრა...“ 40 ვ.
140. „ზემოდან წამოვედი...“ 40 ვ.
141. „ნეტაცა მომცა ქალაღი...“ 40 ვ.
142. „ქალო, შენი თეთრი კაბა...“ 41 რ.
143. „ქალო წითელპერანგა...“ 41 რ.
144. „საყვარელო, მოგწერ წიგნსა...“ 41 რ.
145. „მიყვარს შენი თმა ქუჩუჩი...“ 41 რ.
146. „წელი მტკივა, გვერდებო...“ 41 რ.
147. „საყვარელი მისთვის მინდა...“ 41 რ.
148. „დავლიე ღვინო, მან მომკლა...“ 41 რ.
149. „ღვინოს დავლევ მარგალიტსა...“ 41 რ.
150. „ოდელია სამარგელა...“ 41 რ.
151. „ღვინოს დავლევ, წყალს არა...“ 41 რ.
152. „დედაც მიყვარს, მამაც მიყვარს...“ 41 ვ.
153. „გემი ზღვაში არ დგება...“ 41 რ.
154. „მინდორ-მინდორ დავდიოდი...“ 41 ვ.
155. „მინდორშიგან თეთრი ქვა...“ 41 ვ.
156. „საყვარელო პატარავ...“ 41 ვ.
157. „საყვარელო, ვარდები...“ 42 რ.
158. „წყალი მოდის ხევითა...“ 42 ვ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

შელოცვა, №№ 31—33.

საისტორიო ლექსები, №№ 124—127.

ფილოსოფიური ლირიკა, აფორიზმები, სენტენციები, №№ 1—7, 11—16, 19, 20, 22—30, 34—51, 53.

სატრფიალო ლირიკა, №№ 54—80, 82—123, 138—158.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 8, 9, 10, 17, 18, 21, 52.

სასიმღერო შაირები, №№ 128—137.

„ეთერიანი“, № 81.

„როსტომიანი“, № 22.

2. საცავ ფურცელზე ხელის ხეკლით დაბეჭდილია: „Александр Яковлевич Мираков“.

1925

მესტიური ლექსები (კრებული). XIX—XX

22 ფ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს ყდა; მხედრული; შემკრები ალექსანდრე იაკობისძე მირაქიშვილი; დაუწერელია ფ.ფ.: 2, 8—9, 12—16, 18 ვ—22 რ; [XIX—XX ს.].

1. „მესტვირული ლექსები.—ქავჭავაძემ დამბატიყა...“ 3 r.
2. „ჩამოვიარე წილკანსა...“ 3 v.
3. „ჩამოვიარე დირბია...“ 3 v.
4. „ქავჭავაძემ დამბატიყა...“ 3 v—4 r.
5. „ისე ჩამოვთელი შაირსა...“ 4 r—v.
6. „იმერეთიგდან გადმოველ...“ 4 v.
7. „ახალი ქვევრი ვიყიდე...“ 4 v.
8. „ქალაქში მოედანზედა...“ 4 v.
9. „ქვემო ავჭალა დაქვრივდა...“ 4 v.
10. „მცხეთას იყივლა მამალმა...“ 4 v.
11. „დალაქო, თავი მომპარსე...“ 5 r.
12. მეღვრეკელმა კაცმა იცის...“ 5 r.
13. „მანამდის ღმერთმა გაცოცხლოს...“ 5 r.
14. „გაზაფხულზე აყვავდება...“ 5 r.
15. „სიკვდილი და სიცოცხლე.—სიკვდილ-სიცოცხლე ბრძოლიდან...“ 5 v—6 r.
16. „სიცოცხლემ უთხრა სიკვდილსა...“ 6 r.
17. „შენ იკურთხე, სიცოცხლე...“ 6 r.
18. „დაუკარ ჩემო ყამანჩაე...“ 6 v—7 r.
19. „ზღრასტვეუი რუსო, გამარჯობა...“ 7 r.
20. „ლექსები ვიცი იმდენი...“ 10 r.
21. „კავლელაშვილი ელია...“ 10 r.
22. „შაირის თქმითა ვერ დამლლი...“ 10 r.
23. „ქალაქს ვიყიდე ბარები...“ 10 v.
24. „ეს რუისი, რუისია...“ 10 v.
25. „ქალაქიდან წამოვედი...“ 10 v.
26. „სამი სიტყვა გუშინ გითხარ...“ 11 r.
27. „შაირებისა გამოთქმა შენთვის რა გასაჭირია...“ 11 r.
28. მესტვირული ბაასი.—„ლექსები ვიცი იმდენი...“ 17 r.
29. „კავლელაშვილი ელია შაირის გამომთქმელია...“ 17 r.
30. „შაირის თქმითა ვერ დამლლი...“ 17 r.
31. „შაირებისა გამოთქმა შენთვის რა გასაჭირია...“ 17 v.
32. „ქალაქს ვიყიდე ბარები...“ 17 v.
33. „ეს რუისი, რუისი...“ 17 v.
34. „ქალაქიდან წამოვედი...“ 18 r.
35. „სამი სიტყვა გუშინ გითხარ...“ 18 r.
36. „ნუ იამაყებ, თუნდ იყო
ცხრა თავა ბაყბაყ დევია...“ 22 v.
37. „კვლავ მიმეფარა სხივები...“ 22 v.

შენიშვნა: საცავ ფურცელზე ხელის ბეჭდით დაბეჭდილია: Александр Яковлевич Мираков*.

მიწერილი: „მესტვირისაგან ნათქვამი 1877 წ.“ (7 v).

1926

კრებული (ხალხური ლექსები). XIX—XX

46 ფ.; 21×17; ქალაღი; მჟჟაოს ყღა; აკინძული; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შემკრები ალექსანდრე იაკობის ძე მირაქიშვილი (თაფფურცელი); ფ.ფ.: 1 v, 2 r, 2 v, 35 v—37 v, 38 v, 40 v—46 v დაუწერელია.

1. „გაუსვი და გამოუსვი...“ 3 r.
2. „დალოცვილმა ხელწიფემა ე რა საქმე მოგვიგონა...“ 3 r.
3. „ალათასა, ბალათასა...“ 3 r.

შენიშვნა: ტექსტს ახლავს ჩამწერის კომენტარი და კონასთან დაკავშირებული ჩამოლოცვის ტექსტი.

4. „მზეო, მზეო, ამოღი, ცხვარს დაგიკლამ მაკესა...“ 3 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „წვიმის დროს ბავშვები მიმართავენ ხოლმე მზესა ამ ლექსით“. 3 v.

5. „შემოკლებული ლექსი ამირანზედ.—სანადიროთ წამოვიდნენ...“ 3 v.
6. „დევი და ამირან შეიბნენ...“ 3 v.
7. „როსტომ თქვა: ერთი ქართული...“ 4 r.
8. „როსტომ სთქვა: ერთი არა სჯობს...“ 4 r.
9. „როსტომ სთქვა: მიწა გრილია...“ 4 r.
10. „ბირველ საყმონი ვყოფილვართ...“ 4 r.
11. „საქართველოს დედოფალი...“ 4 r.
12. „თამარ მეფე და ხონთქარი...“ 4 v.
13. „ეპიტაფია თამარ მეფის.—უბისს ავაგე საყდარი...“ 4 r.
14. „ლექსი ერეკლეზედ.—ერეკლე ბატონიშვილი...“ 4 v.
15. „მეფე დავით აღმაშენებლის შესახებ ლექსი.—გიაგობო სიფსიატე-
სა...“ 5 r.

16. „ყველა ფრინველი ხეზე ზის...“ 5 r.
17. „სიყვარულსა მალვა უნდა...“ 5 r.
18. „შენ ჩემო დიდო იმედო...“ 5 v.
19. „იამა გშობა შობითა...“ 5 v.
20. „ნეტავი ვიყო მე ვარდი...“ 5 v.
21. „მარტო ვარ, მარტო ვიმღერი...“ 5 v.
22. „ჯავრს ნუ მიუშვებ გულზედა...“ 6 r.
23. „ცეცხლსა და წყალ შუა ვარ...“ 6 r.
24. „აზნაურობა მიყვარდა...“ 6 r.
25. „ელასა, მელასა, ჭიქა მეკიდა ყელასა...“ 6 r.
26. „სოლომონ ბრძნის ლექსი.—სოლომონ ბრძენი ბრძანებსო...“ 6 r.
27. „დავწვები, დამეძინება...“ 6 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ფშავში დაწალის დროს ავის სული-
გასადგენად ამას ამბობენ ხოლმე“. 6 v.

28. „ეკენია, ბეკენია...“ 6 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ნადირთა კბილის შეკვრის შელოცვაა ეს ლექსი ფშავებში“ 6 v.

29. „გაბაანთგან აღმობრწყინდა...“ 6 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ბესიკი გაბააშვილს ზოგ სხვათა შორის დვლლებზედაც უწერია მკვახედ, და ბერებსაც იმიტომ გამოუთქვამოქვს ლექსი“. 6 v.

30. „შემოვდგი ფეხი...“

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ახალ წელიწადს მეკვლე შემოდის სახლში მისალოცავად და ამას ამბობს“. 6 v.

31. „იყო შაშვი მგალობელი...“ 7 r.

32. „ერეკლე შეფემ დასცა ყვენი...“ 7 r.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ყვენის და მეფე ერეკლის შემდეგ დარჩომილა ეს ლექსი ხალხში“. 7 r.

33. „ვით სპარსეთიდგან დაიხსენ ტყვენი მრავალნი ხნისაო...“ 7 r.

34. „უძლიერესი მეფეთა, შემკული ყოვლის ფრითაო...“ 7 v.

35. „წინათ აზნაურიშვილები...“ 7 v.

36. „ბრძოლად კაცს უნდა ფარ-ხმალი...“ 7 v.

37. „სხვისა მოჯამაგვირობას ადვილად იტყვის ენაო...“ 8 r.

38. „ნეტა რა ვქნა, როგორა ვქნა...“ 8 r.

39. „მცხეთას დვას ოქროს კუბოი...“ 8 r.

40. „პირველ თქმულია ბრძენთაგან...“ 8 v.

41. „ენა ტკბილი, ენა მწარე...“ 8 v.

42. „მე უმცირესმან ძმთაგან...“ 9 r.

შენიშვნა: ტექსტს ახლავს მირაქიშვილის ვრცელი შენიშვნა ქართული სტამბის ისტორიიდან: „პირველად გაიხსნა ქართული სტამბა ქ. რომში, რომელიც ეკუთვნოდა „სარწმუნოების გამაგრებლებელს ძმობას 1625 წ. ...“ 9 v.

43. „ა, ქალო, ვაშლი წითელი...“ 10 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „მეფე თეიმურაზი გომბორხედ შეხვდა ერთ ღამეზს გლეხის გოგოს, რომელსაც ხელში კალათა ეჭირა. მეფეს ქალი მოეწონა და ეს ზმა უთხრა“. 10 v.

44. „მეფეო, არავის გეყვის...“ 10 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „პასუხად ქალისა მეფემ თავის თავს ათქმევინა ეს ზმა“. 10 v.

45. „არა ვარ ქალის კურდღელი...“ 10 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ნათქვამი ამირანისა“. 10 v.

46. „როსტომ თქვა: დღემც კრულია...“ 11 v.

47. „როსტომ თქვა: გმირი მეც ვიყავ...“ 11 v.

48. [ეთერიანი]. „ელურსამელის სიყვარულის გამოცხადება ეთერისადმი და ეთერის პასუხი ელურსამელისადმი.—დამეხსენ, ელურსამელო...“ [ნაწყევტები ეთერიანიდან. აბესალომისა და ეთერის ფიცი] 11 v.

49. „მამულო, შენთვის მოგვედები...“ 12 r.

50. „უნდა წავიდე, გავთათრდე...“ 12 r.

51. „კეკე მიდის წყალზედაო...“ 12 r.

52. „ვაი, შენ, წუთო სოფელო...“ 12 v.

53. „იმაღამდელი ღამეო...“ 12 v.

54. „ერდოზე ხორბალი გავფინე, გასაშრობათაო...“ 12 v.

55. „ნეტავი ნატვრა მანატვრა...“ 13 r.

56. „ნეტავ მანატრა, მანატრა...“ 13 r.

57. „ნეტავ მანატვრა, მანატვრა...“ 13 r.

58. „ვერცხლისამც თასად მაქცია...“ 13 v.

59. „ჩვენი ბატონი ერეკლე...“ 13 v.

60. „ვახტანგ მეფე ღმერთს უყვარდა...“ 14 r.

61. „ბატონი ჩვენი ერეკლე...“ 14 r.

62. „სად მიხვალ, წყალო მდინარო...“ 14 r.

63. „კარგს ყმას შეჰყვარდი, ქალო...“ 14 r.

64. „ვაჟაკცა გული რკინისა...“ 14 r.

65. „ღვინოი მათრობელა სჯობს...“ 14 v.

66. „როსტომ სთქვა: ჭკვა ღიაცისა...“ 14 v.

67. „როს გავიზარდე, გავივსე, თავი ცათამდის გავიდე...“ 14 v.

შენიშვნა: ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „თამარ მეფის საფლავზედ სწერია“. 14 v.

68. „როსტომმა თავის სიმაგრით...“ 14 v.

69. „როსტომ სთქვა: იმ მთას, ამ მთასა...“ 15 r.

70. „ისტორიიდან.—გოკიას (!) ცეცხლი ეკიდვის, შით მოიხალა ქერია...“ 15 r.

71. „თუში კიოდა მთაზედა, თახტრევენ გალავანზედა...“ 15 r.

72. „ეს ზოგი კაცი რასა ჰგავს...“ 15 v.

73. „ხევსურნი ჩამოდიოდნენ ღიასამიძის ქალნიო...“ 15 v.

74. „ხევსურის ოქროს ლოგინში შით სამნი დანი წვანანო...“ 15 v.

75. „ვარძიასა გადვიხედე, ტურფად იდგა ქალის ჯარი...“ 15 v.

76. „ვარძიას შევევთილი ვარ, ჩემი პურით და ღვინითა...“ 15 v.

77. „მოდი, ძმაო, ჭკუას მოდი...“ 16 r.

78. „ლხინო, ლხინს გამოგვიგზავნი, ვარდო, გაშლილო იაო...“ 16 r.

79. „ჯავახეთს გუთანი მეზა, თრიალეთს მანჭუ მეჭირა...“ 16 r.

80. „ხელმწიფევე, შენსა გვირგვინსა ღვინისაგან ჯვარი სწერია...“ 16 r.

81. „მოვდივართ, მოვიხარია, მოგვეყავს წითელი პეპელა...“ 16 r.

82. „სამშობლო მისთვის შემრგვა...“ 16 v.

83. „ცას კოკროჭინა ჰკიღია...“ 16 v.

84. „წყლის ქალი. (ამაო რწმენა).—ჩიხორიშში მტკვრის ნაპირზე ერთი ქვა გდია, ზედ წყლის ქალი ჯდება ხოლმე...“ 16 v.
85. „თოფის სმა კიუხებშია, ვაჟკაცსა იამებო...“ 17 r.
86. „ცხენ-კარგის დედას დაენატრი...“ 17 r.
87. „ბიჭი ვარ გოგოლაური...“ 17 r.
88. „რა გენაღვლება, იქროლოს...“ 17 r.
89. „კარგი ვარ, ამას ნუ იტყვი...“ 17 r.
90. „ნუ იცინი, ნურც მაცინებ...“ 17 r.
91. „სად მოიცალა ი ღმერთმა...“ 17 v.
92. „ქალო, შენი ეგ მიყვარდა...“ 17 v.
93. „ციდან წამოვა ტოროლა...“ 17 v.
94. „ორშაბათობით გაშენდა...“ 18 r.
95. „ეშმაკათა და ქაჯათა...“ 18 r.
96. „ერთს სიტყვას ისეთს გასწავლი...“ 18 r.
97. „ამ ტიელ წუთი სოფელში...“ 18 r.
98. „სიკვდილმა უთხრა სიკოცხლეს...“ 18 v.
99. „მეც ვიცი, შევარდენი ხარ...“ 18 v.
100. „ვაჟკაცსა გული რკინისა...“ 18 v.
101. „კაცი ამ ქვეყანად დევნილი...“ 18 v.
102. „ცა მტკაველით, ცილით ქვეყანა...“ 18 v—19 r.
103. „ვაჟკაცსა უნდა უყვარდეს...“ 19 r.
104. „ენითა მუნჯი სჯობია...“ 19 r.
105. „იცოდე, კუტი სჯობია...“ 19 r.
106. „ხმლით დაკოდილი სჯობია...“ 19 r.
107. „ერის კაცი ბევრათა სჯობს...“ 19 r.
108. „ქადის ქამა გირჩვენოდეს...“ 19 r—19 v.
109. „ვითა ნაღვლის სმა სჯობია...“ 19 v.
110. „ღმერთო, ნუ შეჰყრი ვაჟკაცსა...“ 19 v.
111. „დავბერდი დავჩაჩანაკდი...“ 19 v.
112. „დავბერდი და დავუძღურდი...“ 19 v.
113. „თამარ მეფე ღმერთს უყვარდა...“ 19 v.
114. „ხელსახოცსა გადმოგიგდებ...“ 19 v.
115. „მაყვალს გიგავს თვალები...“ 20 r.
116. „პატარა ხარ და კარგი ხარ...“ 20 r.
117. „ყმა ბატონისთვის მოკვდება...“ 20 r.
118. „აქამდი ჩვენი ბატონი...“ 20 r.
119. „ხიზაბავრა ქარიანი...“ 20 r.
120. „სიკვდილსა ქრთამი ვაძლიე...“ 20 r.
121. „სიკვდილმა უთხრა სიკოცხლეს...“ 20 r.
122. „ვაჟკაცსა გული რკინისა...“ 20 v.
123. „ამილახვრიანთ ბიქს გავხარ...“ 20 v.
124. „ხუცესმა უთხრა ხუცესსა...“ 20 v.

125. „მაღალმა ღმერთმა დასწყევლოს...“ 20 v.
126. „მაღალი ღმერთი გაუწყრა...“ 21 r.
127. „მე ხომ არა ვარ სვენელი...“ 21 r—21 v.
128. „მალიდგან გადმომდგარიყო...“ 21 v.
129. „ღვინომ უთხრა განა პურსა...“ 22 r.
130. „ლიახვმა თქვა ავდიდდები...“ 22 r.
131. „მასპინძელი მასპინძლობს...“ 22 r.
132. „ვადღეგრძელოთ ის კაცი...“ 22 v.
133. „ხელთუბნელი ქალი მიყვარს...“ 22 v.
134. „ახალდაბა, ვარიანი...“ 22 v.
135. „საწყალპუროთ კვარხითი სჯობს...“ 22 v.
136. „ლიახვი და მრკვარი.—რას მოტუტუნებ ლიახვო...“ 22 v.
137. „ვარიანტი. (სხვანაირად).—ნუ ადიდდები, ლიახვო...“ 22 v.
138. „გოგოს ქადა გამოცხო...“ 23 r.
139. „დალოცვა.—სანამღი ღმერთმა გაცოცხლოს...“ 23 r.
140. „ზარმაცი მწყემსი.—არცა ვსკამ რამესა...“ 23 r.
141. „თოფმა სთქვა: ჩემსა პატრონსა...“ 23 r.
142. „ვაჟი კაცი ვარ მე მარდი...“ 23 r.
143. „სიდედრო, შავგრემანობით...“ 23 r.
144. „მუცელი აზნაურისა...“ 23 v.
145. „კარებზედ შეშა გიგდია...“ 33 v.
146. „ღმერთმანი ქალაქს ყოფილხარ...“ 23 v.
147. „პატარა ბიჭი ვიყავი...“ 23 v.
148. „ძალმა რომ შამოგიყფოს...“ 23 v.
149. „თუ ვერ მოვიხმარ იარაღს...“ 23 v.
150. „დილომში ერთი კაცია...“ 24 r.
151. „მეჯრუხევი, შემკობილო...“ 24 r.
152. „ზაქარია ჩხეიძეო...“ 24 r.
153. „ხუცესმა უთხრა ხუცესსა...“ 24 r.
154. „დედა-ენას არ ვკადრულობთ...“ 24 r.
155. „ხალხი ბევრი იხოცება...“ 24 r.
156. „როსტომ სთქვა: არა სჯობია...“ 24 r—24 v.
157. „კარგია, კარგად ყოფნა...“ 24 v.
158. „პატარძალმა აიჟინა...“ 24 v.
159. „ვინც ორ სიტყვას რიგზე ვერ სწერს...“ 24 v.
160. „ლიახვი ადიდებულა...“ 24 v.
161. „ნათქვამია ბრძენისაგან...“ 24 v.
162. „წმიდა თევდორე...“ 25 r.
163. „ვაქო, გოგო! როგორ ვაქო...“ 25 r.
164. „რისთვის დავალ ამ ქვეყნად...“ 25 r.
165. „დავბერდი, მშვილდი ძირს დავდე...“ 25 r.
166. „როსტომ სთქვა, სიბერეკაციო...“ 25 v.

167. „პატრონ სთქვა: ხმალი გაეყიდე...“ 25 v.
168. „ჩვენ ამის მოშაირენი...“ 25 v.
169. „აი მთაზედა, თოვლიანზედა...“ 25 v.
170. „ჭეერო: ჭეერო, ჩიკრიკო და მწეერო!...“ 25 v—26 r.
171. „(იგივე ლექსი სხვანაირათ).—ერთი მე ვკარ, ერთი ჩემმა დო-
ბილმა...“ 26 r—v.
172. „იგივე ლექსი სხვანაირათ).—აგრე აგრე მთაზედა...“ 26 v.
173. „მცხეთას მამალმა იყივლა...“ 26 v.
174. „ნახშირმა სთქვა: მეც მაქებენ...“ 26 v.
175. „ჩალაუბანს ქალი მოკვდა...“ 26 v.
176. „ბერი კაცმა მუავე პანტა...“ 26 v.
177. „ნათლიდედამ დამპატიჟა...“ 27 r.
178. „ნეტა რა არის მისთანა...“ 27 r.
179. „არც არავის ყმა ვყოფილვარ...“ 27 r.
180. „ადგილზე ფეტვი დამეპნა...“ 27 r.
181. „წასვლა სჯობს წამაველისა...“ 27 r.
182. „სამოცდა სამი ცოლი ჰყავს...“ 27 r.
183. „მარგალიტი ავადლულე...“ 27 v.
184. „თათარს მუუყედეს მოლაო...“ 27 v.
185. „ორმოში პური ჩავყარე...“ 27 v.
186. „ივანე, ივანე, ქალაქს დაიგვიანე...“ 28 v.
187. „ქალო, შენმა დანიშნულმა...“ 28 r.
188. „გაზაფხულისა პირზედა...“ 28 r.
189. „ტყიდან მგელი გამოვარდა...“ 28 v.
190. „დათემა ყანა მოგვიძოვია...“ 28 v.
191. „აზნაურისა ყმობითა...“ 28 v.
192. „აქამდის აზნაურები...“ 28 v—29 r.
193. „აზნაურობა მიყვარდა...“ 29 r.
194. „ზღვაში კურდღელი შევიდა...“ 29 r.
195. „ორი ბატონის ყმა ვიყავ...“ 29 r.
196. „ხარო, ხარო ვინ დაგარქვა...“ 29 v.
197. „ლამაზმა ჰსთქვა: საყვარელსა...“ 29 v.
198. „ძმა რომ ძმასა გაეყრება, ველარ დასდგამს ძირსა ძნარსა...“ 29 v.
199. „მეფე გიორგის დროშია...“ 29 v.
200. „ახალ-ახალი მეთოფე კაცს არას გამოადგება...“ 30 r.
201. „ტაბახმელის პატარძლებმა დახე რა მიყვესო...“ 30 r.
202. „აქიკინის კაბა მეცვა, შამანდურის ახალუხი...“ 30 r.
203. „დავებრდი და დავუძღურდი, თმა შემქმნია ქალარაო...“ 30 r.
204. „მზეო ამოდი, ამოდი...“ 30 r.
205. „შესა ლულსა, წითელს ღვინოსა...“ 30 v.
206. „ორმოში ფეტვი ჩავყარე შესანახადაო...“ 30 v.
207. „კამეჩი წყეს და იცოხნის, თავის ამინდი ჰგონია...“ 30 v.

208. „სხვათა მოჯამაგრობას ადვილად იტყვის ენაო...“ 31 r.
 209. „ერთგული კაცის ორგულსა...“ 31 r.
 210. „პირველ თქმულია ძველთაგან სიღარბაისლე მესხისა...“ 31 r.
 211. „ლიახვმა სთქვა: ავიღიდები...“ 31 r—v.
 212. „კაქკაქმა უთხრა ყვესაო...“ 31 v.
 213. „თებერვალი დადგაო...“ 31 v.
 214. „კურდღელო, ნუ სძოვ ყანასა...“ 32 r.
 215. „ქინკველს ღმერთი გაუწყრება...“ 32 r.
 216. „აფრინდა ქორი, აფრინდა...“ 32 r.
 217. „გაცოცხლოს და გადღეგრძელოს...“ 32 r—v.
 218. „ორშაბათი (შაბთი-შუფთი),
 სამშაბათი (სარეცხობა)...“ 32 v.

შენიშვნა: ტექსტის დასაწყისში მიწერილია: „თბილისში გაგონილი“.

219. „ქართველ კათოლიკეთა ჩივილი.—აღვნენ და ზემო ქუჩა თუ (უბა-
 ნი) შეიღობეს...“ 33 r.

შენიშვნა: 1. ამ ლექსთან დაკავშირებით სქოლიოში ჩატანილია ვრცელი შენიშვნა: „ეს ლექსი უთქვამსა 1750 წლებში თბილისის კათოლიკებს, რომელთაც ქართულთ მეფე სდევნიდა სიმკაცრით, რადგანაც ქართველ თავადიშვილებს და გლეხთა შორისაც ვრცელდებოდა კათოლიკეთა სარწმუნოება, ისე რომ ანტონ კათალიკოსსაც ბრალსა სდებდნენ კათოლიკების მომხრეობისათვის. ქართველმა მეფემ კათოლიკეთა მღვდლები (პატრები) განაძევა ახალციხეში და თბილისის კათოლიკეთ დაავალა, რომ ან გრიგორიანთა და ან ქართველთა (მართლმადიდებელთა) ეკლესიაში ევლოთ, თბილისის კათოლიკეთა ეკლესიაც დააკეტინა...“ 33 r—v.

2. ტექსტი ზემოთ მიწერილია: „იხ. ტერ-აღექსანდროვის სიმბურ ენაზე ტფილისელთა სიტყვიერების კრებული“. 33 r.

- 220—223. „ზღაპრული ლექსები.—ქირი იქა, ქატო იქო, ფქვილი აქა...“ 33 v.

224. „დან-დანნი (პატარა ყმარწვილს დედა ხელში ათამაშებს და ეუბნება).—დან-დანნი შვილო, დან-დანნი...“ 34 r.

შენიშვნა: ტექსტის ზემოთ მიწერილია: „თბილისში გაგონილი“. 34 r.

225. „ყმაწვილების თამაშობები (ახალციხეში გაგონილი)—დოი, დოი, ბაი, ბაი...“ 34 v.

226. „დან-დანნი (ახალციხეში გაგონილი)—
 დან-დანნი, დან შვილო,
 ატმისა გულ-გაჭრილო...“ 34 v.

227. „დან-დანნი.—ჯან-ჯან, ჯანშია,
 პურს ჩავიყრი ჯამშია...“ 35 r.

228. „ქაჩალი შიდის მთასა...“ 38 r.

229. „ქაჩალ-ქაჩალ ქეცი...“ 38 r.

230. „კოქლო, კოქლო, რას ყიდი...“ 38 r.

შენიშვნა: ტექსტებს №№ 228, 229, 230 მიწერილი აქვს: „ახალციხეში გაგონილი“.

231. „საიათნოვას ერთი იშვიათი ლექსი. ნათქვამი ჩღნა წ.—1751 წ.— ზღვას როგორ გააშრობს ვარსკვლავის სხივი?

მტკვარი ცხრილით როგორ უნდა აიწყოს...“ 39 რ—39 ვ.

შენიშვნა: ლექსის თავზე მიწერილია: „იხ. სომხურ ენაზედ (აზგაგრაკან პანთესი) გვ. 111 №—წ.“. (39 რ); სათაურს გაკეთებული აქვს შენიშვნა: „იხ. СІІВ. Императорская Академия Наук-ში. ხელნ.წერების განყოფილებაში Georgica № 222 მთელი. წიგნი „Сборник грузинских песен“ (39 რ).

232. „გაზაფხულისა პირზედა...“ 39 ვ.

233. „ქალი გაშლის ლოგინსა...“ 39 ვ.

234. „საყვარელო ისაო...“ 40 რ.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა;

შრომის ლექსები—№№ 79, 196, 198, 207.

საგმირო ლექსები—№№ 62, 64, 71, 85, 86, 87, 99, 100, 122, 165.

საისტორიო ლექსები—№№ 10, 11, 13, 14, 15, 26, 29, 32, 33, 34, 39, 42, 43, 49, 50, 59, 60, 61, 113, 123, 162, 167, 168, 170, 199, 219.

ბატონყმობისა და სოციალური ბოროტების წინააღმდეგ ლექსები—№№ 24, 35, 37, 117, 118, 144, 191, 192, 193, 195, 206, 208.

იმპერიალიზტური ომის ლექსები—№ 2.

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 1, 16, 38, 54, 95, 110, 125, 126, 130, 138, 140, 142, 143, 145, 146, 147, 150, 152, 157, 160, 169, 170, 171, 172, 176, 177, 179, 182, 184, 185, 186, 200, 202, 211, 218.

სატრფიალო ლექსები—№№ 17—21, 43, 51, 53, 58, 73, 74, 78, 88, 90, 91, 92, 93, 114, 115, 116, 128, 133, 163, 173, 180, 181, 183, 187, 188, 194, 197, 232, 233, 234.

ფილოსოფიური ხასიათის ლირიკა, ნატვრა, სენტენციები, აფორიზმები—№№ 22, 23, 36, 41, 52, 55—57, 63, 65, 72, 77, 87, 89, 96, 97, 101—109, 110, 112, 148, 149, 154, 155, 159, 161, 164, 175, 203, 205, 209.

სასულიერო ლექსები—№№ 94, 98, 120, 121.

ქებანი, გაბაასებანი, დაცინვა—გაკილვანი (სოფლები)—№№ 40, 119, 127, 129, 130, 134—137, 151, 160, 167, 174, 178, 210, 211, 228—230.

დალოცვა, სუფრული—№№ 131, 132, 139, 141, 216, 217.

შელოცვები—№№ 27, 28.

ლექსები სამღვდელთების შესახებ—№№ 124, 153.

ლექსები ცხოველების და ფრინველთ შესახებ—№№ 212, 214, 215—საწესო პოეზია—№№ 3, 4, 30, 75, 76, 80, 81, 189, 190, 204, 213.

მესტირული—№ 201.

ზღაპრის საწყისი და ბოლო ლექსები—№№ 25, 31, 220—223.

იანანა—№№ 224, 226, 227.

ამირანიანი [ნაწყვეტები]—№№ 5, 6, 45.

როსტომიანი [ნაწყვეტები]—№№ 7, 8, 9, 46, 47, 66, 68, 69, 156, 166.

ეთერიანი [ნაწყვეტები]—48, 53.

თამაშობანი—№ 225.

გამოცანები—№ 83.

1927

ქართული გამოცანები (კრებული). XIX—XX

51 ფ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს ყდა; მხედრული; შემკრები—ალექსანდრე იაკობის ძე მირაქიშვილი; [XIX—XX ს.]. დაუწერელია ფ.ფ.: 21 v, 22 r—51 v.

„ქართული გამოცანები.—

ცა იყო და ქვეყანა არა,

კაცი იყვნენ და გზა არა...“ [262 ტექსტი] 1 r—21 r.

შენიშვნა: 1. გამოცანებს თან ახლავს ახსნა.

2. საცავ ფურცელზე ხელის ბეჭდით არის დაბეჭდილი: „Александр Яковлевич Мираков“.

1928

ხალხური სიტყვიერების ნიმუშების კრებული. XIX—XX

75 ფ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს ყდა; მხედრული; შემკრები ალექსანდრე იაკობის ძე მირაქიშვილი; დაუწერელია: 2 v, 3 v, 5 r, 8 v, 12 r—v, 15 v, 16 v, 19 v, 20 v, 21 v, 22 v, 23 v, 26 v, 30 r, 31—41 v, 44—47 v, 48 v—63 v, 65 v, 73 r—74 r; [XIX—XX ს.].

1. [ანდაზები] „ა. ავი მეზობლისაგან ცეცხლიც ნუ გინდა...“ (225 ტექსტი). 1 r—43 v.

2. „წყევა.—პირიდან ამოსული, უბეში ჩაგვივიდეს...“ (12 ტექსტი) 48 r.

3. „გამოცანა.—ავსაცა აქვს, კარგსაცა აქვს...“ 65 r.

4. „ზარბი მესელლურ. (ოსმალური ანდაზები)“. (31 ტექსტი). 66 r—67 v.

5. [ოსმალური] „გამოცანები“. 68 r—v.

6. „თათრული შიქიასტები“. 69 r—72 v.

7. „ოსმალური ლექსი“. 74 v—75 v.

შენიშვნა: 1. საცავ ფურცელზე ხელის ბეჭდით დაბეჭდილია: „Александр Яковлевич Мираков“.

2. ანდაზები ანბანზე დაწყობილი.

3. ზოგიერთ ოსმალურ ტექსტს ქართული თარგმანი და გამოცანების ახსნა ახლავს.

4. ოსმალური ლექსის პირველ ტექსტს დართული აქვს შენიშვნა: „1873 წ. სტამბოლში გაგონილი, ოსმალურის ენიდან აზერბაიჯანის ენაზედ გადაცემებული აღ. იაკ. მირაქიშვილის მიერ“. 75 r.

1929

ზღაპრებისა და არაკების კრებული. XIX—XX

30 ფ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს ყდა; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შემკრები ალექსანდრე იაკობის ძე მირაქიშვილი; დაუწერელია ფ.ფ.: 1 v, 2 r—v, 18 r—30 v.

1. „ზღაპარი ანუ მოთხრობა.—მინდერის მსუქანი თავგი შინაურ, გამბადარ და წვრილმან თავგს ესტუმრა და ჰკითხა...“ 3 r—3 v.

2. „ერთ მდიდარ კაცს მეტად ლამაზი ქალი ჰყოლია, ეს ქალი ძლიერ უყვარდა მშობლებს და მეტადრე ძმას ისე უყვარდა, რომ თავის თავს ერჩივნა...“ 3 v—5 r.

3. „ერთ გლეხ კაცსა ყანა მოუმკელი რჩებოდა, რადგან ვაჟიშვილი არ ჰყავდა...“ 4 r—5 v.

4. „ერთ მთავრის ცოლს უყვარდა თავისი მსახური...“ 5 r—5 v.

5. „ერთი თავადიშვილი გადაეკიდა ერთ ლამაზ ქალსა ისე, რომ სადაც გაივლიდა ის ქალი, ეს ვაჟიც დაბარებულსავით იქ გაჩნდებოდა ხოლმე და სატრფიალო სიტყვებს გადაჰკრამდა...“ 5 v—7 v.

6. „ერთმა კაცმა მოასწრო უცხო კაცს თავის ცოლზედა, აიღო ხანჯალი გამოეკიდა...“ 7 v—8 r.

7. „ვაჭარი და მეურმე.—ერთი ვაჭარი შეურიგდა ერთ მეურმეს, რომ ის წაეყვანა იმ ქალაქიდან სხვა ქალაქში სავაჭროთ თავისი საქონლითა და ხვედრი ფული მიეღო მისგან...“ 8 r—9 r.

8. „ანგაარობის შედეგი.—სამმა ამხანაგმა მგზავრობის დროს ერთი დიდი ქილა ოქრო იპოვნეს და თავიანთში გაიყვეს...“ 9 r—9 v.

9. „ხელმწიფე და ღვინო.—ერთ ქვეყანას იყო ერთი ხელმწიფე, ეს ხელმწიფე გაივლის ერთ დღეს ქალაქის გარედ, ნაზავს, რომ ერთი მთვრალი კაცი გდია—სძინავს და ყვავები თვალებს უძიძვანამენ...“ 10 r—11 r.

10. „მოსამართლე.—ერთ საწყალ კაცს ერთ მდიდარ კაცთან საჩივარი ჰქონია...“ 11 v—12 r.

11. „საბძელში დაფლული დედაკაცი.—ერთ სოფელში ერთი ცოლი დაქმარი ყოფილან და ძრიელ სიყვარულით სცხოვრობდენ თურმე...“ 12 r—12 v.

12. „სტუმარი.—ერთი კაცი ყოფილა. ეს კაცი ჯვარ დაიწერს...“ 12 v—13 v.

13. „ნაცარქექია.—ერთ კაცს ერთი შვილი ჰყოლია, მეტს სახელს თურმე ნაცარქექიას უძახოდენ...“ 13 v—16 r.

14. „ანჩხლი ცოლი.—ერთ კაცს ერთი ცოლი ჰყოლია, მაგრამ ისეთი გაუტეხავი ცული ბუნების პატრონი, რომ ღმერთმა დაიფაროს და დაიხსნას...“ 16 v—17 v.

შენიშვნა: საცავ ფურცელზე ხელის ბეჭდით არის დაბეჭდილი „Александр Яковлевич Мираков“.

1930

თბილისის გრიგორიანთა ზოგიერთ სასაფლაოს ქვების ქართული წარწერა.

XIX—XX

27 ფ. 21×17; ქალაქი; მუყაოს ყდა; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შემკრები ალექსანდრე იაკობისძე მირაქიშვილი; ქ. თბილისი; დაუწერელია ფ.ფ.: 1 v, 6 v, 7 r—27 v.

1. [სასაფლაოს წარწერები].

„ამ უბედურმა სიკვდილმა

რა უდროვით მიგდო მახე...“ (10 ტექსტი). 2 r—3 v.

2. „კუქის გრიგორიანთ სასაფლაოს წარწერანი.—
სულ უბრალო ყოფილა
წუთი სოფლის ცხოვრება...“ (5 ტექსტი). 4 r—4 v.
3. „ქ. ტბილისის, ჰავლაბრის—ხოჯივანქის სასაფლაოს ზოგიერთი წარწერანი.—
უსამართლო ყოფილა წუთისოფლის ცხოვრება,
მომიტაცა უდროვოდ, აღარ მომცა დროება...“ (2 ტექსტი) 5 r—6 r.
შენიშვნა: საცავ ფურცელზე ხელის ბეჭდით არის ნაბეჭდი: „Александр Яков-
левич Мираков“.

1931

ზეპირთქმულებანი იმერეთის მეფის სოლომონ დიდის დროიდან. XX

9 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XX ს.]; შემკრები თ. მაგ-
მაძე [ილია ჭყონია]; ნაწერია ცალგვერდზე.

1. „ხრესილის ომი
ოსმაღეთის ხონთქრებმა გადაწყვიტეს საბოლოოდ დაემორჩილებინათ
იმერეთი, სანამ ეს სამეფო მოასწრებდა რუსეთთან შვიდრო კავშირის
შეკვრას...“ 1 r—5 r.
2. „რუხის ომი
მეფე სოლომონ დიდს ოდიშის მთავარმა, მისმა ცოლის ძმამ, თავისი
უწარჩინებულესი დარბაისლები აახლო და მოახსენა...“ 6 r—9 r.

შენიშვნა: 1. მინაწერი. „ილია ჭყონია. ვგზავნი საზოგადოების თავმჯდომარის
წერილის თანახმად (1910 წ. 11 იანვ. № 6) დაბეჭდოს მართლწერის შეუსცლვე-
ლად“ (9 r).

2. ორივე თქმულება რამოდენიმე პირის გაღმოცემის შენაერთს წარმოადგენს. ამას
ამოწმებს შემკრების შენიშვნები.

- ა. გაგონილი სოფრომ ხუნდაძისაგან (4 r).
- ბ. გაგონილი რაფიელ ერისთავისაგან (4 r).
- გ. იაკინთე ყიფიანისაგან გაგონილი (5 r) (9 r).
- დ. თავადის გრიგოლ დავითის ძის გურიელის ნაამბობი (6 r).
- ე. თ-დის ასლან წულუკიძისაგან გაგონილი (6 r).
- ვ. ზამია გურიელისაგან გაგონილი (7 r).
- გ. გიორგი მიხეილის ძის შარვაშიძისაგან გაგონილი (8 r).
- დ. თავადი იასონ წულუკიძისაგან გაგონილი (9 r).
3. გამოქვეყნებულია „ძველ საქართველოში“ (ტ. II, განყ. IV, გვ. 36—46).

1932

ორი ზღაპარი. XX

4 ფ.; 35,5×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი, სრული; მხედრული; 1915 წ.; შემ-
კრები—გ. ბაქრაძე; შეკრების ადგილი—კავკავი (4 r).

1. [ზღაპარი]
„იყო ერთი საწყალი კაცი, ცხოვრობდა თავის ცოლით...“ 1 r—2 v.

2. [ზღაპარი]

„იყო ერთი მეცხვარე მართალი, ბევრი არ იპოვებოდა იმნაირი მართალი კაცი დიდი ცხვრის პატრონი...“ 3 r—4 r.

შენიშვნა: ხელნაწერს ბოლოს აქვს მინაწერი:

ა) „მ. ქ! ბატონო რედაქტორო! უმორჩილესად გთხოვთ ეს ზღაპრები, 80 წლის მოხუცისაგან კაცკეში ნაამბობი და მისგანვე ჩაწერილი, გადასცეთ რომელიმე ქართულ folio-ისტს მკვლევარს (ფრიად სასურველია თედო რაზიკაშვილს), ხოლო თუ ვერ მოგიხერხდებათ ამ თხოვნის ასრულება—გთხოვთ გავზავნილი ესე დამიბრუნოთ ჯელალ-ოგლიში, ბორჩალოს მაზრა, ექიმ გ. ბაქრაძეს.

თუ სანდო ხელში ჩაადგებთ ამ ზღაპრებს (სპეციალისტს გადასცემთ), უფრო მდიდარ და საინტერესო მასალას გამოუგზავნი (სხვათა შორის ჯერედ არსად დაბეჭდილი ქ. ანდაზები) პატივისცემით გ. ბაქრაძე“ (4 r).

ბ) მეორე მინაწერი: „განხილულია საბჭოს მიერ და პასუხიც მიეწერა ბ-ნს ბაქრაძეს. უფრანლი № 118 მუხლი 10.—1915 წ. 4 ივლისს. პასუხი 6 ივლისს №“. 4 v.

1933

ხალხური ლექსების კრებული. 1889

10 ფ.; 22×145; ქალაღი, რვეული; მხედრული; შვკრების ადგილი—ჯიმიითი (ქიზი-ყი); შემკრები—თ. მთავრიშვილი; 1889 (1 r).

1. „იობის ლექსი.—იობ იყო ღვთის ნათლული...“ 1 r—2 r.
2. „ქრისტეს ნათლიმამ-ნათლიდედა.—უებარსა მინდორზედა...“ 2 r—3 v.
3. „ალვენი.—ისი დღე დაილოცება...“ 4 r—5 v.
4. „თამარ დედოფალი.—თამარ დედოფალი ვიყავ...“ 5 v.
5. „ავთანდილის ლესკი.—აკი შენ დაგსვი, ტარიელ...“ 6 r.
6. „ხალხური.—სიძევე, გმირულად ნაზარდო...“ 6 v.
7. „ომან ყაჩიშვილი.—ეს ომანი ყაჩიშვილი ტანწვრილი და სუფთა არი...“ 6 v.
8. „ამირან და ჩრდილოელი.—ამირან და ჩრდილოელი...“ 7 r—v.
9. „ვახტანგ მეფე.—ვახტანგ მეფე ღმერთს უყვარდა...“ 7 v.
10. „ბეჟან, გივი და გოდერძი...“ 8 r—9 r.
11. „გიორგი დრეიძიშვილი.—ადამელო საზანდარო, მადლი ახსენე ღვთისაო...“ 9 r—v.
12. „ლარიბსა კაცსა ვინ მისცემს...“ 9 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

საწესო, № 12.

საისტორიო, №№ 4, 9.

საგმირო, № 7.

სასულიერო, №№ 1, 2, 3.

ტარიელიანა (ნაწყვეტი), № 5.

ამირანიანი (ნაწყვეტი), № 8.

ბეჟანიანი (ნაწყვეტი), № 10.

2. ა. ლექსები №№ 1, 2, 3, სოფ. ჯიმიითში (სიღნაღის მაზრა) გლეხი გიო ჯაფოშვილისაგან გავრნილი და ჩაწერილი თ. მთავრიშვილის მიერ 1889 წ.“ (იხ. 1 r, 2 r, 4 r).

ბ. ლექსები №№ 4, 5, 6, 7, 10—ჩაწერილია სოფ. ჯინითში ზენობია შინშიაშვილისაგან (იხ. 5 v, 6 r, 6 v).

გ. ლექსებს დართული აქვს ზოგიერთი სიტყვის და სახელის ახსნა. (იხ. 4 r, 6 r, 6 v, 7 r, 8 r, 8 v, 9 r).

1934

დიმიტრი იოსების ძე გულია—ქართულ-მეგრულ-აფხაზური ენის მასალები.
1921

6 ფ.; 38×12,5; ქალაღი; უყდო; აკინძავი; მხედრული; 1921 წ., შემკრები დიმიტრი იოსების ძე გულია; ქ. სოხუმი; დაუწერელია ფ. 6.

„აბხაზურად ქართულად მეგრულად

ა. ჯვბა ჯიბე ჯიბე...“ 1 r—4 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერს ახლავს დ. ი. გულიას წერილი გ. თაყაიშვილისადმი აღნიშნული მასალების შესახებ. წერილი დაწერილია ქ. სოხუმში 1921 წ. 15 იანვარს

2. ხელნაწერს წინ უძღვის შენიშვნა ასო v გამოთქმის შესახებ აფხაზურში. (1 r).

1935

ანლაზების კრებული. 1915

61 ფ.; 22×18; ქალაღი; უყდო; აკინძული; მხედრული; 1915 წ.; შემკრები—პეტრე გერმანაშვილი; ქ. გორი; ფ.ფ.: 14, 23, 39, 40, 45, 47, 49, 51, 56, 60, 61—ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ააფრინე ალაღი, რაც არარი, არ არი...“ (1443 ტექსტი), 1 r—61 r.

1936

ნალხური ზღაპრები, თქმულგბანი და იგავები (კრებული). 1916

59 ფ.; 21×17; ქალაღი; უყდო; მხედრული; 1916 წ.; შემკრები—ანგტა კაპანაძე.

1. [ზღაპარი ხემწიფის შვილისა და გაგორებული კვერცხისა].—„ჯიბე-შერ ხემწიფე უშვილო იყო...“ 1 r—3 r.

2. [ზღაპარი ხემწიფის ქალისა და არაბისა].—„ერთი უშვილო ხემწიფე ნატრობდა, ღმერთო, ნეტა შვილი მომცე, თუნდ ქალი იყვეს, თუნდ ვაჟი...“ 3 v—7 r.

3. [ზღაპარი ყაფლანისა და ყარამბოღლისა] „ერთი ხემწიფე უშვილო იყო, ნატრობდა შვილს...“ 7 v—15 r.

4. [ზღაპარი ვაშლიშვილისა და ფინიასი].—„ერთი მდიდარი სოვდაგარი კაცი უშვილო იყო...“ 16 r—21 v.

5. [ზღაპარი ხელმწიფის ქალისა და მენახირე სიძისა].—„მამას უმცროსი შვილი არ უყვარდა, ბევრჯელ ისე სცემდა ხოლმე, რომ გა[შე]შებულს განჯინაში შედებდა...“ 21 v—24 v.

6. [ზღაპარი ღორმუცელა ნახუცრიშვილისა]. „იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ნახუცრიშვილი...“ 24 r—32 v.
7. [მართალი ცოლის ზღაპარი].—„ერთ ქვეყანაში ხელმწიფე ძალიან დაბერდა...“ 29 v—32 v.
8. „ტარიელი და ლერწამ დარეჯანი.—ორი ძმა იყო, ერთი ხელმწიფე, მეორე მეგუთნე...“ 33 r—37 r.
9. „ნაცარქექია.—იყო ერთი ზარმაცი ნაცარქექია, საცხოვრებლად არაფერს ზრუნამდა...“ 37 v—38 v.
10. [ბრმა მოსამართლეს ზღაპარი].—„ერთი ჩვიდმეტი წლის ბიჭი სხვა სახელმწიფოში გადავიდა...“ 39—40 r.
11. [ქოროღლის სიყვარულის ამბავი] 40 r.
12. [ლეგენდა მკვდარი შვილების ტრილის შესახებ] 40 r—41 r.
13. [ლეგენდა ბედის მწერელის შესახებ] 41 r—41 v.
14. [ზღაპარი ლამაზ ხელმწიფის შვილისა და სოვდაგრის შვილისა] 41 v—43 r.
15. [მდიდარი სოვდაგრის და მისი ქონების გამნიავებელ შვილის იგავი] 43 v—44 r.
16. „შოთა რუსთაველი, [თქმულება] 44 r—44 v.
17. [გაყიდულ ვირით ნაყიდი მზითევი] 44 v.
18. [მდიდარი და ღარიბი და] 45 v.
19. [მგელკაცა დის ზღაპარი] 45 r—46 r.
20. [ჭკვიანი კაცისა და მეფე ვახტანგისა და გიორგის ამბავი] 46 r—47 r.
21. [სოლომონ ბრძენი და მენახირეს ბედი] 47 v—48 r.
22. [კაცის, დათვისა და მელიას ამბავი] 48 r—48 v.
23. [ქურდი მეწისქვილე] 48 v.
24. [მოხუცი ქალის ავზნიანობა] 49 r.
25. [ლეგენდა იესო-ქრისტესი და კვირა დღის გატეხის შესახებ] 49 r—50 r.
26. [ტყის, ზღვისა და უკდაეების წყლის პატრონი ქალები და გმირი ვაჟი] 50 r—52 v.
27. [ოქროს ქათმისა, სუფრისა და ხალიჩის ზღაპარი] 52 r—55 r.
28. [ხელმწიფის უმცროსი შვილისა და მისი ძმების ზღაპარი].—„ერთ ხელმწიფეს სამი ვაჟი ჰყვანდა, სიკვდილი რომ მოუახლოვდა, ვაჟებს უთხრა: სამი მღვეი მტერი მყავს, რომ მოვკდე, ჩემ საფლავს უდარაჯეთ, მტერმა არ ისარგებლოს...“ 55 r—58 v.
29. [თქმულება სომხის არქიელისა და ოსმალოს სულთანის შესახებ] 58 v—59 r.
30. [თქმულება ნადირშაჰისა და შვილების შესახებ] 59 r—59 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები მთქმელებისა და ჩაწერის ადგილის შესახებ.

№ 1—2—ქალაქში პელაგია გელაშვილისაგან გაგონილი“.

№ 3—„სოფ. ჩოჩეთში ანნა რთველიაშვილისაგან გაგონილი“.

- № 4—5—„სოფ. „ჩოჩეთში სოლომონ ნონიაშვილისაგან გაგონილი“.
 № 6—9—„სოფ. ერთაწმინდას ალექსა ვლისაბედაშვილისაგან გაგონილი“.
 № 10—„სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ელენე ამილბარიშვილისგან გაგონილი“.
 № 11—„ზოვლელ გიორგი ედიშერაშვილისაგან გაგონილი“.
 № 12—26—„თბილისში სარქის ზუმფანოვისგან გაგონილი“.
 № 27—29—„სოფ. გარიყულაზე კოტე ამილბარიშვილისაგან გაგონილი“.
 № 30—31—„თბილისში სარქის ზუმფანოვისაგან გაგონილი“.
 2. ხელნაწერს ბოლოს აქვს მინაწერი: „ანეტა კაპანაძის შეკრული 1916 წ. (59 v).“

1937

ხალხური სიტყვიერების კრებული. 1916

25 ფ.; 24×17; ქალაღი; რვეული; უყდო; მხედრული; შეკრების ადგილი—ჩოჩეთი (1r); შემკრები—ანეტა კაპანაძე (25 v); 1916 წ. (25 v).

1. [ეთერიანი] „აბესალომ და ეთერი ღმერთმა შეყარა ერთფერი...“ 1r—2v.
2. [ეთერიანი] „აბესალომი წლისა იყო დედ-მამა რომ მოუყვდა...“ 2v—6v.
3. [ეთერიანი] „ეთერი მეტად მშვენიერი ყოფილა...“ 7r—8v.
4. [ბეჟანიანი]. „აქ ამბავი დასაწყისი არის ბეჟან და მანიჟა...“ 9r—14r.
5. [ბეჟანიანი]. „სატყეო და ერთი ჭალა ჰქონდა...“ 14v.
6. [ბეჟანიანი] „ქაიხოსროს მამული ღორით ამსილიყო...“ 17v—21r.
7. [ბეჟანიანი]. „აქ ანბავი დასაწყისი ბეჟან და მანიჟანისა...“ 21v—25v.

- შენიშვნა: 1. ტექსტებს ერთვის შემდეგი ცნობები:
 № 1—„სოფ. ჩოჩეთში ალექსა ღვთისიაშვილისაგან გაგონილი“.
 № 2—„სოფ. კარაშიანთში მაგდან მჭედლიშვილისაგან გაგონილი“.
 № 3—„სოფ. გარგარში (მთა) მაგდან ჩაჭურისაგან გაგონილი“.
 № 4—„სოფ. ჩოჩეთში ონიაშვილისაგან გაგონილი“.
 № 5—„სოფ. ივურში ალექსი ჩოჩურისაგან გაგონილი“.
 № 6—„სოფ. ჩოჩეთში“.
 2. 25 v-ზე მიწერილია: „ანეტა კაპანაძის შეკრფილი. 1916“.

1938

ზეპირსიტყვიერების ნიმუშის კრებული. 1916

15 ფ.; 21×17; ქალაღი; უყდო; მხედრული; შემკრები—ანეტა კაპანაძე (15 v); 1916 წ. (15 v).

1. „[ზლაპარი]—ბებერი კაცი და დედაკაცი ცოლქმარი იყვნენ, დიდი სიმდიდრე ჰქონდათ...“ 1r—9v.

შენიშვნა: 1r-ზე მიწერილია: „სოფ. გარიყულაზე სონა კანდელაკის შვილისაგან გაგონილი“.

2. „შეშინებულის ლოცვა.—სახელო, სახელო ღვთისაო მამისა, ძისა სულისა წმინდისა...“ 9 v.

შენაშენა: ლოცვის ბოლოს, იმავე ხელით მიწერილია: „ანეტა კაპანაძისა“.

3. „სოლომონ ბრძენი და კანძულელი)—

სოლომონ და საყვარელი

ნაზირ წყალზე ჩამოხდესა...“ 10 r—14 r.

4. [გამოცანები].—მიდის და მოდის და მოდის ლაშქარი,

არ ვიცი სადაურია...“ (7 ტექსტი) 14 v—15 r.

5. „ანდაზები.—გველი მოვიდა ანკარა,

თავით ბოლომდინ გაგყარა...“ (7 ტექსტი) 15 v.

1939

ხალხური სიტყვიერების ნიმუშების კრებული. 1915

89 ფ.; 35,5×22; ქაღალდი; უყდო; მუდრული; 1915 წ.; შემკებრ ანეტა კაპანაძე; დაუწერელია ფ.ფ.; 20, 88, 89.

1. „ვეფხვისტყაოსანი.—ერთ ცოლქმარს სამი ვაჟი შვილი ჰყვანდათ: ეფრემ და ავთანდილი დიდი და მესამე ახლად დაბადებული, რომელსაც ორი ოქროს კბილი დაჰყვა...“ 2 r—4 r.

2. „ამირანიანი.—ორი ძმა იყო. ორსა თითო შვილი ჰყვანდათ გმირები—ბადრი და უსიბი...“ 4 v—8 v.

3. „ეთერიანი.—ძალიან ღარიბ მოხუც კაცს ძალიან მშვენიერი ქალი ჰყვანდა, სახელად ეთერი ერქვა...“ 8 v—10 v.

4. „ვეზირ-ამილბარი.—ერთ ხელმწიფეს ერთი ამილბარ—ვეზირი ახლდა...“ 11 r—13 r.

5. „ხმელეთის ხემწიფე და ზღვის ხემწიფე.—ერთი უშვილო ხემწიფე იყო და სიზმარი ნახა.—ზღვის ხემწიფესთან წადი და შვილი გაგიჩნდებაო...“ 13 r—15 r.

6. [მოტყუებული ვაჟრების ზღაპარი].—„ლატაკ ცოლ-ქმარს ერთი ვაჟი-შვილი ჰყვანდათ და ერთი ბერწი ძროხა...“ 15 r—16 r.

7. [ტარიელიანი].—„ერთ ხემწიფეს ერთი ქალი ყვანდა: ლერწამდარეჯანი...“ 16 v—17 v.

8. „ხელგდაჭრილი ქალის ზღაპარი.—ერთი ღრმად მოხუცი კაცი რომ კვდებოდა, ვაჟს ანდერძად დაუტოვა: შენ რომ ცოლს შეირთავ და სადაც წახვიდე-მოხვიდე პირველად შენი და ნახე ხოლმეო...“ 17 v—18 v.

9. „სოლომონ ბრძენი და მენახირე.—მინდორში ნახირი სძოვდა...“ 18 v—19 r.

10. „პრასა და ნიახურის ქალი.—ერთი ხემწიფე იყო და ერთი ვაჟი-შვილი ჰყვანდა...“ 19 r—20 v.

11. „მთის აზნაური-შვილი უზდენი.—ერთი ხნეირი ჭკვიანი და შეძლებული მთის აზნაური-შვილი უზდენი იყო...“ 20 v—21 v.

12. [ხელებდაპრილი მარიამ მეფის ასულის ამბავი]. „ერთ ხემწიფეს ცოლი მოუკვდა და გამოურკვეველ მწუხარებას მისცა თავი...“ 22 r—23 r.
13. [ეშმაკი მღვდელი] 23 r.
14. [ახალწლის ღამეს სახლიდან გაპარული დოვლათი] 23 v.
15. [მოტყუებული მდიდარი] 23 v—24 r.
16. „დევემირობის ზღაპარი.—ერთ კაცს აღმართზე ღვინო აქონდა-უქირდებოდა...“ 24 r—25 r.
17. „ღვდელი და იესო ქრისტე.—ერთი მღვდელი მრევლსა სწუნობდა...“ 25 r—25 v.
18. „ლალი, იადავარდი და ვარსკვლავა.—ერთ ხემწიფეს სამი ქალი ჰყვანდა: ლალი, იადავარდი და ვარსკვლავა...“ 25 v—28 r.
19. „არვიცი ხემწიფიშვილი.—ერთ ხემწიფეს ერთი ვაჟიშვილი ჰყვანდა, იმაზედ მეტი არა ებადარა...“ 28 r—30 v.
20. [ორი ქურდის ზღაპარი] 31 r—31 v.
21. [გველჭაბუკისა და მზეჭაბუკის ზღაპარი] 31 v—33 v.
22. [მოლა ახუნდის თვალთმაქცობა] 33 v—34 r.
23. „სად არის ღმერთი, სად არის სამართალი“. 34 v.
24. „ტყუილი მკითხავი“. 34 v—35 r.
25. [ჭკვიანი ღარიბის ამბავი] 35 r—35 v.
26. [ოქრომჭედლის მზეთუნახავი ცოლი] 35 r—36 v.
27. „იაღონი და ბულბული.—ერთმა ხემწიფემ ეკლესია ააშენა...“ 36 v—38 v.
28. [სოვდაგრის ვაჟი და სულთამხუთავები] 38 v—39 r.
29. [კატისა, თავგისა, ძაღლისა და სასწაულმომჭმედი ბეჭდის ზღაპარი] 39 r—40 r.
30. „ბედის მწერლები და სოვდაგარი“. 40 r.
31. [ღარიბი კაცი და სამი ქალის ამბავი] 40 r—41 v.
32. [ნატვრის სუფრა] 41 v—42 r.
33. [ღარიბი კაცის ცოლშვილის და ავი სოვდაგრის ამბავი].—„იყო შაში მგალობელი, ღმერთი თქვენი მწყალობელი...“ 42 r—43 v.
34. [მზის დაკრული ხემწიფის შვილი] 43 v—45 r.
35. „ადეხანჯალა“. 45 r—46 r.
36. [ჭკვიანი პატარძალი და შინ შემოსული დოვლათი] 46 r—46 v.
37. [ჭკვიანი ქურდი] 46 v—49 r.
38. „ლამაზი ხემწიფის არაკი“—49 r—50 r.
39. „ალავერდა.—ერთი ხან შერეული დედაკაცი აუტყდა ქმარს, შვილი რომ არ გვეძლევა, წადი, მკითხავს აკითხვინე...“ 50 r—51 v.
40. „პირცეცხლა მღვეი და ოცი ძმა.—ერთ ხემწიფეს ოცი ვაჟი ჰყვანდა, თითო ვაჟს სამი მსახური ჰყვანდა...“ 51 r—54 r.
41. [მუნჯი ცოლის ამბავი].
42. [ორი ძმისა და დევების ზღაპარი].—„ერთ მოხუცებულ ცოლქმარს შვილი გაუჩნდა...“ 54 r—56 r.

43. [გონიერი ყმაწვილი და უმაღური ხელმწიფე] 56 რ—57 რ.
44. [სამი ხელმწიფის შვილის ზღაპარი].—„სამი ძმანი იყვნენ ხელმწიფის შვილები...“ 57 რ—59 რ.
45. „ცხრა ძმა.—ცხრა ძმა იყო და ძალიან უნდოდათ და ყოლოდათ...“ 59 რ—60 ვ.
46. „ხელმწიფის მზეთუნახავი გულთმისანი ქალი“. 60 ვ—61 ვ.
47. [სამი ხელმწიფის შვილი და სასწაულთმოქმედი პერანგიანი ქალი] 60 ვ—63 ვ.
48. [ჩიჩახვიდან დაბადებული ქალი] 63 ვ.
49. [ოთხი ძმისა და ერთი დის ზღაპარი] 63 ვ—65 რ.
50. „უსინათლო ხელმწიფე“. 65 რ—66 რ.
51. [მონაზონად წასული მეფის ქალის ამბავი] 66 რ—66 ვ.
52. [ხელმწიფეს შვილის ოქროს პერანგიანი საბედო ქალი] 66 რ—68 რ.
53. „სამი და და დუნაის ქალი.—სამი და ობლობით და სისაწყლით დაიზარდნენ...“ 68 რ—70 რ.
54. [სასწაულმოქმედი გიშერი] 70 ვ—71 რ.
55. [ბულბულისა და მღვდელის ზღაპარი] 71 რ—72 ვ.
56. „ხელმწიფე და ფასკუნჯი“ 73 რ—75 ვ.
57. [ღარიბი ცოლ-ქმრის ამბავი] 75 ვ—76 ვ.
58. „თერძი, დურგალი და ოქრომკედელი“. 76 ვ—78 რ.
59. „სოლომან ბრძნის სიტყვები“. 78 რ—78 ვ.
60. „ავი ქმარი როგორ მოარჯულა ცოლმა თევზებით“. 78 ვ—79 რ.
61. „ცოლ-ქმრული სიამოვნება როგორ ახანგრძლივებს სიყმაწვილეს და უსიამოვნება როგორ აბერებს“. 79 რ—79 ვ.
62. „იესო ქრისტე და ეშმაკი“. 79 ვ—80 რ.
63. „წმინდა გიორგი და ეშმაკი“. 80 რ.
64. [ქკვიანი გლეხის ამბავი] 80 ვ.
65. [როგორი ქალი სჯობს ცოლად] 80 ვ—81 ვ.
66. [ხოგაის მინდი].—„ხოგაის მამა მინდი ტყვეთ წაიყვანეს...“
თავდება: „...ღმერთმა გამარჯვება ნუ მოგიშალოსო, ნუ სწუხარ, მინდი...“ 81 ვ.
67. [შერცხვენილი მღვდელი] 81 ვ—82 რ.
68. [ხუმარა და მოტყუებული ვაჭარი] 82 რ—82 ვ.
69. „ლომის ერთგულობა“ 82 ვ—83 რ.
70. [რქოსანი ვეზირი] 83 რ—83 ვ.
71. „არამი და ალალი კაცი“ 83 ვ—84 რ.
72. [სოვდაგარის შვილი და მოჯამაგირე] 84 რ—85 რ.
73. [ხელმწიფის საბედო თევზათა და ალვის ხელ ქცეული].—ერთი ხელმწიფე რომ კვდებოდა, სამივე ვაჟი მიიყვანა ახლოს და უთხრა უმფროსს: შენ აღმოსავლეთის ხელმწიფის ქალს შეირთავ...“ 85 რ—86 ვ.
74. [მამის ანდერძი] 86 ვ—87 რ.
75. [მოზისელების კჟუა] 87 რ.
76. [უფლისციხელი დედაკაცი] 87 ვ.

77. [უფლისციხელები და ქორი] 87 r.
 78. [კავკასიელის მოხერხებული ტყუილი] 87 v.
 79. [სახელგანთქმული მატყუარა] 87 v.
 80. [მეფე და მასპინძელი] 87 v.

შენიშვნა: 1. თავფურცელი: „ჩემი წელს ანეტა კაპანაძისაგან შეკრფილი.
 ხლაპარი მხ ეთერიანი—ა
 ანეგლოტი—ბ ამირანიანი—ა“
 ვეფხვისტყაოსანი—ბ

აქვე მოცემულია ზოგი ცნობა სხვა მასალების შეკრებისა და აკაკის ფონდისათვის გადაცემის შესახებ.

2. ტექსტებს დაწული აქვს შემდეგი ცნობები მოქმედებისა და ჩაწერის ადგილის შესახებ.

- № 1 [2, 3, 4, 5]—სოფ. ჩოჩეთში მარიამ რთველიშვილისაგან გავონილი.
 № 17 [18]—სოფ. ჩოჩეთში სოლომან თოიძისაგან გავონილი.
 № 19 [20, 21]—სოფ. ჩოჩეთში თინათინ რთველიშვილისაგან გავონილი.
 № 34—სოფ. ჩოჩეთში კატო ხალათაშვილისაგან გავონილი.
 № 7—სოფ. წინარეხედ...
 №№ 8, 11 [12, 13, 14, 15], 22, 67, 68, 69—სოფ. ერთაწმინდელ სოლომონ ჯავრიშვილისაგან გავონილი.
 № 16—სოფ. ერთაწმინდელ პელა თავთუხაშვილისაგან გავონილი.
 № 28—სოფ. ერთაწმინდელ კეკე კირკიტაშვილისაგან.
 № 73—სოფ. ერთაწმინდელ თებრონია ჯავრიშვილისაგან.
 № 9, 10—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ბაბაღე მამუკაძისგან გავონილი.
 № 26 [27] 37, 38—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) გიორგი მამუკაძისაგან გავონილი.
 № 23, 24, 25—სოფ. გარიყულაზე მელანია ხუციშვილისაგან გავონილი.
 № 50 [51]—სოფ. გარიყულაზე პელაგია ამილბარაშვილისაგან გავონილი.
 № 54, 62—სოფ. გარიყულაზე ტასო ბოჭორიძისგან გავონილი.
 № 56—სოფ. გარიყულაზე სოფიო ხარიტვალაშვილისგან.
 № 64—სოფ. გარიყულაზე ვასო თარხნიშვილისგან გავონილი.
 № 71 [72]—სოფ. გარიყულაზე მარიამ ელისაბედაშვილისგან გავონილი.
 № 29 [30—32]—სოფ. ახალქალაქში თინათინ ჭულუაშვილისგან გავონილი.
 № 33—სოფ. ახალქალაქში ელისაბედ დანდუროვისაგან გავონილი.
 № 35 [36]—სოფ. ახალქალაქში მარუსია მამაცაშვილისგან გავონილი.
 № 39 [40—43]—სოფ. ახალქალაქში ნინა გრემაშვილისგან გავონილი.
 № 44, 61—სოფ. ახალქალაქში ქაბატო ბჟიაროვიანისგან გავონილი.
 № 45, 52—სოფ. ახალქალაქში ღიზა ჭედლიშვილისგან გავონილი.
 № 46—სოფ. ახალქალაქში ნინა ოხანუხაშვილისგან გავონილი.
 № 47, 53—სოფ. ახალქალაქში ანუშკა ჭედლიშვილისგან გავონილი.
 № 48—სოფ. ახალქალაქში ბარბარე ჭედლიშვილისგან გავონილი.
 № 70—სოფ. ახალქალაქში ოლა ხუციშვილისგან გავონილი.
 № 74 [75, 76, 77] სოფ. ახალქალაქში არტემ იტარიშვილისგან გავონილი.
 სოფ. ახალქალაქში მარიამ ბეგლაროვისგან გავონილი.
 № 50 [51]—სოფ. ახალციხე ევა გაოქართლიშვილისგან გავონილი.
 № 78—სოფ. ახალციხეს ქიტა...
 № 55, 60—სოფ. თელადგორელ ლადო გაბრუდაშვილისგან გავონილი.
 № 57, 58—სოფ. ხოვლელ გიორგი ედიშერაშვილისგან გავონილი.
 № 63—სოფ. ხოვლელ დათა ედიშერაშვილისგან გავონილი.

№ 59—სოფ. კუპიანელ გოგლო ასანიძისგან გაგონილი.

№ 65, 66—სოფ. სასირეთში დათა ჯანვერდაშვილისგან გაგონილი.

3. ზოგიერთ ტექსტს ერთვის შენიშვნა დაბეჭდილ ვარიანტების შესახებ (ფ.ფ.: 43 v, 59 r, 78 r, 83 r).

1940

ხალხური სიტყვიერების კრებული. 1915

48 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; შერების ადგილი—ქართლი; შემკრები—ანეტა კაპანაძე (48 v); 1915 წ. (48 v).

1. „კახი ბატონი წიგნსა სწერს...“ 2 r.
2. „აღელიშვილი მოვიდა...“ 2 v.
3. „სადუნაშვილო ნინია
თავში ქეუა არა გქონია...“ 2 v.
4. „მომკლა და ქალა-ქულამა,
ხის სიმრავლისა ქვრეტამა...“ 2 v.
5. „გავალ ხესა, გავკრამ ხელსა...“ 2 v.
6. „ქალო, შენი სიყვარული...“ 2 v.
7. „ალმასის ფანჯარაშია...“ 2 v.
8. „იმერეთი დამივლია...“ 2 v.
9. „ქალო, გეგხარ კარგსა ქალსა...“
10. „ქალო, ამ ქალაქ ღამესა
შენთვინა ვდგევარ ბანზედა...“ 3 r.
11. „ნეტავი; ქალო. შენამდის...“ 3 r.
12. „მარგალიტის ქისაო...“ 3 r.
13. „ჭაი, ქსილისო, ქსილისო...“ 3 r.
14. „წინარეხო, შემკობილო...“ 3 r.
15. „ჩიქილით სახლი დავავე...“ 3 r.
16. „კამეჩები დავკარგე...“ 3 r.
17. „ქალო. იავუნდ-ლალი ხარ...“ 3 r.
18. „თვალთა ცრემლი არა მშრება...“
19. „თავსა ქებას მასა ვნატრებ...“ 3 r—v.
20. „არიან სოფლებს ჩამოყე...“ 3 v.
21. „ნათლივ დილის ვარდი ვარ...“ 3 v.
22. „არშიყი ვარ აური...“ 3 v.
23. „ქარელში ტივი აუშვი...“ 3 v.
24. „ვინც მოჰკლავს, ისეც ის მოჰკლავს...“ 3 v.
25. „ქეშმარიტად ეშმაკს მოჰკლავს...“ 3 v.
26. „კაცი უნდა მართლის მთქმელი...“ 4 r.
27. „კაცი ან უნდა კაცობდეს...“ 4 r.
28. „ორხოვილად მოქსოვილო“ 4 r.
29. „ზენა ქარმა და ქვენამა...“ 4 r.

30. „დაგლოცა პირი ღვთისამა...“ 4 რ.
31. „შორით მე რასმე გამსვაესე...“ 4 რ.
32. „ბისტიკანა დაიჭირეს (განთქმული ყაჩალი)...“ 4 რ.
33. „ეს ომანა ვალიშვილი...“ 4 ვ.
34. „ჩამოვიარე სურამსა...“ 4 ვ.
35. „სოფლები ქებას მოგიყუვე...“ 5 რ.
36. „წადი წიგნო პირიმზესთან...“ 5 რ.
37. „გოგლა ალახი, მალახე...“ 5 რ.
38. „წიგნი დაწერას ვაპირებ...“ 5 რ.
39. „ვაჟი სწერს ქალს:
წუხელი სიზმარში...“ 5 რ.
40. „ნეტავი გოგოვ მე და შენ...“ 5 რ—ვ.
41. „ადე, ადე, არ დაზარდე...“ 5 ვ.
42. „ჯავრით ამევსო გუნება...“ 5 ვ.
43. „ქვეჭაველმა დამბატიყა...“ 5 ვ.
44. „ანთებულ სანთელს გამგზავსე...“ 5 ვ.
45. „ცაში ვარსკვლავი ბრჭყვინამს...“ 5 ვ.
46. „მე როს გხედამ, პირს მარიდებ...“ 5 ვ.
47. „ქალმა აიღო ქვა დამცხო...“ 5 ვ.
48. „მთას ვიყავ, ცივი წყარო ვსვი...“ 5 ვ.
49. „ვიცი ჩემო სიცოცხლე...“ 5 ვ.
50. „ვაშენებ კედელს, ურიგებ ქვასა...“ 5 ვ.
51. „წყალი მოდის ქვევითა...“ 6 რ.
52. „მოგიტანია ეშხის ქამანდი...“
53. „ია და ვარდო, ლამაზო...“ 6 რ.
54. „ადე ქალო, ნუ მიდიხარ...“ 6 რ.
55. „ენდემილო, ალვის ხეო...“ 6 რ.
56. „აქედანა და თქვენამდის...“ 6 რ.
57. „მზეო, შენს შორს ყოფნას...“ 6 რ.
58. „ნეტავი ფრინვლად მაქცია...“ 6 რ.
59. „მე აქედგან ვერა გხედამ...“ 6 რ.
60. „ვიწვი შენის ეშხით...“ 6 ვ.
61. „სიძე ბალში მიბრძანდება...“ 6 ვ.
62. „სიძე გაქო, როგორ გაქო...“ 6 ვ.
63. „დაო ანათელ, ნათელო...“ 6 ვ.
64. „წიგნი არ მიმიწერია...“ 6 ვ.
65. „წიგნი დაწერე მოგართვი...“ 6 ვ.
66. „წიგნსა ასეთ რისთვის მოგწერ...“ 6 ვ.
67. „ბალჩაშია გადვიხედე,
გადმიპატიყა იამა...“ 7 რ.
68. „ბალჩაშია გადვიხედე,
ბროწეული ყვავილობდა...“ 7 რ.
20. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

69. „ბაღჩაშია გადვიხედე,
ტურფა იყო მწოლიარე...“ 7 r.
70. „პანტაშა კბილი მომკვეთა...“ 7 r
71. „ქალმა სთქვა, სიჰმარი ვნახე...“ 7 r.
72. „ქალს ვარდი მოუკრეფია...“ 7 r.
73. „ვაი, რა დავკარგე ძვირფასი ლალი...“ 7 r—v.
74. „სძალო, ტკბილო საყვარელო...“ 7 v.
75. „შენი მოწერილი წიგნი...“ 7 v.
76. „წავიდეს აღარ მოვიდეს...“ 7 v.
77. „აკი გითხარ, ზანდუკელო...“ 7 v.
78. „გაზაფხულისა პირზედა გაიშლება ტყე და ველი...“ 7 v.
79. „წმინდა ესტატეს კარზედა დავაღულუნე სტვირია...“ 7 v.
80. „გაზაფხულისა პირზედა შაშვმა დაიწყო გალობა...“ 7 v.
81. „ამ სახლის კედელ კუთხეო ღმერთო შენ აკურთხეო...“ 8 r.
82. „მიხვიდოდე, მოხვიდოდე,
განა წლისა სავალია...“ 8 r.
83. „გენაცვალე თეთრო პურო...“ 8 r.
84. „შენი ჭირიმე შენია
რომ გილიღინებს ყელია...“ 8 r.
85. „ერთაწმინდა რომ დაიწვა...“ 8 r.
86. „შენი ჭირიმე ძმობილო...“ 8 r.
87. „ფული მჭირდება ახლა კიო...“ 8 r.
88. „გავმართე ოქროს სასახლე...“ 8 r.
89. „ქალმა რომ ვაშლი მესროლა...“ 8 r.
90. „გასათხოვარმა ქალმა სთქვა...“ 8 r.
91. „ლამაზმა ქალმა დამწყევლა...“ 8 r—v.
92. „ქალმა სთქვა გასათხოვარმა...“ 8 v.
93. „იმისთანა ქალი უნდა...“ 8 v.
94. „აგრე კარგი რამ გაგზარდა...“ 8 v.
95. „ღვინომ სთქვა ჭაჭანაურმა...“ 8 v.
96. „სახნის, საკვეთი, ჯამბარა,
ჯაბიაშვილმა დაგვპარა...“ 8 v.
97. „როთი არ იცი, ბატონო...“ 8 v.
98. „გამეყარე, მამაჩემო...“ 8 v.
99. „ჩემი მტერიც ნუ ჩაადოს...“ 8 v.
100. „ჩამოვიარე აღსაო,
ქალი ავსებდა წყალსაო...“ 8 v.
101. „ზენა ქარმა და ქვენამა
ქალას ჩარეკა გვრიტები...“ 8 v.
102. „გუთნის დედას რა აცხონებს...“ 9 r.
103. „ჩამოვიარე ალებსა
ფერხული ებათ ქალეზსა...“ 9 r.

104. „ეს სოფელი სოფლად გვინდა,
ქუთაისი ქალაქადა...“ 9 r.
105. „სამი ბატონის ყმა ვიყავ...“ 9 r.
106. „ერეკლე, ჩვენი ბატონი...“ 9 r.
107. „გამიწყრა ჩემი ბატონი...“ 9 r.
108. „მეზობლებში ლამაზ ქალსა
მე მიჯნურად მოვეკიდე...“ 9 r.
109. „ეგრე არ დავბერებულვარ...“ 9 r.
110. „კამეჩმა ზაქი მოიგო...“ 9 r.
111. „გორჯვირის წმინდა გიორ[გ]ო...“ 9 r.
112. „ლომა კამეჩმა იჩივლა...“ 9 r.
113. „მე რომ კენჭი ამოვიღე...“ 9 r.
114. „აბრეშუმის ჩოხა მეცვა...“ 9 r—v.
115. „სურამის ციხე მაღალო...“ 9 v.
116. „კარგია მთაში მოყვარე...“ 9 v.
117. „ზედაველზე ცხვარი მყავს...“ 9 v.
118. „ტაბახმელას წაიჩხუბნენ...“ 9 v.
119. „ზოგი ქალი დაიკვებებს...“ 9 v.
120. „ზოგიერთმა კაცმა იცის...“ 9 v.
121. „ღმერთმა გიშველოს, გიშველოს...“ 9 v.
122. „დალოცვილმა ხემწიფემა...“ 9 v.
123. „ქალო, წითელ კაბიანო...“ 9 v.
124. „ქართლელი ქალი სტიროდა...“ 9 v.
125. „რა ვქნა, რა უყო თავსაო...“ 9 v.
126. „ცივი დილა იყო, მოქროდა ქარი...“ 9 v.
127. „ჩემი ძმა გადამეკიდა,
ბიჭო, შეირთე ცოლიო...“ 9 v, 10 r.
128. „სუყველა გადამხედია...“ 10 r.
129. „ახალ მოდის ფარანი...“ 10 r.
130. „ხევსურის ოქროს ლოგინში...“ 10 r.
131. „წუხელის ვნახე სიზმარი...“ 10 r.
132. „გამივლი და გამომივლი...“ 10 r.
133. „ქალო, რა კარგათ გიხდება...“ 10 r.
134. „ჰოი, შენ კი გენაცვალე...“ 10 r.
135. „შენ დირბო აყვავებულო...“ 10 r.
136. „გემღური, დედავ, გემღური...“ 10 r.
137. „შენ გეუბნები, ლამაზო...“ 10 r.
138. „დაიწვას შენი აკვანი...“ 10 r—v.
139. „გამათხოვე, დედაჩემი...“ 10 v.
140. „შე სატიალო სიკვდილი...“ 10 v.
141. „ბევრი ვეწვალე, ვერ დავწან...“ 10 v.

142. „ეგ არი ბიჭო, ეგ არი
შენ რომ ხმაღს მევაჭრებოდი...“ 10 v.
143. „ძნელი ყოფილა სიბერე...“ 10 v.
144. „სად წახვალ, თეთრო ირემო...“ 10 v.
145. „კამეჩო, შენი პატრონნი
არიან ომახიანი...“ 10 v.
146. „ეხლა იქიდგან ვიახელ...“ 10 v.
147. „გაღმიდგან ბუ გაჰკიოდა...“ 10 v.
148. „დაღამდა და დასცა ბინდი...“ 10 v.
149. მისთვის მიყვარხარ ჰოი, ზაფხულო...“ 11 r.
150. „დაგნატრი, ყრმაო...“ 11 r.
151. „მწარე ხახვი დიღმური...“ 11 r—v.
152. „დიღმური შეშა...“ 11 v.
153. „ძია, ძია, ძია, აკლიაო, აკლიაო...“ 11 v.
154. „აგრე ტურფა რამ გაგზარდა...“ 11 v.
155. „შენ გენაცვალე, ჩემო პატრონო...“ 11 v—12 r.
156. „იოსებ ტირის ცხარე ცრემლითა...“ 12 r.
157. „ადამს აქეთ ვეწვალეებით...“ 12 r—v.
158. „სოფლები სულ წახდა...“ 12 v.
159. „ღმერთმა აღღეგძელოს კერა...“ 12 v.
160. „მე კარის კარათ გეძებდი...“ 12 v.
161. „წელიწადი, თორმეტი თვე...“ 13 r.
162. „გაზაფხულისა პირზედა...“ 13 r.
163. „მოვიდა მახარობელი...“ 13 r.
164. „ჩონგურსა კარგად უკრამს...“ 13 r.
165. „მცხეთას იყივლა დედალმა...“ 13 r.
166. „წისქვილს პური დაეყარე...“ 13 r.
167. „კახელ მეურმეს აქებდნენ...“ 13 r.
168. „ტყეში ბევრი ნადირია...“ 13 r.
169. „ხაზინდარიანთ ქორწილი ქნეს...“ 13 r.
170. „ერთი ცხენი, ერთი კაცი...“ 13 r.
171. „ქალი მიდის მოსახვევში...“ 13 r.
172. „ბრწყინამს ნათი, ნზებ ნათობ...“ 13 v.
173. „დახე მაისის ბულბული...“ 13 v—14 r.
174. „შენთა არს გული მნათობი...“ 14 r.
175. „არეს გიხილე ფერნამკრთალი...“ 14 r—v.
176. „ზაგე მცინარო, გულსა ვარდო ფინარო...“ 14 v.
177. „სად არის ვარსკვლავი; სად არის...“ 14 v.
178. „წალკოტისა სულსა გაბადრულსა...“ 14 v—15 r.
179. „მაღალმა ღმერთმა დასწყევლოს...“ 15 r.
180. „წვიდეთ, ვნახოთ ცხედარი...“ 15 r.
181. „თავრიელა ამოვისხი...“ 15 r.

182. „გოგოვ, ეგ შენი მათარა...“ 15 r.
183. „ქალო. რად გინდა ეგ ქმარი...“ 15 r.
184. „მზე ჩავიდა დაბნელდა...“ 15 r—v.
185. „ისიმც დღე დაილოცება...“ 15 v—16 r.
186. „რაღაცებიც, დაგეწერა...“ 16 r.
187. „შეირების გამოთქმისა
ყველამ მომცა ნება...“ 16 r—v.
188. „დიღმიდგან წიგნი მოვიდა...“ 16 v—17 r.
189. „მეთანდურის ქალი ვიყავ...“ 17 r—v.
190. „გიორგიმ უთხრა მამასა...“ 17 v.
191. „მიხეილ ჯავახიშვილი
დიდი არის მეტად ზორბა...“ 17 v.
192. „ჩიოდნენ ძერალელები...“ 17 v—18 r.
193. „ზოგი ერთი ავი კაცი...“ 18 r.
194. „ქერივი მიყვარს იმისთვის,
ყველაფერში ზდილია...“ 18 r.
195. „შინდიშიდგან წამოვიდა
ცივი ნიავქარიო...“ 18 r.
196. „მტერმა დამარტყა ხანჯალი...“ 18 r.
197. „სიმხიარულე გიხდება...“ 18 r.
198. „ქალი მიდის წყალზედა...“ 18 r.
199. თეთრმა (!) ქალი ბრინჯს არჩევდა...“ 18 r.
200. „ელი ელამდა,
ზღვა პიპინებდა...“ 18 v.
201. „აიშო სურნელებითა
ცა, ქვეყანა, ბარია...“ 18 v—19 r.
202. „მეტეზშია ფაფა ვჭამე...“ 19 r.
203. „რა ჩემი საქმე
ეს ბაზაზობა...“ 19 r.
204. „სოფელო ცრუან-მტყუნო...“ 19 r.
205. „მოდი, ერთი ვილხინოთ...“ 19 r.
206. „მინდორში ვერავეინა გჯობს...“ 19 r.
207. „აღბულალში დავეინიშნე...“ 19 r.
208. „დილა ადრიან გამოველ
ცას გადავაველე თვალი...“ 19 v.
209. „როსტომ თქვა...“ 19 v.
210. „გენაცვალე, თეთრო პურო...“ 19 v.
211. „საკვირველ საქმეს შევესწარ...“ 19 v.
212. „როცა კაცსა ღმერთი სწყალობს...“ 19 v.
213. „ნეტა რა ეშმაკად წაველი
იმ კვირა დღეს ტყეში...“ 19 v,
214. „ყური დამიგდეთ, გამბობთ...“ 20 r.
215. „ბირთველიანთ ქალი ვიყავ...“ 20 r.

216. „ახალ ურემს გავაკეთებ...“ 20 r—v.
217. „ნეტავი რათმე მაქცია,
ბულბულად გადამაქცია...“ 20 v.
218. „ქება გითხრა რაო,
იალბუზის მთაო...“ 20 v.
219. „დედამ კაბა შემიკერა...“ 20 v.
220. „ნეტავი შემატყობინა
ეგრე რამ დაგასნეულა?...“ 20 v.
221. „ბატონყმობა გადავარდა...“ 20 v.
222. „წყალი თავქვე მოდის...“ 20 v.
223. „ავდრიან დღეში
გამოდი კარში...“ 20 v.
224. „გაწეწილხარ, გევხარ თხასა...“ 20 v.
225. „ამირან მდვეი შეიბნენ...“ 20 v.
226. „დაბერებულხარ, მოხუცო,...“ 21 r.
227. „ზედაობითა, გუთანო,...“ 21 r.
228. „ქალმა სთქვა: ლამაზ ვაჟკაცსა სიცილით შევეყვარები...“ 21 r.
229. „ჩვენ მტრებსა ასე ჰგონიათ...“ 21 r.
230. „ქორსა ფრენა ვინ ასწავლა...“ 21 r.
231. „ჟინჯლი გავცვალე მამალზედა...“ 21 r.
232. „ამოდი, ქარო, ამოდი...“ 21 r.
233. „ბებერო, ეგ შენი ჯარა...“ 21 r.
234. „ორი ცხენი, ერთი კვიცი...“ 21 r.
235. „მოკლე კატო შაირს გეტყვით“ 21 r—v.
236. „ზერთელო ბიჭო ალექსი...“ 21 v.
237. „მერებაშვილი იაგორ შუა ვენახში ხირია...“ 21 v.
- 238—288. გ ა მ ო ც ა ნ ე ბ ი.
289. [ლექსები] „მთაო, იგლოვე ბეჟანი...“ 26 r.
290. „შირაქში ერთმა ჩობანმა...“ 26 r.
291. „შირაქში მემცხორები...“ 26 r—26 v.
292. „ვინ არის კირისუფალი...“ 26 v.
293. „დიდებაშვილი პაპია...“ 26 v.
294. „ვინც არის ზეუბანში...“ 26 v.
295. „ჩოხელავ, ქალთან დაწოლა...“ 27 r.
296. „დედათა მამათ მილახთა...“ 27 r.
227. „თუთა ატირდა წისქვილში...“ 27 r.
298. „აყრილა, მიდის ლაშქარი...“ 27 r.
299. „მე რომ გიგოლა გავზარდე...“ 27 v.
- 299 ა. „თუ გაიგონებ გიგოლა...“ 27 v.
- 299 ბ. „ოუ გაიგონებ გიგოლა...“ 27 v.
300. „ქარგი ვაჟკაცი.—მტერს უნდა მტრობას უწევდეს...“ 28 r.
301. „ეს ჩვენი წუთისოფელი...“ 28 r.

302. „გზას მიდიოდენ მგზავრები...“ 28 რ.
 303. „ხელფეხ გაუკრეს პავლიას...“ 28 ვ.
 304. „შუბათ, ბოტისს წამოველ...“ 29 რ.
 305. „დიღმიდგან მოვიდა წიგნი...“ 29 რ.
 306. „ქიზიუში ერთმა მემცხვარემ...“ 29 ვ.
 307. „შეყრილან ბოლტისელები...“ 30 რ.
 308. „ადე, შამოდი ამირან...“ 30 რ.
 309. „პაპიროზ მაინც მოეწიოთ...“ 30 რ—ვ.
 310. „მე და ჭინჭველამ ერთუტოსა...“ 30 ვ.
 311. „ამბავი არ გაგიგიათ...“ 30 ვ.
 312. „ვეფხვნი და ლომნი შეიბნენ...“ 30 ვ.
 313. „კარგია ჩვენი შირაქი...“ 31 რ.
 314. „გოსტიბეს ერთი მემცხვარე...“ 31 რ.
 315. „შანტიკლერის კაბა მეცვა...“ 31 რ.
 316. „ქალი გასათხოვარი...“ 31 ვ.
 317. „გამგონო, ყური დამიგდე...“ 31 ვ.
 318. „მოხან და მოხან გუთანო...“ 31 ვ.
 319—441. შელოცვები. 32 რ—47 რ.
 442—462. ანდაზები. 47 რ.
 463. „ქართული სიტყვები.—ა. მიხურხუსებს—ჩქარა მიდის...“ [ლექსი-
 კური მასალა]. 47 ვ.
 464. „მთიულური სიტყვები.—ა. ფაღრიანი—ფარღალა...“ [ლექსიკუ-
 რი მასალა]. 47 ვ.
 466. [ლექსები] „ატირდა მეფე ერეკლე...“ 48 რ.
 467. „შენ ბერიკაცო, რად მომკალ...“ 48 რ.
 468. „მომკლა ცხენისა დევნამა...“ 48 რ.
 469. „ვირმა გასძახა ბულბულსა...“ 48 რ.
 470. „უღელი ხარის პატრონი...“ 48 რ.
 471. „საყვარელო იანო...“ 48 რ.
 472. „აყინულა, დაყინულა...“ 48 რ.
 473. „ხილთა ქება.—თუთამ სთქვა...“ 48 ვ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები, №№ 3, 16, 102, 112, 208; 227, 318, 318 ა, 318 ბ.

საგმირო ლექსები, №№ 134, 142, 291, 295, 296, 298, 300, 301.

საისტორიო ლექსები, №№ 1, 106, 190, 191, 466, 470.

ბატონყმობისა და სოციალური პროტესტის ლექსები, №№ 97, 99, 105, 107, 117, 157, 158, 190, 192, 220, 221, 230, 312.

იმპერიალისტურ ომი და სალდათობა, №№ 113, 122.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 2, 3, 15, 28, 29, 64, 72, 74, 76, 78, 85, 87, 90, 92, 93, 96, 98, 103, 109, 110, 115, 118, 119, 124, 125, 127, 128, 129, 136, 138, 139, 145, 146, 147, 153, 163, 165, 167, 169, 171, 187, 189, 194, 195, 203, 207, 208, 211, 213, 214, 216, 219, 235, 236, 237, 291, 292, 293, 297, 297 ა, 297 ბ, 299, 301, 305, 307, 308, 310, 311, 313, 315, 316.

მემცხვარეთა ლექსები, №№ 188, 289, 290, 303, 304.

ციხის, ყაჩაღობის და ტყვეობის ლექსები, №№ 32, 33, 135, 294, 309.

ნადირობისა და ცხოველთა შესახებ ლექსები, №№ 24, 201.

სატრფიალო ლექსები, №№ 4—13, 17, 18, 19, 23, 31, 34, 36, 42, 44—60, 63, 65—70, 73, 75, 80, 82, 83, 84, 88, 89, 91, 94, 100, 101, 104, 108, 114, 123, 126, 130—133, 137, 144, 149, 154, 155, 156, 160—164, 168, 172—178, 179, 181—184, 198, 199, 210, 217, 222, 223, 228, 232, 314, 471, 472.

ფილოსოფიური ლირიკა, სენტენციები, აფორიზმები, №№ 20, 26, 27, 77, 116, 120, 140, 141, 143, 149, 150, 180, 193, 196, 204, 205, 212, 229, 299, 468, 469.

სასულიერო ლექსები, №№ 25, 121, 185.

დალოცვა, №№ 30, 81, 86, 159, 166, 206.

საწესო პოეზია, №№ 28, 61, 62, 73, 101.

გაბაასება, დაცივნისა და სოფელთა ქების ლექსები, №№ 13, 14, 35, 95, 146, 151, 152, 186, 202.

მესტირული ლექსები, №№ 22, 43, 79, 117, 153, 197.

გლოვის ლექსები და ეპიტაფიები, №№ 21, 71. 187, 188, 214, 235, 288, 289, 302. 304, 317.

ზღაპრის საწყისი და ბოლო ლექსები №№ 170, 231, 234.

შელოცვა. № 200, 319—441.

როსტომიანი (ნაწყვ) — №№ 225, 306.

ანდაზები №№ 444—462.

ნარევი №№ 218, 224, 226, 233.

შენიშვნა: 2. ხელნაწერი შეიცავს შემდეგ ცნობებს მთქმელებისა და ჩაწერის ადგილის შესახებ:

1. ტექსტები №№ 73—75—სოფ. ახალქალაქში ანნა ბეგლაროვისაგან გაგონილი. №№ 201—206—სოფ. ახალქალაქში მიხეილ მამასახლიშვილისაგან გაგონილი.
2. №№ 223—234, 439—441—სოფ. ახალქალაქში ოსანა გალუსტოვისაგან გაგონილი.
3. „ 280—285 სოფ. ახალქალაქში ანუშკა ჭედლიშვილისგან გაგონილი.
4. „ 65—66, 321—336, 371—393—სოფ. ახალქალაქში.
5. „ 360—365—სოფ. ახალქალაქში გაიანე მელიქოვისაგან გაგონილი.
6. „ 242—279—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ანნა კაპანადისაგან.
7. „ 280—289—სოფ. ახალქალაქში ანუშკა ჭედლიშვილისაგან გაგონილი.
8. „ 424—428—სოფ. ახალქალაქში თებრონია თარხნიშვილისაგან გაგონილი.
9. „ 1—3—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ივანე ამილბარაშვილისაგან გაგონილი.
10. „ 31—33—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ბოჰორიძის მეუღლისაგან გაგონილი.
11. „ 24—30—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) შაქრო სულუაშვილისაგან გაგონილი.
12. „ 36—53, 218—222—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ტატო ამილბარაშვილისაგან გაგონილი.
13. „ 152, 210—212, 217—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) კეკე ბოჰორიძისაგან გაგონილი.
14. „ 153—154, 179—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ანნა გულისაშვილისაგან გაგონილი;
15. „ 171—178, 470—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) იაკობ ელისაბედაშვილისაგან გაგონილი.
16. „ 185—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ტასო ბოჰორიძისაგან გაგონილი.
17. „ 213—216—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ტატო თალაშვილისაგან გაგონილი,
18. „ 241—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) თებრონია თარხნიშვილისაგან გაგონილი.

19. №№ 318—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) დათიკო ელისაბედაშვილისაგან გაგონილი.
20. „ 417—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ბაბალე მამუკაძისაგან გაგონილი.
21. „ 471—472—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ვანო თითირაშვილისაგან გაგონილი.
22. „ 242—246—სოფ. გარიყულაზე (ახალქალაქი) ანნა კაპანიძისაგან.
23. „ 207—209 ახალციხეში.
24. „ 286—287, 349—ახალციხეში ევა გიოქართლიშვილისაგან გაგონილი.
25. „ 399—406—ახალციხეში ბარბარე მანძულაშვილისაგან გაგონილი.
26. „ 4—11—სოფ. ბანაბანთ კარში მელანია ბარნაბიშვილის მეუღლესაგან გაგონილი.
27. „ 296—298—სოფ. გარგლელი. მთიულისაგან გაგონილი.
28. „ 17—19—სოფ. გომში გაგონილი.
29. „ 20—23—სოფ. გომში ნინა როსტაშვილის მეუღლისაგან.
30. „ 288—სოფ. გომში მართა თაზიშვილისაგან.
31. „ 299—303—სოფ. გოსტიბელ (მთა) ჰავლე ბეჭაურის მიერ გამოთქმული.
32. „ 312—314—სოფ. გოსტიბელ ივანე წიკლაურის მიერ გამოთქმული.
33. „ 315—სოფ. გუდალეთელ გიორგი მოდრეკილაძის მიერ გამოთქმული.
34. „ 54—60—სოფ. ერთაწმინდას თიკო ელისაბედაშვილის გაგონილი.
35. „ 71—72, 195—200—სოფ. ერთაწმინდას კეკე კოროკოტაშვილის მეუღლისაგან გაგონილი.
36. „ 149—150—სოფ. ერთაწმინდას ნიკალა ელისაბედაშვილის მიერ გამოთქმული.
37. „ 185—სოფ. ერთაწმინდას მაგდან იმედაშვილისაგან გაგონილი.
38. „ 247—271—სოფ. ერთაწმინდას კნ ბარიამ თარხნიშვილისაგან გაგონილი.
39. „ 319—320—სოფ. ერთაწმინდას ელისაბედ კოკოტაშვილისაგან გაგონილი.
40. „ 418—419—სოფ. ერთაწმინდას ეფემია ბატკოაშვილისაგან გაგონილი.
41. „ 420—423—სოფ. ერთაწმინდას ეკატერინე კარგარეთელისაგან გაგონილი.
42. „ 307—311 სოფ. ვარჯანელ დავით ჩოხელისაგან გაგონილი.
43. „ 222—სოფ. ზემოხანდაკში ყარამან გოგიბედაშვილის მიერ გამოთქმული.
44. „ 238—239—სოფ. ზემოხანდაკში, ლავრენტი გოგიბედაშვილისაგან გაგონილი.
45. „ 438—ზორიკოტმანელ თამარ გიგაურისაგან გაგონილი.
46. „ 67—70—თბილისში ჩაწერილი.
47. „ 157—170—სოფ. კაპრაშიანთ კარში მაგდან ხუციშვილის მიერ გამოთქმული.
48. „ 394—398—სოფ. კაპრაშიანთ კარში სიდონია ამილბარაშვილისაგან გაგონილი.
49. „ 61—64—სოფ. მეტეხში საბედა მირზაშვილის მეუღლიდან გაგონილი.
50. „ 411—412—სოფ. მეტეხში ელისაბედ იაშვილისაგან გაგონილი.
51. „ 12—16, 34—35, 76—86—სოფ. ნოსტეში ბარბარე სამნიაშვილისაგან გაგონილი.
52. „ 429—430—სოფ. ნოსტეში მელანია კენჭოშვილისაგან გაგონილი.
53. „ 431—სოფ. ნოსტეში ეფემია კენჭოშვილისაგან გაგონილი.
54. „ 290—სოფ. სასირეთში დათა ჯანგერდაშვილისაგან გაგონილი.
55. „ 316—317—სოფ. სასირეთში იოსებ მაისურაძის მიერ გამოთქმული.
56. „ 413—სოფ. სასირეთში გაგონილი.
57. „ 304—307—სოფ. სამჭალელი ალექსი სისაურისაგან გაგონილი.
58. „ 291—295—სოფ. ტყემლიანში (მთა) ვანო აფეიკაურისაგან გაგონილი.
59. „ 414—416—სოფ. ყარალაჯში გაგონილი.
60. „ 405—410—სოფ. ჩოჩეთში ანნა თოიძისაგან გაგონილი.
61. „ 187—188—სოფ. წინარეხელი თედო ჟიჟილაშვილისაგან გაგონილი.
62. „ 189—სოფ. წინარეხელი თედო ჟიჟილაშვილისაგან გამოთქმული.
63. „ 235—237—სოფ. წინარეხელი თედო ჟიჟილაშვილისაგან გაგონილი.

64. №№ 87—148—სოფ. ხოვლეულ გიორგი ედიშერაშვილისაგან გაგონილი.

65. „ 151, 180—184—სოფ. ხოვლეში გაგონილი.

შენიშვნა: 3. თავფურცელზე წერია: „ანეტა კაპანაძის შეკრეფილი ჩუიე წელს“. იგივე—48 v-ზე.

1941

ხალხური ლექსების კრებული. 1916

10 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შემკრები—ანეტა კაპანაძე; 1916 წ. (10 v).

1. „ღვინომ უთხრა სადმე ჰურსა...“ 1 r.
2. „ღისწული დედი ძმისათვის...“ 1 r.
3. „შავი შაშიე ვალოზდა...“ 1 r.
4. „სამი ჩატი მოფრინამდა...“ 1 r.
5. „ავქალას ქორი აფრინდა...“ 1 r.
6. „დედა ჩემმა გამომგზავნა...“ 1 r.
7. „ქალაქი გიბრიყვებია...“ 1 r.
8. „ნადირი მონადირესა...“ 1 r.
9. „ლიახვმა თქვა: ავდიდდები...“ 1 r.
10. „მინდა წავიდე თათარში...“ 1 r—v.
11. „ერთაწმინდელი კაცი ვარ...“ 1 v.
12. „მგელმა სთქვა: გუშინ გორს ვიყავ...“ 1 v—2 r.
13. „არაფერი არ მერჩივნა...“ 1 v.
14. „მინდორში ბალახ-ბულახო...“ 2 r.
15. „წიკორა, შენი ფულები...“ 2 r.
16. „ზოგი ქალი დაიკვებებს...“ 2 r.
17. „გოსტიძეს მენახირე ვარ...“ 2 r.
18. „ქალმა ფეხი მომიშვირა...“ 2 r.
19. „მემცხვარე მგლისა შიშითა...“ 2 r.
20. „და-ძმანი გავიზარდენით...“ 2 r.
21. „ჰაი, ყანაო, ყანაო...“ 2 r.
22. „ორი მწყერი დავიჭირე...“ 2 r—v.
23. „ქვევითკენ კოტი იძახის...“ 2 v.
24. „მეტებელებს ღვირძლი უყვართ...“ 2 v.
25. „გონელებო, თქვე პლუტებო...“ 2 v.
26. „კალობნის ძირო, ფერდებო...“ 2 v.
27. „შემოუთელია ქერსაო...“ 2 v.
28. „ნეტავი, გოგოვ, შენმა ქმარმა...“ 2 v.
29. „ცუდი ამინდი დაუდგა...“ 2 v.
30. „ღმერთო, და ჩემო გამჩენო...“ 2 v.
31. „ახალი პატარძალი ვარ...“ 2 v.
32. „გაღმიდგან კაცი ყვიროდა...“ 2 v—3 r.

33. „ავი დედამთილი შემხვდა...“ 3 რ.
34. „ტყეში ღორმა დაიკვება...“ 3 რ.
35. „ჩემო ხეო, მაშინ გაქებ...“ 3 რ.
36. „ურემი კარგი გაემართე...“ 3 რ.
37. „შენ, ღორო, ჩემი სიკვდილი...“ 3 რ.
38. „იობის ლექსი.—იობ იყო ღვთის ნათლული...“ 3 რ—v.
39. „ადექი, გოგო, შაშაო...“ 3 v.
40. „კუდა და მარტი შეიბნენ...“ 3 v.
41. „კამეჩო, შექენ გაპარვა?...“ 3 v.
42. „ამირან და ჩრდილოელი...“ 3 v.
43. „არ მინდოდა დათვის ნახვა...“ 3 v—4 რ.
44. „მელია ქათამს ეწვია...“ 4 რ.
45. „ავი ზამთარი მოვიდა...“ 4 რ.
46. „ქალები შეიყრებიან...“ 4 რ.
47. „გუთანო, შენი ქირიმე...“ 4 რ.
48. „გომელებო, თქვენმა ნინამ...“ 4 რ.
49. „ადიდებულა ლიახვი...“ 4 რ.
50. „ისი გერჩიენა, კამეჩო...“ 4 რ.
51. „კამეჩო და რკინის კეტო...“ 4 რ.
52. „ერთაწმინდელი კონია...“ 4 რ—v.
53. „ქალო, შენი ქმარი ჩემ ქმარსა...“ 4 v.
54. „რაკი კაცი დაბერდება...“ 4 v.
55. „ალექსა ღვინით დაითრო...“ 4 v.
56. „სად გაგონება არ არის...“ 4 v.
57. „არჩილი რომ დაინიშნა...“ 4 v.
58. „ადიდებულა ლიახვი...“ 4 v.
59. „ფურ-კამეჩი, ზაქის დედა...“ 4 v.
60. „მზე და მთვარე დაიჭიდნენ...“ 4 v.
61. „ოცი წლისა რომ შევსრულდი...“ 5 რ.
62. „ზოგი კაცი ამ ხორველას...“ 5 რ.
63. „დაქკნა ვარდი დაფურჩქნული...“ 5 რ.
64. „ქალო, ვისი ხარ ლამაზი?...“ 5 რ—v.
65. „ალალისგან განაბულსა...“ 5 v.
66. „გავხედე ყარაიაზე...“ 5 v.
67. „სონა გოგომ აიტება...“ 1 v—6 რ.
68. „ახ, ღვინო, ღვინო...“ 6 რ.
69. „ახალქალაქად ვიყავი...“ 6 რ.
70. „დაუკარ, ჩემო ჩონგურო“ 6 რ.
71. „ქალო, მიყვარს წარბი შენი...“ 6 რ.
72. „ამ თვისა ხარ, იმ თვისა ხარ, ამბრისა...“ 6 რ.
73. „ადღგომა მომავალია...“ 6 რ.
74. „სატიელო, წყალწყალო...“ 6 რ—v.

75. „ჩოჩელეზმა, ჯიელეზმა...“ 6 v.
76. „მე რომ ჩემს ამბავს მოგიყვე...“ 6 v.
77. „დიმიტრი კარგალეთელმა...“ 6 v—7 r.
78. „ნეტამც იყოს ვინმე, ვინმე...“ 7 r.
79. „დედავ, გენდური, გენდური...“ 7 r.
80. „არ ვიტყვი ტყუილს...“ 7 r.
81. „ნუ დაზღვევ ცუდსა პეპელასა...“ 7 r.
82. „სანამ ვიყავ ახალგაზდა...“ 7 v.
83. „მე რომ მარილზე წაველი...“ 7 v—8 r.
84. „მამაჩემო, გამეყარე...“ 8 r.
85. „დედამ კაბა შემიკერა...“ 8 r.
86. „ნეტავ ქება რა არის...“ 8 r.
87. „კამეჩიანი გუთანო...“ 8 v.
88. „ოთფუ, შავო კამეჩი...“ 8 v.
89. „უჯარნელი ქალი ვიყავ...“ 8 v.
90. „ნეტავ მოვკვდე გაზაფხულზე...“ 9 r.
91. „რა კარგია კარგი კაცი...“ 9 r.
92. „ხორველის ამბავს მოგიყვე...“ 9 r.
93. „ამ ოხერმა ციებამა...“ 9 r.
94. „ადიდებულა თეძამი...“ 9 r.
95. „საყვარელო, ქვეყნის დარო...“ 9 v.
96. „არამი ქორის ჯილაგო...“ 9 v.
97. „ატირდა სამაჰლო...“ 9 v.
98. „სიძისა შავგრემანობა...“ 9 v.
99. „ნამუსისათვის გვასხია...“ 9 v.
100. „შევირდები ამბობენ...“ 9 v.
101. „არშიყოფით შემიყვარდი...“ 9 v—10 r.
102. „ანგელოზები მობძანდენ...“ 10 r.
103. „დაო, შენი ეგე მიყვარს...“ 10 r.
104. „სურვილითა ვარ ავადა...“ 10 r.
- 105—114. გ ა მ ო ც ა ნ ე ბ ი.—ქათამი და კვერცხი.—„შარშან, წრეულ, გუშინ, დღეს ჩიტმა აქლემი შობა“...“ 10 r.
- 115—120. ა ნ დ ა ზ ე ბ ჭ ი.—„ამ ცხენს არ დავკრამ გარბის, რომ დავკრა, რომ სულ გადამჩეხავს...“ 10 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები—№№ 21, 35, 40, 41, 47, 50, 51, 88, 89.

საისტორიო ლექსები—№ 76.

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 2, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 15, 16, 18, 20, 23, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 31, 32, 33, 36, 37, 39, 45, 48, 49, 52, 53, 54, 55, 57, 58, 59, 61, 62, 67, 74, 75, 77, 79, 83, 84, 85, 89ა, 91, 93, 94, 97, 98, 100, 102.

ბატონ-ყმობის და სოციალური უსამართლობის შესახებ ლექსები—№№ 14, 56, 69.

სატრფიალო ლექსები—№№ 3, 22, 28, 64, 65, 70, 71, 72, 78, 80, 86, 87, 90, 95, 96, 101, 103, 104.

სუფრულნი—№№ 5, 68.

ნადირობისა და ცხოველების შესახებ ლექსები—№№ 8, 34, 43, 44 66.

მწყემსების ლექსები—№№ 12, 17, 19.

ციხის ლექსები—№ 13.

გაბასებანი—№№ 1, 63.

სასულიერო ლექსები—№№ 38, 82, 92.

საწესო ლექსები—№№ 46, 60, 73.

ფილოსოფიური ლირიკა—№№ 81, 99.

ამირანიანი [ნაწყვე.]—№ 42.

შენიშვნა: 2. ტექსტებს დართული აქვს ცნობები მთქმელთა და შემკრებთა შესახებ:

1. „ანეტა კაპანაძის შერევილი 1916 წ.“ (10 v, 7 r).
2. „სოფ. ჩოჩეთში სოლომონ ნონიაშვილისაგან გაგონილი“ (1 r).
3. „სოფ. ჩოჩეთში შალიკო ნონიაშვილისაგან გაგონილი“ (2 r).
4. „სოფ. ჩოჩეთში ალექსა ღვინიაშვილის მიერ გამოთქმული“ (5 r).
5. „სოფ. ჩოჩეთში ალექსა ღვინიაშვილისაგან გაგონილი“ (5 v).
6. „ჩოჩეთში“ (2 v, 8 r).
7. „სოფ. ჩოჩეთში ლიზა ხუდუაშვილისაგან გაგონილი (6 v).
8. „სოფ. ახალციხეს ნიკო დურგლიშვილის მიერ გამოთქმული (6 r).
9. „თბილისის სარქის ზუმფანოვისგან გაგონილი“ (7 r).
10. „სოფ. ხოვლეს გიორგი ედიშერაშვილისგან გაგონილი“ (7 v).
11. „სოფ. ახალქალაქს მიხეილ ხუციაშვილისაგან გაგონილი“ (7 v).
12. „სოფ. კაბარაშინთში მაგდან ჭედლიშვილის მიერ გამოთქმული“ (9 r).
13. „სოფ. თემში-ხევზე ზაქარია მალაციძისგან გაგონილი“ (9 v).

1942

კრებული (ხალხური ლექსები). XX

6 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შემკრები [ანეტა კაპანაძე]; [XX ს.]. ფ. 6 r დაუწერელია.

1. „გაბრომ სთქვა, ღვინოს არა ვსვამ“... 1 r.
2. „ჯიქურ სთქვა: აბა რა მიჭირს...“ 1 r.
3. სოსო, სავარცხელ გადისვი... 1 r.
4. ოსები შემოგვეჩვივნენ... 1 r.
5. ძველად თუ ფიქრობ მთის კაცო... 1 v.
6. დედასა, დედაბრისასა, თაგენი ყანასა მკიანო... 1 v.
7. დედაო, ქალი ზის წყაროზედაო... 1 v.
8. ეს არი, ეხლა გიახელ... 1 v.
9. ჩამოვიარე ალებსა... 1 v.
10. გომუელებო, თქვენი ნინო... 1 v.
11. სიდედრის დაწუნებულო... 1 v.
12. აშურიანთში ფეტვი ეხან... 1 v.
13. აშურიანთში გავხედე... 1 v.

14. ყარანა ზის ყანაში... 1 v.
15. ეს არი ეხლა გიახელ... 2 r.
16. ადე, ადე, აბდულაო... 2 r.
17. სიდედრი მყვანდა იელი... 2 r.
18. ახალ-ახალი მეთოფე... 2 r.
19. ვენახის განაპირასა... 2 r.
20. იმერელი ვარ, დირბელი... 2 r.
21. გაღმა ხოვლეს ვინს სწუნობს... 2 r.
22. ეგ არი, გოგო, ეგ არის... 2 r.
23. როგორ იყო, ჩემო სოსე... 2 r.
24. გაღმოვიარე დირბიო... 2 r.
25. დავესწარ ქორის კრეფასა... 2 r.
26. ჩვენი ესა აბაშიძე... 2 v.
27. ახლო-ახლო ხართ სოფლებო... 2 v.
28. მანგლის მოვა ბევრი პური... 2 v.
29. ორი ჩანახი ფქვილი მაქვს... 2 v.
30. დალოცვილმა ხემწიფემა... 2 v.
31. ყარაღაჯულო ბალბაო... 2 v.
32. სუდიასა და ნაცვალსა... 2 v.
33. წმინდა გიორგის მშვენება... 2 r.
34. უსვინდისო იასონმა... 2 r.
35. სვიმონას და გიგოლასა... 3 r.
36. ბაღში რომ ხილი გახმება... 3 r.
37. იას ვარდი მირჩევიან... 3 r.
38. იას ვარდი მირჩევიან... 3 r.
39. საყვარელი დავკარგე... 3 r.
40. გოგოვ, შენ უნდა გითხოვო... 3 r.
41. მისთვის არ მიყვარს ნაცვალი... 3 r.
42. შენი თვალი, ჩემი სარკე... 3 r.
43. შენ გაფრინდი მერცხალო... 3 r.
44. ასი თუმნის შავი ფული... 3 r.
45. მიკიტანი სირაჯობას... 3 r.
46. უწინდელი ქართლის ფული... 3 v.
47. შენისთანა ვაჟიკაცსა... 3 v.
48. ახლო მამასახლისო... 3 v.
49. ჰა, გოგო, ვაშლი წითელი... 3 v.
50. ეს არი, ეხლა გიახელ... 3 v.
51. რატომ არ დავგვესენები... 3 v.
52. [ქართლელი ქალის ტირილი. (პროზანარევი)].—„ქმარი ომარი ომში მიდიოდა, ცოლქმარმა ერთმანეთს ბეჭდები შეუცვალეს...“ 3 v.
53. ამდენი უბედობისგან... 4 r.
54. გოგოს ვაკოცე, დამწყველა... 4 r.

55. მუხათო, მუხათო... 4 r.
 56. ანა ბანა გამაგონა... 4 r.
 57. ნუ სტირიხარ მარუსიაჯან... 4 r.
 58. კარგია თუმც მამაცობა... 4 r.
 59. გაღმით არის ტინიხიდი... 4 r.
 60. [თქმულემა ლომისაზე. (გალექსილი)].—„ყმანი ხატითურთ წაგვას-
 ხეს...“ 4 A—5 r.
 61. ღვინომ უთხრა საღმე პურსა... 5 v.
 62. წელიწადი თორმეტი თვე... 5 v.
 63. მეტეხ რომ ჯარი მიუხტა... 5 v.
 64. რატომ არ გაკვირს სოფელო... 5 v.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები—№№ 14, 19, 24.

საისტორო ლექსები—№№ 39, 63.

იმპერიალისტ. ომის ლექსები—№ 30.

ბატონყმობისა და სოციალური უსაძართლობის შესა-
 ხები ლექსები—№№ 26, 32, 41, 48.

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 1, 2, 5, 6, 7, 9, 11, 12, 15, 16, 17,
 18, 20, 21, 23, 28, 31, 34, 35, 50, 51, 52, 55, 58, 64.

ყაჩაღობის შესახები ლექსები—№№ 3, 4.

სატრფილო ლექსები—№№ 8, 13, 22, 27, 37, 38, 39, 40, 42, 43, 44,
 45, 46, 47, 49, 54, 56, 57, 62.

საწესო პოეზია—№№ 33, 53, 54.

ფილოსოფიური ლირიკა—№№ 25, 36.

ქება, გაბაასება, გაკილვა—№№ 10, 59, 61.

თქმულემა—№ 60.

65—77. ანდაზები. 6 v.

შენიშვნა: ტექსტებს დართული აქვთ ცნობები მთქმელთა შესახებ:

ტექსტი №№ 26—29 „სოფ. ხოვლეს მიხეილ თეთრაძისგან გაგონილი“ (2 v).

ტექსტი №№ 30—46 „სოფ. ხოვლეს გიგო ჯანანაშვილისაგან გაგონილი“
 (2 v).

ტექსტი №№ 47—51 „სოფ. ჩოჩეთში აღქესო ნუგზარაშვილისაგან გაგონი-
 ლი“. (3 v).

ტექსტი №№ 52—64 „სოფ. გარგარში მაგდან ჩოქურისგან გაგონილი“. (3 v).

1943

ქართული ზეპირსიტყვაობის ნიმუშები. XX

3 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შემკრები—ანეტა კაპა-
 ნაძე; [XX ს.].

„სოლომონ ბრძენი და კუნკულელი.—ნაზირ, ბრენნი, დედოფალი,
 მეფე წყლის პირს ჩამოხტესა...“
 [4 ვარიანტი]. 1 r—3 v.

შენიშვნა: ტექსტებს დართული აქვს ცნობები მოქმედებისა და ჩაწერის ადგილის შესახებ.

№ 1.—„სოფ. სასიკრეთში იოსებ მაისურაძისაგან გაგონილი“ (1 r).

№ 2.—„სოფ. ახალქალაქში მაგდან ხუციშვილისაგან გაგონილი“ (1 v).

№ 3.—„სოფ. ყარაღაჯში ჩინო შაქარაშვილისაგან გაგონილი“ ((2 r).

№ 4.—სოფ. ყაზარა იტრიაშვილისაგან გაგონილი“. (3 r).

1944

კრებული ხალხური შემოქმედების ნიმუშების. XIX—XX

71 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შყვრების ადგილი—გურია; შემკრები—ცალფეხა გიორგი ლომათიძე.

1. „მი სნობანი.—ვის სახელზეც ცეხში შესაწუავი კვერცი გასკტება, იგი ნამუსის შემნახველი არ არის...“ 1 r—8 r.
2. [კალენდარული წესი—ჩვეულებანი] „ღლიური ცერემონიები:—1 იანვარი.—ვინც დილას ადრე სხვაზე უწინ თოფს გეისროლის, იმ წელი-ლიწადს ყველას აჯობებს...“ 8 v—12 v.
3. „მეჯობნიე.—კალანდიდგან მოკიდებულღი გიორგობამდი, ყოღღ დილას უნდა გამობიდე კარში, რომ აფერმა გაჯობოს...“ 12 v—13 r.
ხალხური იგავ—არაკები [და ანეკდოტები].
4. ქერივი, ბრმა.—ერთი კაცი ბრმიც იყო და ყრუიც...“ 13 v.
5. „ფლავი გემრიელი ყოფიღა.—ერთი კაცი ჩივოღა...“ 13 v.
6. „ურიამ იეფათ ცხვარი იყიღა...“ 13 v.
7. „კირიკობის თვეში...“ 13 v.
8. [ორსული ქალის ამბავი] 13 v.
9. „ყურღველი და ბაჭიები.—ყურღველი კიკუფს (კიკო-ბაჭია) რომ დაყრის...“ 14 r.
10. „ტურა და ვაცი.—ტურა ტყეში ვაცს შეხთა...“ 14 r.
11. „ემმაკის შეცღომა.—ემმაკი კაცის ბახჩას შემიეჩვიღა...“ 14 r.
12. „ღორების პირობა.—საღამოს, ღორმა საღორეში მეიღაპარაკეს...“ 14 r.
13. „მობხრებული.—ერთი კაცი მოკვტა...“ 14 v.
14. გუმბრა და დეღაბერი.—გუმბრა თავის დარჩობათ ზღვისკენ მოვიღღღღღ...“ 14 v.
15. „ცხვარი და თხა.—ცხვარი ღობერზე გაღახტა...“ 14 v.
16. „ტიღების გაჩენა.—ერჯერ ერთმა უსაქმო დეღაბერმა ღმერთს საყვეღღღღღ უთხრა...“ 14 v.
17. „დეღაბერმა ზღვა დასწვა.—ერჯერ ერთმა დეღაბერმა გაღიჯიღღღღღ...“ 15 r.
18. „წუწკის გასწორება.—ორ რძალს თითო მეწვეღღ ზროხა ყავღღღღღ...“ 15 r.
19. „სიზარმაცის ნაყოფი.—ორი რძალი ერთად ცხოვრობღღღღღ...“ 15 v.
20. „მოცვის წელიწადში სამჯერ მოსეღღღღღ.—ქალს ყანაში ქმართან საღღღღღღ მიქონღღღღღ...“ 15 v.

21. „კუს გაჩენა.—ქალს ყანაში ქმართან სადილი მიქონდა...“ 16 რ.
22. „თუთუნის გაჩენა.—ერ კაცს ერთი... ქალი უყვარდა...“ 16 რ.
23. „ვარდის გაჩენა.—სამოთხეში ანგელოზები ვარდთან მივიდენ...“ 16 რ.
24. „საცოლო და სოლომონ ბრძენი.—გლახს ქალს აზლევდენ...“ 16 რ.
25. „ღმერთი და სამართალი.—ერ კაცს ძალი გამიეკიდა...“ 16 ვ.
26. „გაჭირვებული ცოლი.—ერთმა კაცმა ცოლი შეირთო...“ 17 რ.
27. „მოხერხებული ქმარი.—ერთი კაცის ცოლი...“ 17 რ.
28. „ვირის და აქლემის ამბავი.—წარყენის წინ ღმერთმა უბრძანა
ნოეს...“ 17 ვ.
29. „ავაზაკის მადლი.—ერი კაცი ერ ქალს შუუჩთა...“ 18 რ.
30. „ქალის ხერხი.—უსტა თათარი ქართველს სახს უშენებდა...“ 18 რ.
31. „მეთიხე და მესპილენძე.—სპილენძის მეჭურჭლეს თიხის მეჭურჭლე
დიენიძლავა...“ 18 ვ.
32. „ხუცესის ამბავი.—ხუცესმა ცოლის დას...“ 19 რ.
33. „სულწასული დედაბერი.—ტყვევების წასაყვანად ჩვენ ქოყანაში ერ-
ჯელ თათრები ჩამოსულიყვენ...“ 19 რ.
34. „მეგრელი და ბატი.—მეგრელი ღამე კვატას (იხვი) და ბატს იპარავ-
და...“ 19 ვ.
35. „მეგრელის ყური.—მეგრელს კითხენ...“ 19 ვ.
36. „თათარი და ჩექმა.—თათარმა რუსის ცალი ჩექმა მიეძია...“ 19 ვ.
37. „ფულუ.—ერჯელ თურმე ძველათ ხმაი გავარდა ქვეყანა იქცე-
ვაო...“ 19 ვ.
38. „ქრისტე სტუმრად მდიდრისას და ღარიბისას.—ქრისტე სტუმრად
დიდრისას მივიდა და უთხრა...“ 20 რ.
39. „ღვთისა და ეშმაკის წილი.—ღმერთი და ეშმაკი რომ გეიყვენ...“ 20 რ.
40. „კატის ფინთი.—კატას უთხრენ...“ 20 რ.
41. „ქრისტე ღარიბად მდიდრისას.—ერთ დიდარ კაცს წოულობა ქონ-
და...“ 20 რ—ვ.
42. „ქრ. ფუნა პურად აქცია.—ერთ ღარიბ ქალს საქმელის რომ არაფერი
ქონდა, ბაღნები მაინც არჩობდენ...“ 20 ვ.
43. „უტიფარის დასჯა.—ერთმა კაცმა პეორეს მიწა (მამული) წაარ-
თუა...“ 20 რ.
44. „ხურო და ხარაზი.—ხარაზი უსტას სახს აშენებიებდა...“ 21 რ.
45. „რაქველები სანადიროდან.—რაქველები სანადიროთ წევიდენ...“
21 რ—ვ.
46. „ტილოს მომპარვენო.—დედაბერმა ქალაქში გასაყიდათ ტილო გეი-
ტანა...“ 21 ვ.
47. „ქვეიანი ძმები.—ძმანებს—სურებელებს—ზროხის დაკვლა ჟნდო-
დენ...“ 21 ვ.
48. „სულწასული მახინჯები.—ერ ქალს სამი გლახა ქალიშვილი ყავ-
და...“ 21 ვ.
49. „სულწასული სულელი საცოლო.—ერთი აბდალე ბიჭიბა ქალის
თხოვა უნდოდენ...“ 22 რ.
50. „ღვთის წინააღმდეგობა.—ერ წელიწადს ღმერთმა ინება: „წროულს
ღვინოს არ გავაჩენ ქვეყანაზეო...“ 22 რ.

51. „ნაკრული კობით სესხის გადახდა.—ერთ კაცს მეზობლის ერი დოქი ლეინო ემართა...“ 22 რ.
52. „ჩემი გობი და საცერი.—ახალ მოყვანილ ქალს უთხრენ...“ 22 ვ.
53. „თათარო მქადს გაქმევო!—აჭარა-გურიის ფთებზე გურულები და აჭარლები იყვენ...“ 22 ვ.
54. „აქ რომ ამოხვალ, მერმე გაიცინეო!—ლაჭვერი (ამბობენ სურემე-ლებზედაც) ხეზე იყო და სკას ხილავდა...“ 22 ვ—23 ვ.
55. „ცოდვილი ქალის ცხოვნება.—ერთი ძაან ცოდვილი ქალი იყო ქო-ყანაზე...“ 23 რ.
56. „კაცისა და ქათმის თვალი.—ღმერთმა რომ ადამ და ევა გააჩინა, უთხრა...“ 23 რ.
57. „სამი გლახა.—ერ სხალს ქვეშ სამი გლახა იქდა...“ 23 რ—ვ.
58. „მორწმუნე ქალი.—ერ ქალს დიდშაფათს ბალანე მუუქტა...“ 23 ვ.
59. „სულწასული ცოლი.—ერთმა ღარიბმა კაცმა ერსალიკე ერბაშათ იმ-დონი ფარა იშონა, რომე ავარება...“ 24 რ.
60. „მაგის უარესი რაღა იქნებო!—სარზე ხმელი ცხენის თავი ეკი-და...“ 24 რ.
61. „ისეთივე.—გზაზე ტყუბი კაცი მივიდოდა...“ 24 რ.
62. „გზაზე ორი ქალი მიდიოდა...“ 24 რ.
63. „სომეხმა გურულს ... უყურა...“ 24 რ.
64. „სომეხმა გურულს ... უყურა...“ 25 რ.
65. „ერეკლე მეფე რუსეთში Императрица Экатерина-ს ესტუმრა...“ 25 რ.
66. „ერ კაძახს ქალი გაექცა...“ 25 რ.
67. „ტეტეას პრისტავი საქმეს კითხავდა...“ 25 რ.
68. „საჯაოხელი ცხენს ეძებდა.—საჯაოხელი ცხენს ეძებდა. ცხენი ვერ ნახა...“ 25 რ.
69. „სურებელს ქალი (ცოლი) მოუქტა...“ 25 რ—ვ.
70. „სურებელის ნატერა.—სურებელმა ინატრა: „ნეტა ძალღი ვი-ყო!...“ 25 ვ.
71. „სალდათის პასუხი.—სალდათს კითხენ:—რა გაცვიაო?...“ 25 ვ.
72. [სომხის გასამართლება]. 25 ვ.
73. „ჩხიკვის კტუა.—ჩხიკვი წაბლის კაკალს გეიტანს ხეზე...“ 25 ვ—26 რ.
74. „კუტუბიძემ გუჯაბიძის ქალი მეიყვანა...“ 26 რ.
75. „რად იჰმევა ძიგურა.—ესო ქრისტე რომ ურიემა ჯვარზე მიაჭე-დენ...“ 26 რ.
76. „უუქუდმართი ცოლი.—ერთი კაცი ჩამდგარიყო წყალში...“ 26 რ.
77. „ნ. ნიკოლაძე და ფინანსთა მინისტრი.—პეტერბურგში ფინანსთა მინისტრი და ნ. ნიკოლაძე დანიზლავდენ...“ 26 ვ.
78. „მოტყუებული გოგო.—რაჭველის გოგო დაორსულდა...“ 26 ვ.
79. „თათრის ამბავი.—თათარმა ერთი ჩვილი ბალანე ეიყვანა...“ 27 რ.
80. „ურიეს ქალმა წვილექსა...“ 27 რ.
81. „რაჭველის ცოლმა ქმარს უთხრა...“ 27 რ.

82. „კინტო და პოლიციელი.—კინტო ქალაქში ვირს სცემდა...“ 27 r—v.
83. „მეგრელის პასუხი.—ბათომში ზავოთის მუშები გეიფიცენ...“ 27 v.
84. „მუნჯი მეწისქვილე.—ქალმა წისფილზე დასაფქოვათ ჭადი მიიტანა...“ 27 v—28 r.
85. „მეგრელების უტუ-მალობია.—მეგრელები სოხუმში უტუ-მალობიას თამაშობდენ...“ 28 r.
86. „ლორის ჯიში.—ერთ გურულ ერისთავს აზნაურმა კაცი გაუგზავნა...“ 28 r.
87. „ურჩის წავარდა თვალიო!—წელიწათში ერთი წუთი იმისანეა, რომა რასაც იტყვი—დაუცვეთელათ ახთება...“ 28 r.
88. „ერთ ოჯახში ერი ქალაქე და ერთი დედაბერი იყო...“ 28 v.
89. „კინტომ ქალაქში დენინახა ქალები...“ 28 v.
90. „ჯვარცხმარში (გურია) შარა გზაზე იდგა ერთი უშველებელი, დიდი ზნის მუხა...“ 28 v.
91. „გოჯასპი ბერიძემ მისი ყმაი ფოცხვერაშვილი რაცხა ურჩობიზა გააკვრია ბიჭებს ხეზე...“ 29 r.
92. „ქალმა ქმარს დაენიზლავა...“ 29.
93. „ნ. ნიკოლაძე გერმანიაში ერთ გასტინიცაში შევიდა...“ 29 r.
94. „ტეტეე რაცხაზე რძალმა გააკუჭა...“ 29 v.
95. „ხიდისთაველ (გურია) ანდრია კალანდაძეს დედამ უსაყვედურა...“ 29 v.
96. „ვახტანგ გურიელმა ერ ქალს კითხა...“ 29 v.
97. „ერთმა თავმომწონე გურულმა ყმარწვილმა კომპანიაში მის გვერდზე მჯდომ მეგრელს უთხრა...“ 29 v.
98. „დათუნა ფოცხიშვილი (ჭაჭიეთელი, გურია) და თათარი შეიტევენ...“ 30 r.
99. „ლიპარ ლომთათიძეს კალანდაძემ ლორი მისცა...“ 30 r.
100. „ლიპარე ლომთათიძე ჩყვიდა მისი ძმის ამბაკოს სიმინდის ყანაში...“ 30 r.
101. ლიპარე ლომთათიძე მეზობლისას ქორწილის ხარჯს აკეთებდა...“ 30 v.
102. „გურიანთელი და საათი.—გურიანთელი ყანას თოხნიდა...“ 30 v.
103. „ფერშლები ღვინომ გააბრუნა.—გურიაში მოვიდოდა ორი აქიმი კაცი...“ 30 v—31 r.
104. „წმინდა ვარ... უწმინდური ვარ.—ჩოხატაურში თავრობამ სურებლები დეიბარა...“ 31 r.
105. „არშიყობა.—ახალმოყვანილი სახს ხვეტავდა...“ 31 r.
106. „სურებელმა ქალი მეიყვანა...“ 31 v.
107. „ხელიკის დათვლა.—თათარმა გურულს უთხრა...“ 31 v.
108. „ლაჭვერმა ლაჭვერის გოგო... [მოატყუა]...“ 31 v.
109. „მეგრელიაში გურულმა ათი ფუთი სიმინდი იყიდა...“ 32 r.

110. „ამპარტავანი, — სხვა სოფელში მოჯამაგირეთ ნამყოფი ბიჭი შინ მევიდა...“ 32 რ.
111. „აკაკი წერეთელი მივიდა ქალთან და უთხრა...“ 32 რ.
112. „მიქელაძის ოინი. — მიქელაძეს ურიეს ვალი ქონდა...“ 32 რ.
113. [მეგრელის ავადმყოფობა] 32 v—33 v.
114. „ჩვენი ხალხი კურტანში მუშაობას თაკილობდა...“ 33 v.
115. „მე ვაგროვებდი ანდაზებს...“ 33 v—34 რ.
116. „იყო ერთი წლის ჯვარდაწერილი ცოლ-ქმარი...“ 34 v.
117. „ამაღლების საზოგადოებაში (გურია) მცხოვრებმა ივანე სიხარულიძეს უნდოდა მეზობლის ქალის ხაპი (გოგრა) მოეპარა...“ 35 რ.
118. „ქალბატონი და მოხელე ბიჭი...“ 35 რ—v.
119. „ვაქარს სოფრომ ლომთათიძეს მოყვარემ ნადი მიჰგვარა...“ 35 v.
120. „ნიჟე კალანდაძე მოყვრისას სატირელს მივიდოდა...“ 35 v.
121. „სიტყვის მასალები. ლამაზი სიტყვები [და გამოთქმები]. — ჯაყელის კაცი ხომ არ ვარ?...“ 36 რ—v.
122. „ხალხური წყევა. — მისპე! დეილუპე!...“ 37 რ—v.
123. „ხალხური ლოცვა. — აგაშენა ღმერთმა!...“ 38 რ.
124. „ხალხური ფიცია. — დედა ნუ მომიტება!...“ 38 v.
125. „ირონიები. — რა საკუარია! (ვითომ რა საკვირველია)...“ 38 რ.
126. „ხალხური მუქარა. — ტყავს გაგაზროფ!...“ 39 v.
127. „ხალხური ლანძღვანი. — ღმ. შეგარცხვენს!...“ 39 v.
128. „ხალხური გინება...“ 40 v.
129. „უწმაწური ლექსები...“ 41 რ—44 რ.
[ლექსები და შაირები]
- 130—131 ა—131 თ. [შაირები] „თუთუნი და პაპიროზი (ლამაზებში ვაპირობდი)...“ 44 v.
132. „მალლიდან გადმომდგარიყო თვალყიჟო თეთრი ქალიო...“ 44 v.
133. „შაშვის სიმღერა. — ღმერთო, გადამარჩინე იღლიბანტურასა...“ 44 v.
134. „ქალო შენი სილამაზე ან მასესხე, ან მომყიდე...“ 44 v.
135. „სატრფოვ, ახლა გიკვტები!... — ჯანდაბას, თუ მოკვტები!...“ 44 v.
136. „დედავ, რეიზა გამათხუე ასე პატარა ქალია!...“ 44 v.
137. „ნინო, ნინო, ჩემო ნინო!...“ 45 რ.
138. „წახთა სახე, იერობა, ჩემი მშვენიერობა...“ 45 რ.
139. „ლამაზი ხარ მშვენიერი საქციერით და ისეო...“ 45 რ.
140. „სიცოცხლეში გაბახარე, მოკვტე — ცრემლი (მიწა) დამაყარე!“
141. „წყალში თებზი მიცურავდა...“ 45 რ.
142. „სიძე თუ ხარ საყვარელი, მაღალ სკამზე დაბრძანდები!...“ 45 რ.
143. „ფუტკარი ვარ — გაეჭრები, შაქარი ვარ დავდნები...“ 45 რ.
144. „უბედური ჩემი ქმარი — ფოცხის ტარად მოსახმარი!“ 45 რ.
145. „ჩემო ქმარო სამიწეო!...“ 45 რ.
146. „მიყვარხარო, რომ მითხარი...“ 45 რ.

147. „სურბელი ცხენი ჩივა...“ 45 r.
148. „გაქივრებამ, მწუხარებამ ჩემზე ჯვარი დაიწერა...“ 45 r.
149. „იაგუნდო, გადმოდუღდი!...“ 45 v.
150. „შენ რა გინდა, კატაო...“ 45 v.
151. „ავი გულის დედამთილი დილას ადრე ადგება...“ 45 v.
152. „ჩვენს მასინძელს მხიარულსა...“ 45 v.
153. „ქერქაძემა დაგვბატოჯეს...“ 45 v.
154. „ყაქის ლოცვა.—აკაკაჩია, შაკაკაჩია... გისვენს, გიკამია, გზა გა-
გაჩნია...“ 45 v.
155. „ასი თუმნის ვერცხლის ფული მიწაში მაქ დამარხული...“ 45 v.
156. „ქურდის ლოცვა.—დანა-ღუმასა!... ღუმა-ყიასა!...“ 45 v.
157. „უთოენია ფთა და ბარი...“ 45 v.
158. „ერთი ქალი შევიყვანე, გულის გამახარებელი...“ 45 v—46 r.
159. „თუ გინდოდეს თავის ქირი...“ 46 r.
160. „ხაზენო—ბატონო, ბარგი უნდა ავკონო...“ 46 r.
161. „კალანდაძის ქალი ვარ...“ 46 r.
162. „ერთი საყვარელი მყავდა...“ 46 r.
163. „მიყვარს ამგვარი სტოლი გაშლილი...“ 46 r.
164. „ვაი, დედა რა ვთქუა...“ 46 r.
165. „შემიყვარდა ერთი ვინჩე...“ 46 r.
166. „თებერვალი ბერავსა, მარტი კაბას კერავსა...“ 46 r.
167. „ვენაცვალე ბარიშნედს...“ 46 r.
168. „დეილოცა მისი პარი...“ 46 r.
169. „საყვარელი მისთვის (იმზა) მინდა...“ 46 v.
170. „გოგოვ, შენმა სილამაზემ...“ 46 v.
171. „მეუფეო, მოწამეო...“ 46 v.
172. „წყალმა მუცელი მატკინა...“ 46 v.
173. „სურედს ქალი გავათხუე...“ 46 v.
174. „ზღვაში ვხნავ და ზღვაში ვთესავ...“ 46 v.
175. „თვალადობით მზე ვერა გჯობს...“ 46 v.
176. „ჩიტო, ეს წიგნი მიართვი...“ 46 v.
177. „აპრილში ყანა დავთესე...“ 46 v.
178. „იმერელსა პაწე გოგოს ბახში დასძინებოდა...“
179. „ბზის უმზირა ამოსულა...“ 47 r.
180. „ეარდოფინე ქალია, ლობერს ამოფარია...“ 47 r.
181. „ვაი, დედავ, რა ვთქუა...“ 47 r.
182. „ქალიშვილის პირობაზე არ მაკლია (ი)ერობა...“ 47 r.
183. „ოდელია რანუნნი, ეიშალა რძალ-მული...“ 47 r.
184. „ყოლი კაცი ყანას მარგლის, ბარამიძე—ბოლოკსაო...“ 47 r.
185. „გვიარ-გამვიარე, ჩემი გული გაახარე...“ 47 r.
186. „ქალიშვილის პირობაზე არ მაკლია სილამაზე“ 47 r.

187. „წამიყვანე გემლაზისკო...“ 47 რ.
188. „ატამს ფოჩვი გამუუსხამს...“ 47 რ.
189. „პაწე დატიე, დიდი წვილე...“ 47 რ.
- შენიშვნა: ტექსტზე მიწერილია: „ქორი რო ქათამს წაიღებს, გარეშენი მხაძახე—
ბენ“ 47 რ.
190. „ეო, მეო, ბიჭო დიმიტრო...“ 47 რ.
191. „ბათომშიდა ჩამოსულა გასაყიდი კახაბალი...“ 47 ვ.
192. „ამ დალოცვილ ეკლესიას...“ 47 ვ.
193. „ერთი ქალი შევიყვანე, თურმე იყო ქვაყუდელი...“ 47 ვ.
194. „ბათომში თოფი ვისროლე...“ 47 რ.
195. „გევიხედე სერზედა...“ 47 ვ.
196. „ზეიდანა მევიდოდი, მევირეკტი ბალურეფს...“ 47 ვ.
197. „აკოშკაში ტრედია...“ 48 რ.
198. „შენს ეზოში ჩავიარე...“ 48 რ.
199. „იქით ნუში, აქით ნუში...“ 48 რ.
200. „იაგუნდის კაკალი ხარ...“ 48 რ.
201. „ტელეგრაფის მაგივრათ...“ 48 რ.
202. „გალმა-გამოყმა ყანა მაქ...“ 48 რ.
203. „შარშან სათესლე ვიყიდე...“ 48 რ.
204. „ოქროს პორტმანს გავაკეთეფ...“ 48 რ.
205. „დავწვეი და დამესიზმრა...“ 48 ვ.
206. „ეგერ მოდის პოვეზი...“ 48 ვ.
207. „მზე ამოდის დაბინდა...“ 48 ვ.
208. „უბედური ვყოფილვარ...“ 48 ვ.
209. „იანვარი, თებერვალი
 ორუეა შუშხიანი...“ 48 ვ.
210. „შენ სადღეგრძელოს დავლევ...“ 48 ვ.
211. „ხეზე დათვი მივიდოდა...“ 48 ვ.
212. „ბარიშნები ეშმაკია...“ 48 ვ.
213. წყალსა ნაფოტი მოქონდა...“ 49 რ.
214. „დეიცევი სამება!...“ 49 რ.
215. „ვახეია, ვახეია, შენს ეზოში რა ხეია?...“ 49 რ.
216. „ღმერთმა მოგცეს ბატის ჭკუა...“ 49 რ.
217. „რათ მინდა ლამაზი ქალი...“ 49 რ.
218. „შამევიარე აქარა...“ 49 რ.
219. „იქით ნუში, აქით ნუში...“ 49 რ.
220. „ყმაწვილმა ყმაწვილს შეკითხა...“ 49 რ.
221. „ოდელია ნანია, გაგვითხოვდა გალინა...“ 49 ვ.
222. „ივლისის 16-სა სოფელში გამუანცხადეს დადამდის შვადღეს ხანსა—
 სოფელმა ძრიელა შეწუხთა,
 დიემფხო დედამიწასა...“ 49 ვ—50 რ.

223. „არ იციან ოჯახობა...“ 49 v.
224. „შენ რომ პლარტუკი მაჩუქე...“ 49 v.
225. „დედა ჩემო, რას უყურეფ...“ 50 r.
226. „ჩემო ნათლის დედაო...“ 50 r—50 v.
227. „ბათომი მინდა დავსწყევლო...“ 50 v.
228. „თანახმა გავხთი ყველაფერზე...“ 51 r.
- 229—234 [შვირები] „ბერიკაცის ემზი-მეზზი—ჩიბუხი და ფოცხი ხელ-
ში...“ 51 v.
235. „არ წავყობი უნგიაძეს—დღედა ღამე გომბიას ზღვეს...“ 51 v—52 r.
236. „პატარა ბიჭი ვიყავი, პატარა გოგო ვითხოვე...“ 52 r.
237. „პატარა ბიჭი ვიყავი, სახელათ მეთქვა ხასანი...“ 52 r.
238. „პაწა გოგო, შუტუნია...“ 52 v.
239. „აბა ჩემო ნატალია...“ 52 v.
240. „გუდავადემ მეიგონა...“ 52 v.
- 241—289. გამოცანები. 53 r—56 r.
- ლექსები.
290. „ა, მეგრელი ძუკუია...“ 56 v.
291. „დეილუბა შომაული...“ 52 v.
292. „შავი ხარ და შავთვალწარბი...“ 56 v.
293. „ჩემსა ლექსა მოგახსენებ...“ 56 v—57 v.
294. „ლამაზი სიტყვები (სიტყვის მასალები).—მარილივით გაღინტე-
რა...“ 57 v.
- 295—316. „ენის გასატეხი.—ჩემი თეთრი ვარია...“ 58 r—v.
317. „პაიქესოულის (გურია) სოფლის ღუქანში ბიჭები ნარდს დაპაშობ-
დენ...“ 59 r.
318. „ხიდისთავში (გურია) ერთი გლახა ცხოვრობდა...“ 59 r.
319. „ერჯელ ერმა ქალიშვილმა უსაყვედრუა იმავე ნიქელას...“ 59 r.
320. „ერკეთელმა (გურია) მაქსიმელ ჭალობლიშვილმა დეიქირა ტყეში
მეზობლის თხაი...“ 59 r.
321. „ერჯელ სოფელში კაცმა ლაპარაკი ჩამუაგდენ...“ 59 v.
322. „ვანიელ ლომთათიძემ (პაიქესეულელი, გურია) ყანაში სადილზე
უთხრა ბაღნეფს...“ 59 v.
323. „ფოთიდან მომავალ მეზავრს კითხენ გზაზე...“ 59 v.
324. „ფოთში... ფოთიდან.—გზის პირას მომუშავემ კითხა ფოთში მი-
მავალ მეზავრს...“ 59 v—60 r.
325. „ნავრასიაში (ნოვოროსიისკი) ბიჭები კორტს თამაშობდენ...“ 60 r.
326. „ტეტეიე სანწახელში ყურძენს კნებთა...“ 60 r.
327. „ერთმა კაცმა ერ ლაქვერის დედაბერს შეიხვეწა...“ 60 r—v.
328. „გემოს ვატანდითო!—რაჭველმა სამიკიტნოს წინ გეიარენ...“ 60 v.
329. „ქალაქში ერთი გოობრუწული აზნაური ჩევიდა...“ 61 r.
330. „გრიგოლე კალანდაძის (პაიქესეულზე) ეზოში (ეზოსთან) მეზობლე-
ბი ბზას თხრიდენ...“ 61 r.

331. „სოფლის ღარიბი ცოლი და ქმარი მივიდოდენ გზაზე...“ 61 r—v.
332. „ფოთში ყანების საცობა...“ 61 v.
333. „რაქველები და კურდღელი.—რაქველები სანადიროს იყვენ...“ 61 v.
334. „რაქველების ანგარიში.—ოცი რაქველი მივიდოდა გზაზე...“ 62 r.
335. „ანანი ლომთათიძეს (პაიქესოულელია) ზროხა დინტრა...“ 62 r.
336. „მეგრელს გურულის სიმღერა მოწონდა...“ 62 v.
337. „ფეხატა.—კალანდაძეს ლომთათიძის ჯინი ქონდა...“ 62 v—63 r.
338. „ერმოჭერა კალანდაძეს გურიელების ბეგარა ქონდა...“ 63 v.
339. „ბრმა და თვალხილული ძმა.—ორი ძმა კაცს—ბრმას და თვალხილულს ზიარი ღომის ყანა...“ 63 r—v.
340. „ძმამა ძმას ღომის სათესლე თხუა...“ 63 v.
341. „თავრეჯული მსხალი.—ქრისტე თავრეჯულ (ჯიშია) სხალს მყნავდა...“ 63 v.
342. „თათარი და ტყვე ქართველი.—ქართველი ტყეში სამუშეოთ წევიდა...“ 63 v—64 r.
343. „თათარმა გურიაში ქალი მეიტაცა...“ 64 r.
344. „ქერქაძის დედუფალი.—ქერქაძე (ქერქაძის) ერთ წლის მოყვანილმა ქალმა ქმარს შიეხვეწა...“ 64 r.
345. „ბოლოკი და ხახვი.—ერმა კაცმა ქალაქში ბოლოკი ჩეიტანა...“ 64 v.
346. „გუნთაიშვილის ცოლი.—გუნთეშვილს ყავდა ახლად მოყვანილი ცოლი...“ 69 v.
347. „მიწიეთის (გურია) ეკლესიის ღვდელი გაბრიელ ლომთათიძე ნაწირობეს რომ შინ მისულა, სადილი არ დახთენია...“ 65 r.
348. „ესიკა ლომთათიძე.—ლომთათიძენეს გურიელიზა თითო ზროხა უნდა მიეყვანენ...“ 65 r—v.
349. „ვეფხისტყაოსნის ბოლო.—შოთა რუსთაველი რომ დაბრუნდა საბერძნეთიდან საქართველოში, თელი ქოყანა მის ნიჭზე ლაპარაკობდა...“ 65 v.
350. „მეზობელმა მეზობელს ყანაში ცოლის სიკვდილის ამბავი მუუტანა...“ 65 v.
351. „ბრძანნი და მისნობანი. ქორწინებაზედ.—ჯვარის წერაზედ არიკაც არ დეისრობენ...“ 66 r—67 r.
352. „[ბრძანნი და მისნობანი]. საიქიო.—ნიცვალეზულს სიკვდილის დროს ტანზე ჩააცუმენ...“ 67 r—v.
353. „ზენობნის ეკლესია.—თამარ მეფემ ბძანა ზენობნის კარზე (გურიაში) ერ დღეს—დილიდან საღამომდი ეკლესიის აშენება...“ 68 r.
354. „ტრაბახა შვილი.—საღამოს ყანიდან დაბრუნებულმა შვილმა უთხრა მამას...“ 68 r.
355. „თავი და თესლი.—ერი ქოყანა ყოფილა გველით შელობილი...“ 68 r—v.
356. „აღიკლიკისა ფთაზეო...“ 68 v.
357. „ბერიკაცი თერესო...“ 63 v—69 r.
358. „ცლა, მელა ხის ტაფელა (ჩიქორთელა)...“ 69 r.

359. „ახლანდელი ყმარწვილები (ბარიშნები)...“ 69 r.
 360. „იანვარსა რვასა...“ 69 r.
 361. „ოდელა, ოდელა,
 გოგიამ თხაი მოდენა...“
 362. „ციკუნ-კატუნ გელაიფხე (მგელაძე)...“ 69 v—70 r.
 363. „აქიდანა და შენამდი...“ 70 r.
 364. „მე გოგია საწყალსაო...“ 70 r.
 365. „ითამაშე გურულო...“ 70 r.
 366. „გურიაში რა გინდოდა...“ 70 r.
 367. „აი ჩვენი გურია...“ 70 r.
 368. „მივალ გურიაში მარა...“ 70 r.
 369. „საყვარელო ირინე...“ 70 r.
 370. „ურიემა ღორი დაკლენ...“ 70 r.
 371. „ეს სოფელი სოფლად მინდა...“ 70 r.
 372. [ანეგდოტი]. „ხონელმა ერთხელ მეგრელი გალახა...“ 70 v.
 373—384. „გამოცანები (რაკველიდგან გაგონილი).—ტანშიშველი, ფეხ-
 შიშველი, სახელს გეტყვი, ვერ მიხვდები. (შველი)...“ 70 v.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

საყოფაცხოვრებო ლექსები: №№ 136, 137, 138, 142, 144, 145, 147, 147, 151, 153, 155, 158, 159, 164, 173, 177, 181, 183, 184, 190, 196, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 236, 237, 240.

სატრფიალო ლექსები: №№ 132, 134, 135, 139, 140, 143, 146, 149, 150, 161, 162, 165, 167, 169, 170, 171, 175, 176, 178, 182, 185, 186, 186, 187, 188, 192, 292, 356, 359, 363.

სუფრული: №№ 152, 163, 172, 290, 291, 293, 355, 358, 361, 364.

ლექსები სოციალურ უთანასწორობის შესახებ: № 160.

ლექსები ნადირობისა და ცხოველთა შესახებ: № 133.

შელოცვები: №№ 154, 156, 174, 182.

შაირები: №№ 130, 131 a—131 თ, 141, 179, 180, 192, 193, 194, 195—221, 225, 229—235, 238, 239, 365—371.

საწესო ლექსები და სიმღერები: №№ 166, 360, 362[?].

ფილოსოფური ლირიკა: № 180.

ნარევი: 157.

1945

ანდაზების კრებული. XX

47 ფ.; 36×22; ქაღალდი; უყდო; აკინძული; მხედრული; შემკრები—ცალფეხა გიორგი ლომთათიძე; გურია; [XX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე; დაუწერელია 47 r.

[ანდაზები] „ააგდო ქვაი, შეუშვირა თავი...“ [1354 ტექსტი]. 1 r—46 r.

შენიშვნა: 1. ანდაზები ანბანზე დალაგებული.

2. ხელნაწერს ერთვის შემკრების შენიშვნა: „ეს მასალები გუბული ხალხური რედაქციის არ არის, იგი გაშალაშინებულია. ხალხური რედაქციით სხვა რვეულს წარმოვადგენ“. 46 r.

1946

გამოცანების კრებული. XX

19 ფ.; 36×22; ქალაღი; უყღო; აკინძული; მხედრული; შემკრები—ცალფეხა გიორგი ლომთათიძე; გურიი; [XX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „გამოცანები ა. [გურული].—
აფირფიტული ფირფიტი ერთმანეთს ებადებოღა,
მისი ნასროლი ხინთიბი ხელმწიფეს ეკადრებოღა...“
(118 ტექსტი). 1რ—10რ.
2. „მეგრული გამოცანები.—ართი გვალა მიღუნც ჟირკილი ისირ მიკო-
ჩანს...“ (13 ტექსტი) 19რ.

შენიშვნა: 1. თავფურცელი: „გურიაში შემკრებილი გამოცანები ცალფეხა გ. ლომთათიძის მიერ“.

2. ტექსტს ერთვის შემკრების შენიშვნა (თავფურცლის v-ზე).

3. გამოცანებს ერთვის ახსნა.

1947

ხალხური ლექსების კრებული. XX

6 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყღო; აუკინძავი; მხედრული; შემკრები გიორგი ლომთათიძე (6 v); [XX ს.].

1. „ხუცესმა უთხრა ხუცესსო...“ (1რ).
2. „ბერიკაცი თვრესო, ვაშკაცს ერთი ხეთესო...“ 1რ.
3. „ფუხარი ღა ორი კაცი, გაჭიერებით სამი კაცი...“ 1რ.
4. „ნეტე მის უბედურებას ვისაც არ ხავს ქალი კაი...“ 1რ.
5. „მამულის ვინწრო კაცი ვარ...“ 1რ.
6. „გუღავაძემ მეიტანა მალღა გორზე წისფილიო...“ 1რ.
7. „პაწა გოგო კვანწია...“ 1რ.
8. „წმინღა გირგოლ მობძანღება...“ 1რ.
9. „უბედური ჩემი ქმარი...“ 1რ.
10. „ვაი, რა ბეღი ღავკარქე...“ 1რ.
11. „ვაი, რა ვუყო თავსაო...“ 1რ.
12. „არ ვიცოღი, არც მეგონა...“ 1 v.
13. „მეგრულების განაბირი ფოთია ღა ქალაღიღი...“ 1 v.
14. „საყვარელი მიყვარღა, წყალში გაღამივარღა...“ 1 v.
15. „აჩუ, აჩუ ცხენო! გელის დასაქმელო...“ 1 v.
16. „მიმინოსა მწყერი უყვარს...“ 1 v.
17. „იას ვარღი მირჩონია...“ 1 v.
18. „ბიქო, ჩოხა შეგიკერავს...“ 1 v.
19. „ქალიშვილები ჩიოღა...“ 1 v.
20. „აქეღანა ღა შენამღე...“ 1 v.

21. „მივალ გურიაში მარა...“ 1 v.
22. „მე მთვრალი და შენ ხიზელი...“ 1 v.
23. „საყვარელო, რა გიქნია...“ 2 r.
24. „ლამაზი ხარ ჩიჩქინია...“ 2 r.
25. „არ ვიცოდი, არც მეგონა...“ 2 r.
26. „დილას ადრე გამოყვევი...“ 2 r.
27. „ღვინოს დავლევ, წყალს არა...“ 2 r.
28. „სთოვს, სთოვს, ხოშკაკლავს...“ 2 r.
29. „ცასა გაღუწმენდია...“ 2 r.
30. „ალავერდი, ჩემო ხარხა...“ 2 r.
31. „ვერი, ბიჭო ვერისკენა...“ 2 r.
32. „ბახვი, ასკანა, ინტაბუეთი...“ 2 r.
33. „მე რა მინდა ფოთში...“ 2 r.
34. „ბიჭო, წვერი მოგიშვია...“ 2 r.
35. „რა კაია ჩაის ვარდი...“ 2 r.
36. „ვაი-ვუი ბაბუაშენს...“ 2 v.
37. „მამასახნისის კატასა...“ 2 v.
88. „აბა, დელი, ოდელია...“ v.
39. „სიცივია, კვარკვალა...“ 2 v.
40. „ნენამ კაბა შემიკერა...“ 2 v.
41. „მერიქიფე ჩანჩალა...“ 2 v.
42. „ნენამ კაბა შემიკერა...“ 2 v.
43. „ა, ხუცესო, ხაჭაპური...“ 2 v.
44. „ა, ხუცესო, ფაცა-ფაცა...“ 2 v.
45. „ა, ხუცესო, ხმიადი...“ 2 v.
46. „ჩიტი ღობეზე შამოჯდა...“ 2 v.
47. „ახლანდელი ყმაწვილები (ბარიშნები)...“ 2 v.
48. „მერიქიფე რა ყოფილა...“ 2 v.
49. „მე მინახავს ტოლიბაში...“ 2 v.
50. „მერიქიფე, ჩანჩალა...“ 2 v.
51. „ჩემი ჯორი, ჩემი ცხენი...“ 2 v.
52. „ვაიმე, ჩემო ყანაო...“ 2 v.
53. „ვოდელია, რაშიაო...“ 2 v.
54. „ამა ოქროსა ჩალდაყსა...“ 3 r.
55. „გვეიხედე მინდორში...“ 3 r.
56. „პეტრია გოგოლიშვილო“ 3 r.
57. „ცალფეხი კატა ტირიდა...“ 3 r.
58. „ათასრუვას სამოცდა თექვსმეტში...“ 3 r.
59. „ჭიჭი-ჭიჭი, ჭიანური...“ 3 v.
60. „მიყვარს, მიყვარს ქვრივია...“ 3 v.
61. „მ...ია შარაზედა...“ 3 v.
62. „სიყვარულის გულისათვის...“ 3 v.
63. „გაზაფხულდა, მეც კი ვიცი...“ 3 v.

64. „მიყვარს ამგვარი, სტოლი გაშლილი...“ 3 v.
65. „სულთლად შემძულდა გიტარა...“ 3 v.
66. „ახალ ამბავს მოგახსენებ...“ 4 r.
67. „აჭარა და ქობულეთი...“ 4 r.
68. „ავი დარი და წვიმაო...“ 4 v.
69. „კინკის სული, ბამბის სული...“ 5 r.
70. „იალონი მუაწია...“ 5 r.
71. „ერთი სახლი ავაშენე...“ 5 r.
72. „მოვხუცთი და გადავხუცთი...“ 5 r.
73. „ჩვილი ყველის ჭამა მიყვარს...“ 5 r.
74. „დღეს აქანე, ხვალ იქინე...“ 5 r.
75. „ნეტა რა არის მისანა...“ 5 r.
76. „ნადულარას ვადუღებდი...“ 5 r.
77. „ქალო, შენი სილამაზით...“ 5 r.
78. „არ გამათხოვ.—რა ჯანი გაქ,“ 5 r.
79. „ლაჩად ნიკ. მეხუზლას ლექსი.—
ბზე მწყინვარე, ცაი ლუბლავს...“ 5 r.
80. „რაც მოგივა, დავითაო...“ 5 v.
81. „წითელ ღვინოს ფერი გიგავს...“ 6 r.
82. „ადე, ბიჭო ზაქარია! გეიხედე რა დარია!...“ 6 r.
83. „მიყვარს ყინული, მიყვარს ჩხუბი...“ 6 r.
84. „იაგუნდის მარანში იყო ცეკვა-თამაში...“ 6 r.
85. „გურიში რა მინდოდა...“ 6 r.
86. „სათამაშო ვაშლი მქონდა. შენკენ გადომივარდა...“ 6 r.
87. „მე ვარ და ჩემი ნაბადი...“ 6 r.
88. „ჩემო წითელ პერანგაო...“ 6 r.
89. „ფარშავანგი გადმოფრინდა, აბრეშუმის ბუდიდან...“ 6 r.
90. „გარებ-გამორება ქშვენის, ზედ შამოქრილი თამაია...“ 6 r.
91. „მივალ დილაზე მე ჩემ ბინაზე...“ 6 v.
92. „საყვარელო, ზღვა დამშრალა...“ 6 v.
93. „სიყვარულის გადამკიდემ...“ 6 v.
94. „სიყვარულის გადამკიდემ...“ 6 v.
95. „გოგო, წითელ პერანგზედა...“ 6 v.
96. „გენაცვალე, მაგ თვალეში...“ 6 v.
97. „ორი ქოთანი ვიყიდე...“ 6 v.
98. „ზენე ქარი ამეიქრა...“ 6 v.
99. „ელასაო, მელასაო, სახლი დავდგი ძელისაო...“ 6 v.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 16, 21, 28, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 52, 53, 57, 58, 63, 64, 65, 66, 72, 74, 76, 78, 83, 99.

ბატონ-ყმობისა და სოციალური უსკმართლობის შესახებ ლექსები—№ 82.

სამღვდელთების შესახებ ლექსები—№№ 1, 30, 43, 44, 45, 56.

სატრფიალო ლექსები—№№ 14, 17, 18, 19, 23, 24, 25, 26, 35, 47, 54, 60, 62, 68, 70, 71, 73, 77, 81, 84, 86, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 98.

ნადირობისა და ცხოველთა შესახებ ლექსები—№№ 29, 55.

ყაჩაღებისა და ფირალობის ლექსები—№ 79.

გაბაასება, ქება, გაკიღვა—№№ 67, 69.

საბავშვო და ზღაპრების საწყისი ლექსები—№№ 16, 59.

სუფრული—№№ 22, 27, 48, 49, 50, 51, 87, 97.

1948

წმ. მარინას წამება (ლექსად). XIX

107 ფ.; 5×4; ქალაღი; წითელ ქალღდაღაკრული მუყაოს ყდა; წვრილი მხედრული, დასაწყისები სინგური; დაუწერილი: 51 რ—52 ვ; [XIX ს.]. გადამწერი სოლომონ. (48 ვ.).

„ქება და წამება წისა ქალწულ მოწამისა მარინასი, თვესა ივლისსა იზსა.—დასაწყისი პირველი, ღირსის

მარინას ქებისა,

თჯთ მშვენიერი ბრწყინვალე

იყო უფლისა ნებისა...“ 8 რ—47 ვ.

შენიშვნა: მარინას წამებას წინ უძღვის საკითხავები სახარებიდან. 1 რ—7 ვ.

ანდერძი მწერლის: „ნეტარ ხარ წმინდავ მარინავ,

ტკბილად გიბრძანებს უფალი,

თავსა დაგადგა გვირგვინი,

შეგამკო ვით დედოფალი.

ედემი მოგცა სამყოფად,

სამოთხე განშვენებული

და მეცა მაცხოვენ სოლომონ

მწერალი თავისუფალი.

ჰი, წმიდაო მოწამეო,

დიდებულო, საშინელო

ვეშაპი მოჭკალ რომელმან

და ლომბრიოზ მძლეთა მძლეთ.

სატანაცა შენ აღბოცე,

ჩაახეთქე ჩაღმა ქვეო

და მეოხ ეყავ მას ნინასა

მის სახელზედ აღვსწერეთ.

ვისაც ხელთ იყოს ეს წიგნი

მას მიეც ედემს ნათელი.

ქმარი და შვილნი უცოცხლე,

რაც ედგას თვალთა ნათელი

მას მოარიდე მავნენი და

ეშმაკისა საფრთხენი,

და თავი და ქმარი უცოცხლე,
რაც იქმნას მათგან ნაშენი“ 48 რ—49 რ.

ანდერძი შეშვეთვის: „ესო ჩუშნთჳ ჯუარს გებულო, მარინა ქალწულმოწამის
მეოხებით მეოხ მეყავ მხევალსა შენსა ნინას“. 50 v.

1949

თათარხან დაღეშქელიანი. თხზულებანი. XIX—XX

16 ფ.; 21,5×17; ქალაღი; მწვანე ქალაღის ყდა; ქვემო ყდა მოხეული; მხედ-
რული [XIX—XX ს.]; დაუწერელია 16 v.

1. „ისტორიული განხილვა სახელწოდების არმენის, ჰაისტანის და სომხეთის.

ყველა მეცნიერები თანახმა არიან, რომ ბევრათ აღრე შვიდი ათასი წლებისა ქრისტეს დაბადებამდე, შუა-აზიის მთა-ვაკეების არე-მარეში მოხდა იმნაირი ბუნებითი მოვლენა, რომელმაც უმთავრესი ნაწილი კაცობრიობისა იმადგილებიღგან გადახიზნა...“ 1 რ—9 v.

2. „შენიშვნა ვანისა და მის მსგავს წარწერების ენის შესახებ.

ერთი ლაშქართ მნე იტყოღა, როცა გაიგებღა რომ მისნი ორგულნი იმისს მუღმიე გამარჯვებას აწერღნენ უბრალო შემთხვევას და არა იმისს სპასპეტის ნიქიერებას: „უფალო ჩემო! დღეს შემთხვევა, ხვალ შემთხვევა, ზეგ შემთხვევა... მაშ ნიქი და მოხერხება როღისღა!...“ 10 რ—16 რ.

შენიშვნა: ამ ტექსტის დღღანი იხ. H: 1950.

1950

[თათარხან დაღეშქელიანი] ჯგირვანაშელი. ისტორიული განხილვა სახელწოდების არმენის, ჰაისტანის და სომხეთის. XIX—XX

8 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყღო; აუკინძავი; მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.].

„ისტორიული განხილვა სახელწოდების არმენის, ჰაისტანის და სომხეთის. (მასაღა ვინმე ჯგირვანაშელისა).

ყველა ახღანდელი მეცნიერები თანახმა არიან, რომ ბევრად აღრე შვიდი ათასი წლებისა, ქრისტეს დაბადებამდე, შუა-აზიის მთა-ვაკების არე-მარეში მოხდა იმნაირი ბუნებითი მოვლენა, რომელმაც უმთავრესი ნიწილი კაცობრიობისა ამ ადგილებიღგან გადახიზნა...“ 1 რ—8 რ.

შენიშვნა: ამ ტექსტის პირი იხ.: H: 1949.

1951

რუსული ტექსტი.

1952

[თათარხან დადეშქელიანი] შენიშვნა სიტყვა დასტაგის. XX

7 ფ.; 20,5×26; ქალაღდი; უყდო; აკინძული; ბოლონაკლული; მხედრული; [XX ს.]; დაუწერელია ფ.ფ.: 5, 7.

„შენიშვნა შეჯახებ სიტყვისა დასტაგი.

ქართლის მოქცევაში ვკითხულობთ:—ხოლო სარკინესა ქალაქსა ებძოლა ათ-ერთმეტ თთუშ, და დადგა სარკინესა დასვალით კერძო, და დასცა ვენახი და რუჲ გამოილო ქსნით და დასხნა კაცი მერუჲენი დასტაგითა რუჲსაჲთა, ჰრქჲან ადგილსა მას ნასტაგისი...“ 1 r—6 v.

შენიშვნა:ა) დაიბეჭდა „ძვ. საქართველოში“, ტ. IV, განყ. II, გვ. 139—144. 1913 წ.

1953

[თ. დადეშქელიანი]. საქართველოს ისტორიული წარსულის შესახებ. XIX—XX

2 ფ.; 35×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; ბოლონაკლული; მხედრული; [XIX—XX ს.].

„საქართველოს ისტორიულ წარსულს როგორ ეპყრობა უმრავლესობა, როგორც უცხოელებისა, აგრეთვე თვითონ ქართველებისაც.—ერთმა ჩვენებურმა უნივერსიტეტის კანდიდატმა ბრძანა, როცა წაუკითხეს დავით აღმაშენებლის ცხოვრების აღწერა, რომ ეს აღწერა რუსეთის ჩვენზე გავლენის დროის ნაწერიო, რადგანაც დამწერი დიდ მონასტრებს „ლავრას უწოდებს...“ 1 r—2 v.

წყდებ: „... ქართველებზე იმ აზრის არიან, რომ საკუთარი კარგი არაფერი გააჩნიათო და თუ დღეს მათ ქვეყანაში რამე შესანიშნავი ინახულება, ეს ყოველიფერი უძველესი ბერძნების რომაელ—ბიზანტიელების, სპარსელების და სომხების ნაბოძები არისო...“.

1954

რუსული ტექსტი.

1955

თ. დადეშქელიანი. საქართველოს ლაშქრობის მოკლე განხილვა. XIX—XX

22 ფ.; 22,5×18; ქალაღდი; უყდო; აკინძული; მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.]; დაუწერელია ფ.ფ.: 9—22.

„საქართველოს ლაშქრობის მოკლე განხილვა.—ქართველობის და მათი თანამოგვარე ტომ-ერების სასელმწიფო და სალაშქრო წესდებულება განიყოფება ექვს სხვადასხვა ხანად.

პირველ ხანას ეკუთვნის ის წესდებულება, რომელიც ფარნაოზის გამეფებამდის არსებობდა...“ 1 r—8 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტს აქვს ავტორის შენიშვნა „ეს თხზულება იყო დაწერილი საიუბილეო წიგნისათვის“ (1 r).

2. თხზულება დაბეჭდილია (იხ. H—1956, შენ.).

1956

თ. დადუშქელიანი. თხზულებანი, 1903

24 ფ.; 22×18; ქალაღი; ლურჯი ქალაღის ყდა; აკინძული; ავტოგრაფი; 1903 წელი; დაუწერელია ფ.ფ.: 14—17.

I. „საქართველოს ლაშქრობისა მოკლე განხილვა.

ქართველების და მათი თანამოგვარე ტომთა სახელმწიფო და სალაშქრო წესდებულება განირჩევა ექვს სხვადასხვა დროისა.

I. პირველ ხანას ის წესდებულება ეკუთვნის, რომელიც ფარნაოზის გამეფებამდე არსებობდა...“ 1 r—13 v.

II. „რომ უფრო ნათლად დავახსიათოთ იმ დროის საქართველოს სამეფოს სამხედრო წესწყობილების ღირსება და ნაკლუნევაება, ამიტომ საჭიროთ ვრაცხთ გავარჩიოთ მოკლეთ თრიაღეთის, შამქორის და გარნის ომები...“ 18 r—24 v.

შენიშვნა: 3. მიწერილია ავტორის შენიშვნა; „ეს თხზულება, აქ შევრცელებული და გასწორებული, დაბეჭდილი იყო: ქართულად — „ივერიაში“; რუსულად „Извест. Кавказ. Общ. Истор. Археол.“—ში 1883 წ. ფრანსიულად გადათარგმნა და დაბეჭდა ე. მურთიმ 1886 წ. თბილისში. ეს თხზულება იყო დაწერილი საიუბილეო დღესასწაულის წიგნისათვის“.

1957

თ. დადუშქელიანი. მოკლე განხილვა საქართველოს მხედრობისა. XIX

13 ფ.; 37×33; ქალაღი; უყდო; აკინძული; მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.]; დაუწერელია ფ.ფ.: 9—15.

„მოკლე განხილვა საქართველოს მხედრობისა.—

თ. I ახლანდელს დროს ძალიან ძვირად არის იმისთანა ერი და ტომი, რომელსაც შეეძლოს ჰსთქვას—ორი ათას წელიწადს ერთსა და იმავე ადგილზედ მიცხოვრია და დაცული მაქვსო საკუთარი ენა, ვითარება და ისტორიული ძეგლები...“ 1 r—8 v.

1958

სვანური ზღაპრებისა და ლექსების კრებული. XIX

33 ფ.; 30×22; ქაღალდი; უყდო; აკინძული; დასიანებული; მხედრული; შემკრები თ. დადგეჭელიანი; [XIX ს.]; დაუწერელია ფ.ფ.: 15 v, 16 r, 19 v, 20 r—22 r, 26 r; აკინძულია თავუჯღმა ფ.ფ.: 22—24, 27—29, 32.

1. „Сказка. Сванетский вариант на известное персидское сказание „Рустем и Зораб“.—В одном цезарстве жили: Гурген, Гио, Бежан и Ростом...“ 1 r—7 v.
2. „Сказка. Вариант „Барсовой кожи.“.—Жили Тарнел и его мать в пещере...“ 8 r—10 v.
3. „Охотничьи песни.—О, бедненький Цанский медвежонок!
Я (Цанс. медв.) в цанах не остаюсь...“ 10 v.
4. „Исторические и бытовые песни. —I. Аслан мирза! когда ты женишься, когда свадьба?...“ 11 r—v.
„II О, Мирангуль.—О, Мирангула мать любит...“ 11 v—13 r.
„III. О нападении сванетов на верх. Риона.—
Войско ушкульцев собирается...“ 13 r—13 v.
5. „მაყალებ ფათვარ მიშიდენი
ხვაშაშ თხუმი ლევიზღ ლამეშ...“ 14 r—v.
6. „Сказка.—ამეგ არი ორხუკ-სათანა, სემი ნაღჟურ-გეზალ ხორიმაგ
ეზერ...“ 15 r.
7. „ია ქალთი.—ია ქალთი—სოფელ ქალთი შუშპარია...“ 16 v—17 r.
8. „Равна.—რა ვქან სია ორმინდა...“ 16 v—17 r.
9. „უშკულ-ლასმან.—უშკულ ლასმან ხედვაჟალე...“ 17 v—18 r.
10. „ლახმულდ ლაშქარ ანქედელ
მაგ ლითიშ ანწიოლ...“ 18 v.
11. „Выдержки из речи произнесенной Максом Мюллер при открытии Гётевского общества в Лондоне. Смотр. „Рус. Мысль“. янв. 87 г.—
Сначала человек живет только для настоящего...“ 24 r—22 v.
12. „Известие о Чингиз-хане.—О том, как на Востоке появились
Татары.—В стране солнца—на Востоке, в землях Чинмачина...“ 25 v—r.

შენიშვნა: ტექსტი № 1-ის დედანი იხ. Н—1960. ტექსტი № 2 წარმოადგენს გადმოკეთებას სვანური ვარიანტისა (იხ. Н—1959).

1959

ტარიელისა და ავთანდილის სვანური ზღაპარი. 1887

2 ფ.; 35,2×22; ქაღალდი; უყდო; ბოლოაკლული; მხედრული, დასაწყისები და საკუთარი სახელები ასომთავრულით; მოკმელი—ხოსია ჯაფრანი; ჩაწერის ადგილი—მესტია; შემკრები—[თ. დადგეჭელიანი]; 1887 წ.

22. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

„სვანური ტარიელის და ავთანდილის ზღაპარი ნაამბვეი ხოსია ჯაფრანისა სოფელს მესტიაში 1887 წელს 10 იანვარს.—

ამეგ არი (ავერ არის) ერთი ცოლ-ქმარი; ჰყავთ მათ ერთი ქალი ასმა...“

1 r—v.

წყდება: „... ავთანდა ახლოს მიუჯდა, ასწია ტარიას თავი და თავის მუხლებზე დაიდვა და ჯილა-შვილდი მომზადებულად დაიკავა...“.

1960

ბეჟანიანი (პროზაული). XIX—XX

4 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შემკრები [თ. დადშქელიანი]. [სვანეთი]; [XIX—XX ს.].

[ბეჟანიანი] „ავერ არიან გურგენ, გიუ, ბეჟან და როსტომ. როსტომ არის წამსვლელი სატუნჯველში (სატანჯველში)...“ 1 r—4 v.

1961

რუსული ტექსტი.

1962

რუსული ტექსტი.

1963

ფშავში შეკრებილი ზღაპრები. 1890

47 ფ.; 23×18; ქალაღი; წესხური; შემკრები—თ. რაზიკაშვიდი; შეკრების ადგილი ფშავი; 1890 წ. (24 r); ავტოგრაფი.

1. „კბილსავარცხალა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყენენ ცოლი და ქმარი...“ 1 r—3 r.

2. „ფაშგუნდი.—იყო და არა იყო, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, ერთს ქვეყანაში ერთი დიდებული ხემწიფე მეფობდა...“ 3 v—5 v.

3. „ოსიყმე.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყენენ ცოლი და ქმარი, ჰყვანდათ შვიდი შვილი...“ 6 r—7 v.

4. „ვაშლა.—ცხენი ვიყიდე ახალი,
ახლად ამდგარი ჯანზედა..
კაცმა რო სიტყვა ამოსთქვას,
უნდა რამ იყვეს წარზედა.

იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ხემწიფე და ჰყავდა სამი ვაჟი და სამი ქალი...“ 9 r—11 r.

5. „კიტრის ქალი.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი დიდებული ხემწიფე“ 11 v—13 r.
6. „კობრე.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი გლეხი კაცი, ჰყვანდა სამი ვაჟი...“ 13 v—15 r.
7. „სიზმარა.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ცოლი და ქმარი, ჰყვანდათ ერთი გიჟი შვილი სიზმარა...“ 16 v—23 r.
8. „მოთამაშე ღორები.—იყო და არა იყო რა... იყვნენ სამნი ძმანი...“ 24 r—25 r.
9. „ლაზარე.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ხემწიფე...“ 25 v—30 v.
10. „ერთი მზეთუნახავისა და ხემწიფის შვილის ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ხემწიფე და ჰყვანდა იმას სამი ვაჟი...“ 30 v—32 v.
11. „ცხვრის შვილი.—ერთ მემცხვარეს ცხვარი თურმე მიუდიოდა შინა...“ 32 v—33 v.
12. „დედა-შვილის ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ქვრივი დედაკაცი...“ 34 r—35 r.
13. „უბედური ხემწიფის ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი უბედური, მაგრამ ძალიან მდიდარი და დიდებული ხემწიფე...“ 35 v—37 r.
14. „ბრმა ხემწიფე.—იყო და არა იყო რა ... იყო ერთი საწყალი კაცი...“ 38 r—39 r.
15. „ხემწიფის გიჟი შვილი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი დიდებული ხემწიფე...“ 38 v—39 r.
16. „ემშაკის გასაღები.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ღარიბი, უქონელი, უყოლედი, მშვიერ-ტიტველი ცოლ-ქმარი...“ 40 r—v.
17. „ზღაპარი ველის ყვავილისა.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი კაცი, ჰყვანდა სამი ქალი...“ 41 r—42 v.
18. „ქურდის ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ხელმწიფე...“ 43 r—44 v.
19. „გაუცინარი ხელმწიფის ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ღეთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი გაუცინარი ხელმწიფე...“ 44 r—47 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტებს გააჩნიათ შემდეგი ცნობები:

№ 1. „ს. ჩარგალში ჩაწერილი“. 3 r.

№ 4. „სოფ. ჩარგალი. ფშავი.“ 8 v.

№ 9. „სოფელი ჩარგალი, თიანეთის მაზრა. ილალო გურასპაულის ნაამბობი“. 25 r.

№ 10. „სოფ. ჩარგალი“. 30 r.

№ 11. „გოგოთურ ქსნელის ნაუბარი სოფ. ჩარგალს, 1888 წელს“. 32 r.

№ 12. 13. „თემურაზ მთიბელაშვილის ნაუბარი, ს. ჩარგალი“. 33 v—35 r.

№ 15. „ს. ჩარგალში გაგონილი პაპა მარტიაშვილის ნაუბარი“. 37 r.

2. 39 r-ზე მიწერილია: „ბ. რედაქტორო! თუ ღირსი არ აღმოჩნდეს დაბეჭდვისას ეს ზღაპრები, გთხოვთ უმორჩილესად გადასცეთ „ქართველთა შორის წერაკითხვის საზოგადოებას“, რათა სხვა ზღაპრებთან ერთად დაიბეჭდოს კრებულში. თქვენი მარადის პატივისმცემელი შორჩილი მონა თ. რაზიკაშვილი“.

3. თაყუხრცეულზე წერია: „ფშავში შეკრებილი ზღაპრები თ. რაზიკაშვილის მიერ“.

3. ზღაპრები დაბეჭდილია (იხ. თ. რაზიკაშვილი, ზღაპრები კახეთსა და ფშავში შეკრებილი, თბილისი, 1909 წ.).
4. ხელნაწერი სასტამბოთ არის რედაქტირებული.

1964

კახეთში შეკრებილი ზღაპრები (კრებული). XIX

42 ფ.; 22×18; ქალღიმი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]. შეკრების ადგილი—კახეთი; შ. მკრები—თედო რაზიკაშვილი (თავფურცელი, 19 რ.).

1. „ქაჩალ-მებატე.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი გლეხი კაცი...“ 1 რ.—8 რ.
2. „ზღაპარი მინდორთ ქალისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა,
იყო შაში მგალობელი
ღმერთი ჩვენი მწყალობელი,
იყო ერთი მდიდარი კაცი...“ 8 ვ.—12 ვ.
3. „სამი გლახა და ქრისტე-ღმერთი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო სამი უქონელ-უყოლელი გლახა...“ 12 ვ.—13 რ.
4. „ზღაპარი საკვირველისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა,
იყო შაში მგალობელი,
ღმერთი თქვენი მწყალობელი,
იყო ერთი ხემწიფე, სახელით ამომავალი, ჰყვანდა სამი ვაჟი...“ 13 რ.—17 რ.
5. „სამნი ძმანი.—იყო და არა იყო რა ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი ხემწიფე, ჰყვანდა სამი ვაჟი...“ 17 რ.—18 ვ.
6. „ედემის ყვავილი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი კაცი, ჰყვანდა სამი ქალი...“ 19 რ.—21 ვ.
7. „ბებრის შვილისა.—ერთ ქალაქში სცხოვრობდა ერთი ხემწიფე და მახლობლად იდგა ერთი ბებერი...“ 22 რ.—23 ვ.
8. „ერთი მამა-შვილის არაკი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი კაცი. ამ კაცსა ჰყვანდა ცოლი და ერთი ქალი...“ 24 რ.—27 რ.
9. „ანგელოზების ნათლული ქალი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი ცოლი და ქმარი...“ 27 რ.—30 რ.
10. „სამნი ძმანი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყვნენ სამნი ძმანი...“ 30 ვ.—33 ვ.
11. „კუნძი ძისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი მოხუცი უშვილო ღარიბი ცოლ-ქმარი...“ 34 რ.—35 რ.
12. „ეთერი.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი უშვილო ცოლქმარი...“ 35 ვ.—39 რ.
13. „ზღაპარი ორი ძმისა, ერთი რო ჰყვანდა იყო და მეორე გიჟი.—იყო და არა იყო რა... იყვნენ ორი ძმანი, ერთი გიჟი და მეორე ჰყვანდა...“ 39 ვ.—40 რ.

14. „მზეთუნახავი ქალისა.—იყო და არა იყო რა... იყო ერთი ხემწიფე, ამ ხემწიფეს ერთი მზეთუნახავი ქალი ჰყვანდა...“ 40 v—42 v.

შენიშვნა: 1. თავფურცელზე სწერია: „კახეთში შეკრებილი ზღაპრები თ. რაზიკაშვილის მიერ“. იხ. აგრეთვე 19 r, 34 r.

2. ტექსტებს ახლავს შემდეგი ცნობები მთქმელებისა, ჩაწერის ადგილისა და თარიღის შესახებ:

ტექსტი № 5—„1888 წ.“ 18 v.

„ № 7—„კახური“ 22 r.

„ №№ 8, 9, 12—„ს. ვეჯინი, სიღნაღის მაზრა“. 27 r, 30 r.

„ № 10—„თელავი“ 33 v.

„ № 14—„ს. ვეჯინში გაგონილი 1889 წელს“. 42 v.

3. ტექსტები სტილისტურად ნასწორებია იმავე ხელით.

4. ზღაპრები გამოქვეყნებულია. (იხ. ხალხური ზღაპრები კახეთსა და ფშავში შეკრებილი თ. რაზიკაშვილის მიერ. 1909 წ.).

1965

ქართლის ზღაპრები (კრებული). XIX

17 ფ.; 22×18; ქაღალდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.] (7 v); შეკრების ადგილი—ქართლი; შემკრები—თედო რაზიკაშვილი (თავფურცელი, 17 v).

1. „ზღაპარი უხეიროსი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო შაში მგალობელი...“ 1 r—7 v.

2. „ზღაპარი ბულბულის ცოლისა და ქალისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი ღიღებუი ხემწიფე...“ 8 r—10 v.

3. „ქალის გული უფრო ზღვა არის თუ ვაჭიკაცისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი ღიღებუი ხემწიფე...“ 11 r—13 v.

4. „გმირების ზღაპარი. მონადირე.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი მონადირე...“ 14 r—17 v.

შენიშვნა: 1. თავფურცელზე სწერია: „ქართლის ზღაპრები. შეკრებული თ. რაზიკაშვილის მიერ“.

2. ტექსტებს ახლავს შემდეგი ცნობები მთქმელებისა, ჩაწერის ადგილისა და თარიღის შესახებ:

ტექსტი № 1—„არტემა ფალელაშვილის ნაამბობი, 1845 წ. 31 იანვარი“. 7 v.

„ № 2—„გოგა გაგინიქს ნაამბობი, 3 თებერვალი 1895 წ.“. 10 v.

„ № 3—„ფილო ბეჟანიშვილის ნაამბობი, სოფ. სენეთში 8 თებერვალს 1895 წ.“ 13 v.

„ № 4—„სოფ. ხელთუბანში მცხოვრებელი ისაკ ილარიონის (გვარია) ნაამბობია 1895 წ. 28 თებერვალს“. 17 v.

3. ტექსტები ადგილ-ადგილ სტილისტურად ნასწორებია იმავე ხელით.

4. ოთხივე ზღაპარი გამოქვეყნებულია. (იხ. ხალხური ზღაპრები. ქართლში შეკრებილი თ. რაზიკაშვილის მიერ. 1911 წ. №№ 16, 17, 21, 22.).

1966

ვ. ჭიჭინაძე---ლექსები. XIX—XX

5 ფ.; 22×17,5; ჭალაღი; უყდო; მხედრული; ავტოგრაფი; [XIX—XX ს.]; დაუწერელია 5 ფ.

1. „ზარმაცი მღვეი (არაკი).
იყო ერთი დიდი მღვეი,
ლონიერი, უძღვეელი...“ 1 რ.
2. „პატარა კაკოს.
ნეტაი შენ, ჩემო კაკო,
როგორ ცელქათ დანავარდობ...“ 1 ვ.
3. „თაზიას ოჯახი. ზამთარში.
თოვლმა დაჰტარა ქვეყანა,
დაგვიდგა მკაცრი ზამთარი...“ 2 რ.
4. *
*
„არ ვეტრფი მე შენ ლამაზ პირს,
არცარა მდიდარ ქონებას...“ 2 ვ.
5. „გიშერა ხარს.
ნუ გიკვირს, ჩემო გიშერა,
შენი მაგარი საქედე...“ 3 რ.
6. „გლების ჩივილი.
ოხ! რა დიდხანს გაგრძელდა
ეს ოხერი ზამთარი...“ 3 ვ.
7. „მწარე მოგონება.
თავმონგრეულსა როსტომის ციხეს
ლამურეები თავს დაჰკვივიან...“ 4 რ—4 ვ.

1967

ქართული ანდაზების კრებული. XIX—XX

104 ფ.; 21×17; ჭალაღი; მუყაოს ყდა, მხედრული; შემკრები ივლიანე ალექსისძე ქავთარაძე (ი. სენაკელი); [XIX—XX ს.]. ფ. ფ. 97—104—დაუწერელია.

„ა. 1) ა, ბატონო, ბაწარიო, დავით მეფეს გასწავლიო...“ [2052 ტექსტი] 1 რ—96 რ.

შენიშვნა: 1. თავფურცელზე წერია: „ქართული ანდაზები. (შემკრებილი ი. სენაკელისაგან) (ი. ქავთარაძე) ივლიანე ალექსისძე ქავთარაძე“.

2. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

1968

ფშაური ლექსები (კრებული) 1897

15 ფ.; 21×17; ქალაღი; მუყაოს ყდა; აკინძული; მხედრული; ჩაწერილი 1897 წ. (1 რ); გადაწერილი 1899 წ. (1 რ); შეკრების ადგილი—თიანეთის მახრა ს. შარახვეი (1 რ); შემკრები—იოსებ ბოძაშვილი (1 რ); ფ.ფ.: 10 რ—15 ვ დაუწერელია.

1. „ელიან გაბიდლოურნი...“ 1 რ.
2. „თოფებ სტეხს სანარეშია...“ 1 რ.
3. „თუმნო, ნუ ჩახვალთ ჯოშარას...“ 1 ვ.
4. „თუმნო, ნუ ჩახვალთ ჯოშარას...“ (გეორგენიარად) 2 რ.
5. „ლაშარს მოვიდა თილიძე...“ 2 ვ.
6. „ლელეს ატირდა თამარი...“ 2 ვ—3 ვ.
7. „მინდვრით მოვიდა ამბავი...“ 3 ვ.
8. „სასწორსამც ჩამაჰკიდებენ...“ 4 რ.
9. „მინდორში ერთმა მოყმემა...“ 4 ვ.
10. „ბერიძეთ უჰკოს ამბობენ...“ 5 რ.
11. „მეფე ერეკლის დროშია...“ 5 ვ.
12. „გათენდი, ხუმც გათენდებ...“ 5 ვ.
13. „თუ მკითხავ, კიდევ გაიამბობ...“ 5 ვ—6 რ.
14. „სულეთით სულნი მოვიდენ...“ 6 რ.
15. „ჰკვამა მოჰამა სოფელი...“ 6 ვ.
16. „სოფლისა თავსა ვესახლე...“ 6 ვ.
17. „ვიწროდ ნაბანდო, ხუჩაო...“ 6 ვ.
18. „მარიამ, ბუჰყურათ ქალო...“ 7 რ.
19. „ზეცაზედ დაწმენ ღურბელნი...“ 7 ვ—9 რ.
20. „დამასტეს ვარდნი აყოვდეს...“ 9 ვ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესულია შემდეგი ხასიათის ლექსები:

საგმირო ლექსები: №№ 1—8, 13, 14.

საისტორიო ლექსები: № 11.

ლექსები იმპერიალისტური ომის შესახებ: №№ 10, 19.

ტყვეობისა და ციხის ლექსები: № 12.

საყოფაცხოვრებო ლექსები: №№ 9, 18.

სატრფიალო ლექსები: № 17.

ფილოსოფიური ლირიკა, აფორიზმები: №№ 15, 6.

2. ყდაზე წერია: „რვეული ფშაური ლექსთათვის. ი. ბოძაშვილი“.

3. ლექსებს ახლავს სიტყვებისა და გეოგრაფიული სახელების განმარტება.

4. ლექსებს ახლავს შემდეგი ცნობები მთქმელების შესახებ:

№№ 1, 2, 5—„სიტყვიერად გადმოცემული შუშანა ხარანაულისაგან“.

№ 3—„შუშანა ბოძაშვილისაგან სიტყვიერად გადმოცემული“.

№№ 6, 10—„ფშაველი ხევისბერი შტროის ნალექსები“.

№№ 7, 9, 13, 14, 15, 16—„სიტყვიერად გადმოცემული ფრუშვი ბოძაშვილი-საგან“.

№ 8—„სიტყვიერად გადმოცემული პავლე ბოძაშვილისაგან“.

№№ 11, 12, 17, 18—„სიტყვიერად გადმოცემული ნინო ბოძაშვილისაგან“.

- № 19 — „ფრუშკი ჩონელაშვილის მიერ სიტ. ვიერად გადმოცემული“.
 5. ლექსების ნაწილს ახლავს ცნობები გამოქვეყნების შესახებ:
 № 1. „გადავწერე 99 წ. იანვრის 26-ს ივერიისთვის. გავგზავნე აპრილის 24-სა 99 წ.“ (1 რ).
 № 2 — „გადავწერე 99 წ. იანვრის 18-სა. ივერიისათვის და გავგზავნე აპრილის 24-სა“. 1 რ.
 № 3 — „გაუგზავნე „ივერიაში“ აპრილის 24-სა 99 წ.“ 1 ვ.
 № 5 — „გაუგზავნე „ივერიაში“ აპრილის 24-სა 99 წ.“ 2 ვ.
 № 6 — „დაიბ. „ივერია“, 1899, № 195“. 2 ვ.

1969

დრონი. XIX

2 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; მხედრული; თბილისი; XIX; დაუწერელია—1 ვ და 2 რ—v.

„დრონი.—განჰქრენ დღენი შვებისა,
 როს მზათ გექონდეს სიამე...“ 1 რ.

შენიშვნა: 1. ლექსი გადმოწერილია გაზეთ „დროებიდან.“ (იხ. „დროება“ 1868 წ., № 18).

2. ლექსს დართული აქვს „დროების“ რედაქციის თხოვნა მკითხველებისადმი საიათნოვას პოეტური მემკვიდრეობის შეკრებას შესახებ.

3. „დრონი“ „დროების“ რედაქციას საიათნოვას ლექსად მიაჩნია.

1970

გამოცანების კრებული. XIX—XX

13 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„ბაღჩას ჩაველ ყვაველისას
 ყვაველებზე საცნობადა...“ (25 ტექსტი თავისი ახსნით) 1 რ—13 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია „დროებიდან“.

1971

გამოცანების კრებული. XIX—XX

5 ფ.; 35×14,5; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„ქვესკნეთო, ვარდო წითელო,
 ოთხო ფეხებო განზედა...“ [6 ტექსტი თავისი ახსნით] 1 რ—5 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია „კრებულიდან“.

1972

გამოცანების კრებული. XX

23 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყლო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XX ს.].

„ვადმოედგებოღი, გეჩვენებოღი,
რად არ იცოღი, გესტუმრებოღი...“ [56 ტექსტი] 1r—23r.

შენიშვნა: 1. გამოცანების ნაწილს ახსნა არ ახლავს.
2. ამონაწერია „თეატრიდან“.

1973

გამოცანების კრებული. XIX

13 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყლო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX ს.].

„შიგნით გული გულია,
მას გარედგან ატლასი...“ [19 ტექსტი თავისი ახსნით] 1r—13r.

შენიშვნა: ამონაწერია „ნობათიდან“.

1974

გამოცანების კრებული. XIX—XX

69 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყლო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„უცხო სტუმარი გვეწვია,
ქკუიდან გაუგებელი...“ [346 ტექსტი თავისი ახსნით] 1r—69r.

შენიშვნა: ამონაწერია „ჯეჯილიდან“.

1975

გამოცანების კრებული. XIX—XX

10 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყლო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერის ადგილი—კახეთი, სოფ. კნოლვეი; [XIX—XX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„მიღის-მოღის ლაშქარი,
არ ვიცი სადაურია...“ (17 ტექსტი) 1r—10r.

შენიშვნა: ზოგიერთ გამოცანას ახსნა არ ახლავს.

1976

გამოცანების კრებული. XIX—XX

7 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყლო; აუკინძავი; მხედრული; შერების ადგილი—სიღნაღის მაზრა; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„არა სკამს, მხოლოდ წყალს სვამს,
გულხარბი ყოვლის მხრითაო...“ (11 ტექსტი თავისი ახსნით) 1r—7r.

1977

გამოცანების კრებული. XIX—XX

10 ფ.; 35×14; ქალღიმი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შუკრების ადგილი—
ხევსურეთი; ნაწერია ცალ გვერდზე; დაუწერელია ფ. 10; [XIX—XX ს.].

„ქალა-ქალა მოდიოდა ბუზი ბარაქიანიო,
მავიდა და დაახალა ფეხი ტალახიანიო...“ (11 ტექსტი თავისი ახ-
სნით) 1r—9r.

1978

გამოცანების კრებული. XIX—XX

8 ფ.; 35×14; ქალღიმი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შუკრების ადგილი—ქართ-
ლი; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„ყოვლად ძლიერი ხელმწიფე
ხელს არ იღებავს ინიითა...“ (12 ტექსტი თავისი ახსნით) 1r—8r.

1979

გამოცანების კრებული. XIX—XX

5 ფ.; 35×14; ქალღიმი; უყდო; აუკინძავი; შუკრების ადგილი—ქართლი; იმე-
რეთი; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„უცხო სტუმარი გვეწვია მის დღეში უსტუმრებელი,
საკმელ-სასმელი მივართვი სუფრაზედ დაუდებელი...“ (6 ტექსტი)
1r—5r.

შენიშვნა: ტექსტებს ახსნა არ ახლავს.

1980

გამოცანების კრებული. XIX—XX

44 ფ.; 35×14; ქალღიმი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შუკრების ადგილი—
შორაპნის მაზრა; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„მე რომ ღმერთმა გამაჩინა,
ხმელეთად დავიარები...“ (209 ტექსტი თავისი ახსნით) 1r—44r.

შენიშვნა: 1. გამოცანები დალაგებული ყოფილა ანბანზე, მაგრამ პაგინაციის
დროს თანმიმდევრობა დარღვეულა.

1981

გამოცანების კრებული. XIX—XX

37 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აკინძული; მხედრული; შეკრების ადგილი—
ზემო და ქვემო იმერეთი; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„ნახევარი რკინა არის, ნახევარი რქა და ხორცი,

შენცა იცი, კი გინახავს, ოცსა სულსა აქვს ოთხმოცი...“ (167 ტექსტი
თავისი ახსნით) 1 r—37 r.

შენიშვნა: გამოცანები დალაგებულია საწყისი ასოების მიხედვით, მაგრამ ანბანზე
არ არის დაწყობილი.

1982

ამოცანების კრებული. XIX—XX

6 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; შეკრების ადგილი—რაქა; ნაწერია.
ცალგვერდზე; [XIX—XX ს.].

„ოდენი, ოდნის ოდენი,

თავი აქვს გოდრის ოდენი...“ [7 ტექსტი თავისი ახსნით] 1 r—6 r.

შენიშვნა: გამოცანები საწყისი ასოების მიხედვით არის დალაგებული, მაგრამ
ანბანის თანმიმდევრობა დაცული არ არის.

1983

გამოცანების კრებული. XIX—XX

5 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; შეკრების ადგილი—გურია, სოფ.
გოგორეთი; ნაწერია ცალგვერდზე; [XIX—XX ს.].

„უხტი-უხტი, უხტალია,

უხტალ ზევით გუდალია...“ [8 ტექსტი თავისი ახსნით] 1 r—5 r.

შენიშვნა: გამოცანები დალაგებულია საწყისი ასოების მიხედვით, მაგრამ ან-
ბანის თანმიმდევრობა დაცული არ არის.

1984

გამოცანების კრებული. XIX—XX

40 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; შეკრების ადგილი—ოზურგეთი და
მისი მიდამოები; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„ჯანიოზ სტუმარი მესტუმრა აკილანწრული თავითა.

შეთრა და შეღვინიანდა, შიგ გაიარა თავითა...“ (256 ტექსტი თავისი-
ახსნით) 1 r—40 r.

შენიშვნა: გამოცანები დალაგებულია საწყისი ასოების მიხედვით, მაგრამ ანბანის
თანმიმდევრობა დაცული არ არის.

1985

გამოცანების კრებული. XIX—XX

5 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შერების ადგილი—აქა-რა; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„სირი, სირი, სირი გოგდი,
სირის ფრთები გასხიაო...“ [7 ტექსტი თავისი ახსნით] 1 r—5 r.

შენიშვნა: გამოცანები დალაგებულია საწყისი ასოების მიხედვით.

1986

გამოცანების კრებული. XIX—XX

4 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; ჩაწერილი სამეგრელოში; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

„იქით გორას ქორი კივის,
აქეთ გორას შავარდენი...“ [4 ტექსტი თავისი ახსნით] 1 r—4 r.

1987

გამოცანების კრებული. XIX—XX

19 ფ.; 35×14; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.];

„გამოცანები აქა იქიდან შერეული.—
წყლის მშვილდი და წყლის ისარი
მოხვდა ჯირკს, გადააბრუნა...“ [73 ტექსტი თავისი ახსნით] 1 r—4 r.

შენიშვნა: გამოცანები დალაგებულია საწყისი ასოების მიხედვით, მაგრამ ანბანის თანამიმდევრობა არ არის დაცული.

1988

ზეპირსიტყვიერების ნიმუშების კრებული. XIX—XX

134 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული (სხვადასხვა ხელი); ფურცლები სხვადასხვა ზომისა; ფ.ფ.: 15—48, 52, 54, 55—58, 63—67, 86—134 ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX—XX ს.].

1. „ანდაზები.—ასჯერ გაზომე, ერთხელ გასჭერი...“ (676 ტექსტი). 1 r—15 r.

შენიშვნა: ანდაზები ანბანზეა დალაგებული.

2. „სხვადასხვა ანდაზები ხმარებულნი ხალხთაგან.—
შენი ქული დადგო, სამართალი ჰსცადგო...“ (140 ტექსტი). 16 r—22 r.

შენიშვნა: ანონაწერია: „ცისკარი“, 1853 წ., № 2.

3. „ანდაზები.—ცული ხეს შესჩიოდა, ნახევარი შენი ბრალიაო...“
23 რ—48 რ.

შენიშვნა: 1 ამონაწერი იხ: „ჯეჯილი“, 1890 წ., I—VI; 1891 წ., I—VI; 1892 წ., I—VI; 1893 წ., I—VI; 1895 წ., I—VII; 1895 წ., III—VI; 1898 წ., I, III, V—XII; 1899 წ., I, III, IV, VI—XII; 1900 წ., I—XII; 1901 წ., II, IV—VIII, X—XII; 1902 წ., I—XII; 1903 წ., I—XII. ჟურნ. „მეტეხალი“, 1904 წ., IV; ჟურნ. „მოლაღური“, 1904 წ., V; ჟურნ. „ჯეჯილი“, 1904 წ., X, 1905 წ., III—V, 1908 წ., 1912 წ.

2. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები მასალის შემკრებთა ან მომწოდებელთა შესახებ:

„თედო რაზიკაშვილი“ 24 რ; „კ. გძელი“. 26 რ; „ივ. გრიგოლაძე“. 26 რ, 27 რ; „კ. გ. საგან“. 26 რ, 29 რ, 30 რ; „დ. ნახუტრიშვილი“, 28 რ; „ქართლი, ბარნაბიშვილი ნ.“ 28 რ; „ალ. სოლოლაშვილი“ 28 რ, 29 რ; „ვანო“. 30 რ, 31 რ; „ვ. ბიბილაშვილი“. 31 რ; „ვიწმე მესხი კ. გვარამაძე“. 31 რ, 40 რ, 41 რ; „ბ. ლეჟაშვილის“. 31 რ, 32 რ, 33 რ, 34 რ; „ვანო ლალიაშვილი“. 31 რ, 32 რ, 33 რ, 34 რ; „ლადო იაშვილი“. 32 რ; „გიორგი ბოკერია“. 33 რ, 34 რ, 35 რ, 36 რ, 37 რ, 30 რ, 40 რ; „ილ. აღზაზიშვილი“. 34 რ; „სასულეირო სასწ. მოსწავლე გ. ნათიძე“. 34 რ; „კ. ფრონისპირელი“. 35 რ, 36 რ, 37 რ, 41 რ; „კ. სეხნიაშვილი“. 36 რ, 37 რ, 38 რ, 39 რ, 41 რ, 42 რ, 43 რ, 44 რ, 45 რ; „სამ. ღონდაძე“. 36 რ; „ვარლამ ზუროძე“. 37 რ, 38 რ; „დ. თომაშვილი“. 37 რ; „ა. ქანტურიძე“. 37 რ; 38 რ; „ქართველი ოსებში“. 41 რ, 43 რ; „ბარისახო, დ. პავლიაშვილი“. 49 რ; „გიგო შატბერაშვილი“ 43 რ; „იმერეთი, ს. დათუშ ძე“. 44 რ, 45 რ; „გრ. ჩხეიძე“. 45 რ; „ნ. ივანტაძე-ილის ნათქვამი ს. რუისში“. 25 რ; „გურამი-ნიდან“. 24 რ; „დავითა-ნიდან“. 27 რ; „დავით გუაშიშვილიდან“. 27 რ.

4. „ანდაზები.—კოკლო, კოკლო მიიმახო,

პირქვე უნდა დაიმარხო...“ (114 ტექსტი) 49 რ—51 რ.

5. „ქართული ნანა.—ნანა, ნანა, ნანასა,

იამ ვშობა შობითა...“

6. „გუთნის სიმღერა.—გადი-გამოდი გუთანო,

ვიგორავ, ბანი უთხარო...“ 51 რ.

7. „ჩქარა გამოსათქმელი სიტყვები.—

ტყეში ყაზახი შესულა,

ტყე სულ გაყაზახებულა...“ (19 ტექსტი) 52 რ—53 რ.

8. ქართული გამოცანები ჩემგან გაგონილი გორსა და იმის მაზრის სოფლებში.—აბრუნე აბრუმელი მგელი, მიწა-მიწა მთხრელი...“ (37 ტექსტი თავისი ახსნით) 53 რ—54 რ.

შენიშვნა: 1. მასალები №№ 4, 5, 6, 7 შეკრებილია 1891 წელს ალექსანდრე სვიმონის ძე გარსევანოვის მიერ: „აზნაური, გუბერნსკის სეკრეტარი ალექსანდრე სვიმონის ძე გარსევანოვი, მყოფი ნოტარიუსი ფოთისა და შო-რაპნის უეზდისა, 20 თებერვალს, 1891 წელსა, ქალაქი გორი“. 54 რ.

2. ა. გარსევანოვის ჩანაწერების ნიწილი იხ. H—1999 ბ.

9. „ქართული მდაბიური ანდაზები.—ავიაშვილის გამდეღივით არ და-გემართოს...“ 55 რ—58 რ.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „შეკრებილი თ. რაფ. ერისთავისაგან“. 55 რ. „1873 წ., 2 აგვისტო“. 58 რ.

2. ამონაწერი: „კრებული“, 1870 წ., 10.

10. [ხალხური ლექსები].—„დავებრდი, მშვილდი ძირს დავდე, მაღლა მთაშია ძვეს სადმე...“ (6 ტექსტი). 58 r.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „ილია ჭავჭავაძის შეკრებილთაგანი“. 58 r.
2. ამონაწერია: „კრებულნი“. 1873 წ., 10.

11. „ანდაზები.—ავ მევალეს ქრთამით გაეყარეო...“ (101 ტექსტი).

შენიშვნა: 1. ანდაზები ანბანზეა დალაგებული.
2. მიწერილია: „იმერეთში შეკრებილი“ (59 r).

12. „აფხაზური ანდაზები.—აკამბაშ ახულ აბოონ, აანდა აბოომშტ.
კამბეჩი მხალსა ჰხედავდა ლობეს ვერა...“
(91 ტექსტი) 63 r—68 r.

შენიშვნა: 1. თითოეულ ანდაზს ერთვის ქართული თარგმანი.
2. ამონაწერია: „უფრ. „ივერია“, 1888 წ., №№ 198, 203, 206, 208.
3. ანდაზებს წინ უძღვის შესავალი: „ხოციერთ ქვემო მოყვანილ ანდაზათაგანი (თუმცა ჩვენ ცალკე შეკვრიბეთ ესენიც) დაბეჭდილია ბარტოლომეის რედაქციით გამოსულ აფხაზურ ანბანში...“ 63 r.

13. „ანდაზები.—ანაკლიაში ერთს კაცს შემწვარი თევზი მიჰქონდა...“
(10 ტექსტი). 69 r.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „სამეგრელოში შეკრებილი თ. საზოკიას მიერ“. 69 r.
2. ამონაწერია: „მოამბე“, 1897, № 10.

14. „აფხაზური ანდაზები“. 70 r—73 r.

შენიშვნა: ტექსტი წარმოადგენს ზემოთ მოყვანილი აფხაზური ანდაზების პირს (იხ. H—1988, 12).

15. „ანდაზები.—ავიფურთხამ—ულვაშს მეცემა, დავიფურთხამ და წვერ-საო...“ 74 r—83 r.

შენიშვნა: ანდაზებს გააჩნია შემდეგი მინაწერები: „ვინმე მესხი კ. გვარამა-სიძეაგან ჩაწერილი ს. ხიზაბავრაში“. 74 r.

„ვინმე მესხის ძველი წიგნების კოლექციიდან“. 76 r.
„კრებულიდან ამონაწერი კ. გვარამაძისაგან“. 76 r.
„ვინმე მესხის ზეპირსიტყვაობის კრებულიდან“. 78 r.

16. „ანდაზები.—რათ მინდა ოქროს ლაკანი, შიგ სისხლი ჩამოდიოდე-სო?!...“ (20 ტექსტი). 84 r—85 r.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „აჭარაში შეკრებილი (ნამბობი ს. საქარის მცხ. სინოგ—ძისაგან და ჩაწერილია ვიქ. ებანოიძისაგან)“. 84 r.

2. ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1897 წ., №№ 1, 3, 4. (84 r—85 r).

17. „ანდაზები.—აქლემის ქურდი და ნემსის ქურდი ორივე ქურდიო...“
(591 ტექსტი). 85 r—122 r.

შენიშვნა: 1. ანდაზები შეკრებილია სოსიკო მერკვილაძის მიერ. 85 r.
2. ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1898 წ., 9 (122 r).

18. „ანდაზები.—არწივმა ორი ბარტყი იცის...“ (37 ტექსტი). 124 r—125 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1900 წ., 1, (124 r).

19. [ანდაზები].—„ჯერ ძილო, მერე სიზმარო, უნახავად რამც იკმარო...“
(118 ტექსტი). 126 r—133 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერი, როგორც ჩანს, თავნაკლულია, ძველი პაგინაციით აკლია ორი ფურცელი.

2. ანდაზები გალექსილია.

20. „ანდაზები.—რეგვენი ბრძენზედ ბრძენია, რაშიაც გამოცდილია...“
(7 ტექსტი). 134 r.

შენიშვნა: ამონაწერი: „ნაკადული“, 1906 წ.

1989

კრებული. XIX

14 ფ.; 35×22; ქალაქი; უცხო: აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე;
(XIX ს.).

1. „რევაზ ხმალაძე. ძველებური ამბავი. ჩვენს სულით და ზორციტ განათლებულს მეფე ერეკლე მეორეს ჰყოლია თურმე ერთი მონადირე, რომლის სახელი და გვარი ჩვენ ზევით მოვიხსენეთ...“ 1 r—2 r.

შენიშვნა: ა) ამონაწერია: „დროება“, 1873 წ., № 3. ნაბეჭდი ხელმოწერილია ვინმე „გარდატენლის“ მიერ. შენიშნიდან (1 r) ჩანს, რომ „გარდატენლი“ „დროების“ რედაქციის წევრია.

2. „ამბავი ალექსანდრე ბატონიშვილზედ. (გაგონილი ხუმელაგელ ოსის ბადურა სალბისაგან). (ჩაწერილი „ქართველი ოსებში“-ს მიერ).—სოფ. ხუნელაგაში სცხოვრებს ერთი ღრმად მოხუცებული 130 წლის ოსი ბადურა სალბი. ეს ბადურა არის სოფ. ძალისში დაბადებული და გაზდილი...“ 3 r—5 r.

3. „პაატა თემურიშვილი. გმირი მეფის ირაკლის მეორისა. (გაგონილი ამბავი).—მეფის ირაკლის მეორის დროს, როცა საქართველო დიდს განსაცდელში ყოფილა ჩავარდნილი, ხშირათ ისეთი გმირები გამოჩენილან ხოლმე საქართველოში, რომლებსაც თავიანთ მოქმედებით, სიმბნით, სიქველით და ვაჟკაცობით ხალხის ბედი და იღბალი უტრიალებიათ...“ 6 r—11 r.

შენიშვნა: ა) ამონაწერია, „დროება“, № 119, 1879 წ. ნაბეჭდი ხელმოწერილია

ბ. მთაწმინდელის [ხ. კიკინაძე] მიერ.

ბ) ტექსტში ჩართულია რამდენიმე ხალხური ლექსი საისტორიო ხასიათისა:

1. „პაატა თემურიშვილმა მთელი ქართლი შეყარაო,

ერეკლეს წიგნი მისწერა: ნეტა, შენთან გვატარაო!“ (7 v).

2. „პატარაძულსა ციხესა ლეკნი გარსა არტყიანო,

სამი დღე-ღამე გარეშამო რკინით ძირსა უთხრიანო...“ (8 r).

3. „ვაშლივანო, შემკობილოვ, ბოლნისო, მეფის სოფელოვ,

მანდ რომ გმირი დავიკარგე, თათრებს შეკრული ვყვარო...“ (9 r).

4. „ნაკვესი“. [5 ტექსტი ანეგდოტური ხასიათისა] 12 r—14 r.

შენიშვნა: ა) ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1897, 1899 წ.; (14 r).

1990 ა

თუშური ლექსები (კრებული) 1892

12 ფ.; 35×22; ქაღალდი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; შემკრები—ი. გომელაური; ჩაწერის ადგილი—თუშეთი; 1892 წ.; დაუწერელია 13 ფ.

„თუშური ლექსები გაგონილი და ჩაწერილი თუშეთში ივ. გომელაურის მიერ 1892 წელს.

1. „როსტომ თქვა: ერთი ქართული...“ 1 f.
2. „თაგვებმა ქნესა ქორწილი...“ 1 r.
3. „ქალო, რასა მერიდები...“ 1 r.
4. „ა, იმა მთასა შახედე...“ 1 r.
5. „მინდა ლექსი მოგახსენო...“ 1 r—v.
6. „გავილხინებდეთ, სწორებო...“ 1 r—v.
7. „თხას უობრეს მგლისა სიკვდილი...“ 1 v.
8. „ქიმლოში ივანური დღეთ შუ გაღღესავს ხმალსაო...“ 1 v—2 r.
9. „არა ხეს არ უხდება...“ 2 r.
10. „ქალო, თქვენ კარზედ შეშა დგას...“ 2 r.
11. „ქალო, ჩემო საყვარელო...“ 2 r.
12. „ნეტარ, ქება როგორ გვესმის...“ 2 r.
13. „კაწალ ხევს (ფშავ.) ხარებ ჩაერეკე...“ 2 r—v.
14. „კარგა მშვიდობა მიუქვიდით...“ 2 v.
15. „დილას რა გარეთ გამოველ...“ 2 v.
16. „ნახშირმა თქვა: მეც მეკუთენის...“ 2 v—3 r.
17. „სმა უმღერალი არ ვარგა...“ 3 r.
18. „ქალი ატირდა ლამაზი...“ 3 r.
19. „ღმერთო, რა დიდი ბრალია...“ 3 r.
20. „თავდაპირველად ღმერთია...“ 3 r—v.
21. „ვერ გავიგეთა, ფშავლებო...“ 3 v.
22. „იოსებ ხარაწაულსა...“ 4 r.
23. „ქალ კიკილოელაურო...“ 4 r—v.
24. „ქალო, ლაღო და ლამაზო...“ 4 v.
25. „ქალ, ქისტეთ გაგათხოებენ...“ 4 v.
26. „ჯიხვო, გუნება მძიმეო...“ 4 v.
27. „ვინ აგაშენა, მანგლისო...“ 4 v.
28. „შენ, ზეზვაგ გაფრინდაულო...“ 4 v—5 r.
29. „ლექების ჯარი მოვიდა...“ 5 r.
30. „თუ რასმე მკითხამ, გიამბობ...“ 5 r.
31. „ვინა თქვა შენი დაღევა...“ 5 r.
32. „მაჩხაანში ქალი ვნახე...“ 5 r—v.
33. „ენა ჭიკ-ჭიკ მერცხალ გიგავს...“ 5 v.
34. „სმა უმღერალი არ ვარგა...“ 5 v.
35. „ერთს ადგილას სამი კაცი...“ 5 v—6 r.

36. „სიკვდილმა უთხრა სიცოცხლეს...“ 6 r.
37. „კითხულობდიან ალვანში...“ 6 v—7 r.
38. „ყური მომიგდეთ, მსმენელნო...“ 7 r.
39. „შაეჩოხავ. წითელპერანგავ...“ 7 r.
40. „ბიჭო, ქალის მოიმედო...“ 7 v.
41. „ნისლები დასივებულა...“ 7 v.
42. „არ ვწადიან შინ შესვლა...“ 7 v.
43. „მოყმეო, დედაც მოგიკვდა...“ 7 v.
44. „მაყოსნო, ჩემი დროება...“ 8 r.
45. „დედაც მოგიკვდებ, მოყმეო...“
46. „მეუბნებოდნენ შენს ქებას...“ 8 r.
47. „ალარ გჩხდება ქალობა...“ 8 r.
48. „ჩამობურულან ღრუბლები...“ 8 r.
49. „(ფშაური) — ბაზარზედ შემომეყარა...“ 8 r.
50. „მე შენეული ლიშანი...“ 8 v—r.
51. „ჩვენ რომ გვიყვარდეს ერთკვალი...“ 8 r.
52. „მძიმე ვარ, მძიმეთ მოვდივარ...“ 8 v.
53. „ედენდელო, ვარდის კონა...“ 8 v.
54. „წიგნო, წიგნო, წიგნო ჭრელო...“
55. „მალლა ვზივარ და წიგნსა ვსწერ...“ 8 v.
56. „ხელსახოცს გამოგიგზავნი...“ 8 v.
57. „ჩვენ შუაზე რო გორი დგას...“ 8 v—9 r.
58. „წიგნი არ მიმიწერნია...“ 9 r.
59. „ახ, რა მიყვარხარ, ლამაზო...“ 9 r.
60. „მინდორს ხე დაიქც ალვისა...“ 9 r.
61. „ჩვენს იქით ტრიალ მინდორსა...“ 9 r.
62. „თეთრათამ ქორათ მაქცია...“ 9 r.
63. „რა ამბავია დანოში...“ 9 v.
64. „ნეტავ, მე და შენ, ქალო...“ 9 v.
65. „დრო ისა სჯობდა, ქალო...“ 9 v.
66. „გეტყვით და გეტყვით ლექსებსა...“ [სოლომონ და კუნ-
ძულელი] 9 v—10 v.
67. „ნეტავ, კი არ მიყვარდე...“ 10 v.
68. „ქალო, ქმარს რად არ შეირთავ...“ 10 v.
69. „მემცნვარის ცოლსა ეტყოდა...“ 10 v.
70. „ქალ, გუშინ-გუშინწინათა...“ 10 v—11 r.
71. „ნეტავ, კი არ გამეცან...“ 11 r.
72. „ახლოს მოდ, ჩემო მოყვარე...“ 11 r.
73. „მანამ ქალი ვარ—გაჯავრებ...“ 11 r.
74. „ქალო, შენ კიკინოელო...“ 11 r.
75. „მთებს ნიავეი აწუწუნებს...“ 11 r.
76. „ერთსა ლექსსა მოგახსენებ...“ 11 r—v.
23. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

77. „ჯერ არა არის მისთანა...“ 11 v.
78. „ყველას მოუკლამს იითოი...“ 11 v.
79. „ჩემთა სურვილთა საზღვარი...“ 11 v—12 r.
80. „თუშო, ვინ ზიხარ ჩაღმა ხევს...“ 12 r.
81. „ქართლითა გამობარულსა...“ 12 r.
82. „ქიზიყისა ქალი—რძალი...“ 12 r.
83. „უბისს ავაგე საყდარი...“ 12 v.
84. „ალვანსა ყეფავს ყორანი...“ 12 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმირო ლექსები—№№ 8, 21, 22, 28, 29, 30, 31, 37, 63, 75, 78, 80, 82, 84.

საისტორიო ლექსები—№№ 12, 19, 83

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 14; 15, 18, 25, 38, 49, 76.

სატრფიალო ლექსები—№№ 3, 4, 9, 10, 11, 13, 23, 24, 27, 32, 33, 34 ბ, 39, 40—43, 45—48, 50—53, 55—62, 64, 65, 67—74, 81.

სენტენციები, აფორიზმები, ფილოსოფიური ლირიკა—№№ 6, 7, 17, 34 ა, 36, 54, 71, 77, 79.

გლოვის ლექსები—№№ 38, 44.

კასულიერო ლექსები—№№ 5, 20, 35, 66.

ლექსები ნადირობაზე და ცხოველებზე—№№ 2, 26.

გაბაასებანი—№№ 16, 36.

როსტომიანი [ნაწყვე]—№ 1.

2. იბ. H 1990 ბ შენიშვნა № 4.

1990 ბ

ხალხური ლექსების კრებული. XIX

25 ფ.; 21×13; ქალაღი; უყღა; აკინძული; მხედრული; შემკრები ივ. გომეღაღური; თუშეთი; [1892].

„ხალხური ლექსები თუშეთში გაგონიღი და ჩაწერიღი ივ. გომეღაღურის შიერ.—1. ქაღო, რასა მერიღები...“ 1 r.

2. „ა, იმა მთასა შეხეღე...“ 1 r.

3. „გავიღხინოღეთ სწორებო...“ 1 v.

4. „თხას უთხრეს მღლისა სიკეღიღი...“ 1 v.

5. „ქიღლოში ივანაური...“ 2 r.

6. „არა ხეს არ უხღება...“ 2 v.

7. „ქაღო, თქვენს კარზეღ შეშა ღღას...“ 2 v.

8. „ქაღო, შენ, ჩემო მოყვარეღ...“ 3 r.

9. „კაწალხევს (ფშავ.) ხარებ ჩავრეკეღ...“ 3 r.

10. „კარგა მშეიღობა მითქეიღით...“ 3 r.

11. „დიღას რომ გარეთ გამოვეღ...“ 3 v.

12. „ნახშირმა თქვა მეღ მეკუთნის...“ 3 v—4 r.

13. „სიკეღიღ-სიციციღის ლექსი.—სიკეღიღმა უთხრა სიციციღეს...“ 4 r—5 r.

14. „კიოხულობდიან ალვანში...“ 5 r—6 r.
15. „შავჩოხავ, წითელპერანგავ...“ 6 r.
16. „ბიჭო, ქალის მოიმედე...“ 6 v.
17. „არა მწადიან შინ შესვლა...“ 6 v.
18. „დედამც მოგიკვდა, მოყმეო...“ 6 v—7 r.
19. „მეუბნებოდნენ შენს ქებას...“ 7 r.
20. „შემობურულან ღრუბლები...“ 7 r—7 v.
21. „ბაზარზედ შამომეყარა...“ 7 v.
22. „მე შენეური ღიშანი...“ 7 v—8 r.
23. „ჩვენ რომ გვიყვარდეს ერთკვადი...“ 8 r.
24. „მძიმე ვარ, მძიმეთ მოვდივარ...“ 8 r.
25. „ედენდელი, ვარდის კონავ...“ 8 v.
26. „ახ, რა მიყვარხარ, ლამაზო...“ 9 r.
27. „მინდორს ხე დაიქე ალვისა...“ 9 r.
28. „ჩვენს იქით ტრიაკს მინდორსა...“ 9 v.
29. „თეთრათამ ქორათ მაქცია...“ 9 v.
30. „რაიმ ამბავი დანოში...“ 10 r—10 v.
31. „დრო ისი სჯობდა, ქალო...“ 10 v.
32. „ჯიხვო, გუნება მძიმეო...“ 10 v.
33. „ვინ აგაშენა, მანგლისო...“ 11 r.
34. „შენ, ზეზავ, გაფრინდაულო...“ 11 r.
35. „ლეკების ჯარი მოვიდა...“ 11 v.
36. „თუ რასმე მკითხამ, გიამბობ...“ 11 v.
37. „ვინა თქვა შენი დალევა...“ 12 r.
38. „მაჩხანში ქალი ვნახე...“ 12 r.
39. „ქალი ატირდა ლამაზი...“ 12 v.
40. „ღმერთო, რა დიდი ბრალია...“ 12 v.
41. „თავდა პირველად ღმერთია...“ 13 r—14 r.
42. „ქალო, ლაღო და ლამაზო...“ 14 r.
43. „ქალ, ქისტეთ გაგათხოვებენ...“ 14 r.
44. „ვერ გაიგეთა, ფშავლებო...“ 14 r—14 v.
45. „იოსებ ხარანაულსა...“ 14 v—15 v.
46. „ქალ, კიკილოელაურო...“ 15 v—16 r.
47. „გეტყვით და გეტყვით ლექსებსა...“ [სოლომონ და კუნძულელი]... 16 r—17 v.
48. „ნეტავი, კი არ მიყვარდე...“ 17 v.
49. „ქალო, ქმარს რათ არ შაირთამ...“ 17 v.
50. „მემცხვარის ცოლსა ეტყოდა...“ 18 r.
51. „ნეტავი არ (მენახე) გამეცან...“ 18 r.
52. „ახლოს მოდ, ჩემო მოყვარევ...“ 18 r—v.
53. „მანამ ქალი ვარ, გაჯავრებ...“ 18 v.
54. „ქალო, შენ კიკინოელო...“ 18 v—19 r.

55. „ამას იმისობაშია...“ 19 r.
56. „მოყმეო, დედამც მოგიკვდა...“ 19 r.
57. „ნუ ხარ მწყრაღათა...“ 19 r.
58. „მთებს ნიავე აწუწუნებს...“ 19 v.
59. „თაზარ მეფის ლექსი.—უბისს ავაგე საყდარი...“ 19 v.
60. „ერთსა ლექსსა მოგახსენებთ...“ 19 v—20 r.
61. „ჯერ არა არი მისთანა...“ 20 r.
62. „როსტომ თქვა: ერთი ქართული...“ 20 r.
63. „შელშავი შავია...“ 20 r.
64. „მთასა შეხედე—მშრალია...“ 20 v—21 r.
65. „ალვანსა ყვავე, ყორანი...“ 21 r—22 r.
66. „ღმერთო, ათასი მადლი შენ...“ 22 r—22 v.
67. „დაიძრა, გამოიმართა...“ 22 v—23 r.
68. „ჯანდიერს წიგნი მოუღისა...“ 23 r—v.
69. „თუშო, ვინ ზიხარ ჩაღმიხევეს...“ 23 v—24 r.
70. „ხისოში გაზდილ ორ ვაჟკაცი...“ 24 r—24 v.
71. „ქართლიდან გამოპარულსა...“ 25 r.
72. „ყველას მოუკლავს თითოი...“ 25 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმირო ლექსები—№№ 5, 14, 16, 30, 34, 35, 36, 45, 64, 65, 67, 69, 70, 72.

საისტორიო ლექსები—№№ 40, 59, 68.

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 11, 21, 39, 43, 49, 53.

სატრფიალო ლექსები—№№ 1, 2, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 17—20, 22—29, 31, 33, 38, 42, 46, 48, 51, 52, 54—57, 71.

სენტენციები, აფორიზმები, №№ 3, 4, 61, 66.

სასულიერო ლექსები—№№ 13, 41, 47, 60.

როსტომიანი [ნაწყვე.]—№ 62.

გაბაასებანი №№ 12, 63.

ნადირობის ლექსები—№№ 32, 37, 58.

ომი და სალდათობა—№ 44.

2. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№№ 6—11—„უთური ანთაიძის ნათქვამი“ 2 v.

№ 12—„ივ. აბულიძის ნათქვამი“ 3 v.

№№ 13, 14, 19—35, 38—63—„ღვთისო ბექურიძე—ბელადიძის ნათქვამი. უსინათლოა და ფანდუხედ უკრამს“. 4 r.

№№ 15—18—„ტიძოთე ბექურიძის ნათქვამი“ 6 r.

№№ 36, 37—„გავო ნებერიძის ნათქვამი“ 11 v.

№ 64—„როსტომ ბაიძის ნათქვამი“ 20 v.

№№ 65, 66—„საბა პალოშვილისა“ 21 r.

№ 67—„ნათქვამი გაბრიელ ყოდორიშვილისა“ 22 v.

№ 68—„კნ. გიორგი ჯანდიერის ლექსი“ 23 v.

№ 69—72—„ნებერიძის ნათქვამი“ 23 v.

3. ლექსებს დართული აქვს ზოგიერთ სიტყვათა და გეოგრაფიულ სახელების ახსნა.

4. ამ ხელნაწერში შესული თითქმის ყველა ლექსი მცირე ვარიანტული სხვაობით იხ. 1490 ა—იმავე ივ. გომელაურის მიერ თუშეთში შეკრებილი ლექსები დათარიღებული 1892 წლით.

1990 გ

ხალხური ლექსები (კრებული). 1889

8 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; შემკრები—აპოლონ გოდერძიშვილი; შეკრების ადგილი—სოფ. ქადალა (სიღნაღის მახრა); 1889 წ.

ხ ა ლ ხ უ რ ი ლ ე ქ ს ე ბ ი.

1. „ცუდია ცუდი ქვეყანა...“ 1 რ.
2. „მთაზე წაველ მთა დამხვდა...“ 1 რ.
3. „რაც იცის კაცმან და ის არა სთქვას...“ 1 რ.
4. „სჯული გვიბრძანებს: არ სწამო ცილი...“ 1 რ.
5. „სოფელო ცრუო, მტყუანო...“ 1 რ.
6. „ორნივ ერთად მოდიოდნენ...“ 1 რ.
7. „ამირან და ჩრდილოელი...“ 1 რ.
8. „როსტომ სთქვა: სიბერკაცითა...“ 1 რ.
9. „გაზაფხულისა პირზედა...“ 1 რ.
10. „ირემმა ირემს ლამზო...“ 1 წ.
11. „ტანმა მთაში დაიკვება...“ 1 წ.
12. „ჩურჩხელაანთ გიორგი ვარ...“ 1 წ.
13. „ადომელო საზანდაროვო...“ 1 წ—2 რ.
14. „თოფმა სთქვა: ჩემსა პატრონსაო...“ 2 რ.
15. „მგელმა სთქვა: ბოსტანს შევეჩვიე...“ 2 რ.
16. „მანგლისი რომ გააშენეს...“ 2 რ.
17. „გიორგი გელანაშვილო...“ 2 რ—წ.
18. „სიკვილიმა უთხრა სიცოცხლეს...“ 2 წ.
19. „სიკვილი და სიღირიბე...“ 2 წ.
20. „ვაი, შენ წუთისოფელო...“ 2 წ.
21. „ამირან და ჩრდილოელი...“ 2 წ—3 რ.
22. „ამირანმა მღევს მოსტაცა ქალი და მეეწივა დევი...“ 3 რ.
23. „ჰოი, შენი გონებითა...“ 3 რ.
24. „სული მშორდება...“ 3 რ.
25. „აბრამი.—აბრამი მოდის წირვიდან...“ 4 რ—5 წ.
26. „აღამ და ევაზე.—უწინ იყო სხვა ქვეყანა...“ 6 რ—8 წ.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

ს ა გ მ ი რ ო ლ ე ქ ს ე ბ ი—№№ 13, 14, 17.

ს ა ყ ო ფ ა ც ხ ო ვ რ ე ბ ო ლ ე ქ ს ე ბ ი—№ 10.

ს ა ტ რ ფ ი ა ლ ო ლ ე ქ ს ე ბ ი—№№ 6, 9, 16, 23.

ნ ა დ ი რ ო ბ ი ს ა და ც ხ ო ვ ე ლ ე ბ ი ს შესახები ლექსები—№№ 11,

სენტენციები, აფორიზმები. — №№ 1—5, 18—20, 24.
 სასულიერო ლექსები — №№ 25, 26.
 ამირანიანი [ნაწყვ.] — №№ 7, 21, 22.
 როსტომიანი [ნაწყვ.] — № 8.

1991

ზღაპრები (კრებული) XX

73 ფ.; 35×14,5; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე [XX ს.].

1. „ოქროს ქათამი (ხალხური ზღაპარი).—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი გლეხი, სახელად სიმონა...“ 11—20 რ.
2. „მეფეიჩხის ქალი (ზღაპარი).—ერთს ტყეში სცხოვრობდა ერთი ღარიბი და უშვილო მეფეიჩხე...“ 20 რ—28 რ.
3. „ქოსა მეჩონგურე. ინგილოური ზღაპარი.—ერთმა დიდებულმა მეფემ სიკვდილის დროს მოიხმო თავისი სამი ვაჟი და უთხრა...“ 29 რ—38 რ.
4. „ვინ ყოფილა მოლალური (ხალხური ზღაპარი).—ჩვენს ძვირფასს მგოსანს რ. ერისთავს ეს სიტყვები თითონ არ შეუთხზავს, არამედ ხალხის გულიდან აქვს ამოღებული, ჩვენის მდამო ხალხისაგან აქვს გაგონილი. მოლალურის ამბავს ასე მოგვითხრობს ხალხი...“ 39 რ—40 რ.
5. „მამა-შვილი. —იყო ერთი საწყალი კაცი, ჰყავდა ცოლი და სამი ვაჟიშვილი...“ 41 რ—63 რ.
6. „მამისაგან მოძულეებული შვილი (ზღაპარი).—იყო ერთი მეფე, ჰყავდა ერთი შვილი. შვილმა შეერთო ცოლად ბაყაყი...“ 54 რ—58 რ.
7. „ბერი-კაცი. ინგილოური ზღაპარი.—ერთი საწყალობელი ბერი კაცი იყო. ისა სცხოვრობდა ერთ ანწლის ქოხში თავის ცოლითა და ერთის ქალით...“ 59 რ—60 რ.
8. „ქვათა ქცეული (ხალხ. ზღაპარი).—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, შაში იყო მგალობელი, ღმერთი იყო მწყალობელი. იყო ერთი ხელმწიფე...“ 62 რ—65 რ.
9. „ორი ძმა (ხალხ. ზღაპარი მირიანაშვილის რვეულიდან).—იყო ორი ძმა, სულელი და ჰკვიანი. ჰყავდათ ერთი ძროხა...“ 73 რ.

შენიშვნა: ზღაპრები ამოწერილია ჟურნალებიდან:

- № 1—„ნაკადული“, 1906 წ.
 №№ 2, 3, 7—„ჯეჯილი“, 1909 წ.
 №№ 4, 6—„ჯეჯილი“, 1908 წ.
 №№ 8, 9—„ჯეჯილი“, 1907 წ.

1992 ა

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

13 ფ.; 22×18; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; (XIX—XX ს.); ფ.ფ. 4—13 ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „თაგვებისა და კატის ომი.—თაგვებმა დასვეს ხელმწიფე...“ 1 r—2 r.
2. „ვირი და მგელი.—ვირი გაუშვი მინდვრად...“ 2 v.
3. „ამდონსა გეტყვი ლექსებსა ეგ რო საყდარჩი მღვდელია...“ 3 r.
4. „ვინა ხართ, ვის გეკადრებათ...“ 3 r.
5. „შაუბატიეთ კას ყმათა...“ 3 r.
6. „ჩემს სახლს ტანცია რითა ჯობს...“ 3 r.
7. „ჩემო დაო, ქვეც დათოვა...“ 3 r.
8. „თქვენი ჭირიმეთ პირჩია...“ 3 r.
9. „ბოთა ფრინველთა მხარგრძელთა...“ 3 v.
10. „მასმა შენ გინდა ღვინისა...“ 3 v.
11. „კარგნი ხართ ქურაზის შვილნო...“ 3 v.
12. „კარგნი ხართ ქურაზის შვილნო, სამი მზე მოვა თქვენზედა...“ 3 v.
13. „ქალებ მიდიან ქმართასა...“ 3 v.
14. „რომელნი ხარ ვაჟკაცო...“ 3 v.
15. „ეულაკაიმი უთხრა კოკონსა...“ 4 r.
16. „დედაკაცი მოვიყვანე...“ 4 r—5 r.
17. „მე ისევ ყიზილი ვარ...“ 6 r.
18. „არწივნი ხალხელაური...“ 7 r.
19. „სისხლის აღება.—გაკვირან მემცხვარები...“ 9 r—10 r.
20. „ჩიაურის მოგზაურობა...“ 11 r—13 r.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმირო ლექსები — №№ 10, 11, 12, 18, 19.

ლექსები იმპერიალისტური ომის შესახებ — № 17.

საყოფაცხოვრებო ლექსები — №№ 5, 6, 13, 15, 16, 20.

სატრფიალო ლექსები — №№ 3, 7, 8, 14.

ლექსები ცხოველებზე — №№ 1, 2.

ამირანიანი [ნაწყვეტები] №№ 4, 9.

2. ტექსტებს ერთვის შემდეგი ცნობები:

№№ 13—14—„ხევსურეთში ჩაწერილი“.

№№ 15—20—„შეკრებილი კახეთში, თელავის მაზრაში, სოფელ ძველ გავაზში, შ. საფაროვისა“ 4 r.

1992 ბ

ხალხური ლექსების კრებული. 1886

5 ფ.; 22×18; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; 1886 წ. (4 v).

ხალხური ლექსები.—

1. „შენ სავარცხელი რათ გინდა...“ 1 r.
2. „ახლა, ქალო, შენ რომ გნახე...“ 1 r.
3. „თუ მკითხამ—კარგად გიამბობ...“ 1 v—2 r.
4. „გაღმიღამ ქალმა ლამაზმა...“ 2 r.
5. „გოგოვ, დედი შენის შვილო...“ 2 r.
6. „ახლა, ქალო, მაკრინე...“ 2 v.

7. „აბა, ქალო, ფრიფინე...“ 2 v.
8. „ბატონო, შენი სასახლე...“ 2 v.
9. „ბიჭო, პირი მოგიპარსამ...“ 2 v—3 r.
10. „ზემო ქართლიდამ წამოველ,
დავეყვ ამ ქარის ქროლასა...“ 3 r.
11. „ზემო ქართლიდამ წამოველ,
გადმოვიარე გორზედა...“ 3 r.
12. „ეგ შენი რძალი ნენენა...“ 3 r—v.
13. „ქალი წავიდა წყალზედა...“ 3 r—4 r.
14. „ქალსა ქადა გამეცხო...“ 4 r.
15. „ჩოხა ჩავიცვი ჩაჩქანი...“ 4 r—v.
16. „ორნივ ერთათ მოდირდნენ...“ 4 v.
17. „ეხლანდელი სანადირო...“ 5 r.
18. „იმერეთი დამივლია...“ 5 r.
19. „ზემო ქართლიდამ წამოველ...“ 5 r.
20. „ზოგიერთი წუწკი კაცი...“ 5 r—v.
21. „ზემო ქართლისა ქალები...“ 5 v.
22. „ალი ალალო, კოხტა ქალო...“ 5 v.
23. „ვერც არაფერი გამომრჩა...“ 5 v.

შენიშვნა: 1. 4 v-ზე მიწერილია თარიღი: „ჩუპვ წელს, ენკეხისტვის ბ-სა დღესა“.
 2. ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:
 საგმირო ლექსები—№ 3.
 შრომის ლექსები—№№ 8, 21.
 სატრფიალო ლექსები №№ 4, 7, 16—19, 22, 23.
 საყოფაცხოვრებო ლექსები №№ 9—15, 20.
 ეთერიანი [ნაწყვე.] №№ 1, 2,

1992 გ

ბ. წიკლაური—ლექსი. XIX—XX

6 ფ.: 22×18; ქალაღი; უყლო; მხედრული; [XIX—XX ს.].

[ალექსანდრე წიკლაური].

„მამაო, ყოვლის მპყრობელო, შენ შექმენ ზენან ცანია...“ 1 r—6 v.

შენიშვნა: 1. ქების ტექსტს წინ უძღვის შესავალი: „ლექსად შედგინილ[ი] ალექსანდრე წიკლაურისაგან ძველად ქართველზე შენამთხვევი დროთი და აგრეთვე ეხლა ახალი ამ ცხრამეტ საუკუნინანი...“ 1 r.

2. ქების ტექსტს ერთვის ავტორის ანდერძი:

„ამა ლექსისა მკვესები მთაში ვშობილვარ ბრალადა,
 ვარ გუდამაყრის ხეობით, ზანდუკში ვცხოვრობ თავედა,
 მიხმობენ ალექსანდრესა, წიკლაური ვარ გვარადა,
 არ გაურჩევ სიცრუეჲ სიმართლე მითქვამს წორადა...“ 6 v—v.

3. ანდერძს ერთვის დავით ბატონიშვილის ქება.

4. ტექსტის ხელი ძალზე გაუმართავია.

1992 დ

ხალხური ლექსების კრებული. XIX—XX

9 ფ.; 22×18; ქალაღი; უყდო; აუჟინძავი; მხედრული; შემკრები—გიორგი სამ-
ხარაძე; ფ.ფ. 4 v, 5 r—9 v დაუწერელია; [XIX—XX ს.].

1. „სახალხო ლექსები. ბათუმის ციხე.—
ნურვის გიკვირთ ჩემზედ ავი...“ 1 r—1 v.
2. „რას ვაქნევ ნადირობასა...“ 2 r.
3. „შენ ერედველ კაცს გამგზავსებ...“ 2 r.
4. „აბა, უყურე, ძმობილო...“ 2 r.
5. „გავაბამ და გამოვაბამ...“ 2 r.
6. „შაო და ბნელო მუხრანო...“ 2 r.
7. „ოსებმა რომ დამიჭირეს...“ 2 r.
8. „გავბრიყვი, მაყრათ წაყუვი...“ 2 r.
9. „ამოგწემ, ხმალო, ამამყე...“ 2 v.
10. „ვიჟკაცს რა გამოადგება...“ 2 v.
11. „ქარი ჰქრის, ქარი გუგუნებს...“ 2 v.
12. „არ ვიცი, ავი-კაცი ვარ...“ 2 v.
13. „წალასხურიდგან წამოველ...“ 2 v.
14. „რუსის ლამაზო, რათ შერები...“ 2 v.
15. „ოსებში ასე იციან...“ 2 v.
16. „დახე, ეს ჩვენი გელო...“ 3 r.
17. „ამიდულდი ბრაზით გულო...“ 3 r.
18. „ამ სოფელს ისე გავლევ...“ 3 r.
19. „ფიცარს გავთლი, გავაკეთებ...“ 3 r.
20. „ვაი, შენს გადამკიდესა...“ 3 r.
21. „მთიულის ქალი ვითხოვე...“ 3 r.
22. „მაგ მხიარულმა ქცევამა...“ 3 v.
23. „ნეტამც, ქალო, შენმა ქმარმა...“ 3 v.
24. „ნეტავი ვიყო კნიაზი...“ 3 v.
25. „ნეტავი, ქალო, შენი ხმა...“ 3 v.
26. „ვარდი მყავს აყვავებული...“ 3 v.
27. „საყვარელმან ასე მითხრა...“ 3 v.
28. „მალლიდგან ქორი წამოვა...“ 3 v.
29. „შენი ალერსი, ვაჟკაცო...“ 4 r.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

- საწესო ლექსები, №№ 8, 11.
საგმირო ლექსები, №№ 9, 10.
ბატონყმობისა და სოციალური პროტესტის ამსახველი
ლექსები, №№ 6, 24.
სატრფიალო ლექსები, №№ 4, 7, 14, 18, 19, 20, 22, 23, 26—29.
ხყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 15, 21.
ციხისა და ყაჩაღობის ლექსები, №№ 1, 13.

ნადირობისა და ცხოველების შესახებ ლექსები, №№ 2, 16, შაირები, №№ 5, 12, 17.

შენიშვნა: თავფურცელზე სწერია: „სახალხო ლექსები გიორგი სამხარაძისაგანა. ბებრო, დაბეჩებულხარ, დაუზრემიხარ ქიასა, სავა შენ დაიმარხები, ნეტამც იმ ეკლესიასა.“

გრიგოლ სამხარაძე“.

1992 ე

კრებული (ლექსთა, ზღაპართა და ანდაზათა). XIX—XX

31 ფ.; 17,5×11; ქაღალდი; უყდო; აკინძული; პირველი ფურცელი მოხეული; მხედრული; შემკრები—სიმონ მათინოვი; 23 v—31 r დაუწერელია [XIX—XX ს.].

1. „ნეტავი, ქალო, ვიცოდე...“ 1 r.
2. „უბედურო ჩემო ქმარო...“ 1 v.
3. „ქალო, შენი სურვილით...“ 1 v.
4. „მაროს ლექსი.—ყური დამიგდეთ, მსმენელნო...“ 2 v—5 r.
5. „წითელო ბროწლის ყვავილო...“ 5 r.
6. „პირველ ღმერთმა გაგვიჩინა...“ 5 v.
7. „ტუტურა ვიყავ მეფურნე...“ 6 r.
8. [ზღაპარი. მეწისქვილე და მაქანკალი მელა].—„იყო და არა იყო რა, იყო ერთი მეწისქვილე...“ 6 r—8 v.
9. „პირველით სეტყვა მოვიდა, სიმაგრე ქონდა ქვისაო...“ 9 r—v.
10. „სამძღვრის ლექსი.—სამნივე შევიყარენით სამძღვარსა მუხრანისა...“ 10 r—v.
11. „მეფის მონადირე ვიყავ, ვაჭრევინებდი ხმალსაო მეფეზე მოსულ მტერსაო...“ 10 v—11 v.
12. „თიფლისელო ვაეებო, ქებასა ვიტყვი ხოტორზე...“ 11 v—12 v.
13. „ანაგის ქებანი.—ანაგის დედაკაცნი სულ სიღნაღში დადიან...“ 13 r—v.
- 14—19. გამოცანები.—„ხის მშვილდო და ხის ოსურო...“ 14 r.
20. „მზე უცხო ფრინვალი მოვიდა...“ 14 r.
21. „ბიჭებო, ესეც გაიგეთ...“ 14 v.
22. „მე ვარ და ჩემი ნაბადი გამთენებელი ლამისა...“ 14 v.
23. „უფალო, წმინდა ღვთისმშობელო...“ 14 v.
24. „ქალო, შენ ისე გახველებს...“ 15 r.
25. „სანამ გასათხოვარია შინ დაჯდომა და ლულული...“ 25 v.
26. „სიყვარულსა სხვა ეშხი აქეს...“ 16 r—17 r.
27. „თიფლისელო ვაეებო, გულასუსტო, ნაზებო...“ 17 v.
28. „საწყალი მელა ჩიოდა...“ 17 v—18 r.
29. „ქალო, ნეტავი მე და შენ...“ 18 r.
30. „დედას გიტირებ ივანე, ქალაქში ველარ იარე...“ 18 r—v.

- 31—32. „საზარმთო ვნახე...“ 18 v—19 r.
33. „ო, სესიავ, სესიავ...“ 19 v.
34. „ეს სოფლელი ქალები...“ 20 r.
35. „ესურველს ავტყოფი ვარ...“ 20 v.
36. „ქურდღელმა სთქვა: ჯაგში ვზივარ...“ 21 r.
37. „სანადიროთ წამოვიდნენ ამირან და ძმანი მისნი...“.
38. „დათმა სთქვა: სიზმარი ვნახე...“ 22 v—23 r.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმხრო ლექსი, №№ 9, 10.

ნადირობის და ცხოველთა შესახები ლექსები, №№ 11, 33, 36, 38.

ციხისა და ყაჩაღობის ლექსები, № 30.

სასულიერო ლექსები, №№ 6, 32.

სატრფილო ლექსები, №№ 1, 3, 5, 22, 24, 26, 35.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 2, 4, 7, 23, 25.

ქება-გაბაასებანი, ჭუმორისტული ხასიათის ლექსები, №№

12, 13, 34.

ამირანიანი, [ნაწყვეტი], № 37.

გამოცანები, №№ 14—19.

ზღაპარი, № 8.

1992 ვ

ხალხური ლექსები (კრებული). 1890

18 ფ.; 22×18; ქალღი; უყდო; აკინძული; მხედრული; შემკრები ა. ი. ნათაძე; 1890 წ.; დაუწერელია ფ. ფ.: 16 v, 17 r—18 v.

1. „ზოგიერთა სახლის რძალსა უნდა სჯობდეს ნეზვი ღორი...“ 2 r.
2. „დავწყველი აღარ გავივლი ი იმერეთის გზაშია...“ 2 r.
3. „ოჩხარზე.—განა არ მოგესხენება კვერნაკი დიდი მთა არი...“ 2 r.
4. „დათვის სიზმარი.—დათვმა სთქვა: სიზმარი ვნახე...“ 2 v.
5. „ტახზე ნადირობა.—მთაში ტახმა დაიკვება...“ 2 v.
6. „მგლის ოჩხარი.—მგელმა სთქვა: ოჩხარს ვაპირობ...“ 2 v.
7. „მელას თავგადასავალი.—წუხელის მელა ჩიოდა...“ 3 v.
8. „მეცხვარე და მგელი.—მეცხვარე და ერთი მგელი ტყისა პირსა გა-
მოწვავდეს...“ 3 r.
9. „ვაეკაცსა ცოლის სიავე შუა გზას მოაგონდება...“ 3 r.
10. „ხარსა უღლისა მზიდავსა არ უნდა უდიარობა...“ 3 r.
11. „ლექსები მღვდელზედ.—ზოგიერთი მღვდელი არი...“ 3 r.
12. „ვაეკაცს რომ ცოლი მოუკვდეს—დაჯდება და დაღონდება...“ 3 v.
13. „ცეცხლო, დეენტე დეენტე, ბოლო, შენ აღი აყარსა...“ 3 v.
14. „ძმების გაყარზე.—ძმა რომ ძმასა გაეყრება, ველარ დასდგამს დიდ-
სა ძნასა...“ 4 r.
15. „არამი გუთნის დედა.—გუთნის დედას რა აცხონებს...“ 4 r.

16. „დედინაცვალზე.—ალალი დედა მომიკვდა, დამიჯდა დედინაცვალი...“ 4 r.
17. „გაბრიყვებულ ძმაზე.—ჩემმა ძმამ, რომ საქმე მიყო...“ 4 r.
18. „ერმალოვი და საქართველო.—ერმანოვო, მმართველო...“ 4 v.
19. „გალარიბებულზე.—ზამთრით მოვა დიდი თოვლი...“ 5 r.
20. „მონადირე და დათვი.—დალამდა და დაჰკრა ბინდი...“ 5 r.
21. „თვეების ქება.—გიორგობისთვე ამბობდა...“ 5 v.
22. „ვახტანგ მეფე.—ვახტანგ მეფე ღმერთს უყვარდა...“ 5 v.
23. „არამი შვილი.—შვილი მამას ეუბნება...“ 6 r.
24. „მამუჩაშვილი მაქსიმე.—მამუჩაშვილი მაქსიმე კილოზე მოვიყვანეო...“ 6 r—v.
25. „სამი თევზი.—მებაღურმა ბაღე უგდო, სამი თევზი მას მოჰყვესა...“ 7 r—v.
26. „მარილზე წასვლა.—მე რომ მარილზე წავედი, შინ დამავიწყდა პურიო...“ 8 r.
27. „ორთქლით მატარებელი.—მოდით, შავაქოთ რუსეზი...“ 8 r—v.
28. „თამარ დედოფალი ვიყავ, თავი მალღა ვერ ავიღე...“ 8 v.
29. „ფრინველები.—ფრინველებში ნაქები აღზრდილი ბულბულია...“ 8 v.
30. „ებერი სოლოღა.—ადგა ებერი სოლოღა, დადგა ღვთის სამართალზედა...“ 9 r—v.
31. „ჩემი ცოლშერთვიანობაზე.—მე რომ ჩემ ამბავს მოგიყვე—იტყვი ვაჰ, შენი ბრალიო...“ 9 v.
32. „გიორგი უთრუთაშვილი მალ-მალ გაივლის ჯოხითა...“ 10 r.
- შენიშვნა: ლექსს წინ უძღვის მთქმელის ცნობა: „ნონიკა რომ მენახირეთ იყო, მაშინ უთრუთაშვილს ცხენი მოუკვდა. ბ. ბ. სოფლის მოამართლებთ ცხენის ფასიცა გადამდევინეს ნონიკას და რაც სანახიროში ეკუთვნოდა არც ის მიაცემინეს. ეს უსამართლობა მეწყინაო, ამბობს ბედკრული ნონიკა და დარდის გასაქარვებლად ლექსი გამოვთქვიო და გულს შეღავთი მივეციო“.
- 33—34. „ნონიკას მარილზე წასვლა.—მარილზე წასვლას აპირობ...“ 10 r—v.
35. „კომში (ბია).—კომში სთქო: მეც ხომ ხილი ვარ...“ 10 v.
36. „თამაშობით მოვდიოდით მე და ბიჭი მანგლისელი...“ 10 v.
37. „ოხაჩიშვილი ომანი ტანწვრილი და სუფთა არიო...“ 10 v.
38. „ბიჭები მიჯავრდებიან გაბრიელი და ზაქარა...“ 11 r.
39. „ბულბული და შაშვი.—ბულბულმა სთქო: გამიკვირდა, შაშვი რასმე წამეკიდა...“ 11 r.
40. „სიკვდილი.—სიკვდილი აგრე ძნელია, ქურდულად მიეპარება...“ 11 r.
41. „ბინდის ფერია სოფელი, უფრო და უფრო ბინდდება...“ 12 r.
42. „რუსთველმა სთქვა...“ 12 r.
43. „არ შეშენის კუს ირმობა...“ 12 r.
44. „თოფსა უმზგავსა მყვირალსა, ხმალი სჯობიან თხიანი...“ 12 r.
45. „ჯაჭვმა სთქვა: ქამანდარი ვარ, ქალმა ამასხა თითითა...“ 12 v.
46. „ვახტანგ მეფე ღმერთს უყვარდა...“ 12 v.

47. „გიორგი მეფე ამბობდა...“ 12 v.
48. „ქალაქად ტაძარი სიონი ბაგრატიონთა ააგეს...“ 12 v.
49. „მალლიდან გადმოვიხედე წინ მეიდანს არია...“ 13 r.
50. „თავუაროვნელი ჭაბუკი ასპინძის ქალსა ჰყვარობდა...“ 13 r.
51. „მოსწრებული სიტყვები.—მეტივე და ყუდრო ქალა...“ 13 r.
52. „ნეტარ-ხსენე უღმა ბატონიშვილმა ერეკლე...“ 13 v—14 r.
53. „კიდევაც დაიბრდებიან ალგეთ ლეკები მგლისაო...“ 14 r.
54. „კარგი გამოსადეგია ნიჩაბი და ერთი ბარი...“ 14 r.
55. „ოთახში ფანჯარიდანა, ქალ, დაგინახე ჭირიმე...“ 15 r.
56. „მუხრანის გუბის ბაყაყო, რას ელექსები ქსანსაო...“ 14 r.
57. „დასწყევლოს და დაშამათოს ეხლანდელი ქალის რჯული...“ 14 r.
58. „ქაჩალა უთხრა ქაჩალსა...“ 14 r.
59. „მთას გასუქდება ირემი, ბარ ჩამოვა ღიჰობასა.
60. „მე შენი სვინა ვიქნებო, შენ ჩემი ნათლიდელაო...“ 14 v.
61. არაგვეღმა კაცმა იცის, რომ გაძლება, გაგორდება...“ 14 v.
62. „ახხაბეთ ჩომოვიარე, წყალი იყო მეტად ძვირი...“ 14 v.
63. „ჩემი ცხენი რომ ვიყიდე—კვიცი იყო სამი წლისა...“ 15 r.
64. „ქალებ უკვრნენ ბუზიკასა, ბეჩაეობავ, გასტიალდი...“ 15 r.
65. „შენ აქაველი არა ხარ...“ 15 r.
66. „არ მოგეწყინა მთას ყოფნა? რად არ მოგინდა ბარიო...“ 16 r.
67. „დახატული ხარ მზის მგზავსი...“ 15 r.
68. „გადაგხატვია თვალ-წარბი და ბროლის გულისპირიო...“ 15 v.
69. „ფშავში კლდის პირას ტიროდა მოღერებული ქალია...“ 15 v.
70. „მშველიეთი მშვენიერი, ქვიანი და ქვიშიანი...“ 15 v.
71. „მოკალიეთ რომ მიხვიდე, ხელზე დაიდე ინაო...“ 15 v.
72. „ჩაბოვიარე შედებსა, ღაღლია მაყრის ლედებსა...“ 15 v.
73. „ომია ნათარეულსა, რეკვა ჩამოდის ზარისა...“ 15 v.
74. „ზემო ქართლიდგან გიახელ, ვავეკარ ძირობასაო...“ 16 r.
75. „ზამთარი ვარდსა დააქნობს, ფურცელი ჩამოხდიოდეს...“ 16 r.
76. „ორშაბათი სისხლათა მჩანს, სამშაბათი ჩემა მკვლელად...“

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები—№№ 15, 26, 33, 34, 38, 54.

საკვირო ლექსები—№№ 30, 53, 73.

მწყემსების ლექსები—№№ 4, 8, 24.

საისტორიო ლექსები—№№ 18, 22, 27, 28, 46, 47, 48, 52.

სოციალური პროტესტის ლექსები—№ 8.

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 1, 2, 14, 16, 16, 17, 19, 23, 31,

36, 38, 54, 57, 62, 63, 64, 75

სატრფილო ლექსები—№№ 49, 50, 55, 59, 60, 66—69, 74, 76.

ლექსები ნადირობისა და ცხოველთა შესახებ—№№ 4, 5, 6, 7, 20, 29, 37, 39.

სენტენციები, აფორიზმები, ლექსები საიქიოს შესახებ—
№№ 9, 10, 12, 40, 41—44, 45.

ლექსები სამღვდლოების შესახებ—№ 1.

სასულიერო ლექსები — № 25.

იუმორი, გაკილვა, გაბაასება, ქება — 21, 29, 35, 51, 56, 58, 59, 61, 65, 70—72.

2. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№№ 1—24—„ლექსები, შეკრებილი ს. სასხორში 1840 წ., გლეხი მათეა ჯავახი-შვილისაგან ნათქვამი“ 2 რ.

№№ 25—40—„ლექსები, შეკრებილი სოფ. ზემო ნიჩხაბში 1890 წ., ნინია გალუსტაშვილის მიერ ნათქვამი. (ნინია საბატონო გლეხია თ. თ. ციციშვილები-სა)“ 7 რ.

№№ 41—52—„სოფ. სასხორში გაგონილი 1890 წ., გოგია კავთიაშვილის მიერ გადმოცემული. (105 წლ. გოგია)“ 12 რ.

№№ 53—76—„არაგვ-ქსნის ხეობაში შეკრებილი ბ. იაკობ ნათაძის მიერ ლექსები და შაირები“ 14 რ.

1992 ზ

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

16 ფ.; 22×17,5; ქაღალდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; ფ. 16 v დაუწერელია. ჩაწერის ადგილი—სოფ. ხიხაბერა; [XIX—XX ს.].

1. „გამოცანები.—თეთრსა თესლსა დაუფენენ..“ 1 რ.
2. „მოდის, მიდის იქავა სდგას...“ 1 რ.
3. „ესროლა, თოფი არ იყო...“ 1 რ.
4. [ლექსები].—„ქალი წავიდა წყალზედა...“ 1 v.
5. „მალიდგან გადმომდგარიყო...“ 1 რ.
6. „აკი დაგიქსოე წინდა პატიქი...“ 2 რ.
7. „ბულბული ხარ, მაღლა ზიხარ...“ 2 რ.
8. „მაღლა მთაზეა წყარო სდის...“ 2 რ.
9. „ქალისა ვიყავ ხანული...“ 2 რ.
10. „ტატურაშვილსა შურდოსა...“ 2 v.
11. „ამ ნინას ქებას მოგიყვე...“ 2 v—3 v.
12. „კოდიანო, კოდიანო...“ 4 რ.
13. „დილის ამოსული მზე ხარ ლალივით...“ 4 რ.
14. „აწყვრის ხეობას შემოვე...“ 4 რ.
15. „ვენახში მიდიან წყვილცალი ქალი...“ 4 v.
16. „მეცხვარე ვიყავი დეველ კარათა...“ 4 v.
17. „მარხვა რო დადგება ქართველებისა...“ 4 v.
18. „ქალ, გუშინ, გუშინასწინა...“ 4 v.
19. [ბეჟინიანი].—„ატირდა, მოახსენა: ბედნიერო ხელმწიფეო...“ 5 რ.
20. „ენამ რა შეიძინოს...“ 5 v.
21. „გოგოვ, გოგოვ, კისკისაო...“ 6 რ.
22. „ბალჩაში ჩაველი...“ 6 რ.
23. „იმერეთიდგან გადმოვა...“ 6 რ.
24. „წასულიყავ, აბანოზე გებანოს...“ 6 v.
25. „დაუკარ, შენ საზანდარო...“ 7 რ—v.

26. „ნეტავ, ცა მომცა ქალღალღათ...“ 8 რ.
27. „ასს ლიტრა შეიღღსა მოვზიდავ...“ 8 რ.
28. „აგერ კაცმა შემიპირა, შენ რას იტყვი ჩემო ქმარო...“ 8 რ.
29. „უმარულმა პირი დაგწვას...“ 8 რ.
30. „მასპინძელი მასპინძელობს გულითა მზიარულითა...“ 8 რ.
31. „ვთი, რა ვუყო თავსაო...“ 8 რ.
32. „ესეც ღმერთმა აღღგრძელოს...“ 8 რ.
- 33—111. [შაირები, ლექსების ნაწყვეტები] 8 ვ—11 ვ.
112. „ღმერთო, კაი დარი ქენი...“ 11 ვ.
113. „ქრისტეს უწინარეს ვიყავ სამას-სამოც სამი წლისა...“ 11 ვ.
114. „წყალში თევზი დაცურავდა...“ 11 ვ.
115. „ვენაცვალე ბარბალესო...“ 11 ვ.
116. „ქალო, წითელ კაბაზე ნემსი დაგკიდებია...“ 11 ვ.
117. „ამასწინეთ—წარსულ კვირეს...“ 11 ვ.
118. „ჩვენო ერისთოს ბუხარო...“ 11 ვ.
119. „ჩვენო სამსონას ბუხარო...“ 11 ვ.
120. „ნუ გეშინია, ბუხარო...“ 11 ვ.
121. „შენ რომ წიგნი მოგეწერა...“ 12 რ.
122. „იას მთაზედა—თოვლიანზედა...“ 12 რ.
123. „სურამისა ციხე, სურვილით გნახე...“ 12 რ.
124. „შვილო ზურაბ, სადამდი...“ 12 ვ.
125. „მე რომ აქვენსას გიახელ...“ 12 ვ.
126. „შენ, ძეო ჩემო! მამისა შენისა მე ვარ ასული...“ 12 ვ.
127. „არჩილ-გიყი და ლეკები,—ათასი კაცით რეჯება...“ 13 რ.
128. „ბერმა კვიცმა სთქვა საწყალმა...“ 13 რ.
129. „გესმოდეს, გეყურებოდეს, გრიგოლა თხელიძესაო...“ 13 ვ.
130. „ლეგენდა.—ერთ ერანა ქვეყანასა...“ 13 ვ.
131. „დადეშქელიანი. — დადეშქელიანის ბიჭობა განთქმული ქვეყანა-ზედა...“ 14 ვ—15 ვ.
132. „დედა, ეს არი შენი იმედი, რომ მპირდებოდი გათხუებასა...“ 16 რ.
133. „ურია და ურიკრიკე, ჩონხა გეცვა ფანდურიკე...“ 16 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისა:

საისტორიო ლექსები — №№ 123, 124, 127, 129, 131.

ბატონყმობისა და სოციალური პროტესტის ლექსები — №№ 48, 59, 61, 82, 109, 112.

საყოფაცხოვრებო ლექსები — №№ 4, 10, 11, 18, 23, 28, 31, 32, 47, 49, 51, 73, 75, 79, 86, 89, 90, 91, 93, 96, 102, 114, 118—120, 122, 125, 132, 133.

მეცხვარეთა ლექსები № 25.

სატრფიალო ლექსები — №№ 5, 6, 7, 9, 12—17, 21, 22, 24, 26, 27, 29, 33—44, 46, 52, 55, 56, 62, 63, 64, 71, 72, 84, 87, 92, 94, 98, 105—108, 110, 111, 115—117.

სღვრული, დალოცვა — №№ 20, 30, 65—70.

- ზღაპრის საწყისი და ბოლო ლექსები — № 60.
 სამღვდელთა შესახები ლექსები — №№ 54, 57, 58, 74, 85.
 თეორიანი [ნაწყვე.] № 8.
 ბეჟანანი [ნაწყვე.] № 19.
 გამოცანები — №№ 1, 2, 3, 45, 126.
 ლექსები ცხოვრების შესახებ № 128.
 2. ხელნაწერის პირველ ფურცელს ლურჯი ფანქრით წარწერილი აქვს: „ახალ-
 ციხე (ს. ხიზაბავრა)“ 1 რ.
 3. მინაწერი: „სტეფანე შარმოზაშვილმა ბევრი ლექსები იცის, 75 წლის კაცია,
 ს. ხიზაბავრაშია. საროელი კივალა (ლანდარძე)“ 7 ვ.

1992 0

ხალხური ლექსების კრებული. XIX

21 ფ.; 18×22; ქაღალდი; უყდო; აკინძული; შემკრები ზაქარია გვ. ჩხიკვაძე;
 ჩაწერის ადგილი—კახეთი; ფ. ფ. 20, 21—დაუწერელია; [XIX ს.].

„ხალხური ლექსები, შეკრებილი კახეთის სხვადასხვა სოფლებში ზაქარია ივ. ჩხიკვაძისაგან.—ნეტავ მანატრა, მანატრა...“ (40 ტექსტი) 1 რ—19 ვ.

- შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:
 შრომის ლექსები — №№ 6, 21, 34,
 საგმირო ლექსები — №№ 7, 8, 12, 13, 14, 24, 30, 32, 33, 38.
 საისტორიო ლექსები — №№ 19, 20, 31, 39, 40.
 საყოფაცხოვრებო ლექსები — №№ 1, 2, 4, 5, 11, 16, 23, 27, 28, 29, 36,
 სატრფიალო ლექსები — №№ 3, 22, 35.
 სენტენციები, აფორიზმები — №№ 25, 26, 27.
 დალოცვა — № 18.
 ნადირობის ლექსები — № 16.
 მესტვირული — № 9.
 2. ტექსტები დაბეჭდილია: იხ. „აკაკის კრებული“, 1898 წ. № VIII, XII.

1992 თ

კრებული ზეპირსიტყვაობის ნიმუშების. 1881—82

21 ფ.; 22×17,5; ქაღალდი; უყდო; აკინძული; მხედრული; შემკრები—ილია დი-
 მიტრის ძე კალატოზოვი; შეკრების ადგილი—კახეთი; 1881—82 წ.; დაუწერელია:
 18 ვ, 19 რ—21 ვ.

1. „ორშაბათს დილა გათენდა, მეთევზე და მებაღური ორივე წყალსა-
 დაჰყვესა...“ 2 რ—3 ვ.
2. „ანგარელი ზაქარია.—ანგარელი ზაქარია თავადების სარდალია...“ 3 ვ.
3. „ლოქოფართში რო წავედით, დიდი აღმართები არი...“ 4 რ—ვ.
4. „გორის მინდორს გაიხედამ კუპრი დგება შავი ზღვისა...“ 4 ვ.
5. „ხორველა.—სამმა ბრძენმა ერთ წყლის პირზე სამთავ ერთი ძმობა
 ქნესა...“ 5 რ—ვ.
6. „შაზანდრის შაგირდი ვიყავ, სოფელში გამომავზავნა...“ 6 რ.

7. „დასაქცევი გოდორმინდა რა ძნელი გასავლელია...“ 6 v.
8. „ჯამბარამ თქვა: ჩემი ჯათა ურიებსამ დაადგება...“ 7 r—v.
9. „კაი დედ-მამის შვილი ხარ, კარგად გადაგდის ფერია...“ 7 v—8 r.
10. „მეფე—დედოფლის დალოცვა.—მეფე ილოცება, ღვთის პირით დაილოცება...“ 8 r.
11. „ვაი, სესიავ, სესიავ, შენ წამიყვანე ტყეშია...“ 9 r.
12. [ამირანიანი]. „ამირან—ღვენი შაიბნენ, ჯერ დილა იყო მზიანი...“ 9 r.
13. „ამირანი და ამბრი.—ამბრი იყო ერთი ღონიერი კაცი...“ 9 v—10 r.
14. „ამ სოფლად ყოფა-ცხოვრება ნეტამც ადამი ღღენია...“ 10 r.
15. „ერთმა უგუნურმა ტრედმა...“ 10 v.
16. „დათუნი ვერთაშვილო, კახეთ გიქროდა ქარია...“ 10 v.
17. „დავებრდი, დავჩაჩანაკდი, წვერი გამიხდა ჭალარა...“ 10 v.
18. „ომი არ გაუჭირდება ჭალარშართულსა ბერსაო...“ 10 v.
19. „მგელი.—ერთი მგელი გავიზარდე...“ 10 v.
20. „სოლომონ ბეტულაშვილი.—სოლომონ ბეტულაშვილი კარქა ინახამდა ცხენსა...“ 11 r.
21. „საბა კაცი.—საბა კაცო, ხე მალალო, ჩიჩავარისა ტახტია...“ 11 v.
22. „ომარ-ხანი.—ახლანდელი ომარ-ხანი ალექსანდრეა განაო...“ 11 v—12 r.
23. „კაბლიდამამოდის კანონი, წინ მოუძღვით კახიანი...“ 12 v.
24. „სტუმარი და მასპინძელი.—სტუმარმა თქვა ჩემი მოსვლა, ხმა რისთვის გამივარდება...“ 12 v.
25. „აჩაჩიმ უთხრა გუთანსა: გუთანო, პური მზიანო...“ 13 r.
26. „ფეტვი.—მობრძანდი ფეტვო კორიელო, თუ ჩემი ბედი ღირსაო...“ 13 r.
27. „ციციონი.—ციციონმა დააკვება: არ მინახამ განჯის ციხე...“ 13 r—13 v.
28. „ყეინი.—არ ვარგა მეზობლობაში ბიზლობა და კაცის ზრახვა...“ 13 v—14 r.
29. „აზნაურობა მიყვარდა, გვერდზე დახურვა ქუდისა...“ 14 r.
30. „მდიდარი.—ზეცას დარეკეს ზარები, ლოცვა დადგა ლოცვაზედა...“ 14 r.
31. „ზოგი კაცი ამ სოფელსა რა ტყუილათ ემადლება...“ 14 v.
32. „სიკვდილმა ჩამოიარა, არავინ დახვდა წინაო...“ 14 v.
33. „ღეთი-ღეთი, როგორ ზეთი, ღვინო დგება განა ზეთი...“ 15 r.
34. „ერთმა უთხრა: რა გაწყინე, რა შაგოდე...“ 15 r.
35. „კაცმა კაცის სიკარგკაცე რა არა თქვას არ იქნება...“ 15 v.
36. „სულისა და ხორცის გაყრა.—ვაი, რა ძნელი ყოფილა სულისა და ხორცის გაყრა...“ 15 v—16 r.
37. „გულაკოვი.—გულაკოვიმ გადაჰძახა შიგნით კახეთი ჯარსაო...“ 16 r—

38. „თოფი.—თოფმა თქვა: ჩემსა პატრონსა ჩემს უკეთესი რა ქონდა?..“ 16 r.
39. „ურია.—ეს დაწყევლილი ურია, ჩვენში რამ გამოურია?..“ 16 v.
- 40—46. „გამოცანები.—თვალთა პატროსანი, ფასი არ დაედებისა..“ 16 v.
- 47—52. „ანდაზები.—სატილო აილე, საოხროსე დაადეო...“ 17 r.
53. „გიორგი გაგელაშვილი.—ადრინდელი შაზანდარო, მადლი ახსენე ლეთისაო...“ 17 v—18 r.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ჩასათისაა:

შრომის სიმღერები და ლექსები, №№ 8, 14, 25.

საგმირო ლექსები, №№ 2—3, 16, 18, 20, 53.

ნადირობისა და ცხოველთა მესახები ლექსები, №№ 4, 11, 19, 38.

საისტორიო ლექსები, №№ 21, 22, 23, 27, 28, 37.

ბატონყმობისა და სოციალური პროტესტის ლექსები, №№ 17, 29.

სენტენციები, აფორიზმები და ფილოსოფიური ლექსები, №№ 31—32.

სასულიერო ლექსები, №№ 1, 5, 15, 30, 33, 36, 38.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 9, 24, 26, 34—35.

საზანდრული, იუმორი, №№ 6, 7, 39, 53.

საწერო პოეზია, №№ 10, 14.

ამირანიანი (ნაწყვეტი) №№ 12, 13.

გამოცანები, №№ 40—46.

ანდაზები №№ 47—52.

2. თავფურცელზე წერია: ა. „ხალხის სიტყვიერების ნაწარმოები შეკრებილი თბილისის სასულიერო სემინარიის მესამე კლასის მოწაფის ილია დიმიტრის ძის კალატოზოვისაგან შიგნით კახეთში“.

ბ. ხელნაწერის თავფურცელზე მიწერილია „ზ. ჭიჭინაძესი“.

გ. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№№ 1, 2, 11, 12—19, 40—45, 47—52. „1881 წ. ს. კალაური, როსტომ ქეეხიშვილი“. 4 r.

№№ 3—9. „1881 ს. კალაური, კირილე ქეეხიშვილი“. 4 v.

№№ 10, 20, 21. „1881 წ., ს. შაშანი, მიხეილ სოტენაშვილი“. 11 v.

№№ 22—39, 46. „1882 წ., 28-სა ავგისტოსა, ს. შაშანი თედო, გოგიშვილი“. 12 r.

1992 ი

ხალხური ლექსების კრებული. XX

3 ფ; 21,5×17; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; ჩამწერი თებრონია კრელაშვილი. ჩაწერის ადგილი—სიღნაღის მაზრა, სოფ. მალარო; ფ. 3 დაუწერელი; [XX ს.].

1. „გაზაფხულზე აყვავდება...“ 1 r.
2. „მაძლარაანთ ქალი ვიყავ...“ 1 r.
3. „ქალ, წუხელისა სიზმარში...“ 1 r.
4. „ბიჭო, ბიჭო, რათა სტყუი...“ 1 r.
5. „ახმეტაანთ ქალი ვიყავ...“ 1 v.

6. „ქალო, ქალო...“ 2 რ.
7. „აქათ ხევი, იქით ხევი...“ 2 რ.
8. „ორი ფური ჩამოვწველე...“ 2 რ.
9. „მალლიდან გადმოვიარე...“ 2 რ.
10. „მალლა სერზე გავიხედე...“ 2 რ.
11. „ნეტავი კი ავრე იყოს...“ 2 რ.
12. „მეც სიზმარში მელანდები...“ 2 ვ.
13. „ვერხვის ტოტი მოვიწიე...“ 2 ვ.
14. „ხელსახოცი მეგეგზავნა...“ 2 ვ.
15. „მინდორშია დამეძინა...“ 2 ვ.
16. „ქალმა ქისა შემიკერა...“ 2 ვ.
17. „ბიჭო, თითი მოგიქრია...“ 2 ვ.
18. „აი სახლი ვისი არი...“ 2 ვ.
19. „ანავისა ხეობასა...“ 2 ვ.
20. „ამას-იმის ობასაო...“ 2 ვ.
21. „დავწყველი, დედავ, დავწყველი...“ 2 ვ.
22. „მინდორშია დამეძინა...“ 2 ვ.
23. „იმერეთიდან წამოველ...“ 2 ვ.
24. „პატარაობით მოტყუედი...“ 2 ვ.
25. „ქალი ვიყავ კალიური...“ 2 ვ.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისა:

ს ა ტ რ დ ი ა ლ ო ლ ე ქ ს ე ბ ი — №№ 1, 3, 5—10, 12—22, 26, 27.

ს ა ყ ო დ ა ც ხ ო ვ რ ე ბ ო ლ ე ქ ს ე ბ ი — №№ 2, 4, 11, 23, 24, 25.

1992 ია

ხალხური ზეპირსიტყვიერების ნიმუშები (კრებული). XIX—XX

150 ფ.; 22×17,5; ქაღალდი; უყდო; აკინძული 7 რვეული; მხედრული; [XIX—XX ს.].

1. „ხალხური ლექსები.—აქედან გორი შორია...“ 1 რ.
2. „მე აქედან ვერა გხედავ...“ 1 რ.
3. „დარდით ამევსო ბუნება...“ 1 ვ.
4. „წყალ გაღმივ ქალმა ლამაზმა...“ 1 ვ.
5. „იამა გშობა შობითა...“ 1 ვ.
6. „ქორის ბუდეს მივაგენი...“ 2 რ.
7. „ხევი მოდის რხევითაო...“ 2 რ.
8. „დაგროვებულან ქალები...“ 2 რ.
9. „ქართლიდანა წამოვედი...“ 2 ვ.
10. „ხელსახოცსა ვადმოვიგდებ...“ 2 ვ.
11. „ქალო, ეგ რა შამოგიკრავ...“ 2 ვ.
12. „ქალო, ქალო, კისკისაო...“ 3 რ.

13. „ყველაწმინდის სურათსა ჰგავს...“ 3 რ.
14. „ნეტავი, ქალო, მე და შენ
ერთმანეთს დაგვატოლაო...“ 3 რ.
15. „ნეტავ, ქალო, დედა შენმა...“ 3 რ.
16. „ნეტავი, ქალო, მე და შენ
ყანები მოგვცა ზიარი...“ 3 ვ.
17. „ცეცხლი და ნავთი მოგედოს...“ 3 ვ
18. „ქალი ხარ ქალათ ქალადი...“ 4 რ.
19. „ქალო, არ იცი სით მოხვალ...“ 4 რ.
20. „სოსანმა, ვარდმა, ნარგიზმა...“ 4 რ.
21. „წადი, წიგნო, პირიმზისას...“ 4 ვ.
22. „თქვენ რომ წიგნი მოგეწერათ...“ 5 რ.
23. „ქალო, მაგ შენსა სურვილსა...“ 5 რ.
24. „უმანკო, ნაზო ნინაო...“ 5 ვ.
25. „დაბნეულ ფეტვის მარცვალს...“ 5 ვ.
26. „მე ზემოდგანა წამოველ...“ 6 რ.
27. „ხომალდში ჩავჯექ, ზღვას გავეღ...“ 6 ვ.
28. „სუნელების სუნი გიდის...“ 6 ვ.
29. „ცისა გახსნასა შევესწარ...“ 6 ვ.
30. „ადრინდელი ხომანდი ხარ...“ 7 რ.
31. „აბრაციონი ავწონე...“ 7 რ.
32. „მინდორშია დამეძინა...“ 7 რ.
33. „თრიალეთისა ველებზედა...“ 7 ვ.
34. „გენაცვალოს დედა შენი...“ 7 ვ.
35. „თეთრი ხარ, თეთრო ნამქერო...“ 8 რ.
36. „მკედელი ბეჭედს აკეთებს...“ 8 რ.
37. „ჩემო დაო და დედაო...“ 8 რ.
38. „მახალო ნუ ხარ მდურვითა...“ 8 ვ.
39. „შამოჯდა ყვაევი ხეზედა...“ 8 ვ.
40. „ნადარბაზევის ტირილი...“ 8 ვ.
41. „მინდორ-მინდორ მოვდიოდი...“ 9 რ.
42. „აკი გითხარ, დედამთილო...“ 9 რ.
43. „ქალმა სთქვა გასათხოვარმა...“ 9 რ.
44. „ქალო, კრულო, მზესა ჰგეგხარ...“ 9 ვ.
45. „ყველა ფრინველი ხეს არის...“ 10 რ.
46. „ლამაზი ცოლის პატრონსა...“ 10 რ.
47. „ქალ, გუშინ გუშისწინათა...“ 10 ვ.
48. „ცოლი ქმრის გაჯავრებული...“ 10 ვ.
49. „ახალი პატარძალი ვარ...“ 10 ვ.
50. „სამუქაანთ თინიაო“ 11 რ.
51. „მალლა მთაშია წყარო დის...“ 11 რ.
52. „თუთავ, ჩემო საყვარელო...“ 11 ვ.

53. „ნუშებსა და ნუშებ შუა...“ 12 რ.
54. „ბალჩაშია გადვიხედე...“ 12 რ.
55. „ხევსურის ქალი ვიყავი...“ 12 ვ.
56. „შენი ჭირიმე, შენი ხმისა...“ 13 რ.
57. „მე ბალის ბოლოს გეძებდი...“ 13 რ—ვ.
58. „დილით აღრიან მობრძანდა...“ 14 რ.
59. „მე რომ ზარდაოს ვიყავი...“ 14 რ—ვ.
60. „სახლო, ღმერთმა გაგიმარჯოს...“ 15 რ.
61. „ახმეტაში გამათხოვეს...“ 15 რ—ვ.
62. „უჯარმელი ქალი ვიყავ...“ 15 ვ—17 რ.
63. „ზემო ქარმა და ქვენამა...“ 17 ვ—18 ვ.
64. „ახალი პატარძალი ვარ...“ 18 ვ—19 ვ.
65. „შენ რა გინდა, ჩემო ქმარო...“ 19 ვ—20 რ.
66. „მთიული ქალი ვითხოვე...“ 20 რ.
67. „ალი ხეო და ტევანო...“ 20 ვ.
68. „მარტყოფო, დიდო სოფელო...“ 20 ვ.
69. „ყორანი ჩახრანტალობდა...“ 21 რ.
70. „სტუმარმა თქვა: ჩემი მოსვლა...“ 21 რ—ვ.
71. „ურემი დამიდანდლია...“ 21 რ—22 რ.
72. „როგორც მოვა დიდი მარხვა...“ 22 რ.
73. „მეტეხში დაიარება...“ 22 რ.
74. „სადილი მააქ მელასა...“ 22 ვ.
75. „ქალაქიღამ წამოვედი...“ 23 რ.
76. „ვინ მოგცა მებალახობა...“ 23 რ.
77. „რას მორბიხარ, გოშიაო...“ 23 ვ.
78. „ჭონას ვიყავ, ჭონა ვნახე...“ 24 რ.
79. „ალათასა, ბალათასა, ჩაეყავ ხელი კალათასა...“ 24 ვ.
80. „გათენებისა მასკვლავი...“ 24 რ.
81. „ციხესა თოფი ვესროლე...“ 24 ვ.
82. „დათვმა ყანა მოგვიძუა...“ 24 ვ.
83. „მუშა უნდა მუშაობდეს...“ 25 რ.
84. „თათარს მოუკვდეს მოლაო...“ 25 რ.
85. „გაღუგდე რკინის უღელი...“ 25 რ—ვ.
86. „ჯერანანთ თედოსაო...“ 26 რ.
87. „წვიმისაგან დასველებული...“ 26 რ.
88. „გაღმიდან გადმოვესახლე...“ 26 რ.
89. „კაცისა მიყვარს კაცობა...“ 26 ვ.
90. „წუთის სოფელმა დღე ჩემი...“ 27 რ.
91. „რასაც ვერიდე—არ ამცდა...“ 27 რ.
92. „ქარგი ხარ, კარგო ყოფაო...“ 27 რ.
93. „ალაზანხედ მოჰსულიყავ...“ 27 ვ.
94. „ქათამი სჯობს ნაკრუხალი...“ 27 ვ.

95. „ზაგრანიცით გამოსულო...“ 27 v.
96. „ქვევრის ასახდელად წაველ...“ 28 r.
96. „ვაჟკაცსა გული რკინისა...“ 28 v.
97. „ვაჟკაცსა გული რკინისა...“ 28 v.
98. „ჰე, ჰე, ჰეი, გიორგაო...“ 28 v.
99. „მინდორშია გაიშალა...“ 28 v.
100. „უცხო კაცი. უცხო სოფელს...“ 29 r.
101. „ის სავერანო კუკია...“ 29 r.
102. „წუთისოფელი გავლიან...“ 29 v.
103. „წყალი წავა და წამოვა...“ 29 v.
104. „კაცმა კაცის სიკარგკაცე...“ 30 r.
105. „ყველაწმინდა, ღვთისმშობელი...“ 30 r.
106. „ჩემო მეგრულო ქათამო...“ 30 v.
107. „ერთი ვარ, ერთხელ მოვკვდები...“ 30 v.
108. „ციდგან წამოვა ღრუბელი...“ 31 r.
109. „ეხლავ ასეთებ დაგითვისლი...“ 31 v—32 r.
110. „დაგლოცოს პირმა ღვთისამა ..“ 32 r.
111. „ეო, მეო, ძმაო დემეტრეო...“ 33 r.
112. „მუხრანმა უთხრა დედასა...“ 33 v.
113. „შაბათ-კვირა დღესა...“ 34 r.
114. „ელა, ბელა, საფანტელა...“ 34 v.
115. „მალღიდგან გადმომდგარიყო...“ 35 r.
116. „უფალო, უფლისაო...“ 35 v.
117. „მეხრეობა მამეწყინა...“ 36 r—36 v.
118. „ჩიტო, ჩიტო, ჩიორაო...“ 36 v.
119. „ქალაქიდან წამოვედით...“ 38 r.
120. „როდეს აშენდა მანგლისი...“ 39 r.
121. „ვაჰ, სიკვდილო, ჯავარი შენი...“ 40 r.
122. „სიკვდილმა ჩამომიარა...“ 40 v—41 r.
123. „ვაჟკაცსა თავის სიკვდილი...“ 41 r.
124. „აზნაურობა მიყვარდა...“ 42 r.
125. „სულის საკრეფლად წავედით...“ 42 v—43 r.
126. „ქრისტე რო ქვეყნად მობრძანდა...“ 43 v—44 v.
127. „ვაიმე, სულო, დაგტანჯე...“ 44 v—r.
128. „ვაი, იმის ცოდოს ბრალი...“ 45 r.
129. „მალლა ისარი ავკარი...“ 45 v.
130. „ერთაწმინდელი კაცი ვარ...“ 46 r.
131. „... ციება და კაცის ჭირი...“ 46 r.
132. „ქართლი იმისთვის დავავდე...“ 46 v.
133. „ზურაბის ციხე დაიწვა...“ 46 v.
134. „გომარეთს მაყრად წავედი...“ 47 r.
135. „აი, კახეთო, კახეთო...“ 47 r.

136. „კაი სოფელი ყოფილა...“ 47 v.
137. „მთიდგან მოდის ცხვირია...“ 47 v.
138. „ზემოქართლელ კაცსა ჰგევხარ...“ 48 r.
139. „ორივ ღმერთმა ამოაგდოს...“ 48 r.
140. „თიანეთისთანა ქალები...“ 48 v.
141. „ტყიდამ მგელი გამოვიდა ..“ 49 r.
142. „მგელმა სთქვა: წუხელ გორს ვიყავ...“ 49 v—50 r.
143. „წუხელი მელა ჩხაოდა...“ 50 r.
144. „კამეჩი კვდება ბეჩია...“ 50 v.
145. „ორშაბათ დილა გათენდა...“ 51 r—v.
146. „ქალაში ორი კურდღელი...“ 52 r—53 r.
147. „ყვაფი ეუბნება კაქკაქს...“ 53 v.
148. „გუთნიდედავ, მესოლეო...“ 54 r.
149. „მიყვარდა გუთნის ღრიჭინი...“ 54 r.
150. „გუთანო, გუთნის დედაო...“ 54 v.
151. „მადლიანი გუთანი...“ 54 v.
152. „ახალსა გუთნის დედასა...“ 54 v.
153. „აჩაჩამ უთხრა გუთანსა...“ 55 r.
154. „ალექსა კაი ბიჭია...“ 55 v—56 r.
155. „აგრე გაქებ და გადიდებ...“ 56 v.
156. „ქალო მაგ შენ სილამაზეს...“ 57 r—v.
157. „ტახმა მითხრა ტანტალამა...“ 58 r—v.
158. „ოდინდელი შახანდარო...“ 59 r—60 r.
159. „ქაფსიტაშვილი ნადირა...“ 60 v—61 v.
160. „ბელაქნიდან წამოვიდა...“ 61 v—62 r.
161. „მუცელამ ჯარი შეჰყარა...“ 62 r.
162. „გულაკლიმ გადმოსძახა...“ 63 r—v.
163. „ეს ხეჩოშვილი ომანა...“ 63 v—64 v.
164. „ამ ძაღლსა მელეშიშვილსა...“ 65 r—65 r.
165. „არა ქნა ჩვენმა ბატონმა...“ 66 v—67 v.
166. „იარე, ძმანო, წავიდეთ...“ 68 r.
167. „ციციონმა დაიკვება...“ 68 v—69 r.
168. „ქალაქიანი სიონი...“ 69 r.
169. „ციციონის ქებას გეტყვი...“ 69 v—70 r.
170. „ჩვედელმა თქო: დათვის ქება...“ 70 v—72 v.
171. „სოლომონ ბუტულაშვილი...“ 73 r—74 v.
172. „სოლოლამ წერა წიგნები...“ 75 r—77 v.
173. „დიდება და მადლი ღმერთსა...“ 78 r—82 r.
174. „იყო მონასტერ ხენწიფე...“ 82 v—84 v.
175. „ორშაბათობით გაშენდა...“ 85 r.
176. „ამის სახსენებლობითა...“ 86 v—88 r.
177. „ერთ სოფელში ერთი გლახა...“ 88 v—90 v.

178. „აგნაგეთი, ჩაგნაგეთი,
საომარი იმერეთი...“ 91 r—v.
179. „ამოთქვი ჩემო ქამანჩო...“ 92 r.
180. „იქნება აგრე გეგონოს...“ 92 v.
181. „განა შიარი არ ვიცი...“ 93 r.
182. „ორი ლეინი ვიყიდე...“ 93 v.
183. „იმერეთი დავინახე...“ 94 r.
184. „აქათ გეცი, იქით ვეცი...“ 94 r.
185. „ალაზნი პირს ამოსულა...“ 94 r.
186. „ამთვენ დაგაყრი შირსა...“ 94 v.
187. „ბადრი დაუდეს მარხილსა...“ 95 r—v.
188. „ამირან და ჩრდილოელი...“ 96 r.
189. „გადავიარე ველია...“ 96 v.
190. „შენ გეუბნები, ლამაზო...“ 97 r.
191. „ყველა, წმინდა ღვთისმშობელო...“ 97 r.
192. „ქალო, ადი მალლა ხესა...“ 97 v.
193. „ია და ვარდო, შროშანო...“ 98 r—v.
194. „ამ ჩვენსა წმინდა გიორგსა...“ 99 r.
195. „ცული ცულზე გადავიარე...“ 99 r.
196. „ბეჟანის ცოლი მზესა ჰგავ...“ 99 v.
197. „საწყალსა კაცსა ვინ მისცემს...“ 100 r.
198. „ყვავები შამოსხდებიან...“ 100 r.
199. „გაგბრიყვი და დავეწერე...“ 100 v—101 v.
200. „ნეფევი, ღმერთმა გადღეგრძელოს...“ 102 r.
201. „ოტფუ, კამეჩო რქიანო...“ 102 v.
202. „კამეჩი მყვანდა ნიკორა...“ 102 v.
203. „აღზღევით მზირნო, აღზღევით...“ 103 r.
204. „დედალ-მამალო ფუტკარო...“ 103 v.
205. „ეს სოფელი დავიარე,
ვერ ვიშოვე ქამარი...“ 104 r.
206. „ეს სოფელი დავიარე,
ვერ ვიშოვე შუშაო...“ 104 r.
207. „ქაქოიანთ ქორწილი ქნეს...“ 104 v.
208. „ხორველის ამბავს მოგიყვე...“ 105 r—114 r.
209. „ხალხური პოემებიდამ. ბეჟანიანიდან.—
ატირდა და მოახსენა...“ 114 v—118 v.
210. „ბეჟანიანიდანვე (ვარიანტი).—ციდამ სვეტი წამოვიდა...“ 119 r.
211. „ვეფხისტაოსნიდამ.—(დარეჯან)—ტარიელ მისთვინ მიყვარდი...“
124 v.
212. „ამირანიანიდამ.—ამირან გოლე, გოლეო...“ 127 r—v.
213. „როსტომიანიდამ.—როსტომ სთქვა: სიბერეკაციო...“ 128 r.

214. „როდის აშენდა მანგლისი...“ 129 რ—ვ.

შენიშვნა: ამ ტექსტიდან—ბოლომდე წინა ლექსების ვარიანტებია.

215. „ქართლი იმისთვის დაეგდე...“ 130 რ.

216. „ორშაბათ დილა გათენდა...“ 130 ვ—131 რ.

217. „მგელმა სთქვა: წუხელ გორს ვიყავ...“ 131 რ—ვ.

218. „წუხელი მელა ჩიოდა...“ 132 რ—ვ.

219. „აღდგომელა საზანდარო...“ 133 რ—135 ვ.

220. „ციციონმა ეხლა ბძანა...“ 136 რ—137 რ.

221. „სოლომონ ბუტულაშვილი...“ 137 რ—138 რ.

222. „სანთლის გუთანს ავაშენებ...“ 141 რ—144 ვ.

223. „რიგით მოვეყვებ სამართალსა...“ 145 რ—148 ვ.

224. „ზეცას დარეკეს ზარები...“ 149 რ—ვ.

225. „შე, დასაქცევო სიკვდილო...“ 149 რ—150 ვ.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები, №№ 83, 85, 144, 148, 149, 150, 151—153, 201, 202.
საწესო პოეზია, №№ 78—82, 134.

საგმირო ლექსები №№ 97, 98, 103, 155, 158—159, 160—166, 171—
172, 203, 221.

მწყემსების ლექსები, №№ 154, 220.

ნადირობისა და ცხოველთა შესახებ ლექსები, №№ 141—147,
157, 216—218.

საისტორიო ლექსები, №№ 67, 68, 167—169, 220.

ბატონყმობის და სოც. უთანასწორობის შესახებ ლექ-
სები, №№ 124, 132, 215.

ომისა და ჯარისკაცობის ლექსები, № 200.

სენტენციები, აფორიზმები, №№ 90, 102, 107, 121, 123, 198, 225.

სასულიერო ლექსები, №№ 125, 128, 173—178, 208, 222—224.

სატრეიალო ლექსები, №№ 1—37, 39, 44, 51—54, 56—59, 69, 115,
120, 156, 192—193, 195—196, 215.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 38, 40—43, 45—50, 55, 60—66,
70—77, 89, 104, 111, 112, 113, 118—119.

სუფრული, დალოცვა, შაირები, მესტვირული, №№ 60, 84,
86—88, 9—96, 99—101, 105—106, 108—110, 129—133, 135—140, 179—186,
189—191, 194, 197, 200, 204—207.

გაბაასებანი, ქებანი, იუმორისტული ლექსები, №№ 114,
176.

ამირანიანი (ნაწყვეტები), №№ 187—188, 213.

როსტომიანი (ნაწყვეტი), № 213.

ტარიელიანი, № 211.

2. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№№ 1, 4, 7, 9—11, 14, 17, 24, 27, 29, 36, 40, 42, 43, 47, 49, 53, 60—62, 65,
68, 75, 90, 92—93, 98—99, 103, 111, 129, 131, 132, 138, 202—203, 213—

„გაგონილი კახეთში“.

№№ 195, 197, 198—„გაგონილი კახეთში დიმიტრი დეკანოზიშვილისაგან“.

№№ 50, 52, 115, 118, 164, 166, 174, 177, 178, 187, 188, 192, 193, 222—„გაგონ-
ილი ყვარელში ბაბუცა ოკრიმელაშვილისაგან“.

- №№ 205—207—„გაგონილი ყვარელში. ელისაბედა ცუკილაშვილისაგან“.
- №№ 2, 3, 8, 12, 15, 30, 32, 38, 41, 45, 48, 73, 76, 91, 94, 105, 108, 191—„გაგონილი ნორიოში“.
- №№ 23, 25, 58, 95, 205—„გაგონილი შაშინში“.
- № 5—„გაგონილი შაშინში. მთქმელი მარიამ შიუკავისა“.
- №№ 18, 26, 146, 157, 158. „გაგონილი შაშინში ილია შიუკაშვილისაგან“.
- №№ 20, 44, 63, 64, 69—70, 86—89, 96—97, 102, 104, 112—113, 121—122, 124, 144, 153, 159—162, 167, 180—185, 210, 217, 224—„გაგონილი შაშინში ალექსი პატარაკაციშვილისაგან“.
- №№ 55, 56, 77, 107, 199—200, 224.—„გაგონილი შაშინში, მთქმელი ლევან შიუკაშვილი“.
- № 59.—„გაგონილი შაშინში, მთქმელი დარია შიუკაშვილი“.
- № 156.—„გაგონილი შაშინში, მთქმელი მარიამ მათიკოვისა“.
- № 74.—„გაგონილი თონეთში, მთქმელი ზაქარია მკედლიძე“.
- №№ 6, 106, 185.—„გაგონილი თონეთში, მთქმელი იობა შუშიშვილი“.
- №№ 31, 33—34, 54, 57, 109—110, 120, 126, 128, 142, 155, 163, 165, 168—169, 175, 189, 190, 194, 205—„გაგონილი თონეთში, მთქმელი ჭიკმათე“.
- №№ 35, 39, 66, 71, 83—85, 100—101, 107, 117, 119, 123, 125, 127, 130, 133—134, 137, 139, 141, 143, 145, 148—149, 150—152, 154, 171, 172, 173, 179, 202, 214—„გაგონილი თონეთში, მთქმელი ვანო ღონდაძე“.
- №№ 135, 136, 215—„გაგონილი თონეთში, მთქმელი სიმონა ბეჟუაშვილი“.
- № 114—„გაგონილი ენისელში, მთქმელი ილია ჯაჯანიძე“.
- № 140.—„თელათგორი, მთქმელი კუნწულა დამსულაშვილი“.
- №№ 171, 177—„გაგონილი დიღომში, მთქმელი ერთი დიდმელი“.
- №№ 16, 46—„გაგონილი ქალაქში, მთქმელი ნიკო ბაქრაძე“.
- №№ 19, 21, 56, 116—„გაგონილი ქალაქში, მთქმელი ნინო მესხიევისა“.

1992 იბ

ზეპირსიტყვიერების ნიმუშთა კრებული. 1891

112 ფ.; 28×22; ქალაღი; უყდო; დაშლილი; მხედრული; შემკრები—ალექსანდრე სვიმონის ძე გარსევანოვი; 1891 წელი; ფ. 7, 8, 9—ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ქართული ძველებური ლექსები, ანდაზები, ხალხური სიმღერები, გამოცანები და ჩქარა გამოსათქმელნი სიტყვები, შეკრებულნი ჩემგან ქალაქსა გორსა და იმის მაზრის სხვადასხვა სოფლებში და აგრეთვე იმერეთში, მასალად გამოსადგენი სახალხო სიტყვიერებისათვის.—ლექსები:—

1. „ჩიტი ლობეზე შემოჯდა...“ 1 რ.
2. „ვაი, შენ, წუთისოფელო...“ 1 რ.
3. „ვაი, შენ, წუთისოფელო, დაგცადე ათასფერადა...“ 1 რ.
4. „ვაი, დედი ჩემის ღმერთსა...“ 1 რ.
5. „ევკვინია ღვდელსა ქორწილი ქონდა ღვდესა...“ 1 რ.
6. „ქალმა აილო, ქვა დამცა...“ 1 რ.
7. „მალლიდგან გაღმომდგარიყო თვალ-ყურ თეთრი ქალია...“ 1 ვ.
8. „გაზაფხულისა პირზედა...“ 1 ვ.
9. „რას მიჭქარამ, რას მოურევ...“ 1 ვ.
10. „შენი ჭირიმე, შენიო...“ 1 ვ.

11. „ბატონიშვილის მოურავია ჩვენი პატარა გოგლაო...“ 1 v.
12. „კეთილო დედამამის შვილო...“ 1 v.
13. „ციციონმა ასე ბრძანა...“ 1 v.
14. „ადრე ამდგომსა კურდღელსა...“ 1 v.
15. „ჩამოვიარე ძირულა...“ 1 v.
16. „ათასი თუმნის პატრონი...“ 1 v.
17. „ზოგიერთი ახალგაზდა...“ 2 v.
18. „მოდიდებულა ლიახვი...“ 2 v.
19. „ნეტავი რათმე მაქცია...“ 2 v.
20. „მინდა შეგაქო, შეგაქო...“ 2 v.
21. „გაზაფხულისა პირზედა...“ 2 v.
22. „წმინდა გიორგი ცხოელო...“ 2 v.
23. „აგერ მოდის გერისთობა...“ 2 v.
24. „ვაიძე, დედავ, ფეხები...“ 2 v.
- 25—33 [ანდაზები]
34. „რას ამბობ, ძმაო...“ 2 v.
35. „აქამდინ გულით გიყვარდი...“ 2 v.
36. „მეჯრუხევო, შემკობილო...“ 2 v.
37. „ყმაწვილების ლექსი.—დედამ კვერი დამიკრა, მამამ ტყეში წაი-
ლო...“ 2 v.
38. „თეთრო ირემო, რა ხელი გქონდა გორსაო...“ 3 v.
39. „ყარანა ყანაშია, ტურფად გასუქებულაო...“ 3 v.
40. „შეგეწია უსანეთი, არბოს ხატი გერისთვისა...“ 3 v.
41. „ერედეს ბუკი დაყვირეს...“ 3 v.
42. „აქედამ გორი შორია...“ 3 v.
43. „შენ, გორელო, მატრაბაზო...“ 3 v.
44. „ქორო, ფრინვა ვინ გასწავლა...“ 3 v.
45. „ვაი, ყანა მოიყვანე...“ 3 v.
46. „ალდგომა მოდის...“ 3 v.
47. „ნათლია ჩემი პატარა...“ 3 v.
48. „ამდენი ვიცი ლექსები...“ 3 v.
49. „წმინდა გიორგი სკრისაო...“ 3 v.
50. „მასპინძელი კარგად მასპინძლობს...“ 3 v.
51. „ნეტავი თქვენა, ბულბულებო...“ 3 v.
52. „მგელმა თქვა: ქორწილს ვაპირობ...“ 3 v.
53. „მოყვარე შინდა ასეთი...“ 3 v.
54. „გოგია ფავლენიშვილი...“ 3 v.
55. „ღიაკვანო, ქადა, შადა...“ 3 v.
56. „აჰა, მღვდელო, კორკოტო...“ 3 v.
57. „ღიაკვანო, ღიაკვანო...“ 3 v.
58. „ნეტავი ნატერა მინატრა...“ 3 v.
59. „დედო, დედაო! რა დიდი ღორი კვდებო...“ 3 v.

60. „ფრინველი ხარობს ფრთითაო...“ 4 რ.
61. „გერჩინა ბანდალიშვილო...“ 4 რ.
62. „ობოლი გაზრდას მოელის...“ 4 რ.
63. „მინდორ, მინდორ დავდიოდი...“ 4 რ.
64. „ქალაქში დავაქედინე...“ 4 რ.
65. „პურსა სჰამენ და ღვინოს სმენ...“ 4 რ.
66. „ეესო, მეესო, მელა გაიგდესო...“ 4 რ.
67. „მაღალმა ღმერთმა დასწყევლა ეხლანდელი ქალის რჯული...“ 4 რ.
68. „მე ვიცი, გამოგიმეტებ...“ 4 რ.
69. „ორი შაური გემართა...“ 4 ვ.
70. „ახნაურობა მიყვარდა...“ 4 ვ.
71. „არბის, ჩარბის გაბრიელა...“ 4 ვ.
72. „იმ თეთრი თხისა ციკანსა...“ 4 ვ.
73. „არნანიკო, თარნანიკო...“ 4 ვ.
74. „ჩამოვიარე სურამსა...“ 4 ვ.
75. „ჩამოვიარე დირბიო...“ 4 ვ.
76. „დიდება ღმერთსა, კიდევ დავლევ ერთსა...“ 4 ვ.
77. „ტურფმა ბალი ააშენა...“ 4 ვ.
78. „წუთის სოფელმა დღე ჩემი...“ 4 ვ.
79. „წუთის სოფლის სტუმრები ვართ...“ 4 ვ.
80. „ღმერთო, ღმერთო, დიდებულო...“ 4 ვ.
81. „ზერტელებო, თქვენი ხილი...“ 5 რ.
82. „ლიახვივით ავდიდდები...“ 5 რ.
83. „დიდმა ლიახვმა და პატარამ...“ 5 რ.
84. „სომხითელმა დამიჭირა...“ 5 რ.
85. „აჰა იხვი, აჰა ბატი...“ 5 რ.
86. „წყალში თევზი მოცურამდა...“ 5 რ.
87. „ნეტავი შვილო, ბაგრატა...“ 5 რ.
88. „ნათლიმამა სვინასა...“ 5 რ.
89. „ნათლიმამავ, რეხის წყალზედა...“ 5 ვ.
90. „შავი ხარ, შავ ცხენსა ზიხარ...“ 5 ვ.
91. „შენ ამოდი ზენაქარო...“ 5 ვ.
92. „სანამ ცოცხალ ვარ...“ 5 ვ.
93. „მგელმა თქვა, გუშინ გორს ვიყავ...“ 5 ვ.
94. „მიშველეთ, მიქელ—გაბრიელ...“ 5 ვ.
95. „სესიამ ჩამოიარა, ბიკო, წამამყევ ტყეშია...“ 5 ვ.
96. „ელი ელობდაო, ზღვა ფიფინობდაო...“ 5 ვ.
- 97—135 [ანდაზები, მოკლე შაირები, ნაწყვეტები] 6 რ—8 რ.
136. „ქართული ნანა.—ნანინანა, ნანასა...“ 8 რ.
137. „გუთნის სიმღერა.—გადი-გამოდი გუთანო...“ 8 რ.
138. „ქალოს სიმღერა.—ოროველ, მოდი ქალოსა...“ 9 რ.

139. „მეურმული სიმღერა.—არიარალე, არალე, დააა! ჰარა-ლო, დაა...“ 9 რ.
140. „ურემო, ფერსო მაღალო...“ 9 რ.
141. „წყალსა მოჭქონდა ნაფოტი...“ 9 რ.
142. „ირემო, მთასა მყვირალო...“ 9 რ.
143. „მიველ და ვნახე სამოთხის კარი...“ 9 რ.
144. „მიმინო მყვანდა, მყვანდა მიყვარდა...“ 9 რ.
145. „მე ვარ და ჩემი ნაბადი...“ 2 ვ.
146. „მინდორსია თეთრი ქვა...“ 9 ვ.
147. „ვინც რომ კაცია, ჩონა აცვია...“ 9 ვ.
148. „შენი ვარ, შენთვის მოვკვდები...“ 9 ვ.
149. „მოგეწერა, წავიკითხე შენი წიგნი, ჩემი ქება...“ 9 ვ.
150. „მოყვარემა, მოყვრისათვის...“ 9 ვ.
151. „მოყვარემა ვარდის კონა...“ 9 ვ.
152. „აქედამა შენამდინა ვარდი მასხია ენამდინა...“ 9 ვ.
153. „ქართული ჭონა. სიმღერა, რომლითაცა მიულოცვენ დიდმარხვის გასულს მომავალსა ქრისტეს აღდგომასა, კარი-კარს დადიან სახლებში ბიჭები და ამას მღერობენ:—ჭონა, ჭონა, ვარდის კონა...“ 9 ვ.
154. „ბავშვების სათამაშო სიმღერა.—იწილო, ბიწილო, შროშანო, გვრი-ტინო...“ 9 ვ—10 რ.
155. „ატატასა, ბატატასა, ციციშვილსა პაატასა...“ 10 რ.
156. „ძველებური სიმღერა პატარა ქალებისა.—მე რომ ქალი გავათხოვე, თან მზითევი გავატანე...“ 10 რ.

შენიშვნა: ტექსტს ახლავს ახსნა-განმარტება: „თამაშობა ქალის გათხოვებაზედა. ქალები ორპირად დამწკრივდებიან, მერმე ერთი პირი ზევიდამ ჩამოუფლის ჩაჯდო-მილი და მეორე ქვეიდამ, ხტიან მუხლებზე და ამ სიმღერას ამბობენ“. (10 რ).

157. „ქართველი ქალების ფერხული—სამაია.—სამაია სამთავანა, რა-ტურთა რამ ხარო...“ 10 რ.

შენიშვნა: ტექსტს ახლავს ახსნა-განმარტება: „შორთული ქალები, ყველიერის კვირანი, ხელი-ხელ ჩაკიდებულები, როგორც კაცები ფერხულში, იმრგვლივ, გარე-შემო უვლიან წყნარად და რამდენჯერმე, მანამ სურთ და ამ სიმღერას იტყვიან“. (10 რ).

158. „ფერხული.—ავთანდილ გადინადირა, ჰარალო...“ 10 ვ.

შენიშვნა: 1. ტექსტს ახლავს ახსნა-განმარტება: „რამდენიმე კაცი ყველიერში შეიყრება, მკლავი-მკლავს გადახვევენ, გარშემო უვლიან, ხტებიან და რამდენჯერმე ამ სიმღერას იტყვიან“. 10 ვ.

2. ფერხულის ტექსტში გარდა ავთანდილის ლექსისა შესულია სხვა ქართული ხალხური ლექსები: ა) „ვაზტანგ მეფე ღმერთს უყვარდა...“.

ბ) „აქედამა შენამდინა, შენ ბიჭო...“.

გ) „დათვო, დათვო, ჩემო დათვო, ჩემო დათუნაო...“.

159. „სიმღერა რომელსაცა ქართველი ქალები ამბობენ ძეობაში, როდესაც ქალი ლოგინზე დაწვება.—მზე შინაო, მზე შინაო, მზევე შინ შემოდიო...“ 10 v.

160. „ძველებური ქართული სიმღერა ქალებისა, ძილის გასაფრთხობი.—ძილო, რასა მეძინები, მე საბრალოსაო...“ 11 r.

161. „ძველებური ლოცვა ქართველთ დაბალი ხალხისა, მასწავლეთაგან სათქმელი, სწავლის დაწყების წინად.—უფალო იესო ქრისტე ჰსწავლა კეთილად მოუხდინე მონასა შენასა...“ 11 r.

162. „ძველებური ლოცვა ქართველთ დაბალი ხალხისა, დაწოლის დროს სათქმელი.—დავწვები, დამეძინება, პირს ჯვარი დამეწერება...“ 11 v.

163. [ალილო] „დეკემბერსა ოცდახუთსა ღმერთი იშვა კაცისაგან...“ 11 v.

შენიშვნა: მინაწერი: „მარხვაში იმერლები დადიან სახლებში და ამ სიმღერით მიულოცვენ ხალხსა მომავალსა ქრისტეს შობასა...“ 11 v.

164—169. ჩქარა გამოსათქმელი სიტყვები.

შენიშვნა: მინაწერი: „ჩქარა გამოსათქმელი სიტყვები ჩემგან გაგონილი ქ. გორსა და იმ მაზრის სოფლებში“. 11 v.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები, №№ 21, 31, 45, 61, 112, 120, 137, 138, 139, 140, 162.

საწესო პოეზია, №№ 23, 46, 136, 153, 156, 157, 158, 159, 163.

საგმირო ლექსები, №№ 84, 158.

ნადირობისა და ცხოველთა შესახები ლექსები, №№ 52, 66, 93, 95, 142, 148, 158 გვ.

საისტორიო ლექსები, №№ 13, 158 ა.

სოციალური პროტესტის გამომხატველი ლექსები, №№ 105, 106, 117, 118.

სასულიერი ლექსები, №№ 22, 143.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, № 5, 9, 17, 24, 25, 30, 38, 47, 50, 53, 58, 59, 67, 68, 70, 86, 87, 88, 147.

სატრფილო ლექსები, №№ 6, 7, 8, 19, 20, 23, 36, 42, 43, 51, 63, 85, 126, 127, 142, 145, 146, 148, 149, 152.

სუფრული, დალოცვა, შაირი, მესტვირული, საცეკვაო, №№ 1, 10, 11, 12, 15, 32, 40, 48, 54, 64, 65, 74—77, 81, 89—94, 97—104, 107—116, 157, 158.

შელოცვები, №№ 49, 96, 161.

სენტენციები, აფორიზმები, 2, 3, 4, 15, 16, 44, 60, 62, 72, 78, 79, 150, 151.

გაბაასებანი, ქებანი, იუმორი, №№ 18—39, 41, 54, 64, 81, 82, 83.

სამღვდლოების შესახებ ლექსები, №№ 55, 56, 57.

საბავშვო ფოლკლორი, თამაშობანი, ზღაპრის საწყისი ლექსები, №№ 37, 73, 16, 154, 155, 156, 164—169.

ქთერიანი [ნაწყევ], №№ 34, 35.

ტარიელიანი [ნაწყევ], № 158.

ანდახები, №№ 26—29, 33, 71, 119, 121, 123, 124, 125, 128, 129, 130—135, 156.

1992 იგ

ხალხური ლექსების კრებული. XIX

9 ფ.; 35,5×22,5; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.] ნაწერია ცალ გვერდზე.

„შენი კირიმე მქაღავო,
ლობიო შექამაღოვო...“ (44 ტექსტი) 1 რ—9 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები ამონაწერია:

- №№ 1—13 — „ღრობა“, 1885 წ., № 184.
- №№ 14—27 „ „ 1883 წ., № 263.
- №№ 28, 29 „ „ 1884 წ., № 34.
- № 30 „ „ № 108.
- №№ 31—34 „ „ № 268.
- №№ 35—37 „ „ № 274.

№№ 37—47 — ილ. ქავჭავაძის შუგროვიღთაგანი. „კრებული“ 1873 წლ. № I—V.

2. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

- შრომის ლექსები, №№ 2, 3, 32, 33, 34, 36.
- საგმირო ლექსები, №№ 27, 38—44.
- საისტორიო ლექსები, №№ 28—31, 35.
- საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 1, 6, 10.
- სატრფილო ლექსები, №№ 5, 7, 8, 11—13, 19, 20, 22, 23, 24, 26.
- დაღოცვა, № 4.
- სენტენციები, აფორიზმები, №№ 9, 16, 17, 25.
- ცხოვეღთა შესახები ლექსები—№№ 18, 45.
- ჭუმორი, გაბაასებანი, №№ 14, 15, 21, 37.
- ამირანიანი [ნაწყვე], № 46.
- როსტომიანი [ნაწყვე], № 47.

1992 იღ

ხეგსურული ლექსები (კრებული). XIX

19 ფ.; 36,5×22,3; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ხეგსურული ლექსები.—კარგისა ყმისა ცოღოღბა
ნუ გიხარიან, ქაღო...“ (36 ტექსტი) 1 რ—19 რ.

შენიშვნა: ტექსტები დაბეჭდიღია.

- ამონაწერია: №№ 1—5 „ივერია“, 1879 წ., № 1.
- №№ 14—17 „ „ 1887 წ., № 264.
- №№ 18—20 „ „ 1888 წ., № 27.
- № 21 „ „ № 41.
- №№ 22—24 „ „ № 43.
- №№ 25, 26 „ „ № 57.
- №№ 27, 28 „ „ № 78.
- №№ 29, 30 „ „ № 79.
- №№ 31, 32 „ „ № 80.

№ 33	„ივერია“, 1888 წ., № 84.
№ 34	„ „ „ № 120.
№ 34 ა	„ „ „ № 121.
№ 35	„ „ „ № 136.
№ 36	„ „ „ № 238.

2. ხელნაწერში შესული ტექსტები, შემდეგი ხასიათისა:

- საისტორიო ლექსები, № № 35, 36.
 საგმირო ლექსები, №№ 1, 6—13, 15—19, 21—34.
 საყოფაცხოვრებო ლექსები, № 4.
 მწყემსების ლექსები, №№ 14, 20, 34.
 სატრფიალო ლექსები, № 5
 სენტენციები, აფორიზმები, №№ 2, 3, 32.

3. ტექსტებს დარიული აქვს იმდენი ცნობები:

- №№ 1—5—„შეკრებილი ივ. როსტომაშვილისაგან (1 რ).
 №№ 6—13—„დ. პავლიაშვილი. ს. ბარისახო (ხევსურეთი) 1902 წელი. (2 v).
 №№ 14, 15, 17, 21, 27, 35—მთქმელი ალუტა ხირჩლასძე ზვიადაური. სოფ. არხოტა.
 №№ 16, 20, 22, 24, 25, 30 ა, 31, 32, 33—მთქმელი ბადია ბალიური.
 №№ 19, 34, 34 ა—მთქმელი ბათია თათიასშვილი არაბული, ს. ბაცალიგო.
 №№ 18, 28—მთქმელი მამისწყვრა არაბული ს. წინახადი.
 № 23—მთქმელი ხოლიგა არაბული. სოფ. აკუშო.
 №№ 29, 30—მთქმელი გიორგი თათარასძე არაბული, სოფ. წინახადო.
 № 36—გაგონილი უშიშა ბურდულისაგან და ჩაწერილი ვასილ კოტანაშვილის მიერ ტოლათ-სოფელში.
 ტექსტები №№ 14—36—შეკრებილია ნ. ურბელის მიერ (3 რ).

1992 იე

ხალხური ლექსების კრებული. XIX

12 ფ.; 35×22; ქალაქი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]. ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „ფარინას ხმაზე. (ხალხური სიმღერა, რომელშიაც სოფლელი კაცისაგან სოფლების ხარაკტირისტიკა არის გამოყვანილი; ყოველ სოფლის აწერას ჩაერთვება: „ფარინა, თუ არინა სულ ფარინა, ფარინა“) —

„ჩამოვიარე სურამსა

მარხილი გვერდზე ცურავსა...“ (47 ტექსტი). 1 რ—22 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები დაბეჭდილია. ამონაწერია:

- №№ 1—12 „დროება“ 1884 წ., № 73.
 № 13 „ „ „ № 209.
 № 15 „ „ 1883 წ., № 200.
 №№ 16, 17 „ „ № 251.
 №№ 18—47 „ „ № 270.

2. №№ 2—19 სათაუოდ აქვთ: „მაჰმადიანთ ქართველების სახალხო ლექსები“ (2 რ).

3. ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისა:

- საგმირო ლექსები, №№ 3, 14, 15.
 საისტორიო ლექსები, № 16.

- ომი და ჯარისკაცობა, №№ 5, 6, 7, 8.
 საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 18, 20, 21, 22.
 სატრფიალო ლექსები, №№ 9, 10, 11, 20, 23.
 ნადირობის და ცხოველების შესახებ ლექსები, 13, 19.
 ყაჩაღობის ლექსები, № 4.
 სასულიერო ლექსები, №№ 2, 24.
 შელოცვა, № 12.
 შაირები, №№ 25—30.
 იუმორი, გაბაასება, №№ 1, 31.
 საწესო პოეზია, № 17.
 გამოცანები, №№ 37—47.

1992 ივ

ხალხური ლექსების კრებული. XIX

18 ფ.; 35×22; ქაღალდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. აზატხანი და ერეკლე.—

ისე აღიდდა აზატხან,

თავი ძირს აღარ დაილო...“ (60 ტექსტი) 1 რ—18 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები დაბეჭდილია. ამონაწერია:

№№ 1—12 „კვალი“, 1894 წ., № 20, 1897 წ., № 13, 14, 20, 20, 24, 37, 49.

№№ 13—60—„თეატრი“ 1887 წ., № 1—3, 6—8, 13, 14, 21.

1888 წ., № 26, 34.

1889 წ., № 10.

2. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმირო ლექსები, №№ 2, 5, 6, 9, 20, 50, 51.

საისტორიო ლექსები, №№ 1, 8, 12, 53.

სოციალური პროტესტის ლექსები, 18, 56, 57.

მეცხვართა ლექსები, №№ 3, 4, 10, 11.

ომი და ჯარისკაცობა, № 7.

სასულიერო ლექსები №№ 13, 60.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 18, 21, 24—27, 36, 42, 45, 54, 58, 59.

სატრფიალო ლექსები, №№ 15, 16, 19, 22, 23, 29, 30—34, 38, 52, 55.

სენტენციები, აფორიზმები, №№ 20, 40, 41, 43, 44.

საწესო პოეზია, № 37.

სუფრული, დალოცვა, შაირი, მესტვირული, №№ 15, 17, 21, 35, 39—42, 46, 58, 59.

იუმორი, გაკილევა, №№ 47, 48, 49.

3. ტექსტებს დართული აქვს ცნობები მთქმელთა და ჩამწერთა შესახებ:

№ 1—„ქართლში გაგონილი ზეჟან პატაშვილისაგან და ჩაწერილი თ. რაზიკაშვილის მიერ“. 1 რ.

№ 12—„გაგონილი და ჩაწერილი თუშეთში ი. ღომელაურის მიერ“ 8 რ.

№№ 13—21—„შეკრებილი ლავრენტი დოლოჯობისაგან“. 10 რ.

№№ 40—52—ხელმოწერილია ვინმე „დავალა“-ს მიერ.

№№ 53—„გაგონილი ჯავახეთში, ს. ხიზაბაურაში, იაკობ ლახარაშვილისაგან“. 15 რ.

25. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

- № 54—„გაგონილი ს. აძეში აძველისაგან“. 16 რ.
 № 55—„გაგონილი სოფელ ბრეთში და ჩაწერილი ილოსაგან“. 17 რ.
 №№ 57—59—„შეკრებილი ნაპერწკლისაგან“.
 № 60—„ჩაწერილი ღიზა ჩერქეზაშვილისაგან“. 18 რ.

1992 იზ

ფშაური ლექსების კრებული. XIX

5 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; ჩაწერის ადგილი—ფშავი; ნაწერია ცალ გვერდზე; [XIX ს.].

„ფშაური ლექსები.—აღმოსავლეთით ამოჩნდა პირად ლამაზი ქალია...“
 (17 ტექსტი) 1 რ—5 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები დაბეჭდილია და ახლავს შემდეგი ცნობები:

- №№ 1—5—„შეკრებილი როსტომაშვილის მიერ ფშავეთში და დაბეჭდილი „ივერია“-ში 1879 წ. № 3“. 1 რ.
 №№ 6—9—„მთქმელი ბაბაღე მინდოდაური. ფშავეთი. სოფ. არტანი. დაბეჭდ. „ივერია“, 1886 წ., № 204, 220“. (3 რ).
 №№ 10—14—„შეკრებილი ვაჟა-ფშაველასაგან, დაბეჭდილი „ივერია“, 1886 წ., № 232“. (4 რ).
 №№ 15, 16—„გაგონილი სოფ. არტანში პაპა ბავთარიშვილისაგან და ჩაწერილი დ. ხიზანაშვილის მიერ, დაბეჭდ. „ივერია“ 1888 წ., № 48“. (4 რ).
 № 17—„გაგონილი და ჩაწერილი დ. ხიზანაშვილის მიერ. დაბეჭდ. „ივერია“, 1888 წ., № 239“. (4 რ).
 2. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:
 საგმირო ლექსები, №№ 4, 5, 10.
 საისტორიო ლექსები, № 17.
 საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 2, 13.
 სატრფიალო ლექსები, №№ 6, 7, 14.
 გლოვის ლექსები, № 8.
 მითითური ხასიათის ლექსები, № 1.
 სენტენციები, აფორიზმები, № 3, 11, 15, 16.
 როსტომიანი [ნაწყვ.], № 12.

1992 იშ

ხალხური ლექსები (კრებული). XX

37 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; აკინძული; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე [XX ს.].

1. „ერეკლე ხანი.—ცამა დაიწყო ღრუბლობა...“ (110 ტექსტი).
 1 რ—36 რ.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

- შრომის ლექსები, №№ 5, 65, 66.
 საგმირო ლექსები, №№ 9, 26—29, 31, 32, 70, 78, 105—106, 109—110,
 საისტორიო ლექსები, №№ 1, 72, 73, 74, 83, 94, 96.
 სენტენციები, აფორიზმები, ფილოსოფიური ლექსები,
 №№ 2, 15, 18, 68, 97, 98, 106 ა, 108.
 სასულიერო ლექსები, №№ 99, 100, 101.

- ომი და სალდათობა, №№ 13, 91.
 სოციალური პროტესტის ლექსები, № 12.
 ციხე და ყაჩაღობა, №№ 77, 79, 102.
 სატრფიალო ლექსები, №№ 3, 5—7, 14, 19, 21, 33—64, 67, 76, 84, 86, 87, 107.
 საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 11, 30, 71, 80—82, 85, 88—90, 92, 95, 104.
 სუფრული და ღოცვა, შაირები, №№ 16, 17, 18, 20—25, 92, 93, 103.
 ეპიტაფია, № 69.
 იუმორი, № 10, 75.
 მკვებარა ლექი (პოემა), № 8.
2. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:
- № 1, 2, 3—„ჩაწერილი მასწავლებელ კ. კობონაშვილის მიერ ახალციხის მაზრაში. დაბეჭდ. 1894 წ., „ივერია“ № 16, 30, 39“.
- № 4, 5, 6—„ჩხოვო შეკუბილი ზ. ჩხიკვაძისაგან და დაბეჭდილი 1894 წ., „ივერია“, № 59, 63, 64“.
- № 7—„გურიაში ჩაწერილი ნ. ა. თავდგირიძის თქმით. დაბეჭდ. 1901 წ., „ივერია“ № 219“.
- № 8—„თქმული გომიშვილისაგან და ჩაწერილი ს. ნგრევის-ხევში დ. ა. მოლოდინაშვილის მიერ. დაიბეჭდა 1901 წ., „ივერია“ № 233“.
- № 32, 95—102—„გაგონილი და ჩაწერილი ს. ბაზალეთში დ. ალ. მოლოდინაშვილის მიერ. დაბეჭდ. 1898 წ., „ივერია“ № 280; 1900 წ. „ივერია“ № 157, 168“.
- № 9, 72—„ჩაწერილი პ. უმიკაშვილის მიერ, დაიბეჭდ. 1901 წ., „ივერია“ № 252; 1898 წ., № 39“.
- № 10—18, 75—82—„გაგონილი და, ჩაწ. სოფ. ოფიშქვეთში სტეფანე სანებლიძის მიერ. დაბეჭდ. „ივერია“, 1897 წ., № 248, 1898 წ. № 137, 159“.
- № 19—25—„დიდ-ჯიხიანში გაგონილი ს. სანებლიძის მიერ. დაბეჭდ. „ივერია“, 1898 წ. № 207“.
- № 26—31—„ხევსურეთში გაგონილი და ჩაწერილი ბაჩანას მიერ. დაიბეჭდა 1898 წ., „ივერია“ № 216, 217“.
- № 33—67—„შეკრებილი ამერ-იმერეთში მეთვალყურეს მიერ. დაიბეჭდა 1892 წ., „ივერია“, № 128, 149“.
- № 68—„გაგონილი და ჩაწერილი თუშეთში ი. გომელაურის მიერ, დაიბეჭდა 1898 წ., „ივერია“ № 243“.
- № 69, 71—„დ. ნინოწმინდელი. დაიბ. 1895 წ., „ივერია“ № 18, 92“.
- № 70—„თქმული მწარია გახუტელაშვილის მიერ., დაიბეჭდა 1895 წ. „ივერია“ № 90“.
- № 73—74—„ხალხ. ლექსები ასპინძის ომის შესახებ გამოთქმული და ახალციხის მაზრაში გაგონილი ტ. ზ-ის მიერ. დაიბ. 1898 წ., „ივერია“ № 45“.
- № 83—„გაგონილი რაჭველის ზოხონისელის მოსე თამაზას ძის ზომასურბიძისაგან ჩაწერილი პ. მ-ის მიერ. დაიბეჭდ. 1897 წ. „ივერია“ № 259“.
- № 84—94—„გურული ლექსები გაგონილი სეფის პირხედ და ჩაწერილი ვ. სე-ლის მიერ. დაბეჭდ. 1900 წ., „ივერია“ № 105“.
- № 103—108—„ხალხ. ლექსები სოფ. პატარძელში გაგონილი გიორგი ბილანხუვალისაგან და ჩაწერილი იანქოშვილისაგან. დაიბ. 1900 წ., „ივერია“ № 204“.
- № 109—„თუშური ლექსი ჩაწ. ივ. ბუჭტრაუშვილისაგან. დაიბ. 1900 წ. „ივერია“ № 204“.
- № 110—„თუშური ლექსი ჩაწ. ივ. ბუჭტრაუშვილის მიერ, დაიბ. 1902 წ. „ივერია“ № 17“.

1992 ით

ხალხური ზეპირსიტყვაობის ნიმუშები (კრებული). 1893—1894

10 ფ.; 28×22; ქალღი; უყდო; აუჟინძავა; მხედრული; შეკრები—ნიკო ჯანაშია; შეკრების ადგილი—ს. მაკვანეთი; 1893—1894 წ. (1 რ.).

„ხალხური ლექსები. შელოცვები, გამოცანები შეკრებილნი ნიკო ჯანაშიას მიერ ს. მარკვანეთში“.

1. „პარასკევ ღამე მესიზმა...“ 1 რ.
2. „ჩემს ამბავს ნულარ კითხულობ...“ 1 ვ.
3. „ბაჩის ლექსი (აქარულია).—სიზმრათ კაბა დამეწვა...“ 1 ვ—3 რ.
4. „ქოჩორა ქათამი.—ქოჩორაი დამეკარგა...“ 2 რ.
5. „მთას ურემი გამოვქერი...“ 2 ვ.
6. „ვაი, უი, წარამარა...“ 1 ვ.
7. „ნეტამც იყოს—მომკლას ვინმემ...“ 2 ვ.
8. „ვარდო, მესმა ქება თქვენი...“ 2 ვ.
9. „წვიმა წვიმს და დარი არა...“ 2 ვ.
10. „აქ მიხდორი გადვიარე...“ 3 რ.
11. „ილიკო“ ჩემო ნენაო...“ 3 რ.
12. „მე პლატოკი“ ვემგზავსები...“ 3 რ.
13. „ბატონო, შენი ჭირიმე...“ 3 რ.
14. „გაღმიდანა გამოვედი...“ 3 ვ.
15. „ჭშვენს გადაღმით უცხო მტრედი...“ 3 ვ.
16. „რადგან დამტოვე, შე უგუნურო...“ 3 ვ.
17. „გოგო, შენი ჭირიმე...“ 4 რ.
18. „დაო, ოქროს ანადარო...“ 4 რ.
19. „ობოლი მარგალიტი ვარ...“ 4 რ.
20. „წადი წიგნო და გაფრინდი...“ 4 რ.
21. „ვაჟაკობითა ნაქები...“ 4 ვ.
22. „იმერლების თავადობას...“ 4 ვ.
23. „შენ თეთრო, თეთრო ირემო...“ 4 ვ.
24. „აჭაბუკის ქათამსაო...“ 4 ვ.
26. „უძვირფასესად მივიღებ...“ 5 რ.
27. „ვაჟი ქალს: მივალ განა ჩერქეზეთში...“ 5 რ.
28. „ინდოეთისა მტრედიო...“ 5 რ.
29. „აქარული ლექსი. მახლი.— გელინ ღუნის ნაქებო...“ 5 ვ.
30. „ვაჟი ქალს: ალაშბარსა და რიონსა...“ 6 რ.
31. „შორიღანა ვერა გხედავ...“ 6 რ.
32. „ყვავს „ყასს“ ჰქვიან, ყორანს „ყუზუ“...“ 6 რ.
33. „მიმინო მყავდა, მიყვარდა...“ 6 რ.
34. „ქალი ვაჟს: თავი რომ არ დამიკარი...“ 6 ვ.
35. „ვით ვაქო შენი შვენება...“ 6 ვ.
36. „ელისაო, მელისაო...“ 6 ვ.

37. „ელა, მელა, ჩაკურტელა...“ 7 რ.
38. „ბალში ვარდი გაშლილიყო...“ 7 რ.
39. „საზანდარიო და ქებაო...“ 7 რ.
40. „ას ოცი წლის ბებია...“ 7 რ.
41. „მე ქალი ვარ მზის ნადარი...“ 7 რ.
42. „საყდარზენა მივდიოდი...“ 7 ვ.
43. „ვაი, რა უყო თავსაო...“ 7 ვ.
44. „გამოცანა.—ზამთარ ხმელი ვარ, თიხი ვარ...“ 7 ვ—8 რ.
45. „ოსმან ბეგ, შენი ჭირიმე...“ 8 რ.
46. „ჩემო „მიროვოი“ სუდი...“ 8 რ.
47. „ათას რვას სამოცდათერამეტსა...“ 8 რ.
48. „სოლომონ პუტულაშვილის ლექსი.—სმენა იყოს გაგონება და სიტყვების დაბნობა (დაბოლება?)...“ 9 რ—10 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმირო ლექსები, № 48.

ნადირობისა და ცხოველების შესახები ლექსები, № №

1—4.

ომი და სალდათობა, № 47.

სოციალური პროტესტის ლექსები, № № 14, 21—22, 46.

სატრფილო ლექსები, № № 7—13, 15—20, 26—35, 37, 38, 45

საყოფაცხოვრებო ლექსები, № № 6, 25, 36, 40—43.

მისტვირული, № 39.

ზღაპრის საწყისი და ბოლო ლექსები, № 5.

გამოცანა, № 44.

2. ხელნაწერს პირველ ფურცელზე ლურჯი ფანქრით წარწერილი აქვს: „№ 3 დაიბეჭდოს აქედან ამორჩეული 8 ლექსი და შემდეგ ეს რვეული ჩაიდვას სხვა ხალხურ ლექსებთან.“

18/III. 96. ა. კჳონია“.

ეს 8 ლექსი ჩვენი ნუმერაციით შემდეგია: № № 6—8, 14—15, 30, 36, 43.

1992 კ

ხალხური ლექსების კრებული XX

11 ფ.; 20,5×17; ქალაღი (სხვადასხვა ზომის); უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XX ს.]. თქმელი—სტეფანე ტატუროვი; ჩაწერის ადგილი—ხიზაბავრა.

„სახალხო ლექსები თქმული ახალქალაქის მაზრის სოფ. ხიზაბავრაში შცხოვრებელის სტეფანე ტატუროვის მიერ (დელე პავლიას შვილისა)“.

1—2. „ხეც ჩამოვიდა ლაშქარი...“ 1 რ—ვ.

3. „შენ ერეკლე ოქმიანო...“ 1 ვ.

4. „ახაშენს შეკვრენ ტივსაო...“ 1 ვ.

5. „ტურა.—გალმიდან მელა იძახის...“ 2 რ.

6. „ვაი, სესიავ, სესიავ...“ 2 რ—ვ.

7. „ეს გოგელაძე ბასილა...“ 3 რ—ვ.

8. „რასა სდევ წუთსა პებელსა“.

9. „შენც ლამაზი, მეც ლამაზი...“ 4 რ.
- 10—11. „გოგოსა წითელი ვაშლი...“ 4 რ.
12. „წვერზედ მობმული ვაშლი...“ 4 რ.
13. „ხიზაბაერელ ქალსა...“ 4 რ.
14. „ბასილაშვილსა თომასა...“ 5 რ.
15. „სუფრული.—პირველათ ღმერთი ვახსენოთ...“ 5 რ.
16. „სახლო, ღმერთმა აგაშენოს...“ 5 რ.
17. „ქალმა თქვა გასათხოვარმა...“ 5 რ.
18. „რუსთაველმა სთქვა:...“ 6 რ.
19. „ერეენო და განჯაო...“ 7 რ.
20. „ხელში მეჭირა კალამი...“ 7 რ.
21. „ქალო, შენი აგრე მიყვარს...“ 7 რ.
22. „სოფლების ქება.—გამოვიარე ორფოლას...“ 7 ვ—9 რ.
23. „პატივისცემაზე იტყვიან.—ირემმა ირემს ბალახი აუშვირა...“
24. „მიყვარდა ქათმის ენაო...“ 9 რ.
25. „კამეჩი დამიბუღადა...“ 9 ვ.
26. „ელა, მელა, ღვთის კომბალა...“ 10 ვ.
27. „ოროველა.—ოროველა, მოდი კალოსა...“ 10 ვ.
28. „გვებო (შკის დროს).—ბატონ მოახლე მოეტაცე...“ 10 ვ.
29. „იდუმლის კოშკო მაღალო...“ 11 რ.
30. „ცისა გახსნას დევესწრები...“ 11 რ.
31. „სირამდი ვარ ასრე ვიქ...“ 11 რ.
32. „ბრალია მოკვდეს ვაჟაკი...“ 11 ვ.
33. „საწყალი დედაბრისასა...“ 11 ვ.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ლექსები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები, №№ 27, 28.

საგმირო ლექსები, №№ 1, 2.

საისტორიო ლექსები, № 3.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 4, 7, 14, 17, 24

სატრფიანო ლექსები, 9—13, 19, 20, 21, 25, 29, 30.

საწესო პოეზია, №№ 15, 16.

ნადირობის ლექსები, №№ 6, 23.

სენტენცია, აფორიზმები, №№ 8, 18, 31.

სუფრული, № 15.

ქება, გაბაასება, იუმორი, №№ 22, 26.

1992 კა

ფშაური ლექსები (კრებული) XX

9 ფ.; 22×18; ქალაღი; უყლო; აკინძული; მხედრული; ჩაწერის ადგილი—ფშა-ვი; შემკრები [თედო რაზიკაშვილი]; [XX ს.].

1. „კრუპკა.—აკი გითხრა, პეტრეო,...“ 1 რ.
2. „იორზედ ცხვარი წაყასხი...“ 1 რ—ვ.

3. „ცოლი თუ წაწალი.—ცოლი სჯობა, თუ წაწალი...“ 1 v.
4. „ამბობენ მაქალღანშია...“ 2 r—3 r.
5. „ვარიანტი.—ხმალი შემაჰკრა თათარმა...“ 2 v—3 r.
6. „ფშაველს რად უნდა კახის ქალი...“ 3 v.
7. „საწყალი კაცი.—ბეწინტური ვარ ბეჩავი...“ 3 v.
8. „დაუტერავის თათრებსა...“ 3 v—4 r.
9. „ტყეში შავარდა კურდღელი...“ 4 r.
10. „ავი და კარგი გაცადე...“ 4 r.
11. „ტუსაღის ლექსი,—რუსის გამთესლებელ წაწყმდეს...“ 4 r—v.
12. „ჯუჯუტას სარჩო.—ერთ ცხენი ჰყავ ჯუჯუტასა...“ 4 v.
13. „ტყვე.—ქართლით ტყვე გამოპარულა...“ 4 v.
14. „მელორის ჩივილი—ვაი, დედიჩემის ღმერთსა...“ 4 v—5 r.
15. „სიდონა რძალი.—აბა, ხო მოგეხსენებათ...“ 5 r—v.
16. „მეზობლობა.—როდი ვარგა მეზობლობაში...“ 5 v.
17. „თათარმა შემომიტია...“ 5 v.
18. „ბოდორნელი საზანდრის ნათქვამი...“ 5 v—6 r.
19. „შეირი.—აი, ელია, მელია,
განა შეირა ძნელია...“ 6 r—v.
20. „ვაიმე, შვილო, ცოდვილო...“ 6 v.
21. „ულვაშები გაგჩაჩხვია...“ 6 v.
22. „სასიძომ შექმნა კანკალი...“ 6 v.
23. „ეშმაკი ვარ გავექრები...“ 6 v.
24. „ჩემი სახლი რა რიგია...“ 6 v.
25. „ლეკიანობისა.—შე ძაღლო, მეღეშიშვილო...“ 7 r.
26. „გადავია რე ვენახში...“ 7 r.
27. „საზანდარის ნათქვამი.—ღმერთმა კაცი გაგვაჩინა...“ 7 v.
28. „ყველა უნდა საზანდარსა...“ 8 r.
29. „რამ ჩამოგყარნათ ბარადა...“ 8 v.
30. „კა ყმას ნუ ჰშურობ, სოფელო...“ 8 v.
31. „მთრეხელი.—ხევით წამოვი მთრეხელი...“ 8 v—9 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსი, № 1.

საგმირო ლექსები, №№ 4, 5, 25, 26, 31.

მწყემსების ლექსი, № 2.

სოციალური პროტესტის ლექსები, № 26.

ციხე, ტყვეობა, №№ 11, 33.

საყოფაცხოვრებო ლექსები,—№№ 3, 6, 7, 8, 12, 14, 15, 41.

სატრფიალო ლექსები, №№ 9, 10.

სენტენციები, აფორიზმები, №№ 16, 23, 30.

დაღოცვა, შაირი, მესტვირული, საზანდარული, №№ 17—24,

27—29.

2. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№ 2—გიორგი რაზიკაშვილი, ქოთა.

№ 5—ქოთა რაზიკაშვილის ნასწავლი ს. ჩარგალში.

№№ 14—19—სოფ. თიანეთში გაგონილი.

№ 25—კახეთში გაგონილი.

№№ 27, 28—საზანდრის ნათქვამი.

№№ 29, 20—ხევსურული ლექსები.

3. ხელის მიხედვით კრებული თედო რაზიკაშვილისა უნდა იყოს.

1992 კბ

ხალხური ლექსები. 1903

1 ფ.; 21×13; ქალღიმი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შეგვრები—ქართველი ოსებში. (მღ. ნესტორ ბაკურაძე); მთქმელი—გიგო ბალთელი; 1903 წ. 24 მარტი. შეგვრების ადგილი—ს. ლარსი.

„ხალხური ლექსები გაგონილი გიგო ბალთელისაგან და ჩაწერილი „ქართველი ოსების“ მიერ.—

1. ძმა რა გაეყრება ძმასა...“ 1 რ.

2. „ხუცესო, შენი საწესო...“ 1 რ.

3. მალღიდგან გადმოვიხედე...“ 1 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

ს ა ყ ო ფ ა ც ხ ო ვ რ ა ე ბ ო, № 1.

ს ა ტ რ ფ ი ა ლ ო, № 3.

ს ა მ დ ე დ ე ლ ო ე ბ ა ზ ე, № 2.

2. „ტექსტს ერთვის მინაწერი: „გახეთ „ცნობის ფურცელის“ რედაქციაში. გიგ-ზავნით რა ამ კორექსონდენციებს და ხალხურ ლექსებს, გთხოვთ ადგილი მისცეთ თქვენ პატივცემულ გახეთში. თქვენი მარად თანამშრომელი და მომხსენებელი მდაბალი მღ. ნესტორ ბაკურაძე. 1903 წ. 24 მარტს. ლარსი“ (1 v).

1993

კრებული |ზღაპრები, ისტორიული თქმულებანი, არაკები და ანეგდოტები| XIX—XX

125 ფ.; 35×22; ქალღიმი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია (ალ გვერდ-ზე; ფ.ფ.: 32, 52, 59, 60, 125—დაუწერელია; [XIX—XX ს.].

1. „სოლომონ ბრძენის ამბები.—სოლომონ ბრძენს ცოლი გაექცა, რომელსაც თავისივე მწყემსი შეეყვარებინა და იმას დასდევდა...“ 1 რ—2 რ.

2. „სოლომონ ბრძენი და ძაღლების საჩივარი.—ერთხელ სოლომონ ბრძენთან მოვიდნენ ძაღლები და იჩივლეს...“ 3 რ.

შენიშვნა: 1 და 2 ტექსტი ამონაწერია: „კრებული“, 1899 წ. № 1..

3—8. „ანეგდოტები.—რაჭველ კაცს ჰკითხეს: რას შვრება შენი ავად-შყოფიო?...“ 4 რ—5 რ.

9—16. „ხევსურული ანეგდოტები.—სამსახურის გამო მაზრის უფროსი მივიდა ხევსურების სოფელში და ერთის შეძლებულის ხევსურის სახლში ჩამოხდა...“ 6 რ—7 რ.

შენიშვნა: ხელმოწერილია „ქისტი—ჩობანი“-ს მიერ. ამონაწერია: „ივერია“, 1903 წელი, № 33.

17. „თქმულება თამარ დედოფალზე.—თამარ დედოფალი იყო ერთი ძლიერი თათრის ხელმწიფის ქალი...“ 8r—9r.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „ოსისაგან ნამბობი დ. ცხინვალში და ჩაწერილი თ. ალ. შახაბელისაგან“ (8r).

2. ამოწერილია: „აკაკის კრებული“, 1898, № 8.

18. „ამბავათ გაგონილნი [თქმულება ერეკლე II შესახებ].—ერთხელ მეფე ერეკლე II მიბრძანდებოდა თურმე ქალაქიდან კახეთს და თან, რასაკვირველია, ამაღა ხლებია...“ 10r—11r.

19. [თქმულება მეფე ერეკლე II-ს შესახებ].—„მეფეს ერეკლეს II ხლებოდა ერთი ღარიბი მოხუცებული დედაკაცი და მოწყალება ეთხოვნა...“ 10r—11r.

20. [თქმულება გიორგი XIII-ს შესახებ].—„მეფე გიორგი XIII ერთი კარისკაცი ჰყოლია, თუმცა ხნით მეფედ უფროსი ყოფილა, მაგრამ წვერულვაში ერთი ჭადარაც არა რევია თურმე...“ 11r.

21. [თქმულება გიორგი XIII-ს შესახებ].—„მეფე გიორგი XIII ერთს დროს ყაზახ-ბორჩალოს მიბძანებულა და სწვევია ერთს დარბაისელს, საქართველოს ერთგულს მოხუცებულს აღალარსა...“ 12r.

შენიშვნა: 18, 19, 20, 21 ამონაწერია, „ივერია“ 1877 წ., № 5 (12r).

22. „მეფე ირაკლის მასპინძელი (ძველებური ამბავი).—ნატახტარ სოფელს ერთი ოჯახი სცხოვრობდა, გვარათ ტონუაშვილი, რომლის სიმდიდრე და პურადობა გათქმული ყოფილა მთელს საქართველოში...“ 13r—14r.

შენიშვნა: ტექსტი ხელმოწერილია ვინმე „ი. დ.“-ს მიერ. ამონაწერია: „დროება“, 1878 წ., № 149.

23. „გელა ნათელაშვილი. ერთგული რაინდი. მეფე ერეკლესი.—წარსულ საუკუნეში, მეფე ერეკლესის დროს, საქართველოში სცხოვრობდა ერთი გამოჩინებული და მეფის ერთგული გლეხი, სოფ. ბაზალეთს, გელა ნათელაშვილი...“ 15r—17r.

შენიშვნა: 1. ტექსტში ჩართულია ხალხული ლექსი

„ახლა კება ჩამოვთვალთ ქართველთა გმირებისაო,
არავგზე მტერი აშალეს, არავის ფშნების პირსაო...“ (16r—17r).

2. ხელმოწერილია ხ. მთაწმინდელის [ხ. კიკინაძის] მიერ. ამონაწერია: „დროება“, 1878 წ., № 169.

24. „ირაკლი მეფის მტრები. აღა-მაჰმად ხანის მოსვლის დროს საქართველოში.—ისეთი შავი ღღე და დასაღუპი საქართველოს, მეთექვსმეტე საუკუნის შემდეგ, არას დროს არ დასდგომია, რა ღღეც მას მეთვრამეტე საუკუნის დამლევეს, ე. ი. 1795 წელს დაადგა ხოჯა აღა-მაჰმად ხანისაგან...“ 18r—20r.

შენიშვნა: ტექსტი ხელმოწერილია ზ. მთაწმინდელის [ზაქარია ჭიჭინაძის] მიერ.
ამონაწერია: „დროება“, 1878 წ., № 190.

25. „ჯაფარა-გმირის ლექსი.

როსტომ მეფის კარისკაცი

იყო ჯაფარა გმირიო...“ 21 რ—22 რ.

შენიშვნა: 1. ლექსს წინ უძღვის შესავალი, სადაც მოცემულია ჯაფარა-გმირის სამშობლოს—ატენის ხეობის მოკლე აღწერა და ზოგიერთი ისტორიული ცნობა ჯაფარა-გმირის შესახებ: „ვის არ გექნებოდ გაგონილი ან ნანახი ერთი საუკეთესო კლთხეთაგანი ქართლისა—ატენის ხეობა!...“ 21 რ.

2. ტექსტი ხელმოწერილია ვინმე „ძველი გარდატენელი“-ს მიერ. ამონაწერია: „დროება“, 1877 წ., № 108. 22 რ.

26—27. „მოსწრებულ სიტყვებში.—ერთხელ ჩვეულებრივი თავ-
შესაქცევი სალამო იყო ს. ნ. სახლში გამართული...“ 23 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია: „თეატრი“, 1886. № 47. 23 რ.

28. „ეშმაკების ფერხული.—ერთი მთვრალი კაცი მიდიოდა გზა-
ზედ. გზის პირად ეშმაკებს ფერხული დაებათ და შეექცეოდნენ...“ 24 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტში ჩართულია ორი საყურადღებო ოთხსტრიქონიანი ხალხუ-
რი ლექსი ეშმაკების წინააღმდეგ შელოცვის მავგარი.

ა) „შეჭამდი დავიზხადეთ.

აღიზისა, ფაშრუკისა...“

ბ) „წინდა მეცვა მუშისაო,

ქალამანი ფაშვისაო...“ 24 რ.

2. ამონაწერია [„თეატრი“-დან].

29—33. „ხალხური თქმულებანი. [ანეგდოტები მოხისე-
ლების შესახებ].—ერთხელ წყალდიდობას მოხისელები ჩამოვიდნენ
მტკვარზედ სათევზაოდ, დაინახეს აღელვებულს წყალში მომაველი ტივი და
გაქანებული მაშინ წყლის მეორე ნაპირას...“ 25 რ—26 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია: „თეატრი“, 1886 წ., №№ 40, 41 (25 რ, 26 რ).

34—37. „მოსწრებულ სიტყვა.—გურული გლეხი მეგრელმა ვახშ-
მად დაპატიჟა...“ 27 რ—28 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია: „თეატრი“, 1886 წ., № 41, 43.

38—40. „ანეგდოტები.—გლეხმა ყელიანი წაღები იყიდა და ზღა-
შუა გზაზედ დაეძინა...“ 29 რ.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „შეკრებილი თეოფ. ხუციკვაძისაგან“ 29 რ.

2. ამონაწერია: „თეატრი“, 1886 წ., № 45.

41—43. „მოსწრებულ სიტყვა.—ერთს სალამოს გ. მ-თან იყენენ
დ. ე—ტივი და განსვენებული იაკინთე ყიფიანი...“ 30 რ.

შენიშვნა: 1. 41 ხელმოწერილია ვინმე „ივ-ნე ქ-ძე“-ს მიერ (30 რ).

2. ამონაწერია: „თეატრი“, 1886 წ., № 46.

44—46. „მოლა ნასრედინი [ანეგდოტები]. — მოლა ნასრედი ღმერთს გაუამხანაგდა და ერთად დათესეს სახამთრო...“ 31 რ.

შენიშვნა: ხელნაწერს კ. გვარამაძის ხელით ლურჯი ფანქრით აწერია: „მესხი გ. გვარამაძის“ (31 რ.).

46—47. „ანეგდოტები. — „სოფ. აბულში (აბულის მთის ძირში) ერთი მდიდარი კაცი იყო ძველათ...“ 33 რ.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „დათათ მამუკას ნამბოზი ს. ვარგავეში“ (33 რ.).

2. ხელნაწერს ლურჯი ფანქრით კ. გვარამაძის ხელით აწერია: „მესხი კ. გვარამაძე“.

48. „რა ამბავია ისაკო? — მშვიდობა [ანეგდოტები]. — რა ამბავია ისაკო, სახლში, ჰკითხავს ბატონი მოჯამაგირესა, რომელიც ხუთი წელიწადია არ ენახა...“ 34 რ.

შენიშვნა: 1. ხელის მიხედვით ჩანაწერი ეკუთვნის „ვინმე მესხი კ. გვარამაძის“.

2. ხელნაწერს ბოლოში მიწერილი აქვს: „ლიზა ბერაძის ნათქვამი (ალილოს ნაწივეტი)“.

„წუხელის დათვი მომიბტა

შეკამა თხა წისილაო...“ (34 რ.).

49. „ძველნი სხვადასხვა ანეგდოტნი. [ისტორიული ანეგდოტები ივლიანე კეისრის, ალექსანდრე მაკედონელი და დარიოზ მეფის შესახებ]. — ივლიანე კეისარი ერთხელ ნავში იჯდა და დიდი ღელვა აღუდგა ესრეთი, რომ თვით მენავეთ მოძღვარი იგი დიდად შეშინდა, უბრძანა: ნუ გეშინიან კეისარი მიგყავს. —...“ 35 რ—46 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია: „ცისკარი“, 1853 წ. № 3.

50—61. „ანეგდოტები. — ერთი მშვენიერი ყმაწვილი კაცი ისმენდა წირვას პარიჟში...“ 47 რ—51 რ.

შენიშვნა: 1. ამონაწერია: „ცისკარი“ 1859 წ., № 1.

2. ტექსტზე მიწერილია „გ. რჩეულოვი“.

62. „სხვადასხვა ამბავი [მუსიკოს ლისტის დაქორწინების ამბავი]. — ლისტი, გამოჩინებული ფორტუპიანის მკვრელი, ცოლათ ირთამს პატიოსანის ბრილიანტიკის ქალსა პრალაში, რომელსაცა მზითევი აქვს სამი მილიონი...“ 53 რ—58 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია: „ცისკარი“-დან, 1853 წლ. № 3.

63. „თავიკამიები (ზღაპარი). — იყო ერთი ქვეყანა, უხსოვრის დროიდან ცხოვრობდა იქ ერთი ახირებული თვისების ერი, რომელსაც სახელად „თავიკამია“ ერქვა...“ 61 რ—81 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტი ხალხური არ არის. ზღაპრის ფორმით მოცემულია სატირული ხასიათის ამბავი.

2. ამონაწერია: „კვალი“, 1893 წ., № 24, 25, 27, 29 (81 რ.).

64. „ზღაპარი.—მოდი ვნახოთ ზღაპარი: იყო და არა იყო ერთი კაცი ლვთისნიერი...“ 83 r—84 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი ხალხური არ არის. სატირულ მოთხრობა წარმოადგენს.
2. ამონაწერია: „დროება“, № 34, 1875 წ.

65. „ორი ქოსა-ტყუილა (ხალხური ზღაპარი).—იყო ორი ქოსა-ტყუილა: ერთი დათუა და მეორე პეტრიკელა...“ 85 r—89 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი ხელმოწერილია „სოსიკოს“ მიერ. ამონაწერია: „ნობათი“, 1885 წლ. № 2.

66. „გარაღოჟი (ზღაპარი).—იყო და არა იყო რა, ლვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი მონადირე, რომელიც ყოველ დღეს დაიარებოდა სანადიროთ და ამითი ცხოვრობდა...“ 90 r—95 v.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „ზღაპარი წარმოადგენილი ნ. ყ-ის მიერ“ (90 r).
2. ამონაწერია: „ჯეჯილი“, 1893 წ., № 5.

67. „ტურფა (ზღაპარი).—ოდესღაც—იქნება რამდენიმე ასი წელიწადი—ერთს დიდს ტყეში ცხოვრობდა პატარა ქალი, სახელად ტურფა...“ 96 r—102 v.

შენიშვნა: ა) ტექსტი ხალხური არ არის. ზღაპრული ხასიათის მოთხრობაა. ხელმოწერილია ალ. სარაჯიშვილის მიერ (102 v).

ბ) ამონაწერია: „მოლალური“, ივნისის ნომერი, 1904 წ.

68. „ზღაპარი.—იყო ქალაქი ნატიფად შემკული ბუნების სიუხვითა. მას ქალაქსა შინა ოდიდგან უწყება რამ არსებობდა და უწყებასა მას მართვიდა ვინმე რონი თვის ერთგული ხელქვეშეთთა მწეობით...“ 103 r—105 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი ხალხური არ არის. არაკის ტიპის მოთხრობაა.
2. ამონაწერია რომელიღაც ჟურნალიდან (1890 წ. № 10).

69. „სამი გლახა და ქრისტე-ღმერთი (ზღაპარი).—იყო და არა იყო რა, ლვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო სამი უქნელ-უყოლელი გლახა...“ 106 r—107 v.

შენიშვნა: ამონაწერია: „ჯეჯილი“, 1890 წ., № I.

70. „ცერიტოლა თომა (ინგლისური ზღაპარი).—სახელგანთქმული მისანი მგზავრად მიდიოდა ერთხელ. ჩამოხდა ერთ ღარიბ ოჯახში...“ 108 r—114 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტი ხელმოწერილია ვინმე ა. თ.-ს მიერ.
2. ამონაწერია: „ჯეჯილი“, 1891 წ., № 1.

71. „ბერუას ნაამბობი (ეპიზოდი წარსული ცხოვრებიდან).—იქნება არ იცნობდე, მკითხველო, მოხუცებულ ბერუასა?...“ 115 r—124 r.

- შენიშვნა: 1. ტექსტს უბიბრაფათ აქვს რ. ერისთავის ლექსის ერთი ტაეპი:
„რა გითხრა, შვილო, მოხუცმა,
თავს ბევრი გარდამხუდი...“ (115 r).
2 ამონაწერია: „თეატრი“, 1886 წლ., № 5.

1994

ლეგენდები (კრებული) XX

216 ფ.; 35,6×22; ქალაღდი, უუდო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე; ფ.ფ. 109, 116, 117, 121, 122, 173 ცარეღლია.

1. „ბეკიჩა ქაჯაია.—ძღვრა მოსიღის იღორის წმ. გიორგის სასწაულთმოქმედება არამც თუ ქრისტიანებს, მახმადიანებსაც უციღებღად სწამღათ და სწამთ კიღეც...“ 1 r—8 r.

- შენიშვნა: 1. ტექსტის საცავ ფურცელზე ფანქრით აწერია „გურია. ლეგენდები“.
2. 8 r-ზე წერია: „მოგზაური“, 1901 წ. № 2. ჩაწერიღი სოფღის კაცისაგან“.

2. „გორის ჯვარი (ლეგენდა). 1877 წ.—ერთხელ, ჩვეუღებისამებრ, თამარ დედოფალი გორში ბრძანებულა და რაღაც შემთხვევის გამო გაჭფრენია თავის საყვარელი ქორი...“ 9 r.

შენიშვნა: ტექსტი ხელმოწერიღია ი. ს. დავითაშვიღის მიერ.

3. „დიღიუბის ეკლესია.—ის აღაგი, რომელზეღაც ამ ჟამათ დიღიუბის ეკლესია დგას, ყოფიღა ვიღაც ორი ძმისა, რომღებსაც სხვადასხვა უკმაყოფიღების გამო მოუნღომებიათ გაყრა და განაწიღება იმ მიწისა...“ 10 r—11 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს წამძღვარებული აქვს შენიშვნა:

„ეს ძვეღებური ამბავი მე ხშირათ გამოვიღა ხალხში და რაღგან ვფიქრობ, რომ იქნება ჩვენი საზოგადოებისათვის საინტერესო იყოს, ამისათვის დავწერე და გიგზავნით, უფ. რედაქტორო“ (10 r).

2. ტექსტი ხელმოწერიღია ი. ს. დავითაშვიღის მიერ.

3. ტექსტში ჩართულია ლექსები:

1. „კრულია ის მოსამართლე
ვინც არ გაარჩევს საქნესა...“ (10 r).

2. „საქართვეღოს დედოფალი,
დღდა ქართღისა თამარი...“ 10 r—11 r.

უკანასკნელ ლექსს აქვს რედაქტორის შენიშვნა, რომ იგი ეკუთვნის ი. ს. დავითაშვიღს და ზოგიერთ გამოცემაში შეცდომით იბეჭდება ხალხურად.

4. საცავ ფურცელს აწერია ფანქრით: „ქართღში შეკრეფიღი ლეგენდები“.

4. „ლეგენდა (სოფ. რუსთავის, შოთა რუსთავეღის სამშობღოს შესახებ).—სოფ. მუსხიღან (ახალც. მაზ.) ორის ვერსის. სიშორეზედ მღებარეობს პაწია სოფელი რუსთავი...“ 12 r—16 r.

შენიშვნა: ტექსტი რომელიღაც ჟურნალ ან გაზეთიღან არის ამოწერიღი. ბოღლოში აქვს მიწერიღი: „1884 წ., № 21“.

5. „ეშმაკის სამარე (ოსური ლეგენდა).—მალრან დვალეთის უღელტეხილზედ მაისის დამღევს ჯერ ისევ თოვლი აუღებელი იყო...“ 17 r—22 r.

შენიშვნა: ლეგენდა რომელიდაც ურნალიდან ან გახეთიდან უნდა იყოს ამოღებული. მიწერილი აქვს. ა. „1894 წ., № 39“. 22 r.

ბ. „ლეგენდა გადმოცემა გრიგოლ სავიტციმ“. 17 r.

6. „ტაბაყურო (ლეგენდა).—სოფელ გორაში ერთი დიდი ტბა არის...“ 23 r—24 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს ფანქრით აქვს წარწერილი ა. „ქართლი“. (23 r).

ბ. „ლეგენდა ჩაწერილი ალ. მეტურიშვილისაგან“. 23 r.

2. ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1898 წ., № 8.

7. „მოწყალე მდიდრის შვილი.—იყო ერთი მდიდარი და გამოჩენილი ვაჭარი...“ 25 r—28 r.

შენიშვნა: 25 r-ზე წერია: „ლეგენდა ს. ხიზაბავრაში ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან და ნამბობი ტატურათ ტეფოსაგან“. 25 r.

2. ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1898 წ., № 8. 28 r.

8. „როგორ გაჩნდა ლეინო (ხალხური ლეგენდა).—
ნოემ აშენა ვენახი,
ლეინო ვერ დააყენაო...“ 29 r—30 r.

შენიშვნა: მიწერილია: ა. „ნათქვამი ტარუაშვილისაგან (სურ. გვ. 17), ჩაწერილი ი. ალხაზიშვილისაგან“. ბ. „მოგზაური“, № 1, 1901 წ.“ (30 r).

9. „მთის ბოროტი სული „გუდი“ (ლეგენდა).—მთიული სვიმონა ძრიელ ღარიბად ცხოვრობდა, ამისი სიმდიდრე იყო ხუთი ცხვარი და ორი თხა...“ 31 r—37 r.

შენიშვნა: 1. სქოლიოში წერია: „ეს ლეგენდა დაბეჭდილი იყო მოკლედ ერთს რუსულ გაზეთში“. 31 r.

2. ხელმოწერილია ს. მგალობლიშვილის მიერ (37 r).

3. დაბეჭდილია: „ივერია“ 1886 წ., № 163 (37 r).

10. „მთის ბოროტი სული „გუდი“. (ლეგენდა). 38 r—42 r.

შენიშვნა: ლეგენდა ზემოთ მოყვანილი ტექსტის (№ 9) პირს წარმოადგენს.

11. „ისტორიული ლეგენდები თამარ მეფეზე—თამარ მეფე დედოფალი“ ძლიერ სახელოვანი მეფე იყო...“ 43 r—46 r.

შენიშვნა: მიწერილია: ა. „ჩაწერილი ბ. ებანოიძის მიერ“. 46 v; ბ. „მოგზაური, 1901, №№ VIII—IX“. 46 v. გ. „სოფ. საქარაში გაგონილი“. 43 r.

12. „საისტორიო ლეგენდები თამარ დედოფალზე.—თამარ მეფე დედოფალს ერთი მოსამსახურე თათარი ჰყვანდა...“ 47 r—50 r.

შენიშვნა: 1. ხელს აწერს ბ. ებანოიძე. 50 r.

დაბეჭდილია: „მოგზაური“, 1902 წ. № 7, 8 (50 r).

13. [ლეგენდები] ა. „შორაპნის მაზრაში აღმოსავლეთით მდებარეობს ერთი სოფელი, რომელსაც ღორეშას ეძახიან...“ 51 რ.

ბ. „გუგული ჩვენში გონიერ ფრინველად ითვლება და ბევრ იმერელს გლახს კიდევ სჯერა, რომ გუგულს თავისი ქვეყანა აქვს...“ 51 რ—52 რ.

გ. „ბუ ლამის ფრინველია, საზოგადოდ, ლამით არ გამოჩნდება ხოლმე...“ 52 რ—53 რ.

14. „ამირანი.—ერთს უდაბურ ტყეში, რომლის ხის წვეროები ცასა სწვდებოდნენ, ამართული იყო წვრილი, მაგრამ ძლიერ მაღალი კლდე...“ 54 რ—65 რ.

შენიშვნა: 1 მიწერილია: „ივ. № 212/1887“. (54 რ.)

2. ლეგენდა ამირანის სვანურ ვარიანტს უნდა წარმოადგენდეს.

15. „როსტომ ქაბუკი.—როსტომი იყო თურანელი, ცხოვრობდა ქექევაზ კეისრის საბრძანებელში—ადგილსა „ყარაიას...“ 65 რ—74 რ.

შენიშვნა: მიწერილია: „№ 214/1887“. 65 რ.

16. „სპარსული ლეგენდა საზამთროს (ყარფუზის) შესახებ.—სპარსულად საზამთროს ჰქვიან ყარფუზი. სახელი „ყარფუზი“ შესდგება ორი სიტყვისაგან...“ 75 რ.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია „მ. ტ. ი-კი“-ს მიერ. 76 რ.

2. დაბეჭდილია: „ივერია“, 1900 წ., № 181. 76 რ.

3. საცავ ფურცელზე წერია: „ნუხის მაზრა, ლეგენდები“.

17. „ბოროტი დედაკაცი (ვართაშენელ ებრაელთა ლეგენდა).—ბრძენთა ბრძენი მეფე ებრაელთა სრალომონი ამბობდა, რომ ბოროტი დედაკაცი სულ-თამბუთაგზე უსაშინელესიაო...“ 77 რ. 81 ვ.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია „ლ. წ-ძე“-ს მიერ (81 რ.)

2. დაბეჭდილია: „ივერია“ 1892 წ., № 151 (81 რ.)

18. „რაინდი რომელრა? (ჩერქეზული ლეგენდა ზაურ-ბეგის ნაამბობი).—ჩვენი ადათია, როცა ორი მეგობარი ერთმანეთს გაიცნობენ და კარგად დაუახლოვდებიან, შემდეგ ძმად გაიფიცებიან...“ 82 რ—85 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1898 წ., № 60 (85 რ.)

19. „საიდგომო კვერცხი (ქართული ლეგენდა ნაამბობი თვ. გრუზინ-სკისაგან).—ციცაბო მთიდგან, სადაც მშვენიერი სასახლე იდგა, ჩამოდიოდა ორი ლამაზი თეთრი ჯორი...“ 86 რ—93 რ.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია ალ. სოლოლაშვილის მიერ. 93 რ.

2. დაბეჭდა: „ივერია“ 1898 წ. № 73 (93 რ.)

20. „შავი სიკვდილი. ქირი. (აღმოსავლეთის ლეგენდა).—ჩამოეშვა ციდან მშვენიერი ფერია...“ 94 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1897 წ., № 75 (94 რ.)

21. „შაენაბადა ანუ მწყემსი თათარი (ლეგენდა).—ტფილისიდან რამდენიმე ვერსის მანძილზედ, სამხრეთის მხარეს, ერთ გორაკზედ ერთი პატარა ვკლესიაა...“ 95 r—97 r.

შენიშვნა: ხელს აწერს ნიკო ასლამაზიშვილი (97 r). დაიბეჭდა: „ივერია“, 1897 წ., № 203. (97 r).

22. „შურის ხე (ლეგენდა გაგონილი ქობულეთში).—აღლახმა რო ეს ჩვენი პაწია კუთხე მთელს ხმელეთისა, ჩვენი სამშობლო საქართველო გააჩინა, უხვად დააბერტყა თავისი კალთა...“ 98 r—100 v.

შენიშვნა: 1. ხელს აწერს „აბუ-კინო“. (100 v).

2. დაბეჭდილია: „ივერია“, 1897 წ., № 244. (100 v).

3. ტექსტს წინ უძღვის ეპიგრაფი: „ქართველის რის ქართველი იქნება, თუ თავისის მოძმის სისხლის ძამელი და მისის ბედნიერების სამარის მთხრელი არ არის?! დედის მუცლიდგანვე ჰყვება ეს თვისება ქართველს“.

23. „საშინელი ვალი (აფხაზური ლეგენდა).—აფხაზეთის ერთს პატარა სოფელში, რომელსაც მშვენიერი მთა-გორიანი მდებარეობა აქვს, იყო ერთი ლამაზი ქალი, სახელად რატი...“ 101 r—107 r.

შენიშვნა: ა) ხელმოწერილია თეოდ ხუსკივაძის მიერ, (107 r). დაიბეჭდა: „ივერია“, № 25, 1887 წ. (107 r)

ბ) ტექსტს ერთვის შენიშვნა: „ეს ლეგენდა ერთს რუსულს ჟურნალშია დაბეჭდილი“ (107 r).

24. „ლეგენდა თამარზე (ზემო იმერეთში გაგონილი და ჩაწერილი ქრისტ. ციციშვილის მიერ).—თამარ მეფისთანა ლამაზი ქალი დედამიწაზედ არ მოიპოებოდა...“ 108 r.

შენიშვნა: დაიბეჭდა: „კვალი“, 1893 წ. № 37. (108 r).

25. „ზაალი (ხალხური ლეგენდა დასავლეთ საქართველოში თქმული).—რიონის მარცხენა კიდეს ერთი რუ ჩამოჩხრიალღებს, დაბურულს მთებსა ძირს უთხრის, შეჰყვირის, ზე შეტრიალღებს...“ 110 r—113 r.

შენიშვნა: დაიბეჭდა: „ნობათი“, 1834 წ., № 1 (113 r).

26. „ყვავის საყდარი (ლეგენდა).—საგურამოს, ზედა-ზნის მთის ძირში, არაგვის მარცხენა ნაპირზე, გზის პირას არის ერთი ძველი ქვითკირის შენობა, რომელსაც თალი ჩამოჰქვევია...“ 114 r—115 v.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია მოსე ჯანაშვილის მიერ (115 r).

2. დაიბეჭდა: „ნობათი“, 1884 წ., №№ X, XI და XII (115 v).

27. „მარინე (ხალხური ლეგენდა დასავლეთ საქართველოში თქმული).—კაშ-კაშ სიცილით ამოჰყო მთის უკან ყური მთვარემა. და მას სალამი მიუძღვნა ყოველმა ქვეყნის მხარემა...“ 118 r—120 r.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია ცახელის მიერ (120 r).

2. ამონაწერია: „ნობათი“, 1883 წ., (120 r).

28. „თამარ დედოფალი (ხალხში დარჩენილი ლეგენდა).

თამარის მეტი შვილი იმის მშობლებს არა ჰყავდათ...“ 123 r—124 r.

29. [ალექსანდრე მაკედონელი].—„ალექსანდრე მაკედონელმა მთელი ქვეყანა დაიპყრო: აღმოსავლეთი, დასავლეთი, ჩრდილოეთი და სამხრეთი...“ 124 r—126 r.

შენიშვნა: ა) №№ 28 და 29 ამონაწერია რომელიღაც შურონალ ან გაზეთიდან, 1890 წლის № 119 (126 r).

ბ) №№ 28 და 29-ს აქვთ საერთო შენიშვნა: „ეს ლეგენდები ამ სამის წლის წინად საინგილოში ჩაესწერე გ. ჯანაშვილის პირით, ხოლო დღეს ისევე ლეგენდები, ცოტა გადასხვაფერებულად და უფრო-კი ვრცლად დაბეჭდილია ახლად დასტამბულს წიგნში „Сборник матер. для описания местн. и племен Кавказа“. პირველი ლეგენდა ჩაუწერია სამეგრელოს სოფ. ამკოლოში ბ-ნ ნ. ჯანაშიას; ხოლო მეორე ბ-ნ პრიხნის გორის მაზრის სოფელ ქიძნისში“ (120 r). შენიშვნა მოსე ჯანაშვილს უნდა ეკუთვნოდეს.

30. „ლეგენდა ახტალის შესახებ.—ახტალა მდებარეობს სოფელ გურჯაანს, კახეთში—ცივ-გომბორ-სიღნაღის მთის დაქანებულსა და ჩაღრმავებულ კალთაზედ...“ 127 r—128 r.

შენიშვნა: ა) მიწერილია: „ეს ლეგენდა გავიგონე სოფელ საგარეჯოს მცხოვრების მოხუცის იაკობ გულისაშვილისაგან“ (128 r).

ბ) ლეგენდის ჩამწერი მოსე ჯანაშვილი უნდა იყოს. ტექსტი ამონაწერია: „ივერია“, 1891 წ., № 13. (128 r).

31. „გორგასლანის ციხე (ლეგენდა).—ვისაც კახეთისაკენ უმოგზაურნია, იმას უეჭველად ეხსომება სოფელი უჯარმა და ისიც, რომ უჯარმის ზემოდ—საცა საკახეთო გზა-ტყეცილი მთაზედ აღის და მერე ივრისაკენ ეშვება, იმ უღელტეხილზედ, გზიდან მარჯვნივ არის ძველი დანგრეული და ნიტოვებული ციხე-დარბაზი საყდრით, რომელსაც ჰქვიათ „ჯვარი-პატიოსანი...“ 129 r—132 v.

შენიშვნა: ხელმოწერილია დ. ნახუცრიშვილის მიერ და დაბეჭდილია: „მოგზაური“ 1901 წ., № III (132 v).

32. ა. „ლეგენდები და რჯული დაღესტნის მთიულეებისა.—მუსულმანები, თან ხმაოდ მათი სარწმუნოებისა, არ შეეხებიან საკმელად პირუტყვის, ან ფრინველის ხორცს, თუ ის არის სხვა სარწმუნოების კაცის ხელით, ან თოფით მოკლული...“ 133 r—135 r.

შენიშვნა: 1. ამონაწერია: „დროება“, 1877 წ., № 189 (135 r).

2. ხელმოწერილი ვინმე „მე“-ს მიერ. 135 r).

ბ. „ლეგენდა და რჯული დაღესტნელებისა ქაბა და წმიდა წყალი „ზამ-ზამ“.—ეს წყარო არის ქაბაში (მეკაში) და ისე პატივცემულია მუსულმანებისაგან, როგორც წყალი განგასი ინდოელებისაგან...“ 136 r—137 r.

გ. „მეორეთ მოსვლა.—მეორეთ მოსვლას, ქვეყნიერების დასასრულს, დაღესტნელი მთიულეების ლეგენდა მოგვითხრობს ამგვარად: ეს მოხდება როცა ქვეყანაზედ არ დარჩება არც ერთი ისეთი მუსულმანი, რომელ-

26. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

საც წმინდის გულით შეეძლოს წარმოთქმა იმათი სარწმუნოების სიმბოლოსი...“ 137 r—139 r.

დ. „გვირგვინი და უნაგირი ნადირ-შაჰისა. 120—130 წლის წინათ საქართველოს დაეცა სპარსეთის შაჰი ნადირი...“ 139 r—140 r.

ე. „გარდმოცემა შეიხ მანსურზედ. — შეიხ მანსური იყო უსწავლელი კაცი...“ 140 r—142 r.

ვ. „პირველი შეცოდება. — დაღესტნელების ჰაზრით, შეცოდებამდინ ადამ და ევის სხეული დაფარული იყო ქერქით, რომლის დანარჩენს ჩვენ ვხვდებით თითების ბოლოებზე, ფრჩხილების მსგავსად...“ 142 r.

33. მაჩალახელების ცხვრები. — ყაზი-ხუმუზში არის პატარა სოფელი, მაჩალახი. ამ სოფლის ახლოს მომხდარია შემდეგი შემთხვევა...“ 143 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „დროება“, № 2, 1873 წ.

34. „ლეგენდა ამირანზე. — ქართლში, კახეთში, იმერეთში და ნამეტნავად მთის ხალხებში ისე კაცს ვერ შეხვდებით, რომ ამირანზე რამე ზღაპრისებური ამბები არ იცოდნენ და ხშირად ერთმანეთში არ იგონებდნენ მის სიყოჩაღეს, მის დროს და მის ქვეყნის სიმუდარესა და მრავალს სხვა საშიშარ ამბებსა...“ 144 r—146 r.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია ზ. მთაწმინდელის [ზ. ჭიჭინაძის] მიერ (146 r).

2. ამონაწერია „დროება“, 1877 წ. № 80. (146 r).

35. „ამირანი (ლეგენდა). — ალსდექ. გმირთ-გმირო ნუ გძინავს. მტერთა ისმიან ხმანია. — ხალხური.

ბუნებას გადაჭფარვია

შესაზარავი ბნელეთი...“ 147 r—150 r.

შენიშვნა: ტექსტი ხალხური არ უნდა იყოს. ხელმოწერილია მ. გობეჩიას მიერ.

ამონაწერია: „მოგზაური“, 1901 წ., №№ VI და VII (150 r).

36. „ლეგენდა მეფე ერეკლეზედ. — მეფე ერეკლეს ხმით ლაპარაკი ძალიან უყვარდა...“ 150 r—150 v.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია ვარდენ ყიფიანის მიერ.

2. ამონაწერია: „მოგზაური“, 1901 წ., №№ VI და VII (150 v).

37. „ლეგენდა დავით აღმაშენებელზე (ნაამბობი ს. საქარის მცხოვრებ სინო გ-საგან, ჩაწერილი ვიქ. ებანოიძისაგან). — დავით აღმაშენებელი იყო ძალიან მოწყალე და ღვთის მოყვარე...“ 151 r—152 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1897 წ., № I (152 r).

38. „გაგონილი ამბავი. — ერთს თავადს პირველშივე გაციებით ცოლი დაუსწესებულა და ერთხანს შვილი აღარ ეყოლა, სწუხდა დიდათ და ხმა-რობდა კიდევაც ყოველ ღონეს...“ 153 r—154.

39. [ზეპირგადმოცემანი]. „(ხუციანთ პეტრეს ნაამბობი) — გოგალათ გვარში (ხიზაბავრელია) წინდროებაში ერთი ძალიან ზორბა და გმირი კაცი გამოსულა...“ 155 r.

40. [თქმულება].—„ლეკები როდესაც ეცემოდნენ ხოლმე ხიზაბაგრასა, ზალხი დარნებში იხიზნებოდა ყოველივე თავის სარჩოთი, ამიტომაც მტრები ვერაფერს აკლებდნენ...“ 155 r.

41. [თქმულება].—„ჯავახეთში მთავრათ იყო აჭარელი ბაშ-აღა...“ 156 r.

შენიშვნა: ტექსტები № 39, 40, 41 ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1897 წ., I.

42. „ძველებური მოკითხვის წერილი (შეჭუცვლელათ).—ქ. ანთებულ ცეცხლში ჩამაგდვი, რაცა შენი დარდი მიშვრება, რა არა—ამათი დარდი. ლამის უღვთოთ სული ამომართვან...“ 157 r.

43. „ზღაპრის წილ-მართალი.—თურმე ეშმაკმა თავის შვილი—ურჯულოება—დააქორწილა სიბოროტეზედ...“ 158 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1897 წ., III.

44. „ოსური ლეგენდა.—ქ. კავკავის სამხრეთისაკენ, ოცდათვრამეტის ვერსის სიშორეზედ, მდებარეობს სოფ. ყადგარონი. ყადგარონი, როგორც სხვა სოფლები ბარის ოსეთისა, სახნავ-სათიბით მდიდარი სოფელია და ტყე თითქმის ზედვე აკრავს...“ 159 r—161.

45. „ღვთის რისხვა. ოსური ლეგენდა.—შემოზღუდული გარშემო მაღალ თოვლიან მთებით და განშორებული ყველა გარშემო სოფლებიდან, ოსების სოფელი თიბი ამ რამდენიმე წლის წინად წარმოადგენდა მიყრუებულ პატარა საბატონოს...“ 162 r—171 r.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია გიორგი ლიხაველის მიერ.

2. ამონაწერია: „დროება“, 1885 წ., № 6, 7, (171 r).

46. „ტურა ქაიხოსრო (ისტორიული ლეგენდა).—მეფე ერეკლეს დროს კახეთში ვაჩნაძიანთ გვარში ყოფილა გამოჩენილი და მხნე ვაჟ-კაცი ქაიხოსრო...“ 171 r—172 r.

შენიშვნა: 1. მინაწერი: „ხალხური პოეზია (შეკრებილი სოსიკოსაგან)“ 172 r.

2. ამონაწერია: „დროება“, 1885 წ., № 53 (172 r).

47. „მკურნალი და მთავარანგელოზი (ხალხური ზღაპარი).—იყო ერთი მკურნალი. მისდა საუბედუროთ ბევრი არაფერი იცოდა, ცოტა მუშტარი ჰყავდა და დიად ხელმოკლედ სცხოვრობდა, ისე ხელმოკლედ, რომ ხმელა პურიც ბევრჯელ ენატრებოდა...“ 174 r—177 r.

შენიშვნა: 1. ხელმოწერილია ბაჩანას მიერ. ჩაწერილია 1900 წ. (177r).

2. ამონაწერია: „ცნ. ფურც.“ 1901 წ., № 1380. (177 r).

48. „აბრსკილ (ამირანი). (აფხაზური ლეგენდა ჩაწერილი ნიკ. ჯანაშიასაგან).—ძველ დროში აფხაზეთში ცხოვრობდა შვენიერი ქალი, სახელოვანი და მდიდარი ოჯახის ასული...“ 178 r—181 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „აკაკის კრებული“, 1898 წ., V (181 რ).

49. „დავით აღმაშენებლის ჯორი (ლეგენდა).—

დავით აღმაშენებელმა ერთად ჩაყარა სამი ეკლესიის ბალავერი: გელათში, მარტვილში და სუჯუნაში...“ 182 რ.

50. „ამირან დარუჯანაშვილი (ქართული ლეგენდა).—
სამნი ძმანი იყვნენ: ერთს მათგანს ერქვა სულ-კალმახი, მეორეს ბადრი და მესამესაც უსუპ, გვარად დარუჯანაშვილები იყვნენ...“ 183 რ—191 რ.

შენიშვნა: 1. სქოლიოში წერია: „ბრეთში მცხოვრებელის გლეხის ვანო ჩინჩალაძის ნათქვამი“ (183 რ).

2. დაბეჭდილია: „ივერია“ 1887 წ. №№ 145, 146. (191 რ).

51. „მურზაყან შავსევდიანი (მთიულე გმირი).—

საზოგადოთ მთებში და განსაკუთრებით თავისუფალ სვანეთში საკვირველი ახოვანი და თვალ-ტანადი ხალხი იცის...“ 192 რ—193 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტში ჩართულია ლექსი მურზაყან შავსევდიანის შესახებ...

„მთვარე ერთია, ერთი—მზე, მურზაყან ერთად ერთიო,

დალოცოს წმინდა გიორგიმ, მაღლით სწყალობდეს ღმერთიო...“ 192 რ—193 რ.

2. ამონაწერია: „თეატრი“, 1886 წ., № I.

52. „სვანური ლეგენდები ანუ სვანების ამაოდრწმუნებანი.—I ქვეყნის შექმნა.—უწინარეს ყოვლისა ქვეყნიერება წყლით იყო მოცული...“ 194 რ—196 რ.

„II. ვარიანტი.—ღმერთმან შექმნა პირველად ცა. ცას აწვიმა ექვსი დღე...“ 196 რ—197 რ.

„III. მზე და მთვარე.—„მზე[ზე] უწინ ქვეყანას სხვა რამ ანათებდა...“ 197 რ—198 რ.

„IV. სეტყვა, ქუხილი, წვიმა და თოვლი.—სეტყვა ბრმა არის, წინამძღოლად მას ეშმაკი ჰყავს მიჩენილი და დროგამოშვებით მოისურვებს ქვეყნად (სეტყვას ბინა ცაზე აქვს) გასეირნებას...“ 198 რ—199 რ.

„V. ყვავილი და წითელა.—ყვავილი და წითელა ძმები არიან. დედა ცოცხალი ჰყავთ და სცხოვრობს ერთს მიუდგომელს და მაღალის კლდის თავზე, ზღვის პირად...“ 199 რ—200 რ.

„VI. თუშები.—თავისუფალ სვანეთში, უშკულის საზოგადოებაში, არის ერთი ადგილი, სოფლის მახლობლად, რომელსაც დღემდე ორი სახელი აქვს...“ 200 რ.

„VII. თამარ დედოფალი.—თამარ დედოფლის მამას ორი შვილი ჰყავდა: თამარი და მისი ძმა...“ 201 რ.

შენიშვნა: ა) ტექსტი № 52 I—VII-დე ხელმოწერილია, „თავისუფალი სვანის“ მიერ.

ბ) ამონაწერია: „ივერია“, №№ 30, 37, 51, 1887 წ.

53. „როსტომ გმირი. (ფშაველელის გმირულს პოეზიით დამ).—ფშაველები, როგორც მოგეხსენებათ, პოეტური ხალხია...“ 202 რ.

შენიშვნა: 1. ჩაწერილია ნ. ურბნელის მიერ ს. თიანეთში (206 რ).

2. ამონაწერია: „ივერია“, 1887 წ., № 78 (206 რ).

54. „ამირანი. სვანური ლეგენდები.—ერთს უდაბურს ტყეში, რომლის ხის წვეროები ცასა სწვდებოდნენ, ამართული იყო წვრილი, მაგრამ ძლიერ მაღალი კლდე...“ 207 რ—215 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტი მოყვანილია საინტერესო ლექსი ამირანის ყურშას შესახებ:

„ყურშაო, ჩემო ყურშაო!

ყურშა გამქარვა (გამიქრა) გამქარვა...“ (214 რ—215 რ).

2. ტექსტი ხელმოწერილია „თავისუფალი სვანის“ მიერ.

3. ამონაწერია. [„ივერია“, 1887 წ.] № 212, 213.

4. ლეგენდებს ერთვის ლექსი, „ქვედრულა“ (გლეზური: ლექსი რაკაში გაგონილი და ჩაწერილი ს. დათეშიძის მიერ).—ქვედრულა მოდიდებულა, თან ზოაქეს მთა და ბარია...“ (216 რ).

5. ლექსი ამონაწერია: „ივერია“, 1887 წ., № 229.

1995

კრებული (ზღაპრები და არაკები). XIX

89 ფ.; 35×22; ქალაქი; უცხო; აუკინძავი; მხედრული; ნაწერია ცალ გვერდზე; ფ.ფ. 21, 22, 74—ცარიელია; [XIX ს.].

1. „არაკი ტარტაროზისა ანუ კულიანების ღამე.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რაღა იქნებოდა, იყო ერთი კაცი...“ 1 რ—20 ვ.

შენიშვნა: 1. ტექსტს მიწერილი აქვს: „მოხუცის კაცისაგან ნამბობი 1859-სა წელსა, ერთს ღამეს ვახშმის შემდეგ“. 1 რ.

2. ტექსტი ხელმოწერილია თ. ალექსანდრე ვახტანგის ძე ჯ. ორბელიანის მიერ. 20 ვ.

3. ამონაწერია: „ცისკარი“, 1860 წ., № 7—12.

2. „ზღაპარი. (შეჩივლა ცხოვართაგან თვისდამი პატრონისა მწყემსებზედ).—მართალი უთქვამთ, და გამოუთქვამსთ უპატრონო თბას მეგელი გაჰხეთქსო...“ 23 რ—26 რ.

შენიშვნა: 1. „ზღაპარი“ ვალექსილია, არ უნდა იყოს ხალხური.

2. ტექსტი ხელმოწერილია ვინმე ი. ე.-ს მიერ—26 რ.

3. ამონაწერია: „ცისკარი“, 1857 წ., № 10.

3. „მუცელა (ზღაპარი).—იყო და აღარ არის. ღმერთმა ნულარც აქვენოს ქვეყანას იმისთანა ადამიანი, როგორც ის იყო. გინა?—მუცელა, მუცელა...“ 27 რ—73 რ.

4. „ღარდიანი (ჩაწერილი მიხეილ როსტომიშვილისაგან).—ერთი კაცი ქვეყნიერობისთვის დარდობდა...“ 75 რ.

5. „სოლომონ ბრძენი. (მისივე).—სოლომონ ბრძენმა ერთი სასახლე ააშენა, რომელიც თვალმარგალიტის იყო...“ 76 რ—78 რ.

6. „მკითხავი. (მისივე).—ერთს დედაკაცს ქმარი მოუკვდა და დარჩა ერთი ზარმაცი მაზლი...“ 79 r—80 r.
7. „ამირანი. (მისივე).—ამირანი იყო ღვთის ნათლული და ლონიერი...“ 81 r—84 r.
8. „როსტომი. (მისივე).—როსტომ ფალავანი იყო, მას ვერავინ უძლებდა თავის ქვეყანაში...“ 85 r—86 r.
9. „მკვებარა. (მისივე).—ერთი კაცი ცოლს თავზე კვერცხს ადებდა, თოფს ესროდა და კვერცხს გადმოაგდებდა ხოლმე ძირს...“ 87 r.
10. „სოვდაგარი (მისივე).—იყო ერთი სოვდაგარი, ფრიად მდიდარი...“ 88 r—89 r.

შენიშვნა: ტექსტები №№ 4—10 ჩაწერილი მიხეილ როსტომაშვილის მიერ და დაბეჭდილია. (იხ. აკაკის კრებული, 1898 წ., IX).

1996

კრებული ზღაპრების. 1900—1902

86 ფ.; 17,5×11,5; ქაღალდი; უცლო; მხედრული; შემკრები—აფრასიონ მერკვილაძე; 1900—1902 წ.

1. „ღმერთო, ბედი მომეცი და სანახველაზე დამსვიო.—იყო ერთი ბერი კაცი, ცოლი არ ჰყავდა და ყოველდღე ღმერთს ეხვეწებოდა: ღმერთო ერთი შვილი მომეციო...“ 2 r—4 v.
2. „პატარა ეშმაკმა დიდი ეშმაკი აცინაო. (ვარიანტი).—იმან ნიჩაბს დაავლო ხელი, ამან ძროხა გამოუშვა და ასე შეინაცვლეს ხელობა...“ 5 r—7 r.
3. „სამი ძმა კაცი (ბარამ მერკვილაძის სიტყვით ჩაწერილი).—იყო და არა იყო რა იყო სამი ძმა კაცი, ერთი კოკორის მეტი არა ჰქონდათ რა...“ 7 r—8 r.
4. „სამ ლამეს მიმყაროულეთო.—იყო ერთი ხემწიფე, სამი ვაჟიშვილი ყავდა. ორი ქვიანი და ერთი სულელი...“ 9 r—20 r.
5. „გადამხდა გადასავალი, აწი უარესს მოველი.—იყო ერთი სოვდაგარი, მიდის ერთხელ საიპროდ. გზაზედ კაცის თავი ნახა...“ 20 v—24 v.
6. „თვალდათხრილი ხელმწიფე. (მეხბოე ბიჭი, რომ ხელმწიფედ დაჯდა).—იყო ერთი მდიდარი სოვდაგარი, უთვალავი ქონება ქონდა...“ 25 r—34 r.
7. „ალიბეგი და გიორგი.—იყო ერთი ხემწიფე, ყავდა ერთი მზეთუნახავი. მზეთუნახავის გადაიმ ერთი ვაშლი ნახა...“ 34 v—50 r.
8. „ხვთისავარი.—იყო ერთი ხელმწიფე, დიდი მდიდარი, შემძლე, ლონიერი, მარა შვილი არ ყავდა...“ 50 r—72 v.
9. „უღარდელი კაცი უნდა ენახოვო“—ხელმწიფემ სთქვა.—აღმოსავლეთის ხემწიფე იყო ერთი, დიდი შეძლებული, დიდი მდიდარი...“ 72 r—78 r.

10. „მღვდელმა ქრისტეს რო მოატყუა, მას აქეთ დაწყევლილია.—ქრისტე რომ სოფელ-სოფელ დადიოდა და ავადმყოფებს ამკურნალებდა, ერთხელ შეხვდა გზაზე ერთ მღვდელს, შეუამხანავდა...“ 79 რ—80 რ.

11. „იმასაც გამოუვლის რამეო“.—ერთი ხემწიფე იყო. ბალი აქვს თურმე კარგი...“ 80 ვ—82 რ.

12. „მამის ანდერძი...—ერთი ხემწიფე იყო. ერთი ქალიშვილის მეტი არაფერი გააჩნდა...“ 83 რ—86 ვ.

შენიშვნა: 1. ზღაპრებს წინ უძღვის საძიებელი. 1 ვ.

2. ზღაპრები შეკრებილია აფრასიონ მერკვილაძის მიერ.

1997 ა

კრებული ხალხური ზღაპრებისა (ქიზიყი). XX

29 ფ.; 35×22; ქალაღი; აუკინძავი; მხედრული; [XX ს.]; ქიზიყი. ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „სიბრძნე სოლომონისა.—აღებ-მიცემის ხალხი, რომელსაც გამდიდრება და ცხოვრების შეძენა უნდა, ბევრს შრომობს: ერთი ქალაქიდან მიდის მეორე ქალაქში, ერთი სახელმწიფოდან მეორე სახელმწიფოში და ასე შოულობს სიმდიდრეს...“ 1 რ—4 რ.

2. „ხელმწიფის ცოლი ქალ-ბაყაყი.—ერთ სოფელში, სოლომონ ბრძენის დროს, სცხოვრობდა ერთი მეტად საწყალი და დავრდომილი კაცი, რომელსაც სახელათ ეძახდნენ ფასოს...“ 5 რ—16 რ.

3. „იადონისა და ბულბულის ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი ხელმწიფე, ჰყვანდა იმ ხელმწიფეს სამი ვაჟი...“ 17 რ—26 რ.

4. „ხელმწიფის შვილი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი მეფე; ჰყავდა ერთი ვაჟი. სიკვდილის დღე რომ მოუახლოვდა, დაიბარა თავისი შვილი და შემდეგი დარიგება მისცა...“ 27 რ—29 ვ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები დაბეჭდილია. მათ დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

ა) ტექსტი № 1—„ზღაპარი ქიზიყში გაგონილი და ჩაწერილი მღვდ. ნიკოლოზ მაღალდაძისაგან“. (1 რ) [„აკაკის კრებული“, 1898, VI].

ბ) ტექსტი № 2—„ზღაპარი ქიზიყში გაგონილი და ჩაწერილი მღვდ. ნ. მაღალდაძისაგან“. (5 რ) „აკაკის კრებული“, 1898 წ. V(16 რ).

გ) ტექსტი № 3.—„ო. რაზიკაშვილის გაგონილი ს. ვეჯინში“ (17 რ). „ჯეჯილი“ № V, 1891 წელი. (26 რ).

დ) ტექსტი № 4—„ხალხური ზღაპარი“ (27 რ) „მ. ნასიძისა. „ნობათი“ 1884 წ. JI № X, XI, XII“ (29 ვ).

2. ტექსტები ზოგან წითელი მელნით არის რედაქტირებული.

1997 ბ

კრებული ხალხური ზღაპრებისა (ჯავახეთი). XX

11 ფ.; 35×22; ქალაღი; აუკინძავი; მხედრული; [XX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „ეშმაკი და ქალი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი კაცი. ის თუაღით და ტანით ბუნებას მღიღრაღთ დაეჯიღღოვებინა, მაგრამ ის იყო მეტათ ღარიბი და იძულებული გახდა მეღღოღობისთვის მოეკიდა ხელი და ამითი ეცხოვრა...“ 1 რ—4 რ.

2. „ომაღ-ხან ჩოფანი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი განთქმული მონადირე. ეს მონადირე დაღიოდა ყოვეღღღღე სანადიროღღ და ღღღღღღითითო ირემს ჰკღღღღღღა...“ 5 რ—11 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები დაბეჭდიღღა.

2. ტექსტებს დაღთული აქვს შემღღღღე ცნობები:

№ 1—„ზღღღღღღი ჩაწერიღღი ჯავახეთში, სოფ. კიღღღღღი გიგო შატბერაშვიღღსა-გან“ (1 რ). „აკაკის კრებული“, 1898 წ., № 8 (4 რ).

№ 2—„ზღღღღღღი, გაღღღღღი და ჩაწერიღღი ჯავახეთში, სოფ. კოთელიაში, ვსიღღკოპტონაშვიღღის მიერ“ (5 რ). „ივერია“, № 76/1882 (5 რ).

1997 გ

ფასკუნჯი (ზღღღღღი). XIX—XX

12 ფ.; 35×22; ქალაღი; აუკინძავი; მხედრული; ღუშეთი, ს. გაღღღღი [XIX—XX ს.].

1. „ფაშკუნჯი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი მგაღღღღი, ღღღღღი ჩვენი მწყაღღღღი. იყო ერთი ხელმწიფე. ამ ხელმწიფეს ჰყვანდა სამი ვაჟი და სამი ქალი...“ 1 რ—12 რ.

შენიშვნა: მიწერიღღა „ხალხური არაკი, გაღღღღი ღუშეთის მაზრის სოფ. გაღღღღიში მარინე გოციროღღსაგან და ჩაწერიღღი „ქართვეღღი ოსებშის მიერ“. (1 რ). ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 131—133.

1997 დ

ტარიელის და ლერწამ-ღარეჯანის ამბავი. XX

6 ფ.; 21×13; ქალაღი; აუკინძავი; მხედრული; [XX ს.]; შემკრები—ნიკოლოზ გაბრიელის ძე ასათიანი; მოქმელი მახა მოშენათ ქალი, ინჯათ რაღღი; ქ. ახალციხე.

„ტარიელი და ლერწამ ღარეჯანი იყენენ ერთად შეზრდიღღნი. ლერწამ ღარეჯანის მამამ ტარიელი გაღღღან სამტრო აღღღს. ლერწამ-ღარეჯანი გაათხოვა. მისცა ხვარასან მეფის შვიღღს. ტარიელი რომ მოზრუნდა, თავისი საყვარელი დახეღღა გათხოვიღღი. მაშინ ტარიელმა უთხრა ლერწამ-ღარეჯანს:

შენი ტყუიღღი თათბირი

შეიქმნა დაკარგულეღღი...“ 1 რ—6 წ.

შენშენა: 1. მიწერილია: „ნამბობი ქართველი ებრაელის მახა მოშენათ ქალის, ინჯათ რძლის, და ჩაწერილი სიტყვა-სიტყვით ნიკოლოზ გაბრიელის ძის ასათიანისაგან ქალ. ახალციხეში“ (1 r).

2. ტექსტში პროზა და ლექსი ერთმანეთს ენაცვლება.

1997 ე

კრებული [ზღაპრები, ლეგენდები, საოჯახო ცნობები]. XX

19 ფ.; 35×22; ქალაღი; აუკინძავი; ნაკლული; მხედრული; [XX ს.]; შემკრები ვინმე მესხი კონსტანტინე გვარამაძე (2 r); ახალციხე.

1. „დიდია ქრისტეს სასწაული.—იყო და არა იყო რა ღვთის უკეთისი რა იქნებოდა, იყო ერთი ფრანგი ყვინჩი, რომელიც სულ იმას გაიძახოდა ხშირად, ადგომასი, დაჯდომასი, საქმეში და სხ.: (დიდება) დიდია ქრისტეს სასწაულიო...“ 1 r.

2. „კაკაბი და მელა.—მელამ კაკაბი დაიჭირა და ქამას უპირებდა...“ 2 r.

3. „გველის აღმასი.—ღამე ბნელში ერთმა მოჯამაგირემ სერის ფერდოში რაცხა მანათობელი დაინახა, რომელიც, ხან აღმა აღიოდა ხან დაღმა ჩამოდიოდა...“ 2 r.

4. „მონადირე.—ერთ დიდ თოვლიანს ზამთარში ერთი ხიზაბაგრელი მონადირე წასულიყო მელაზე სანადიროთ...“ 3 r.

5. „ფრინველების და ოთხფეხების ენის სწავლება.—იყო ერთი მეწისქვილე, ცხრა წლის განმალგობაში რა ახი (მინდი) იყო, ნახევარი კოლმეილში მიჰქონდა და ნახევარს კი წყალში ჰყრიდა...“ 3 r—3 v.

6. „ფიჩხულის მოხარშვა.—მარცხენა გვერდს გაუზვრეტენ დანით და ნალველს გამოართმევენ თევზსა...“ 4 r.

7. „ოჩხე-ოჩხის თევზი.—ფიჩხულს იჭერენ ყინულის ტეხით და ოჩხით...“ 4 r.

8. „ყინულის ტეხა.—როდესაც წყალს, მდინარეს, გაჰყინავს, მაშინ ყოველი თევზი თავის ბუდიდან გამოდის და ყინულ ქვეშ იბუდებს...“ 4 r.

9. „იგავი სულთან მაჰმუდისა.—სულთან მაჰმუდი თავდილად მიადგა ზამთარში ერთს ფეიქარს დუქანში, რომ სამოსელს ქსოვდა...“ 5 r.

10. „მოთმინება კარგი საქონელია.—იყო ერთი კაცი და ჰყავდა ერთად ერთი შვილი. თუ ამას არ ვასწავლეთ არ ვარგაო, თქვა ამ კაცმან და ადგა და წაიყვანა ერთ გამოჩენილ ოსტატთან და მიაბარა მას...“ 6 r—7 v.

11. „მზეთუნახავის სამაგიერო.—იყო მდიდარი კაცი, ამას ერთი მზეთუნახავი ქალი ჰყავდა, რომელიც კაცს არ ეჩვენებოდა და არ გამოდიოდა კარში...“ 8 r—9 v.

12. „ზღაპარი. ობოლი გოგო.—იყო და არა იყო რა, ღმერთზე უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი ობოლი გოგო, რომელსაც დედა არ ჰყავდა და მის ნაცვლათ იმისთანა დედინაცვალი ჰყავდა, რომ ალლა ამანათ, ერთი ღვთის პირისაგან გადავარდნილი ვინმე იყო...“ 10 r—11 v.

13. „ყველა კაცს თავის ბედის ვარსკვლავი თან დასდევს იყო ცოლქმარნი, ამათ ორი შვილი ჰყავდათ. ცოლი მეტად ლამაზი ქალი იყო...“ 12r—13r.

14. „მზეთუნახავის ოსტატობა.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ცოლქმარი ფრიად დიდებული და შეძლებული...“ 14r—15v.

15. [ზღაპარი] „ბაყბაყ მღვეი.—... თუ მზათა არაა ჯერ პურიო. მიათვეს უშველებელი დიდი ჭურებით და დორებით ღვინო, რომელსაც ეცა დასალევათ ის, რომელიც ზღვას ეუბნებოდა გადაყლაპვასო. მიიღვა მთელი ჭურჭლების ღვინო და არაფრათ მოეცხო, მოეწყურა, მასვითო, იძახდა კიდეგ...“ 16r—19r.

შენიშვნა: 1. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№ 1—„ნამბობი ანნა აზარ...ს ახალციხეში“ (1 r).

№ 2—„ტატურათ სტ. ნამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვ. ს. ხიზაბავრაში“ (2 r).

№ 3—„ხუც.[იანთ] პ.[აბას] ნამბობი და ჩაწ. მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (2 r).

№ 9—„ვინმე მესხის ზვირსიტყვაობის ანდაზების კრებულიდან გადმოწერილი“ (5 r).

№ 10, 13—„თამრო გვარამაძე-მამურაძის ნამბობი ახალციხეში“ (6 r).

№ 11, 14—„ანნა გვარამაძის ნამბობი კ. ახალციხეში“ (8 r).

№ 12—„ვარიანტი. ნინო ფალიაშვილის, ახალციხე“ (10 r).

2. ტექსტი № 15 თავნაკლულია.

1997 გ

კრებული ხალხური ზღაპრებისა. XIX—XX

26 ფ.; 35×22; ქაღალდი; აუკინძავი; ნაკლული; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ქართლი; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „რიხი-რიხის ხელმწიფე.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ღარიბი მეწისქვილე. იმის ბედობაზედ არა მოიძებნებოდა რა, ყოვლად ღარიბი და საწყალი იყო, მხოლოდ იცოდა მეწისქვილობა და იმითი ირჩენდა დღიურათ თავს...“ 1r—3r.

2. „მარგალიტა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უყეთესი რა იქნებოდა, ერთ დროს იყვნენ ერთი ღარიბი ცოლ-ქმარნი. იმათ ბედზედ არა მოიპოვებოდა რა...“.

წყდება: „...თურმე ხელმწიფის შვილს იმ ღამეს მარგალიტა ძალიან მოწონებოდა...“ 4r—5r.

3. „ჭინჭრაქა.—ერთს ქვეყანაში სცხოვრობდნენ სამნი ძმანი. უფროსს ერქვა როსტომ, შუათანას არჯევან, და უმცროსს ალექსა, რომლის მეტი სახელი იყო ჭინჭრაქა...“ 6r—13r.

4. „მედაირე.—იყო ერთი მედაირე, თუმცა თავისი ხელობა კარგადაჰქონდა შესწავლილი, მაგრამ რადგანაც არავე იცნობდა, ვერსად მიდიოდა...“ 14r—16r.

5. „ამირანი და ამბრი.—ერთი გმირი იყო, სახელად ამბრი ერქვა, მეტად ღონიერი რამ იყო, მისი ქება ცამდის იყო ასული...“ 17r.

6. „ყაჩაღი ივანე ქვრივიშვილი.—ერთმა ყაჩაღი იყო, ივანე ქვრივიშვილს ეძახდნენ, იმის დედას იმის მეტი არავეინა ჰყავდა...“ 18 r.

შენიშვნა: ტექსტში ჩართულია ლექსი:

„დედამ შესტირა ღუშეთსა:

ლეგავ, რად გამატიალღ...“ (18 r).

7. „ბატონი და ურია, მის ყმა.—ბატონი თავის ყმა ურით მილიოდნენ ვზასა, გზაზე წყალი დახვდათ ვასავლელი. ხიდი არსად იყო...“ 19 r.

8. „ვეზირის მამა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთ ქალაქში ერთი ხელმწიფე. ერთ დღეს იმან გასცა ბრძანება, რომ ამიღამ სათელი არავეინ აანთოსო...“ 20 r—23 r.

9. „იღბლის სასწორი.—ერთი გლეხი კაცი იყო, რომელსაც ერთი ვაჟიშვილი ჰყავდა. მონდობა მამამ შვილის დაქორწილება...“

წყდება: „...ის კაცი იტყოდა ხოლმე: მართალია, უმსგავსი ცოლი შემხვდა, მაგრამ სულ ოქროს ქოჩრიანი ბავშვები მოგვეცაო და დოვლათმა ჩვენსა დაიბუღაო...“ 23 r—26 r.

შენიშვნა: ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№№ 1, 2—„ზღაპარი ქართლში ჩაწერილი ვანო ლალიაშვილისაგან“ (1 r). [აკაკის კრებული, 1898, № VIII, IX].

№ 3—„ხალხური ზღაპარი, გაგონილი სოფელ კარაღეთში მაგდანა საურისაგან და ჩაწერილი ვ. ბიბილაშვილის მიერ“ (6 r). [ივერია] 1890 წ. № 14.

№ 4—„ზღაპარი გორში ჩაწერილი მერაბიშვილისაგან“ (14 r). „აკაკის კრებული“ 1898 წ., № 12.

№№ 5, 6, 7—„ს. ქემერტში გაგონილი მ. ჟუჟუნიაშვილისაგან“ (17 r). „აკაკის კრებული“ 1899 წ. № 1.

№ 8—„ზღაპარი ს. ქუთათში გაგონილი ვ. ბასიშვილისაგან ჩაწერილი ა. მაჩაბლისაგან“ 20 r. [აკაკის კრებული, 1898 წ., № XII].

№ 9—„ზღაპარი წარმოდგენილი თ. ალ. მაჩაბლის მიერ, აკაკის თვითური კრებული, № XI“ (24 r).

1997 ზ

კრებული ხალხური ზღაპრებისა. XIX

34 ფ.; 35×22; ქალაღი; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „საწყალი კაცის ამბავი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი საწყალი კაცი, დადიოდა გზებზე და იძახოდა: ჭკუა მაქვს და სარჩო არაო...“ 1 r—4 v.

2. „ამბავი ქალისა და ვაჟისა.—იყო ერთი კაცი, დიად მდიდარი და მოხელე დიდის ქალაქისა...“ 5 r—17 r.

3. „ზღაპარი აღმოსავლეთის და დასავლეთის ხელმწიფისა.—დასავლეთის ხელმწიფემ გაუგზავნა კაცი აღმოსავლეთის ხელმწიფეს. და შეუთვალა...“ 18 r—19 r.

4. „ზღაპარი.—იყო ერთი ხელმწიფე, ჰყავდა სამი ვაჟი-შვილი, დაიბარა და უთხრა: მე სიბერე ძახლავსო, ჩემი მემკვიდრეობა ახლავე მინდა გაგინაწილოთო...“ 20 r—24 r.

5. „ზღაპარი სამკვერცხას ქალისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ჩიტი მგალობელი,
ღმერთი ჩვენი მწყალობელი,
იყო ერთი ხელმწიფე; იმას ერთი ვაჟი ჰყავდა...“ 25 r—34 r.

შენიშვნა: ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№ 1—„გაგონილი სოფელ ქიწისში, გორის მაზრაში“ (1 r), „ჯეჯილი“, № VI, 1890 წლ. (4 v).

№ 2—„ქართლში გაგონილი ნატალ. ამირაჯიბისაგან“ (5 r), „ჯეჯილი“, № V, 1890 წელი. (17 r).

№ 3—„გაგონილი ქართლში ჩაწერილი თ. რაზიკაშვილისა“ (118 r). „ჯეჯილი“, № I, 1891 წ. (19 r).

№ 4—„წარმოდგ. კვ. ნ. ამირაჯიბისაგან“ (20 r), „ჯეჯილი“, № VI, 1893 წ.

№ 5—„სოფ. გელთუბანში ჩაწერილი თ. რაზიკაშვილის მიერ“ (25 r) „ჯეჯილი“ № IV, 1893 წ. (34 r).

1997 ც

ზღაპარი. XIX

2 ფ.: 22×17; ქალღი; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; შემკრები ი. დ. [იოსებ დავითაშვილი] (1 r); ს. ურბნისი (3 r).

„აგერ მოდის ბერი კაცი, უკან მოსდევს შავი ძაღლი, ვინც ჩემს უკან ხმა ამოიღოს—უქლუკი და გველვეშაპი.—იყო და არა იყო რა, იყო ორი ძმა...“ 1 r—3 r.

შენიშვნა: 1. „ტექსტს აქვს მიწერილი: „ბატონო რედაქტ., იქნება დასაბუქდათ გამოდგეს“ (1 r).

2. შემკრების შენიშვნა: „ამას იტყვიან ხოლმე რომ გლეხები ყველა გაჩუმდნენ და ხმა არავინ ამოიღოს ზღაპრის თქმის დროს, ი. დ.“ [იოსებ დავითაშვილი] (1 r).

3. ტექსტს ერთთვის შემკრების ახსნა-განმარტება: „ეს ზღაპარი ანუ ლეგენდა მიამბო ურბნისელმა გლეხმა სტეფანე ბარამაშვილმა 1877 წელს.

ამასთან საქონლის ღირის გამო მქონდა ლაპარაკი; უნდა დამარხოთ მკვდარი საქონელი და სხვები აღარ მოგიკვდებიან მეთქი და იმან ამის პასუხად ეს ლეგენდა მითხრა: რა იცი, შე ვიროო, ყველა ღვთის ნებაო. ამ ლეგენდას ეხლა ჩემის საქუთარის სიტყვებით ვსწერ, მხოლოდ შინაარსია ამ გლეხის ნათქვამი“. (3 r).

1997 თ

ზღაპარი. 1891

3 ფ.; 21×13; ქალღი; აუკინძავი; მხედრული; 1891 წ.; შემკრები მარია ან-გლიკოვსკი; ქუთაისი.

„იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, შაშვი იყო მგალობელი, ღმერთი ჩვენი მწყალობელი. იყო ერთი ბერი კაცი და ქალი, რომ-

ლებთაც ჰყავდათ სამი შვილი—ორი ვაჟი და ერთი ქალი...“ 1 რ—3 ვ.

შენიშვნა: მიწერილია: „ეს ზღაპარი არის გაგონილი ქუთაისს. გაგონილი და დაწერილი მარია ანგლიკოსისაგან“ (3 ვ).

მიხაწერი: „5 თებერვალს, 1891, სტაცია ვაზიანი. Адрес: Въ Вазіяни, тифлисской губернии, Начальнику почтового отделения“ (3 ვ).

1997 ი

კრებულ ზღაპრებისა. XIX

17 ფ.; 35×22; ქალაღი; აუკინძაღი; მხედრული; [XIX ს.]; ქუთაისი.

1. [ნაცარ ქექია] „იყო ერთი ნაცარქექია, მუღამ ნაცარს ქექამღა. სხვა არც გარეთ გამოღიღღა. მობეზრღათ ძმებს მისი რჩენა...“ 1 რ—2 რ.
2. [ორი ქურღის ზღაპარი] „იყო ერთი ქურღი ღიღი. ყვანღა ცოღი მეტათ ლამაზი. ერთხელ უთხრა თავის ცოღს:—ღეღაკაცო, ღღეს საგზალი მომიმზადე, უნღა შორს წავიღე საქურღათ...“ 2 რ—2 ვ.
3. „იყო ერთი უშვილო კაცი. მუღამ ღმერთს ვეღღრღბოღა: ღმერთო, ერთი შვიღის ღირსი გამზადეო...“ 3 რ—5 რ.
4. „იყო და არა იყო, იყო ერთი ღარიბი გღეხი, რომელსაც ერთი ძროხის მეტი არა გააჩნღა. ესე გღეხმა ერთხელ უთხრა თავის ცოღს: ღეღაკაცო, მოღი ჩვენი ძროხა გავასუქოთ და ვეღებს კაი ფასად გავყიღოთ და იმა ფულით ჩვენთღის ტანისამოსი ვიყიღოთ...“ 6 რ—6 ვ.
5. „იყო და არა იყო, ღვთის უკეთესი რა იქნეზოღა იყო ერთი სოღაგარი, მრავღის ქონეზის მქონეზელი. ამასთანავე იყო ძალიან ძუნწი...“ 7 რ.
6. „იყო ერთი სოღაგარი, მრავღის ქონეზის პატრონი იყო. ერთხელ ეს სოღაგარი სავაჭროთ იყო წასული იყო (!) და ღიღძალი საქონელი აკიღა აქღემებს და შინისაკენ წამოვიღა...“ 7 რ—7 ვ.
7. „იყვენ ცოლქმარნი უშვილონი. ერთხელ ქალმა წისქვიღში საფქვავეი წაიღო და იმ ღროს წისქვიღში უცებ მუცელი ასტკივეღა ეყოღა მუნვე ვაჟი-შვიღი და სახელათ წისქვიღა დაარქვეს...“ 8 რ—10 რ.
8. „იყო კაცი ვინმე მღიღარი. ყვანღა ცოღი ლამაზი, ხოლო უშვილო. ქალსა ამას ყვანღა ერთი საყვარელი, ესე ცოლქმარნი იჭერღნენ მოჟამაღი-რეებსა ამ პირობით, უკეთუ იგი მოჟამაღირე ქალბატონს თათრულს ასწავღიღა—თავისი ქონეზა უნღი იმისთღვის შუა გავყო და თუ ვერ ასწავღიღა—ჯამაგირზე ხელაღებული უნღა ყოფიღიყო...“ 10 ვ.
9. „იყო ერთი ღეღაკაცი, ყვანღა ცხრა ვაჟი. ცხრავეს ცოღები ყვანღათ. ეს ცხრა ძმა რომ სამუშაოთ წავიღოღნენ, ცოღები ძალიან ბეზრღებოღენ მარტოობით...“ 10 რ—11 ვ.
10. „იყო ერთი მგელი. იცხოვრა ღიღი ხანი, მერმე იფიქრა ეს: შე ოხერო ჩემო თავო, რაც თავი გავიციღა, მას აქეთ მრავალი ცოღო გაღღეს კისერზე...“ 12 რ.

11. „იყო ერთი ხელმწიფე, ყვანდა ცხრა ვაჟიშვილი, სიბერის დროს ერთი ქალიც მიეცა. რა ქალი წამოიზარდა მთლათ ხელმწიფეს რაც ცხვარი ყვანდა სულ შეჭამა. მერმე საქონელს მიყო ხელი...“ 12 r—12 v.

12. „იყო ცხრა დევი, ყვანდათ ათი უღელი ხარკამბეგი. ამ ათ უღელ ხარკამბეგით ხნეს ერთი წელიწადი მუდამ დღე, მეორე წელიწადს დათესეს, მესამე წელიწადს როცა სამკალი შეიქნა, თქვეს დევებმა: მოდი უყარავლოთ თორემ გაგვიფუჭებს ვინმე...“ 13 r—14 v.

13. „იყო ერთი კაცი, მას ყვანდა ორი შვილი, ერთი გიჟი, მეორე ჭკვიანი ხოლოთ გიჟი ძალიან ღონიერი იყო, ჭკვიანი კი უღონო...“ 15 r—15 v.

14. „იყო ერთი საწყალი კაცი, მისი სახელი კობალა. ეს კობალა ემსახურებოდა იმავე ქალაქში მეფეს. ორი წელიწადი რო ემსახურა, მუახსენა მეფეს: მეფეო, გთხოვთ დამითხოვოთ, მეყოფა ამტენი გარეთ ყოფნა...“ 16 r—17 r.

15. „იყო ერთი კაცი, ყვანდა ლამაზი ცოლი, კაცი რომ სამუშაოთ წავიდოდა, ცოლს საყვარელი მოყამდა. ეს ქალი ქმრისათვის გაეზნა. პურს გაატანდა, თავის საყვარელს კი ქათამს დაუტკლამდა...“ 17 r—17 v.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერის ყველა ზღაპარი ნაწერია ერთი და იმავე ხელით. თითოეულის ბოლოს დედნის ხელით მიწერილია: „გიკაშვილი“ (2 r, 5 r და სხვ). ეს გიკაშვილი შემკრები, თუ მთქმელი, არ სჩანს.

2. საცავ ფურცელზე ს. გორგაძის ხელით აწერია „ქუთაისი“.

1997 ია

კრებულუ ზღაპრებოხა. XIX—XX

23 ფ.; 35×22; ქალღლი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ფშავი; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „როსტომი.—როსტომს კბილი სტკიოდა, მიწა მიწად არ ეჩვენებოდა და ცა—ცადა, მათვლებდა ხელს კოქლს დევს და ხან აქეთ უკრავდა თავს და ხან იქით...“ 1 r—8 r.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „ხალხური ზღაპარი, გაგონილი და ჩაწერილი თ. რაზ-ს მიერ“ (1 r). ამონაწერია, [ივერია], 1889 წელს. № 82, (8 r).

2. შემკრების შენიშვნა: „თავი ამ ზღაპრისა ვერ ვიპოვე“ (1 r).

3. ტექსტში პროზა და ლექსი ერთმანეთს ენაცვლება.

2. [ტარიელისანი].—„ტარიელმა დევთ უბანზედ გაიარა დევების ნახნავებზედ; დევებმა დაინახეს და შარი აუტეხეს—მაგ ნახნავებზე ნუ მისდინხარ, ნუ აფუჭებო, მაგრამ ტარიელმა ყური არ უგდო. ერთმა გუთნის დეღამ არ დაიშალა, შეება ტარიელსა; ტარიელმა წიხლი დასცა დევს და თოფივით გატყერა დევი...“ 9 r—14 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „ივერია“, 1888 წ., № 231.

3. „საიქიოს ამბავი.—ახალი ცხენი ვიყიდე, ახლად ამდგარი ჯანზედა...“

კაცმა რო სიტყვა ამოსთქვას,
უნდა რამ იყოს წარზედა.

იყო და არა იყო-რა, ღვთის უკებრესი რა იქნებოდა, იყო-შაში მგალო-ბელი, ღმერთი ჩვენი მწყალობელი, ... იყო ერთი მდიდარი კაცი, როდესაც კვდებოდა, დაუძახა თავის სამს ვაჟს და უთხრა: შეილებო, ეს არის კვდები, მე კარგს სხვას აღარას მოველი, თქვენ კი ჯერ ახალგაზრდები ხართ და ბედ-საც შეესწრობით...“ 15 r—23 r.

შენიშვნა: 1. ამონაწერია: „ივერია“, 1888 წ., № 182.

1. მიწერილია: „იოსებ ქამიაშვილის ნამბობი ს. ჩარვალში და ჩაწერილი თ. რ-ლის მიერ“ (1 r).

1997 იბ

დ. მაჩხანელი—გავლენებულ კნიაჟნა [ზღაპრის ყაიდაზე დაწერილი მოთხრობა]. XIX

4 ფ.; 35,5×11; ქალაღი; უყდო; რვეული; მხედრული; [XIX ს.].

„გავლენებული კნიაჟნა.—(დასაჯერებელი ზღაპარი). (ვუძღვნი ა. ს. ხა-ხანაშვილს), I.—იყო ერთი ჯილი გლეხი ლეო, უღელი ხარის აჩაჩითა ჰხნავ-და, სთესავდა და იმით აცხოვრებდა თავის დაქვრივებულ დედას და პატარა და-ძმებს...“ 1 r—4 v.

1997 იგ

ხალხური ზღაპრები (კრებული). XIX

113 ფ.; 35×22; ქალაღი (სხვადასხვა ზომის); უყდო; აუკინძავი; მხედრული სხვადასხვა ხელი; [XIX ს.] (55 r): კახეთი; 4 v, 23 v, 30 v, 50 v, 55 v, 74 v, 75, 76, 83 v, 84 r, 85 v, 91 r. 94 v, 100 v—დაუწერელია.

1. „ზღაპარი ხემწი ფე, ზედ.—იყო ერთი ხელმწიფე, ჰყვანდა სამი შვილი, ორი ჰკვიანი და ერთიც სულელი. ამ ხელმწიფეს კარზედ ერთი ოქ-როს ხე უდგა. ლამ-ლამე ვილაცა ჰპარავდა...“ 1 r—2 v.

2. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ახალგარდა ყმაწვილი კაცი და იმ კაცსა ქეიფე ძალიან უყვარდა. ერთხელ ეს ყმაწვილი კაცი დაუღ-გა ერთ კაცსა მოჯამაგირეთ...“ 3 r—4 r.

3. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ვილა იქნებოდა, იყო ერთი ხელმ-წიფე. იმას ჰყვანდა სამი ქალი. იმან გასწია ერთი კამპანია, დაუძახა სუყვე-ლანი, ვინც თავის სახემწიფოში ცხოვრობდა: მდიდარსა, ლარიბსა და საწყალ-სა...“ 5 r—8 v.

4. „არაკი.—იყო და არა იყო რა. იყო ერთი კაცი და დედაკაცი, ეს კაცი და დედაკაცი იყვნენ უშვილონი, ხოლო დიდი სარჩოს და საბადებელის პატრონი იყვნენ...“ 9 r—12 v.

5. „ზღაპარი გლახი კაციისა.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი გლახი კაცი, იმას ყვანდა ერთი ცოლი. ეს კაცი იგეთი ღარიბი იყო, რომ ერთ კოდი ფეტვის მეტი არა ებადა რა...“ 13 r—15 r.

6. „ზღაპარი.—„იყო და არა იყო, იყენენ სამნი ძმანი. ისინი ძალიან ბედოვლათები იყენენ, არაფერი არა ჰქონდათ. ძმებმა სთქვეს, წამოდით სხვა ქვეყანაში წავიდეთო, ან მოჯამაგირეთ დავდგეთო...“ 17 r—18 v.

7. „ერთ ქალაქში ცხოვრობდა ერთი ქვრივი დედაკაცი და იმას ჰყვანდა ექვსი ვაჟიშვილი. ის დედაკაცი პურს აცხობდა, მოჰქონდა პური და აქმევდა, ხოლმე, და იმის ყმაწვილები ისე ცუდათ იყენენ დარყენილები, რომ არაფერს საქმეს არ აკეთებდნენ, ეყარნენ ისე და პურსა სჭამდნენ...“ 19 r—21 r.

8. „იყო და არა იყო რა, იყო ერთ პურძვირა და პურიათა. ამათა ჰქონდათ თითო გუდა პური. წავიდნენ გზასა. პურძვირამ უთხრა პურიათას: ჯერ შენი პური შევჭამოთო და მერმე ჩემი პური ვჭამოთო...“ 21 v—23 r.

9. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი მეცნიერი ვაჟი. იყო ძალიან ნასწავლი და იფიქრა, რომ მე წავალ ხელმწიფის ქვეყანაშიო. ადგა და წავიდა. მივიდა ხემწიფესთან და უთხრა, რომ მე ისეთი ნასწავლი ვარო, რომ შამიძლიან ვიცნო ცხენი, თვალი და კაცი...“ 24 r—26 r.

10. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი დიდებული ხელმწიფე. იმასა ჰყვანდა ორი შვილი და ცოლი. ერთ-ხელ ხელმწიფეს მოევლინა ანგელოზი და უთხრა, რომაო შენ ძალიან სიღარიბე გაწერია ღვთისაგანაო და ახლა გირჩევნია თუ სიბერის დროსაო...“ 26 v—30 r.

11. „იყო და არა იყო რა, იყო ერთი კაცი და დედაკაცი, იმათ ყვანდათ ერთი ვაჟიშვილი. როცა დედ-მამა დაეხოცა, ის მუშაობდა ყანის მკაში და ძალიანაც ღონიერი იყო...“ 31 r—34 v.

12. „იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ხემწიფე, ჰყვანდა იმას ბევრი ვეზირები. ერთი ვეზირი ჰყვანდა ახალგაზდა, ის ღამე შინ მიდიოდა, რომ გათენდებოდა, წავიდოდა ხემწიფესთან და თავის სახლს აწეწილ გაუშვებდა ხოლმე...“ 55 r—41 r.

13. „ზღაპარი მეწისქვილისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა იყო ერთი მეწისქვილე, ჰყვანდა იმას ბევრი ქათმები. ამ ქათმებს შემეფიქრია მელა და სულ უჭამდა...“ 42 r—43 r.

14. [ზღაპარი] „ოქროს კუბოსი.—იყო ერთი კაცი, იმას ჰყვანდა ცოლი და ერთი ქალი. ცოლს ძალიან ეჯავრებოდა თავის ქალი და ფიქრობდა რომ მოეგონებინა რამე...“ 44 r—46 r.

15. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო, იყო ერთი ხემწიფე, იმას ჰყვანდა საში ვაჟი და სამი ქალი. მამამ უთხრა: ეხლა მე ვკვდები და ვინც გინდა მოვიდეს შენი დის სათხოვნელათ ყველას მიეციო, გინდა თორმეტ თავიანი მღვრიო...“ 47 r—50 r.

16. „იყო და არა იყო რა, იყენენ ორი მეზობელი. ერთსა ქალი ყვანდა, მეორეს ვაჟი. ვაჟიანი მდიდრები იყენენ, ქალიანნი ღარიბები...“ 51 v—54 v.

17. „იყო და არა იყო რა ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი ხემწიფე და იმას მოუკვდა ცოლი და დარჩა ერთი ქალი, იმის მეტი ქვეყანაზედ არაფერ ებადა და ძალიანაც უყვარდა...“ 56 r—64 r.

18. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა იყო ერთი დიდებული ხემწიფე, და იმასა ჰყვანდა ერთი მზეთუნახავი ქალი და ძალიანაც უყვარდა...“ 64 v—70 v.

19. „ზღაპარი.—იყო ერთი დიდებული ხემწიფე და ჰყვანდა ცხრა ვაჟიშვილი. იმისი ცოლი ორსულათ იყო და როცა მოუვიდა დრო დაწოლისა, ცხრა ძმამ უთხრეს მოსამსახურეებს: ჩვენ წავალთ სანადიროთ ცხრანივე და თუ დედა ჩვენს ქალი გაუჩნდეს—ოქროს ჯარა გამოდგით და თუ კიდევ ვაჟი—შავი ბაირალეები გამოფინეთ...“ 71 r—74 r.

20. „ზღაპარი დარიბი ცოლქმარისა.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყვნენ ცოლქმარნი. ამათა ჰქონდათ ერთი დღის მიწა და ერთი პატარა ვაჟიშვილი. თითონ ბებრები იყვნენ და ვერა ცხოვრობდნენ...“ 77 r—78 v.

21. „იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყვნენ ქმარი და ცოლი. ამ ცოლსა ქმარი ეჯავრებოდა და სხვა ჰყვანდა შავყარებული, როცა ქმარს გაისტუმრებდა სხვაგანა, მაშინვე გაიქცეოდა საყვარელთა[ნ] და იმასთან დროს ატარებდა...“ 79 r—80 v.

22. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყვნენ ცოლქმარნი. იყვნენ ძან დარიბნი. ამათა ჰყვანდა ერთი შვილი. ამ ცოლქმარმა სთქვეს: მოდი სადმე მივაბაროთო ან სკოლაში, ან ხელობაში...“ 81 r—81 v.

23. „იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი მგელი, ამ მგელს ხორცი მოუნდა...“ 81 v.

24. „ზღაპარი მეწისქვილეზედ.—იყო და არა იყო [იყო რა, იყო ერთი მეწისქვილე, იმას წისქვილის ახლო ედგა სამი ვაზი, ეს ვაზები ყოველ წელიწადს თითო მტევანს იბამდა. ერთხელ ეს მელიამ შეამჩნია...“ 82 r—82 v.

25. „სიმონა.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ბებერი სიმონა. დუქანი ჰქონდა მკედლისა. მუშაობა რო მოსწყინდა, სთქვა:—მოდი წავალ სადმეო. ადგა და წავიდა...“ 84 v—85 r.

26. „იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ხემწიფე, იმას შვილი არ უჩნდებოდა. სოფელში წავიდა ეს ხემწიფე, რომ შვილის გაჩენისა წამალი ესწავლებინათ...“ 86 r—88 v.

27. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ხვთის უკეთესი რაღა იქნებოდა, იყო ერთი ხემწიფე. იმათ, შვილი არ უჩნდებოდათ. როცა დაბერდნენ, მაშინ გაუჩნდა ერთი შვილი და დედაც მაშინვე მოკვდა...“ 89 r—90 v.

28. „ზღაპარი ერთ ქოსაზედ და კაცზედ.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი კაცი. იმას ყვანდა ერთი შვილი, ამ შვილს გაატანა მინდორში ხარი სამოვრათ. ერთი ქოსა დახვდა და უთხრა: მაგ თხას როგორ აძლევო?...“ 91 v—92 v.

29. „ერთ ქალაქში ცხოვრობდა ერთი ხემწიფე, იმას ჰყვანდა ერთი ქალი და ვაჟი. ერთხელ სხვა სახემწიფოდან მოუვიდა კაცი ხემწიფეს, რომ ვიომოთო...“ 93 r—94 r.

30. „ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ცოლქმარი. იმას ჰყვანდა სამი ქალი, იმ კაცს მოუკვდა ცოლი და მემრე მეორე ცოლი შაირთო. იმ მეორე ცოლს ის გერები ძალიან სძულდა...“ 95 r—96 r.

31. „სამნი ძმანი.—იყო და არა იყო რა, იყვნენ სამნი ძმანი. უფროსი შუალა და უმცროსი. წაგიდნენ ესენი და ერო მკედელს შვილდისრები გაკეთებინეს...“ 97 r—100 r.

32. „ზღაპარი. ცხრა ძმა დევეების გასათხოვარი და.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი უშვილო ხემწიფე, იმათ ახლო იდგა ერთი ღარიბი გლეხი კაცი, რომელიც იყო ხელობით ხარაზი...“ 101 r—104 r.

33. „ასლანის ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, ხეთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ერთი მონადირე. მასა ჰყვანდა სამი შვილი. უმცროს შვილს ერქვა ასლანი...“ 105 r—106 v.

34. „არვიცი აქს ზღაპარი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ხემწიფე. იმ ხემწიფეს ჰყვანდა სამი ვაჟი. ხემწიფე ავით გახდა, დაიბარა თავის შვილები და უთხრა:—შვილებო, ვიცი მე მოკვდებით და როცა დამასაფლავებთ, სამი ღამე თითო-თითო ღამე მიყარაულეთო...“ 107 r—107 v.

35. „დარაღოჯის ზღაპარი.—სცხოვრობდნენ ცოლქმარნი, ისინი დაბერდნენ და შვილი არა ჰყავდათ. ეს კაცი ავით გახდა და იმის ცოლი ღრსულათ იყო...“ 108 r—108 v.

შენიშვნა: 1. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები:

№ 1—„სანდრო ჩერქეზაშვილი. ივრის ხეობა. 1889 წ.“ (2 v).

№ 2, 31—„Сапаров Гейрек“ (4 r) (100 r).

№ 3, 29, 30—„ალექსანდრე სიმონოვი“ (8 v) (94 r).

№ 4—„1889-სა წელსა, თებერვლის 11-სა დღესა, თქმული ვასილ სტეფანოვიჩისაგან სტეფანოვისაგან“ (12 v).

№ 5—„ვანო ხატიევი. ქ. თელავი“ (16 r).

№№ 6, 15, 24—„ვანო სოღრუევი. ქ. თელავი“. (18 v) 82 v.

№№ 7, 8—„ესიტაშვილი ბესარიონ. 1889 წ. ვარდისუბანი. თელავის მახრაში“. (23 r).

№ № 9, 10—„არშაკ ოსეფოვი. ეს ზღაპარი მიანბეს ქ. თელავში 1889 წ.“ (30 r).

№ 11—„ივანე ყიასოვი. ქ. თელავი 1889 წ.“ (34 r).

№ 12, 26—„ყაზარა ხითაროვი. ქ. თელავი. 1889 წ.“ (41 r) 88 v.

№ 13—„ეს ზღაპარი გავიგონე თელავში. დავწერე ნიკო ბორძიმოვმა. თელავი. 1889 წ.“ (43 r).

№ 14—„შეადგინა დავით ბეგლაროვა. 25 февраля 1889 года“ (46 r).

№№ 16, 28—„ნაოლეონ, სუქიასოვი. ქ. თელავი“ (54 v, 92 v).

№№ 17, 18, 19—„ზღაპრები და წერილები ანასტასია შიუკოვის ასულისაგან. ქ. თელავში 1889 წ.“ (55 r).

№№ 20, 21, 22, 23—„დაწერილი ლადიმერ გიორგევიჩ ჩიჩუასი. სოფ. შალაური, თელავის მაზრისა, 1889 წ., გაგონილი ბიძისაგან“ (80 v, 81 v).

№ 25—„გიგოლა მიკიტუშოვი“. ქ. თელავი 1889 წ.

№ 27—„გიორგი ჩითაშვილი“ ქ. თელავი 1889 წ.

№ 32—„დასწერა დათიკო შიუკოვმა, 1889 წ. ქ. თელავი“ (104 v).

№№ 33, 35 — „სოლომონ კაციელაშვილი. თიანეთი. 1889 წ.“ (106 v).

№ 34 — „გრიგოლ გუერქოვი, 1889 წ. თელავი“ (107 v).

2. ტექსტები ალაგ-ალაგ ნასწორებია. ყოველ ტექსტს აწერია „თელავი“.

1997 იდ

სიზმარა (ზღაპარი). XIX

6 ფ. 35 X 22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; შემკრები—დ. მთავრიშვილი; სიღნაღის მახღრა, სოფ. ჯიმითი.

„იყო ერთი ყმაწვილი, მას ჰყავდა ერთი დედინაცვალი. დედინაცვალმა ჟასაშრობათ პური გაჰფინა და გერი გვერღით მიუსვა...“ 1 რ—6 რ.

შენიშვნა: ამონაწერი: „აკაკის კრებული“, 1898 წ., № 6.

1997 იე

ხალსური ზეპირსიტყვიერების ნიმუშების კრებული. XIX—XX

102 ფ., 35 X 22; ქალაღი; აუკინძავი; ნაკლული; უყდო; მხედრული; [XIX—XX ს.]. შემკრები—კონსტანტინე გვარამაძე (ვინმე მესხი); მესხეთი; ფ.ფ. 3 v, 9 v, 13 v, 15 v, 30 v, 37 v, 43 v, 53 v, 57 v, 58 v, 59 v, 60 v, 61 v, 62 v, 63 v, 64 v, 68 v, 69 v, 70 v, 71 v, 72 v, 73—79 v, 80, 89, 90 v, 100 v—დაუწერელია.

1. [ტარიელიანი] „ზღაპარი. გმირი ტარიელი.—ტარიელს ორი ბიძაშვილები ჰყავდა, ფრიღონ და ავთანდილ, რომელნიც ძალიან უყვარდა და ამიტომაც ერთათაც ცხოვრობდნენ...“ 1 რ—3 რ.

2. [ბეჟანიანი] „ზღაპარი. გმირი ბეჟანი.—იყვნენ გმირნი ბიძაშვილები გია და ლვია; ესენი დიდი ძალღონის მქონენი იყვნენ, ისეთი რომ ცა და მიწას აზარზალდნენ...“ 4 რ—6 რ.

3. „ზღაპარი. ოქროსქოჩრიანი და-ძმა.—ერთ ქვეყანაში ერთი მესამთხველე იყო. წავიღოდა ცხრა თევზს დაიჭერდა ხოღმე, სულზე თითო სახღნი შეინახემდა და დანარჩენს გაყიღდა ხოღმე...“ 7 რ—9 რ.

4. „ზღაპარი. დობიღი და ძმობიღი.—იყო ერთი ეპისკოპოზი, ამას ერთი მნათე ჰყავდა; ერთ ბედნიერ დღეს ცისკრის ზარი რომ დარეკა მნათემ, მოიხედა, გვერღით დაინახა ძუძუმწოვარი ქორფა ვაყი...“ 10 რ—11 რ.

5. „ზღაპარი. ხელმწიფე და მისი შვილები.—იყო ერთი ხელმწიფე, ამას სამი ვაჟიშვილი ჰყავდა, უთხრა ამათ, შვილო, სამივეს ერთათ ვიზამ ქორწილსაო და მისცა სამი ვაშლი...“ 12 რ—13 რ.

6. „ზღაპარი. მონადირეს შვიღი მონადირე და უჩინმაჩინის ხელმწიფის ქალი.—იყო ერთი მონადირე, რომელიც საუცხოვოდ ნადირობდა ირემს, შველსა და სხვ. იქნა მოკვდა ეს და დარჩა ერთი ვაჟი...“ 14 რ—15 რ.

7. „ზღაპარი. ოთხფთოვანი ცხენი და ხელმწიფის შვილები.—ერთ ქალაქში ხელმწიფე იჯღა; ამას სამი ვაჟი ჰყავდა, ვაჟებმა სთხო-

ვეს მამას იზანი (ნება) მიეცა ერთს მაღალს მთაზე სანადიროთ წასულიყვნენ...“ 16 r—17 r.

8. „ზღაპარი. ძმათა ხელმწიფის ვაშქუქურ [?] (ბიძაშვილები).—ორმა ხელმწიფემ შეჰტიცეს ერთმანერთს, რომელნიც უშვილონი იყვნენ ორივენი, როგორც გვეყოლოს მე ქალი და შენ ვაჟი, ერმანეთს მიეცეთო...“ 18 r—18 v.

9. „ზღაპარი. ღარიბი კაცი.—იყო ერთი ღარიბი კაცი, ამან ცოლი შეირთო და წავიდა ბეზირგანთან რომ ცოტაოდე ტანისამოსისთვის ფარჩა მიეყიდნა ნისიათა, ხვალ არა ზეგ მოგცემო...“ 19 r—19 v.

10. „ზღაპარი. დოვლათი დავკარგე.—იყო ორი ძმა კაცი. დიდი ძმა გლეხობდა, პატარა კი სახლსა მართავდა. ამათ ორივეს ჰყავდათ ცოლი...“ 20 r—20 v.

11. „ოქროს შანდამი.—იყო და არა იყო რა, ღვთის უკეთესი რა იქნებოდა, იყო ორი ძმაკაცი. როდესაც გაიყარნენ ესენი, ერთი მათგანი ძალიან გაღარიბდა...“ 21 r—21 v.

12. „ზღაპარი. გრძნეული ყუთი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი დავრიში. ამას ერთი ქითაბი ჰქონდა, რაშიაც ამოიკითხა, რომ ამომავალი იხდოეთის ხელმწიფეს სამი შვილი ჰყავს და პატარას იღბალზე ერთს დარახანაში, საცხა სხვა სახელმწიფოში, ხაზინა ინახებო...“ 22 r—22 v.

13. „ზღაპარი. ქარამი.—ქარამი ერთი მშვენიერი აშული იყო, რომელსაც ზომაზე გარე ერთი სომხების ტერტერას ქალიშვილი ასული უყვარდა...“ 23 r—23 v.

შენიშვნა: ტექსტი წარმოადგენს თქმულებას, შიგ ჩართულია:

„საყვარელო, შენს ლოდინში

მომიმოკლდა დღე სიცოცხლის...“ (23 v).

14. „ზღაპარი. მოღალატენი და უღალატონი.—იყო ერთი სახელგანთქმული მდიდარი კაცი; ამას თუმცა ცოლი ჰყავდა, მაგრამ შვილისა არა გააჩნდა რა...“ 24 r.

15. „ზღაპარი. ღარიბი გლეხი ანუ სიკეთისთვის სიავე.—იყო ერთი ღარიბი მწყემსი, რომელიც მის წელიწადს საქონელს აძობდა და ზეირს კი ვერას ხედავდა რა...“ 24 v.

16. „ზღაპარი. მოჯამაგირე.—ერთი მოჯამაგირე ბატონს სამსწელიწადს ემსახურა და როდესაც სახლში მიდიოდა, ბატონმა უთხრა:—ჯამაგირი მოგცე გირჩევნია თუ რამ ჰკუთვას გასწავლო შენს ნამსახურშიო?...“ 24 v.

17. „ზღაპარი. შაჰგარალი. (ხელმწიფის ქალიშვილი).—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი კაცი, იმას სამი ვაჟი ჰყავდა და ერთი ქალიშვილი. ამ ქალიშვილის სათხოვნელად ერთი ლამაზი მღვვი მოვიდა...“ 25 r.

18. „ზღაპარი. ოცი ძმანი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ხელმწიფე, ამას ოცი ვაჟი, ოცნივე ნასწავლი (ჰყავდა)...“

წყდება „... დანარჩენს შემდეგ ყოველიფერს გეტყვი. იმას მერმე რაც; ქნა ნუ გეშინაო...“ 25 v.

19. „ზღაპარი. ძმანნი მეცნიერნი.—იყო ერთი ფრიად შეძლებული და დიდებული ფილოსოფოსი, რომელსაც სამი ვაჟიშვილი ჰყავდა, სამთავენი ზდილნი, ნასწავლნი და მეცნიერნი...“ 26 r—26 v.

20. „სამი ცოდვა.—სამი მონადირე სანადიროთ წავიდნენ ტყეში, სადაც გაუწყვიმდათ ძალიან. იმათ დაინახეს იქ ერთი წამომხობილი კლდე და თავი იმაში შეათარეს...“ 27 r—27 v.

21. „ზღაპარი. ქურთი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი მგალობელი, ღმერთი იყოს მწყალობელი.—იყო ერთი ქურთი, რომელსაც აუარებელი ცხვარი ჰყავდა და თვითონვე აძოვებდა ხოლმე...“ 28 r—28 v.

22. „ზღაპარი. ნაცარქექია.—იყო და არა იყო, იყო ერთი ნაცარქექია, სულ ნაცარში იჯდა და ნაცარს ქექავდა...“ 29 r—30 r.

23. „ზღაპარი. ქოსა.—იყო ერთი ქოსა. ქოსას საქმე არა გააჩნდა რა, თუ არ ხუმრობა, მასხარობა, ამით აცინებდა დიდ ფაშებსა და ვეზირებსა...“ 31 r—31 v.

24. „ქურდები.—ბიძა-ძმისწული დიდი ქურდები იყვნენ. ესენი მიეჩვიენ ერთ ხაზინას, მალლა ფანჯრიდან ჩადიოდენ და რაც ეზიდებოდათ მოჭქონდათ ფული ყოველდამ და მოჭქონდათ თავეთ ბინაზე...“ 32 r.

25. „სიკეთისათვის სიღვე.—ერთმა კაცმა ერთი გველი სიკვდილისაგან გადაარჩინა...“ 32 r.

26. „ზღაპარი. კლავებმოჭრილი ქალი.—ერთხელ ერთი ხელმწიფიშვილი, როდესაც თავის ბაღში გამოსულიყო ერთს ძლიერ ქარიშხალში, დაინახა ხის ფოთოლთა გროვაში ერთი მზეთუნახავი ქალი ეგდო, რომელსაც კლავები დაჭრილი ჰქონდა ვინცლა ავი კაცისა გამო და ქარს წამოეღო შორიდგან...“ 33 r—33 v.

27. „აღმოსავლეთის ხელმწიფე.—იყო ერთი აღმოსავლეთის ხელმწიფე; რამდენს ცოლსაც შეირთავდა, იმდენს ყველას თავს სჭრიდა და კლავდა თავის ცოლებსა...“ 34 r—35 v.

28. [ზღაპარი] „ღარიბი ყმაწვილის გამდიდრება.—ერთ სასწავლებელში ორი ყმაწვილი სწავლობდნენ მდიდრის და ღარიბის შვილები, რომლებიც დაძმობილიყვნენ და სულ ერთთავად არ ეყრებოდნენ ერთმანეთს სასწავლებელში...“ 36 r—37 v.

29. „[ლეგენდა] ღმერთთან მივალ, იქნების სიმდიდრე მომცეს.—იყო ერთი ღარიბისა და მდიდრის შვილები, რომელნიც ერთად სწავლობდნენ სკოლაში. მდიდრის შვილმა სადილათ დაიპატიჟა თავისი ღარიბი ამხანაგი...“ 38 r—38 v.

30. „ჩემი დოვლათი თვითონ მომიტანს ფულებსა, ანუ დოვლათი დაეკარგე. ვარიანტი.—იყო ერთი მდიდრი კაცი. ამას ერთი ბედოვლათი შვილი ჰყავდა. როდესაც მამა მოუკვდა ამ ბედოვლათ შვილსა, ბევრი აუარებელი ქონება დაუტია მამამა...“ 39 r—39 v.

31. „ბაყბაყდევნი. ზღაპარი.—იყო ერთი ხელმწიფე, ამას შვილი არა ჰყავდა, რადგან უშვილო იყო...“ 40 r—41 v.

32. [ზღაპარი] „ქოსა. ვარიანტი.—იყო ერთი მდიდარი და სახელგანთქმული კაცი ვაჭარი, რომელიც ყვანულობდა სახლისთვის მოსამსახურეებს იმ პირობით, რომ თუ ეს ვაჭარი სამჯერ გააკვირვებდა აყვანილ მოსამსახურეს, მაშინ არაფერს მისცემდა გასამრჯელოს და ან პირიქით ერთი მტკაველი ტყავი უნდა აეძრო ზურგიდან...“ 42 r—43 v.

33. [ზღაპარი] „მოხერხებული კაცი.—ერთხელ ერთ ხელმწიფის პატარა შვილი თავის პატარა ამხანაგებთან კოქს თამაშობდა...“ 44 r—44 v.

34. „ყადის ოსტატური ქცევა.—ერთხელ ერთმა ხელმწიფემ წიგნში ამოიკითხა, რომელიც ყადიმ წაუკითხა: მაღალი, წითური, თვალჭრელი და წვეგრძელი ადამიანი დიდი ბრიყვი იქნებოა...“ 45 r—45 v.

35. „ჩემი ბედი ამბობს, ცუდბოლოს გაისწორებო. ვარიანტი—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ხელმწიფე. ამას ერთი ქალიშვილი ჰყავდა, მეტათლამაზი. თორმეტი წლის რო გახდა, ფრჩხილზე დახედა ამ ქალიშვილმა, თუ რა ბედის ვიქნებიო...“ 46 r—46 v.

36. „გრძნეული ვაშლი.—იყო ერთი მგალობელი, ღმერთი თქვენისმწყალობელი. ერთ ხელმწიფეს ჰყავდა ერთი ვაჟი. ძალიან ჰკვიანი, დედ-მამის მორჩილი და ღვთის მოყვარული...“ 47 r—49 r.

37. „სიკეთე ხშირათ სიავით იზლობა, ანუ გამარჯვებულთ მოღალატე ძმებზე. ვარიანტი ბაყბაყ მდევისა.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი შეძლებული ხელმწიფე, რომელსაც სამი ვაჟი ჰყავდა. ამ ხელმწიფემ გააკეთა ერთი იმისთანა ხიდი, რო მისი ხაზინა იმას მოანდომა...“ 50 r—51 v.

38. „ბაყაყცოლი.—იყო სამი ძმა. ესენი ერთი მეორეზე დასანიშნათ მიესწრენ და სთხოვეს მამას, რო დაენიშნა ყველანი...“ 52 r—53 r.

39. „ნაცარქექია. ვარიანტი.—იყო და არა იყო რა, იყო ერთი ნაცარქექია. იჯდა სულ ნაცარში და ნაცარს ქექავდა. კაცო, ადე ერთი გადი, გაიხედე კარში და საქმე რაზე გააკეთე, აღარ მოგწყინდა ამ ნაცარში აგდინარა ქექავ...“ 54 r—57 r.

40. [ზღაპარი] „ექვსი და და-ძმები, ხელმწიფის შვილები.—ერთი სამხრეთის ხელმწიფე იყო. ამას ექვსი შვილი ჰყავდა, სამი ქალი და სამი ვაჟი...“ 58 r.

41. [ზღაპარი] „წყლის ქალების სამი და.—იყო ერთი ხელმწიფის შვილი, რომელსაც იმნაირი სენი შეეჩვია, რომ დღე კვდებოდა, ღამე ცოცხლდებოდა. ხელმწიფე გადაყვა იმის წამლობასა და არ იქნა და არა...“ 59 r—60 r.

42. [ზღაპარი] „ხელმწიფის უნცროსი რძალი.—იყო ერთი ხელმწიფე; ჰყავდა სამი ვაჟიშვილი და ცხოვრობდა ბედნიერათ. ხოლო უბედნიერესი იქნებოდა იმისთვის, რო თავის სიცოცხლეში სამთავ შვილებს დაასახლებდა და სამივე რძლებს ნახავდა...“ 61 r—66 r.

43. [ზღაპარი] „ხელმწიფის მეორე ცოლი და მისი შვილები.—ერთ მეფეს ოთხი ვაჟი ჰყავდა; ამას ერთი ცოლი მოუკტა და მეორე შეირთო. დედინაცვალი შვილებიზა არ გამევიდა კაი...“ 67 r.

44. „და-ძმანი.—იყო ცოლქმარი. ქმარი მეტათ კუჭიანი იყო, ცოლი კომომთმენი. ცოლს ქრმისა ერიდებოდა და როცა ყანიდგან შევიდოდა, დეიწყებდა ერთ უბედურებას საქმელიზა...“ 68 r—69 r.

45. „ვის ერგება?—იყო ერთი ხელმწიფე; ჰყავდა ერთი ქალიშვილი, რომლის მთხოვნელი სამი ღირსეული კაცი ჰყვანდა...“ 70 r

46. „მოლოცვა.—გოგუცი, დილა მშვიდობის მომილოცავს ყველიერი...“ 70 r.

47. „ტყუანა.—იყო ერთი კაცი, რომელმანცა ბალით ბრუელი ჩიტები დეიჭირა და გარედამ კი ამგენს ჩხიკვი მოუშვა...“ 71 r—72 r.

48. „მესამე ქვეყანა. ვარიანტი (უსანათ ქვეყანა).—იყო და არა იყო, იყო ერთი ხელმწიფე, ამ ხელმწიფეს ჰყავდა სამი ვაჟი. ერთი უნფროსი, მეორე შვათანა და მესამე უნცროსი. ამათ ჰქონდათ ერთი ვაშლი, რომელიც დღე ისხმოდა და ღამე მწიფდებოდა...“ 73 r—76 r.

შენიშვნა: ტექსტს წინ უძღვის საწყისი ლექსები:

1. კავკას[ია] და აფარდი
სტამბოლი და გეთი... (73 r)
2. „ერთი ორიბია მქონდა
სამი ოთხი ბროწეული“ (73 r)
3. „ბრე იქით და ბრე აქეთ,
შენ იქით და მე აქეთ...“ (73 r)
4. „ჩიტი იყო მგალობელი,
ღმერთი თქვენი მწყალობელი...“ (73 r).

49. „გლახაკანა ჩოფანო ძმა.—იყო სამი ძმაკაცი. ორი მეტათ კა იყვნენ და ცოლებიცა ჰყავდათ, მესამე კი გლახა ჩოფანო იყო...“ 77 r—79 r.

50. „ქოროლი. ზღაპარი. [თქმულება].—ქოროლი ერთი გავარდნილი ყაჩაღების თავი იყო, რომელიც შვიდას სამოცდა ჩვიდმეტ (777) ყაჩაღის უფროსად ითვლებოდა...“ 81 r—83 v.

შენიშვნა: ტექსტში ჩართულია რვა ლექსი თურქულ ენაზე.

51. „ენა უშნო-უშნობით დაიძაბუნება.—ერთხელ ერთმა ხელმწიფემ სატყვეში ჩაიხედა და ორი ტყვე დაინახა გასაყიდათ. ერთი ახალგაზრდა შეენიერი ყმაწვილი კაცი იყო და მეორე ეზეობსავით [ეზოები?] უშნო ვინმე იყო...“ 84 r—85 r.

52. [არაკი] „განა სიკეთისთვის სიავევის უქნია?“ [მელას, გველისა და უმადური კაცის ამბავი] 86 r.

53. [არაკი] „მოლაღატე ცოლი“ 86 r.

54. [არაკი] „მოლას სანაძლეო“ 86 r—87 r.

55. [არაკი. მოლა და მეჭურქლის ვირები] 87 r.

56. [არაკი] „მოლანასრედინის მადლობა“ 87 r.

56 a. „მოლას ბებობის გაწევა“ 87 v.

57. [ლეგენდა] „დავით წინასწარმეტყველი.—დავით წინასწარმეტყველს ოცდაჩვიდმეტი ცოლი ჰყავდა. ამან თვალი დააჭირა ერთ ურიის ცოლზე, რომელიც მეტათ შეენიერი ქალი იყო...“ 88 r.

შენიშვნა: ტექსტს ერთვის ლექსი: „დავითმა ჯვალა გაშალა,
უცხოთ რამან დაზაზა...“ (88 r).

58, 59, 60.—[სასულიერო ლექსები] 88 v—89 v.

61. [ისტორიული ლექსი] „დავითი და კონსტანტინე“.—90“ r.

62. [ზღაპარი] „მოხუცი პატარძალი.—იყო სამი ძმაცა: ხარაზი, ფეიქარი და გლუხი. ხარაზი ქვრივი იყო, დანარჩენებს კი ჰყავდათ ცოლები...“ 90 r.

63—67 „მოსწრებული სიტყვები და ანეგდოტები“ 91 r—91 v.

68. [ლეგენდა] „მაჰმადის შობა.—იყო ერთი მეჯღანე სომეხი გასპარა. ამან ერთხელ თათრების მეჯლისს უთხრა: მოახლოვებულია დრო თათრების ფეხამბორის დაბადებისაო...“ 92 r.

69. [ლეგენდა] „მაჰმადის წამება, როგორც წმიდისა.—სარგის ბუხარელი მეფე იყო. ამ მეფემ მაჰმადს დედა ცოლათ სთხოვა, რომელიც მეტათ შეენიერი იყო...“ 92 r—92 v.

70. [ლეგენდა] „მაჰმადის სასწაული და ღორის ხორცის ქამის აკრძალვა მაჰმადისათვის.—მაჰმადის მორწმუნე ხალხი თუმცა თაყვანს სცემდა მაჰმადს, მარა ცოტა ეჭვი შეუდიოდათ მის სიწმინდავეზე და ესაყვედურებოდენ...“ 92 v.

71. „ფალავანი ქალის ფეხის საცხის ძალა.—იყო ერთი გამოჩენილი მძლავრი ფალავანი; ამას ესტუმრა უცხო გამოჩენილი ფალავანი, რომელიც აჯობებდა მასპინძელს...“ 93 r.

72. „მარიამ დედა.—ველიჯაანთ გვარში კარგი მოქიდავე კაცი ყოფილა...“ 93 r.

73. „ეცადე შენს ცოლს შენი გულის პასუხი არ უთხრა.—იყო ერთი კაცი. ამან ტყეში ხელმწიფის ხაზინა იპოვნა...“ 94 r.

74. „სამართალი.—იყო ერთი ხელმწიფე, ამან შეირთო ერთი ხელმწიფისავე ქალი ცოლად...“ 94 r—94 v.

75. „მოღალატე ცოლიანი მზეთუნახავი ვაჟები.—იყო ერთი მდიდარი კაცი. ამას ჰყავდა ერთი ლამაზი მზეთუნახავი ვაჟი...“ 94 v—95 r.

76. „ყველა ქალი არ ღალატობს თავის ქმარს.—იყო ერთი უცოლო მდიდარი კაცი, უნდოდა შეერთო ცოლი, მარა ვერ გეებდა გამოუცდელად...“ 95 v.

77. [არაკი] „გამოცდილებს დაენდევით უფრო.—იყო ერთი კაცი. ამას მოხუცი მამა ჰყავდა, და რომ კვდებოდა, მოიხმო თავისი შვილი და უთხრა...“ 96 r.

78. „იგავები ან დახეზვები. (მკურნალებს ვაძაგებთ და სიკვდილამდის მკურნალობით კი ვცხოვრობთ).—მკურნალის ერთი ერთხელი თავის მეგობრის ერთის სახლში შესვლისავე სალამს მისცემს თუ არა...“ 97 r—98 r.

79. „ორნი ფითაგორი ფილოსოფოსნი. (ნამდვილი მეგობრობასავით დიდი რამ არ შეიძლება იყოს).—სირაკუზის ქალაქში ორნი ფითაგორის ფილოსოფოსნი იყვნენ. ერთს ერქვა დამნი და მეორეს პითა...“ 98 r.

80. „დიდი სასწაული. ვარიანტი. ლეგენდა.—იყო სამი ძმანი, ორნი დაინიშნენ და ერთი ჯერ არ დანიშნეს, ვერ დაარჩენ ქალსო...“ 99 r—100 r.

81—90—[შაირები] 101 r.

91—99.—„ანეგდოტები“. 101 რ—102 ვ.

შენიშვნა: ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები მოქმედებისა და შეკრების ადგილის შესახებ:

- № 1, 2, 1—„ბერნადეთ სოლომონასაგან ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (1 რ).
- № 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 13, 51, 62—„ტატურათ სტეფანეს ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (7 რ, 10 რ და სხვა).
- № 10, 12, 20, 81—99—„ივანე მანანაძის ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (20 რ).
- № 11, 17, 39 „ველიჯანთ ბასილასაგან ნაამბობი და ჩაწ. მესხის კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (21 რ, 25 რ, 54 რ).
- № 14, 19 „ჭანიან კონკოსაგან ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (24 რ, 26 რ).
- № 21 „ადოთ სარკისოსაგან ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (28 რ).
- № 27 „ნაამბობი დათათ ტეფოსი და ჩაწერილი მესხის კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (34 რ).
- № 28 „ნაამბობი პაულე ჭანიშვილისაგან და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (36 რ).
- № 29—„რაფიელ ჭანიშვილის ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (38 რ).
- № 31—„შემახათ ივანეს ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ვარგავეში“ (40 რ).
- № 32—„ანტონ ფარლაშოვის ნაამბობი და ჩაწერილი კ. გვარამაძისაგან“ (42 რ).
- № 36—„გრ. გალუსტოვის“ (47 რ).
- № 37—„დამანე ფალიაშვილის ნაამბობი ქუთაისს. (50 რ).
- № 38—„სოფო ბალათ ქალის ყაზიშვილის“ (52 რ).
- № 41—„ნათელა მაისურაძის ნამბობი ბათუმში“ (59 რ).
- № 42—„ნ. დემურელის ნაამბობი“ (61 რ).
- № 41, 49—„მნათო კიკვაძის“ (67 რ, 77 რ).
- № 44—„მუჯირისა (68 რ).
- № 45—„ნაამბობი კოწია კალანდარაშვილისა“ (70 რ).
- № 47—„ქრისტინე“ (71 რ).
- № 48—„გერასიმესი“ (73 რ).
- № 50—„ნაამბობი იაკობა ველიჯაანთი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში (81 რ).
- № 57, 58, 59, 61—„ნენე შემაბერიძეს ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ვარგავეში“ (88 რ).
- № 60—„ბერნადეთ ივანესაგან ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (89 რ).
- № 63—67—„მამუკაზ ზაქარას ნაამბობი და ჩაწერილი მესხის კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (91 რ).
- № 71, 72—„ხუციანთ პეტრეს ნაამბობი და ჩაწ. მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბავრაში“ (93 რ).

1998 ა

ჩენი ხალხის ზნეჩვეულებანი. XIX

14 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შემკრები—მღვდელი ზაქარია გულისაშვილი; შერების ადგილი—თრიალეთის მხარე (2 რ.); [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე; ფ.ფ. 13, 14 ცარიელია.

„ყოველ ხალხს, ანუ ერსა აქვს არა ერთი და ორი რამ სასიქადულო, სანუგეშო, რომელსაც ის შესწყობია, შეჭხორცმეტებია და რომელსაც იმიტომ არცა სთმობს ადვილად...“ 1 რ.—12 რ.

შენიშვნა: 1. ამონაწერია: „ივერია“, 1899 წ.

2. ტექსტში მოცემულია ტირილისა და ქორწილის წესების აღწერა.

3. ტექსტში მოხსენებულია მასალების ადგილი: „გავიხსენოთ ორიოდ ზნე-ჩვეულებანი დარჩენილნი იმ სოფლებში, რომელნიც სიშორისა გამო ექვემდებარებიან დღესაც ამ წესებს. ეს სოფლებია თრიალეთის ნაოხრებს შერჩენილნი ქართველთა საცხოვრებელნი—სოფლები: დიდი გომარეთი, ახა, მირზა-კალმუა და სხვები...“ (2 რ).

1998 ბ

თავისუფალი სვანი (ბ. სვანი), ეთნოგრაფიული წერილები. XIX

36 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; ნაკლული; მხედრული; [XIX ს.]; სვანეთი.

1. „სვანების ზოგიერთი ჩვეულებანი და ცრუმორწმუნეობანი (შეკრებილი თავისუფალ სვანეთში).—შობის წინა ღამეს, ნავახშმევეს, ოჯახი ვაჟიშვილს ჩააცმევს ქალურად, კერიას უკან დასვამს, წინ რძით სავსე ქოთანს დაუდგავს...“ 1 რ.—7 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1886 წ., № 143, 146 (4 რ., 7 რ).

2. „სვანების ზოგიერთი ჩვეულებანი და ცრუმორწმუნეობანი. (შეკრებილი თავისუფალ სვანეთში. ბ. სვანისაგან).—შობის წინა ღამეს, ნავახშმევეს, ოჯახი ვაჟიშვილს ჩააცმევს ქალურად, კერიას უკან დასვამს, წინ რძით სავსე ქოთანს დაუდგავს...“ 8 რ.—15 რ.

წყდება „...შემდეგ მთვარის დანახვისა, ვერცხლი და რკინა უნდა ჩაიდო კბილში, ვერცხლი მოასწავებს გულის სიწმინდეს, რკინა სიმაგრეს. ახალის მთვარის მნახველმა...“

შენიშვნა: ამონაწერია: „ივერია“, 1886 წ., № 143, 146 (1 რ).

3. „სვანების საიქიო. (ეტნოგრაფიული წერილი).—საიქიო სვანებს თავისებურათა აქვსთ წარმოდგენილი: იგი ვრცელი მინდორია, დაფარული მწვანე და მუდამ ნორჩის ბალახით...“ 16 რ.—24 რ.

შენიშვნა: ამონაწერია: „ივერია“, 1888, № 118.

1998 გ

საინგილო. ეთნოგრაფიული წერილები. XIX

47 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; სრული; მხედრული; შემკრები—
მოსე ჯანაშვილი; საინგილო; [XIX ს.].

- „— გამარჯობა!
- გაგიმარჯოს.
- შენ დედა-კაც დაწოლილავ, ჰუა?
- ჰოვ.
- შილ ჰყავავ, მართალია?
- მართალი...“ 1 რ—47 რ.

შენიშვნა: ამონაწერი: „ივერია“, 1889 წ. №№ 191, 193, 194, 196, 197, 197,
198, 200

1998 დ

ნ. ურბნელი (ნ. ხიზანაშვილი) ეთნოგრაფიული წერილები (ფშავ-ხევსურეთი). XIX

85 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ხევსურეთი;
ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „წერილი პირველი.—ამიერკავკასიის მრისხანე მთების კალთებს,
სამხრეთის მხრით, შეჭდარებია პატარა ჯგუფი ხალხი, რომელსაც ფშავ-ხევ-
სურებს უწოდებენ...“ 1 რ—5 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „დროება“, 1884 წ., № 231 (5 რ).

2. „წერილი მეორე.—საქართველოში, როგორც მოგეხსენებათ, ქალაქს
არაოდეს არ სჭერია პირველი ალაგი, არ ყოფილა სოფლის ხელმძღვანელი და
მბძანებელი...“ 5 რ—9 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „დროება“, 1884 წ., № 241 (9 რ).

3. „წერილი მესამე.—თავისებურს მოვლენას ფშავ-ხევსურის ცხოვრებაში
შეადგენს ეგრეთ წოდებული ხევის ბერობა...“ 9 რ—17 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „დროება“, 1885 წ. №№ 165, 166 (17 რ).

4. „წერილი მეოთხე.—მესამე წერილში ჩვენ შეძლებისდაგვარად ვუჩ-
ვენეთ იურიდიული მხარე ხევის ბერობისა, მისი წარსული და მხოლოდ მოკ-
ლელ მოვიხსენეთ აწმყო ამ ფრიად საყურადღებო დაწესებულებისა...“
18 რ—26 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია, „ივერია“, 1886 წ., № 267. (18 რ).

5. „წერილი მეხუთე.—საზოგადოდ რომ ითქვას, ხუცობა-ლეკანოზობას უფრო სააქაოს მიმართულება აქვს, ვიდრე საიქიოსი...“ 26 r—28 r.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“ 1886 წ., № 268 (26 r).

6. „წერილი მეექვსე.—წინა წერილებიდან მკითხველმა იცის, რომ ხეესურულს თემობას აშკარად ეტყობა სარწმუნოებრივი ხასიათი და მიმართულება...“ 29 r—34 r.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887 წ., №3 (29 r).

7. „წერილი მეშვიდე.—ხეესურულს ქორწილსაც ცხადად ეტყობა პროზული ხასიათი. ასეც უნდა იყოს, რადგანაც ხეესურს მეტად ნაკლებად რგებიანია ის უხენაესი ნიქი, რომელსაც პოეტურს ეძახიან...“ 35 r—41 r.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887, № 14. (36 r).

8. „წერილი მერვე.—როცა ხალხის იურიდიული აზრი დაბლა სდგა, განუფითარებელია, მაშინ სამოქალაქო და სისხლის სამართალს შორის თითქმის განსხვავება არ არის, მაშინ მთელი სამართალი სისხლის სამართალია...“ 41 r—49 r.

შენიშვნა: ა) დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887 წ., № 15 (41 r).

ბ) ტექსტში ჩართულია ხეესურული ლექსი ზურაბ ერისთავის შესახებ:

„ზურაბო, აკი გითხარი,
ხეესური კაცი უტია...“ (46 r):

9. „წერილი მეცხრე.—როცა ან თემის, ან კერძო კაცის უფლებას ვინმე დაარღვევს, მაშინ უფლებას აღდგენა უნდა...“ 50 r—58 r.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887 წ., № 72 (50 r).

10. „წერილი მეათე.—ყველა საბჭო განაჩენს აღსრულებაში მოყვანა უნდა, უამისოდ სამართალს ძალა არ ექნებოდა...“ 58 r—65 r.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887 წ., № 74 (58 r).

11. „წერილი მეთერთმეტე.—თუმცა ხეესურნი ძველადგანვე ქრისტიანებად ითვლებიან, მაგრამ ქრისტიანებისა თითქმის არა იციან-რა. ამის მიზეზი ჩვენ წინადად უჩვენეთ...“ 65 r—71 r.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887 წ., № 158 (65 r).

12. „წერილი მეთორმეტე.—რადგანაც ხეესურს სულის უკვდაობა სწამს, ამიტომ საიქიოც მიაჩნია. საიქიოს სულეთს უწოდებს...“ 71 r—78 r.

შენიშვნა: ა) ტექსტში ჩართულია 9 ნაწყვეტი სასულიერო ხასიათის ხეესურული ლექსებისა სულეთის შესახებ. (54 r, 55 r, 56, 57 r).

ბ) დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887 წ., № 170 (71 r).

13. „წერილი მეცამეტე.—რაც უნდა კარგი და მიმზიდველი სამყოფინა-რო იყოს სულეთი, ხევსურისათვის სიკვდილი მაინც დიდი უბედურებაა...“ 78 r—85 r.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1887 წ., № 171 (78 r).

1998 ე

ხევსურთა სალამი. (დიალექტოლოგიური მასალა). XIX—XX

1. ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.].

ა ბ ი ძ უ რ ა. ხელ მაგიმართოს ღმერთმა, წიქავ გაგიმარჯოს!

გ უ ლ ი კ ა. გაგიმარჯოს, შენაც ხელ მოგიმართოს!... 1 r.

1998 ე

ხევსურული ხალხური სიტყვიერების ნიშუშები. 1902

2 ფ.; 35×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; 1902 წ.; შემკრები—დ. პავლიაშვილი; ს. ბარისახო.

1. [ლოცვა].—„დიდება ღმერთსა, მაღლი ღმერთსა, დიდება დღესა რჯულსა ქრისტიანესა...“ 1 r—2 r.

შენიშვნა: ლოცვის ტექსტს წამძღვარებული აქვს პატარა შესავალი, „როგორ ლოცვას ისმენენ ხევსურები ხატში თავიანთ ხევის ბერ-დეკანოზებისაგან.—ხშირად გვსმენია ის აზრი, რომ ხევსურები ნახევრად წარმართნი, ნახევრად ქრისტიანნი არიანო...“ (1 r).

2. „სცენები ხევსურთა ცხოვრებიდან. ქიჩის წყენა ანუ სამიძიარი.“

„ქორია: გოგოთურო, ვერ გექნა ჩემ თავიო, მანამდე ეგეთს გნახემლიო. გოგოთური: შენის მტრისაიო ღუშმანისაიო...“ 2 r—2 v.

შენიშვნა: ტექსტს დართული აქვს შემკრების შენიშვნები.

3. „ახალ დაბადებულ ვაჟზე მილოცვა.“

გ ი გ ო ლ ა. შიშიავ, ღმერთმ ეგ ბიჭ გაგიზარდოსაო, მაგის მანდავი კიდევ სხვა მოგცესაო...“ 2 v.

1998 ზ

მღვ. აღ. ბარამიძე—ეთნოგრაფიული ნარკვევები]. XIX

11 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; რაჭა; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „ს. ბოსტანა.—(წარმოდგენილი მღ. აღ. ბარამიძის აგან).—ბოსტანა მდებარეობს რაჭის მაზრის საღმელის საზოგადოებაში, ისახ-

ღერება: აღმოსავლეთით ღვიარის ღელე, დასავლეთით ს. ჩორჯო...“
1 r—6 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: აკაკის თვითური კრებული, № XI (1 r).

2. „ხალხის ჩვეულებანი ს. ქვიტირში. (შეკრებილი მის-
განვე).—ახალი წლის წინა ღამე. ახალი წლის წინა ღამეს იციან ლოცვა...“
6 r—11 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: აკაკის თვითური კრებული, № IX (7 r).

1998 0

3. გიორგიძე—აფხაზები და აფხაზნი (საეთნოგრაფიო აღწერა). XIX

81 ფ.; 35×22; ქალღლი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ
გვერდზე.

აფხაზი. ხასიათი აფხაზისა. ცარცვა, თავ-დასხმა და
ქურდობა. მჭევრმეტყველობა. სისხლის ძიების საქმე.
სამშობლოს სიყვარული.—სტუმართ-მოყვარეობა, დარბაის-
ლობა და საღამო. ფორმალისტობა, ნამუსი და სარგებლო-
ბა. საერო თამაშობანი და სახალხო პოეზია.—შავ ზღვასა,
კავკასიონის ქედსა და სამურზაყანოს შუა მდებარეობს ერთი ვიწრო, გრძლად
არღონის მდინარემდე გადაჭიმული, პატარა, მაგრამ მშვენიერი, ტურფად
შემკული და მდიდარი ქვეყანა...“ 2 r—81 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტს წინ უძღვის წინასიტყვაობა: „ჩვენს დროს, როდესაც,
ცოდნამ კაცისამ ასეთი დიდი ნაბიჯი გადასდგა წინ და სხვადასხვა შტო მეცნიე-
რებისა იზრდება დღე-ყოველ, ჟამსა ყოველსა, იხეთქს ახალ ყლორტებს, აი ამ დროს
ცნობის მოყვარე, ხალისიანი კაცი დიდს გაჭირებაშია: არ იცის რომელს ერთს
ცოდნას, რომელს ერთს შტოს, ყლორტს მეცნიერებისა მიაკციოს უმეტესი ყურად-
ღება, მეტი გულისყური, რამელი ერთი აირჩიოს და ისწავლოს ზედმიწევ-
ნით“. (1 r).

2. დაბეჭდილია: „ივერია“, 1888 წ. №№ 165, 167, 169, 173, 175, 176, 179,
183, 186.

1998 თ

შესნი კონსტანტინე გვარამაძე—ჩვეულებანი სოფ. ვარევანში (ჯავახეთი).

XIX

1 ფ.; 35×22; ქალღლი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.].

„ახალ წლის პირველ საღამოს, ანუ ქრისტეშობისთვის 31-ს, მოამზადე-
ბენ ტაბლას, რაზედაც მოაწყობენ: ვაშლს, კაკალს, ტყლაპს ან ტკბილეულ-
სა...“ 1 r.

1998 ი

დავით ხიზანაშვილი—ფშავეთი და ფშაველები (საერო და საეკლესიო
დღესასწაულები) [ეთნოგრაფიული წერილი]. XIX

27 ფ.; 36×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]. ნაწერია ცალ
გვერდზე.

„ფშაველებს, როგორც თავიანთ საერო ხატებში, ისე ეკლესიაში ღვთის-
ვედრება აუცილებელ საჭიროებად მიაჩნიათ...“ 1 რ—27 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: [„ივერია“, 1890 წ., №№ 79, 80, 81, 82 (27 რ).

1998 ია

ვაჟა-ფშაველა—კრებული [ეთნოგრაფიული წერილები ფშავის შესახებ].
XIX

48 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ფურცლების
v-ები დაუწეოელია.

1. „ფშაველები. (მათი სხვადასხვა ჩვეულება, ცრუ-მორწ-
მუნოება და ხატები).—ძველ ნაქალაქარს ჟინვანს ორი არაგვი ერთმა-
ნეთს ერთვის: ერთი «მთიულეთისა» და მეორე «ფშავისა»; ფშავის არაგვი
შესდგება ორის შტოისაგან...“ 1 რ—24 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1886 წ. № 34, 35, 36, 39.

2. „ფშაველების ძველი სამართალი და საოჯახო წესე-
ბი.—ფშაველების ჩვეულებითი სამართალი არ არის მრავალმუხლოვანი და
რთული...“ 25 რ—30 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1888 წ., № 243 (25 რ).

3. „ლაშრობა.—ლაშრობა წელს 17—18 მკათათვეს მოხდა; იგი ორი
დღე გძელდება...“ 31 რ—37 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1888 წ., № 174 (31 რ).

4. „ფშაველების ძველი სამართალი და საოჯახო წესე-
ბი.—ფშაველების ჩვეულებითი სამართალი არ არის მრავალმუხლოვანი და
რთული...“ 38 რ—43 რ.

შენიშვნა: დაბეჭდილია: „ივერია“, 1888 წ., № 243.

1998 ბ

დავით ხიზანაშვილი. ფშავეთი და ფშავეები (ეთნოგრაფიული მიმოხილვა).
XIX

65 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„გეოგრაფიული მდებარეობა ფშავეთისა.—ფშაველები ცხოვრობენ მდ. არაგვის, ივრისა და ალაზნის სათავეებში...“ 1 r—65 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 138, 139, 140, 177, 178, 179, 183, 211, 215.

1998 იგ

ფშავლიშვილი—ფშაველთა ცხოვრებიდან. XIX

11 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აკინძული; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ზღანდელი ლექსობა-შაირობა ფშავეში და ნიმუშები ფშაველი ქალის ლექსებისა.—ამბობენ და სწერენ, რომ ქართველებში ლექსთა თქმა და თხზვა ერთობ გავრცელებულიაო, დიდი თუ პატარა, ნიჭიერი თუ უნიჭო—ყველა ამ ხელოვნებას ეპოტინებაო...“ 1 r—10 r.

შენიშვნა: ამონაწერია: „ივერია“, № 37, 1896 წ.

1999 ა

ხალხური ვეფხისტყაოსანი (ნაწვეტები). XIX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე; ჩაწერის ადგილი ფშავი, ს. არტანი და ქსნის ხეობა; შემკრები დავით ხიზანაშვილი (1 r) და სოსიკო მაჭავარიანი (2 r).

„ხალხური ვეფხვის-ტყაოსანი“.

1. „ტარიელ, დაგვსვი ვეზირად...“ 1 r.
2. „ერთი კაცი ზღვისა პირსა...“ 1 r.
3. „ადევით, აიყარენით...“ 1 r.
4. „კოკლი მონა მონინხილებს...“ 1 r.
5. „ნეფემ გადაღვარნა თასნი...“ 1 r.
6. „მიშველე, ძმაო ტარიელ...“ 1 r.
7. „ღედა-მამანი წმინდანი...“ 1 r.
8. „ქაჯთა თქვეს ტარიელისა...“ 2 r.
9. „ერთი ვინმე მოყმე ვნახე...“ 2 r.

შენიშვნა: ტექსტებს ახლავს შემდეგი ცნობები:

№№ 1—8—გაგონილი სოფ. არტანში (ფშავეში) პაპა ბავთარაშვილისაგან და ჩაწერილი დ. ხიზანაშვილის მიერ* 1 r.

№ 9—ქსნის ხეობაზე გაგონილი და ჩაწერილი სოსიკო მაჭავარიანის მიერ*. 2 r.

1999 ბ

ხალხური ლექსები. XIX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღლი; უყღლო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; შემკრები— მ. ნათაძე.

„რამდენიმე ლექსი (ხალხში გაგონილი მ. ნათაძისაგან)“.

1. „ქალ, კახეთს გაგათხოვებენ...“ 1 რ.
2. „ზღვაში კურღელი შეცურდა...“ 1 რ.
3. „ამონავალო ღრუბელი...“ 1 რ.
4. „შენ მანდიღდან როგორ მხეღავ...“ 1 რ.
5. „ჩამოვიარე ალევსა...“ 1 რ.
6. „აი, შენ კი გენაცვალე...“ 1 რ.
7. „ლიახვი მოღიდებულა...“ 2 რ.
8. „ამოღული მოსე მღვდელი...“ 2 რ.
9. „შენ კი გენაცვალე...“ 2 რ.
10. „ხელსახოცსაც გაღმოგიღებ...“ 2 რ.
11. „მცხეთას ვიყიდე ბარები...“ 2 რ.
12. „მალღა ისარი ავაგღე...“ 2 რ.
13. „შეკამანი შენელეს...“ 2 რ.
14. „გაღამაგღე და ღამკარგე...“ 2 რ.
15. „ვაი, რა ბეღი ღავკარგე...“ 2 რ.
16. „ქალო, ეგ რა შემოგიკრავს...“ 2 რ.

შენიშვნა: ხელნაწერში შესული ტექსტები შემღვევ ხასიათისაა

სატრფილო ლექსები—№№ 2, 3, 4, 6, 9, 10, 14, 16.

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 1, 5, 15.

სამღვდლოების შესახები ლექსები—№ 8.

ღალოცვა № 7.

შაირები—№№ 11, 12, 13.

2. ტექსტები ამონაწერი: „ივერია“, 1886, № 140.

1999 გ

ხალხური ლექსების კრებული. XIX

50 ფ.; 35,5×22; ქალაღლი; უყღლო; აუკინძავი; მხატვრული; [XIX ს.]; შემკრები—მესხი კონსტანტინე გვარამიძე; ნაწერია ცალ გვერდზე; ფ. 51 დაუწერელია.

1. „მეგრელის განაპირო...“ 1 რ.
2. „ეს წერილი ჩენია...“ 1 რ.
3. „ათი თუმანი ფული მაქვს...“ 1 რ.
4. „გოგო, გოგო შეღთვალაო...“ 1 რ.
5. „ოდელასა, იო, ჰეე.
აქეთ ჩამოღიო, ჰეე...“ 1 რ.
6. „ვისაც ვთხოვე წამალი...“ 1 რ.
28. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

7. „გურული ქალიშვილების ლექსი.—ქალიშვილების ლექსი გამოვთქვათ...“ 2 რ.
8. „ძაბუნი ბერიკაცის ლექსი.—ბერი კაცი ვარ...“ 2 რ.
9. „გურიაში შემოსვლა რუსის.—არლუთინსკი წამობრძანდა...“ 2 რ.
10. „სასამართლოში.—ქუთაისის ვეზლისა ვარ...“ 5 რ—v.
11. „სოლოლა და ჩაირ ბეგი მობრძანდა ხვანტქრის კარზედა...“ 6 რ.
12. „ბატონ აკაკის აქებენ...“ 7 რ.

შენიშვნა: ლექსს წინ უძღვის შემკრების შენიშვნა: „1857 წელში, როდესაც ბ. აკაკიმ გამოაგზავნა ჯავახუთში ზეპირსიტყვაობის შესავსებლად, ხიზაბავრაში დავბუნავდი და იქ დავიწყვე გრობა, რადგანაც იქ მრავალი ზეპირთქმულეა არი. ერთ საღამოს ჩემს ოთახში მოწვეული მყავდა ჩემიარეები და მათ ნათქმსა ვწერდი, როდესაც ჩამოვარდა ლაპარაკი ბ. აკაკიზე და მის მოლექსობაზე და კიდევაც მისი ნაცარქექია და ზოგიერთი სხვა ლექსებიც წაუკითხე მოშაირებებს, ძალიან ეამათ და როგავათვე და მივმართე მათ, რო რამე შაირი ეთქვათ, რო დამეწერა, კაკათ ზაქარამ [მოშაირე] დაიწყო“.

13. „გიორგობას ოცდასამსა...“ 7 რ.
14. „უსუფ ფაშამ უთხრა მამას...“ 7 რ.
15. „მენახირები ყვირიან...“ 7 v.
16. „ერეკლეს ლექსი...“ 8 რ.
17. „ომარხანი.—ომარხანი შეიკაზმა...“ 8 რ.
18. „გოხაძეს ლექსი.—ე, მამაძალი, გოხაძე...“ 8 რ.
19. „მაჩვის ლექსი.—წუხელი მაჩვი ქყოდა...“ 8 რ.
20. „ლიახემა სთქვა: ავდიდდები...“ 8 v.
21. „მტკერის ხეობაზე.—ამას რა მომაგონებდა, თუ წამოვა ომარხანი...“ 8 v.
22. „ეს მამაძალი ფიაო...“ 8 v.
23. „ქილდისა მამასახლისი წუწვი რალაცა გდიაო...“ 8 v.
24. „დაგლოცა პირმან ღვთისამან...“ 8 v.
25. „პასკევიჩის გამარჯვება.—ელია, ძმაო, მელია...“ 9 რ—v.
26. „სოლალა.—სოლალა და სელიმფაშა დასხდენ ღვთის სამართალზედა...“ 9 v.
27. „სოლოლა.—სოლოლა და სელიმფაშა დასხდენ ღვთის სამართალზედა...“ 10 რ.
28. „ვენახში რომ წახვალ, გაივლი გზასა...“ 11 რ.
29. „მინდორში ბალახობ, ნეტარ რა ხარო...“ 11 რ.
30. „ბულბულო, ბულბულო, ყელ მოქარგულო...“ 11 რ.
31. „ქალო, შენი ქალობანა წყალს მიჭქონდა მდინარესო...“ 11 რ.
32. „დედალ-მამალო ფუტკარო...“ 11 რ.
33. „წყაროდან მოგქონდა შენ დილას წყალი...“ 11 რ.
34. „ბინდისას ცხვარსა მოვდევედი...“ 11 რ.
35. „საყდარო, გიხდება თეთრი კირი...“ 11 რ.
36. „გავიარევი წნისსაო...“ 11 რ.
37. „წინ შემომეყარე, დახვალთ წყვილადა...“ 11 რ.
38. „უცამ იღრუბლა, იღრუბლა...“ 11 v.

39. „დამტყუნა სოფელმა...“ 11 v.
40. „ცისა გახსნას დავესწარი...“ 11 v.
41. „იქვე გერჩიოს კამეჩო...“ 11 v.
42. „ამოაშუქა ბრწყინვალე მზემა...“ 11 v.
43. „თორმეტსა ბათმანსა რკინასა...“ 11 v.
44. „ქალო, მას ჰგაეხარ, მას ჰგაეხარ...“ 11 v.
45. „მალლა მთაში ხუნდი მოვქარ...“ 11 v.
46. „დედაჩემო გამათხოვე...“ 12 r.
47. „დავბრუნდი და დავჭრიალდი...“ 12 r.
48. „მინდა ვაქო და გადიდო...“ 12 r.
49. „მალლა მთაშია ყინული...“ 12 r.
50. „საწყალსა კაცსა ვინ მისცემს...“ 12 r.
51. „ლამაზ ქალი იკვებნიდა...“ 12 r.
52. „ლამაზო და მშვენიერო...“ 12 r.
53. „დაღონებული ვარ სიკვდილის...“ 13 r.
54. „ქალი ტიროდა ქართველი...“ 13 r.
55. „ასწიე მძიბე მძიმესა...“ 13 r.
56. „ვოლგონის მთაზე.—ქრისტეან კაცს ეჭირვება...“ 14 r.
57. „ღიბა-ზარბაბი.—ელი ელენთა, ზღვა ფიფინებდა...“ 15 r.
58. „დალოცვა.—მზე მთვარესავით ხარობდა...“ 16 r.
59. „ბაღჩიდან არის ვაზები...“ 16 r.
60. „მეტად ბატარა ხარ ნაზარდი ვარდი...“ 16 r.
61. „ერთ ადრიან დილას წყალი დინდებდა...“ 16 r.
62. „იესოს შესხმა.—მიწყალე, მიწყალე, იესო, შენ შემეწყალენ...“ 17 r.
63. „ამაოება (აქროსტიხი ხალხს). აჰა, ესერა რომლისა ქამნი...“ 17 r.
64. „ნაწყვეტი.—ოდეს რა კაცი შესცოდამს...“ 17 r.
65. „სარწმუნოება (აქროსტიხი).—საწამლავ მასვეს მწვალებელ ძმა-თა...“ 17 r.
66. „ქრისტეს სატანჯველებზე.—მოდით ცოდვილნო, გიჩვენო გზანი...“ 17 r.
67. „სასიმდერო.—მოგიწოდებთ ყოველ ერსა შენანვა, ჰეი...“ 18 r.
68. „მრავალ შეცოდებათა კურკელ ქმნილ ხარ, სულო...“ 18 r.
69. „მენახირები.—მენახირები ყვიროდენ: მარტი შუაზე გაიყო...“
70. „ლიტოს კამეჩი მოუკვდა.—ლიტოს კამეჩი მოუკვდა, რქაში ხელი წაეკიდა...“ 19 r.
71. „ლიტოს სახლი.—ლიტომ სახლი ააშენა...“ 19 r.
72. „ბაშ აღის დოვლათი.—დაღონებულა მამულა...“ 19 v.
73. „შარიფ ფაშას ლექსი.—შარიფ ფაშამ რომ საქმე ჰქმნა...“ 19 v.
74. „არეული ომები.—მარტი დადგება, აპრილი, აქ აღარავინ დადგება...“ 20 r.
75. „მინდორ-მიდორ დავდიოდი...“ 20 r.
76. „ღვინო ჭაჭანაური.—ღვინომ სთქვა ჭაჭანაურმა...“ 21 r.
77. „დარეჯანა.—დარეჯან გაგათხოებენ, მიგცემენ ბერსა თათარსო...“ 21 r.

78. „ერანიდან თურანს ჩავალ, შენთვის მეწოდა მე გული...“ 21 რ.
79. „ჰ, შენ ჩემო ვენახო, გარ რთვილი შემოგდებოდეს...“ 21 რ.
80. „მოყვარევე, მღურვით ნუ წახვალ, ღვინო ვერ გასვი თასითა...“ 21 რ.
81. „შავგვრემანი სიძე.—სიძისა შავგვრემანობა სიდედრს უმძიმდა, ნა-
ნობდა...“ 21 რ.
82. „ავალიანთ წყალობა.—ავალიანთ მოცემული ურმით მომაქვს წმიდა-
პური...“ 21 რ.
83. „დალესტნის შეყრა.—დალესტანი შეიყარა, ქარი და ბელაქანიო...“ 21 რ.
84. „წერეთელმა დაიბარა ოსმალო და ლეკის ჯარი...“ 22 რ.
85. „დავითისთანა ბატონი არ გამოსულა გვარშია...“ 22 რ.
86. „ფაშა ჩამოხტა სანდოსა.—ფაშა ჩამოხტა სანდოსა კარგისა მასპინძ-
ლისასა...“ 23 ვ.
87. „ქართველი ქალები.—ქალნი ქართლით გადმოსულნი, ახალდაბას
არიანო...“ 23 რ.
88. „საფქვავეი.—წისქვილს საფქვავეი წავიღე, ავკიდე სამსა კატასა...“ 23 რ.
89. „ბიჭი ვარ გიგეტყიელი.—ბიჭი ვარ გიგეტყიელი, თოფი მაგდია მხრია-
ნი...“ 23 რ.
90. „მონადირე.—სამთავე ზევამან მანწყყდია: მარტი, აპრილი, მაისი...“ 23 რ.
91. „თამაზ ხანი.—თამაზ ხანმა დასძრა თემი, ვითა კამეჩმა ძელია...“ 24 რ.
92. „ფეზოშვილი.—ინდუსელი ფეზოშვილი მეცხვარე არისო ძველიო...“ 24 რ.
93. „საწყალი ჩემი ქედანი მთას მიდის საბუღარათა...“ 24 რ.
94. „სუფრული.—რად არა მღერით, დარბაზნო...“ 25 რ.
95. „ღმერთო, ერთობით მიცნისხარ...“ 25 რ.
96. „გარდამიხდა სიტყვა ღვთისა...“ 25 რ.
97. „ზეცას ვიყავ, ნითელ ვიყავ...“ 25 რ.
98. „პირველად ღმერთი ვახსენოთ...“ 25 რ.
99. „ყოვლად წა შეგვეწიე...“ 25 რ.
100. „შენ შროშანო, მწვანილო...“ 25 რ.
101. „მიშველე ნიქელ-გაბრიელ...“ 25 რ.
102. „ოცდახუთსა ამ თვისასა ქრისტე დაბადებულაო...“ 25 რ.
103. „ალანძეთის მოსავალი ვარიაში ჩავყარეო...“ 26 რ.
104. „ქედ-ქედ მორბოდა კურდღელი...“ 26 რ.
105. „წმინდა გიორგის ცხენსა ზის...“ 26 რ.
106. „იაგუნდი ვინ აგუნდა, ან გიშერი ვინ ავიშრა...“ 26 რ.
107. „იაგუნდისა მარანში ღვინო დგას და ლალებ სჭვივსა...“ 26 რ.
108. „ორშაბათ დილა გათენდა...“ 26 რ.
109. „ქვეყანა აგრე იმართვის, ავ-კარვით, ტკბილ-მწარობითა...“ 26 რ.
110. „ღმერთო, ნუ მოშლი ამ სახლში...“
111. „მასპინძელსა მზიარულსა ჰყავს სტუმარი სასურველი...“ 27 რ.
112. „თუ მასპინძელი მოილხენს, სტუმარსაც მოელხინება...“ 27 რ.
113. „ჩანგი ჩამოსხდენ შენ მეღნის ტბასა, შიდ ორაგული სცურამსა...“ 27 რ.
114. „რად გასდევ წუთსა პეპელას, გაგიფრინდება, წავიგია...“ 27 რ.

115. „ბინდია ესე სოფელი...“ 27 რ.
116. „ვინ დალევს მარნეულ ღვინოს...“ 27 რ.
117. „თუმი ვარ, მაგრამ კარგი ვარ...“ 27 რ.
118. „ქარული ქარელს შეება, თოფები შეახალესო...“ 27 რ.
119. „არ შეგრჩა, ალი ჩალაბო, დარბევა მთის და ბარისა...“ 27 რ.
120. „მე ქვეყნიდან წამოვედი, ქიზიყის ბოლოდგანაო...“ 27 რ.
121. „შენ ერისთავო დიდის მთისაო...“ 27 რ.
122. „წყალს მოჰქონდა ნავური...“ 27 რ.
123. „ფაშა ჩამოხტა ხანდოსა...“ 27 რ.
124. „ახალ-ახალი მეთოფე კაცს არად გამოადგება...“ 27 რ.
125. „მესამე ლექსი კარგი არის სანადიმოდ, სამღერალად...“ 27 რ. (ვეფხისტყაოსანი).
126. შეწირულების წიგნი ქუთაისის ღვთისმშობლის ეკლესიისადმი. მიმცემი ქუთათელი ჩხეტიძე. 28 რ.
127. შეწირულობის წიგნი ბრეთის ეკლესიისადმი. მიმცემი—კოპაძე ამბერკი. 28 რ.
128. „ამბობენ გადმოქცევასა მალლა ქვაშეთის მთისასა...“ 28 რ.
129. „ყვავო, ყვავო, ყვანჩალო...“ 28 რ.
130. „კაჭკაჭმა უთხრა ყვავსაო...“ 28 რ.
131. „1889 წელს დეკემბრის 19-ს მიწისძვრაზე ნაამბობი.—ეკლესია, ფანტა კირის ქვები...“
- უნეშვნა: ლექსის სათაურის გასწვრივ მიწერილია ჩაწერის უნეშვნა: „მიწის ძვრამ ჯავახეთი დაქცია...“ 27 რ.
132. „ცოდვები.—მცა ღრუბლით შემოსილა...“ 30 რ.
133. „ქართლის ღვარნაშზე.—დასტან დავაწყე, დავყე მთიდანა...“ 31 რ—32 რ.
134. „ახალციხე-რაბათელ ქართველობას.—ვერ გამოძლია არა ვთქვა იმათი ცუდი ბრეიობა...“ 33 რ.
135. „ამალამ არის ის ღამე, რომ იესო ქრისტე აწვალეს...“ 33 რ—ვ.
136. „ზემო ქართლიდან ჩამოველ...“ 34 რ.
137. „უხეირო პატარძალი...“ 34 რ.
138. „თურჯამიდან გამათხოვეს...“ 34 რ—35 რ.
139. „დედამთილი მაგრა ვტყიბე...“
140. „შევ და ჯუღმა იგი დღე...“ 36 რ.
141. „გოგალა შეილო ბეროი...“ 36 რ.
142. „აჰა და ახლა დავესწარ...“ 36 რ.
143. „წრევანდელი ზამთარი.—ეს წრევანდელი ზამთარი...“ 37 რ.
144. „გიორგობისთვის ნახევარი.—გიორგობისთვის ნახევარს...“ 37 რ.
145. „ბამბა და აბრეშუმი.—ბამბამ უთხრა აბრეშუმსა...“ 37 რ.
146. „ყირიმლიანთი ცხენი.—ეს ყილიბლიანთ ცხენიო...“ 38 რ.
147. „ფერისცვალობას.—ფერისცვალობის დღესაო...“ 38 რ.
148. „ცოდვა.—ცოდვასა ვსვამთ ღვინოსავით...“ 38 რ.

149. „საიქიო.—საიქიოს რა წაგყვება...“ 39 რ.
150. „ხორცი ვასუქე, სული ვალადე...“ 39 რ.
151. „შეკამადი შემაქნია...“ 39 რ.
- 152—157. „ასახსნელი.—მე ვყოფილვარ მაქატის...“ 40 რ.
158. „თებერვლის ნახევარი.—თებერვლის ნახევარსა...“ 41 რ.
159. „ცას მოწმენდილსა დავესწარ...“ 41 რ.
160. „სული ვალადე, ხორცი ვასუქე...“ 41 რ.
161. „გამოვიარე წინუბანს...“ 41 რ.
162. „გამოვიარე სვირსაო...“ 41 რ.
163. „სოლოლა. (ვარიანტი).—წუხელის წვიმდა და ქუხდა...“ 42 რ.
164. „ყელი მოვიღერებია...“ 42 რ.
165. „დათვი.—დათვმა თქვა ბარად ჩამოველ...“ 42 რ.
166. „ასრე იარე მცხეთამდის...“ 43 რ.
167. „მამულაშვილსა ყოჩოსა...“ 43 რ.
168. „ორშაბათ დილა გათენდა...“ 43 რ.
169. „მანამ რო შვილი იშოვნა...“ 43 რ.
170. „გინამ ყურძენი მოკრიფა...“ 44 რ.
171. „წისქვილს პური დავაყარე...“ 44 რ.
172. „ქათამი მოდის მოლაღანებს...“ 44 რ.
173. „ცის-ქვეყნის დახსნას დავესწარ...“ 44 რ.
174. „თამარ დედოფალი ვიყავ, თავი დაბლა ვერ დავიღე...“ 44 რ.
175. „ჯავახმა კაცმა რა იცის...“ 45 რ.
176. „ხელი მოვკარ ოსესა...“ 45 რ.
- 177—178. „ასახსნელი.—სუსტი, სუბუქი ფრინველი...“ 45 რ.
179. „ალექსი აღბიაშვილო, მსახურო ერისთვისაო...“ 46 რ.
180. „ახლანდელი პატარძალი წამოწვება მერივითა (!)...“ 46 რ.
181. „კონა.—კონა, კონა ვარდის, კონა...“ 46 რ.
182. „სიკვდილი.—სიკვდილო, მიკვირს მე შენი...“ 47 რ.
183. „ნატვრა.—ნეტაი ჩემი სასახლე ერთ მაღალ მთაზე ამეგო...“ 47 რ.
184. „შენ ჩემო წუთისოფელო...“ 47 რ.
185. „იმას რა მოვავონდები...“ 47 რ.
186. „მონასტერს იყო ხელმწიფე...“ 48 რ.
187. „ჯოჯოხეთს ძირი ვინ მისცა...“ 48 რ.
188. „სულ აგდეს ბერი, ყმაწვილო...“ 48 რ.
189. „ნეტა მომკლა ერთი ვინმემ...“ 49 რ.
190. „გოგო, მაგ შენ სურვილსა...“ 49 რ.
191. „ქერის საგლეჯად წავედი...“ 49 რ.
192. „ქალო, ამ მთასაო, იმ მთასო...“ 49 რ.
193. „ცუდია ესე სოფელი...“ 49 რ.
194. „ცოდვილი დამადგა და ტიროდა...“ 50 რ.
195. „ქალის ვიყავ ხანული...“ 50 რ.
196. „მიწისძვრა.—შეიქნა მიწისა ნგრევა, მაღალი მთები ინგრევა...“ 50 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმირო ლექსები—№№ 18, 117, 118, 120, 128.

საისტორიო ლექსები—№№ 9, 11, 14, 16, 17, 21, 25, 26, 27, 72, 73, 74, 83—86, 91, 108, 121, 123, 163, 174, 179.

სრომის ლექსები—№№ 41, 70, 79, 88, 145.

საყოფაცხოვრებო ლექსები—№№ 7, 8, 13, 15, 20, 38, 46, 47, 50, 51, 54, 69, 71, 77, 81, 82, 103, 131, 133, 140, 142, 143, 147, 154—158, 168—170, 172, 176, 186, 191, 196.

მეცხვარეობის შესახებ ლექსები—№№ 42, 92.

ბატონყმობისა და სოციალური პროტესტის ლექსები, № 23, 121 ციხისა და ყაჩაღობის ლექსები—№ 10.

სატრფიალო ლექსები—№№ 2—6, 29—35, 37, 39, 44, 48, 49, 52, 60, 61, 75, 78, 87, 106, 119, 122, 104, 171, 173, 183, 185, 189, 190, 192, 195.

ნადირობისა და ცხოველების შესახებ ლექსები—№№ 19, 89, 90, 93, 104, 124, 129, 180, 141, 144, 146, 165.

სუფრული ლექსები—№№ 80, 81, 94—120.

საწესო ლექსები—№№ 102, 105, 107, 147, 181.

დალოცვა—№№ 24, 58, 59, 58, 99.

ეპიტაფია—№ 53.

აფორიზმები—№№ 76, 109, 112—114, 147, 182, 193.

სასულიერო ლექსები—№№ 28, 40, 56, 62, 63, 64, 68, 95—98, 101, 102, 126, 127, 132, 135, 148, 150, 151, 160, 182, 184, 186—188, 194.

შელოცვა—№ 57.

გაბაასებანი, გაკიღვის ლექსები—№№ 22, 36, 134, 145, 161, 162, 167, 175

ხლაპრისბოლო და დასაწყისი ლექსები—№№ 45, 104.

გამოცანები—№№ 152, 153, 177, 178.

მიძღვნა აკაკი წერეთელს—№ 12.

როსტომიანი [ნაწყვ.]—№ 43.

2. ტექსტებს დართული აქვთ შემდეგი ცნობები მთქმელებისა და ჩაწერის ადგილის შესახებ:

№№ 1—8—„მეწუღე (ვალოდი) კალანდარიშვილის“. 1 რ.

№ 9—„გრ. და სოლომონ კალანდარიშვილები“. 3 რ.

№ 10—„ბარნაბა ლლონტისა“. 5 რ.

№ 11—„მანათო კიკვიძის ნაამბობი“ 6 რ.

№№ 12—15—„მოშაირე კაკათ ზაქარა“ (იქვე მთქმელის ვრცელი შენიშვნა) იხ. № 12. 7 რ.

№№ 16—25, 27 „ლუკა იველიშვილის ნაამბობი, ჩაწერილი მესხის კ. გვარამაძისაგან ს. საროში“. 8 რ, 9 რ, 10 რ.

№№ 26, 28—45—„ნაამბობი მექოთ პოლასასი და ჩაწერილი მ. კ. გვარამაძისაგან“. 9 ვ 11 რ—v.

№ 46—55—„ივანე მანანაძის ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან ს. ხიზაბერაში“. 12 რ.

№ 56—„ივანე შემაზოვის თქმული ს. ვარგავში და ჩაწ. მ. კ. გვარამაძისაგან. 14 რ.

№ 57—61—„ნინო ფალაშაშვილის ნაამბობი და ჩაწერილი მესხი კ. გვარამაძისაგან“. 15 რ

№ 62—68ა—„იესოს შესხმა (ტ. აკ. მურადაშვილის) იოსებ, თუმანიშვილის ნაამბობი და ჩაწერილი“. 17 რ.

№№ 69—75—„ხიზაბერელი მამულას ლექსები ვინმეს მესხის შეკრებილები ს. ხიზაბერაში“. 19 რ.

№№ 136—139—„ქართლში გაგონილი, თბილისში“, 34 რ.

№№ 140—196—„ხიზაბერელი მამულას ნაწყვეტები, ნაამბობი იმისი ბადიშის რძლისა სოფიოსი (ყახაშვილის)“. 36 რ.

3. ვინმე მესხი კ. გვარამაძის ჩანაწერთა ნაწილი. იხ. H 1997/ივ.

1999 დ

ხალხური ლექსები. XIX

7 ფ.; 35,5×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; შემკრები—ს. ლონდაძე.

„გლეხური ლექსები. (შემკრებილი ს. ლონდაძისაგან).—

1. „ღმერთი ძრიელ დაიტანჯა...“ 1 რ.
2. „ლალსა ზედა ლალი დავდგი...“ 1 რ.
3. „ქეთევან, შენი სითეთრე...“ 1 რ.
4. „მუხრანელი ქალი ვიყავ...“ 1 რ.
5. „რძლების მიწერ-მოწერა.—წიგნი არ მიმიწერია...“ 2 რ.
6. „აქედგან რომ შემოგხედე...“ 2 რ.
7. „წარბმაღალსა, წამწამწერილსა...“ 3 რ.
8. „ნათელმა მთვარემა ბრძანა...“ 3 რ—4 რ.
9. „სულ-ხორცის გაყრა ვიფიქროთ...“ 4 რ—7 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

სატრფილო ლექსები, №№ 3, 4, 6, 7.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 2, 5.

სასულიერო ლექსები, №№ 1, 9.

2. ტექსტები ამონაწერია: „ივერია“, 1887 წ., № 145.

1999 ე

სახალხო ლექსები. XIX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; შემკრები—იაკობ ლაზარაშვილი; შემკრების ადგილი ჯავახეთი, ს. ხიზაბავრა. ნაწერია ცალგვერდზე.

„სახალხო ლექსები. (სოფ. ხიზაბავრაში (ჯავახეთში) გავონილი და ჩაწერილი იაკობ ლაზარაშვილის მიერ).

1. „შენ ერეკლე ,ოქმიანო...“ 1 რ.
2. „ერეკლემ ცხენს შეუტია...“ 1 რ.
3. „გოგოვ, მაგ შენსა სურვილსა...“ 1 რ.
4. „ქალი.—შენ, ბიჭო, მაშინ სად იყავ...“ 2 რ.
5. „თუში ატირდა მთაზედა...“ 2 რ.
6. „თუმო, ნუ ჩაზვალ ოშორას...“ 2 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

საგმირო ლექსები, №№ 5, 6.

საისტორიო ლექსები, №№ 1, 2.

სატრფილო ლექსები, №№ 3, 4.

2. ტექსტები ამონაწერია: „ივერია“, 1887 წ., № 201, 203, 212, 216.

1999 ვ

ხევსურული სიმღერები. XIX

8 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; შეკრების ადგილი—ხევსურეთი; შემკრები—6. ურბნელი [5. ხიზანაშვილი].

„ხევსურული სიმღერები, შეკრებილი ნ. ურბნელის მიერ.—

1. „გურს ველობა ნუმც ქნილა...“ 1 რ—3 რ.
2. „კისტანს მოვიდა ლაშქარი...“ 3 რ—5 რ.
3. „ხევსურებ ბედავს ლაშქარსა...“ 5 რ—6 რ.
4. „ხახმატით გაუბედავის...“ 7 რ—8 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ლექსები საგმირო ხასიათისაა.

2. ტექსტებს დართული აქვს შემდეგი ცნობები მთქმელებისა და ჩაწერის ადგილის შესახებ: №№ 1, 2, 4—„სოფ. არხოტი. ალუდა ხირჩლას ძე ზვიადაური“.

№ 3—„სოფ. არხოტი. ბადია ბალიაური“.

3. ტექსტები ამონაწერია: „ივერია“, 1887 წ., № 264.

1999 ზ

სახალხო ლექსები. XIX

2 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; შემკრები ლიზა ჩ—შვილი [ვლისაბედ ჩერქეზიშვილი]; ს. კულბითი (1 რ).

„სახალხო ლექსები. სოფელ კულბითში გაგონილი ლიზა ჩ—შვილის მიერ.—

1. „ჩემი მარილზე წასვლაი...“ 1 რ.
2. „რას ტირი, ქალო, რას ტირი...“ 1 რ—2 რ.
3. „ავიღებ ბარსა, ნიჩაბსა...“ 2 რ.
4. „აღმასის ფანჯარაშია...“ 2 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

ს ა ტ რ ფ ი ა ლ ო ლ ე ქ ს ე ბ ი—№№ 2, 3, 4.

ს ა ყ ო ფ ა ც ხ ო ვ რ ე ბ ო ლ ე ქ ს ე ბ ი—№ 1.

2. ტექსტები ამონაწერია: „ივერია“, 1887 წ., № 270.

1999 ც

ხალხური ლექსები. XIX

36 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ფ. 36 დაუწერელია; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ხალხური ლექსები გაგონილი სოფ. ვარდისუბანში, თელავის მაზრაში მთ—შვილისაგან.—დემურ ყვინი დაიძრა,

დაავლო ხოროსანიო...“ (154 ტექსტი) 1 რ—35 რ.

- შენიშვნა: ტექსტები ამონაწერია და დართული აქვს შედეგი ცნობები:
- №№ 1, 2—„გაგონილი სოფ. ვარდისუბანში, თელავის მაზრაში, მთ—შვილხისაგან“
1 რ. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 49. 2 რ.
- „ 3—8—„სახალხო ლექსები შეკრებილი ახალქალაქის მიდამოში ახალქალაქის სკოლის მასწავლებელ ნ. ხუციშვილის მიერ“. 3 რ. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 204. 14 რ.
- „ 69—79 „ქართლში შეკრებილი ეფრემ მაისურაძისაგან“, 15 რ. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 218. 17 რ.
- „ 79—123. „სოფელ მარტყოფის მიდამოში გაგონილი და ჩაწერილი იქაურ სოფლის მასწავლებელთა მიერ“. 18 რ. ამონაწერია. „ივერია“, 1889, № 236. 26 რ.
- „ 124—140. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 275. 34 რ.
- „ 141—„გაგონილი სოფ. ქვემო ხოდაშენში და ჩაწერილი ვ. ნო. გომელაშვილის მიერ“. 29 რ. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 275. 34 რ.
- „ 144.—„კონდოლში გაგონილი“. 31 რ. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 275, 34 რ.
- „ 147—153. „გაგონილი და ჩაწერილი სოფ. კარალეთში ვასო ბიბილაშვილის მიერ“. 32 რ. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 275. 34 რ.
- „ 154. „ხევსური ლექსი“. ამონაწერია: „ივერია“, 1889 წ., № 278. 35 რ.

1999 თ

ფშაური ლექსები. 1888

1 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; 1888 წ.; შემკრები—დ[ავით] ხიზანაშვილი; შეკრების ადგილი—ფშავი, ს. არტანი; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ფშაური ლექსები. (გაგონილი სოფ. არტანში პაპა ბავთარაშვილისაგან და ჩაწერილი დ. ხიზანაშვილის მიერ, 18 იანვარს 1888 წ.).

1. „ხანდახან ღვინის სმა უნდა...“ 1 რ.
2. „შავს ლუდსა, წითელს ღვინოსა...“ 1 რ.
3. „ვერ გაიგეთა, ქარაველნო...“ 1 რ.

შენიშვნა: ტექსტები ამონაწერია: „ივერია“, 1888 წ., № 48 და 239:

1999 ი

ხალხური ლექსები. XIX

7 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ხალხური ლექსები გაგონილი და ჩაწერილი სოფ. ქოდალაში აპოლონ გოდერძიშვილის მიერ,—

1. „ნადირობა სოლომონ ბრძენისა.—სოლომონ და მისი ყმანი...“ 1 რ—2 რ.
2. [სოლომონ და კუნწულელი].—„დალოცვილი სოლომონი...“ 2 რ.
3. „იესო ქრისტე.—ზეცას ვიყავ, ნათლით ვიყავ...“ 3 რ.
4. „სახნისმა სთქვა: ქვეშენელს დავალ...“ 4 რ.

5. „წუხელის რწყილმა მიკბინა...“ 4 რ.
6. „ბატარა ქალო თინია, დედა რას გემუქრებოდა...“ 5 რ.
7. „ციდამ წამოვა ტოროლა...“ 5 რ.
8. „შენი ქირიმე გუთანო...“ 5 რ.
9. „ადიდებულა ტანაო, თან მღვრიე მიატანაო...“ 5 რ.
10. „ასი დაწყო დემურმა, თითონც დღე დაადგა მწარი...“ 6 რ.
11. „მალიდან გადმომდგარიყო...“ 6 რ.
12. „ამოდნ შუქურ ვარსკვლავო...“ 6 რ.
13. „საბრალო ბერა ქედანი...“ 6 რ.
14. „ვეტრფი ვისმეს საყვარელსა...“ 6 რ.
15. „ზემო ქართლიდან წამოველ...“ 6 რ.

შენიშვნა: 1. ხელნაწერში შესული ტექსტები შემდეგი ხასიათისაა:

შრომის ლექსები, №№ 4, 8.

საისტორიო ლექსები, № 10.

საყოფაცხოვრებო ლექსები, №№ 5, 6, 9, 15.

სატრფიანო ლექსები, №№ 7, 11, 12, 14.

სასულიერო ლექსები, №№ 1, 2, 3.

ნადირობისა და ცხოველების შესახები ლექსები, № 13.

2. ტექსტებს ერთვის შემდეგი ცნობები ჩამწერთა შესახებ:

№№ 1, 2, 3 „გაგონილი და ჩაწერილი სოფ. ქოდალაში აპოლონ გოდერძიშვილის მიერ“. 1 რ, 3 რ.

„სახალხო ლექსი დაწერილი სოფ. საგურამოს წინამძღვრიანთკარელ თედო გულბათაშვილისაგან“. 3 რ.

„5 „გაგონილი და ჩაწერილი მარტყოფელ ქალის მარიამ მანველიძისაგან „ქართველ ოსებში“-ის მიერ.“ 4 რ.

„6—9 „ხალხური ლექსები ქართლ-იმერეთში შეკრებ. სოსიკოსაგან“. 5 რ.
ტექსტები ამონაწერია:

„1—5 „ივერია“, 1888 წ., №№ 84, 87, 92, 169.

„6—9 „ნობათი“, 1885 წ., №№ III, IV, V.

„10—15 „ივერია“, 1884 წ., № 10.

1999 ია

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX

11 ფ.; 35,5×22; ქალაღი; უცდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX ს.]; ნაწერი-ცალ გვერდზე.

„გლეხური სიმღერები. —

1. მალლა მთაში ყინული

აპირობს ჩამოდნობასა,

რა გინდ რომ გყვანდეს მიჯნური,

ვერ გიზამს ჩემოდნობასა...“ 54 ტექსტი. 1 რ—11 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები ამონაწერია:

№№ 1—12—„ივერია“, 1877 წ., № 42.

„13—19—„ივერია“, 1878 წ., № 7.

- „ 20—„იმედი“, 1881 წ., № II.
 - „ 21—„იმედი“, 1882 წ., № II.
 - „ 22—25—„იმედი“, 1882 წ., № 4.
 - „ 26—28—„ივერია“, 1885 წ., № 7.
 - „ 29—39—„ივერია“, 1885 წ., № 12.
 - „ 41—45—„ივერია“ 1877 წ., № 37.
 - „ 46—54—„ივერია“, 1877 წ. № 40.
2. ხალხურ ლექსთა შორის ჩართულია საიათნოვას ლექსი:
 „ბალი ბულბულით ავსილა, ვარდს ეკალი არ აკლია“.
 გაფენილა ია-ვარდი; ზედ ლამაზიც არ აკლია...“ 9 რ.
 ტექსტი ამონაწერია: „ივერია“, 1877 წ., № 30.

1999 იბ

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

101 ფ.; 35,5×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; თავნაკლული; [XIX—XX ს.]; შემკრები დავით ხიზანაშვილი; შემკრების ადგილი.—ფშავი; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „ეს რომ გაიგო ზეზვამა;
 ცხენს მაუმატებს ქერსაო...“ (186 ტექსტი) 1 რ—101 რ.

შენიშვნა: 1. ტექსტები ამონაწერია: „ივერია“, 1887 წ., №№ 140, 144, 154, 172, 174, 188, 193, 195, 202, 209, 210.

2. ტექსტები დაბეჭდილია ცალკე კრებულადაც.

1999 იგ

დიდებული ასული. XIX—XX

12 ფ.; 35,5×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ჩამწერი კონსტანტინე მესხი გვარამაძე; ჩაწერის ადგილი ახალციხე; ნაწერია ცალ გვერდზე.

- „დიდებული ასული დედობისი (ზღაპრული პოემა).—
 ერთ თათრების ხელმწიფესა
 ჰყავდა ერთი ქალიშვილი...“ 2 რ—12 რ.

შენიშვნა: 1. თავფურცელზე სწერია: „№ 236. დიდებული ასული. ზღაპრული პოემა. დედობისი. ახალ ციხეში ჩაწერილი კ. გვარამაძესაკან“.

2. ტექსტის ბოლოს მიწერილია: „ახალციხე“. 12 რ.

3. 12 v მოთავსებულია კ. გვარამაძისა და მიქელ დათებოვის პირობის წიგნი.

1999 იღ

ხალხური ლექსები (კრებული). XIX—XX

130 ფ.; 35,5×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ნაწერია ცალ გვერდზე.

1. „ლექსები. ისტორიული.—

გოკიას ცეცხლი ეკიდვის, შით მოიხალა ქერია,
 ალაოხრეს ერთიანად, ძლივ მორჩენ თითო ლერია...“ (294 ტექსტი)-
 1 r—130 r.

შენიშვნა: 1. ტექსტები დაბეჭდილია მთლიანად „აკაკის კრებულში“. ამონაწერია:

№№ 1—13	აკ. კრბ. 1897 წ. № I.
„ 14—36	„ „ „ III.
„ 37—158	„ „ „ IV.
„ 159—175	„ 1898 წ. „ V.
„ 176—181	„ „ „ VI.
„ 182—224	„ „ „ VII.
„ 225—226	„ „ „ X.
„ 227—246	„ „ „ XII.
„ 247—269	„ 1899 წ. „ I.
„ 270—271	„ „ „ II.
„ 272—285	„ „ „ IV.
„ 286—294	„ „ „ VIII.

2. „ხელნაწერს აკლია 80 და 81 ფ. ფ-ს შორის. ამიტომ ტექსტი № 225 თავ-
 ნაკლულია. იხ. აკ. კრბ. 1898 წ., № 10.

2000 ა

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

45 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]. ტექსტი
 ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ან დაზები. ა.—1. არა მწამს ქინძი ქონდრათ და მწვანე კიტრი გოგ-
 რათა...“ [354 ტექსტი] 1 r—45 r.

- შენიშვნა: 1. ანდაზები ამოკრებილია უჟრნ. „ვეჯილიდან“.
 2. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

2000 ბ

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

30 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; შვერების ადგილი—
 კახეთი; შემკრები—რაფიელ ერისთავი (1 r); [XIX—XX ს.]. ტექსტი ნაწერია ცალ
 გვერდზე.

„ან დაზები. ა.—1. აგიაშვილის გამდელი წირვაზე წასულა, ვერ მიუს-
 წრია; შინ წამოსულა, სადილზე დაგვიანებია...“ [113 ტექსტი] 1 r—30 r.

- შენიშვნა: 1. მიწერილია: „ქ. ანდ. შვერებილი თ. რაფ. ერისთავ. კახეთი“. 1 r.
 2. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

2000 გ

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

29 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდღ; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ან დაზები. ა.—1. ამხანავი ნუ გძულსო,
საშოვარი ნუ გშურსო...“ [119 ტექსტი] 1 r—29 r.

შენიშვნა: ანდაზები დაღაგებულია ანბანზე.

2000 დ

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

26 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდღ; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შვეკრე-ბის ადგილი ქ. გორი (1 r); ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ან დაზები. ა.—1. აბესაღღმ და ესთერი ღმერთმან შეჰყარა ერთ-ღერი...“ [100 ტექსტი] 1 r—26 r.

შენიშვნა: 1. შვეკრებიღა გორში. 1 r.

2. ანდაზები ანბანზეა დაღაგებული.

2000 ე

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

32 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდღ; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

„[ან დაზები]. ა.—1. ან მოკღავს, ან შეაკვეღება...“ [173 ტექსტი] 1 r—32 r.

შენიშვნა: ანდაზები ანბანზეა დაღაგებული.

2000 ვ

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

62 ფ.; 36×22; ქალაღდი; უყდღ; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

[ან დაზები].—1. „ავი კაცი აღღგომასაც ავია...“ [729 ტექსტი] 1 r—62 r.

შენიშვნა: 1. ამღწერიღა „აკაკის კრებულიდან“. 62 r.

2. ანდაზები დაღაგებულია ანბანზე.

2000 ზ

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

9 ფ.; 36×22; ქალღმერთი; უცხო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შვიკრების ადგილი—სამეგრელო; შვიკრები—თედო სახოკია (1r); ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ანდაზები. ა.—1. ანაკლიაში ერთს კაცს შემწვარი თევზი მოჰქონდაო...“ [10 ტექსტი] 1r—9r.

შენიშვნა: 1. მიწერილია: „სამეგრელო, შვიკრებილი თ. სახოკიას მიერ“—1r.
2. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

2000 ც

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

17 ფ.; 36×22; ქალღმერთი; უცხო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შვიკრების ადგილი—აჭარა (1r); ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ანდაზები შვიკრეფილი აჭარაში. ა.—1. არ გაიხარა განუხარელმან...“ [19 ტექსტი] 11—17r.

შენიშვნა: 1. ამოწერილია „აკაკის კრებულიდან“.
2. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

2000 ძ

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

29 ფ.; 36×22; ქალღმერთი; უცხო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შვიკრების ადგილი—იმერეთი; ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ანდაზები. ა.—1. ავ მევალეს ქრთამით გაეყარეო...“ [98 ტექსტი] 1r—29r.

შენიშვნა: 1. თავფურცელზე წერია: „ანდაზები იმერეთში შვიკრებილი“.
2. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

2000 ი

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

19 ფ.; 36×22; ქალღმერთი; უცხო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შვიკრების ადგილი—აფხაზეთი (1r); ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

„აფხაზური ანდაზები. ა.—1. აკამბაშ ახული აბოონ, აანდა აბოომბტ. კამბეჩი მხალსა ჰხედავდა, ლობეს ვერა...“ [91 ტექსტი] 1r—19r.

- შენიშვნა: 1. თავფურცელზე წერია: „აფხაზეთში შეკრებილი ანდაზები“.
 2. ანდაზები დაწერილია აფხაზურ ენაზე. თითოეულ ანდაზას თან ახლავს სიტყვასიტყვითი ქართული თარგმანი.
 3. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

2000 ია

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

34 ფ.; 36×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

- „ან დაზები. ა—1. ამყოლ აჰყო, ჩამყოლს ჩაჰყო, (იყო)
 ნების დამრთველი იყავ დამყო...“ [133 ტექსტი]
 1 r—34 r.

- შენიშვნა: 1. თავფურცელზე წერია: „ანდაზები ე. „ციცკარი“-დგან ამოწერილი“.
 2. ანდაზები დალაგებულია ანბანზე.

2000 იბ

კრებული ხალხური გამოცანებისა. XIX—XX

20 ფ.; 36×22; ქალაღი; უყდო. აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; შეკრების ადგილი—გურია და სხვა კუთხეები; შემკრები ცალფეხა გ. ლომთათიძე; ტექსტი ნაწერია ცალ გვერდზე.

- [გამოცანები]. „ა—1. არც ვიცი და არც მახსოვს...“ [265 ტექსტი]
 1 r—20 r.

- შენიშვნა: 1. ტექსტებს ახლავს შემდეგი ცნობები:
 №№ 1—177—ჩაწერილია გურიაში. იხ. თავფურცელი.
 „ 178—სვანური.
 „ 179, 180, 228—232—ქართლი.
 „ 233—235—კახეთი.
 „ 236—256—მთქმელი კახელი სიკო ოსიაშვილი 38 წ. წ/კ არ. იცის. უსინათლოა.
 „ 181—208—უწმაწური გამოცანები.
 2. თავფურცელზე წერია: „ხალხური შემოქმედება. გურიაში შეკრებილი გამოცანები. ცალფეხა გ. ლომთათიძის მიერ“.
 3. გამოცანები № 1—№ 177—მდე დალაგებულია ანბანზე.
 4. თითოეულ გამოცანას თან ახლავს ახსნა.

2000 იგ

კრებული ანდაზებისა. XIX—XX

10 ფ.; 31×22; ქალაღი; უყდო; აუკინძავი; მხედრული; [XIX—XX ს.]; ბის ადგილი—ოსეთი; შემკრები—ნესტორ ბაკურაძე (1 r); ნაწერია ცალ გვერდზე.

„ანდაზები.—1. იერუსალიმს კიტრი კიტრათ არის, მაგრამ მოყვანა ძნელიაო...“ [252 ტექსტი] 1 r—10 r.

2000 იდ

ხალხური ანდაზები. XX

4 ფ.; 28,5×19; ქალაღი; მხედრული; ბოლონაკლული; დაუწერელია: 3 v—4 v; [XX ს.]

[ანდაზები]. „ა. 1. ააფრინე ალაღი, რაც არ არი—არ არი...“ [105 ტექსტი] 1 r—2 v.

2000 იე

ხალხური ანდაზები. XX

2 ფ.; 31×22; ქალაღი; მხედრული; [XX ს.]

„ანდაზები.—ქათამმა კერიანზე ბოცხნა, ბოცხნა და მისი მოსაკლავი დანა ბმობოცხნა...“ [37 ტექსტი].

შენიშვნა: ტექსტს დართული აქვს ცნობები:

№№ 4 და 5—„სამუელ ანთაძის“. 1 r.

„ 6—11 „გიორგი კეშელავის“. 1 r.

„ 12—37 „მელიტონ კელენჯერიძის“. 2 r.

2000 ივ

ანდაზები. XX

2 ფ.; 31×22; ქალაღი; მხედრული: [XX ს.]; ჩაწერის ადგილი ქვ. ბოდბე, მალარო.

„ანდაზები: 1. აღია მომკვდარაო გაუგონია და არც იცის აღია ვინ არის...“ [26 ტექსტი]. 1 r—2 r.

შენიშვნა: ტექსტს დართული აქვს ცნობები ნთქმელთა შესახებ: „ჩაწერილი სოფ. ქვ. ბოდბეში, გაგონილი გ. ძმანაშვილისაგან“. 1 r.

„ჩაწერილი სოფ. მალაროში, ტ. შიშმელაშვილისაგან გაგონილი“. 2 r.

2000 იზ

ანდაზები. XX

6 ფ.; 31×22; ქალაღი; მხედრული; ჩაწერის ადგილი ს. მაჩხაანი (1 r); [XX ს.]

[ანდაზები]. „1. არ გათეთრდება ყორანი, რა გინდ რომ ხეხო კვი-შითა (შოთა)...“ [96 ტექსტი]. 1 r—5 r.

შენიშვნა: ტექსტს დართული აქვს ცნობა ჩამწერის შესახებ: „ჩამწერილი ს. მახანაში დ იმ. მახანაშელის მიერ“. 1 რ.

2000 ილ

ხალხური გამოცანები. XX

6 ფ.; 29×21; ქაღალდი; მხედრული; [XX ს.].

„გამოცანები.—1. გარეთ ოქრო, შიგნით ვერცხლი...“ [28 ტექსტი].
1 რ—4 რ.

2000 ით

ხალხური გამოცანები. XX

5 ფ.; 21,5×13,5; ქაღალდი; ცალცალკე ფურცლები; მხედრული; [XX ს.].

„გამოცანები.—1. იგი წმინდა წმინდა ალაგს მოვა, დიდობს ხე ძირობით...“ [26. ტექსტი]. 1 რ—5 რ.

2000 კ

ანდაზები. XX

1 ფ.; 21×22; ქაღალდი; მხედრული; [XX ს.].

„ანდაზები.—ომში რა სჯობიაო და რაც ხელში მოგხდესო...“ [18 ტექსტი]. 1 რ.

ხელნაწერთა კრონოლოგიური ტაბულა

საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
X	1660	1156	1661 (იერუსალიმის ჯვარის მონასტერი)
"	1704	XII	1668
"	1887	"	1706
"	1888	"	1707
"	1900 გ	"	1727
X—XI	1798	"	1758
"	1831	"	1854
"	1889	XII—XIII	1667
"	1893 გ	"	1669
"	1895	"	1680
1040	1662 (პალავრა)	"	1694 ა
1048	1741 (გეთსამანია)	"	1694 ბ
XI	1663	"	1702
"	1664 (საბა წმინდის მონასტერი)	"	1782 (აქდილა, დაბა)
"	1708	"	1790
"	1709	"	1829
"	1710	"	1833
"	1711	"	1835 ბ
"	1712	"	1851 ბ
"	1792	"	1893 დ
"	1834	"	1673
"	1835 ა	1213	1791 (სირია)
"	1855 ა	XIII	1673
"	1863	"	1718
"	1885 გ	"	1789
"	1885 დ	"	1830
"	1885 ე	XIII—XIV	1670
"	1886	"	1713
"	1891 ა	"	1771
"	1891 ბ	"	1811
"	1892	"	1821 ა
"	1893 ე	"	1836 ბ
		"	1837

საუკუნე ან წელი	ბელნაწერის №
XIII—XIV	1850
"	1851 ა
"	1853 ა
"	1853 გ
"	1866 ა
"	1870
"	1893 ა
"	1899
"	1900 ბ
XIV	1794
XIV—XV	1795 ა
"	1795 ბ
"	1795 გ
"	1795 დ
"	1801
"	1802 ა
"	1802 ბ
"	1803 ბ
"	1821 ბ
"	1828
"	1836 ა
"	1853 ბ
"	1857
"	1865
"	1866 ბ
"	1867 ა
"	1867 ბ
"	1867 გ
"	1869
"	1871
"	1872
"	
"	1890
"	1893 ბ
"	1896
"	1897 ა
"	1897 ბ
"	1900 ა
"	1900 ე
"	1900 ზ

საუკუნე და წელი	ბელნაწერის №
XIV—XV	1900 ც
XV	1725 ა
"	1730
"	1760 (პეტრიწონი)
"	1804
"	1806
"	1900 გ
XV—XVI	1558 დ
"	1674
"	1699 ბ
"	1716
"	1717
"	1722
"	1793
"	1795 ე
"	1797 ბ
"	1799
"	1803 ა
"	1805
"	1807
"	1809
"	1810
"	1813
"	1814 გ
"	1815 ა
"	1815 ბ
"	1816 ა
"	1816 ბ
"	1816 გ
"	1817
"	1818
"	1819
"	1820 ა
"	1820 ბ
"	1822
"	1823
"	1824
"	1826
"	1827
"	1832
"	1836

საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
"	1852	XVII	1690
"	1855 ბ	"	1725 ბ
"	1856	"	1728
"	1858	"	1738
"	1859	"	1753
"	1864 ბ	"	1754
"	1866 გ	"	1766
"	1868	"	1812
"	1885 ა	"	1825
"	1898	"	1861
"	1900 დ	XVII—XVIII	1558 ბ
1538	1698 (აწყურის მონასტერი)	"	1685
1520	1721	"	1688
XVI	1752	"	1699 ა
"	1776	"	1700
"	1796	"	1703
"	1808	"	1747 გ
"	1814 ა	"	1883 ბ
"	1814 ბ	1713	1557 (მრავალშთის მონასტერი)
"	1819	1716	1658 (კოსტანტინეპოლი)
"	1814 დ	1730—40	1686 (მოსკოვი)
"	1864 ა	1732	1687
"	1885 ბ	1740	1672 (თბილისი)
"	1894	1743	1666
XVI—XVII	1676	1752	1671 (თბილისი)
"	1697	1756	1736 (პეტერბურგი)
"	1701	1760	1683
"	1723	1765	1750
"	1724	1777	1684
"	1725 გ	1782	1679
"	1726	1784—5	1655 (თბილისი)
"	1729	1792	1689
"	1731	1797	1781
"	1797 ა	1799	1751 (მრავალშთის მონასტერი)
"	1800		
1664	1742	XVIII	1558 ა
1667	1719 (წალენჯიხი)	"	1643
1674	1755	"	1656
1686	1681	"	1675
XVII	1665	"	1677
"	1682		

საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
XVIII	1678	1825	1739 ბ
"	1691	1825	1641
"	1692	1826	1735
"	1693	1832	1695 (მარტვილის მონა- სტერი)
"	1696	1840	1767
"	1714	1840	1907
"	1715	1853	1773 ე
"	1720	1862	1514 დ
"	1725 დ	1862	1514 დ
"	1732	1862	1773 ვ
"	1737	1862	1843
"	1740	1862	1849
"	1743	1863—70	1849
"	1747 ა	1865	1555
"	1747 ბ	1873	1840 ა
"	1749	1875	1840 ბ
"	1763	1877	1520 ა
"	1774	1878	1769
"	1777 ა	1879	1768
"	1777 ბ	1879—80	1635
"	1777 გ	1881	1773 დ
"	1778 ა	1881—82	1992 თ
"	1778 ბ	1886	1992 ბ
"	1786	1886—1910	1916
"	1787	1887	1959
"	1862	1888	1999 თ
"	1882	1889	1990 გ
"	1883 ა	1889	1933
"	1884	1889	1920
XVIII—XIX	1522	1890	1992 ვ
"	1705	1890	1963
"	1746	1891	1992 იბ
"	1748	1891	1997 თ
"	1773 ბ	1892	1990 ა
"	1860	1892	1626
1813	1909	1893—1894	1992 ით
1816—17	1657	1897	1968
1824	1618 ი	1898	1524
1824	1775	1899	1618 ვ
1825	1739 ა	XIX	1508
		"	1509

საუკუნე ან წელი	ბელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ბელნაწერის №
XIX	1513	XIX	1969
"	1514 ა	"	1973
"	1515 გ	"	1989
"	1516	"	1990 ბ
"	1517 ბ	"	1992 ც
"	1554	"	1992 იგ
"	1556	"	1992 იდ
"	1558 გ	"	1992 იე
"	1601 ა	"	1992 ივ
"	1611	"	1982 იზ
"	1618 გ	"	1995
"	1618 ზ	"	1997 ზ
"	1659	"	1997 ც
"	1733	"	1997 ძ
"	1734	"	1997 იბ
"	1744	"	1997 ივ
"	1745 ა	"	1997 იდ
"	1745 ბ	"	1998 ა
"	1757	"	1998 ბ
"	1759	"	1998 გ
"	1761	"	1998 დ
"	1762	"	1998 ზ
"	1764	"	1998 ც
"	1765	"	1998 თ
"	1770	"	1998 ი
"	1773 ა	"	1998 ია
"	1779	"	1998 იბ
"	1780	"	1998 იგ
"	1783	"	1999 ა
"	1784	"	1999 ბ
"	1785	"	1999 გ
"	1788	"	1999 დ
"	1839	"	1999 ე
"	1841	"	1999 ვ
"	1842	"	1999 ზ
"	1910	"	1999 ც
"	1948	"	1999 ძ
"	1957	"	1999 ი
"	1958	"	1999 ია
"	1964	XIX—XX	1504
"	1965	"	1506

საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
XIX—XX	1507	XIX—XX	1930
"	1515 ა	"	1944
"	1515 ბ	"	1949
"	1517 ა	"	1950
"	1527	"	1953
"	1531	"	1955
"	1539	"	1960
"	1541	"	1966
"	1546	"	1967
"	1601 ბ	"	1970
"	1601 გ	"	1971
"	1618 ა	"	1974
"	1618 ბ	"	1975
"	1618 თ	"	1976
"	1618 ია	"	1977
"	1618 იბ	"	1978
"	1624	"	1979
"	1625	"	1980
"	1773 გ	"	1981
"	1773 ზ	"	1982
"	1773 ც	"	1983
"	1847 ა	"	1984
"	1847 ბ	"	1985
"	1847 გ	"	1986
"	1880	"	1987
"	1881	"	1988
"	1913	"	1992 ა
"	1914	"	1992 ბ
"	1915	"	1992 გ
"	1917	"	1992 დ
"	1918	"	1992 ე
"	1918	"	1992 ზ
"	1919	"	1992 ია
"	1921	"	1993
"	1923	"	1997 გ
"	1924	"	1997 ვ
"	1925	"	1997 ია
"	1926	"	1997 ივ
"	1927	"	1998 ე
"	1928	"	1999 იბ
"	1929	"	1999 იდ

საუკუნე ან წელი	ნაკვეთის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
XIX—XX	2000 ა	1921	1934
"	2000 ბ	1922	1912
"	2000 გ	XX	1505
"	2000 დ	"	1514 ბ
"	2000 ე	"	1514 გ
"	2000 ვ	"	1514 ე
"	2000 ზ	"	1514 ვ
"	2000 ც	"	1515 ბ
"	2000 თ	"	1515 ზ
"	2000 ი	"	1515 დ
"	2000 ია	"	1515 ე
"	2000 იბ	"	1515 ც
"	2000 იგ	"	1515 თ
1900	1636	"	1515 ია
1900--1902	1996	"	1520 ბ
1901	1618 ე	"	1520 გ
1901	1551	"	1520 დ
1901	1544	"	1520 ე
1902	1998 ვ	"	1523
1902	1552	"	1525
1903	1992 კბ	"	1526
1903	1956	"	1528
1904	1876	"	1529
1905	1877	"	1530
1908	1515 გ	"	1540
1909	1873	"	1542
1909	1922	"	1545
1910	1618 ც	"	1547
1910	1875	"	1618 დ
1911	1874	"	1931
1911—14	1502	"	1932
1914	1501	"	1942
1915	1940	"	1943
1915	1939	"	1945
1915	1935	"	1946
1915	1521	"	1947
1915—1917	1503	"	1952
1916	1936	"	1972
1916	1937	"	1991
1916	1941	"	1992 ო
1916	1938	"	

საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №	საუკუნე ან წელი	ხელნაწერის №
XX	1992 იბ	XX	1997 ე
„	1992 კ	„	2000 იდ
„	1992 კა	„	2000 იე
„	1994	„	2000 ივ
„	1997 ა	„	2000 იზ
„	1997 ბ	„	2000 ით
„	1997 დ	„	2000 კ

- აბაზი შაჰ 1626 (შენ. 1).
 აბაშელი ა. 1507:31 (შენ. 2).
 აბაშიძე ამილღაბარ 1705:6.
 აბაშიძე ანასტასია (კონსტანტინე ბატონიშვილის მეუღლე, სოლომონ II-ის რძალი) 1705:4, 7, 12.
 აბაშიძე გიორგი 1747გ (მინაწ. 1); 1781:12.
 აბაშიძე დავით (ბრჭულთუხუცესი) 1705:7 11, 12.
 აბაშიძე ესა 1942:26.
 აბაშიძე ივანე 1705:7.
 აბაშიძე იოანე ზურაბის ძე (მღვდელი) 1721 (მინაწ. 3, 6, 7).
 აბაშიძე მართა 1672 (მინაწ. 2).
 აბაშიძე პაატა 1781:4, 11.
 აბაშიძე სვიმონ (სახლთუხუცესი) 1705:19.
 აბღიაშვილი ალექსი 1999 გ:179.
 აბღუშელიშვილი ასალო (მოურავი) 1705:16.
 აბღუშელიშვილი ბეჟან 1705:18, 20.
 აბღუშელიშვილი ქაიხოსრო (ციხის მოურავი) 1705:17.
 აბესალომ [და ეთერი] 1926:48; 1937:1, 2; 2000 დ.
 აბიბოს ნეკრესელი 1672:10; 1773 მ.
 აბო ტფილელი 1769, 1672:23.
 აბრაჰამ 1667 (მინაწ. 4).
 აბრაჰამ მონაზონი 1661:32.
 აბულაძე 1705:52 (შენ. 2).
 აბულაძე გრიგოლ (ბერი) 1705:28, 31.
 აბულაძე ეგნატე 1705:30, 31.
 აბულაძე ივ. (მოქმ.) 1990 ბ (შენ. 2).
 აბულაძე ილია 1752 (შენ. 2).
 აბუ-კინო 1994:22 (შენ. 1).
 აბულერიო (აბულჰერიო, იოანე აოონელის ერისკაცობის სახელი) 1661 (მინაწ. 31).
 აგიაშვილი დავით 1705:8, 52 (შენ. 2).
 აღოთ სარქისა (მოქმ.) 1997 იე (შენ.).
 ავალიანი 1999 გ:82.
 ავალიანი რამაზა 1708 (მინაწ. 5).
 ავღა ებისკოპოსი 1710:35.
 ავდიოს ებისკოპოსი 1710:35.
 ავქენტი 1697 (ანდ., მინაწ. 1).
 ათანასე (გადამწ.) 1871 (ანდ.).
 ათანასე ალექსანდრიელი 1737:28, 31; 1786:26.
 აკაკი წერეთელი ივ. წერეთელი აკაკი-აკაკი (წმ.) 1710:12, 34.
 აკობიანი (ტერ) 1611:16.
 აკოფაშვილი გრიგოლ 1611:61.
 აღელაშვილი 1940:2.
 აღექსანდრე ბატონიშვილი 1989:2.
 აღექსანდრე [ბატონიშვილი] ძე გიორგი III იმერთა მეფისა 1781:22.
 აღექსანდრე [ბატონიშვილი] ერეკლეს ძე 1735 (ანდ.).
 აღექსანდრე I თვითმყრობელი სრ. რუსეთის 1735 (მინაწ. 1).
 აღექსანდრე მაკედონელი 1994:29.
 აღექსანდრე V იმერთა მეფე, მამა სოლომონ I-ის 1692 (ანდ. 2); 1705:5, 10, 22, 52. (შენ. 2).
 აღექსანდრე მეფე 1883 ბ (მინაწ.).

* ამ ტომის საძიებლები იმავე წესითაა შედგენილი, როგორცაც წინა ტომებისა. დამატებულია რამოდენიმე შემოკლება: შიმქარ.—ფოლკლორული მასალის შემკრები. მთქმ.—ფოლკლორული მასალის მოქმელი. ღამწმარნი—საბუთის დამწერი.

- ალექსანდრე VII (იმერთა მეფე ალექსანდრე III?) 1601 ა:2 (შენ.).
- ალექსანდრე (წმ.) 1710:25.
- ალექსანდროვი ტერ 1926:219 (შენ. 2).
- ალექსი, გრიგოლ მხატვრის ძე 1671 (ანდ.).
- ალექსი 1921:42.
- ალექსი (გული?) 1601 ა:6, 7, 16, 18, 26.
- ალექსი გიორგანიანი 1601 ა:8, 9, 15.
- ალუდა ჴვიადაური (მთქმ.) 1992 იდ (შენ. 3).
- ალფიოს (წმ.) 1710:18.
- ალნაისშვილი 1705:7.
- ალხაზიშვილი ილ. (ჩამწ.) 1988 (შენ. 2); 1994:8 (შენ.).
- ამაშუკელი ავთანდილი 1781:10.
- ამაშუკელი ბეჟან 1781:10.
- ამაშუკელი პაატა 1781:10.
- ამაშუკელი სულხან 1781:10.
- ამილახორი ანდრია 1661 (მინაწ. 26).
- ამილახორი თამარ (მეუღლე ყაფლან ორბელიანისა) 1755 (ანდ. 2).
- ამილბარაშვილი ელენე (მთქმ.) 1936 (შენ. 1).
- ამილბარაშვილი ივანე (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
- ამირბარაშვილი კონსტან. (მთქმ.) 1936 (შენ. 1).
- ამილბარაშვილი პელაგია (მთქმ.) 1939 (შენ. 1).
- ამილბარაშვილი სიდონია (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
- ამილბარაშვილი ტათო (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
- ამირანი 1921:63; 1926:5; 1933:8; 1940:225; 1941:42; 1990გ:21, 22; 1932 ია:188; 1994:34, 35.
- ამირაჯიბი ნატ. (მთქ.) 1997 ჴ (შენ.).
- ამირალოვი ივ. 1611:37, 38.
- ამირეჯიბი აბულაქსარ 1781:5, 6, 8, 11.
- ამონა 1662:33.
- ანა დედოფალი (დავით იმერთა მეფის მეუღლე) 1705:29.
- ანა იოანეს ასული თვითმპყრობელი სრ. რუსეთის. 1686 (ანდ. 3).
- ანა (და იოვაკიმ) 1760:46.
- ანანია სინის მთავარეპისკოპოსი 1755 (მინაწ.).
- ანასტასია თანამეცხედრე კონსტანტინე ბატონიშვილის. იხ. აბაშიძე ანასტასია.
- ანასტასი სინ ლი 1760:19.
- ანგლიკოვსკაია მარია (შემკრ.). 1997 თ (შენ.).
- ანდრია 1710:64 (შენ. 1).
- ანდრია კრიტელი 1699 ა:12; 1709:2; 1760:23, 28, 29.
- ანდრია პატრი 1611:52.
- ანდრია წმ. 1710:34.
- ანდრონიკე მოციქული 1710:32.
- ანთაიძე უთური (მთქ.) 1990 ბ (შენ. 2).
- ანთაძე სამუელ 2000 იე (შენ.).
- ანტონ 1611:68.
- ანტონ დიდი (წმ.) 1748:14.
- ანტონი არხილიაკონი 1705:1.
- ანტონი (ტერ) 1611:16.
- ანტონელი კარდინალი 1618 იბ:12.
- ანტონ მარტყოფელი 1672:11.
- ანტონ I კათალიკოზი 1733 (შენ.); 1735 (შენ. 2 გ); 1737 (შენ. 1); 1926:219 (შენ. 1).
- ანტონ ჴჟონდიდელი 1775:5, 6, 7, 1775 (შენ. 1, 2); 1775 (ანდ.).
- არაბული ბაოიკა (მთქმ.) 1992 იდ (შენ. 3).
- არაბული მამისწვერა (მთქმ.) 1992 იდ (შენ. 3).
- არბერდ სირ (ბჴე) 1661 (მინაწ. 18).
- არაგა ლუიჯი და (იხ. ლუიჯი და არაგა).
- არისტოტელე 1750.
- არსენი (გალამწ.) 1707 (ანდ. 1).
- არსენი (მთარგმნ.) 1742 (შენ. 2).
- არსენი [იყალთოელი] 1786:21.
- არსენი წმ. 1710:9, 11.

არტემი წმ. 1788:10.
 არლუთინსკი 1999 გ 9.
 არჩილ ბატონიშვილი, სოლომონ I-ის ძმა
 1667 (მინაწ. 1); 1705:5.
 არჩილ II მეფე 1653 (ანდ.); 1755
 (მინაწ.).
 არჩილ მეფე (მოწამე) 1672:20.
 „ა. ს.“ (იხ. სარუხანოვი).
 ასათიანი ნიკოლოზ (შემკრ.) 1997 დ
 (შენ. 1).
 ასანიძე გოგლო (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 ასთანდარი 1601 ა:19.
 ასილინი 1661 (მინაწ. 13)
 ასლამაზიშვილი ნ. 1994:21 (შენ.)
 ასქით[ან] 1661 (მინაწ. 13).
 ატატო დავით იმერთა მეფის ასული
 1705:7.

აფაქიძე სიმეონ (ჯრუჭის არქიმანდრი-
 ტი) 1689 (მინაწ. 2, 5); 1721 (მი-
 ნაწ. 6, 7).
 აფციაური ვანო (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 აღათონ (გადამწ.) 1751 (ანდ.).
 აღა მაჰმად ხანი 1779 (ანდ.).
 აღდგომელა მახარებელი 1661 (მი-
 ნაწ. 1).
 აღნიევი 1748 (მინაწ. 2).
 აღუშოვი სტ. 1611:20, 25.
 „აჭარელი კოწია“ (იგივე „ხოჯა კო-
 წია“ 1515 ა:5 (შენ.).
 ახვლედიანი დარია 1514 ბ.
 აჰრონ მთავარდიაკონი (გადამწ.) 1672
 (ანდ. 1, 2).

ბ

ბადინ ბეგ (სანჯახი) 1697 (ანდ.)
 ბადურ (ყვარყვარე ათაბაგის ძე) 1717
 (შენ. 2).
 ბაგრატ ბატონიშვილი ძე იმერთა მეფე
 ალექსანდრე I-ისა. 1705:5.
 ბაგრატ IV იმერთა მეფე (ძე ალექ-
 სანდრე III) 1781:3, 5, 6, 8, 9,
 21. 1601 ა:4; 1738 (მინაწ.: 8).
 ბაგრატ III 1721 (მინაწ. 2).
 ბაგრატ III იმერთა მეფე, ძე ალექ-
 სანდრე II-სი 1738 (მინაწ.: 9).
 ბაგრატიონი დიმიტრი 1657 ანდ.
 ბაგრატიონი ნინო კ. წერეთლის მეულ-
 ლე 1507:6 (შენ. 2).
 ბავთარაშვილი პაპა (მთქმ.) 1992 იზ
 (შენ. 1); 1999 ა (შენ.); 1999 თ.
 ბაზლიძე ივანე 1641 (შენ. 2).
 ბათლომე (გადამწ.) 1723 (ანდ.).
 ბათლომე აღდგომელა 1661 (მინაწ.
 20).

ბაილოშვილი სტ. (მეტეხის მღვდელი)
 1636:10, 11.
 ბაიძე როსტომ (მთქმ.) 1990 ბ (შენ. 2).
 ბაკურ, ივანე ინჩუხისძის ძე 1708.
 (ანდ. 1).
 ბაკურაძე ნესტორ (შემკრ. 1992 კბ
 (შენ. 2) 2000 იგ.
 ბალიათი სოფიო (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
 ბალიაური ბადია (მთქმ.) 1992 იდ
 (შენ. 3), 1999 ვ (შენ. 2).
 ბალმონტი 1514 ვ.
 ბარათაშვილი 1705:52 (შენ. 2).
 ბარათაშვილი ბარამ (ბერის ძე)
 1705:43.
 ბარათაშვილი ბერი 1705:27, 43.
 ბარათაშვილი ბუჭუა, როსტომის ძე
 1705:44.
 ბარათაშვილი გრიგოლ 1705:43.
 ბარათაშვილი გუგუნა 1705:45.
 ბარათაშვილი ზაალ 1705:32..

- ბარათაშვილი თამაზი 1705:32.
 ბარათაშვილი იოსებ, ბერის ძე 1705:43.
 ბარათაშვილი როსტომ 1705:35.
 ბარათაშვილი საჩინო 1705:32.
 ბარათაშვილი ქაიხოსრო 1705:18, 25.
 ბარათაშვილი ქუშხი 1705:32, 41, 52 (შენ. 2).
 ბარამაშვილი სტ. (მოქმ.) 1997 ც (შენ. 3).
 ბარამიძე ალ. 1658 (შენ. 1).
 ბარამიძე ალ. (მღვდელი) 1998 წ.
 ბარბარა წმ. 1760:9.
 ბარნაბა ბერი 1702 (მინაწ.).
 ბარნაბა თბილელი მთარეპისკოპოსი 1661 (მინაწ. 6).
 ბარნაბიშვილი მელანია 1940 (შენ. 2: 26).
 ბარტოლომე 1988:12 (შენ. 3).
 ბასილა 1661 (მინაწ. 9).
 ბასილი კესარიელი 1662:15, 16; 1675 (შენ. 2 ე); 1690 (შენ. 1 გ და თ); 1699 ა:8; 1715 (შენ.); 1719 (შენ. 1); 1737:27; 1737:34, 35, 36, 37, 41; 1742 (შენ. 2); 1744; 1748:11; 1760:2; 1760:22, 26, 32, 33, 34; 1775:1, 2, 3, 4; 1778 ბ; 1786:21, 24.
 ბასილი ვარკისხანე 1795 გ (მინაწ.).
 ბასიშვილი ე. (მოქმ.) 1997 ვ (შენ.).
 ბასიქარტოს 1708:6.
 ბატკაშვილი ეფემია (მოქმ.) 1940 (შენ. 2).
 ბაქრაძე გ. (შემკრ.) 1932 (შენ. ა, ბ).
 ბაქრაძე დ. 1721 (მინაწ. 2, 7).
 ბაქრაძე ნიკო (მოქმ.) 1992 ია (შენ. 2).
 ბაქრაძე პავლე დეკანოზი 1699 ა მი-ნაწ. 1).
 ბაღდასარაშვილი იოსებუი 1611:58.
 ბაშ ალა 1994:41.
 ბაჩანა 1992 იც (შენ. 2); 1994:47 (შენ. 1).
 ბაციკანთ ახლამაზას შვილი 1611:56.
 ბეგიაროვი ქაბატო (მოქმ.) 1939 (შენ. 2).
 ბეგლაროვი ანა (მოქმ.); 1940 (შენ. 2).
 ბეგლაროვი დავით 1997 იგ (შენ. 1).
 ბეგლაროვი მარია 1939 (შენ. 2).
 ბედან (ბედნო?) ერისთავი 1707 (მი-ნაწ. 1, 2).
 ბელისმწერლიშვილი ნათანელ (გადამწ.) 1755 (შენ. 2, ანდ. 1).
 ბელისმწერლიშვილი ფარემუზ 1742 (ანდ. 1, 3).
 ბეთლემიძე დეშეტრე 1611:46.
 ბეიბუღოვი 1611:51.
 ბელოკუროვი ე. 1626 (შენ. 1).
 ბეჟან 1937:4, 7; 1933:10.
 ბეჟანიშვილი ფილო (მოქმ.) 1965 (შენ. 2).
 ბეჟუაშვილი იოანე დიაკვანი 1688 (მინაწ.).
 ბეჟუაშვილი სიმონა (მოქმ.) 1992 ია (შენ. 2).
 ბერაძე ლიზა 1993:48 (შენ. 2).
 ბერნარდეთ ივანე (მოქმ.) 1997 იე (შენ.).
 ბერნარდეთ სოლომონ (მოქმ.) 1997 იე შენ.
 ბერნარდე ნეაპოლელი (კაპუჩინი) 1601 ა (შენ. 1, 2, 3, 4).
 ბერნარდე (ბერნარდო, ბერნარტო?) 1601 ა:15, 16, 17, 18 (შენ.), 20, 22, 24, 26, 27, 28 (შენ.), 32.
 ბესარიონ კათალიკოზი (იმერეთის), კაცხის მონასტრის ზედამდევი 1781:16.
 ბესარიონ ორბელისძე კათალიკოზი 1530; 1530 (შენ. 2, 4); 1557 (ანდ.).
 ბექაური პ. (მოქმ.) 1940 (შენ. 2).
 ბექურიძე ღვთისო (მოქმ.) 1990 ბ (შენ. 2).
 ბექურიძე ტიმოთე (მოქმ.) 1990 ბ (შენ. 2).
 ბიბილაშვილი ვანო 1997 ვ (შენ.); 1999 ც.
 ბილანიშვილი გიორგი 1992 იც (შენ. 2).
 ბისტკანა (ყაჩალი) 1940:32.
 ბოკერია გ. 1988 (შენ. 2).

ბოკუჩავა გაბრიელ 1719 (ანდ.).
 ბონავენტურა დე ლეკორატი (პატრი)
 1601 ა:3
 ბონავენტურა (დე ლეკორატი?) 1611:3,9.
 ბოძაშვილი შუშანა 1968 (შენ. 4).
 ბორძიმოვი ნიკო 1997 ივ (შენ.).
 ბოძაშვილი იოსებ (მთქმ.) 1968 (მთქმ.)
 (შენ. 2).
 ბოძაშვილი ნინო (მთქმ.) 1968;
 (შენ. 4).
 ბოძაშვილი ფრუშკი (მთქმ.) 1968
 (შენ. 4).
 ბოჭორიშვილი ტახო 1939 (შენ. 2).

ბოჭორიძე ტახო 1940 (შენ. 2).
 ბრინჯეტი 1618 იბ:5.
 ბულდიონი იერუსალიმის მეფე 1661
 (ანდერძი ვადამწერის).
 ბურდული უნიშა 1992 იდ (შენ. 8).
 ბურჯანიანი გ. 1708 (მინაწ. 5).
 ბურჯანიანი მამუკა 1708 (მინაწ. 5).
 ბუტულაშვილი სოლომონ 1992 თ:20;
 1992 ია:171, 221.
 ბუქურაული ივ. (შემკრ.) 1913, 1992 იბ
 (შენ. 2).
 ბუხუნია მარკოზ (მოქვის კანდელაკი).

3

გაბაონი დავით (დამწერი) 1705:1.
 გაბაონი ზაქარია (მოძღვარი) 1658
 (მინაწ. 3) 1718 (ანდ. 1).
 გაბაონი იოსებ (დამწერი) 1705:4.
 გაბაონი ნიკოლოზ 1705:1.
 გაბაონი ოსე 1689 (ანდ. 1, 2).
 გაბაშვილი ბესარიონ 1658. (მინაწ. 2).
 1926:29 (შენ.).
 გაბაშვილი ეკატერინე 1546.
 გაბაშვილი ზაქარია (იხილე გაბაონი ზ.).
 გაბრიელ (გადამწ.) 1660.
 გაბრიელ ეპისკოპოსი (ქიქოძე) 1527.
 გაბრიელი ყოვლად სამღვდელო, არხი-
 ეპისკოპოსი ნოვლოროდისა და პე-
 ტრბურლისა 1657 (შენ. 2).
 გაბრიელ—სვიმონი 1665 (მინაწ. 4).
 გაბრულაშვილი ლადო (მთქმ.) 1939
 (შენ. 2).
 გაგნიძე გოგა (მთქმ.) 1965 (შენ. 2).
 გაგნიძე ივანია 1705:21.
 გაგნიძე სვიმონია 1705:21.
 გავაშელაშვილი მიხ. 1636:27.
 გალუსტაშვილი ნინია (მთქმ.) 1992 ვ
 (შენ. 2).
 გალუსტოვი გრ. (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).

გალუსტოვი ოსანა 1940 (შენ. 2).
 გამრეკელი ნიკოლოზ 1745 ბ.
 გამყრელიძე 1705:52 (შენ. 2).
 გამყრელიძე ბეჟან (საუფლისწულოს
 მოურავი) 1705:12.
 გამყრელიძე ლევან 1705:6.
 გამყრელიძე ოტია (მოურავი) 1705:30.
 გამყრელიძე ქაიხოსრო (მოურავი)
 1705:30.
 განდგილი 1547.
 გაოქართლიშვილი ვვა (მთქმ.) 1939
 (შენ. 2).
 გარსევანოვი ა. (შემკრ.) 1988:8 (შენ.
 1, 2); 1992 იბ.
 გაფრინდაული ზეზვა 1990 ბ:34.
 გაჩეჩილაძე ს. 1521.
 გახუტელაშვილი მწარია (მთქმ.)
 1992 იბ (შენ. 2).
 გედევანიშვილი პანტელეიმონ 1636:25.
 გედევანოვი ლუარსაბ დავითის ძე
 1757 (მინაწ.).
 გელანაშვალი გ. 1900 გ:17.
 გელაშვილი პელაგია (მთქმ.) 1936
 (შენ. 1, № 1).
 გელაძე ალექსი (გადამწ.) 1555 (ანდ.);
 1555 (შენ. 3).

- გელუვანი (გელოვანი) 1836 ა (მინაწ. 3).
გერასიმე (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
გერბაშელი გიორგი 1836 ა (მინაწ. 1).
გერმანაშვილი პეტრე (შემკრ.) 1935.
გერმანე დაყუდებული 1669 (მინაწ.).
გერმანოზ კოხტანტინეპოლელი
1710:22; 1760:6.
გეურქოვი გ. 1997 იგ (შენ. 1).
გვარამაძე თამრო (მთქმ.) 1997 ე
(შენ. 1).
გვარამაძე ივანე 1524.
გვარამაძე კ. (ვინმე მესხი) (შემკრ.)
1988 (შენ. 2); 1988:15 (შენ.);
1993:44—46, (შენ. 2); 1994:7 (შენ.
1); 1997 ე (შენ. 1); 1997 იე (შენ.);
1998 თ; 1999 გ (შენ. 2, 3); 1999 იგ
(შენ. 1, 3).
გვილიამ პატერა 1661 (მინაწ. 10).
გივაური თამარ (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
გივი (გმირი) 1933:10.
გიკაშვილი 1997 ი (შენ. 1).
გილა (გილიომ) 1661 (მანაწ. 13).
გიორგაძე ბერიკა 1705:51.
გიორგი 1710:64 (შენ. 1).
გიორგი 1661 (ანდ. გადამწ.); 16.
გიორგი ბატონიშვილი 1601 ა:13.
გიორგი ბატონიშვილი, დავით იმერთა
მეფის მამა 1705:7; 1705:6; 1781:24.
გიორგი 1661 (ანდ. გადამწ.).
გიორგი ბერი (გადამწერი) 1791 (ანდ.
1, 2).
გიორგი ვადამწერი 1714 (ანდ. 2).
გიორგი ვადამწერი 1870 (ანდ.).
გიორგი დეკანოზი 1738 (მინაწ.).
გიორგი დოდისი (გადამწ.) 1661 (ანდ.
გადამწ.).
გიორგი ირაკლის ძე 1735 (მინაწ. 1).
გიორგი ლიახველი 1994:45 (შენ. 1).
გიორგი XI მეფე 1658 (ანდ. 1); 1738
(მინაწ.).
გიორგი მეფე [XIII] 1667 (მინაწ. 1).
გიორგი მეფე 1926:199; 1992 ვ:47.
გიორგი მეფე [იმერთა] 1705:52 (შენ. 2).
გიორგი III მეფე (მეფეთამეფე იმერთა)
1781:4, 1781:22.
გიორგი მეფეთამეფე (გურიელი, გა-
მეფლა 1716 წ.?) 1781:23.
გიორგი უფლისწული (იმერთის)
1705:16.
გიორგი ძე იმერთა მეფის ალექსანდრე
V-სი 1705:5; 1781:3.
გიორგი, ძმა ალექსანდრე იმერთა მე-
ფის 1781:24.
გიორგი მთაწმიდელი (|| ხუცესმო-
ნაზონი) 1661 (ანდ. მთარგმნელის);
1717 (ანდ.); 1672:3; 1777 ა (შენ. 1);
1792 (შენ. 2).
გიორგი, მოძღვარი გიორგი მთაწმი-
დელის 1661 (ანდ.).
გიორგი წმ. 1708:6; 1760:7, 30, 31;
1748:7; 1939:63; 1942:33.
გიუნაშვილი სოლომონ 1743 (შენ. 3).
1743 (მინაწ. 1, 3, 4).
გლახოვი დონ ანტონიო 1611:21.
გობერია მ. 1994:35 (შენ.).
გოგელაძე ლავრენტი 1661 (მინაწ. 25,
28, 30).
გობრონი წმ. 1672:14.
გოგელსელიანი 1836 ა (მინაწ. 3).
გოგიბელაშვილი ლავრენტი (მთქმ.)
1940 (შენ. 2).
გოგიბელაშვილი ყარამან (მთქმ.) 1940
(შენ. 2).
გოგინაშვილი ყულინა ბაყალი (?)
1601 ა:22, 24.
გოგიტელაშვილი 1705:20, 1705:20
(მინაწ.).
გოგიშვილი თ. (მთქმ.) 1992 თ (შენ. 2).
გოგოთურ ქსნელი (მთქმ.) 1963 (შენ. 1).
გოდერძი (გმირი) 1933:10.
გოდერძიშვილი აპოლონ (შემკრ.)
1990 გ; 1999 ი (შენ. 2).
გოლეოიანი დათუნა 1708 (მინაწ. 5).
გომელაური ი. (შემკრ.) 1990 ა; 1992 ივ.
(შენ. 3); 1992 იტ (შენ. 2).
გომელაშვილი ვანო (შემკრ.) 1999 ტ.
(შენ.).

გორგაძე ს. 1501 (შენ. 1); 1503; 1507:3 (შენ. 3); 1507:31 (შენ. 2). 1507:32 (შენ. 2); 1520ა (შენ. 2); 1624 (შენ. 2); 1625:2; 1873; 1874 (შენ. 1); 1875 (შენ. 1, 4); 1876 (მინაწ.); 1877; 1997 ი (შენ. 2).

გორდევი დ. 1912; 1912 (შენ. 2).

გოსგოლეთიანი დუდილა (გოსთელაინი?) 1872 (მინაწ.).

გოჩა 1782 (ანდ. 6).

გოცირიძე დ. 1636:32.

გოძიაშვილი (მთქმ.) 1992 ივ (შენ. 2).

გონაძე 1999 გ:18;

გრემაშვილი ნინა (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).

გრიგოლაძე ფ. 1988:3 (შენ. 2).

გრიგოლ 1661 (მინაწ. 19).

გრიგოლ გადამწერი 1698 (ანდ.).

გრიგოლ გადამწერი 1760:30; 1760 (შენ. 2, ანდ.).

გრიგოლ დოდორქელი 1672:18.

გრიგოლ კათალიკოსი 1667 (ანდ.).

გრიგოლ XVI, პაპი 1611, 2; 1601 ა:30.

გრიგოლ მღვდელი 1671 (ანდ.).

გრიგოლ ნოსელი 1760:13; 1786:19.

გრიგოლ ხარიტონწმიდელი 1662 (ანდ. 2, 2).

გრიგოლ ღვთისმეტყველი 1699 ა:19;

1720 (შენ.); 1737 3, 4, 9, 10 (შენ.), 13, 24 (შენ.), 25, 26, 38; 1742 (შენ. 2); 1760:11, 12, 14; 1786:24, 25.

გრძელი კ. 1988 (შენ. 2).

გულაკოვი 1992 თ:37.

გულბათაშვილი თედო 1999 ი (შენ. 2).

გულია დიმიტრი იოსების ძე 1934.

გულხსაშვილი ანა (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).

გულისაშვილი ზ. (შემკრ.) 1998 ა.

გულისაშვილი ი. 1994:30 (შენ. ა).

გულისაშვილი ს. (მთქმ.) 1917 (შენ. 2).

გუნებაშვილი გრიგოლ 1611:59.

გურამიშვილი თადეოზ 1517 ბ.

გურასპაული ილალო (მთქმ.) 1963 (შენ. 1).

გურგენიძე დ. 1635 (შენ. 1).

გურიელი გიორგი 1714 (ანდ. 1).

გურიელი გრიგოლ დავითის ძე (მთქმ.) 1931 (შენ. 2-დ).

გურიელი შამია 1714 (ანდ. 3, 6);

(მთქმ.) 1931 (შენ. 2, დ, ვ).

გურიელი ქეთაონ მეუღლე აბულახსარ ამირეჯიბისა 1781:5, 8, 9.

გ—ძე სინო (მთქმ.) 1988:16 (შენ. 1).

დ

დადეშქელიანი თათარხან 1949; 1950; 1952; 1953; 1955; 1956; 1958; 1959; 1960.

დადიანი გიორგი 1667 (მინაწ. 1).

დადიანი ივანე ერისთავთერისთავი. (XI ს.) 1709 (ანდ. 1, 2).

დადიანი ვამეყ 1755 (მინაწ.).

დადიანი, კაცეას ძე 1661 (მინაწ. 38).

დადიანი ლევან (XVI ს.) 1755 (მინაწ.).

დადიანი ლევან გრიგოლის ძე (XIX ს.) 1661 (მინაწ. 38).

30. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV

დადიანი ლეონ (დიდი, XVII ს.) 1735 (მინაწ.).

დადიანი ლიპარიტ 1755 (მინაწ.).

დადიანი შამია 1738 (შენ.); 1755 (მინაწ.).

დადიანი მანდატურთუხუცესი 1886 (მინაწ.).

დადიანი შარიაშ, დედოფალი, იხ. შარიაშ დედოფალი, სოლომონ I-ის მეუღლე.

- დავითაშვილი ი. 1994:2 (შენ.) 1994:3 (შენ. 2, 3).
- დავით აღმაშენებელი 1994:37, 49.
- დავით მიტროპოლიტი (იხ. წერეთელი დავით).
- დავით ნარინი, ძე ალექსანდრე V-ისა, 1705:5.
- დავით წმ. (და კონსტანტინე) 1672:15; 1788:11; 1997 იე:61.
- დავით წმ. (და ტირიჭანი) 1710:33.
- დავით გარეჯელი 1557 (შენ. 3); 1672:7.
- დავით ბატონიშვილი [შემდეგში იმერთა მეფე] 1705:6.
- დავით მეფე (იმერთა) 1705:52 (შენ. 2); 1705:12. 16.
- დავით მდივანი (დამწერი) 1705:5.
- დათათ მამუკა (მთქმ.) 1993:46—47 (შენ. 1).
- დათათ ტეფო (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
- დათაშვილი მარიამ 1611:69.
- დათებოვი მიქელ 1999 იგ (შენ. 3).
- დათეშიძე ს. 1994:54 (შენ. 4); 1988:3 (შენ. 2).
- დათიაშვილი სტ. 1611:67.
- დათიკა დიაკონი 1705:28.
- დათუნაშვილი ტ. (გურული ყაჩალი) 1514 ე.
- დამანე (პატრი) 1611:4, 5, 11, 12, 13, 14, 15, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 31, 32, 36, 37, 39, 50.
- დამსულაშვილი კუნწულა (მთქმ.). 1992 ია (შენ. 2).
- დანდუროვი ელიხაბედ. (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
- დანიელ, კვერეთის უღაბნოს მამა 1705:16.
- დანიელ, ქალკიდონელი მთავარეპისკოპოსი 1710:15.
- დაუთ (გადამწერი?) 1822 (ანდ.).
- დედისიმედი 1717 (შენ. 2).
- დევიძე ნესტორ 1636:21.
- დეკანოზიშვილი დიმ. (მთქმ.) 1992 ია (შენ. 2).
- დეკანოზაშვილი პაპუნა 1752 (მინაწ. 2).
- დეკანოსიძე გ. 1781:1.
- დელოლველ სიშოდ სილგილამ 1661 (მინაწ. 11).
- დემურელი ნ. (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
- დემური 1999 ი:10.
- დემურ ყეინი 1999 ც.
- დეოკლიტიანე 1708:6.
- დერუპინი 1641 (შენ. 2).
- დესპინა ხათუ ანდრია ამილახორის მეუღლე. 1661 (მინაწ. 26).
- დეუდორიანი (დევდარიანი) 1836 ა (მინაწ. 3).
- დვანაძე გიორგი 1840 ა, ბ (შენ. 2).
- დიასამიძე გრ. 1501 (შენ. 1); 1502 (შენ. 3).
- დიმიტრი მეფე ქართლისა 1661 (ანდ. გადამწ.).
- დიმიტრი წმ. 1748:8, 1760:5.
- დიონისე არეოპაგელი 1786:6.
- დიონოსი წინამძღვარი მღვიმის მონასტრისა 1705:4.
- დიონოსიოს ათენელი 1708:2.
- დიუნგისი წმ. 1710:34.
- დმოკოვსკი კაზიმირ (არქიეპისკოპოსი) 1618 იბ:3, 4, 13.
- დოდო წმ. 1672:6.
- დოლოჯობი ლავრენტი (შემკრ.) 1992 იგ (შენ. 3).
- დომენ[ე]ტი კათალიკოზი (ლევანის ძე) 1557 (ანდ.).
- დოროთე 1664 (შენ. 1).
- დოროთე წმ. 1787 (შენ. 2).
- დოსითეოზ (ქუთათელი მიტროპოლიტი) 1705:1, 11, 52 (შენ. 1); 1781 (ანდ. 2).
- დრეიძიშვილი გიორგი 1933:11.
- დურგლიშვილი ნ. 1941 (შენ. 2).

ე

- ებანოძე ვიქტორ (შემკრ.) 1988:16
 (შენ. 1); 1994:11 (შენ. ა), 37.
- ედიშერაშვილი გიორგი (მოქმ.) 1936
 (შენ. 1); 1939 (შენ. 2); 1941
 (შენ. 2).
- ედიშერაშვილი დათა (მოქმ.) 1939
 (შენ. 2).
- ევგენინა. 1515 ზ.
- ევიზიოტი 1710:38.
- ევსტათი მცხეთელი 1672:16.
- ევსტატი წმ. 1749:3.
- ევსტრათი ნიკიის მიტროპოლიტი
 1699 ა (მინაწ. 2); 1719 (შენ. 2).
- ეთერი (და აბესალომი) 1926:48;
 1937:1; 2000 დ.
- ელადი მღვდელმოწამე 1710:31.
- ელენე 1661 (მინაწ. 6).
- ელენე დედოფალთდედოფალი (გიორ-
 გი გურიელის მეუღლე). 1714 (ანდ.).
- ელენე თანამეცხედრე მერაბ კალმახე-
 ლისა 1721 (ანდ. 2).
- ელენე ყოფილი ელისაბედ 1781:23.
- ელენე წმ. 1710:44; 1748:18.
- ელიზბარ 1611:46.
- ელიზბაროვი კორნ. 1636:36.
- ელისაბედ 1661 (მინაწ. 6, 13).
- ელისაბედაშვილი ალექსი (მოქმ.) 1936
 (შენ. 1).
- ელისაბედაშვილი დათიკო (მოქმ.) 1940
 (შენ. 2).
- ელისაბედაშვილი იაკობ (მოქმ.) 1940
 (შენ. 2).
- ელისაბედაშვილი მარიამ (მოქმ.) 1939
 (შენ. 2).
- ელისაბედაშვილი ნიკალა (მოქმ.) 1940
 (შენ. 2).
- ელისე (ვაბრიელ საგინაშვილის ძმის-
 წული) 1557 (ანდ.).
- ენაკლოფოვი სოლომონ 1735 (მინაწ. 2).
- ენდრონიკოვი ივანე 1611:39.
- ეპიფანე კვიპრელი 1710:22; 1760:37.
- ერეკლე ბატონიშვილი (ალექსანდრე
 ბატონიშვილის-ძე) 1849 (შენ. 2).
- ერეკლე ბატონიშვილი 1992 გ:52.
- ერეკლე ბატონიშვილი (შემდგომ ერეკ-
 ლე I) 1738 (შენ.).
- ერეკლე II 1611:52; 1735 (მინაწ. 1);
 1735 (შენ. 2 ა); 1779 (ანდ.) 1781:2
 (შენ.); 1781:3; 1924:126, 127;
 1926:14, 32, 59; 1940:106, 466,
 1944:65; 1968:11; 1989:1, 3;
 1992 გ:16; 1994:36, 46; 1999 გ:1, 2.
- ერისთავი ზურაბ 1998 დ:8 (შენ. ბ).
- ერისთავი ლომინა, იხ. ლომინა, ერის-
 თავი.
- ერისთავი რაფიელ (მოქმ.) 1931 (შენ.
 2 ბ); (შემკრ.). 1988:9 (შენ. 1),
 2000 ბ (შენ. 1); ავტ. 1993:71
 (შენ. 1).
- ერისთავი როსტომ 1530 (შენ. 3).
- ერისთავი შოშიტა (რაჭის) 1601 ა:5.
- ერისთავი ივანე ელიზბარის ძე 1733
 (შენ.).
- ერმალოვი (|| ერმოლოვი) 1992 გ:18.
- ესაია 1661 (მინაწ. 2).
- ესაია წინასწარმეტყველი 1710:11.
- ესიტაშვილი ბესარიონ (მოქმ.)
 1997 იგ (შენ. 1).
- ესპერი წმ. 1710:1.
- ესტატე 1601 ა:21, 28.
- ეფვიმე გენათელი 1661 (მინაწ. 32):
 1669 (მინაწ.).
- ეფთვიმი (დიაკვანი) 1685 (მინაწ.).
- ეფთვიმი კაცხის წინამძღვარი 1781:1.
- ეფთვიმე მთაწმიდელი 1661 (მინაწ.
 31); 1663 (შენ.); 1669 (ანდ. 1);
 1672:3; 1704 (მინაწ. 1); 1710:23,
 24; 1711 (ანდ. 1); 1742 (შენ. 2),
 1760:3.

ეფრემ 1939:1.

ეფრემ ასური 1749:2; 1786:14; 1760:17,
18, 25.

ეფრემი წმ. 1703 (შენ. 2); 1715 (შენ.).

ეფრემი 1662:17, 31.

ეფრემ მცირე 1758.

3

ვაუ-ფშაველა 1992 იზ (შენ. 1),
1998 ია.

ვარლან ავღვეელი 1707 (ანდ. 1, 2, 3).

ვართანაშვილი პეტრე 1611:63.

ვანენი უოფილი ნისიმე 1673 (ანდ.).

ვარდიძე სოსო 1514 ვ; 1520 გ.

ვარძელაშვილი მიხეილ 1618 ბ
(შენ. 1).

ვარძიელა 1697 (მინაწ.).

ვასილისკო წმ. 1710:47.

ვაშაძე დავით 1705:11, 1705:52
(შენ. 2).

ვახტანგ VI 1557 (ანდ.); 1558 ა; 1658
(ანდ. 1, მინაწ. 2); 1659 (ანდ.);
1683; 1683 (მინაწ. 1); 1735 (შენ. 1);
1736 (შენ. 2, 3); 1740 (შემ. 1 დ);
1759 (შენ. 2); 1909.

ვახტანგ მეფე (გორგასალი) 1926:60;
1933:9; 1992 ვ:22, 46.

ვახუშტი (ბაგრატიონი) 1735 (შენ. 1,
შენ. 2 დ).

ველიანი 1872 (მინაწ.).

ველიჯაანთ ბასილა (მთქმ.) 1997 იე
(შენ.).

ველიჯაანთ იაკობა (მთქმ. 1997 იე
(შენ.).

ვენიდიმუ წმ. 1710:34.

ვეფინარ (ხელოსანთა კელიარი) 1661
(მინაწ. 1).

ვერითაშვილი დათუნი 1992 თ:16.

ვერულაშვილი ლავრენტი (მთქმ.) 1921
(შენ. 1. № 6).

ვისალაძე ელ. 1601 ვ (შენ.).

ვლასი ურბნელი 1661 (მინაწ. 6, 34)-
ვრიდრიშ (სირ) 1661 (მინაწ. 12).

ზ

ზაბახიძე გიორგი (მღვდელი) 1696
(მინაწ. 1, 2).

ზაბახიძე ფარნაოზ 1683 (მინაწ. 3).

ზაზა ფანასკერტელი 1674 (მინაწ. 1, 2).

ზაალ ფანასკერტელი-ციციშვილი.
(იხ. ფანასკერტელი ზაალ).

ზამბახიძე გიორგი (გადამწ.) 1505
(შენ. 2).

ზამბახიძე სპირიდონ 1505 (შენ. 2).

ზარაფიან გიორგი 1611:18.

ზაქარია 1661 (მინაწ. 21, 24).

ზაქარია (გადამწ.) 1684 (ანდ. ვ).

ზაქარია (გადამწ.) 1711 (ანდ. 1, 2);
1712.

ზაქარია (დამწ.) 1705:13.

ზაქარია წინასწარმეტყველი 1710:30.

ზაზარია 1663.

ზებედე ზებედეს ძე (გადამწ.) 1686
(ანდ. 3).

ზედგენიძე ბესარიონ 1748 (მინაწ. 1).

ზვიდაური ალუდა ხირჩლას ძე 1999 ვ
(შენ. 2).

ზილიზან ბატონიშვილი 1665 (ანდ.).

ზოი[ა] წმ. 1710:1.

ზუბალოვი ანდრია 1611:36.

ზუბალოვი იაკობ 1611:31.

ზუბალოვი ივანე 1611:40.

ზუმფანოვი სარქის (მთქმ.) 1936.
(შენ. 1); 1941 (შენ. 2).

ზურაბ 1992 ზ:124.

ზურაბ 1601 ა:21.

თ

- თავაქალაშვილი ზ. 1611:58.
 თავაქალაშვილი ზოსია 1705:10.
 თავდგირიძე ნ- 1992 იმ (შენ. 2).
 თავთუნაშვილი კატო (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 „თავისუფალი სვანი“ 1998 ბ; 1994:52 (შენ. ა); 1994:54 (შენ. 2).
 თაზიშვილი მარია 1940 (შენ. 2).
 თათარხანი 1738 (შენ.); 1755 (მინაწ.).
 თალაღე 1710:40, 41.
 თალახე 1663:3, 4.
 თალაშვილი ტატო 1940 (შენ. 2).
 თამაზ ხანი 1999 გ:91.
 თამარაშვილი მ. 1529; 1530; 1531; 1539; 1601 ა; 1601 ბ; 1601 გ; 1611, 1618 გ (შენ. 2); 1618 ზ (შენ.); 1618 ვ (შენ. 1, 2); 1618 თ; 1618 ია; 1618 იბ (შენ.); 1624 (შენ. 1, 3).
 თამარ დადიანის ასული, ზ. წერეთლის ბეულღე, 1667 (მინაწ. 2).
 თამარ დედოფალი (ალექსანდრე იმერთა მეფის მეუღლე) 1705:5; 1705:10.
 თამარ დედოფალი, ბაგრატ იმერთა მეფის მეუღლე 1781:9.
 თამარ დედოფალი (გიორგი XI-ის მეუღლე) 1738 (შენ.).
 თამარ დედოფალი (გიორგი იმერთა მეფის მეუღლე) 1781:22.
 თამარ, ერეკლე ბატონიშვილის მეუღლე 1848 (შენ. 2).
 თამარ მეფე (II დედოფალი) 1735 (შენ. 2 დ); 1915; 1926:12, 13; 1926:67 (შენ.); 1926:113; 1933:4; 1990 ბ:59; 1992 ვ:28; 1994:28, 52 (VII); 1999 გ:174.
 თარხანი სახლთუხუცესი 1705:5.
 თარხნიშვილი ვასო (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 თარხნიშვილი თებრონია (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 თარხნიშვილი მარიამ (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 თაყაიშვილი ექვთ.: 1705:1 (შენ. 1); 1660; 1661; 1663; 1665; 1667; 1669; 1670; 1673; 1676; 1677; 1678; 1680; 1698; 1700; 1702; 1704: 1707- 1713; 1715; 1718; 1720; 1721; 1755 (შენ. 3); 1758 (შენ 2); 1914 (შენ. 3); 1934 (შენ. 1).
 თედორე 1730 (მინაწ. 2).
 თედორე ვართაპეტი (პატრი) 1601 ა:12.
 თევდორე 1815 ბ (ანდ.).
 თევდორე კამარათაშვილი 1660 (შენ. 2).
 თეთრაძე მიხეილ (მთქმ.) 1942 (შენ.).
 თეიმურაზ ბატონიშვილი 1780.
 თეიმურაზ მეფე 1926:43 (შენ.).
 თეიმურაზ II 1732.
 თეიმურაზ I 1514 ა; 1757:2; 1738 (შენ.); 1755 (მინაწ.).
 თემურ [ლენგი] 1661 (მინაწ. 4).
 თემურიშვილი ჰაათა 1989:3.
 თეოდოსი 1710:61.
 თეოდოსი იეროზონახი 1768 (ანდ.).
 თეოდორე განწმენდილი 1710:29.
 თეოდორე ევხაიტელი 1760:50.
 თეოდორე საბაწმიდელი 1742 (შენ. 2).
 თეოდორე სტუდიელი 1771.
 თეოდორე წმ. 1708:3, 4.
 თეოდოსი იეროზონახი (გადაწმ.) 1768 (ანდ.); 1769 (ანდ.); 1773 ლ (ანდ.).
 თეოდოსი წმ. 1710:61.
 თეოდოტი წმ. 1710:36.
 თეოტიმე წმ. 1710:38.
 თეოფანე 1710:64 (შენ. 1).
 თეოფანე 1843 (ანდ.).
 თერაპონი მღვდელმოწამე 1710:60.
 თერეზინა 1611:68.
 თვალჭრელიძე პაპი (ცახელი) 1513:2 (შენ.); 1513:4 (შენ.); 1513:5 (შენ.); 1513:15 (შენ. 2); 1994:27 (შენ. 1).
 თითირაშვილი ვანო (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 თოიძე ანა (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).

თოიძე სოლომონ (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 თომაშვილი დ. 1988:3 (შენ. 2).
 თუმანიშვილი იოსებ 1999 გ (შენ. 2).

თუმანოვი ანტონ 1611:64.
 თუმანოვი დავით (ეგნატე ზღვინის ძე)
 1735 (ანდ.).

0

იაკობ 1752 (მინაწ. 1).
 იამანიძე ნესტ (შემკრ.) 1921 (შენ. 1:11).
 იანქოშვილი 1992 იმ (შენ. 2).
 იაღობ ყაენი (იხ. იაყუბ ყაენი).
 იაყუბ ყაენი 1738 (მინაწ.); 1755 (მინაწ.).
 იაშვილი დავით 1705:5.
 იაშვილი ელისაბედ (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 იაშვილი ლადო 1988 (შენ. 2).
 იაშვილი ჭაქსიმე 1672 (მინაწ. 3).
 იგნატაშვილი ნ. 1988 (შენ. 2).
 იგრი (ფსევდ.) 1626.
 იერემიან იოანეზ 1611:18.
 ივანიცკი აპ. 1636:34, 37.
 იველიშვილი ლუკა 1999 გ (შენ. 2).
 „ი. ე — ს“ 1995:2 (შენ. 2).
 იესე (გადამწ.) 1742 (ანდ. 1, 2).
 იესე ქსნის ერისთავი 1740 (შენ. 3, 4).
 იესე ძე ალექსანდრე იმერთა მეფის 1705:5.
 იზმირელი სტეფანე 1611:43, 44.
 ილარიონ 1775 (შენ. 1, ანდ. 1, მინაწ.).
 ილარიონ ახალი წმ. 1672:21.
 ილარიონ კათალიკოზი 1781:9.
 ილარიონი, წალენჯიხელი 1719 (ანდ.).
 ილო (შემკრ.) 1992 ივ (შენ. 3).
 იმედაშვილი მაგდან 1940 (შენ. 2).
 „იმერელი“ 1515 დ (შენ.).
 „იმერელი კოწია“ 1515:5, 11 (შენ.).
 ინოკენტი ბერი 1783 (ანდ.).
 ინჩუხისძე ივანე (მომგებელი?) 1708 (ანდ. 1, 2, 3).
 იოანე 1601 ა:14.
 იოანე 1677 (ანდ. 1).
 იოანე (გადამწ.?) 1708 (მინაწ. 8).
 იოანე დამასკელი 1715 (შენ.); 1760:1, 35, 47.

იოანე ზედაზნელი (|| ზედაძნელი) 1557; 1672:5.
 იოანე მელაჰთა 1782 (ანდ. 2).
 იოანე მთავარდიაკონი 1681 (ანდ. 1, 2, 56).
 იოანე მთაწმინდელი 1669 (ანდ. 1); 1672:2.
 იოანე მმარბველი (კონსტანტინეპოლელი) 1760:6.
 იოანე მოძღვარი 1661 (მინაწ. 1).
 იოანე მოძღვარი 1670 (მინაწ. 1).
 იოანე (მოძღვარი მზეხათუნ ბატონი-შვილის) 1705:15.
 იოანე მღვდელი 1705:29.
 იოანე ნათლასმცველი 1710:55; 1748:5.
 იოანე ოქროპირი 1690 (შენ. 1 დ, ზ); 1662:1—14; 1699 ა:9, 13, 14, 20, 23, 24; 1700 (შენ.); 1715 (შენ.); 1716 (შენ. 2, 3); 1719 (შენ. 1); 1722; 1731 (შენ.); 1748:12; 1749:1; 1760:24, 42, 44, 48, 49, 53, 54; 1778 ბ; 1786:11—18, 20, 22.
 იოანე პეტრიწი 1737:1 (შენ.).
 იოანე პროდეროხი 1781:2.
 იოანე ფსიხაიტელი 1710:56.
 იოანე წინამძღვარი მღვიმის მონასტრის (|| ქართული, არქიმანდრიტი?) 1705:1, 16, 20, 24, 26, 34.
 იოანე ღვთისმეტყველი 1760:3.
 იოანიკე 1716 (შენ. 2).
 იობ მართალი 1710:6.
 იოდასაჲ (ჰინდოთა მეფე) წმ. 1710:39.
 იოვაკიმ წმ. (და ანნა) 1760:46.
 იოვანე ყია (გადამწ.) 1664 (ანდ. 1).
 იონა 1708 (მინაწ. 5).
 იორდანე 1661 (მინაწ. 25).
 იორდანიშვილი ს, 1839 (შენ. 2).
 იოსებ 1710:64 (შენ. 1).

იოსებ 1782 (ანდ. 6).
 იოსებ 1698 (მინაწ.).
 იოსებ ალავერდელი 1672:12.
 იოსებ არიმათიელი 1760:37.
 იოსებ ბატონიშვილი (გენათელი მიტროპოლიტი) 1662 (მინაწ. 2).
 იოსებ გამომეტყველი 1715 (შენ.).
 იოსებ კათალიკოსი 1667 (მინაწ. 1).
 იოსებ ნიკოდიმოსი 1701 (შენ. 1).
 იოსებ ტფილელი 1757:6.
 იოსები (პატრი) 1611:1, 61.
 იოსები (პატრი) 1554 (შენ. გ).
 იოსები ხუცესყოფილი 1841: 1842.

იოსელიანი გ. 1544.
 იოსელიანი გ. 1871 (მინაწ.).
 იოსტოს (გაღამწ.) 1657 (ანდ.); 1749 (ანდ.).
 ირაკლი წმ. 1710:34.
 ირინე წმ. 1710:4.
 ისარლოვი იოვანე 1611:45.
 ისე წილქნელი 1672:9.
 ისიდორე წმ. 1710:27.
 იტარიევი არტემ (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 იტრიაშვილი (მთქმ.) 1943 (შენ.).
 იუდა მოციქული 1710:46, 58.

კ

კავთიშვილი გოგია (მთქმ.) 1992 გ (შენ. 2).
 კავკასიძე დავით (შემკრ.) 1917 (შენ. 2).
 კავკასიძე მელქისედეკ (გაღამწ.) 1736 (ანდ.).
 კავლიაშვილი ელა 1925:29.
 კაკთ ზაქარა (მთქმ.) 1999 გ:12 (შენ. 2).
 კალანდარაშვილი გრ. (მთქმ.) 1999 გ (შენ. 2).
 კალანდარიშვილი ვალოდი (მთქმ.) 1999 გ (შენ. 2).
 კალანდარაშვილი კ. (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
 კალანდარაშვილი სოლომონ (მთქმ.) 1999 გ (შენ. 2).
 კალმახელი მერაბ (მომგებელი) 1721 (ანდ. 1, 2).
 კალათოზოვი ილია დიმიტრის ძე (შემკრ.) 1992 თ (შენ. 2).
 კანდელაკი 1708 (მინაწ. 1, 2).
 კანდელაკი ვაბრიელ 1718 (ანდ.) (მინაწ. 1).
 კანდელაკი ნიკოლოზ 1661 (მინაწ. 1).
 კანდელაკი სონა (მთქმ.) 1938 (შენ. 1).
 კანონიკე წმ. 1762:4.
 კაპანაძე ანტა (შემკრ.) 1936; 1937;

(შენ. 2): 1938; 1939 (შენ. 1); 1940; 1940 (შენ. 2, 3); 1941 (შენ. 2).
 კაპანაძე ნიკოლოზ 1705:6.
 კარიჭაშვილი დ. 1507:32 (შენ. 1).
 კარგარეთელი დიმიტრი 1941:77.
 კარგარეთელი ევატერინე 1940 (შენ. 2).
 კარპო მოციქული 1710:57.
 კასტელი ქრისტეფორე (თეათინელი) 1624 (შენ. 1); 1625 (შენ. 1).
 კათანე წმ. 1710:64.
 კაციელაშვილი სოლომონ 1997 ივ (შენ. 1).
 კეკელიძე კ. 1663 (შენ.); 1737:10 (შენ.); 1737:24 (შენ.); 1741; (შენ. 3); 1752 (შენ. 2); 1912 (შენ. 1, 2).
 კელენჯერიძე მელიტონ (შემკრ.) 1921; 2000 იე (შენ.).
 კელურაშვილი 1705:48.
 კეშელავა გ. 2000 იე (შენ.).
 კენჭოშვილი მელანია (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 კესლერი იოსებ 1618 ც.
 კეცხოველი ნ. 1507:30 (შენ.).
 კვირინე წმ. 1710:18.
 კიკვიძე თეოფანე (მთქმ.) 1921 (შენ. 1, № 19).

- კიკვიძე მანათო (მთქმ.) 1999 გ (შენ. 2).
 კირკიტაშვილი კეკე (მთქმ.) 1939
 (შენ. 2).
 კლემენტი X (პაპი) 1601 ა:2.
 კლიმი გამომთქმელი 1710:59.
 კოვჭირიძე თამა 1705:17.
 კოჭმოვი ვას. 1636:13, 17, 20.
 კონსტანტინე, ალექსანდრე კახთა მეფის
 ძე 1738 (შენ.).
 კონსტანტინე ბატონიშვილი, დავით
 იმერთა მეფის ძე 1705:7, 8, 12, 24,
 52 (შენ. 2).
 კონსტანტინე წმ. (და დავით) 1672:15;
 1788:11; 1997 იე:61.
 კონსტანტინე მეფე ძე დიდი კონსტან-
 ტინე დიდის (ბერძენთა იმპერატ.)
 1710:7.
 კონსტანტინე, სოლომონ II-ის ძე 1705:4.
 კონსტანტინე დიდი წმ. 1748:18;
 1710:44.
 კონჭლავილი პ. 1544.
 კოპაძე ამბერკი 1999 გ:127.
- კოპაძე რუთი 1661 (მინაწ. 23. 29,
 37).
 კოპაძე სვიმონ 1747 გ (მინაწ. 2).
 კოპტანაშვილი ვასილ (შემკრ.) 1992 იდ
 (შენ. 3).
 კოპტანაშვილი კ. (შემკრ.) 1992 ივ
 (შენ. 2).
 კორკოტაშვილი ელიზბარ (მთქმ.) 1940
 (შენ. 2).
 კორსიანი იოანე 1871 (მინაწ.).
 კონსტანტინე 1661 (მინაწ. 19).
 კოსტანტი ქართველი წმ. 1672:13.
 „კოწია მკურნალი“ 1515 ა:13 (შენ.
 1), 1515 ბ, 1516 (შენ.).
 კრუნიჭამიანთ ოსეფას ძე ბატონჯან
 1611:62.
 კულუღაშვილი ვასო 1520 ბ.
 კუპატაძე მ. (მთქმ.) 1921 (შენ. 1, № 1).
 კუპატაძე სიმ. (მთქმ.) 1921 (შენ. 1,
 № 4).
 კუჭიძე კაცია 1836 ა (მინაწ. 2).

ლ

- ლავერენტი ოკრიბელი (გოგელაძე) იხ.
 გოგელაძე ლავერენტი.
 ლაზარაშვილი იაკობ (შემკრ.) 1999 ე;
 1992 ივ (შენ. 3).
 ლაზარე (ვადაშვილ.) 1683 (ანდ.).
 ლალა ფაშა 1738 (შენ.).
 ლალიაშვილი ვანო (მთქმ.) 1988
 (შენ. 2).
 ლანდარიძე კიკოლა (საროელი) 1992 ზ
 (შენ. 3).
 ლევან ბატონიშვილი 1924:124.
 ლევან მდივანბევი 1705:5.
 ლელაშვილი მ. 1988:3 (შენ. 2).
 ლეონი (ვახტანგ VI-ის მამა) 1658
 (ანდ. 1).
 ლეონიძე გ. 1507:28 (შენ. 2); 1786.
- ლეონოვი დიმ. 1636:35.
 ლეონტი მღვდელი 1705:32.
 ლეონტი წმ. 1788:10.
 ლერწამდარეჯანი (იხ. ნესტან დარე-
 ჯანი) 1936:8.
 ლომთათიძე გიორგი ცალფეხა (შემკრ.)
 1944; 1945; 1946; 1947; 2000 იბ
 (შენ. 2).
 ლომინა ერისთავი 1707 (მინაწ. 1).
 ლომინაძე აბესალომ 1661 (მინაწ. 4).
 ლომუანიძე მიხეილ 1734 (მინაწ.).
 ლუარსაბ 1733 (შენ.).
 ლუარსაბ მეფე 1672:19, 1738 (მინაწ.);
 1755 (მინაწ.),
 ლუიჯი და არაგა (პატრი) 1618 იბ:7.

მ

- მაბილა 1661 (მინაწ. 6).
 მაგმაძე თ. (ი. ჭყონია) ((შემკრ.) 1931 (შენ. 1).
 მაგრა წმ. 1710:3.
 მათე 1663 (მინაწ. 1).
 მათიკოვი მარიამ 1992 ა (შენ. 2).
 მაისურაძე ევრემ (შემკრ.) 1999 ბ (შენ.).
 მაისურაძე იოსებ (მთქმ.) 1940 (შენ. 2); 1943 (შენ.).
 მაკარიოს ანტიოქიის პატრიარქი 1738 (მინაწ.); 1755 (მინაწ.).
 მაკრინა (მარიამ-მაკრინა) 1740 (შენ. 2).
 მალაყიძე ზ. (მთქმ-) 1941 (შენ. 2).
 მაშაა წმ. 1742 (შენ. 2).
 მამასახლიშვილი მიხეილ (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 მამაცაშვილი მარუსია (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 მამუკა 1661 (მინაწ. 25).
 მამუკა ბატონიშვილი 1781:24.
 მამუკა ზაქარა (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
 მამუკაძე გიორგი (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 მამუკაძე ბაბაღე (მთქმ.) 1937 (შენ. 2); 1940 (შენ. 2).
 მამულა (მთქმ.) 1999 გ (შენ. 2).
 მამულავი იოვანე 1611:13, 14, 22—24, 32.
 მამუჩაშვილი მაქსიმე 1992 ვ:24.
 მანანა 1667 (მინაწ. 10).
 მანანაძე ივ. 1999 გ (შენ. 2); 1997 იე (შენ.).
 მანია 1708 (მინაწ. 5).
 მანიუა (მანიუავ) 1937:4, 7.
 მანოელი, ბერძენთა მეფე 1661 (ანდ. გადამწერის).
 მანსური შენი 1994:32 ე.
 მანძულაშვილი ბარბარე 1940 (შენ. 2).
 მართა დედოფალი სამეგრელოსი 1667 (მინაწ. 1).
 მარიამ 1661 (მინაწ. 22, 24).
 მარიამ, ბერი ბარათაშვილის მეუღლე 1705:43.
 მარიამ, დედოფალი ოდიშისა და გურიის (დადიანის ასული) 1611:54.
 მარიამ დედოფალი (დადიანის ასული, სოლომონ I-ის მეუღლე) 1781:18, 19, 20.
 მარიამ დედოფალი, ალექსანდრე იმერეთის მეფის მეუღლე 1781:24.
 მარიამ დედოფალი დადიანის ასული, სოლომონ II-ის მეუღლე 1781:26.
 მარიამ დედოფალი დადიანის ასული მეუღლე ვახტანგ V-ისა. 1738 (შენ.).
 მარიამ-მარინე წმ. 1762:3.
 მარიამ მეგვიპტელი 1709:3; 1762:1.
 მარიამ ოქროყმაიძის დედა 1760 (ანდ. 1).
 მარინა წმ. 1760:41.
 მარიოზ (პატრი) 1554 (შენ. გ).
 მარკოზ (გადამწ.) 1796 (ანდ.).
 მარკოზ მონაზონი 1690 (შენ. 1 გ); 1700 (შენ.); 1719 (შენ. 1).
 მარკოზ წერეთელი, მღვიმის მონასტრის წინამძღვარი 1705:14, 52 (შენ. 2).
 მარტიაშვილი პაპა (მთქმ.) 1963 (შენ.1).
 მარტიროზი 1601 ა:12.
 მასხარაშვილი დავით 1705:3.
 მასხარაშვილი ლევან 1705:3.
 მათინოვი სიმონ (შემკრ.) 1992 ე.
 მაქსიმე აღმსარებელი 1663:1—4; 1663 (შენ.); 1663 (მინაწ. 2); 1664; 1677 (შენ. 1—2), 1737:33; 1760:43; 1786:8, 9.
 მალაღდაძე ნიკ. (მთქმ.) 1997 ა (შენ. 1).
 მალარიანი მიქელ 1708 (მინაწ. 5).

- მაჩაბელი ალ. 1993:17 (შენ. 1);
1997 ვ (შენ.).
- მაჩხანელი დიმ. 1997 იბ; 2000 იზ
(შენ.).
- მაჭავარიანი კაცია 1705:17.
მაჭავარიანი, რუსი 1705:11.
მაჭავარიანი სოსიკო 1999 ა (შენ.).
მაჭარაშვილი ვლადიმერ 1636:33, 42.
მაჭარაშვილი სერგი (მღვდ.) 1636:8,
18, 19, 22.
- მახაროზელი 1692 (ანდ. 1).
მახაროზლისშვილი 1707 (მინაწ. 2).
მაჰად 1661 (მინაწ. 14).
მაგლოზლისშვილი ს. 1994:9 (შენ. 2).
მდივანი თამაზა 1708 (მინაწ. 5).
მდივანი სვიმონ 1708 (მინაწ. 5).
მებურიშვილი (შემკრ.) 1994:6 (შენ. ბ).
მეგრელიშვილი გრ. (ჩამწ.) 1921 (შენ.
1, № 63).
- მეზერიშვილი 1917 (შენ. 2).
მეთოდე 1710:28.
მეთოდი კონსტანტინეპოლელი 1719
(შენ. 2); 1742 (შენ. 2).
მეოფარიანი გიორგი 1708 (მინაწ. 5).
მეიფარიანი სისნია 1708 (მინაწ. 5).
მელეშიშვილი 1992 ია:164.
მელიკოჩია დე სერაფინო (პატრი)
1601 ა:4, 5, 6.
- მელიქოვი გაიანე 1940 (შენ. 2).
მელქიზედევ (გადამწ.) 1721 (ანდ. 1).
მელქისედევ (რუთი კობაძის მეუღლე)
1661 (მინაწ. 29).
მენანდრო 1710:37.
მერაბიშვილი (შემკრ.) 1997 ვ (შენ.).
მერკვილაძე აფრასიონ (შემკრ.) 1996:11
(შენ. 2).
მერკვილაძე ბარამ (მთქმ.) 1996:3.
მერკვილაძე თომა 1781:1.
მერკვილაძე სოსიკო (შემკრ.) 1988:17
(შენ. 1).
მერკვირი 1778:10.
- მესტამბიშვილი დავით 1661:35.
მესხიევი 1618 იბ:15 (შენ.).
მესხიევი ნინო (მთქმ.) 1992 ია (შენ. 2).
მესხი სერგი 1514 დ.
მეტრეველი ელ. 1661 (შენ. 3).
მეხუზლა (გურული ყაჩალი) 1514 ე.
მზეჭაბუკ 1738 (მინაწ.).
მზეხათუნ ბატონიშვილი 1705:2, 15,
16, 52 (შენ. 2).
მზეხათუნ (დავით მეფის ასული, სიმონ
წერეთლის მეუღლე) 1661 (მინაწ.
40).
- მზისთანდარ 1728 (მინაწ.).
მთვარიშვილი (შემკრ.) 1933 (შენ. 2);
1997 იდ.
მთვარისახარი 1730 (მინაწ. 2).
მთ-შვილი (მთქმ.) 1999 ც.
მექოთ პოლოსა (მთქმ.) 1999 ვ (შენ. 2).
მიკირტუშოვი გიგოლა 1997 ივ (შენ. 1).
მინდოლაური ბარბარე (მთქმ.) 1992 იზ
(შენ. 1).
მინდოური იოსებ (მთქმ.) 1921 (შენ. 1,
№ 3).
- მირაქიშვილი ფელიქს ალექსანდრეს ძე
(გადამწ.). 1922; 2923; 1924; 1925;
1926:42 (შენ.); 1927; 1928; 1929.
მირდატისძე გრიგოლ (მომგ.) 1660.
მირზაშვილი საბედა 1940 (შენ. 2).
მირიან ბატონიშვილი (ირაკლის ძე)
1641 (შენ. 2).
მიქაელ 1661 (მინაწ. 15).
მიქაელ (გადამწერი) 1741 (ანდ. 3, 4,
5); 1741 (მინაწ.).
მიქაელ მოღრეკილი 1912 (შენ. 2 ბ).
მიქაელ სვინაღელი, ეპისკოპოსი
1710:50.
მიქაელ ძე ივანე ინჩუხისძის 1708
(ანდ. 1):
მიხეილ თეოდორეს ძე (რუსეთის მე-
ფე) 1626 (შენ. 1).
მოვილა პეტრე 1751:1.

- მოდებაძე პ. (მოქმ.) 1921 (შენ. 1, № 8).
- მოდრეკილაძე გიორგი (მოქმ.) 1940 (შენ. 2).
- მოლოდინაშვილი ალ. 1992 იპ (შენ. 2).
- მონტესკიე 1907 (შენ. 1).
- მოშენათ მანა ინჯათ რძალი (მოქმ.) 1997 ლ (შენ. 1).
- მუჯი წმ. 1710:20, 21.
- მურადაშვილი ტ. (მოქმ.) 1999 გ. (შენ. 2).
- მურადოვი იაკობ 1611:10, 11, 26, 28, 34, 35, 41, 42.
- მურზაყან შავსევდიანი 1994:51 (შენ. 1).
- მურიე უ. 1956 (შენ.).
- მუხიანელი ს. 1515 გ (შენ. 1).
- მუხრანსკი გ. 1508:30 (შენ. 2).
- მუხუზლა ნ. (ყჩაღი) 1947:79.
- მუჯირი (მოქმ.) 1997 იე (შენ.).
- მჭედლიშვილი ანუშკა (მოქმ.) 1939 (შენ. 2); 1940 (შენ. 2).
- მჭედლიშვილი ბარბარე (მოქმ.) 1939 (შენ. 2).
- მჭედლიშვილი (|| მჭედლიშვილი) მაგდან (მოქმ.) 1941 (შენ. 2); 1937 (შენ. 2).
- მჭედლიშვილი ლიზა (მოქმ.) 1939 (შენ. 2).
- მჭედლიძე ზაქარია (მოქმ.) 1992 ია (შენ. 2).
- მხატვრიძე ალექსი 1666 (ანდ.).
- მხეიძე სოსია 1705:5.

ნ

- ნადირაშვილი თითა 1827 (მინაწ.)
- ნადირ შაჰი 1936:30; 1994:32 ლ.
- ნავარეღანი (?) ივანე 1836 ა (მინაწ. 3).
- ნავაძე არმინდა 1705:46.
- ნათაძე იაკობ 1992 გ (შენ. 2).
- ნათაძე მ. (შემკრ.) 1999 ბ.
- ნათიძე გ. 1988:3 (შენ. 2).
- „ნაპერწკალი“ (შემკრ.) 1992 ივ (შენ. 3).
- ნარინ დავით იბ. დავით ნარინი.
- ნასიძე მ. 1997 ა (შენ. 1).
- ნასრედინ მოლა 1997 იე:56.
- ნახუცრიშვილი დ. 1994:31 (შენ.).
- ნატროშვილი ა. 1636:31.
- ნაცვალოვი ზაალ თადიას ძე 1735 (ანდ.).
- ნებიერიძე ვაგო (მოქმ.) 1990 ბ (შენ. 2).
- ნემსაძე მამუკა 1708 (მინაწ. 5).
- ნეფისოვი გრიგოლ 1611:4, 5, 27.
- ნექტარი კონსტანტინეპოლელი 1760:20.
- ნექტარიოს იერუსალიმის პატრიარქი 1751 (შენ. 3).
- ნექტარიოს სამეხლერ, ყოფილი პაატა აბაშიძე 1781:12, 13, 14.
- ნიკიტა ქალკედონელი 1710:62.
- ნიკიფორე აღმსარებელი (გამომეტყველი) 1720 (შენ.).
- ნიკოლაოს ძე ზურაბ წერეთლისა 1667 (მინაწ. 2).
- ნიკოლაძე მიხეილ ივანეს ძე 1788 (მინაწ. 2).
- ნიკოლაძე ნ. 1944:77, 93.
- ნიკოლო, პატრი 1618 იბ:5.
- ნიკოლოზ 1645 ა (შენ. 3).
- ნიკოლოზ 1673 (შენ. 3).
- ნიკოლოზ (გადამწ.) 1860 (ანდ.).
- ნიკოლოზ გენათელი 1718 (მინაწ. 2).
- ნიკოლოზ, მთავარეპისკოპოსი მირონ ქალაქისა 1709:1, 1711:2; 1760:10; 1760:38.
- ნიკოლოზ პატრიარქი 1666 (მინაწ. 2).
- ნიკოლოზ საკვირველთმომქმედი 1748:10.
- ნიკოლოზ ტფილელი (ორბელიანი, 1737:2 (შენ.); 1767 (ანდ. 1).
- ნიკონი, მამა 1716 (შენ. 2 გ).
- ნიკრაჲ (გადამწერი) 1669 (ანდ. 2).
- ნინა, კნენა 1689 (მინაწ. 2).
- ნინა (მომგებელი) 1948 (ანდ.).

ნინო მოციქული 1672:1.

ნინოწმინდელი დ. 1992 იბ
(შენ. 2).

ნისტერფონ წმ. 1710:64.

ნისიმე 1664 (მინაწ. 1).

ნისიმე წმ. 1762:2.

ნონიაშვილი სოლომან (მოქმ.) 1936
(შენ. 1), 1941 (შენ. 2).

ნონიაშვილი შალიკო (მოქმ.) 1941
(შენ. 2).

ნონია 1992 გ:32 (შენ.).

ნუგზარაშვილი ალექსი (მოქმ.) 1942
(შენ.).

ო

ოვანეშაშვილი პეტრე 1611:63.

ოპარ ხანი 1992 თ:22; 1999 გ:17.

ონიაშვილი (მოქმ.) 1937 (შენ. 1).

ონოფრე 1711 (მინაწ.).

ონოფრე [მაჭუტაძე] 1557 (ანდ.).

ონოფრიოსი პატრი 1554 (შენ. ა).

ოპასიოს, ალექსანდრიის პატრიარქა
1755 (მინაწ.).

ორბელიანი აღ. ვახტანგის ძე 1995:1
(შენ. 2).

ორბელიანი დიმიტრი 1736 (შენ. 2 ზ).

ორბელიანი ნინო 1507:3 (შენ. 2, 3).

ორბელიანი სულხან საბა 1658 (ანდ.

1, 2); 1658 (მინაწ. 2); 1686 (ანდ.

1, 2); 1736 (შენ. 2 თ, მინაწ., ანდ.),

1740.

ორბელიანი ანა 1781:25.

ორბელიშვილი ყაფლან 1755 (ანდ. 2).

ორიონი (ფსევდ.). 1515 ბ.

ორსმაგიანი (?) დანიელ 1836 ა (მი-
ნაწ. 3).

ოსეფაშვილი 1611:65.

ოსეფოვი არშაკ (მოქმ.) 1997 იგ
(შენ. 1).

ოსიაშვილი სიკო (მოქმ.) 2000 იბ.

ოტია 1708 (მინაწ. 5).

ოქროპირი, კათალიკოსი ქართლისა
1741 (ანდ. 6).

ოქროპირიძე იოანე, მღვდელი 1636:12,
24, 26.

ოქროაყმაძის ძე მახარებელი 1760
(ანდ. 1).

ოხანეშაშვილი ნინა (მოქმ.) 1939
(შენ. 2).

პ

პაატაშვილი ბეჟან (მოქმ.) 1992 ივ
(შენ. 3).

პავლიაშვილი დ. (მოქმ.) 1988:3 (შენ.
2); 1992 იდ. (შენ. 3).

პავლე 1710:34.

პავლე (გადამწერი) 1787 (ანდ.).

პავლე რუსეთის იმპერატორი 1735
(მინაწ. 1).

პავლე მოციქული 1708:1; 1748:6.

პავლიანე წმ. 1710:34.

პალომბი მიშელ 1601 ბ (შენ. 3).

პალოშვილი საბა (მოქმ.) 1990 ბ
(შენ. 2).

პარასკევა წმ. 1760:4.

პართენი 1692 (მინაწ.).

პასიკრატოს 1752.

პასკევიჩი 1999 გ:25.

პატარაკაციშვილი ალექსი (მოქმ.)
1992 ია (შენ. 2).

პატრიკი წმ. 1710:37.

პახუმი წმ. 1710:29.

პელაგია წმ. 1710:5.
 პელინ 1661 (მინაწ. 9).
 პერ, სირ, კომანდორი ტაძრელთა ორ-
 დენის. 1661 (მინაწ. 7).
 პერი (პერია?) 1661 (მინაწ. 9).
 პერი, ტაძრელთა ძმა. 1661 (მინაწ. 8).
 პეტრე არქიმანდრიტი (მღვიმის მონას-
 ტრის?) 1705:1.
 პეტრე, არქიმანდრიტი კაცხის მონას-
 ტრისა 1781 (ანდ. 1, 2), 1781:27.
 პეტრე, ივანე ინჩუხისძის ძე 1708
 (ანდ. 1).
 პეტრე (მომგებელი) 1711 (ანდ. 2, 3).
 პეტრე მოციქული 1708:1; 1748:6.
 პეტრე მღვდელი 1767 (ანდ. 2).
 პეტრე ქართველი 1672:22; 1760:27.

პეტრე ქუთათელაძე (გაღამწ.) 1659
 (ანდ.).
 პეტრე წმ. 1710:34.
 პეტრიწი იოანე, იხ. იოანე პეტრიწი.
 პეტროსი, ტერ 1611:12.
 პიმენ მამათმთავარი 1661 (მინაწ.
 1, 4).
 პიმენ მაწყვერელი (იხ. პიმენ მამათა-
 ვარი).
 პირლ[ს] კონსტანტინეპოლელი 1663:2.
 პოლვიენუ წმ. 1710:37.
 პორფირე მღვდელმონაზონი 1705:1.
 პრიხნი 1994:29 (შენ. ბ).
 პროკლე კონსტანტინეპოლელი პატრია-
 ქი 1699 ა:4.
 პროკოპი წმ. 1788:10.
 პროხოზე 1661 (მინაწ. 28).

ჟ

ჯამიაშვილი იოსებ (მთქმ.) 1997 ა:3
 (შენ. 2).
 ჯიჟილაშვილი თედო (მთქმ.) 1940
 (შენ. 2).

ჯოღორაშვილი გაბრიელ (მთქმ.) 1990 ბ
 (შენ. 2).
 ჯორდანიას თ. 1501:13 (შენ.); 1704
 (მინაწ. 2).
 ჯუჟუნაშვილი (მთქმ.) 1997 ვ (შენ.).

კ

კაზიკაშვილი გ., ქოთა (მთქმელი)
 1992 კა (შენ. 2).
 კაზიკაშვილი თედო (შემკრ.) 1914 (შენ.
 3); 1915; 1916; 1917; 1918; 1919;
 1920; 1932 (შენ. ა); 1963 (შენ. 2, 3);
 1964 (შენ. 1, 4); 1965 (შენ. 1, 4);
 1988:3 (შენ. 2); 1992 კა (შენ. 3);
 1992 ივ (შენ. 3); 1997 ა:1 (შენ. 1);
 1997 ა:3 (შენ. 2); 1997 ა (შენ. 1);
 1997 ზ (შენ.).
 კაო (|| რაულ) სირ 1661 (მინაწ. 15).
 კაუდენი წმ. 1672:24.
 კაუ (|| რაულ) 1661 (მინაწ. 13).
 კაფაელი 1601 ა:7.

კვალაიხი, ლენერალ-მაიორი 1611:17.
 კრველიშვილი ანა (მთქმ.) 1936
 (შენ. 1).
 კრველიშვილი თინათინ (მთქმ.) 1939
 (შენ. 2).
 კრველიშვილი მარიაშ (მთქმ.) 1939
 (შენ. 2).
 კობაქიძე გრ. (შემკრ.) 1921 (შენ. 1:6).
 კოღამ, დედა ალექსანდრე იმერთა მე-
 თისა 1781:24.
 კოვიგო და ჯამბატა 1618 იბ:11.
 კომანოზ 1697 (მინაწ. 2).
 კომანოზ მგალობელი 1715 (შენ.).

- რომანოზ მონაზონი (გადამწერი) 1695 (შენ. ანდ.).
 რომანოზ წმ. 1690 (შენ. 1 ა).
 როსტომაშვილი ნინა (მოქმ.) 1940 (შენ. 2).
 როსტომ (გმირი) 1924:22 ა; 1926:7, 8, 9, 46, 47, 66, 68, 69, 156, 166; 1940:209; 1990 ა:1; 1994:53; 1995:8; 1997 ია:1.
 როსტომაშვილი ივ. (შემკრ.) 1992 იდ (შენ. 3); 1992 იზ (შენ. 1).
 როსტომაშვილი მირზა 1735 (შენ. 2).
 როსტომაშვილი მიხ. (შემკრ.) 1995:4, 5, 10 (შენ.).
 როსტომ ბატონიშვილი, სახლთუხუცესი 1705:7, 12.
 როსტომ მეფე 1738 (მინაწ.).
 რუთი კოპაძე 1661 (მინაწ. 23, 37).
 რუსთაველი შ. 1759; 1914; 1936:16; 1992 გ:42.
 რუსთველი გრ. 1636:1.
 რუხაძე ვარლამ 1514 გ.
 რჩეულოვი გ. 1993:50—61 (შენ. 2).
- ს
- საათაშვილი პეტრო (მოქმ.) 1917 (შენ. 2).
 სააკაძე გიორგი 1502 (შენ.) 1757:6.
 საბა განწმენდილი 1748:16.
 საბა ნინოწმინდელი, მიტროპოლიტი 1684 (ანდ. ა, ბ, გ).
 საბა ორბელიანი, იხ. ორბელიანი სულხან საბა.
 საბა, მახარებელ ოქროფეხისძის მამა 1760 (ანდ. 1).
 საბა სამკაულელი 1782 (ანდ. 4, 5).
 საბა [ცაცურაშვილი] 1782 (ანდ. 6).
 საბინინი 1557 (შენ. 4).
 სავინაშვილი გაბრიელ (გადამწ.) 1557 (ანდ., მინაწ.).
 სავიცკო გ. 1994:5 (შენ. ბ).
 საიათნოვა 1926:231; 1969 (შენ. 2, 3); 1999 ია (შენ. 2).
 სალამათინა ოლღა ვასილის ას. 1840 (შენ. 2).
 სალარიძე ნიკონ (მღვდელი) 1636:2.
 სამხარაძე გ. (შემკრ.) 1992 დ (შენ.).
 სამნიაშვილი ბარბარე 1940 (შენ. 2).
 სამსონ, მამა მელიქსედეგ გადამწერისა 1721 (ანდ. 1).
 სანებლიძე სტეფანე (შემკრ.) 1992 იც (შენ. 2).
 სამუილ რაბინ იუდიანი 1657.
 სარავეცელი ქერაბინე, პატრი 1611:48.
 სარაჯიშვილი ალ. 1541 (შენ.); 1542; 1847 ა (შენ. 1); 1993:67 (შენ. ბ).
 სარუხანი (იხ. სარუხანოვი).
 სარუხანოვი ალ. (იგივე „სარუხანი“, იგივე „სომხის კათოლიკე“) 1618 ა:1 (შენ. 1); 1618 ბ (შენ. 2); 1618 გ (შენ. 3); 1618 დ (შენ. 1); 1618 ე (შენ. 1); 1618 ზ (შენ.).
 საპრანი (?) ჯუჟუნა 1871 (მინაწ.).
 საური მაგდანა (მოქმ.) 1997 გ (შენ.).
 საფაროვი გეურქ (მოქმ.) 1997 იგ (შენ. 1).
 საფაროვი შ. 1992 ა (შენ. 2).
 სახოკია თედო 1618 ე (შენ. 3, 4); 1988:13 (შენ. 1); 2000 ზ (შენ. 1).
 საჭრინი (?) აბუ 1871 (მინაწ.).
 სე-ლი ვ. 1992 იძ (შენ. 2).
 სელიმ ფაშა 1999 გ:27.
 სერაპიონ 1601 ა:7.
 სერაფინო დე მელიკოჩია (იხ. მელიკოჩია დე სერაფინო).
 სერგი აღმსარებელი 1710:31.
 სერგი კონსტანტინეპოლელი პატრიარქი 1699 ა (მინაწ.).

- სენიაშვილი კ. 1988 (შენ. 2).
 სვიმონ ლოლოთეტი 1752.
 სვიმონ 1661 (მინაწ. 25).
 სვიმონ (დამწერი) 1705:16.
 სვიმონ 1763 (მინაწ.).
 სვიმონ კუჭაშვილი 1720 (ანდ. 1, 2).
 სვიმონ მდივანი 1705:6.
 სვიმონ მეფე 1755 (მინაწ.); 1738 (მინაწ.).
 სვიმონ მოძღვარი 1705:7.
 სვიმონ საკვირველთმომქმედი 1710:51, 52, 53, 54.
 სვიმონ ცოდვილი (გალამწ.) 1727 (ანდ.).
 სვიმონ ცოდვილი 1674 (მინაწ. 4).
 სვიმონ, წინამძღვარი კაცხის მონასტრისა 1781:17.
 სვიმონ (სვიმონ) სალოსიქ 1703 (შენ. 2).
 სილაგაძე ადამ 1708 (მინაწ. 5).
 სიმონ მოციქული 1710:17.
 სიმონ მღვდელი, კარის მდივანი 1705:7, 19.
 სიმონაშვილი გიფურქა (გალამწ.) 1909 (ანდ.).
 სიმონ ერევნელი (კათალიკოზი) 1618 იბ:16 (შენ.).
 სიმონოვი ალექსანდრე (მთქმ.) 1997 იგ (შენ. 1).
 სინელი იოანე 1669; 1737:1.
 სისაური ალექსი (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 ხოლია კარდინალი 1618 იბ:3.
 ხოლომონ (გალამწერი) 1948 (ანდ.).
 ხოლომონ ბრძენი 1926:26; 1938:3; 1995:5.
 ხოლომონ მდივანი 1781:3.
 ხოლომონ, მეფე ივერთა (არ ჩანს რომელი) 1705:52 (შენ. 2).
 ხოლომონ II იმერთა მეფე 1661:53, 55; 1781:25, 26, 1781 (ანდ. 2), 1705:4, 5, 11, 11 (შენ.), 12, 13; 1667 (მინაწ. 1).
 ხოლომონ I იმერთა მეფე 1658 (მინაწ. 3); 1692 (ანდ. 2); 1705:4, 5; 1781:18, 19, 20; 1931:2.
 ხოლოლა 1992 ია:172, 1992 გ:30; 1999 გ:11, 26, 163.
 ხოლოლაშვილი აღ. 1988 (შენ. 2); 1994:19 (შენ. 1).
 „სომხის კათოლიკე“ (იხ. სარუხანოვი).
 სონდულაშვილი ირ. 1665 (შენ. 2).
 სოსიკო (შემკრ.) 1999 ი (შენ. 2); 1993:65 (შენ.), 1994:46 (შენ. 1).
 სოფრონი 1666 (შენ. 2); 1787 (შენ. 1).
 სოფრონი გურიის არხიეპისკოპოსი 1611:48.
 სოფრონ იერუსალიმელი 1760:16.
 სოღრუევი ვანო (მთქმ.) 1997 იგ (შენ. 1).
 სოხიაშვილი 1705:7.
 სპირიდონ გენათელი 1601 ა:27.
 სტეფანე 1661 (მინაწ. 6).
 სტეფანე მოძღვარი, პალავრელი (მომგებელი) 1741 (ანდ. 2. 4, 5, 6).
 სტეფანე წინამძღვარი (გალამწერი) 1530 (შენ. 3).
 სტეფანე წმ. 1788:10.
 სტეფანოვი ვასილ 1997 იგ (შენ. 1).
 სულუაშვილი შაქრო (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 სურხანაშვილი თამაზი, (თამაზ ყოფილი თადეოზ) 1661 (მინაწ. 5).
 სუქიასოვი ნ. 1997 იგ (შენ.).
 სუხიაშვილი ნ. 1636:41.
 სხერტელი 1636:23.

ტ

ტაბიძე დავით 1728 (მინაწ.).
 ტაბიძე სვიმონ 1735 (შენ. 2 ა); 1779.
 ტარიელი (ტარიელიანიდან) 1936:8;
 1997 იე:1; 1997 აა:2.
 ტარუაშვილი (მოქმ.) 1994:8 (შენ.).
 ტახია მეგვიპტელი 1762:6.
 ტატენაშვილი პავლე 1618 ბ (შენ. 1).
 ტატუროვი სტეფანე (მოქმ.) 1992 კ.
 ტატურათ სტეფანე (მოქმ.) 1997 იე
 (შენ.); 1997 ე (შენ. 1).
 ტელანიანი სიმონ 1611:18.

ტვირიფონი წმ. (|| ტრიფონი) 1719
 (შენ. 1); 1742 (შენ. 2).
 ტიმოთე 1708:2.
 ტინტოლიზიშვილი 1611:60.
 „ტირიფი“ (ფსევდ.) 1515 თ.
 ტირიჭანი (და დავით) 1710:33.
 ტირონ სინოპელი 1787 (შენ. 2).
 ტუნისძე ანთიმოსე 1661 (მინაწ. 3).
 ტყეშელაშვილი ვლ. (მოქმ.) 192 ლ
 (შენ. 1, № 13, 17).

უ

უაღდი ოსკარ 1542.
 უგ, სირ 1661 (მინაწ. 1).
 უდრი, სირ 1661 (მინაწ. 14).
 უმიკაშვილი პ. (შემკრ.) 1992 იბ
 (შენ. 2).
 ურბნელი ნ. (ხიზანაშვილი ნ.) 1992 იდ

(შენ. 3); 1994:53 (შენ. 1); 1998 დ;
 1999 ვ.
 უსუფ ფაშა 1998 გ:14.
 „უცხო უცხოეთში“ (ფსევდ.) 1515 ა:7
 (შენ.).

ფ

ფალავანდიშვილი ზაალ 1705:16.
 ფალაშაშვილი ნინო (მოქმ.) 1999 გ
 (შენ. 2).
 ფალელაშვილი არტემა (მოქმ.) 1965
 (შენ. 2).
 ფალიაშვილი დამიანე (მოქმ.) 1997 იე
 (შენ.).
 ფალიაშვილი ნინო (მოქმ.) 1997 ე
 ფანასკერტელი ზაზა (იხ. ზაზა ფანას-
 კერტელი).
 ფანასკერტელი—ციციშვილი ზაალ
 1698 (ანდ.).
 ფარემუშაშვილი იაკობ 1611:50.
 ფარლაშვილი ანტონ (მოქმ.) 1997 იე
 (შენ.).

ფანასკერტელი ზაზა (იხ. ზაზა ფანას-
 კერტელი).
 ფარსადან ზეგვი 1601 ა:8.
 ფაურსტიძე თეორუა 1708 (მინაწ. 4).
 ფებრონია წმ. 1762:5.
 ფეზოშვილი 1999 გ:92.
 ფერაძე რომანოზ 1636:28.
 ფილიპე 1661 (მინაწ. 6).
 ფილიპე პატრი 1554 (შენ. ბ); 1611:47.
 ფილეტერი 1710:38.
 ფილოფანი სურჯელი 1790 (მინაწ.).
 ფიორენცო პატრი 1611:30.
 ფლორენცი პატრი 1611:42.
 ფოტი პატრიაკი 1710:31.
 ფრანჩესკო ანტონი, პატრი 1554
 (შენ. ა).

ფრანჩესკო პატრი, 1601 ა:30.
 ფრანჩისკე პატრი
 ფრონისპირელი კ. 1988:3 (შენ. 2).

ფურთილიანი (?) დუდილი 1872 (მინაწ.).
 ფურცელაძე დავით 1733 (შენ.).
 ფშავლიშვილი 1998 იგ.

ჟ

ქავთარაძე ვანო 1520 ე (შენ.).
 ქავთარაძე ივლიანე ალექსის ძე (ი. სენაკელი) 1967 (შენ. 1).
 ქავთარაძე სვიმონ (ჯრუჟის არქიმანდრიტი) 1721 (მინაწ. 4, 7).
 ქავთარაძე-ცაგერელი ანტონე 1708 (მინაწ. 9).
 ქაიხოსრო 1937:6.
 ქაიხოსრო, კათოლიკე 1601 ა:20.
 ქაიხოსრო მეფე 1658 (ანდ. 1).
 ქაიხოსრო მოურავი 1705:47.
 ქაიხოსრო პატრონი, ათაბაგი, ძე ყვარყვარესი 1717 (შენ. 2); 1738 (მინაწ.).
 ქაიხოსრო, ძმა ლომინა ერისთავისა 1707 (მინაწ.).
 „ქართველი ოსებში“ (ფსევდ.), შემკრ. 1989:2; 1999 ი (შენ. 2).
 ქარიშხან ზანდი 1658 (მინაწ. 3).
 ქევზიშვილი როსტომ 1992 თ (შენ. 2).
 ქერაბინე სარავეცელი იხ. სარავეცელი ქერაბინე.
 ქერუბინა პატრი 1611:10.

ქვრივიშვილი ივანე 1997 ვ:6.
 „ქისტო ჩოხანი“ 1993:16 (შენ.).
 ქორიძე ფილიმონი 1517 ა.
 ქოროლი 1936:11.
 ქოჯმელანი აჯუ (ხოჯელანი?) 1871 (მინაწ.).
 ქოჯმელანი მქა (მგქა?) 1871 (მინაწ.).
 ქრისტეფორე 1677 (შენ. 2).
 ქრისტეფორე ანტიოქელი, მამათმთავარი 1710:49.
 ქრისტეფორე იეროდიაკონი (დამწერი) 1705:12.
 ქრისტეფორე წმ. 1710:14, 15, 16.
 ქრისტინე (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
 ქრისტოდულუ, ეკონომოსი 1661 (მინაწ. 16).
 ქუთათელაძე გლახუა გიორგის ძე (გადამწ.) 1839 (ანდ.).
 ქულუაშვილი თინათინ (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
 ქური პონტოელი 1708:4.
 „ქ—ძე ივ-ნე“ (ქავთარაძე ივლიანე?) 1993:41—43 (შენ. 1).

ღ

ღამბაშიძე ვახტანგ 1507:7 (შენ.).
 ღვთისიაშვილი ალექსა (მთქმ.) 1937 (შენ. 1).
 ღვინიაშვილი ალექსა 1941 (შენ. 2).
 ღლვიკერი წმ. 1710:26.

ღლონტი ბარნაბა (მთქმ.) 1999 გ. (შენ. 2).
 ღონლაძე ვანო (მთქმ.) 1992 ია (შენ. 2).
 ღონლაძე სამ. 1988:3 (შენ. 2).
 ღოლობერიძე 1708 (მინაწ. 5).

ყ

ყაზაშვილი სოფიო (მთქმ.) 1999 გ (შენ. 2)
 ყანჩაშვილი ელნათიოს 1775 (ანდ. 1).
 31. ხელნაწერთა აღწერილობა, ტ. IV.

ყაფლანიშვილი ვახტანგ (ორბელი 1755 (ანდ. 1, შენ. 2, 3).

ყაულჩიშვილი ს. 1709 (შენ.).
 ყვარყვარე ათაბაგი 1717 (შენ. 2); 1738
 (მინაწ.).
 ყიასოვი ივანე (მთქმ.) 1997 იგ (შენ. 1).
 „ყ—ნ“ 1993:66 (შენ. 1).
 ყიფიანი დიმიტრი 1540 (შენ. ანდ.).
 ყიფიანი ვარდენ 1994:36 (შენ. 1).
 ყიფიანი იაკინთე (მთქმ.) 1931 (შენ.
 2 გ).

ყიფიანი კოტე 1540 (შენ.).
 ყიფიანი ტასო 1545.
 ყიცარიძე ზაქარია 1661 (მინაწ. 36).
 ყორღანანთ ზაალის შვილი 1611:56.
 ყორღანოვი ანტონი 1611:51.
 ყორჩიბაში 1738 (მინაწ.).
 ყუბანეიშვილი ს. 1757:1 (შენ.);
 1760:27 (შენ.).

შ

შანიძე ა. 1658 (შენ. 1); 1870; 1871.
 შარაშიძე ქრ. 1752 (შენ. 2).
 შარვაშიძე გიორგი მიხეილის ძე (მთქმ.)
 1931 (შენ. 2 ზ).
 შარიფ ფაშა 1999 გ:73.
 შარმოზაშვილი სტეფანე 1992 ზ
 (შენ. 3).
 შატბერაშვილი გიგო 1988:3 (შენ. 2);
 1997 ბ (შენ. 2).
 შაულაშვილი 1730 (მინაწ. 1).
 შაულაშვილი თამარ 1730 (მინაწ. 1).
 შაქარიშვილი ფილიპე 1661 (მინაწ. 5).
 შაქარაშვილი ჩინო (მთქმ.) 1943 (შენ.).
 შაჰნავაზ მეფე 1601 ა:2, 2 (შენ.), 3,
 9, 12, 14; 1738 მინაწ.).
 შაჰპარონიანი 1697 (მინაწ. 4).
 შაჰყულოვი 1618 იბ:4, 13.
 შაჰყულოვი, ვართაპეტ 1611:19.
 შემაჯათ ივანე (მთქმ.) 1947 იე (შენ.).

შექსპირი 1513:13 (შენ. 2).
 შეშაბერიძე ნენე (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).
 შილა 1661 (მინაწ. 2).
 შინშიაშვილი ზენობია (მთქმ.) 1933
 (შენ. 2 ბ).
 შიო მღვიმელი 1672:8.
 შიუკაშვილი დარია (მთქმ.) 1992 ია
 (შენ. 2).
 შიუკოვი ანასტასია 1997 იგ (შენ. 1).
 შიუკოვი დათიკო 1997 იგ (შენ. 1).
 შიუკოვი იოანე 1636:29, 30, 38, 39.
 შიუკოვი მარიამ (მთქმ.) 1992 ია
 (შენ. 2).
 შიშმელაშვილი ტ. 2000 იგ (შენ.).
 შოთაძე სიმეონ 1752 (შენ. 2).
 შტროი, ხევისბერი (მთქმ.) 1968
 (შენ. 4).
 შუშანიკ დედოფალი წმ. 1672:17.
 შუშიშვილი იობა (მთქმ.) 1992 ია
 (შენ. 2).

ჩ

ჩაირ ბეგი 1999 გ:11.
 ჩამაგიანი ძხო 1871 (მინაწ.).
 ჩამაგიანი მამისთვალ 1871 (მინაწ.).
 ჩამაგიანი მულ 1871 (მინაწ.).
 ჩარგეიშვილი ნექტარიოზ (მთქმელი)
 1921 (შენ. 1, № 2).
 ჩარკვიანი სოსი 1708 (მინაწ. 5).

ჩარკვიანი სული 1708 (მინაწ. 5).
 ჩარკვიანი ფაცია 1708 (მინაწ. 5).
 ჩაქური მაგდან (მთქმელი) 1937
 (შენ. 1).
 ჩაჩანიძე დათუნა 1705:9.
 ჩაჩანიძე ზაზა 1705:9.
 ჩაჩანიძე რამაზ 1705:9.

ჩაჩანიძე სენია 1705:9.
 ჩაჩანიძე შიო 1705:9.
 ჩაჩიაშვილი ნიკოლოზ 1675 (შენ. 5);
 1665 (შენ. 2).
 ჩერქეზიშვილი ელისაბედ (შემკრ.)
 1998 ზ; 1992 ივ (შენ. 3).
 ჩერქეზიშვილი სანდრო (მთქმ.) 1997 ივ
 (შენ. 1).
 ჩითაშვილი გ. 1997 ივ (შენ. 1).
 ჩინგიზ ხანი 1958:12.
 ჩინჩალაძე ვანო (მთქმ.) 1994:50
 (შენ. 1).
 ჩოქური მაგდან (მთქმ.) 1942 (შენ.).
 ჩოჩური ალექსი 1937 (შენ. 1).

ჩოხელაშვილი ფრუშკი (მთქმ.) 1968
 (შენ. 4).
 ჩოხელი დავით (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).
 ჩუბინიძე პაპუნა 1705:11, 11 (შენ.),
 12, 34.
 ჩუბინიძე პავლე, მღვდელი 1705:11.
 ჩხეიძე გრ. 1988:3 (შენ. 2).
 ჩხეიძე ზაქარია 1926:152.
 ჩხეიძე იესე (გადამწ.) 1738 (ანდ.,
 შენ. 3).
 ჩხეიძე ნიკოლოზ, ეპისკოპოსი 1742
 (ანდ. 1, 5).
 ჩხეიძე გულბუღას 1781:11.
 ჩხეტიძე, ქუთათელი 1999 გ:126.
 ჩხიკვაძე ზ. (შემკრ.) 1992 ივ (შენ. 2).

3

ცაანაიანი აზნავი 1872 (მინაწ.).
 ცაგარელი ანტონე, იხ. ქვეთარაძე-ცა-
 გერელი ანტონე.
 ცაცურაშვილი იოვანე 1782 (ანდ.
 6).
 ცაცურაშვილი ნიკოდიმეოზ 1782
 (ანდ. 6).
 ცახელი (იხ. თვალჭრელიძე პაპი).
 ციმაკურიძე გ. 1705:42.
 ციმაკურიძე რამაზ 1705:42.

ცინცაძე ფირან (მთქმ.) 1921 (შენ. 1,
 № 63).
 ციციონი (|| ციციანოვი) 1992 თ:27;
 1992 ია:167, 169; 1992 იბ:13.
 ციციშვილი თ. 1992 ვ (შენ. 2).
 ციციშვილი პაატა 1992 იბ:155.
 ცუკილაშვილი ელისაბედ 1992 ია
 (შენ. 2).
 ცუტიშვილი ესე 1705:17.
 ცხადაძე ალექსი (მთქმელი) 1921 (შენ.
 1, № 16).

წ

წერეთელი 1705:11 (მინაწ.); 1705:37;
 1705:52 (შენ.); 1999 გ:84.
 წერეთელი აკაკი 1501; 1501 (შენ. 2);
 1502; 1503; 1504; 1505; 1506;
 1507:9 (შენ.); 1507:26 (შენ.) 1508;
 1509; 1513:20 (შენ.); 1514 დ:2;
 1514 დ:2 (შენ. 1); 1515 ა:1—5;
 1515 ბ; 1515 გ; 1515 ზ; 1515 ლ (შენ.);
 1520 ა (შენ. 2, 3); 1939 (შენ. 1);
 1944:111; 1999 გ:12; 1999 გ:12 (შენ.).
 წერეთელი ანა 1696 (მინაწ. 2).

წერეთელი ბეჟან დავითის ძე 1507:26
 (შენ.).
 წერეთელი ბერი 1781:27; 1705:40.
 წერეთელი გიორგი 1781:16, 17, 27.
 წერეთელი გრიგოლ 1661 (მინაწ. 27);
 1663 (მინაწ. 3); 1689 (მინაწ. 1, 3,
 4); 1705:33; 1907 (შენ. 1, ანდ.).
 წერეთელი დავით 1516 (შენ. 2, 3), 1663
 (მინაწ. 3); 1666 (მინაწ. 1); 1667

(მინაწ. 1); 1670 (მინაწ. 3, 5), 1671 (მინაწ. 1), 1672 (მინაწ. 1); 1683 (მინაწ. 1); 1695 (შენ.); 1705:3, 17; 1781:13.

წერეთელი ევდემოზ 1781:4, 10.

წერეთელი ვასილ 1551.

წერეთელი ვახტანგ პაპუნას ძე 1705:13; 34, 52 (შენ. 2).

წერეთელი ზაქარია, პაპუნას ძე 1705:13; 1705:52 (შენ. 2); 1705:34.

წერეთელი ზურაბ, სახლთუხუცესი 1661 (მინაწ. 40). 1663 (მინ. 4); 1667 (მინაწ. 1, 2); 1695 (შენ.) 1705:3; 1705:17; 1705:33; 1705:38.

წერეთელი თამარ, იხ. თამარ დადიანის ასული წერეთლისა.

წერეთელი მარკოზ 1705:14.

წერეთელი ნიკოლოზ 1705:42.

წერეთელი ოქროპირი პაპუნას ძე 1705:13; 1705:34.

წერეთელი ოქროპირი მღვდელი 1721 (მინაწ. 5).

წერეთელი პაპუნა 1705:9, 10, 13, 13 (მინაწ.); 13 (შენ.); 34, 52 (შენ. 2).

წერეთელი როსაპ 1781:16.

წერეთელი როსტომ 1781:13, 14, 15.

წერეთელი სიმონ 1661 (მინაწ. 40); 1672 (მინაწ. 1, 2).

წერეთელი ქაიხოსრო, პაპუნას ძე 1661 (მინაწ. 39); 1705:17, 39.

წერეთელი შიოშ 1781:16.

წიკლაური ა. 1992 გ, (შენ. 2).

წიკლაური ივანე (მთქმ.) 1940 (შენ. 2).

წულუკიძე ასლან (მთქმ.) 1931 (შენ. 2 ე).

წულუკიძე დავით კაციას ძე 1659 (შენ. 2, ანდ.).

წულუკიძე იასონ (მთქმ.) 1931 (შენ. 2 ს).

ჰ

ჰაბუკიანი მიქელა 1708 (მინაწ. 5).

ჰავჭავაძე 1925:1, 4.

ჰავჭავაძე ილია 1988:10 (შენ. 1); 1992 იგ (შენ. 1).

ჰანიშვილი პავლე (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).

ჰანიშვილი რაფიელ (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).

ჰანტურიძე ა. 1988 (შენ. 2).

ჰაუჭიძე ბიძინა 1781:15.

ჰაუჭიძე ხატუტა 1781:15.

ჰაჭაშვილი თეოდოსი, კაცხის წინამძღვარი 1747 გ (მინაწ. 3).

ჰიკმათე (მთქმ.) 1992 ია (შენ. 2).

ჰილაშვილი 1738 (მინაწ.).

„ჰიშურელი“ 1552.

ჰიჭინაძე ზ. (|| ზ. მთაწმინდელი) 1618 გ (შენ. 1, 2); 1618 ზ (შენ.); 1989 (შენ. ა); 1992 თ (შენ. 2); 1993:23 (შენ. 2); 1993:24 (შენ.); 1994:34 (შენ. 1).

ჰონიანთ კოცნა (მთქმ.) 1997 იე (შენ.).

ჰრელაშვილი თენბრონია (შემკრ.) 1992 ი.

ჰუმბურიძე გიორგი, სახლთუხუცესი 1705:6.

ჰყონია ა. 1992 ით (შენ. 2).

ბ

ბაკიანი გიორგი 1705:42.

ბალათაშვილი კატო (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).

ბარანაული ი. 1990 ა:22;

ბარანაული შუშანა (მთქმ.) 1968 (შენ. 4).

- წართვალაშვილი სოფია (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
- ხარიტონი, იოანე ნათლისმცემლის მონასტრის წინამძღვარი 1557 (ანდ.).
- ხარიტონი, ლავრის აღმაშენებელი 1662 (ანდ. 2).
- ხატიევი ვანო (მთქმ.) 1997 ივ (შენ. 1).
- ხატიკაცი (მთქმ.) 1917 (შენ. 2).
- ხახანაშვილი ა. ს. 1997 იბ.
- ხახუტესვილი 1708 (მინაწ. 5).
- ხელაშვილი იონა 1736 (მინაწ.).
- ხელი 1661 (მინაწ. 1).
- ხელიძე გ. 1635 (შენ. 2).
- ხეჩინაშვილი სიმონა 1611:65.
- ხეცურიანი კაცია 1708 (მინაწ. 5).
- ხვაბიშ 1708 (მინაწ. 5).
- ხვედელიძე ბასილი 1705:11.
- ხიდაშელი 1705:27, 35.
- ხითაროვი ყაზარა 1997 ივ (შენ. 1).
- ხიზანაშვილი ნ. 1998 დ.
- ხიზანაშვილი დ. (მთქმ., შემკრ.) 1992 იზ (შენ. 1); 1999 იბ; 1999 ა (შენ.); 1998 ი; 1998 იბ.
- ხმალაძე რევაზ 1989:1.
- ხოგაის მინდი 1939:66.
- ხომასურიძე მოსე თამაზის ძე 1992 იბ (შენ. 2).
- ხოროშანი, 1601 ა:18 (შენ.).
- ხოტენაშვილი მიხეილ 1992 თ (შენ. 2).
- ხოხინე 1708 (მინაწ. 5).
- „ხოჯა კოწია“ (იხ. „იმერელი კოწია„) ხრთეგიანი იოვანე 1872 (მინაწ.).
- ხუდუაშვილი ლიზა (მთქმ.) 1941 (შენ. 2).
- ხუნდაძე სოფრომ (მთქმ.) 1931 (შენ. 2 ა).
- ხუროძე ვარლამ 1988:3 (შენ. 2).
- ხუსკივაძე გლახუა (მთქმ.) 1921 (შენ. 1, № 14).
- ხუსკივაძე თეოფ. (შემკრ.) 1993:38—40 (შენ.); 1994:23 (შენ. ა).
- ხუციანოვი ანტონ, ტერ 1611:1; 1618 ი (შენ.).
- ხუციანთ იოსებ 1611:7, 8.
- ხუციანთ პაპა (მთქმ.). 1997 ე (შენ. 1).
- ხუციანთ პეტრე (მთქმ.) 1994:39, 1997 იე (შენ.).
- ხუციშვილი მაგდან (მთქმ.). 1940 (შენ. 2); 1940 (შენ.).
- ხუციშვილი მიხეილ (მთქმ.). 1941 (შენ. 2).
- ხუციშვილი მელანია (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
- ხუციშვილი ნ. 1999 ც (შენ.).
- ხუციშვილი ოლა (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).

ჰ

- ჟავახიშვილი მათეა (მთქმ-) 1992 ვ (შენ. 2).
- ჟავახიშვილი მიხეილ 1940:191.
- ჟავრიშვილი თებრონია (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
- ჟავრიშვილი სოლომან (მთქმ.) 1939 (შენ. 2).
- ჟაკობია გ. 1732 (შენ.).
- ჟანანაშვილი გიგო 1942 (შენ. 2).
- ჟანაშვილი გ. (მთქმ.) 1994:29 (შენ. ბ).
- ჟანაშვილი მოსე 1994:26 (შენ. 1). (შემკრ.) 1998 გ; 1994:29 (შენ. ბ), 30 (შენ. ბ).
- ჟანაშია ნ. 1992 ით; 1994:29 (შენ. ბ) 48.
- ჟანდიერი გიორგი (მთქმ.) 1990 ბ (შენ. 2).
- ჯანვერდაშვილი დათა (მთქმ.) 1939 (შენ. 2); 1940 (შენ. 2).
- ჯაფარაძესძე პირნათელ 1872 (მინაწ.).

ჯაფარიძე ხოსიტა 1781:7.

ჯაფოშვილი გიო 1933 (შენ. 2).

ჯაფრანი ხოსია (მთქმ.) 1959.

ჯაჯანიძე ილია (მთქმ.) 1992 ია
(შენ. 2).

ჯგერგეშკოჩი 1667 (მინაწ. 5, 8, 9).

ჯილიბედ, სირ 1661 (მინაწ. 17).

ჯიოვანი ბატა და როვიგა იხ. როვი-
გა, ჯიოვანი ბატა და.

ჯოფრე ფაუსათ 1661 (მინაწ. 3).

ჯუან 1661 (მინაწ. 13, 18).

ჯულფელი სვიმონ 1751:2.

გეოგრაფიულ სახელთა საძიებელი

ა

ავკალა 1941:5.
 ალაზანი 1992 ია:93; 1998 იბ.
 ალანძეთი 1999 გ:103.
 ალფეი 1999 ბ:5.
 ალისუბანი 1921 (შენ. 1, № 20).
 ამიერკავკასია 1998 დ:1.
 ამკოლი 1994:29 (შენ. ბ).
 ანტიოქია 1755 (მინაწ.); 1791 (შენ. 2, ანდ. 1).
 არაგვი 1998 იბ.
 არაგვი მთიულეთის 1998 ია:1.
 არაგვი ფშავის 1998 ია:1.
 არალი 1618 ც.
 არბო 1917 (შენ.).
 არღონი (მდინ.). 1998 ც.
 არტანი 1992 იზ (შენ. 1); 1999 ა
 არტანუჯი 1738 (მინაწ.).
 არხოტი 1992 იდ (შენ. 3); 1999 ვ
 (შენ. 2).
 ასტრახანი 1658 (მინაწ. 3).

ატენის ხეობა 1993:25 (შენ. 1).
 აფხაზეთი 1994:48; 2000 ი (შენ. 1).
 აღბულაღი 1940:207.
 აძვი 1992 ივ (შენ. 3).
 აწყური 1755 (მინაწ.); 1698 (ანდ.);
 1738 (მინაწ.).
 აპარა 1985; 1988:16 (შენ. 1); 1985.
 ახალდაბა 1788:8; 1926:134.
 ახალქალაქი 1618 ც; 1939 (შენ. 2);
 1940 (შენ.); 1941:69; 1943 (შენ.).
 ახალციხე 1618 იბ:5; 1611:12, 49;
 1738 (მინაწ.); 1755 (მინაწ.);
 1926:219 (შენ. 1), 225, 226; 1939
 (შენ. 2); 1940 (შენ. 2); 1992 ზ
 (შენ. 2); 1992 იც (შენ. 2); 1997 დ;
 1997 ე (შენ. 1); 1999 გ:134; 1999 ივ
 (შენ. 2).
 ახმეტა 1992 ია:61.
 ახტალა 1994:30.
 აჯღილა 1782 (ანდ. 1, 3).

ბ

ბაზალეთი 1992 იც (შენ. 2).
 ბათომი 1944:83.
 ბანა 1697 (ანდ.).
 ბანაბანთ კარი 1940 (შენ. 2).
 ბარისახო 1988:3 (შენ. 2); 1992 იდ
 (შენ. 3).
 ბაში 1921 (შენ. 1, № 61).
 ბატალიგო 1992 იდ (შენ. 3).
 ბეთლემი 1788:8.

ბელაქანი 1992 ია:160; 1999 გ.
 ბიარცი 1848 (შენ. 1).
 ბნელი 1618 ც.
 ბოლაფური 1618 ც.
 ბოტისი 1940:304.
 ბრეთი 1992 ივ (შენ. 3); 1994:50
 (შენ. 1).
 ბრეთის ეკლესია 1999 გ:127.

ბ

გავაზი 1992 ა (შენ. 2).
 გალაფანი 1997 გ (შენ.).
 განგი (ინდოეთის მდინარე) 1994:32 ბ.
 განჯა 1735 (შენ. 1).
 გარგარი 1937 (შენ. 1); 1942 (შენ.).
 ვარიყულა 1936 (შენ. 1); 1938 (შენ.);
 1939 (შენ. 2); 1940 (შენ. 2).
 გალმა რკვია 1781:28.
 გეთსამანია 1741 (ანდ. 3).
 გელათი 1671 (მინაწ. ი); 1788:8;
 1994:49; 1997 ზ (შენ.).
 გლოლა 1671 (მინაწ. ი).
 გეორგია 1735 (შენ. 1).
 გესმანია (იხ. გეთსამანია).
 გილანი 1658.
 გოზნი 1671 (მინაწ. ი).

გოგორეთი 1983.
 გური 1993 ვ:1.
 გოკია (გოკიო?) 1926:70; 1999 იდ.
 გოლგოთა 1661 (მინაწ. 1, 2, 5, 6);
 1710:7; 1741 (ანდ. 6).
 გომი 1940 (შენ. 2).
 გორგასლანის ციხე 1994:31.
 გორი 1935; 1840 (შენ.); 1988:8;
 1992 ია:1, 1992 იბ:42, 164—9 (შენ.);
 1997 ვ (შენ.); 2000 დ (შენ. 1).
 გორიჯვარი 1917 (შენ. 2); 1940:111.
 გოსტიბე 1940 (შენ. 2); 1940:314.
 გუდალეთი 1940 (შენ. 2).
 გურია 1921 (შენ. 1, № 30, 37, 38);
 1944; 1992 იბ (შენ. 2); 1999 გ:9;
 2000 იბ (შენ. 1).
 გურჯაანი 1994:30.

დ

დარკვეთი 1705:52 (შენ. 2).
 დარკვეთის ეკლესია 1700; 1701; 1702.
 დაღესტანი 1994:32; 1999 გ:83.
 დერტავი (მონასტ.) 1662 (ანდ. 3).
 დიგორი (ოსეთს) 1658 (მინაწ. 3).

დიდი გომარეთი 1998 ა (შენ. 3).
 დიდი ჯიხაიში 1992 იბ (შენ. 2).
 დიმაშხი (დამასკო) 1661 (მინაწ. 4).
 დირბი 1942:20:24; 1992 იბ:75.
 დილომი 1992 ია (შენ. 2).

ე

ენისელი 1992 ია (შენ. 2).
 ერანი 1658 (მინაწ. 3); 1999 გ:78.
 ერაყი 1658 (მინაწ. 3).
 ერევანი 1601 ა (მინაწ.); 1738 (მინაწ.);

1755 (მინაწ.).
 ერთაწმიდა 1936 (შენ. 1); 1939 (შენ. 2);
 1940 (შენ. 2); 1940 (შენ. 2); 1940:85.
 ეჩმაძინი 1618 ია:2.

ვ

ვალე 1618 ბ.
 ვანი 1921 (შენ. 1, № 25, 27); 1671
 (მინაწ. ი).
 ვარგავი 1618 ბ; 1993:46—47 (შენ. 1);
 1997 იე (შენ.); 1999 გ (შენ. 2).
 ვარდისუბანი 1999 ბ (შენ.).

ვარევანი 1998 თ.
 ვარიანი 1926:134; 1999 გ:103.
 ვარძია 1671 (მინაწ. ი); 1926:75, 76.
 ვარჯა[ანი] 1940 (შენ. 2).
 ვაჰევი 1781:28.
 ვეჯინი 1964 (შენ. 2); 1997 ა (შენ. 1).

ზ

ზედარგანი 1705:2, 29, 52 (შენ. 2).

ზემონიჩხაბი 1992 ვ (შენ. 2).

ზემო ქართლი 1992 ბ:10; 1999 ი:15; 1999 გ:136.

ზოლი 1705:52 (შენ. 2).

თ

თბილისი (ტფილისი) 1618 ია:1; 1672 (ანდ. 3); 1735 (მინაწ. 1); 1745 ბ; 1840 (შენ. 3); 1926:219 (შენ. 1), 224 (შენ.); 1936 (შენ. 1); 1999 ვ (შენ. 2).

თელადგორი 1939 (შენ. 2).

თელავი 1997 ივ (შენ. 1).

თერჯოლა 1921 (შენ. 1, № 31).

თესალონიკია 1788:8.

თეძამი 1941:94.

თეძმისხევი 1941 (შენ. 2).

თიანეთი 1992 კა (შენ. 2); 1994:53 (შენ. 1); 1907 ივ (შენ. 1).

თიბი 1994:45.

თონეთი 1992 ია (შენ. 2).

თრიალეთი 1926:79; 1992 ია:33; 1998 ა.

თურანი 1999 გ:78.

თუშეთი 1990 ა; 1990 ბ; 1992 ივ (შენ. 3); 1992 იბ (შენ. 2).

ი

იერუსალიმი 1661 (მინაწ. 5); 1710:43; 1741 (ანდ. 6); 1788:8; 2000 ივ.

ივრის ხეობა 1997 ივ (შენ. 1).

ივური 1937 (შენ.).

ილორი 1788:8.

იმერეთი 1611:17 (შენ.), 48; 1705:52

(შენ.); 1788:8; 1921 (შენ. 1, № 1);

1924:57; 1925:6; 1931:1; 1940:8;

1979; 1981; 1992 ვ; 1992 ზ:23;

1992 ია:178; 183; 2000 თ.

იორი 1994:31; 1798 იბ.

კ

კაპადუკია 1788:8.

კავკავი 1932 (შენ. ა).

კავკასიის მთა 1788:8.

კავკასიონის ქელი 1998 ბ.

კალა 1836 ა (მინაწ. 3).

კალაური 1992 თ (შენ. 2).

კაპრაშიანთ კარი 1937 (შენ. 1); 1940 (შენ. 2).

კარაღეთი 1997 ვ (შენ.); 1999 ც (შენ.).

კაცხის მონასტერი 1671 (მინაწ. ი); 1781:28 (შენ. 1); 1921 (შენ. 1 № 49—50).

კაწალხევი 1990 ა:13; 1990 ბ:9.

კახეთი 1964; 1992 ბ; 1992 თ; 1992 ია:135; 1992 ია (შენ. 2);

1992 იბ (შენ. 2); 1992 კა (შენ. 2); 1994:31; 1994:34; 1997 ივ; 1999 ბ:1; 2000 იბ (შენ. 1).

კვარხითი 1926:135.

კვალითი 1921 (შენ. 1, № 14).

კვერეთის უღაბნო 1705:16.

კისტანი 1999 ვ:2.

კილიკია 1791 (შენ. 2).

კნოლვეი 1975.

კოთელია 1997 ბ (შენ. 2).

კონდოლი 1999 ც (შენ.).

კონსტანტინეპოლი (|| კოსტანტინეპოლი 1658 (ანდ. 1); 1755 (მინაწ.) 1738 (მინაწ.); 1788:8.

კულბითი 1999 ზ.

მ

ლარსი 1992 კბ (შენ. 2).
 ლასგურელდა 1871 (მინაწ.).
 ლატალი 1760 (მინაწ.).
 ლენჯერი 1872 (მინაწ.).
 ლიანგი 1999 ბ:7; 1999 გ:20; 1916;

1926:130, 136, 160, 211;
 1941:9.
 ლონდონი 1958:11.
 ლუდია 1788:8.

ა

მათხოვი 1671 (მინაწ. ი).
 მაკვანეთი 1992 ით.
 მალთა 1658 (ანდ. 1).
 მანგლისი 1942:28; 1990 გ:16;
 1992 ია:214.
 მარტვილი 1994:49.
 მარტვილი (მონასტ.) 1695 (შენ.).
 მარტყოფი 1992 ია:68; 1999 ც (შენ.).
 მალარო 1992 ი; 2000 ივ (შენ.).
 მალლაკი 1921 (შენ. 1, № 17).
 მაჩხანანი 1990 ბ:38; 1990 ა:32;
 2000 იზ (შენ.).
 მესტია 1760 (მინაწ. 1); 1959.
 მეტეხი 1940 (შენ. 2); 1992 ია:73.
 მეჯვრისხევი 1926:111; 1992 იბ:36.
 მეჯუდა (მდ.) 1916.
 მთაწმიდა 1788:8.
 მთიულეთი 1921 (შენ. 1, № 26).

მოსკოვი 1657:1 (ანდ.); 1658 (მინაწ. 3); 1686 (ანდ. 3).
 მოწამეთა 1671 (მინაწ. ი).
 მოჭალიე[თ] 1992 ვ:71.
 მრავალმთის მონასტ. 1751 (ანდ.), 1557 (ანდ.).
 მკტვარი 1926:84; 1926:136; 1999 გ:21.
 მურჯუხეთი 1738 (შენ.); 1755 (მინაწ.).
 მუხრანი 1992 დ:6.
 მღვიმე (მონასტ.) 1705:2, 3, 4, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 29, 30, 32, 35, 38, 40, 43, 44, 45—47; 51, 52, 52 (შენ.).
 მშველიეთი 1992 ვ:70-
 მცხეთა 1741 (ანდ. 3, 6); 1926:39; 1926:173; 1940:165; 1999 ბ:11; 1999 გ:166.

ბ

ბგრევის ხევი 1992 ივ (შენ. 2).
 ნეპოლი 1601 ა (შენ. 1, მინაწ.).

ნიკია 1710:35.
 ნორიო 1992 ია (შენ. 2).
 ნოსტე 1940 (შენ. 2).

ო

ოდიში 1719 (ანდ.); 1788:8.
 ოსურგეთი 1984.
 ოკრიბა 1921 (შენ. 1, № 7, 8, 11, 12, 45).

ოსეთი 1994:44, 2000 ივ.
 ოფშქვითი (|| ოფიშქვითი) 1992 ივ (შენ. 2).
 ოზორა 1999 ე:6.

კ

პალავრა (|| ხარიტონის ლავრა) 1662
(ანდ. 2).
პალესტინა 1788:8.
პარიზი 1507:26 (შენ.); 1755 (შენ. 3);
1849 (შენ. 1).

პატარა გარეჯვარი 1917 (შენ. 2).
პატარძეული 1992 ივ (შენ. 2).
პეტერბურლი 1736 (მინაწ.).
პეტრიწონი (მონასტერი) 1760 (ანდ. 1).*

ქ

უბეში 1871 (მინაწ.).

უინვანი 1998 ია:1.

რ

რაშტი 1658 (მინაწ.).
რაჭა 1618 ია 1; 1658 (მინაწ. 3); 1921
(შენ. 1, № 19, 48); 1982.
რგანი 1781:28.
რომი 1611:46 (შენ. 2); 1618 ია:1;

1658 (ანდ. 1); 1926:42 (შენ.).
რუისი 1925:33; 1988 (შენ. 2).
რუსეთი 1931:1.
რუხი 1931:2.

ს

საბერძნეთი 1788:8.
საგარეჯო 1994:30 (შენ. ა).
საგურამო 1999 ი (შენ. 2).
სავანე (ეკლესია) 1721 (მინაწ. 3, 5).
საჯანო 1781:28; 1921 (შენ. 1, № 4).
საინგილო 1994:29 (შენ. ბ).
საკურწი 1781:28.
სამეგრელო 1986.
სამურზაყანო 1921 (შენ. 1, № 2);
1998 ზ.
სამცხე 1698 (ანდ.); 1738 (მინაწ.);
1755 (მინაწ.).
სამქალი 1940 (შენ. 2).
სასირეთი 1939 (შენ. 2), 1940 (შენ. 2);
1943 (შენ.); 2992 ვ (შენ. 2).
საფრანგეთი (ფრანცა) 1658 (ანდ. 1);
1788:8.
საქარა 1994:11 (შენ. გ). 12 (შენ.
1), 37.

საქართველო 1540 (ანდ.); 1601 ა:36 (შენ.
1); 1611:17 (შენ.), 71 (შენ.); 1661
(მინაწ. 1); 1735 (შენ. 1); 1989:3;
1994:32 დ:2.
საჩხერე 1513:9 (შენ.); 1921 (შენ. 1,
№ 9, 10, 62; 1696 (მინაწ.).
სეზასტია 1708:5.
სეტი 1760 (მინაწ.); 1879 (მინაწ.).
სვანეთი 1870; 1871; 1994:52 (VI);
1960;
სვირი 1921 (შენ. 1, № 16, 43);
1999 გ:162.
სიკილია (სიცილია) 1658 (ანდ. 1).
სინას მთა 1788:8.
სილნალი 1976.
სილნალის მთა 1994:30.
სიცილია, იხ. სიკილია.
სომხეთი 1788:8.
სომხითი 1710:33.

სორის ეკლესია 1707.
სუხუმი 1934 (შენ. 1); 1944:85.
სტამბოლი 1928 (შენ. 4).
სურამი 1940:34; 1992 იბ:74.

სურამის ციხე 1940:115.
სუჯუნა 1788:8; 1994:49.
სხვიტორი 1696 (მინაწ. 1).

ტ

ტაბაკინი 1921 (შენ. 1, № 60).
ტაბახმელა 1926:201; 1940:118.
ტანა 1999 ი:9.
ტაო 1738 (შენ.).

ტრაპიზონი 1611:71 (შენ. 2); 1788:8.
ტოლათ სოფელი 1992 ილ (შენ. 3).
ტყემლიანი 1940 (შენ. 2).
ტყვიავი 1507:30 (შენ. 2).

უ

უბისი 1671 (მინაწ. ი).
უდე 1618 ბ.
ურბნისი 1997 ბ.

უხუთი 1921 (შენ. 1, № 39,41,42).
უშკული 1760 (მინაწ. 1).
უჯარმა 1994:31.

ფ

ფარცხანაყანები 1921 (შენ. 1, № 13).
ფარცხნალი 1671 (მინაწ. ი).
ფოთი 1944:332.

ფშავი 1926:27 (შენ.); 1963; 1992 ვ:69
1992 კა; 1997 ია; 1998 იბ; 1998 ი;
1999 ა; 1999 იბ

ქ

ქაბა 1994:32 ბ.
ქაღალა 1990 გ.
ქარგლუხი 1697.
ქართლი 1658 (ანდ. 1); 1738 (მინაწ.);
1742 (ანდ. 1); 1914; 1915; 1916;
1917; 1918; 1919; 1920; 1965;
1978; 1979; 1990 ა:81; 1992 ია:9;
1992 ია:132; 1992 ივ; 1994:3 (შენ.
4); 6 (შენ. 1), 34; 1997 ვ (შენ.);
1997 ზ (შენ.); 1999 გ:133; 1999 ბ
(შენ.); 2000 იბ (შენ. 1).
ქარი (და ბელაქანი) 1999 გ:83.
ქემერტი 1997 ვ (შენ.).
ქვაშეთის მთა 1999 გ:128.

ქვემო ავკალა 1925:9.
ქვემო ბოლბე 2000 ივ (შენ.).
ქვემო ხოლაშენი 1999 ბ (შენ.).
ქიზიყი 1940:306; 1997 ა; 1999 გ:120.
ქილდა 1997 ბ (შენ. 2); 1999 გ:23.
ქიწნისი 1917 (შენ. 2); 1994:29 (შენ. ბ);
1997 ზ (შენ.).
ქოღალა 1999 ი.
ქსანი 1997 ვ (შენ.).
ქსნის ხეობა 1999 ა (შენ.).
ქუთაისი 1514 ვ; 1611:21, 30, 48;
1997 თ (შენ.); 1997 ი (შენ. 2);
1999 გ:10.
ქურთა 1997 ვ (შენ.).

ღ

ღვიარის ღელე 1998 ბ:1.

ყ

ყადგარონი 1994:44.
 ყაზი ზუმუხი 1994:33.
 ყარალაჯი 1940 (შენ. 2); 1942:31.

ყვარელი 1992 ია (შენ. 2).
 ყიზლარი 1658 (მინაწ. 3).
 ყუმი 1658 (მინაწ. 3).

შ

შაამი (შავი მთა?) 1788:8.
 შავი ზღვა 1998 ბ.
 შალაური 1997 ივ (შენ. 1).
 შარახევი 1968.
 შაშიანი 1992 ია (შენ. 2).
 შთხორი 1790 (მინაწ.).
 შიო მღვიმის უდაბნო 1768 (ანდ.)
 შიო მღვიმის მონასტერი 1768; 1770
 (შენ. 1).

შირაზი 1658 (მინაწ. 3).
 შირაქი 1940:290, 291.
 შორაპანი 1921 (შენ. 1, № 5); 1980.
 შროშა 1921 (შენ. 1, № 46).
 შუამთა (ხახულის ღეთისმშობლის მონასტერი) 1670 (მინაწ. 2, 4).
 შუქრუთი 1705:11 (მინაწ.), 14, 52.
 (შენ. 2).

ჩ

ჩალაუბანი 1926:175; 1963 (შენ. 1).
 ჩარგალი 1992 კა (შენ. 2); 1997 ია
 (შენ. 2).
 ჩიხორეში (ჩიხორიში) 1926:84.
 ჩოჩეთი 1936 (შენ. 1, № 2); 1937

(შენ. 1); 1939 (შენ. 2); 1940
 (შენ. 2); 1941 (შენ. 2).
 ჩოხატაური 1921 (შენ. 1, № 63).
 ჩხარი 1671 (მინაწ. ი); 1705:7; 1788:8;
 1921 (შენ. 1, № 5, 6, 58).

ც

ციცვომბორი 1994:30.

ციხნვალი 1993:17 (შენ. 1).

ძ

ძალისი 1989:2.

ძირულა 1992 იბ:15.

წ

წალენჯიხის მონასტ. 1719 (ანდ.).
წეროვანი 1757 (მინაწ.).
წილკანი 1925:2.
წინარეხი 1940:14.

წინასოფელი 1705:12,
წინხალი (წინახალი) 1992 იდ (შენ. 3).
წინუბანი 1999 გ:161.
წნისი 1999 გ:36.

ჭ

ჭალატყე 1781:1.
ჭელიშის მონასტ. 1671 (მინაწ. ი);
1716.
ჭიათურა 1705:1, 49.

ჭიმლო 1990 ა:8; 1990 ბ:5.
ჭოლევი 1788:8.
ჭოყოეთი 1781:28.
ჭყოპიანი 1939 (შენ. 2).

ხ

ხაზარეთი 1658 (ანდ. 1).
ხალიფაური 1705:43, 44, 45.
ხახმატი 1993 გ:4.
ხევსურეთი 1977; 1992 ა (შენ. 2);
1992 იბ (შენ. 2).
ხელთუბანი 1965 (შენ. 2).
ხვამლი 1788:8.
ხვარასანი იხ. ხორასანი.
ხიზაბავრა 1618 ბ; 1926 :119; 1992 ზ
(შენ. 3); 1992 ივ (შენ. 3); 1992 კ;

1994:7 (შენ. 1); 1994:40; 1997 ე
(შენ. 1); 1997 იე (შენ.); 1999 ე
ხოვლე 1939 (შენ. 2); 1940 (შენ.);
1942:21.
ხონი 1671 (მინაწ. ი); 1788:8.
ხორასანი 1658 (ანდ. 1); 1999 ბ.
ხორითი 1671 (მინაწ. ი).
ხოტევი (ეკლესია) 1715; 1718; 1720.
ხრესილი 1931:1.

დარბოვლივი საქიბელი

ავიოგრაფია

კრებულები: 1672; 1688; 1708; 1709; | 1695; 1711; 1712, 1752; 1760;
1762; 1843. | 1771; 1773 დ; 1773 ე; 1777 ა; 1948.
ცალკე წიგნები: 1556; 1557; 1558 გ; |

აპოკრიფები

ავგაროზი 1555; 1788. | ლეთისმშობლის ცხოვრება 1664.
ეპისტოლე რომის პატრიარქისა 1727. | ლეთისმშობლის მიცვალება 1774.

ასკეტიკა

ღიალოლონი 1711. | შვიდთა მათ მომაკვდინებელთა
კლემაქსი იოანე სინელისა 1669; | ცოდვათა ნიკოლოზ ტფილელისა
1737:1. | 1737:2.

ბიბლიოლოგია

დავითნი 1665; 1690; 1716; 1717; | 1682; 1689; 1693; 1706; 1707; 1721;
1753; 1795 ა; 1795 ბ; 1795 გ; 1795 დ; | 1741; 1782; 1789; 1791; 1792;
1795 ე; 1796; 1797 ა; 1798; 1799; | 1793; 1794; 1836 ა; 1836 ბ; 1853 ბ;
1800; 1803 ბ; 1885 ა; 1900 გ. | 1870; 1871; 1872; 1885 ბ; 1885 გ;
ოთხთავი 1660; 1666; 1667; 1668; | 1886; 1887; 1890; 1892; 1894.

ლოგმატიკა

სამოთხის კარი სულხან-საბა ორბელია- | აღსარება მართლისა ხარწმუნოებისა
ნისა 1686. | პეტრე მოგილასი 1751.
წყობილსიტყვაობა ანტონ I-ისა 1873; | აღსარება ხარწმუნოებისა ბესარიონ
1874. | კათალიკოსისა 1530.
ხალმრთისმეტყველო სწავლიანი 1773 ბ. |

ეგზეგეტიკა

ხახარების თარგმანება 1761; 1777 ბ. | ფსალმუნთა თარგმანება ეფრემ მცი-
რისა 1758.

კანონიკა

უმანკო ჩასახვის კონგრეგაციის წესები 1531.

სასულიერო რელამენტი პეტრე დიდისა 1657.

სჯულის კანონი 1670; 1703.

სწავლა სარწმუნოებისათვის 1747 ა.

ცნობები წმ. მოციქულთა და საეკლესიო კრებების შესახებ 1773 წ.

ლიტურგია

კონდაკი 1699 ბ; 1723; 1774; 1814 გ; 1827; 1852; 1859; 1900.

კურთხევანი 1719; 1720; 1725 გ; 1726; 1742; 1743; 1802 ბ; 1807; 1808; 1809; 1810; 1811; 1812; 1813; 1814 დ; 1815 ა; 1815 ბ; 1816 ა; 1816 ბ; 1816 გ; 1817; 1818; 1819; 1820 ა; 1820 ბ; 1821 ა; 1821 ბ; 1822; 1823; 1824; 1825; 1826; 1865; 1898; 1900 ა.

სენაკსარი 1661; 1676; 1883 ბ.

ჟამნი 1643; 1675; 1685; 1692; 1700; 1755; 1801; 1802 ა; 1803 ა; 1805; 1866 გ; 1805; 1864 ა.

გულანი 1714.

ჟამგულანი 1701; 1738.

თვენი 1710.

გამოკრებილი თვენი 1713.

ტიპიკონი 1714:1.

იერუსალიმის განჩინება 1831; 1850.

ჟამის წირვა 1722; 1728; 1729; 1730.

მარხვანი 1698; 1754.

ზათკი 1718; 1829.

პარაკლისი 1678; 1768; 1769.

სადღესასწაულო 1673; 1680; 1777 გ; 1778 ა; 1828.

გამოკრებილი სადღესასწაულო 1861.

ლოცვანი 1715; 1725 ბ; 1725 დ; 1731; 1773 ა; 1773 გ; 1784; 1797 ბ; 1801; 1814 ბ; 1838; 1856; 1858; 1862; 1864 ბ; 1867 გ; 1868; 1882; 1897 ა; 1900 დ.

საკითხავები 1724; 1725 ა; 1830; 1766; 1832; 1833; 1850; 1851 ა; 1853; 1855 ბ; 1863; 1867 ა; 1869; 1883 ა; 1884; 1888; 1893 ა, 1893 გ; 1895; 1899; 1900 გ.

სახარება-აპრაკოსები 1790.

საწელიწდო სახარება 1704.

სახარება განთვისული 1681.

კვერქსნი და განთვევანი 1834.

სამღვდელმსახურო წესები

სწავლანი წირვისანი—1554.

წესი აღსარებისა—1765; 1767.

წესი მონაზონობის—1770.

კალენდარი

საეკლესიო კალენდარი 1897 ბ.

უქმი და ხსნილი დღეების კალენდარი 1860.

დღესასწაულთა საძიებელი 1893 ე.

პოლემიკა

ოქროს აღნაქვის სამუელ რაბინ იუდიონისა 1657.

პეტრე მკაწრველისა და ალაჯორისათვის 1910.

ფილოზოფია, ღვთისმეტყველება

სარკთორო ხელოვნებისათვის 1734. | დიალექტიკა სვიმონ ჯულფელისა,
პერი არმენია არისტოტელესი, 1750. | 1751.

ჰინოგრაფია

ხაგალობლები და შესხმანი: 1558 ბ; | 1853 ა; 1854; 1855 ა; 1857; 1866 ა;
1558 დ; 1684; 1687; 1691; 1694 ა; | 1867 ბ; 1885 დ; 1885 ე; 1889; 1891 ა;
1694 ბ; 1696; 1702; 1737; 1748; | 1891 ბ; 1893 ბ; 1896; 1900 ბ; 1900 ზ;
1760; 1763; 1764; 1773 ც; 1776; | 1900 ც; 1912.
1814 ა; 1835 ა; 1835 ბ; 1837; 1851 ბ;

ჰომილეტიკა

კრებულები: 1522; 1525; 1635; 1636; | 1778 ბ; 1783; 1786; 1866 ბ; 1880;
1662; 1663; 1674; 1677; 1679; | 1893 დ.
1699 ა; 1747 ა; 1749; 1760; 1775; | ცალკე სიტყვები: 1747 ბ; 1747 გ;
1773 ბ;

სამთვარიო, ხატლო

1656; 1881.

მხატვრული ლიტერატურა

პოეზია

ადამის მოთქმა 1773 გ.
აკაკისადმი 1515 გ; 1520 ა; 1620 დ.
ახვლედიანი დარია, სიმღერა 1514 ბ.
გურამიშვილი თ., საყვარელო მამულო
1517 ბ.
დერჟავინი, ოდა 1614.
დრონი (ლექსი) 1969.
ევგენინა, აკაკისადმი 1515 ზ.
ვარდიე ხ., სალამი მგოსანს 1520 გ;
მგოსან ბალმონტს 1514 ვ.
თეიმურაზ II 1732.
თეიმურაზ I 1514 ა, 1757:2.
თვალჭრელიძე პ. (ცახელი), ლექსები
1513.
იმერელი, ლექსები 1515 დ.
კაწია მკურნალი, აკაკისადმი 1515 ბ.

კუკულაშვილი ვ. ლექსები 1520 ბ.
მეხხი ს., ლექსები 1514 დ.
შუხანელი ს., ივერიელების გუნდი
1515 ვ.
ორიონი, ჩემი სულამიტი 1515 ც.
რუხაძე ვ., ლექსთა კრებული 1514 გ.
საჟურიო ლექსები, 1515 ი.
ტირიფი, გალობა 1515 თ.
ქავთარაძე ვ., აკაკის 1520 ა.
შაირი 1515 ია.
წერეთელი აკაკი 1504, 1505, 1506,
1507.
წიკლაური ა., ლექსი 1992 გ.
კიკინაძე ვ., ლექსები 1967.
ხოჯა კაწია, ლექსები 1515 ა.
ხუცეს ყოფილი იოსები, ანბანთქება
1841, 1842.

ე პ ო ს ი

დვანაძე გ., სიყმაწვილიდან ჩემი ცხოვრება, 1840 ა, 1840 ბ.	იოსებ თბილელი, დიდმოურავიანი 1757:6.
ვახტანგიანი 1757:1.	სპილენძისქალაქიანი 1757:5.
ვეფხისტყაოსანი 1759; 1839.	

დ რ ა მ ა

ვოლტერი, ზაირა 1733.	შურისა 1513.
თვალჭრელიძე პ. (ცახელი), მსხვერპლი	უალდი ოსკარ, სალომე 1542.

პ რ ო ზ ა

არაკების კრებული (ალ. სარაჯიშვილის თარგმ.) 1541.	მაჩხანელი დ., გაგლეხებული კნიაჟნა, 1997 იბ.
ბარამ-გულანდამიანი 1909.	მდუმარე ღამეში (თარგმ.) 1545.
	ყარამანიანი 1655.

მოგონებანი, ავტობიოგრაფია

მოგონებანი დავით მითროპოლიტზე 1516.	მოგონებანი გაბრიელ ეპისკოპოსის დაკრძალვის შესახებ 1527.
გაჩეჩილაძე სევასტი, მოგონებანი აკაკიზე 1521.	გაბაშვილი ეკატერინე, ავტობიოგრაფია 1546.
	განდგილი, ავტობიოგრაფია 1547.

ბიბლიოგრაფია

1601 ბ, ტორე დელ გრეკოში დაცული ხელნაწერების სია.	1503, ს. გორგაძის შედგენილი ა. წერეთლის ავტოგრაფების სია.
---	---

პუბლიცისტიკა

აკაკი წერეთელი, ფელეტონები 1501, 1502, 1508, 1509.	ვ. წერეთელი, „სიყმაწვილე და სიბერე“ 1551.
ივ. გვარამაძე, წერილი ქართველ კაფოლიკეთა შესახებ 1524.	ჭიშურელი ს., სახელი გაგვიტყდა 1552.
მ. თამარაშვილი, წერილი რომიდან 1529.	ა. სარუხანოვი, წერილები ქართველ და სომეხ კათოლიკეთა შესახებ 1618 ა:1; 1618 ა:2; 1618 ბ; 1618 გ; 1618 დ; 1618 ე.
გ. იოსელიანი, რეცენზია კონკოსვილის წიგნზე 1544.	ეგრი (თ. ჟორდანია), ფელეტონი 1626.

ისტორია.

ეკლესიის ისტორია 1523.
 მ. თამარაშვილი, ისტორია კათოლიკობისა 1539.
 ბრონოლრაფი 1671.
 ვახუშტი, საქ. ისტორია 1735.
 ს. ტაბიძე, ერეკლე II-ის ცხოვრება 1779.

ს. გორგაძე, საქ. ისტორია 1875.
 ს. გორგაძე, საქ. ეკლესია და მისი დასაწყისი 1876.
 ს. გორგაძე, წერილები საქ. ისტორიიდან 1877.

ისტორია

მასალები

დ. უიფიანი, კაზარძობა 1540.
 ზ. ჭიჭინაძე, ისტ. ცნობები 1618 ვ.
 მ. თამარაშვილი, ისტ. ხასიათის კითხვები 1618 ზ.
 დოკუმენტ. კრებული 1601 ა; 1611, 1618 იბ.
 არზა 1618 ტ; 1618 ი.
 სომეხ კათალიკოსთა სიები 1618 თ.
 მასალები ქართველ კათალიკეთა შესახებ 1618 ია.
 ქრისტოფერე კასტელის ნახატების წარწერები 1624.
 მღვმის მონასტრის გუჯრების კრებული 1705.
 ათაბაგდა სულთა მათიანე (შენ. 2), 1717.
 კვინკლოსები 1735 (მინაწ.); 1738 მი-ნაწ.) 1755 (მინაწ.).

თ. ბატონიშვილი, ბაგრატიონთა გენეალოგია 1780.
 კაცხის მონასტრის გუჯრების კრებული 1781.
 ერეკლე ბატონიშვილი, წერილები 1849.
 თ. დადეშქელიანი, სახელწოდება არმენის, ჰაიასტინის და სომხეთის განხილვა 1949, 1950.
 თ. დადეშქელიანი, შენიშენა ვანის წარწერების შესახებ 1949.
 თ. დადეშქელიანი, სიტყვა „დასტაგის“ შესახებ 1952.
 თ. დადეშქელიანი, საქ. ისტ. წარსულის შესახებ 1953.
 თ. დადეშქელიანი, საქართველოს ლაშქრობა 1755—1956.
 თ. დადეშქელიანი, საქართველოს მხედრობა 1957.

ლექსიკოგრაფია

ს. ს. ორბელიანი, ლექსიკონი 1658, 1736, 1740.
 რუსულ-ქართული ლექსიკონი 1739 ა, 1739 ბ.

ალ. სარაჯიშვილი, ლექსიკონის შედგენის პროგრამა 1847 ბ.
 დ. გულია, ქართული, მეგრული, აფხაზური ენის მასალები 1934.
 დიალექტოლოგიური მასალები 1998 ე.

სამართალი

სამართლის წიგნები, 1558 ა, 1659; | სამსჯავროს წესდება, თავფურცელი
1683; 1746. | 1745 ბ.
მონტესკიეს სჯულთათვის, 1907.

ფოლკლორი

1514 ე; 1601 გ; 1913; 1914; 1915; 1916; | 1986; 1987; 1988; 1989; 1990 ა,
1917; 1918; 1919; 1920; 1921; 1923; | ბ, გ; 1991; 1992 ა, ბ, დ, ე, ვ, ზ,
1924; 1925; 1926; 1927; 1928; | ც, თ, ი, ია, იბ, იგ, იდ, იე, ივ, იზ,
1929; 1931; 1932; 1933; 1935; | იტ, ით, კ, კა, კბ; 1993; 1994; 1995;
1936; 1937; 1938; 1939; 1940; | 1996; 1997 ა, ბ, გ, დ, ე, ვ, ზ, ც,
1941; 1942; 1943; 1944; 1945; | თ, ი, ია, იგ, იდ, იე, 1998 გ; 1999 ა,
1946; 1947; 1958; 1959; 1960; | ბ, გ, დ, ე, ვ, ზ, ც, თ, ი, ია, იბ,
1963; 1964; 1965; 1967; 1968; | იგ, იდ; 2000 ა, ბ, გ, დ, ე, ვ, ზ, ც,
1970; 1971; 1972; 1973; 1974; | თ, ი, ია, იბ, იგ, იდ, იე, ივ, იზ, იტ,
1975; 1976; 1977; 1978; 1979; | ით, კ.
1980; 1981; 1982; 1983; 1984; 1985;

ეთნოგრაფია

1528; 1998 ა ბ, გ, დ, ე, ზ, ც, თ, ი, ია, იბ, იგ.

მუსიკის ისტორია

ქართული მუსიკა ფილიმონ ქორიძის 1517 ა.

სამკურნალო წიგნები

ხალხური კარაბადინი 1922.

ქ ი მ ი ა

ქიმის კონსპექტი 1526.

V a r i a

სახაფლავის ქვების წარწერები 1930. | წერის დედა 1745; 1785.

პალიმფსესტები

1723; 1724; 1731; 1741; 1818; 1822; | 1866 ბ; 1866 გ; 1868; 1871; 1872;
1832; 1836 ა; 1850; 1851 ა; 1853 ა; | 1890; 1893 ა, 1893 ბ; 1894; 1896;
1853 ბ; 1856; 1858; 1862; 1866 ა; | 1900 ბ; 1900 დ; 1900 ც.

შეცდომების გასწორება

გვ. (ზემ.)	არის	უნდა იყოს
31 ₂₂	1520 ე	1520 გ
32 ₁	1520 _ა	1520 დ
66 ₂₁	იგრი	ეგრი
69 ₁₈	Протоиерей	Протоиерей
129 ₁₆	ტრუჭულა	ჯრუჭულა
150 ₇	დასაბამიდგანთა ექუსათას	დასაბამითგანთა ექუსიათას
150 ₁₁	ექუსათას ცხრაას ორმოცდაჩუდმეტსა	ექუსიათას ცხრაას ოთხმოცდაჩუდმეტსა
150 ₁₃	წლისა ორმოცდათორმეტისა	წლისა ორმოცდათოთხმეტისა
150 ₁₇	შემკუ[ბილი]	შემკუ[ლი]
150 ₂₈	საღ'თთათა შინა საკაცობათა	საღ'თთათა შინა და საკაცობათა
150 ₈	მწუხრი კ'კსა	მწუხრი კ'კსა რ'ლ
151 ₅	განმართლებლად	განმანათლებლად
151 ₉	მუნით იწამოს	მუნით იწამის
151 ₁₁	ყოველი ბერძულნი	ყოველნი ბერძულნი
155 ₂₈	988 რ.	988 რ. (!)
203 ₁₄	177 ე	177 გ
204 ₁	1773 თ	1773 ჭ
253 ₁	საპრანი	საპრანი
253 ₈₀	დუდილა, ფურთილიანი	დუდილა ფურთილიანი
267 ₁	1990 ჭ	1900 ჭ
277 ₅	მინდოურის	მინდოდაურის
299 ₂₂	ბაქანიანი	ბეჯანიანი
299 ₂₈	კაარაშიანთში	კაბრაშიანთში
300 ₄	კანჭულელი	კუნჭულელი
307 ₁₀	გორჯვარის	გორიჯვარის
307 ₅₈	დედა ჩემი	დედა ჩემო
307 ₄₀	სიკვიდილი	სიკვიდილო
312 ₄₀	განილი	გაგონილი
314 ₂₅	გოსტიძეს.	გოსტიძეს
318 ₈	ვინს	ვინა
318 ₂₈	დაგვეხსენები	დაგვეხსენები
319 ₃₂	ალქესი	ალექსი
319 ₈₀	კანჭულელი	კუნჭულელი
335 ₂	სიტყვა დასტაგის	სიტყვა დასტაგის შესახებ
347 ₁₁	ამოცანების	გამოცანების
357 ₉	ქადალა	ქოდალა
356 ₁	1991 ზ	1990 ზ
368 ₁	1992 ზ—1992 ზ	1992 ზ — 1992 თ.
379 ₁	1992 ია	1992 იბ
387 ₁₀	ხონონისელი	ხიხონისელი
387 ₁₆	ბუჭურაუშვილისაგან	ბუჭურაშვილისაგან
395 ₄	გ. გვარამაძე	კ. გვარამაძე
397 ₂	გადამხედი	გარდამხედი
401 ₁₂	120 რ	126 რ